GRÆCÆ GRAMMATICES COMPENDIUM,

In Usum REGIÆ Scholæ *Westmonasteriensis.*

CANTABRIGIÆ,
Ex Officina *Rogeri Daniel*, almæ Academiæ Typographi. 1647.

Londini *prostant sub signo* Angeli, *in vico vulgò dicto* Lumbardstreet.

1 Les *Annales* d'*Acquitaine* de Iean. Bo...
2 *Asconius* Pędianus in orat. Cicer. *Lut.*...
3 *Ammonius* in Lib. perihermen. Gr. *Ven.* 1503. It. Id. in 10. Prædicam. Gr. Jb.
4 Id. in Prophyriũ Gr. 1500. & in 4°. C. 17.
5 *Archimedis* oper. cũ Com. Feder. Commandini. *Ven.* 1558. (Com. Q. C. 6.
¶ *Archimedes* de ijs quæ vehuntur Aqua cu...
6 Eiusdem opera Gr. et Lat. cum Com. Eutocij Ascalonitæ. *Bas.* 1544.
7 *Alkindus* de Temporũ mutationib⁹ 154...
8 P. *Alures* in Lib. de Generat. et Corrup... anno. 1594. MS.
9 P. *Aluarez* in lib. Metaphys. MS.
10 Georg. Michaelis *Amyræ* Grammatica Syriaca siue Chaldaica. *Romæ.* 1596.
11 *Algorismus* in integris. MS. & MS. M. 5. 3.
* *Anonymi* Versus. MS. in 4°. A. 14.
12 *Anonymus* in Physica. MS.
13 *Anonymus* in lib. Phys. de Cœlo, Meteorol... &c. MS. & MS. in 8°. A. 16.
14 *Anon.* in Lib. de De Cœlo. MS.
* *Anon.* in lib. Analyticorum. MS. in 8°. A. 15.
15 *Anonymi* Annot. In lib. de Generat. et Corrupt. MS. It. in Lib. de Anima. MS.
* *Anonym.* in Metaphysica. MS. in 8°. A. 17.
16 *Arriani* Historia Alex. Gr. It. Ind... MS.

1 Math. *Aquarius* in Lib. Metaphy. *Rom.* 1584.
¶ Eiusdem Disput. de Idæis, et Additio ad Fr. Syluestrum. *Ven.* 1601. Q. S. 3. 7.
2 *Appiani* Alex. Hist. Gr. & Lat. cũ Annot. 1592
3 P. *Appiani* Instrumentũ Sinuum. *Nor.* 1541.
4 Eiusd. & Gẽmæ Frisij Cosmographia. 1584.
5 Alex. *Achillinì* opera omnia. *Ven.* 1545.
6 Ælij *Aristidis* Orat. Lat. *Bas.* 1566.
7 Scipion. *Ammirato* dell' Istorie Fiorentine. *Flor.* 1600.
8 Eiusd. Discorsi Sopra Cornel. Tacito. 1599.
9 Æmyl. *Acerbi* Peripat. Quæst. *Ven.* 1602.
10 Eiusdem Logicæ Quæst. *Ven.* 1596.
11 Bonau. *Angeli* Hist. della Citta di Parma. *Par.* 1591.
12 *Anonymi* cui Pr. *Bestiarium*. MS.
¶ *Anon.* in Poster. Analyt. Gr. 1536. Q. G. 1. 10.
13 *Adagia* per Manut. recog. *Flor.* 1575.
14 *Arriani* Periplus Ponti Euxini & maris Erythr. Gr. et Lat. cũ com. Io. Gu. Stuckij. 1577
¶ Io. *Angelicus* super Scotũ. *Ven.* 1511. Q. B. 7. 2.
¶ Perito *Annotio* della Pratica Arithm. *Bologn.* 1602. Q. G. 5. 8.
¶ And. *Angeli* Chron. Hollatica cũ Genealog. Germanicè. *Lips.* 1597. Q. P. 7. 6.

Busby

GRÆCÆ GRAMMATICES COMPENDIUM,

In Usum REGIÆ Scholæ *Westmonasteriensis.*

CANTABRIGIÆ,

Ex Officina *Rogeri Daniel,* almæ Academiæ Typographi. 1647.

Londini *prostant sub signo* Angeli, *in vico vulgò dicto* Lumbardstreet.

C R
NI SOIT QVI MAL Y PENSE
DIEV ET MON DROIT

¶ LITERÆ γράμματα

Græcorum ſunt viginti quatuor.

Figura.	Nomen.		Poteſtas.
Α α	ἄλφα	*alpha*	a
Β β ϐ	βῆτα	*beta*	b
Γ γ ϝ	γάμμα	*gamma*	g
Δ δ ẟ	δέλτα	*delta*	d
Ε ε	ε ψιλὸν	*e pſilon*	e breve
Ζ ζ ζ	ζῆτα	*zeta*	z
Η η	ἦτα	*eta*	e longum
Θ θ ϑ	θῆτα	*theta*	th
Ι ι	ἰῶτα	*iota*	i
Κ κ	κάππα	*kappa*	k c
Λ λ	λάμϐδα	*lambda*	l
Μ μ	μῦ	*mu*	m
Ν ν	νῦ	*nu*	n
Ξ ξ	ξῖ	*xi*	x
Ο ο	ο μικρὸν	*o micron*	o parvum
Π π ϖ	πῖ	*pi*	p
Ρ ρ ϱ	ῥῶ	*rho*	r
Σ ϲ σ ς	σῖγμα	*ſigma*	ſ
Τ τ	ταῦ	*tau*	t
Υ υ	υ ψιλὸν	*u pſilon*	u
Φ φ	φῖ	*phi*	ph
Χ χ	χῖ	*chi*	ch
Ψ ψ	ψῖ	*pſi*	pſ
Ω ω	ω μέγα	*o mega*	o magnum

Ex Literis ſeptem ſunt Vocales φωνήεντα, α,ε,η,ι,ο,υ,ω.
Reliquæ ſeptendecim ſunt Conſonantes σύμφωνα.

Vocales

Longę μακρὰ, η, ω. Breves βραχέα, ε, ο. Ancipites ἀμφίβολα, α, ι, υ.
Præpositivæ προτακτικὰ α, ε η, ο, ω. Subjunctivæ ὑποτακτικὰ, ι, * υ.

* υ Præpositiva est ante ι.

Ex Præpositiva & Subjunctiva fit Diphthongus.

Diphthongi δίφθογγοι 12.

Sex Propriæ εὔφωνοι, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου.

Sex Impropriæ καταχρηστικαὶ, { tres surdæ ἄφωνοι, ᾳ, ῃ, ῳ. / tres absonæ κακόφωνοι, ηυ, υι, ωυ.

Consonantes

Sunt duplices, Mutæ ἄφωνα, β, γ, δ, θ, κ, π, τ, φ, χ.

Semivocales ἡμίφωνα { Duplices διπλᾶ, ζ, ξ, ψ. † / Liquidæ ὑγρὰ, seu immutabiles ἀμετάβολα, λ, μ, * ν, ρ. / σ litera solitaria, suæ potestatis, μοναδικὸν, ἄσημον.

† Pro δσ, κσ, πσ.

* Pro ν scribitur { γ ante γ, κ, ξ, χ, & ante eadem κ-big; sonat ut ν. / μ ante β, μ, π, φ, ψ. / λ & plerumque ρ, σ, ante similem.

Literis accidunt Spiritus.

Spiritus πνεύματα

Duo sunt: { Lenis sive tenuis ψιλὸν (᾿). / Asper sive densus δασὺ (῾).

Omnis vocalis vel diphthongus initialis spiritu tenui vel aspero notatur, ut *ὄρος mons, ὅρος terminus.* υ, semper aspero, ut *ὗς sus:* sic etiam ρ semivocalis, ut *ῥὶν nasus.* Quòd si ρ in medio geminetur, prius levigatur, alterum aspiratur, ut *μύῤῥα myrrha.*

Consonæ mutæ tametsi nullo spiritu notentur, pro ratione tamen illius inclusi dividuntur in { Tenues ψιλὰ, π, κ, τ. / Medias μέσα, β, γ, δ. / Aspiratas δασέα, φ, χ, θ.

Oppositæ inter se, ἀντίστοιχα, { π, β, φ. / κ, γ, χ. / τ, δ, θ.

Tenues elisâ vocali aut diphthongo suâ migrant in aspiratas, si sequens vocalis aut diphthongus aspiretur: πτ, κτ, in suas aspiratas φθ, χθ.

Ex literis syllabæ fiunt, ex syllabis dictiones, ex dictionibus oratio.

Syllabis accidunt Tempora, Accentus, Apostrophus.

Tempora χρόνοι

Duo sunt: Longum (-), Breve (υ). Utrumq; vel Naturâ φύσει, ut χειμὼν *hyems*, θέρος *æstas*. Positione θέσει, ut μάστιξ *flagellum*, παῖς *puer*. Usu χρήσει, ut Τιτᾶν, Πάρις.

Accentus προσῳδίαι

Sunt tres: Acutus ὀξεῖα (´). Gravis βαρεῖα (`). Circumflexus περισπωμένη (~).

Acutus habet locum in ultima, penultima, antepenultima: unde vocabulum dicitur acutitonum ὀξύτονον, ut Θεός *Deus:* penacutum παροξύτονον, ut κόσμος *mundus:* antepenacutum προπαροξύτονον, ut ἄγγελος *angelus*.

Circumflexus, in ultima & penultima; unde vocabulum dicitur circumflexum περισπώμενον, ut συκῆ *ficus arbor:* antecircumflexum προπερισπώμενον, σῦκον *ficus*.

Gravis tantùm in ultima signatur; unde vocabulum dicitur (ut priùs) ὀξύτονον, ut Χριστὸς *Christus:* sed in omni syllaba intelligitur in qua accentus non pingitur. In ultima verò si nullus sit accentus, vocabulum dicitur gravitonum βαρύτονον, ut κόσμος, ἄγγελος, σῦκον.

Apostrophus ἀπόστροφος (᾿)

Notat α, ε, ι, ο, αι, ultimas breves abjectas esse propter vocalem vel diphthongum proximè sequentem, ut οὔτ' ὄναρ, *neq; somnium:* si sequens illa aspiretur, mutatur tenuis præcedens in aspiratam, ut οὔθ' ὕπαρ *neque visio*, νύχθ' ὅλην *totam noctem*, τί φθ' οὕτω; *quid ità?*

DICTIONES λέξεις

Octo sunt: Articulus ἄρθρον, Nomen ὄνομα, Pronomen ἀντωνυμία, Verbum ῥῆμα, Participium μετοχὴ, * Adverbium ἐπίῤῥημα, Conjunctio σύνδεσμος, Præpositio πρόθεσις. Ex his priores quinq; sunt declinabiles κλιτοὶ, tres posteriores sunt indeclinabiles ἄκλιτοι. Declinabilium aliæ regulares ἀνάλογοι, aliæ irregulares ἀνώμαλοι.

** Sub Adverbio comprehenditur Interjectio.*

Dictionum affectiones πάθη sunt, 1°. Communes; Species εἶδος, Figura σχῆμα: Species, Primitiva πρωτότυπον, Derivativa παράγωγον: Figura, Simplex ἁπλοῦν, sive Incomposita ἀσύνθετον, Composita σύνθετον, Decomposita παρασύνθετον: 2°. Propriæ, Dictioni declinabili omni, ut Persona πρόσωπον 1ª, 2ª, 3ª, & Numerus; Vel omni præterquam Verbo, ut Genus, Casus, & Declinatio; vel Verbo & Participio, ut Tempus; vel soli Verbo, ut Modus & Conjugatio.

Numeri ἀριθμοὶ tres: Singularis ἑνικὸς, Dualis δυϊκὸς, Pluralis πληθυντικός.

Casus πτώσεις quinq; : Nominativus ὀρθὴ, Genitivus γενικὴ, Dativus δοτικὴ, Accusativ⁹ αἰτιατικὴ, Vocativus κλητική.

Genera γένη quatuor : Masculinum ἀρσενικὸν, Fœmininum θηλυκὸν, Neutrum οὐδέτερον, Commune κοινόν.

Articulus

est duplex, { Præpositivus, ὁ, ἡ, τὸ, *hic, hæc, hoc.* / Subjunctivus, ὅς, ἥ, ὅ, *qui, quæ, quod.*

Articulus præpositivus.

	Singular.				Dual.		Plural.			
	N.	G.	D.	A.	N.A.	G.D	N.	G.	D.	A.
Masc.	ὁ	τοῦ	τῷ	τὸν	τὼ	τοῖν	οἱ	τῶν	τοῖς	τοὺς
Fœm.	ἡ	τῆς	τῇ	τὴν	τὰ	ταῖν	αἱ	τῶν	ταῖς	τὰς
Neut.	τὸ	τοῦ	τῷ	τό.	τὼ	τοῖν.	τὰ	τῶν	τοῖς	τά.

Articulus subjunctivus.

	Singular.				Dual.		Plural.			
	N.	G.	D.	A	N.A.	G.D.	N.	G.	D.	A.
Masc.	ὅς	οὗ	ᾧ	ὅν	ὥ	οἷν	οἵ	ὧν	οἷς	οὕς
Fœm.	ἥ	ἧς	ᾗ	ἥν	ἅ	αἷν	αἵ	ὧν	αἷς	ἅς
Neut.	ὅ	οὗ	ᾧ	ὅ.	ὥ	οἷν.	ἅ	ὧν	οἷς	ἅ.

Sic ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ.

Nomen.

Substantivum.

Declinationes κλίσεις sunt decem, quinque nominum Simplicium, quinque nominum Contractorum.

Declinationes Simplicium

Quatuor priores sunt parisyllabicæ ἰσοσύλλαβοι, non crescentes genitivo ; à se invicem distinctæ terminatione recti : Quinta verò est imparisyllabica περιττοσύλλαβος, genitivo crescens.

In omnibus declinationibus

Nom. Acc. Voc. Dualis idem est, similiter Gen. & Dat.

Nom. Voc. Pluralis idem est : Gen. perpetuò desinit in ων

Per singulos numeros idem est Nom. Acc. Voc. Neutrorum, quæ pluraliter semper exeunt in α, nisi in quarta simplicium.

Declinatio prima

Duas habet terminationes, ας & ης, generis tantùm maſculini, ut ὁ *ταμίας quæſtor*, ὁ *τελώνης publicanus*.

Sing. N. ὁ ταμίας, G. τοῦ ταμίου, D. τῷ ταμίᾳ, A. τὸν ταμίαν, V. ὦ ταμία.

Dual. N. & A. τὼ ταμία, G. & D. τοῖν ταμίαιν, V. ὦ ταμία.

Plural. N. οἱ ταμίαι, G. τῶν ταμιῶν, D. τοῖς ταμίαις, A. τοὺς ταμίας, V. ὦ ταμίαι.

Sing. N. ὁ τελώνης, G. τοῦ τελώνου, D. τῷ τελώνῃ, A. τὸν τελώνην, V. ὦ τελώνη.

Dual. N. & A. τὼ τελώνα, G. & D. τοῖν τελώναιν, V. ὦ τελώνα.

Plural. N. οἱ τελῶναι, G. τῶν τελωνῶν, D. τοῖς τελώναις, A. τοὺς τελώνας, V. ὦ τελῶναι.

Dativus ſingularis in quatuor prioribus declinationibus ſimplicium, & quinta contractorum habet ι ſemper ſubſcriptum finalibus α, η, ω.

Subſcribitur plerumq; ι vel propter { *Diſtinctionem, ut* τῷ ταμίᾳ *in dativo ſingulari,* τὼ ταμία *in nominativo duali.* *Deperditionem, ut* κέραϊ κέρᾳ. *Syllabæ enim ex qua deperditur ι ſubſcribitur.*

Nomina in πης, ut Σατράπης *Satrapa*, in της ut ἐπιστάτης *magiſter*; Gentilia, ut Σκύθης *Scytha*, & compoſita à πωλῶ *vendo*, μετρῶ *metior*, τρίβω *tero*, formant vocativum in α, ut ὦ Σατράπα, ὦ ἐπιστάτα, &c.

Secunda Declinatio

Duas habet terminationes, α & η, generis fœminini; ut ἡ *μοῦσα muſa*, ἡ *τιμὴ honor*.

Sing. N. ἡ μοῦσα, G. τῆς μούσης, D. τῇ μούσῃ, A. τὴν μοῦσαν, V. ὦ μοῦσα.

Dual. N. & A. τὰ μούσα, G. & D. ταῖν μούσαιν, V. ὦ μούσα.

Plural. N. αἱ μοῦσαι, G. τῶν μουσῶν, D. ταῖς μούσαις, A. τὰς μούσας, V. ὦ μοῦσαι.

Sing. N. ἡ τιμὴ, G. τῆς τιμῆς, D. τῇ τιμῇ, A. τὴν τιμὴν, V. ὦ τιμή.

Dual. N. & A. τὰ τιμὰ, G. & D. ταῖν τιμαῖν, V. ὦ τιμά.

Plural. N. αἱ τιμαὶ, G. τῶν τιμῶν, D. ταῖς τιμαῖς, A. τὰς τιμὰς, V. ὦ τιμαί.

Finita in ρα, & α purum, faciunt genitivum in ας, & dativum in ᾳ, ut ἡμέρα -ας *dies*, φιλία -ας *amicitia*. Litera vel ſyllaba pura καθαρὰ dicitur, quam vocalis vel diphthongus præcedit.

Duas habet terminationes, ος & ον· ος masculini, fœminini, & communis generis, ut ὁ λόγος *sermo*; ἡ βίβλος *liber*, ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος *homo*; & ον neutrius, ut τὸ ξύλον *lignum*.

Sing. N. ὁ λόγος, G. τοῦ λόγου, D. τῷ λόγῳ, A. τὸν λόγον, V. ὦ λόγε.

Dual. N. & A. τὼ λόγω, G. & D. τοῖν λόγοιν, V. ὦ λόγω.

Plur. N. οἱ λόγοι, G. τῶν λόγων, D. τοῖς λόγοις, A. τοὺς λόγους, V. ὦ λόγοι.

Sing. N. τὸ ξύλον, G. τοῦ ξύλου, D. τῷ ξύλῳ, A. τὸ ξύλον, V. ὦ ξύλον.

Dual. N. & A. τὼ ξύλω, G & D. τοῖν ξύλοιν, V. ὦ ξύλω.

Plur. N. τὰ ξύλα, G. τῶν ξύλων, D. τοῖς ξύλοις, A. τὰ ξύλα, V. ὦ ξύλα.

Quarta declinatio * Atticorum propria

*Quinque sunt Græcæ linguæ Dialecti præcipuæ, quæ à communi forma in nonnullis variant: Attica Ἀτθὶς, Ionica Ἰωνὶς, Dorica Δωρὶς, Aeolica Αἰολὶς, Bœotica Βοιωτὶς (cæteris rarior) Præter quas suam habent Poetæ.

Duas habet terminationes, ως & ων· ως masculini, fœminini, & communis generis, ut ὁ λεὼς *populus*; ἡ γάλως *glos*, ὁ καὶ ἡ ἅλως *area*; & ων neutrius, ut τὸ ἀνώγεων *cœnaculum*.

Sing. N. ὁ λεὼς, G. τοῦ λεὼ, D. τῷ λεῷ, A. τὸν λεὼν V. ὦ λεώς.

Dual. N. & A. τὼ λεὼ, G. & D. τοῖν λεῷν, V. ὦ λεώ.

Plur. N. οἱ λεῴ, G. τῶν λεὼν, D. τοῖς λεῴς, A. τοὺς λεὼς, V. ὦ λεῴ.

Sing. N. τὸ ἀνώγεων, G. τοῦ ἀνώγεω, D. τῷ ἀνώγεῳ, A. τὸ ἀνώγεων, V. ὦ ἀνώγεων.

Dual. N. & A. τὼ ἀνώγεω, G. & D. τοῖν ἀνώγεῳν, V. ὦ ἀνώγεω.

Plural. N. τὰ ἀνώγεω, G. τῶν ἀνώγεων, D. τοῖς ἀνώγεῳς A. τὰ ἀνώγεω, V. ὦ ἀνώγεω.

Ἕως *aurora* facit Acc. sing. in ω, sic frequenter λαγὼς *lepus*, Ἄθως *Athos*, Κέως *Ceos*, Κῶς *Cos*, Ἀπολλὼς *Apollos*, (Actor. xix. 1.) ut & omnia antiquitùs. Legitur in Acc. plurali τοὺς ἅλω, *Regum* c. xxiii. 1.

Nomina 4æ oriuntur ut plurimùm ex nominibus 3æ, mutando omnes vocales & diphthongos finales in ω. Item vertendo penultimam α longam vel αι ante ος *purum in* ε, *ut* λαὸς λεώς.

Quinta declinatio imparisyllabica

Novem habet terminationes, tres vocales, α, ι, υ, neutrius; ω fœminini; & quinque consonantes, ν, ξ, ρ, σ, ψ, generum omnium.

Sing.

Sing. N. ὁ τιτὰν, G. τοῦ τιτᾶνος, D. τῷ τιτᾶνι, A. τὸν τιτᾶνα, V. ὦ τιτάν.
Dual. N. & A. τὼ τιτᾶνε, G. & D. τοῖν τιτάνοιν, V. ὦ τιτᾶνε.
Plur. N. οἱ τιτᾶνες, G. τῶν τιτάνων, D. τοῖς τιτᾶσι, A. τοὺς τιτᾶνας, V. ὦ τιτᾶνες.

Sing. N. τὸ σῶμα, G. τοῦ σώματος, D. τῷ σώματι, A τὸ σῶμα, V. ὦ σῶμα.
Dual. N. & A. τὼ σώματε, G. & D. τοῖν σωμάτοιν, V. ὦ σώματε.
Plur. N. τὰ σώματα, G. τῶν σωμάτων, D. τοῖς σώμασι, A. τὰ σώματα, V. ὦ σώματα.

Ut variæ sunt terminationes Nominativorum, ità variæ etiam vocales & consonantes sunt Genitivorum ante ος.

Termina- --tiones.

Nom.	*Gen.*	
α	ατος	τὸ σῆμα, *signum.*
	ακτος	τὸ γάλα, *lac.*
ι	ιος, εως	τὸ σίνηπι, *sinapi.*
	ιδος	τὸ εὔελπι, *spes bona*
	ιθος	τὸ δύσορνι, *inauspicatū*
	ινος	τὸ τί, *quid.*
	ιτος	τὸ μέλι, *mel.*
υ	εος	τὸ ἄστυ, *urbs.*
	υος	τὸ νάπυ, *sinapi.*
ω	οος	ἡ ἠχὼ, *sonus.*
αν	ανος	ὁ Παιὰν, *Pæan.*
	αντος	τὸ πᾶν, *omne.*
εν	ενος	τὸ τέρεν, *tenerum.*
	εντος	τὸ χαρίεν, *gratiosum.*
ην	ηνος	ὁ μὴν, *mensis.*
	ενος	ἡ φρὴν, *mens.*
	νος	ὁ καὶ ἡ ἀρὴν, *agnus.*
ιν	ινος	ἡ ῥηγμὶν, *littus.*
ον	ονος	τὸ μεῖζον, *majus.*
	οντος	τὸ τύπτον, *verberans*
ουν	ουντος	τὸ τυπτοῦν, *verberaturū*
	οδος	τὸ δίπουν, *bipes.*
ω	υνος	ὁ μόσσυν, *turris.*
	υντος	τὸ ζευγνὺν, *jungens.*
ων	ωνος	ὁ κλὼν *ramus.*
	ονος	ὁ κανὼν, *norma.*
	ωντος	ὁ Ξενοφῶν, *Xenophon.*
	οντος	ὁ λέων, *leo.*
	νος	ὁ καὶ ἡ κύων, *canis.*
αξ	αγος	ἡ λάταξ, *strepitus.*
	ακος	ὁ θώραξ, *thorax.*
	ακτος	ὁ ἄναξ, *rex.*
εξ	εκος	ἡ κρὲξ, *crex, avis.*
ηξ	ηγος	ὁ βουπλὴξ *stimulus.*
	ηκος	ὁ σφὴξ, *vespa.*
	εκος	ἡ ἀλώπηξ, *vulpes.*
	ηχος	ὁ καὶ ἡ βὴξ, *tussis.*
ιξ	ιγος	ὁ τέττιξ, *cicada.*
	ικος	ἡ ῥεὶξ, *maris fremitus.*
	ιχος	ἡ στὶξ, *ordo.*

Nom.	Gen.	
οξ	ογος	ἡ φλὸξ, *flamma.*
	οκος	ἡ πρὸξ, *hinnulus.*
υξ	υγος	ἡ ἄντυξ, *ambitus rotæ*
	υκος	ὁ v. ἡ ἄμπυξ *caliendrũ*
	υχος	ὁ ὄνυξ, *unguis.*
	υκτος	ἡ νὺξ, *nox,*
ωξ	ωγος	ὁ ῥὼξ, *rupes.*
	ωκος	ἡ [illegible]ὼξ, *roris gutta.*
γξ	γγος	ἡ φόρμιγξ, *cithara.*
	γκος	ὁ καὶ ἡ Λύγξ, *Lynx.*
αιξ	γος	ὁ καὶ ἡ αἶξ, *capra.*
λξ	κος	ἡ ὦλξ, *sulcus.*
ρξ	κος	ἡ σάρξ, *caro.*
αρ	αρος	ὁ ψὰρ, *sturnus.*
	αρτος	ἡ δάμαρ, *uxor.*
	ατος	τὸ ἧπαρ, *jecur.*
ειρ	ειρος	ὁ φθεὶρ, *pediculus.*
ηρ	ηρος	ὁ θὴρ. *fera.*
	ερος	ὁ ἀθὴρ, *arista.*
ορ	ορος	τὸ ἄορ, *ensis.*
υρ	υρος	ὁ καὶ ἡ μάρτυρ, *testis.*
ωρ	ωρος	ὁ φὼρ, *fur.*
	ορος	ὁ ἀλέκτωρ, *gallus.*
	ατος	τὸ σκὼρ, *sordes.*
ας	αος	ὁ λᾶς, *lapis.*
	αδος	ἡ ἰκμὰς, *vapor.*
	ανος	ὁ μέλας, *niger.*
	αντος	ὁ γίγας, *gigas.*
	ατος	τὸ γῆρας, *senectus.*
αις	αιδος	ὁ καὶ ἡ παῖς *puer.*
	αιτος	ἡ δαὶς *convivium.*
αυς	αος	ἡ ναῦς, *navis:*
ες	εος	τὸ ἀληθὲς, *verum.*
εις	ειδος	ἡ κλεὶς, *clavis.*
	εινος	ὁ δεὶς, *quidam.*
	ενος	ὁ κτεὶς, *pecten.*
	εντος	ὁ χαρίεις, *gratiosus.*
ευς	εος, εως	ὁ βραβεὺς, *arbiter.*

Nom.	Gen.	
ης	ηδος	ὁ γλωνὴς, *bipennis.*
	ητος	ὁ σὴς, *tinea.*
	ετος	ὁ ἀργὴς, *albus.*
	εος	ὁ κόρσης, *caput.*
	ευτος	ὁ βουλῆς, *senator.*
	εντος	ὁ Κλήμης, *Clemens.*
ις	ιος, εως	ἡ μῆνις, *ira.*
	ιδος	ἡ ἀσπὶς, *clypeus.*
	ιθος	ὁ καὶ ἡ ὄρνις, *avis.*
	ινος	ἡ ἲς, *fibra.*
	ιστος	ἡ θέμις, *Themis.*
	ιτος	ἡ χάρις, *gratia.*
οις	οιος	ἡ ὄϊς, *ovis.*
ος	εος	τὸ βάθος, *profunditas:*
	οτος	τὸ τετυφὸς, *verberans.*
ους	οος	ὁ χροῦς, *cutis.*
	οδος	ὁ ποῦς, *pes.*
	οντος	ὁ ὀδοὺς, *dens.*
	εντος	ὁ πλακόεις, *placenta.*
	ουντος	ὁ τυροῦς, *caseosus.*
	ωτος	τὸ οὖς, *auris.*
υς	υος	ὁ μῦς, *mus.*
	υος, εως	ὁ πῆχυς, *cubitus.*
	υδος	ἡ χλαμὺς, *chlamys.*
	υθος	ἡ κώμυς, *fasciculus.*
	υνος	ὁ Φόρκυς, *Phorcys.*
	υντος	ὁ ζευγνὺς, *jungens.*
ως	ωος	ὁ ἥρως, *heros.*
	οος	ἡ αἰδὼς, *pudor.*
	ωδος	ἡ φὼς, *macula ab igne inusta.*
	ωτος	ὁ ἔρως, *amor.*
	οτος	ὁ τετυφὼς, *verberans.*
λς	λος	ἡ ἅλς, *mare.*
νς	νθος	ἡ ἕλμινς, *tinea.*
ρς	ρτος	ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ μάκαρς *felix.*
	ρνος	ὁ καὶ ἡ ἄρς, *agnus.*
αψ	βος	ἡ φάψ, *avis nomen.*
	πος	ἡ λαῖλαψ, *turbo.*

Nom. Gen.			Nom. Gen.		
εψ	βος	ἡ φλὲψ, vena.	οψ	πος	ἡ ὄψ. vox.
ηψ	πος	κώληψ, talus.	υψ	πος	ὁ γὺψ, vultur,
ιψ	βος	ὁ Λὶψ, Africus.		φος	ὁ Κίνυψ, Cinyps fluv.
	πος	ὁ κνὶψ, culex.	ωψ	ωπος	ὁ θὼψ, assentator.
	φος	ἡ κατῆλιψ, tabulatum		οπος	ὁ χέδροψ, legumen.

Nomina quędam in ηρ εϱος amittunt ε per syncopen in genitivo & dativo sing. ut πατὴρ, μήτηρ, γαστὴρ, *venter*: sed θυγάτηρ *filia*, Δημήτηρ *Ceres*, in omnibus casib9 imparisyllabicis.
S. N. ἡ θυγάτηρ, G. θυγατέρος τρὸς, D. θυγατέρι τρὶ, A. θυγατέρα θύγατρα, V ὦ θύγατερ.
D. N. A. V θυγατέρε θύγατρε, G. D. θυγατέροιν τροῖν.
P. N. θυγατέρες θύγατρες, G. θυγατέρων τρῶν, D θυγατράσι, A. θυγατέρας θύγατρας, V. ὦ θυγατέρες θύγατρες.
Similiter ὁ ἀνὴρ *vir*, nisi quòd hæc vox pro ε eliso accipit δ, ut ἀνὴρ, ἀνέρος ἀνδρὸς. Huc refer ἀρὴν ἀρνὸς, κύων κυνὸς, &c. elisâ mediâ vocali.

Accusativus desinit in α.

Nomina exeuntia in σ post ι vel υ (excepto εὺς) si genitivum efferunt per ος purum, in accusativo vertunt σ in ν: ut ἡ ὄϊς ὄϊν *ovis*, ἡ γραῦς γραῦν *anus*.

Gravitona in ις & υς, declinata per ος impurum, habent utrumq; accusativum, α & ν, ut ἡ ἔρις, *lis*, Acc. ἔριδα, ιν, &c. χάρις *Dea*, Acc. χάριτα: *gratia* Acc. χάριν. ἡ κόρυς, υθος. Acc. τὴν κόρυθα & κόρυν. *galea*. Sic κλεὶς, κλεῖδα, κλεῖν.

Et composita à πὺς, ut Οἰδίπους, Οἰδίποδα & Οἰδίπουν. πους ποῦδα ποῦν, Steph.

Vocativus similis est Nominativo.

Nomina in σ post ι & υ exeuntia, abjiciunt σ in Vocativo, ut Πάρις *Paris*, παῖς *puer*, &c. ὦ Πάρι, παῖ, &c. νέηλυς *advena*, βοῦς *bos*, &c. ὦ νέηλυ, βοῦ, &c. Excipe acutitona in ις & υς, ut ὦ ἐλπὶς *spes*, ὦ χλαμὺς *chlamys*, item ὦ ποῦς, & ὦ ὀδοὺς.

Nomina in ξ interdum abjiciunt ξ, ut ἄναξ ὦ ἄνα.

Nomina, quæ declinantur per ντος faciunt Vocativum abjecto τος, ut ὁ γέρων - οντος ὦ γέρον *senex*.

Nomina in εις εντος Vocativum habent in ει & εν, ut ὁ πλακόεις, εντος, ὦ πλακόει · εν *placenta*.

Gravitona in ις ανος, ην ενος, ων ονος, ωρ ορος, & pleraque in ηρ ερος abjiciunt ος, ut ῥήτωρ - ορος, ὦ ῥῆτορ *rhetor*. Similiter Ποσειδῶν ῶνος & σωτὴρ ῆρος, versâ penultimâ in suam brevem, ut ὦ Πόσειδον, ὦ σῶτερ. No-

Nomina in ης εος abjiciunt ο, ut ὁ Σωκράτης εος ες.
Nomina in ω, Vocativum habent ſimilem Dativo.

Dativus pluralis

Fit vel à dativo ſingulari abjiciendo δ, θ, ν, τ, & aſſumendo σ ante ι, ut πτᾶνι ᾶσι, σώματι ασι: Interdum aſſumitur vocalis cum σ, nam οντι fit ουσι, ut λέοντι λέουσι, à λέων *leo*: ει fit ασι in nominibus in ηρ εος Syncopen paſſis, ut πατὴρ πατρὶ πατράσι. Sic ἀρνὶ ἀρνάσι ab ἀρὴν*: υἱῒ etiam υἱάσι, ab υἱὸς *filius*. Et apud poetas in quibuſcunq; nominibus ι fit εσι vel εσσι, ut ἡγεμὼν όνι όνεσσι, *Dux*.

* χειρ vero χερσι.

Nomina in ξ, ψ, vel σ poſt diphthongum, exeuntia, faciunt Dativum à Nominativo ſingulari adjiciendo ι, ut κόραξ *corvus*, κόραξι. Ἄραψ *Arabs*, Ἄραψι. πλακόεις, όεισι· ſed κτεὶς κτέσι, πους πόσι, ους ωσι.

Dativis pluralibus in ι deſinentibus ν additur ſi vocalis vel diphthongus ſubſequatur, ut χερσὶν ἀνίπτοις *illotis manibus*. Et apud Poetas ante conſonam, ut στήθεσιν λασίοις *pectoribus hirſutis*.

ν additur εἴκοσι per omnes caſus, ut εἴκοσιν ἀνδρῶν.

Declinationes Contractorum

Oriuntur è quinta ſimplicium faciente genitivum in ος purum: inter ſe verò diſtinguuntur, terminatione recti, & vel diverſitate contractionis, vel numero caſuum contractorum. Appellantur nomina contracta, quia in illis duæ ſyllabæ finales contrahuntur in unam.

Contractio πάθος, eſt vel
- Synæreſis, cùm duæ vocales in diphthongum coeuntes ſerventur, ut τείχεϊ τείχει.
- Craſis, cùm vocalis utraq; mutatur in unã aliam, ut τείχεα τείχη; vel una in aliam ut τείχεος -ους; vel exteritur una, & variatur accentus alterius, ut τειχέων -ῶν.

Prima Declinatio Contractorum

Tres habet terminationes, ης maſculini, ut ὁ * Δημοσθένης *Demoſthenes*: in ες & ος neutrius, ut τὸ ἱππομανὲς *hippomanes*, τὸ τεῖχος *murus*.

* *Appellativum in ης vix legitur.*

Sing. N. ὁ Δημοσθένης, G. τοῦ Δημοσθένεος ους, D. τῷ Δημοσθένεϊ ει, A. τὸν Δημοσθένεα η, V. ὦ Δημόσθενες.
Dual. N. & A. τὼ Δημοσθένεε η, G. & D. τοῖν Δημοσθενέοιν οῖν, V. ὦ Δημοσθένεε η.
Plural. N. οἱ Δημοσθένεες εις, G. τῶν Δημοσθενέων ῶν, D. τοῖς Δημοσθένεσι, A. τοὺς Δημοσθένεας εις, V. ὦ Δημοσθένεες εις.

Sing.

Sing. N. τὸ τεῖχος, G. τοῦ τείχεος ους, D. τῷ τείχεϊ τείχει. A. τὸ τεῖχος, V. ὦ τεῖχος.

Dual. N. & A. τὼ τείχεε τείχη, G. & D. τοῖν τειχέοιν οῖν, V. ὦ τείχεε τείχη.

Plur. N. τὰ τείχεα, η, G. τῶν τειχέων ῶν, D. τοῖς τείχεσι, A. τὰ τείχεα τείχη, V. ὦ τείχεα χη.

Nomina in ης à κλέος composita contrahuntur in Nominativo singulari, & dupliciter in reliquis casibus; ut, Ἡρακλέης -ῆς *Hercules*, Περικλέης -ῆς *Pericles*, &c.

Sing. N. ὁ Ἡρακλέης ῆς. G. έεος έους, έος οῦς. D. έεϊ έει, έϊ εῖ, A. έεα * έη, έα ῆ. V. εες εις, ες.

* *vel* Ἡρακλέα. *Nomina enim desinentia in* ης *purum Atticè contrahunt accusat. in* α.

Nomina propria in quibusdam casibus parisyllabicè inflectuntur, ut ὁ Ἀριστοφάνης A. τὸν Ἀριστοφάνην, &c. *Aristophanes*.

Secunda Declinatio

Duas habet terminationes, ις masculini, fœminini, & communis generis, ut ὁ ὄφις *serpens*, ἡ τέρψις *delectatio*, ὁ καὶ ἡ κόρις *cimex*; & ι neutrius, ut τὸ σίνηπι *sinapi*.

Sing. N. ὁ ὄφις, G. τοῦ ὄφιος, D. τῷ ὄφιϊ ὄφι, A. τὸν ὄφιν, V. ὦ ὄφι.

Dual. N. & A. τὼ ὄφιε, G. & D. τοῖν ὀφίοιν, V. ὦ ὄφιε.

Plur. N. οἱ ὄφιες, ὄφις, G. τῶν ὀφίων, D. τοῖς ὄφισι, A. τοὺς ὄφιας ὄφις, V. ὦ ὄφιες ὄφις.

Sing. N. τὸ σίνηπι. G. τοῦ σινήπιος, D. τῷ σινήπιϊ σινήπι, A. τὸ σίνηπι, V. ὦ σίνηπι.

Dual. N. & A. τὸ σινήπιε, G. & D. τοῖν σινηπίοιν, V. ὦ σινήπιε.

Plur. N. τὰ σινήπια σινήπι, G. τῶν σινηπίων, D. τοῖς σινήπισι, A. τὰ σινήπια -ήπι, V. ὦ σινήπια -ήπι.

Genitivus singularis in εως usitatior est, ut ὄφεως, σινήπεως. Masculina & fœminina frequentiùs efferunt etiam genitivum Dualem & Pluralem per εων, εων, ut ὀφεῶν, ὄφεων & casus contractos per ει, ut ὄφει pro ὄφι, ὄφεις pro ὄφις.

Tertia Declinatio

Tres habet terminationes, ευς & υς generis tantùm masculini, ut ὁ βασιλεὺς *rex*, ὁ πρέσβυς *legatus*: & υ neutrius, ut τὸ ἄστυ *urbs*.

Sing. N. ὁ βασιλεὺς, G. τοῦ βασιλέος, D. τῷ βασιλέϊ λεῖ, A. τὸν βασιλέα, V. ὦ βασιλεῦ.

Dual. N. & A. τὼ βασιλέε, G. & D. τοῖν βασιλέοιν, V. ὦ βασιλέε.

Plural. N. οἱ βασιλέες -εῖς, G. τῶν βασιλέων, D. τοῖς βασιλεῦσι, A. τοὺς βασιλέας -λεῖς, V. ὦ βασιλέες -λεῖς.

Sing.

Sing. N. ὁ πρέσβυς, G. τοῦ πρέσβεος, D. τῷ πρέσβεϊ βει, A. τὸν πρέσβυν, V. ὦ πρέσβυ.

Dual. N. & A. τὼ πρέσβεε, G. & D. τοῖν πρεσβέοιν, V. ὦ πρέσβεε.

Plur. N. οἱ πρέσβεες βεις, G. τῶν πρεσβέων, D. τοῖς πρέσβεσι, A. τοὺς πρέσβεας εις, V. ὦ πρέσβεες εις.

Sing. N. τὸ ἄστυ, G. τοῦ ἄστεος, D. ἄστεϊ ει, A. τὸ ἄστυ, V. ὦ ἄστυ.

Dual. N. A. V. τὼ ἄστεε, G. D. τοῖν ἀστέοιν.

Plur. N. τὰ ἄστεα η, G. τῶν ἀστέων, D. τοῖς ἄστεσι, A. τὰ ἄστεα η, V. ὦ ἄστεα η.

Genitivus singularis masculinorum exit in εως sæpissimé.

Quarta Declinatio

Unicam habet terminationem in ω generis fœminini; ut ἡ λεχὼ *puerpera.*

Sing. N. ἡ λεχώ, G. τῆς λεχόος -οῦς, D. τῇ λεχόϊ -οῖ, A. τὴν λεχόα -ῶ, V. ὦ λεχοῖ.

Dual. N. & A. τὰ λεχώ, G. & D. ταῖν λεχοῖν, V. ὦ λεχώ.

Plur. N. αἱ λεχοί, G. τῶν λεχῶν, D. ταῖς λεχοῖς, A. τὰς λεχούς, V. ὦ λεχοί.

Duo sunt nomina in ως, ἡ αἰδὼς *verecundia*, ἡ ἠὼς *Aurora*, quæ hanc formam sequuntur, sed in Duali & Plurali vix occurrunt.

Quinta Declinatio

Unicam habet terminationem in ας, generis neutrius: ut τὸ κέρας *cornu.*

Sing. N. τὸ κέρας, G. τοῦ κέρατος, κέραος, κέρως, D. τῷ κέρατι, κέραϊ, κέρᾳ, A. τὸ κέρας, V. ὦ κέρας.

Dual. N. & A. τὼ κέρατε, κέραε, κέρα, G. & D. τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῷν, V. ὦ κέρατε, κέραε, κέρα.

Plural. N. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, G. τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν, D. τοῖς κέρασι, A. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα. V. ὦ κέρατα, κέραα, κέρα.

Contractio fit priùs tollendo τ, ut κέρας, κέρατος, κέραος, κέρως.

Γέρα, & σέλα, & similia apud Poetas, videntur Apocopen potiùs quàm contractionem pati.

Nomina Propria

Deorum, Virorum, Fluviorum, Ventorum, sunt masculina: Excipe nonnulla Fluviorum, ut ἡ Στύξ *Styx*, &c.

Dearum, Fœminarum, (etiam quæ exeunt in ον, ut Γλυκέριον *Glycerium*) Regionum, Insularum, Urbium, sunt fœminina.

Omittuntur hic ea omnia quæ supra ex declinationibus constant, proinde & multa exempla discrepantia à sequentibus regulis, non apponuntur.

Appellativa

Nomina virilium officiorum sunt masculina.

Nomina muliebrium officiorum, arborum, plantarum, lapidum pretiosorum sunt fœminina.

Excipiuntur Nom.

1. Arborum & plantarum,
   1. Masculina, ut ὁ ἐρινεὸς *caprificus* ὁ κότινος *oleaster*, ὁ σκάνδιξ *scandix*, ὁ κόϊξ *coix*, ὁ φοῖνιξ *palma*, ὁ φελλὸς *suber*.
   2. Communis generis, ut ὁ καὶ ἡ ἄκανθος *acer*; ἄκανος, ἀνάγυρος *quædam arbusculæ*, ἕλιξ *vitis*, κόμαρος *arbutus*, νάρκισσος *narcissus*, ὀρίγανος *origanum*, ὑάκινθος *hyacinthus*, ὁ rariùs ἡ λωτὸς *lotus*.
2. Lapidum, ἡ & interdum ὁ βήρυλλος *beryllus*.

In tertia declinatione

Nomina in ος plerumq; sunt Masculina. Excipiuntur

1 Fœminina, ut ἡ Αἴγυλος *abscessus inter nares*: ἄκολος *buccella*, ἄλοχος *uxor*, ἄμμος ἄμαθος, ψάμμος ψάμαθος *arena*, ἀντίδοτος *antidotus*, ἄργιλος *argilla*, ἀσάμινθος *pelvis*, ἄσβολος *fuligo*, ἄσφαλτος *bitumen*, ἄτραπος & ἀτράπιτος *callis*, βάλανος *glans*, βάσανος *tormentum*, βίβλος *liber*, βύσσος *byssus*, βῶλος *gleba*, γέρανος *grus*, γλάνος *hyæna*, γνάθος *maxilla*, γύψος *gypsum*, διάλεκτος *dialectus*, διάμετρος *diameter*, δοκὸς *trabs*, δόκος *consideratio*, δρόσος *ros*, εἰρεσία *remigatio*, ἔμπλαστρος *emplastrum*, ἤπειρος *continens*, θόλος *locus scribarum*, ἶπος *onus*, ἵππος *equitatus*, κάπετος *fovea*, κάρδοπος *mactra*, κάρπασος *venenum quoddam*, κέλευθος *via*, κέρκος *cauda*, κιβωτὸς *arca*, κόπρος *stercus*, κλάδος *ramus*, κύλιχνος *pyxis*, λάπαθος *fossa*, λέκιθος *vitellus*, λήκυθος *ampulla*, λιθάργυρος *spuma argenti*, λόχος

χος *puerpera*, λύγδος *glarea*, λυκάνθρωπος & κυνάνθρωπος *morborum species*, μήρινθος *funis*, μίλτος *minium*, μίνθος *stercus humanum*, νεὸς *novalis*, νῆσος *insula*, νόσος *morbus*, νυὸς & ἔνυος *nurus*, ὁδὸς *via*, cum compositis, παρθένος *virgo*, πλίνθος *later*, πρόχοος *aqualis*, ῥάβδος *virga*, σορὸς *loculus*, σποδὸς *cinis*, τάφρος *fossa*, τήβεννος *toga*, τίτανος *calx*, τρίβος *semita*, ὕαλος *vitrum*, χάλκανθος *atramentum sutorium*, ψῆφος *calculus*.

2 Communis generis, ὁ καὶ ἡ Ἄβυσσος *abyssus*, ἀγωγὸς *dux viæ*, αἴγαγρος *caper -ra sylvestris*, ἄκυλος *glans*, ἄκατος *lembus* ἀνάδοχος *fidejussor*, ἄρκτος *ursus -a*, ἀρτοκόπος *pistor*, βάρβιτος *barbitus*, ἔλαφος *cervus -a*, ἔνεδρος *incola*, ἐπίκουρος *auxiliator -trix*, ἔριθος *lanificus -a*, ἔφηβος *adolescens*, ἡμίονος *mulus -a*, ἵππος *equus -a*, κυνηγὸς *venator -trix*, λάγυνος *lagena*, λίθος *lapis*, λυρῳδὸς *lyricen*, μάστρωπος *leno -a*, μόσχος *vitulus -a*, οἶμος *semita*, πρόσπολος *anteambulo*, σπύραθος *caprarum stercus*, στάμνος *urna*, στρουθὸς *passer marinus*, σχοῖνος *juncus*, χέρσος *terra inculta*.

Sequentia rariùs fœminina, ἄγγελος *nuntius -a*, ἀλάβαστρος *alabaster*, ἄνθρωπος *homo*, ἄρριχος *cophinus*, ἄτρακτος *fusus*, διάκονος *minister -tra*, ἡνίοχος *auriga*, θεὸς *deus -a*, κόγχος *cochlea*, κόκκος *granum*, κωλεὸς *membrum*, λιμὸς *fames*, νόθος *nothus*, ῥοῖζος *stridor*, χηλὸς *loculus*, χιλὸς *pabulum*, χίμαρος *caper*.

Rariùs Masculina, δέλτος *libellus*, κάμηλος *camelus*, κάμινος *fornax*, ληνὸς *torcular*, πάπυρος *papyrus*, ῥινὸς *pellis*, ψίαθος *storea*.

Omissa sunt multa Adjectiva pro Substantivis accepta, ut ἡ ἔρημος *eremus*: præcipuè à verbis derivata, & composita; ut θεοτόκος *deipara*, κάθετος *perpendiculum*, &c.

In quarta Declinatione

Omnia genus sortiuntur à nominibus tertiæ unde dimanant: reliqua sunt ista, ὁ τάως, ἡ ἕως, ὁ καὶ ἡ ἅλως.

In quinta & sequentibus

Masculina

1 In αν ων.

2 In ην. Sed ἡ γέρην *grus* fœmina, ἡ σειρὴν ῆνος *Siren*, ἡ φρὴν ενὸς *mens*, ὁ καὶ ἡ χὴν ηνὸς *anser*.

3. In

3 In ων:

- 1 in εδων, vel ηδων: Sed ὁ φλέδων *nugator*.
- 2 pauca in ων ωνος, ἡ τρήρων *columba*, μυοπάρων *navigii species*, ἅλων *area*.
- 3 hæc in ων ονος, ut ἡ ἀκροχορδὼν *verruca*, ἀλκυὼν *halcyon*, εἰκὼν *imago*, ἠϊὼν *littus*, λαγὼν *ilia*, ὀλολυγὼν *ululatus*, πλαγγὼν *pupa cerea*, πυγὼν *cubitus*, σιαγὼν *maxilla*, σινδὼν *sindon*, σταγὼν *stilla*, τρυγὼν *turtur*, χελιδὼν *hirundo*, χθὼν *terra*, χιὼν *nix*.

Excipe:

- 1 Fœminina (the above)
- 2 Communis generis sequentia:
  - 1 in ων ονος, ut ὁ καὶ ἡ ἀρηγὼν *auxiliator*, γνώμων *index*, ἡγεμὼν *dux*, θεάμων *spectator*, κίων *columna*, κύων *canis*, ὁ δαίμων *deus*, rariùs ἡ δαίμων *dea*.
  - 2 in ων ωνος, ὁ καὶ ἡ ἀλεκτρυὼν ωνος *gallus*, ὁ & rariùs ἡ αἰὼν *ævum*, αὐλὼν *fretum*, κώδων *tintinnabulum*.

4 In ξ:

- 1 in γξ pleraque: sed ὁ στρόφιγξ *vertebra*, ὁ καὶ ἡ λάρυγξ *guttur*, ὁ καὶ ἡ λύγξ *lynx*, ὁ καὶ ἡ φάρυγξ *frumen*.
- 2 quædam in ξ κος, ut ἡ ἀλώπηξ *vulpes*, ἄλοξ & αὖλαξ *sulcus*, ἀΐξ *impetus*, βέμβηξ *turbo*, γλαῦξ *noctua*, δὸρξ *capra*, ἕλιξ *volumen*, χάμαξ *vitis pedamentum*, κλίμαξ *scala*, κύλιξ *calix*, λάρναξ *capsa*, πήληξ *galea*, πλὰξ *tabula*, πνὺξ *locus Athenis ubi habebatur concio*, σάνδυξ *cerussa usta*, σὰρξ *caro*, σμώδηξ & ιξ *vibex*, σπάδιξ *termes*, στάλιξ *paxillus*, σχίδαξ *assula*, χοῖνιξ *chœnix*, χόλιξ *intestinum*, φρὶξ *fremitus maris*: item νὺξ νυκτὸς *nox*.
- 3 quædam in ξ γος, ut ἡ ἄντυξ *ambitus rotæ*. διώρυξ *fossa*, λάταξ *strepitus*, μάστιξ *flagellum*, πέμφιξ *flatus*, πνὶξ *suffocatio*, πομφόλυξ *bulla*, πτέρυξ *ala*, ῥὰξ *acinus*, ῥὼξ *fissura*, τρὺξ *mustum*, ἔραξ & τέτραξ *avis quædam*, ὑσπληξ *scutica*, φλὸξ *flamma*.
- 4 quædam in ξ χος, ut ἡ ἄμυξ *vellicatio*, θρὶξ *capillus*, πλὺξ *plica*, στὶξ *ordo*, ὕστριξ *hystrix*.

Excipe: 1 Fœminina (the above)

2 Communia. 1. Rariùs Masculina in κος, ut ἡ rariùs ὁ ἄμπυξ *caliendrum*, λύγξ *lynx*, ὄμφαξ *uva acerba*: in γος, ut ἡ rariùs ὁ αἴξ *caper* ·*ea* ·*pra*, φάρυγξ & φάρυξ *guttur*: in χος ut βὴξ *tussis*. 2. Rariùs Fœminina in κος, ut ὁ rariùs ἡ λαῖλαψ *procellus*, μεῖραξ *juvenis*, πέρδιξ *perdix*, πίδαξ *fons*, σκύλαξ *catulus*, φύλαξ *custos*.

5 In ηρ:

excipe
1 Fœminina quædam in ηρ ερος, ut ἡ ἀὴρ *caligo*, γαστὴρ, εἰνάτηρ, θυγάτηρ, μήτηρ, ἡ κὴρ ῆρος *fatum*.
2 Com. gen. ὁ rariùs ἡ αἰθὴρ *æther*.
3 Neutra, τὸ ἦρ *ver*, τὸ κῆρ *cor*.

6 In υρ: sed ὁ καὶ ἡ μάρτυρ *testis*, τὸ πῦρ *ignis*.

7 In ωρ:

excipe pauca
1 Fœmin. in ωρ ορος, ut ἡ ἀλέκτωρ *conjux*, ἡ μητρομήτωρ *matris mater*, ἡ οἰνομήτωρ *vinimater*.
2 Com. gen. ut ὁ καὶ ἡ ἀμύντωρ, & πράκτωρ *ultor* -*trix*.
3 Neutra in ωρ ωρος, ut τὸ ἕλωρ *præda*, τὸ πέλωρ *monstrum*: item in ωρ ατος, τὸ σκῶρ *sordes*, τὸ ὕδωρ *aqua*.

8 In ας: sed ἀς ἀδος fœminina: ας ατος neutra. Et paucula in ας αος, τὸ δέπας *poculum*, σέλας *lumen*: ὁ vel τὸ κρὰς *caput*.

9 In ης: excipe fœminina omnia in της τητος: item ἐσθὴς ῆτος *vestis*.

10 In εις: sed ἡ κλεὶς *clavis*.

11 In ως: sed ἡ αἰδὼς, γάλως, ἠώς· ἡ φῶς *macula*, & τὸ φῶς *lumen*.

12 In ους: sed ὁ καὶ ἡ βοῦς *bos*, τὸ οὖς *auris*.

13 In ψ:

excipe fœmin.
1 in πος, ut καλαῦροψ & καλάβροψ *pedum*, λαῖλαψ *turbo*, ὄψ *vox*, σὴψ *serpentis genus*, ὤψ *vultus*.
2 in πος & φος, ut κατῆλιψ *scala*.
3 in βος, ut λὶψ *petra*, φλὲψ *vena*, χέρνιψ *pollubrum*.

Fœmi-

1 In ιν vel ις ινος, excipe masculina, ut ὁ Δελφὶν -ῖς *delphinus*, ἑρμὶν -ῖς *fulcrum tori*, ἰκτὶν *milvus*, πελχὶν *fascinator*. ὁ vel ἡ θὶν vel θὶς *acervus*.

2 In ειρ: sed ὁ φθεὶρ *pediculus*.

3 In ις:

excipe,
1 Masc. quædam in ις ιος, ut ὁ ἔχις *vipera*, κὶς *vermis*, λῖς *leo*, μάντις *vates*, (sed ἡ μάντις apud Athen.) ὄρχις *testiculus*, ὄφις *serpens*, πόσις *maritus*, πρέσβις *legatus*, πρύτανις *rector*, υἱς *filius*: item in ις ιδος, ut ἄϊς *orcus*, γύνις *semivir*: λῖς ιτὸς *pannus*.
2 Communia quædam in ις ιος, ut ὁ καὶ ἡ κάσις *frater* vel *soror*, κόρις *Cimex*. κύπασις *tunicæ species*, λάτρις *servus -a*, ἡ ὄϊς *ovis*, ὁ ὄϊς *aries*: ὄρνις ιθος *avis*.

4 In αις: sed τὸ σαὶς τὶς *farina subacta*, ὁ καὶ ἡ παῖς.

5 In υς:

excipe
1 Masc. quædam in υς υος, ut ὁ ἀπφὺς *patereulus*, βότρυς *racemus*, θρῆνυς *scabellum*, ἰχθὺς *piscis*, κάνδυς *vestis Persica*, μῦς *mus*, ἐμῦς *mus aquatilis*, νέκυς *cadaver*, σίκυς *cucumer*, σκόλλυς *lanugo*, στάχυς & ἄσταχυς *spica*, φῖτυς *pater*.
2 Com. generis composita ab ἤλυθα, ut ὁ καὶ ἡ νέηλυς *advena*: item ὁ καὶ ἡ ὗς vel σῦς *sus*, ὁ καὶ ἡ μάρτυς *testis*.

6 In υς & ρς: Sed ὁ καὶ ἡ ἄρς *agnus*.

Neutra

1 In ορ & αρ: Sed ὁ ἔγκαρ αρος *pediculus*, ψὰρ *sturnus*: item ἡ δάμαρ *uxor*.

Sunt, quæ à communi declinandi ratione deflectunt:

Heteroclita Contractione,

Quæ contractionem patiuntur, nec tamen ad ullam declinationem contractorum commodè referri possunt. Ea autem sunt, vel

1. Ὁλοπαθῆ, quæ contrahuntur in omnibus casibus: hujusmodi sunt in declinatione simplicium

- 1. Ἑρμέας ῆς, έου οῦ, &c. *Mercurius.*
  Ἀπελλέης ῆς, έου οῦ, &c. *Apelles.*
- 2. Μνάα ᾶ, άας ᾶς, &c. *Mina.*
  Γαλέη ῆ, έης ῆς, &c. *Felis.*
- 3. Νόος οῦς, όου οῦ, &c. *Mens.*
  Ἀδελφιδέος οῦς, έου οῦ, &c. *Sororis filius.*
  Ὀστέον οῦν, έου οῦ, &c. *Os ossis.*
- 5. Ἀλλάεις ᾶς, άεντος ᾶντος, &c. *botellus*
  Πλακόεις οῦς, όεντος οῦντος, &c. *placenta.*
  Κενεὼν ὼν, εῶνος ῶνος, &c. *venter.*
  Δαΐς δᾴς, δαΐδος δᾳδός, &c. *fax.*
  Κεράας κρᾶς, κράατος κρατὸς, *caput.*

2. Ὀλιγοπαθῆ, quæ paucioribus casib9, *viz.* Nom. Ac. Voc. pluralib. contrahuntur. Nomina in

- υς υος in υς, ut βότρυς *racemus*, υες, υας, υς.
- αυς αος in αυς, ut ναῦς *navis*, νάες, νάας, ναῦς.
- ους οος in ους, ut βοῦς *bos*, βόες, βόας, βοῦς.
- Item ἔρις *lis*, ἔριδες ἔριδας ἔρεις· κάλπις *urna*, κάλπιδες κάλπιδας κάλπεις· Ὄρνις *avis*, ὄρνιθες ὄρνιθας ὄρνεις· κλεῖς *clavis*, κλεῖδες κλεῖδας κλεῖς.

Reliqua Heteroclita sunt

1. *Variantia*, 2. *Deficientia*, 3. *Redundantia.*

Variantia 1°. *Genus*

In singul. generis sunt masc. in plural.

- Neutrius, ὁ * ἐρετμὸς *remus*, τὰ ἐρετμά. Sic * ὁ ζυγὸς *jugum*, ὁ τάρταρος *tartarus*, ὁ χέδρωψ *legumen*, τὰ χέδρωπα.
- Masculini & Neutrius, ὁ δεσμὸς *vinculum*, οἱ δεσμοὶ τὰ * δεσμά. Sic ὁ δίφρος *currus*, ὁ κύκλος *circulus*, ὁ λύχνος *lucerna*, ὁ μηρὸς *femur*, ὁ μοχλὸς *vectis*, ὁ νῶτος *dorsum*, ὁ πυρσὸς *fax*, ὁ σταθμὸς *statio*, ὁ ταρσὸς *planta pedis*, ὁ τράχηλος *collum*, ὁ χαλινὸς *frænum.*

* *Leguntur* τὸ ἔρετμον, *Hom.*
* τὸ ζυγὸν, *Plato.*
* τὰ δέσματα, *Hom.*

In

In singulari generis fœm. { In Nominativo & Accusativo Duali Mascul. ut ἡ ὁδὸς *via*, cum compositis, τὼ ὁδὼ, &c. ἡ πόλις *civitas*, τὼ πόλει. * In plurali fœmin. & neutr. ἡ κέλευθος *via*, αἱ κέλευθοι & τὰ κέλευθα.

* *Atticè fœmin. omnia sic inflectuntur.*

2°. *Casum*.

Quædam neutra in αρ, à nominibus in αι, genitivum mutuantur, ut ἄλειαρ *farina* ἄλειφαρ *unguentum*, δέλεαρ & εἶδαρ *esca*, ἦμαρ *dies*, ἧπαρ *jecur*, κάρηαρ *caput*, κτέαρ *possessio*, ὄνειαρ *utilitas*, οὖθαρ *uber*, πεῖραρ *finis*, στέαρ *adeps*, φρέαρ *puteus*: Gen. ἀλείατος, &c. His addi potest, γάλα γάλακτος, ὄναρ ὀνείρατος, οὖς ὠτὸς *auris*, σκῶρ σκατὸς, ὕδωρ ὕδατος.

Ζεὺς sic inflectitur.
Sing. N. ὁ Ζεὺς, G. Ζηνὸς vel Διὸς, D. Ζηνὶ vel Διὶ, A. Ζῆνα vel Δία. V. ὦ Ζεῦ.

Ναῦς etiam in soluta oratione, ad hunc modum:
Sing. N. ἡ ναῦς, G. νεὼς, D. νηΐ, A. ναῦν.
Plur. N. νῆες, G. νεῶν, D. ναυσὶ, A. ναῦς.

3°. *Genus & Casum*.

ἡ γυνὴ *mulier*, & ἡ χεὶρ *manus*, sic variantur:

Sing. N. ἡ γυνὴ, G. τῆς γυναικὸς, D. τῇ γυναικὶ, A. τὴν γυναῖκα, V. ὦ γύναι.
Dual. N. A. V. τὼ γυναῖκε, G. D. ταῖν γυναικοῖν.
Plur. N. αἱ γυναῖκες, G. τῶν γυναικῶν, D. ταῖς γυναιξὶ, A. τὰς γυναῖκας, V. ὦ γυναῖκες.

Sing. N. ἡ χεὶρ, G. τῆς χειρὸς, D. τῇ χειρὶ, A. τὴν χεῖρα, V. ὦ χεὶρ.
Dual. N. A. τὼ χεῖρε, G. D. ταῖν χεροῖν, V. ὦ χεῖρε.
Plur. N. αἱ χεῖρες, G. τῶν χειρῶν, D. ταῖς χερσὶ, A. τὰς χεῖρας, V. ὦ χεῖρες.

Poetæ ponunt ε pro ει in omnibus casibus imparisyllabicis; ut χερὸς, &c.

Deficientia 1°. *Casibus*.

Aptota: Nomina literarum, ut ἄλφα, βῆτα, &c.

Vox naturalis, ut κοΐ· non significativa, ut βλίκτει· materialiter sive τεχνικῶς posita, ut τὸ ἄνθρωπος *hæc vox* ἄνθρωπος.

Nomina peregrina, ut Δαβίδ.
Similiter τὸ ὄφελος *utilitas*, τὸ χρεὼν *fatum*, &c.

Monoptota: Nom. ὁ δῶς *donum*, Hesiod. &c. αἱ κατακλῶθες *fata*, Hom. &c.

Diptota: Nom. ὁ λᾶας *lapis*, Acc. τὸν λᾶαν. ὁ λῖς *leo*, Acc. τὸν λῖν, &c.

Triptota: 1°. Quoad terminationem & numerum casûs: ut Nom. ὁ καὶ ἡ μάρτυς, Acc. μάρτυν, D. μάρτυσι *testis*.

2°. Quoad terminationem casûs: Nomina propria circumflexa in ᾶς, ῆς, ῦς. ὁ Θωμᾶς, G. ᾶ, A. ᾶν, V. ᾶ. Sic Δερῆς & Διονῦς. Item sanctum nomen Ἰησοῦς, G. Ἰησοῦ, D. Ἰησοῦ, A. Ἰησοῦν, V. ὦ Ἰησοῦ. Et quædam barytona, ut ὁ Ἀγείσπας, G. α, &c.

3°. Quoad numerum casûs. Neutra sequentia N. A. V. * βρέτας *statua*, δέμας *corpus*, ἔελδωρ *desiderium*, ἦδος *voluptas*, ἦτορ *cor*, κλέτας *devexitas*, κῶας vel κῶς *vellus*, λέπας *promontorium*, μῦχος & μῦκαρ *artificium*, νῶκαρ *torpor*, σέβας *veneratio*, *σκέπας *tegumentum*, σκίναρ *fœtus*, τέκμαρ & τέκμωρ *finis*, ὕπαρ *visio*, χρέως *debitum*.

* Legitur, τοῦ βρέτεϊ.

* τὰ σκέπα.

2°. *Numero*.

Duali & Plurali carent nomina propria, quæ uni tantùm attribuuntur. Item * ὁ ἀὴρ *aer*, ἡ ἅλς *mare*, ἡ γῆ *terra*, τὸ πῦρ *ignis*, τὸ ἔλαιον *oleum*, &c.

* *Leguntur alicubi* οἱ ἀέρες, αἱ γαῖ, τὰ πύρα, τὰ ἔλαια· *item* γαιῶν.

Singulari & Duali carent Festa, ut Διονύσια *Bacchanalia*: Nomina quædam Urbium, ut Ἀθῆναι *Athenæ*, &c. Populorum, ut Ἀχαιοὶ *Achivi*, &c. Magistratuum, ut Ἔφοροι *Ephori*. Nomina quæ pluribus singularibus sunt propria, ut Εὐμενίδες *Furiæ*, &c. Item ἐμβάδες *cothurni*, κτέρεα *exequiæ*, & plura hujusmodi.

Redun-

Masc. multa in ηρ & ωρ ut κλητὴρ, κλήτωρ *vocator.* in ηρ & ης ut πλαστὴρ, πλαστὴς *fictor*, &c. Item ὁ υἱὸς υἱεὺς υἷς *filius*, cum pluribus aliis.

Fœmin. multa in α & η, ut ἄχνα, η, *gluma.* in η & ις, ut ἀγκάλη, ἀγκαλὶς *ulna.* in η & ος, ut ἀσβόλη, ἄσβολος *fuligo*, in ις & ια, ut σπάνις, σπανία *raritas*, &c. Item ἀηδὼν & ἀηδὼ *luscinia*, cum pluribus, &c.

Neutr. multa in ος & ον, ut τὸ δένδρος, δένδρον *lignum*, in ον & ιον, ut ἄεθλον, ιον *præmium certaminis*, &c. Item τὸ ὕδωρ, ὕδος *aqua*, cum pluribus, &c.

Mascul. & Fœmin. multa in ος & ια, ut στρατὸς, ιὰ *exercitus*, in ος & ὶς ut βαθμὸς, ὶς *gradus*, in μὸς & μὴ, ut αὐχμὸς, μὴ *siccitas*, &c. Item ἀϋτμὴν, μὴ *halitus*, cum pluribus, &c.

Mascul. vel Fœm. vel Com. quædam in ις & ιν, ut ὁ δελφὶς, ὶν *delphin*, ἡ ἀκτὶς, ὶν *radius*, ὁ καὶ ἡ θὶς, ὶν *agger*, &c.

Masc. & Neutr. multa in ος & ον, ut θύμος, ον *thymus, um:* in μὸς & μα, ut ἀσπασμὸς, ἄσπασμα *salutatio:* in ος, ut ὁ σκότος & τὸ σκότος, *tenebræ*, &c. Item ὁ κάνης, τὸ κάνεον *cista*, cum pluribus, &c.

Fœm. & Neutr. multa in α & ον, ut ἡνία, ἡνίον *habena.* in μα & μη ut χάρμα, χάρμη *gaudium*, &c. Item ἡ αἰδὼς, τὸ αἶδος *pudor*, cum pluribus, &c.

Mascul. Fœmin. & Neutr. quædam in ος, η, ον, ut σίμβλος, η, ον *alveare*, &c. Item ὁ χειμὼν, ἡ χειμὰς, τὸ χεῖμα, *hyems*, cum pluribus, &c.

2°. *in Genitivo.*

Nomina quædam in ους efferunt genitivum ad formam tertiæ & quintæ simpl. ut ὁ νοῦς, οῦ, οὸς *mens*, &c. alia in ως, ad formam quartæ & quintæ simpl. ut ὁ Μίνως, ω & ωος *Minos*, ὁ γέλως, ωτος & ω *risus.* In ις ad formam quintæ simpl. & secundæ contract. ut ἡ τίγρις, ιδος & ιος *tigris*, &c. Item ἡ Θέμις, ιδος & ιστος *jus*, cum paucis aliis, &c.

Nomen dicitur
- à re significata
  - Substantivum ὑποστατικὸν: ut *βίος vita.*
  - Adjectivum ἐπίθετον: ut *ὅλος totus.*
- à flexione
  - Simplex ἁπλοῦν, sive incontractum ἀπαθὲς: ut *ταμίας, καλός.*
  - Contractum συνῃρημένον: ut Δημοσθένης, ἀληθής.

Utrumq; à modo significandi
- Appellativum προσηγορικὸν: ut *κύριος dominus, ἅγιος sanctus.*
- Proprium κύριον: ut Ἰησοῦς, Ναζωραῖος.

Rursus utrumq; quoad
- speciem est vel
  - Primitivum πρωτότυπον: ut *μέλι mel, γλυκὺς dulcis.*
  - Derivativum παράγωγον: ut *μέλισσα apis, γλυκερὸς dulcis.*
- figuram est vel
  - Simplex sive incompositum ἀσύνθετον: ut *φωνὴ vox, καλὸς bonus.*
  - Compositum σύνθετον: ut *συμφωνία consonantia, φιλόκαλος amans boni.*
  - Decompositũ παρασύνθετον: ut *ἀσυμφωνία dissonantia, ἀφιλόκαλος negligens boni.*

Derivativum

est vel
- Denominativum παρώνυμον: ut *θεότης deitas, οὐράνιος cœlestis.*
- Verbale ῥηματικὸν: ut, *λόγος sermo, ἐλλιπὴς imperfectus:* de quo póst.
- Participiale μετοχικὸν: ut *εἱμαρμένη fatum, ἡγέμενος præfectus.*
- Pronominale ἀντωνυμικὸν: ut *ταυτότης identitas.*
- Adverbiale ἐπιρρηματικὸν: ut *ἄλια cœtus, παλαιὸς antiquus.*
- Præpositionale προθετικὸν: ut *ὕπατος Consul, ἀντίος contrarius.*

Ex Denominativis præsertim notantur hæc substantiva:
1. Fœmineum. 2, Patronymicum. 3. Diminutivum. 4. Amplificativum.

Fœmineum Θῆλυ.

Fœminea simpliciter formata in *α* & *η*, sequuntur accentum suorum Masculinorum: ut θεὰ à θεὸς, *ταμία* à *ταμίας dispensator*, βασιλὴ à βασιλεὺς, ἀδελφιδῆ ab ἀδελφιδοῦς, *κόρη* à *κόρος puer.* Sic etiam in *ις* ex *ης*, ut εὑρετὶς ab εὑρετὴς *inventor*, πρεσσάτις à *πρεσσάτης præses:* sed penultima longa circumflectitur, ut προφῆτις à προφήτης: sæpe etiam ῖτις, ut *ἀργυρεῖτις, κρεατῖτις:* item *νεᾶνις* à *νεὰν ἄνος*. Composita à *κοίτη* sunt proparoxyt. ut *παράκοιτις* à *παρακοίτης conjux.* Gentilia plerumque sunt oxyt. ut Περσὶς à Πέρσης *Persa*, Σκυθὶς à Σκύθης *Scytha.*

Oxytonum
- 1 in *ας* ut *ὀρεστιὰς* ab *ὀρεστὴς monticola*, *σπαρτιὰς* à *σπαρτιάτης Spartan*[9]
- 2 in *ις* ut *ἀμνὶς* ab *ἀμνὸς agnus*, *βασιλὶς* à *βασιλεὺς*, *ἑλληνὶς* ab *ἕλλην Græcus.* 2. in *αινὶς*, ut *θεραπαινὶς* à *θεράπων famulus*, *λυκαινὶς* à *λύκος lupus.* 3. in *τρὶς* ut *ὀρχηστρὶς* ab *ὀρχηστὴς saltator*, *αὐλητρὶς* ab *αὐλητὴς tibicen.*

Parox.
1 in ινη, ut ἰατϱίνη ab ἰατϱὸς *medicus*, ἡρωΐνη ab ἥρως *semideus.*
2 in νη, ut θεϱάπνη à θεϱάπων *famulus.*

Proparoxytonum
1 in ια, idque 1. in εια: ut εὐπατέρεια ab εὐπάτηρ *bono patre natus*, βασίλεια à βασιλεὺς: 2. in ίεια ut ἀγγελίεια ab ἄγγελος *nuntius*: 3. in τεια ut ἰάτεια ab ἰατϱὸς *medicus*, παιδολέτεια à παιδολέτηρ *liberorum interfector*, συμπαίστεια à συμπαίστωρ *simul nutritus*, ποιήτεια à ποιητὴς *poeta*.
2 in να, idq; 1. in ιδνα, ut ἔχιδνα ab ἔχις *serpens*. 2. in αινα ut ἰχθυοπώλαινα ab ἰχθυοπώλης *piscium venditor*, λύκαινα à λύκος *lupus*, λέαινα à λέων *leo*, ἀλεκτρύαινα ab ἀλεκτρυὼν *gallus*: 3. in οινα, ut δέσποινα à δεσπότης *herus*: 4. in ιννα, ut βασίλιννα à βασιλεύς.
3 in ειρα, ut Κάειρα à Κὰρ *Car*, δότειρα à δοτὴρ *dator*, δεσπότειρα à δεσπότης *herus*, πρέσβειρα à πρεσβὺς *senex*.
4 hyperdissyllabum in σσα, idq; 1. in ασσα, ut ἄνασσα ab ἄναξ *rex*, sed φάσσα à φὰψ *palumbus*, &c. 2. in ησσα, ut πένησσα à πένης *pauper*, sed Κρῆσσα à Κρὴς *Cres*, &c. 3. in ισσα, ut βασίλισσα à βασιλεὺς *rex*, Αἰθιόπισσα ab Αἰθίοψ *Æthiops*, Κίλισσα à Κίλιξ *Cilix*: 4. in υσσα, ut Λίβυσσα à Λίβυς *Libys*.

Paucula quædam Adjectiva imitantur formam Substantivorum, ut πρόφρασσα à πρόφρων *propensus*, ἀλεξιάρη ab ἀλεξιάρης *imprecationes pellens*, μάκαιρα à μάκαρ *felix*.

Patronymicum Πατρωνυμικὸν

Est nomen proprium personæ quod à nomine potissimùm patris, interdum avi & matris derivatur: Et est vel

Mascul. paroxytonum quod fit à genitivo primitivi, mutando terminationem vel
- In ίδης, cùm primitivum sit vel
  - 2æ. simpl. in ος impurum, ut Πρίαμος -μου -μίδης.
  - 3æ. simpl. ut Νέστωρ -ορος ίδης.
- In άδης, cùm primitivum sit vel
  - 1æ. simpl. ut Βορέας -έου -εάδης.
  - 2æ. in ιος, ut ἥλιος -ίου *sol*, ιάδης.
- In ιάδης, cùm primitivum in penultima genitivi sit longum, cujuscunq; declinat. ut Λαέρτης Λαέρτου Λαερτιάδης, Ἄτλας Ἄτλαντος Ἀτλαντιάδης. Sic Πηλεὺς Πηλῆος Πηλιάδης.

Fœmin. Oxytonum
- In ὶς vel ὰς ex masculinis removendo δη, ut Νεστορίδης, Νεστορὶς, Ἡλιάδης Ἡλιάς.
- In νὶς à rectis Primitivorum, mutando ultimam syllabam, ut Χρύσης νὶς, Κάδμος νίς.

Fœmi-

Fœmininum Paroxyton.
- In ίνη vel ώνη, à rectis etiam Primitivorum.
- In ίνη, cùm primitivum sit
  - vel 3æ. simpl. in ος impurum, ut Ἄδραςος -ίνη.
  - 3æ. contr. in ευς, ut Νηρεὺς -ίνη.
- In ώνη, cùm primitivum sit
  - vel 3æ simpl. in ιΘ-, ut Ἰκάειος -ιώνη.
  - 5æ. simpl. in ίων, ut Ἠετίων -ιώνη.

Ionica paroxytona in ίων, ut Κρονίων à Κρονίδης *Saturnius*.

Æolica proparoxytona in διος, ut Ὑῤῥάδιος ab Ὑῤῥάδης *Hyrrbæ filius*

Propriorum formas imitantur pauca appellativa, ut ποιμθυίδης à ποιμλιὼ *pastor*: sic κοιεgνίδης, ἁλιάδης, βασιλείδης, &c.

Diminutivum ὑποκοειςικὸν

Masculinum
- Oxytonum in ιδεὺς, ut λαγιδεὺς à λάγως *lepus*.
- Paroxytonum in
  - ίας, ut παππίας à πάππας *pater*.
  - αξ, ut λίθαξ à λίθος *lapis*: Sed δέλφαξ *porcellus*, σκύλαξ *catulus*, quandoque sunt Fœmin.
  - ίλας, ut Θευκαρίλας à Θεύχαεις pro Θεόχαεις.
  - ίδης, ut λαγίδης à λάγως.
  - ίνης, ut ἐλαφίνης ab ἔλαφΘ-.
  - ίσκος, ut νεανίσκος à νεανίας *juvenis*.
  - ων, ut Ἡφαιςίων ab Ἥφαιςος *Vulcanus*.
  - ις, ut ἄςρις ab ἀςράγαλος *talus*.
  - ύλος, ut ἐρωτύλος ab ἔρως: item Ἡρύλλος ab Ἡρακλῆς [*Hercules*.
- Proparoxyton. in
  - ιχνος, ut κύλιχνος à κύλιξ *calix*.
  - ιχος, ut Ἀμύντιχος ab Ἀμύντας
  - υλλος, ut Βάθυλλος à Βαθυκλῆς.
- Circumflexum in
  - ᾶς, ut Ζηνᾶς à Ζηνόδωρος
  - ῦς, ut Διονῦς à Διονύσιος
- Antecircumflexũ in ῖνος, ut χαῖνος à χάεις.

Fœmininum
- Oxyt. in
  - ὰς, ut χοιεὰς à χοῖρος *porcus*.
  - ὶς, ut κρηνὶς à κρήνη *fons*. Sic multa in
    - αινὶς, ut ὑαινὶς ab ὗς *sus*.
    - αλὶς, ut φυσαλὶς à φύσα *vesica*.
    - υλὶς, ut ἀντεραςυλὶς ab ἀντεραςὴς *rivalis*.
    - υλλὶς, ut ἀκανθυλλὶς ab ἄκανθα *spina*.
    - αεὶς, ut Κοτυταεὶς *parva Cotytto*, à Κοτυττὼ *dea turpitudinis*.
    - ακὶς, ut Ἐειθακὶς ab ἔειθος.
  - ὼ, ut Θεανὼ à Θεὰ *dea*.
  - ὼν, ut ἀρπεδὼν ab ἀρπεδὸν *funis*.
- Parox-yto. in
  - ιγξ, ut λάϊγξ à λᾶς *lapis*.
  - άκνη, ut πιθάκνη à πίθος *dolium*.
  - ίσκη, ut παιδίσκη à παῖς *puer*.
  - ίχη, ut μητίχη à μῆτις *consilium*.
  - ίχνη, ut πολίχνη à πόλις *urbs*.
  - ύλη, ut βομβύλη à βόμβος *sonus apum*.
- Proparoxytonũ in
  - ιλλα, ut πράξιλλα à πρᾶξις *actio*.
  - ιννα, ut κόριννα à κόρη *puella*.
  - υλλα, ut νίκυλλα à νίκη *victoria*.

Neutrum
- In ιον
  - hyperdiss. propar. ut ἀκάνθιον ab ἄκανθα spina: sic
    - multa in
      - διον, ut γνωμίδιον à γνώμη, sententia.
      - λιον, ut κρεΰλλιον à κρέας caro, &c.
      - νιον, ut πιθάκνιον à πίθος dolium, &c.
      - ειον, ut ὀνάειον ab ὄνος asinus, &c.
    - pauca in
      - σιον, ut κοράσιον à κόρη puella.
      - ριον, ut θρανίσκιον à θρᾶνος sella.
      - φιον, ut χωρίφιον à χῶρος ager.
  - trisyllabum
    - proparoxytonum ut γήδιον à γῆ terra, γύναιον à γυνὴ mulier.
    - paroxytonum etiam, ut χοιρίον à χοῖρος porcus: præcipuè si sit oriundum ex acutitonis vel rectis, ut στρουθίον à στρουθὸς passer: vel genitivis, ut παιδίον à παῖς παιδὸς
- In εῖον, antecircumflexum, ut ἀγγεῖον ab ἄγγος.

Ex Primitivo uno varia nonnunquam Diminutiva nascuntur, ut κορίσκη, κοράσιον, κόριον, κορίδιον à κόρη puella.

Ex Diminutivis alia Diminutiva, ut πολίχνιον à πολίχνη urbecula, &c.

Diminutiva adjectiva perpaucissima sunt: ut δριμύλος à δριμὺς acerbus μικκύλος à μικκὸς pro μικρὸς parvus, ὁσίχος ab ὅσος quantus, παυρίδιος à παῦρος paucus, πυῤῥίχος à πυῤῥὸς rufus.

Amplificativum Αὐξητικόν.

1 Oxytona in ὸς, ut ἀρνειὸς agnus adultior ab ἄρς agnus, παιδνὸς puer adultus à παῖς puer. Sed πάππος à πάππας pater.

2 Paroxytona in ίας, ut μετωπίας magnam habens frontem à μέτωπον frons, πωγωνίας magnam habens barbam, à πώγων barba; στομίας magnum habens os, à στόμα os; ὠμίας ab ὦμος humerus. In αξ, ut πλούταξ valde dives, à πλοῦτος divitiæ. Item nomina propria in ων ωνος, ut Γνάθων parasitus Gnatho, à γνάθος maxilla.

3 Proparoxytonum, ut χερμάδιον lapis magnus, à χερμὰς lapis; λόγιον divinus sermo, à λόγος sermo. Item δᾷδις magna fax, à δᾷς fax.

Nomen tam Substantivum quàm Adjectivum, pro varia significatione aliud dicitur Numerale Ἀριθμητικὸν, ut τριὰς Trinitas, εἷς unus. Collectivum περιληπτικὸν, ut ὄχλος turba, πολύς. Gentile ἐθνικὸν, ut Μακεδὼν Macedo, Ἀχαϊκὸς Achaicus. Fictitium πεποιημένον, ut βόμβος sonus apum, βομβήεις sonorus.

Porrò, Adjectivum est Possessivum κτητικὸν, idque vel Appellativum, ut δεσποτικὸς herilis, &c. vel Proprium ut Ἑκτόρεος Hectoreus: Materiale μετουσιαστικὸν, ut λίθινος lapideus: Locale τοπικὸν, ut οὐράνιος cœlestis: Temporale χρονικὸν, ut ἡμερινὸς diurnus: Indefinitum ἀόριστον, ut τὶς quidam: Interrogativum ἐρωτηματικὸν, ut ποῖος qualis: Redditivum ἀνταποδοτικὸν, ut τοῖος talis: Partitivum μεριστικὸν, ut ἕτερος alius.

Adjectiva

Imitantur Analogiam & Anomaliam Substantivorum.

Sunt autem trium generum, τριγενῆ.

Alia habent in Nominativo { tres terminationes τρικατάληκτα. duas δικατάληκτα, unam μονοκατάληκτα, } Hæc flectuntur per tres articulos.

Omnis dictio trium generum habet Gen. & Dat. similes in masc. & neutro genere.

Adjectiva trium terminationum desinunt in

ος	& faciunt fœmininũ per	η	neutrum per	ον	ad formam	3æ & 2æ simpl.
ας		α		αν		5æ & 2æ simpl.
εις		εσσα		εν		5æ & 2æ simpl.
υς		εια		υ		3æ contr.& 2æ. simpl.

† Sic Adjectiva contracta in οῦς, ut, ἁπλοῦς ῆ οῦν, &c. V. ὦ ἁπλοῦ ῆ οῦν. * Sed ἄλλος ἄλλη ἄλλο,

† ος Sing. Nom. καλὸς ἡ * ὸν. Gen. οῦ ῆς οῦ, &c. Voc. ὲ ἡ ὸν, &c. *pulcher*. Sed adjectiva in ος purum, & ρος faciunt fœmininum per α ut ἅγιος, ἁγία, &c. *sanctus* ἀνθηρὸς, ἀνθηρὰ, *floridus*. Excipe Materialia plurima in εος, ut χρύσεος -έη, &c. παρδάλεος έη: & numeralia omnia in -οος, ut ὄγδοος όη, &c. ἁπλόος -όη, &c.

ας Sing. N. πᾶς, πᾶσα, πᾶν G. παντὸς πάσης παντὸς, &c. V. πᾶς πᾶσα πᾶν, &c. Sed μέλας *niger* & τάλας *miser*. S.N. ας αινα αν, G. ανος αίνης ανος, &c. V. αν αινα αν, &c Μέγας verò *magnus*, μεγάλη μέγα, G. μεγάλου ης ου, &c. A. μέγαν μεγάλην μέγα, V. ὦ μέγα μεγάλη μέγα, &c.

εις Sing. N. χαρίεις εσσα εν, G. εντος έσσης εντος, &c. V. χαρίεν & ει εσσα εν *gratiosus*.

* ια Poet.
* Leguntur contract. ἡμίσεας, Marc.6. ἡμίση Luc.19
* Apud Poetas πολλὸς πολλόν.

υς Sing. N. ὀξὺς εῖα ὺ, G. έος είας έος, D. έϊ εῖ, είᾳ έϊ εῖ, A. * ὺν εῖαν ὺ, V. ὺ εῖα ὺ, &c. D. N. A. V. έε εία έε, G. έοιν είαιν έοιν. Plur. N. έες εῖς εῖαι έα, G. έων, ειῶν έων, D. έσι είαις έσι, A. έας εῖς είας έα, V. έες εῖς εῖαι έα.

Excipe πολὺς *multus*, Sing. N. * πολὺς πολλὴ πολὺ, G. πολλοῦ ῆς οῦ, D. πολλῷ ῇ ῷ, A. πολὺν πολλὴν πολὺ, V. πολὺ πολλὴ πολὺ, &c. Poetæ sic inflectunt, N. πολὺς, G. πολέος, D. πολέϊ, A. πολὺν, V. ὦ πολύ. Plur. N. πολέες -εῖς, G. πολέων, D. πολέσι -έεσσι, A. πολέας, -εῖς, V. ὦ πολέες -εῖς.

Adje-

Adjectiva trium Articulorum & duarum terminationum desinunt in

† ος, ως, ας, ις, ην, υς	Et formant neutrum per	ον	3æ simpl.
		ων	4æ simp. quandoq; 5æ.
		αν, ιν, εν, υ	5æ simpl.
ους, ων, ωρ, ης	Et formant neutrum per	ουν, ον, ορ	5æ simp.
		ες	1æ contr.

† *Sic Adjectiva contracta in* ους, *ut* εὔνους ουν. V. ὦ εὔνου ουν.

ος ὁ καὶ ἡ ἔνδοξος καὶ τὸ ἔνδοξον. G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἐνδόξου, &c. V. ὦ ἔνδοξε καὶ ὦ ἔνδοξον, *illustris*.

ως ut ὁ καὶ ἡ εὔγεως καὶ τὸ εὔγεων, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ εὔγεω, &c. V. ὦ εὔγεως & εὔγεω, *fertilis*. ὁ καὶ ἡ πολύκερως καὶ τὸ πολύκερων, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ πολυκέρωτος, &c. V. ὦ πολύκερως & ὦ πολύκερων, *habens multa cornua*.

ας ὁ καὶ ἡ ἀείνας καὶ τὸ ἀεῖναν, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἀείναντος, &c. V. ὦ ἀεῖναν, *perpetuò fluens*.

ις ὁ καὶ ἡ εὔχαρις καὶ τὸ εὔχαρι, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ εὐχάριτος, &c. A. τὸν καὶ τὴν εὐχάριτα καὶ εὔχαριν, καὶ τὸ εὔχαρι, V. ὦ εὔχαρι, *gratiosus*.

ην ὁ καὶ ἡ ἄῤῥην καὶ τὸ ἄῤῥεν, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἄῤῥενος, &c. V. ὦ ἄῤῥεν, *masculus* vel *mas*.

υς ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς καὶ τὸ ἄδακρυ, G. υος, D. υϊ, A. υν, υ, V. ὦ υ, Dual. N. A. V. υε, G. D. ύοιν, Plur. N. υες υς υα G. υων, D. υσι, A. υας υς υα, V. υες υς υα, *sine lachrymis*.

ους ὁ καὶ ἡ δίπους καὶ τὸ δίπουν, G. τοῦ οδος, D. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ οδι, A. οδα ουν & ουν, V. ους ου, & ουν, *Bipes*.

ων ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων καὶ τὸ εὔδαιμον, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ εὐδαίμονος, &c. V. ὦ εὔδαιμον, *felix*.

ωρ ὁ καὶ ἡ μεγαλήτωρ, καὶ τὸ μεγαλῆτορ, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ μεγαλήτορος, V. ὦ μεγαλῆτορ, *magnanimus*.

ης ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς καὶ τὸ ἀληθὲς, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἀληθέος οῦς, &c. V. ὦ ἀληθὲς, *verus*.

Pleraque Adjectiva composita & derivata in ος, sunt duarum terminationum. Atticè etiam omnia sic inflectuntur. Nonnulla ex his quæ duas habent terminationes interdum fœmininum habent à masculino diversum; nempe in ος, ut ἀθάνατος άτη, αἰώνιος ία, in ην ut τέρην εινα, in υς ut θῆλυς εια, &c.

Quædam etiam varias habent vocales & consonantes ante ος Genit. In ις ιτος, ut priús: ιδος, ut φιλόπατρις *amans patriæ*: ιθος, ut φίλορνις *amans avium*: ιος, ut τρόφις *bene nutritus*: ινος, ut τὶς *quis*.

ην ενος, ut priús: ηνος ut ἄσην *infelix*.

υς υος, ut priús: εος ut θῆλυς *fœmineus*.

ους οδος, ut priús: οντος ut ἀνόδους *edentulus*.

ων ονος, ut priús: οντος ut ἑκὼν *volens*: ωνος ut αἴθων *fulgidus*.

ης εος, ut priús: ητος ut ἀκμὴς *indefessus*.

Adje-

Adjectiva trium articulorum & unius terminationis desinunt in

ιν	5æ. simp. ut ὁ κ ἡ κ τὸ	τριγλώχιν	G. τοῦ κ τῆς κ τοῦ	τριγλώχινος *tricuspis.*
ξ		ἅρπαξ		ἅρπαγος *rapax.*
ρ		μάκαρ		μάκαρος *felix.*
ς		λευκόκρας		λευκόκρατος *album habens caput.*
αρς		μάκαρς		μάκαρτος *felix.*
ψ		αἶθοψ		αἴθοπος *subfuscus.*

Hujusmodi Adjectiva varias habent terminationes in recto & genitivo.

In ρ· αρ, ut priús: ηρ ηρος, ut μιξόθηρ *semivir:* ερος, ut πλατυγάστηρ *latum habens ventrem:* ειρ ειρος, ut ἑξάχειρ *sex habens manus:* υρ υρος, ut ἐπιμάρτυρ *testis.*

ς· ατος, ut priús: αδος, ut πελυδειράς *cacuminosus:* αυς αυδος, ut φιλόπαις *puerum amans:* αιτος, ut ἁβρόδαις *delicatus:* αυς εως, ut μυριόναυς *permultis navibus instructus* : ευς εως, ut δοναχεὺς *arundinosus.*

αρς· τος, ut priús: νος, ut πολύαρς.

ξ· αξ γος, ut priús: κος, ut πτὰξ *pavidus:* κτος, ut χειρώναξ *qui manibus operatur:* εξ κος, ut ἐπίτεξ *parturiens* : ηξ ηγος, ut αἰνόπληξ *graviter ferens:* ηκος, ut αἰολοθώρηξ *variam habens thoracem:* εκος, ut κυναλώπηξ *cane & vulpe natus:* ιξ κος, ut πολυάϊξ *valde impetuosus:* χος, ut ὕθριξ *suis pilos habens:* γος, ut ὁμηρομάστιξ, &c οξ γος, ut ἔμφλοξ *ignitus,* & εὐφόρμιγξ *pulchram habens citharam:* κος, ut πάνδοξ *hospes publicus:* ωξ κος, ut πτὼξ *pavidus:* γος, ut ἀπορρὼξ *abruptus:* υξ γος, ut σύζυξ *conjunctus,* & δίπτυξ *duplex:* κος, ut χρυσάμπυξ *aureum reticulum habens:* αιξ αικος, ut καλλιγύναιξ *pulchras habens mulieres.*

ψ· οψ, ut priús: εψ πος, ut κατώβλεψ *deorsum respiciens:* ιψ πος, ut αἰγίλιψ *relictus à capris:* βος, ut χοιρόθλιψ *libidinosus:* ωψ ωπος, ut γλαύκωψ *cæsios habens oculos:* οπος & ωπος, ut εὐρύοψ *magnos habens oculos.*

Adjectiva in recto finita in Substantivum, illius terminationem in reliquis casibus habitâ ratione generis, ut plurimùm sequuntur, utì constat ex prioribus exemplis. Excipiuntur verò paucula, ut ἄπολις ιδος, &c. *qui sine urbe est.*

Plurima Adjectiva, præcipuè composita & derivata, videntur esse tantùm duorum generum, διγενῆ; in neutro vix invenienda, ut φιλέλλην *Græcorum amans*: Paucula unius, μονογενῆ; ut ἡ καμινὼ *caminaria:* Præsertim Masculina in ευς, ut ὁ φιλοβασιλεὺς *regis amans:* in ης etiam 1æ simpl. & ejus fœmininum in ις 5æ simpl. ut ὁ βοηλάτης, ἡ βοηλάτις *boves abigens:* G. άτου άτιδος, D. άτῃ άτιδι, A. άτην άτιδα, & άτιν, V. άτα άτι, &c.

Cardinale προκαταρκτικόν. Ordinale τακτικόν.

Cardinalia heteroclita sunt: εἷς, δύο, τρεῖς, τέσσαρες.

Εἷς *unus* Tetraptoton 5æ, & 2æ simpl.

Sing. N. εἷς μία ἕν, G. ἑνὸς μιᾶς ἑνὸς, D. ἑνὶ μιᾷ ἑνὶ, A. ἕνα μίαν ἕν. Duali & Plur. caret: sic composita, οὐδεὶς μηδεὶς.

Leguntur οὐδένες, οὐδένας, μηδένες, μηδένας, μηδέσι,

Δύο *duo* Tetraptoton, 3æ simpl. omnium generum. Singulari caret: Dual. N. A. δύο, Atticè δύω, G. δυοῖν, fœm. δυεῖν, D. δυσί. Sed δύο omnium generum & omnium casuum esse observatur extra Dativum.

δυεῖν, Masc. apud Lucianum.

Ἄμφω *ambo*, Diptoton 3æ simpl. per omnia genera: N. A. ἄμφω, G. D. ἀμφοῖν.

Τρεῖς *tres*, & τέσσαρες *quatuor* Tetraptota 5æ simpl. Sing. Dual. carent. Plur. N. οἱ καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία. G. τῶν τριῶν. D. τοῖς τρισί. Ac. τοὺς καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία.

Plur. N. οἱ καὶ αἱ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα. G. τῶν τεσσάρων, D. τοῖς τέσσαρσι. A. τοὺς καὶ τὰς τέσσαρας, καὶ τὰ τέσσαρα.

A quatuor usque ad centum non declinantur numeralia, ut πέντε *quinque*, &c. ἑκατὸν *centum*.

Quæ numerum centenarium sequuntur declinabilia sunt, διακόσιοι, διακόσιαι, διακόσια, *ducenti*, &c.

Ordinalia sunt quæ ad interrogationem, πόσος *quotus*, aptè respondent, ut πρῶτος *primus*, δεύτερος *secundus*, τρίτος *tertius*, &c. Ex his manant dialia, ἐφήμερα, quæ respondent ad quæstionem ποσταῖος *quoto die*, ut πρωταῖος, δευτεραῖος, τριταῖος 1°, 2°, 3° *die*, &c.

Sunt etiam alia Numeralia multiplicativa πολλαπλασιαστικά, 1. in πλόος -οῦς, ut ἁπλόος οῦς *simplex*, διπλόος οῦς, *duplex*, &c. ἑκατονταπλοῦς *centuplex*, &c. 2. in πλάσιος vel πλασίων, ut διπλάσιος *duplus*, &c. ἑκατονταπλάσιος -πλασίων *centuplus*, &c. sic πολλαπλοῦς πλάσιος -ίων *multiplex*.

Græci numeros his literis sic exprimunt:

Μονάδες, α' 1, β' 2, γ' 3, δ' 4, ε' 5, ς 6, ζ' 7, η' 8, θ' 9,

Δεκάδες, ι' 10, κ' 20, λ' 30, μ' 40, ν' 50, ξ' 60, ο' 70, π' 80, ϟ 90.

Ἑκατοντάδες ρ' 100, σ' 200, τ' 300, υ' 400, φ' 500, χ' 600, ψ' 700, ω' 800, ϡ' 900,

Χιλιάδες, ͵α 1000, ͵β 2000, &c. ͵κ 20000, ͵ρ 100000.

Μιγάδες, ια 11, κβ 22, ργ 103, ͵αδ 1004, &c. 1647

24 literis intermiscentur tres notæ ἐπίσημα: βαῦ ς, κόππα ϟ, σάμπι ϡ. αχμζ

Apud nonnullos literæ singulæ, pro ordine quem habent in Alphabeto, numerum designant, α 1, κ 11, ρ 17, ω 24, quo pacto libri Homerici distinguuntur.

Ex Majusculis Ι 1 pro *μία*, Π 5 pro *πέντε*, Δ 10 pro *δέκα*, Η 100 pro Ἑκατον, Χ 1000 pro Χίλιοι, Μ 10000 pro *μύριοι*. Geminata geminant numerum, ut ΙΙ 2, ΠΠ 10, ΔΔ 20. Has omnes excepta Ι veteres olim τῷ Π inscribere solebant, & significabant numerum inscriptum quinquies sumendum esse: ut

[Δ] 50. [Η] 500. [Μ] 5000.

Adjectivis accidit Comparatio Σύγκρισις.

Comparationis gradus βαθμοὶ sunt tres; Positivus θετικὸς, Comparativus συγκριτικὸς, Superlativus ὑπερθετικός.

Positivus desinit in αρ, ας, εις, ην, ης, ις, ξ, ος, ους, υς, ων.

Adjectiva in ος post longam, formant Comparativum mutando ς in τερος, & superlativum in τατος, ut σεμνος ότερος ότατος *venerabilis*, φαῦλος ότερος ότατος *improbus*.

Post brevem mutant ο in ω, ut σοφὸς ώτερος ώτατος *sapiens*. Post ancipitem vel retinent ο, vel mutant ο in ω, ut ἱκανος ότερος ότατος, vel ώτερος ώτατος *idoneus*.

Adjectiva in αρ, ας, εις, ην, ης, ις, ους, υς, ων, formant Comparativum & Superlativum assumendo τερος & τατος.

αρ, εις eliso ι, ις, ους, ην, ων, ας, ης, υς — assumit τερος & τατος:

Masc. sing.:
μάκαρ άρτερος άρτατος *felix*.
χαρίεις έστερος έστατος *gratiosus*.
γαστρὶς ίστερος ίστατος *gulosus*.
ἁπλοῦς ούστερος ούστατος *simplex*.

Masc. plur.:
τέρην ενες έστερος έσταλος *tener*.
σώφρων ονες έστερος έστατος.

Neut. sing.:
μέλας αν άντερος άντατος.
εὐσεβὴς ὲς έστερος έστατος *pius*.
εὐρὺς ὺ ύτερος ύτατος *latus*.

Sed υς sæpe mutatur in ιων & ιστος, ut εὐρὺς εὐρίων εὔριστος.

Nomina in ξ, vertunt terminationem ες plural. in ίστερος & ίστατος, ut ἅρπαξ *rapax*, ἁρπαγίστερος, &c. βλὰξ *supinus*, βλακίστερος, &c.

Com-

1° in ος

'Αγαθὸς { ἀμείνων, ἀρείων, κρείσσων * κρείττων † κάῤῥων } { ἀγαθώτατος rariùs. ἄριστος, κράτιστος } * *Atticè.* † *Doricè.*

καλὸς καλλίων κάλλιστος

ἐσθλὸς *bonus* { λωΐων ‖ λῴων, βελτίων & βέλτερος, φέρτερος } { λώϊστος vel λῷστος. βέλτιστος & βέλτατος. φέρτατος, φέριστος & φέρτιστος. } ‖ *Per Synæresin.*

κακὸς *malus* { κακώτερος & κακίων, χείρων & χερείων } { κάκιστος, χείριστος }

μικρὸς *parvus* { μικρότερος & μείων, ἐλάσσων, ἥσσων } μικρότατος & μεῖστος, ἐλάχιστος, ἥκιστος

αἰσχρὸς αἰσχρότερος & αἰσχίων, αἰσχρότατος & αἴσχιστος *turpis.*

ἐχθρὸς ἐχθίων ἔχθιστος *inimicus*

'Ολίγος ὀλίζων ὀλίγιστος *paucus*

ῥᾴδιος ῥᾴων ῥᾷστος *facilis*

Quædam in ος abjiciunt ο, alia ω in Comp. & Superl. ut φίλος φίλτερος & φιλίων, φίλτατος & φίλιστος *amicus.* Γεραιὸς *senex,* παλαιὸς *antiquus,* σχολαῖος *otiosus:* γεραίτερος, &c.

Θέρειος *æstivus* θερείτερος: δεξιὸς *dexter* δεξίτερος: Τρίτος *tertius* τρίτατος.

Attici formant { multa in { ἐστερος ἐστατος, ut αἰδοῖος *venerabilis,* ἀνιηρὸς *tristis,* ἀκρατος *incontinens,* ἄμορφος *deformis,* γενναῖος *generosus,* σπουδαῖος *studiosus,* ὡραῖος *speciosus.* αἴτερος αἴτατος, ut ἥσυχος *tranquillus,* μέσος *medius,* πρώϊος *matutinus.* } Ἄσμενος *placidus,* ἐστερος & αἴτερος: sic ὄψιος *serus.* pauca in ίστερος ίστατος, ut μονοφάγος *solus edens,* λάλος *loquax,* λάλιστος etiam in Superlativo. }

'Επιτήδειος *idoneus,* ότερος & έστερος, &c. πτωχὸς *pauper,* ότερος & ίστερος, &c. φιλοκτέανος *locuples,* ώτερος & έστερος, &c.

"Ιδιος *proprius,* ώτερος & αίτερος, &c.

Legitur ἀνθρωπινέστερος ab ἀνθρώπινος *humanus.*

C 2° in

2° in ους, ut διπλοῦς *duplex* διπλότερος, πορφυροῦς *purpureus* πορφυρώτερος.
3° in ας, ut μέγας * μείζων, & μεῖζων, μάσσων, μέγιστος *magnus*.
4° in ην, ut τέρην τερεινότερος, &c. *tener*.
5° in ης, ut ψευδὴς ψευδίστερος -δίστατος *mendax*,
ὑγιὴς *sanus* ὑγιώτερος.
6° in ων, ut πέπων πεπαίτερος, &c. *maturus*.
πίων πιότερος πιότατος *pinguis*.
7° in υς, πολὺς πλείων vel πλέων πλεῖστος *multus*.

Comparativa in ων præsertim irregularia sic infle-ctuntur.

Sing. N. ὁ καὶ ἡ πλείων καὶ τὸ πλεῖον, G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ πλείονος, D. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ πλείονι, Ac. τὸν καὶ τὴν πλείονα πλείοα πλείω καὶ τὸ πλεῖον, V. ὦ πλεῖον.
Dual. N. A. V. τὼ καὶ τὰ καὶ τὼ πλείονε, G. D. τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν πλειόνοιν.
Plur. N. οἱ καὶ αἱ πλείονες πλείοες πλείους καὶ τὰ πλείονα οα ω, G. τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν πλειόνων, D. τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς πλείοσι, A. τοὺς καὶ τὰς πλείονας οας ους καὶ τὰ πλείονα οα ω, V. ὦ πλείονες οες ους, καὶ ὦ πλείονα οα ω.

Comparativa in ων & ιων parturiunt alia Comparativa;
1° ων vertitur in ότερος, ut χείρων χειρότερος *multo pejor*.
2° ιων mutat ι & præcedentem consonam in σσ, ut παχίων πάσσων *multò pinguior*, ταχίων θάσσων *multò celerior*, ἐγγίων ἔσσων, *vel potiùs* ἄσσων *multò propior*.

Superlativa pariunt alia Comparativa & Superlativa, ut ἐλάχιστος ἐλαχιστότερος *multò minimus*, κύδιστος κυδίστατος *longè gloriosissimus*.

Comparatio etiam accidit aliis dictionibus, quæ factâ comparatione migrant in Adjectiva.

Compa- 1° Substantivum,
1 in ος: Neutrum per ίων & ιστος, ut κέρδος *lucrum*, κερδίων *lucrosior*, κέρδιστος. Sed ὕψος *altitudo*, ὑψίτερος *altior* ὕψιστος· κῦδος *gloria*, κυδίων & κυδότερος *gloriosior*, &c.
Masculinum more adjectivorum in ος, ut θεὸς *deus*, θεώτερος *divinior*. Sed μυχὸς *penetrale*, μυχαίτατος μυχοίτατος μύχατος *intimus*.
2 α, η, ον, plerumq; vertitur in ότερος ότατος, ut ἅμιλλα *certamen*, ἁμιλλότερος *pugnacior*.

3 υς

3 υς assumit plerumq; τερος τατος ἄρκυς rete, ἀρκύςατος retium ...
4 ως, & ωρ in genitivo, vertunt ... in τερος τατος, ut βασιλεὺς βασιλεύτερος, ... φὼρ fur, φωρότερος furacior.
5 ης 1æ simpl. facit superlat. ίςατος, ut κλέπτης fur, κλεπτίςατος furacissimus.

ratur
2° Verbum: vertendo utplurimùm ω in τερος &c. ut λεύω relinquo, λεύτερος posterior, λεύτατος postremus.
3° Participium: verso ος in έςερος, &c. ut ἐῤῥωμένος ἐῤῥωμενέςερος robustior, &c.
4° Pronomen: αὐτὸς ipse, αὐτότατος ipsissimus.
5° Adverbium: in ω, assumpto τερος &c. ut ἄνω supra, ἀνώτερος superior, ἀνώτατος, &c. sed ὀπίσω post, ὀπίςερος posterior, abjecto ω, &c.
ἄφαρ citò, ἀφάρτερος celerior, &c. ἔνδον intus, ἐνδότερος interior, &c.
Μάλα valdè, μᾶλλον, μάλιςα.
Πέρα ultrà, περαίτερος περαίτατος.
ἐγγὺς propè, ἐγγύτερος ἐγγίων, ἐγγύταλος ἔγγιςος.
6° Præpositiones πρὸ ante, πρότερος, πρόταλος πρῶταλος πρῶτος.
ὑπὲρ super, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος per Sync. ὕπατος.
ὑπὸ sub, ὕςερος ὕςατος.

Pronomen

Simplex
- Primitivum
  - Ἐγὼ ego, σὺ tu, * οὗ sui.
  - Demonstrativum δεικτικὸν, οὗτος hic, ἐκεῖνος ille.
  - Relativum ἀναφορικὸν, † αὐτὸς ipse, ὃς qui
  - Indefinitum δεῖνα quidam.
- Possessivum
  - ἐμὸς meus, σὸς tuus, ὃς suus, νωΐτερος noster duorum, σφωΐτερος vester duorum, ἡμέτερος noster, ὑμέτερος vester, σφέτερος suus.

* οὗ est reciprocum αὐτοπαθὲς, sic αὐτὸς, ἐμαυτοῦ, &c.
† αὐτὸς & ἑαυτοῦ pronomen τριπρόσωπον.

Compositum ἐμαυτοῦ mei ipsius, σεαυτοῦ tui ipsius, ἑαυτοῦ sui ipsius. Adde mixtum cum alio nomine, ἡμεδαπὸς nostras, ὑμεδαπὸς vestras. item τοσοῦτος, τηλικοῦτος, τοιοῦτος.

Vocativo carent Pronomina, uti etiam Indefinita, Interrogativa, Redditiva, ut οἷος, ποῖος, τοῖος, &c.

[illegible] declinationum formas habent, ἐγὼ, σὺ, οὗ, δεῖνα.

S. N. ἐγὼ, G. ἐμοῦ & μοῦ, D. ἐμοὶ & μοὶ, A. ἐμὲ & μέ.
D. N. A. νῶϊ & νῷ, G. D. νῶϊν & νῷν.
P. N. ἡμεῖς, G. ἡμῶν, D. ἡμῖν, A. ἡμᾶς.

S. N. σὺ, G. σοῦ, D. σοὶ, A. σέ. D. N. A. σφῶϊ & σφῷ, G. D. σφῶϊν & σφῷν. P. N. ὑμεῖς, G. ὑμῶν, D. ὑμῖν, A. ὑμᾶς.

S. Nom. caret, G. οὗ, D. οἷ, Ac. ἕ. D. N. A. σφωὲ & σφὲ, G. D. σφῶϊν & σφίν. P. N. σφεῖς, G. σφῶν, D. σφίσι, A. σφᾶς.

Δεῖνα caret Duali & Plurali.

* δεῖς Poet.

Masc. S. N. ὁ * δεῖνα, G. τοῦ δεῖνος δείνατος, D. τῷ δείνατι δεῖνα δεῖνα. A. τὸν δεῖνα, δεῖνα.

Fœm. & Neutr. S. N. ἡ καὶ τὸ δεῖνα, G. τῆς καὶ τοῦ δεῖνος, D. τῇ καὶ τῷ δεῖνι, Ac. τὴν καὶ τὸ δεῖνα.

Reliqua in ος more Adjectivorum inflectuntur ἐμὸς, ὴ, ὸν, &c.

* Sic τηλικοῦτος, αὕτη, οῦτο. τοσοῦτος αὕτη οῦτο. τοιοῦτος αὕτη οῦτο.

Sed N. οὗτος αὕτη * τοῦτο, G. τούτου ταύτης τούτου, D. τούτῳ ταύτῃ τούτῳ, A. τοῦτον ταύτην τοῦτο, V. ὦ οὗτος αὕτη τοῦτο.

D. N. τούτω ταύτα τούτω, G. & D. τούτοιν ταύταιν τούτοιν.

P. N. οὗτοι αὗται ταῦτα, G. τούτων, D. τούτοις ταύταις τούτοις, A. τούτους ταύτας ταῦτα, V. οὗτοι αὗται ταῦτα, similiter, ἐκεῖνος η ο, &c. αὐτὸς ὴ ό.

Ἐμαυτοῦ & σεαυτοῦ, Sing. tantùm numerum habent. Ἑαυτοῦ. Singularem & pluralem: Nominativis carent omninó.

S. G. ἐμαυτοῦ ῆς οῦ, D. ἐμαυτῷ ῇ ῷ, A. ἐμαυτὸν ὴν ό.
S. G. σεαυτοῦ ῆς οῦ, D. σεαυτῷ ῇ ῷ, A. σεαυτὸν ὴν ό.
S. G. ἑαυτοῦ vel αὑτοῦ, ῆς, οῦ. D. τῷ, τῇ, τῷ. A. τὸν, τὴν, τό.
P. G. ἑαυτῶν vel αὑτῶν, D. τοῖς, ταῖς, τοῖς, A. τοὺς τὰς τά.

Pro quo legitur

P. G. σφῶν αὐτῶν, D. σφίσιν αὐτοῖς, A. σφᾶς αὐτούς.

Verbum

1°. Quoad personam est vel { Personale προσωπικὸν, ut συμφέρω *confero*. Impersonale ἀπρόσωπον, ut συμφέρει *confert*. }

2°. Quoad regimen dicitur vel { Transitivum μεταβατικὸν, ut λέγω *dico*. * Intransitivum ἀμετάβατον, ut λήγω *desino*. }

*Ad Intransitivum refertur Substantivum, ὑπαρκτικὸν, ut εἰμὶ sum.

Affectiones propriæ Verbi.

Voces sive formæ διαθέσεις

Tres sunt; Activa, Passiva, Media: à quibus verba sic appellantur:

1° * Activum ἐνεργητικὸν, quod plerumq; significat actionem, &

*Ad Activum refertur Neutrum οὐδέτερον ut χαίρω.

Exit in { ω { gravitonum / circumflexum } / μι } unde rursus verbum dicitur { gravitonum, ut τύπτω. circumflexum, ut ποιῶ. in μι, ut τίθημι. }

2° Passivum παθητικὸν, quod passionem potissimùm notat:

3° Medium μέσον sive commune κοινὸν, quod mediam significationem, & mediam conjugationem partim activam partim passivam habet.

} utrumque exit in μαι, ut τύπτομαι.

† Ad Passivum & Medium refertur Deponens ἀποθετικὸν, ut ἐργάζομαι

Tempora χρόνοι

In voce Activa & Media octo sunt, in Passiva novem.

Præsens ἐνεστὼς *.

Præteritum παρῳχημένος { Imperfectum παρατατικὸς. † Perfectum παρακείμενος. || Pl. perfectum ὑπερσυντελικός }

*(i.) instans. † (i.) extensivum. || (i.) adjacens.

Futurum 1m. μέλλων α'. Futurum 2m. μέλλων β'. Paulo pòst Futurum μετ' ὀλίγον μέλλων.

Indefinitum 1m. Ἀόριστος α'. Indefin. 2m Ἀόριστος β'.

Indefinita sunt tempora incertæ significationis, sumuntur enim pro Præteritis omnibus, & interdum pro Præs. & Futur. & cùm sumuntur pro Præterito, incertum est an paulò ante, vel multò ante res præterierit.

Tempora ſunt vel
- Principalia ἀρκτικὰ. Præſens, Futurum, Præteritum: ſed in voce Paſſiva Præſens, Perf. Indef. 2m.
- Cognata συζυγῆ
  - 1 Præſens, Imperfectum, Ind. 2. Futurum 2m. Perf. Medium.
  - 2 Futurum 1m, & Indefinit. 1m.
  - 3 Perfectum & Pl. perfectum: & in Paſſiva voce Paulo pòſt Futurum, Ind. 1, & Fut. 1m.

Modi ἐγκλίσεις

Sunt quinque:
- Indicativus * ὁριστική, (* definitivus)
- Imperativus προστακτική,
- Optativus εὐκτική,
- Subjunctivus ὑποτακτική,
- Infinitivus * Ἀπαρέμφατος. (* non explanativus.)

Conjugatio συζυγία

eſt vel
- Temporalis χρονικὴ per tempora.
  - 1. per tria tempora principalia.
  - 2. per omnia tempora ejuſdem vocis.
  - 3. per ſimilia quæcunq; trium vocum.
- Perſonalis προσωπικὴ, per omnes perſonas ejuſdem temporis.
- Modalis ἐγκλιτικὴ, per omnes modos.

Conjugationes ſunt decem; quatuor Gravitonorum, tres Contractorum, tres Verborum in μι.

Conjugatio dignoſcitur per literam formativam ſive figurativam χαρακτηριστικόν.

Characteriſtica

Eſt triplex: Præſentis, Futuri, & Præteriti: à quibus cognata tempora ſuam characteriſticam accipiunt.

Characteriſtica
- Præſentis eſt litera præcedens ω vel ομαι, μι vel μαι.
- Futuri & Præteriti eſt aut litera eadem, aut alia ejus loco poſita, vel eam proximè ſequens. Sed perfecti exeuntis in κα ex μῶ & νῶ, κ eſt characteriſtica.

Characteriſtica præſentis indicat & diſtinguit conjugationes trium vocum, futuri characteriſtica conjugationes vocis Activæ, reliquæ omnes ſua tempora.

Cha-

In Conjugatione	Characteristicæ Præs.		Fut.		Perf.		
prima	π	τέρπω	Ψ	τέρψω	Φ	τέτερφα	delecto
	β	λείβω		λείψω		λέλειφα	sacrifico
	φ	γράφω		γράψω		γέγραφα	scribo
	πτ	τύπτω		τύψω		τέτυφα	verbero
secunda	κ	πλέκω	Ξ	πλέξω	Χ	πέπλεχα	plico
	γ	λέγω		λέξω		λέλεχα	dico
	χ	βρέχω		βρέξω		βέβρεχα	rigo
	σσ	ὀρύσσω vel		ὀρύξω		ὤρυχα	fodio
	ττ	ὀρύττω					
tertia	τ	ἀνύτω	Σ	ἀνύσω	Κ	ἤνυκα	perficio
	δ	σπεύδω		σπεύσω		ἔσπευκα	festino
	θ	πλήθω		πλήσω		πέπληκα	impleo
	ζ	φράζω		φράσω		πέφρακα	dico
	ω purum,	τίω		τίσω,		τέτικα	honoro.
quarta	λ	ψάλλω	Ω͂	ψαλῶ	Κ	ἔψαλκα	psallo
	μ	νέμω		νεμῶ		νενέμηκα	distribuo
	ν	φαίνω		φανῶ		πέφαγκα	ostendo
	ρ	σπείρω		σπερῶ		ἔσπαρκα	sero
	μν	τέμνω		τεμῶ		τετέμηκα	scindo

Regulæ de Personis.

Cùm prima persona pluralis exit in μεν, prima dualis deest: nempe in omnibus temporibus Activæ vocis, perfecto & plusq. perf. Med.

Cùm tertia pluralis exit in σι vel σαν, tertia dualis eadem est cum secunda: viz. in præsenti, futuris, & perfect. Indicativi, & in omnibus temporibus Subjunctivi per omnes voces.

Tertiis personis verborum in ι vel ε desinentibus, ν additur, si vocalis sequatur: & apud Poetas ante consonam.

Persona 2ª. & 3ª. singularis in Subjunctivo Verbi cujusvis Activi, & 2ª. singularis temporum in μαι, habent ι subscriptum finalibus α, η, ω. Eædem vocales ante μην, sub se habent ι in perfecto Optativi Passivi, retinéntq; per omnes personas & numeros. In quacunq; demum persona cujuscunque temporis aut modi eliditur ι, per contractionem factam in has vocales, eisdem subscribitur. *vid. pag.* 5.

Verba omnia barytona conjugantur ut τύπτω·
Composita ut sua Simplicia.

Modus Indicativus.

Præs.	S. τύπτω εις ει,	D. ετον ετον,	P. ομεν ετε ουσι.
Imperf.	S. ἔτυπτον ες ε,	D. ετον ἐτην,	P. ομεν ετε ον.
Fut. 1.	S. τύψω εις ει,	D. ετον ετον,	P. ομεν ετε ουσι.
Indef. 1.	S. ἔτυψα ας ε,	D. ατον άτην,	P. αμεν ατε αν.
Perf.	S. τέτυφα ας ε,	D. ατον ατον,	P. αμεν ατε ασι.
P.perf.	S. ἐτετύφειν εις ει,	D. ειτον είτην,	P. ειμεν ειτε εισαν.
Fut. 2.	S. τυπῶ εῖς εῖ,	D. εῖτον εῖτον,	P. οῦμεν εῖτε οῦσι.
Indef. 2.	S. ἔτυπον ες ε,	D. ετον ἑτην,	P. ομεν ετε ον.

Modus Imperativus.

Præs. & Imperf. S. τύπτε έτω, D. ετον έτων, P. ετε έτωσαν. Sic Perf. & Pl. Perf. τέτυφε, & Indef. 2. τύπε.
Indef. 1. S: τύψον άτω, D. ατον άτων, P. ατε άτωσαν.

Modus Optativus εἴθε.

Præs. & Imp. S. τύπτοιμι οις οι, D. οιτον οίτην, P. οιμεν οιτε οιεν. sic Futur. 1. τύψοιμι, Perf. & Pl. perf. τετύφοιμι, & Indef. 2. τύποιμι.
Indef. 1. S. τύψαιμι αις αι, D. αιτον αίτην, P. αιμεν αιτε αιεν.
Fut. 2. S. τυποῖμι οῖς οῖ, D. οῖτον οίτην, P. οῖμεν οῖτε οῖεν.

Modus Subjunctivus ἐάν.

Præs. & Imperf. S. τύπτω ῃς ῃ, D. ητον ητον, P. ωμεν ητε ωσι. sic Indef. 1. τύψω, 2. τύπω. Perfect. & Plusquam perf. τετύφω.

Modus Infinitivus.

Præs. & Imperf. τύπτειν, Fut. 1. τύψειν, Indef. 1. τύψαι, Perf. & Pl. perf. τετυφέναι, Fut. 2. & Indef. 2. τυπεῖν.

Participium

Sequitur declinationem Nominis. In fœminino genere semper est secundæ simplicium: In masculino & neutro Participium activum semper est quintæ; Passivum & medium plerumque tertiæ; Sed

Sed Participium utriusque indefiniti Passivi, & perfecti Medii est quintæ.

Participium Activum

Præsens & Imperfectum τύπτων ουσα ον, G. τύπτοντος ούσης οντος, &c. V. ὦ τύπτων ουσα ον. Sic Fut. 1. τύψων, & Indef. 2. τυπών.

Indefinitum 1. τύψας ασα αν, G. αντος άσης αντος, &c. V. ὦ τύψας ασα αν.

Perf. & Plusq. τετυφὼς υῖα ὸς, G. ότος υίας ότος, &c. V. ὦ τετυφὼς υῖα ός.

Futurum 2. τυπῶν οῦσα οῦν, G. οῦντος ούσης οῦντος, &c. V. ὦ τυπῶν οῦσα οῦν.

Conjugatio Verbi barytoni per omnia tempora & modos vocis Activæ.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imperf.	ἔτυπτον					
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφώς
Plusq.	ἐτετύφειν					
Fut. 1.	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Ind. 1.	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Ind. 2.	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπών
Fut. 2.	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν

Fut. primum in quarta conjugatione variatur ut futurum secundum.

Fut. 2.	σπερῶ		σπεροῖμι		σπερεῖν	σπερῶν

Temporum formatio.

Præsens

Est thema & fundamentum, ut τύπτω.

Imperfectum

Formatur à præsenti, mutando ω in ον, & præponendo augmentum, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum αὔξησις

Est duplex, Syllabicum συλλαβική, Temporale χρονική: utrumque præfigitur, similiter Imperfect. Perfect. Plusqum. perfect. Indef. 1°. & 2°. in Indicativo, sed in reliquis modis soli perfecto.

Syllabicum augmentum est ε, præfixum verbo cùm incipiat à consonante, augens syllabas.

Si verbum incipiat à ῥ, geminatur ῥ post ε in omnibus temporibus quæ augentur: ut ῥίπτω ἔῤῥιπτον, *præcipito*, &c.

Temporale augmentum est η vel ω, præfixum verbo pro initiali mutabili, augens tempus.

Mutabiles sunt α, ε, ο, αι, αυ, οι.

α, ε in η, ο in ω mutatur; ι diphthongorum subscripto: ut ἀκούω ἤκουον *audio*, ἐρείδω ἤρειδον *fulcio*, ὀρύττω ὤρυττον, αἰκίζω ᾔκιζον *verbero*, αὐγάζω ηὔγαζον *illustro*, οἰκίζω ᾤκιζον *ædifico*.

Si verbum incipiat ab immutabili nullum habet augmentum:

Immutabiles sunt η, ι, υ, ω, ει, ευ, ου.

η, ἥκω ἧκον *venio*: ι, ἰάπτω ἴαπτον *mitto*: υ, ὑβρίζω ὕβριζον *injuriâ afficio*: ω, ὠθῶ ὦθον *impello*: ει, εἰκάζω εἴκαζον *assimilo*: ευ, εὐθύνω εὔθυνον *dirigo*: ου, οὐτάζω οὔταζον *vulnero*.

Quædam ab ε incipientia pro augmento adsciscunt ι post ε; ut ἔχω εἶχον *habeo*, εἷλον ab inusitat. ἕλω *capio*, ἑλίσσω *volvo*, ἕλκω ἑλκύω ἑλκίζω *traho*, ἕρπω ἑρπίζω *serpo*, ἑστιάω *sto*, ἕπομαι *sequor*, ἐρέω *dico*, ἑστιάω *convivio excipio*, ἕζω *sedeo*, ἐάω *sino*, ἕω *induo*, ἐρύω *traho*, ἔθω ἐθίζω *assuefacio*, ἐργάζομαι *operor*, ἔπω εἶπον *dico*, quod servat augmentum in omnibus modis. ἑορτάζω *festum celebro*, facit εἰόρταζον & ἑώρταζον.

Quatuor verba incipientia ab α, augmentum non admittunt: ut, ἄω ἄον *spiro*, ἀΐω *audio*, ἀηθέσσω *insuetus sum*, ἀηδίζομαι *tædio afficior*.

Quædam etiam ab οι incipientia nullum habent augmentum; ea sunt derivata ab οἴαξ *temo*, οἶνος *vinum*, οἰωνὸς *volucris*, οἶστρος *œstrum*: ut οἰακίζω *guberno*, οἰνίζω *vinum emo*, &c. Sic * οἰδάνω *tumeo*, οἰκουρέω *domum custodio*, οἰμάω *cum impetu ruo*, οἰόομαι *desolor*: οἰνοχοέω *vinum fundo*, & οἰμώζω *ploro*, recipiunt vel omittunt augmentum.

* ᾤδανον raro legitur.

Augmen-

Verba composita augmentum habent in medio, si incipiant à Præpositione, vel δυς & ευ ante mutabilem; ut καταγινώσκω *condemno*, κατεγίνωσκον· ἐγκαταλείπω *derelinquo*, ἐγκατέλειπον· δυσαρεστέω *displiceo*, δυσηρέστεον· ευεργετέω *benefacio*, ευηργέτεον.

Excipe pauca quæ à Præpositione incipiunt; ut, ἀμφισβητέω *ambigo*, ἠμφισβήτεον· ἀμφιέννυμι *induo*, ἀνοίγω *aperio*, ἀντιβολέω *occurro*, ἀντιδικέω *adversor*, ἀφεύω *accendo*, ἀφιηνιάζω *detrecto*, ἀφίημι *dimitto*, ἐπιμέλω *curo*, ἐνέπω *dico*, καθεύδω *dormio*, καθέζομαι & κάθημαι *sedeo*, καθίζω *sedere facio*, φροιμιάζω *proœmior*.

Reliqua omnia augmentum habent in initio: ut, φιλοσοφέω *philosophor*, ἐφιλοσόφεον· πειθαρχέω *pareo*, ὁμολογέω *confiteor*, παλιλλογέω *repeto*, ἀφρονέω *desipio*, δυστυχέω *infelix sum*, &c.

Quædam & in principio & in medio augentur: ut ἀνορθόω ἠνώρθεον *corrigo*, ἀναλίσκω *absumo*, ὀνοματοποιέω *nomen fingo*, παροινέω *debacchor*, προοδοποιέω *viam patefacio*, ἀναίνομαι *abnuo*, ἀνέχομαι *sustineo*. Item verbum simplex, διαιτάω *arbiter sum*, cum suis compositis.

Nonnulla interdum in principio, interdum in medio augentur, ut ἐγγυάω *despondeo*, ἠγγύησα & ἐγγεγύηκα· διακονέω *ministro*, ἐμπολάω *versor*, μεθοδεύω *methodo utor*.

Præpositiones in quibuscunque compositis præfixæ vocalibus finalem suam amittunt vocalem; ut, ἐπέχω *inhibeo*: excipe περὶ & πρὸ, ut περιέχω *contineo*, προάγω *praeeo*. Ἀμφὶ modò amittit modò retinet ι: ut, ἀμφελίσσω & ἀμφιελίσσω *circumvolvo*, &c. Post elisionem, relictâ consonâ, lenem vel asperum spiritum accipit à sequente vocali; ut ἀμπέχω *circundo*, ab ἀμφὶ & ἔχω, ἀφορίζω *separo*, ab ἀπὸ & ὁρίζω.

Ante consonam verbi ἐξ fit ἐκ; ut ἐκλείπω *deficio*: ἐν & σὺν mutant suam ν in γ, &c. (*vide pag.* 2.) ut ἐγγράφω *inscribo*, συγγράφω *conscribo*, &c. σὺν etiam amittit ν, ante ζ vel σ, sequente consonâ, ut συζητέω *disputo*, συσπάω & συστέλλω *contraho*, &c. Hæ tamen tres resumunt propriam consonam ante vocalem; ut, ἐξῆγον, ἐνέγραφον, συνέστελλον, &c.

Omnis dictio exiens in vocali, si præponatur in compositione ante ρ, geminat ρ, ut ἀναῤῥέω *refluo*: παρὰ verò sæpiùs omittit, ut παραρίπτω *projicio*.

Futu-

Formatur à præsenti, mutando ultimam syllabam in conjugatione { Prima / Secunda / Tertia / Quarta } in { ψω, ut τύπτω τύψω. / ξω, ut λέγω λέξω. / σω, ut ᾄδω ᾄσω. / λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ, ut ψάλλω ψαλῶ, &c. }

Verba in ζω {

Multa efferunt futurum per ξω: ut αἰάζω *ejulo*, ἀβροτάζω *aberro*, ἀλαλάζω *clamo*, ἀλαπάζω *populor*, ἀτύζω *consterno*, γρύζω *grunnio*, δαΐζω *divido*, ἐλελίζω *torqueo*, ἐναρίζω *interficio*, ἐπιμύζω *labris compressis gemo*, θρυλλίζω vel θρυλίζω *contero*, κλώζω *crocito*, κράζω *clamo*, κρίζω *strido*, κρώζω *crocito*, λαπάζω *evacuo*, λύζω *singultio*, μαστίζω *flagello*, μερμηρίζω *cogito*, νυστάζω *dormito*, οἰμώζω *ploro*, ὀλολύζω *ululo*, πελεμίζω *moveo*, ῥέζω *facio*, στάζω *stillo*, στενάζω *suspiro*, στηρίζω *firmo*, στίζω *pungo*, στυφελίζω *percutio*, σφάζω *occido*.

Paucula per γξω, ut κλάζω *clango*, πλάζω *seduco*.

Nonnulla per ξω & σω, ut ἁρπάζω *rapio*, βάζω *loquor*, βαστάζω *porto*, βουκολιάζω *carmen pastorale canto*, βρίζω *post cibum dormio*, θερίζω *meto*, διστάζω *dubito*, ἐγγυαλίζω *præbeo*, μάζω *purgo*, παίζω *ludo*, ποκίζω *tondeo*, φατίζω *fingo*. Σαλπίζω autem, *tubâ cano*, facit σω & γξω.
}

Quædam in σσω formant Futurum per σω: ut ἀγρώσσω *venor*, βράσσω *ferveo*, ἐρέσσω *remigo*, ἱμάσσω *loris cædo*, λεύσσω *video*, πάσσω *inspergo*, πλάσσω *fingo*, πράσσω *vendo*, πτίσσω *pinso*.

Penultima futuri primi semper longa nisi in quarta conjugatione, ubi semper brevis est, vel elidendo secundam consonantem, ut τέμνω τεμῶ *scindo*; vel secundam vocalem diphthongi, ut φαίνω *φανῶ *ostendo*: vel breviando ancipitem, ut κρίνω κρινῶ *judico*.

*Sic κρανῶ à κραίνω *misceo*.

Quædam futura spiritum thematis retrahunt, ut θρέψω à τρέφω *nutrio*, θρέξω à τρέχω *curro*, θύψω à τύφω *fumum excito*, ἕξω ab ἔχω *habeo*, ἀμπίσχω ἀμφέξω.

Καίω vel κάω, κλαίω vel κλάω mutant ι in υ, ut καύσω, κλαύσω.

Indefinitum primum

Formatur à futuro primo, mutando ω in α, & præponendo augmentum, ut τύψω ἔτυψα.

Quinque Indefinita prima, futuri primi characteristi-

risticam non assumunt, ut ἔθηκα *posui*, ἔδωκα *dedi*, ἧκα *misi*, εἶπα *dixi*, ἤνεγκα *tuli*.

Penultima Indefiniti primi semper longa, unde in quinta conjugatione α mutatur in η,* ut ψαλῶ ἔψηλα *cano*: ε in ει, ut σπερῶ ἔσπειρα *sero*. ι post α in fut. deperditum subscribitur, ut φαίνω φανῶ ἔφηνα, αἴρω ἀρῶ ἦρα, quod per omnes modos retinet ι subscriptum, ut ᾆρον, &c.

* Sic κρήνη non à κραίνω.

Præteritum perfectum

Formatur à futuro primo, mutando in conjugatione { Prima ψω in φα. Secunda ξω in χα. Tertia σω in κα. Quarta ω in κα, sed μῶ in μηκα. } Et præponendo augmentum, ut σκάψω ἔσκαφα *fodio*, ἀκούσω ἤκουκα· quòd si verbum incipiat à simplice consonante vel mutâ ante liquidam repetitur prima consonans ante ε, ut τύψω τέτυφα, γράψω γέγραφα.

In omni reduplicatione tenuis pro aspirata ponitur, ut φράζω πέφρακα. Idem fit in omni syllaba cujuscunque dictionis, quoties syllabam proximè sequentem aspirata inchoat; ut θάπτω *sepelio* θάψω, τέταφα ἔταφον, &c. Imperativi verò desinentes in ι habent τ in ultima, si θ sit in penultima, ut τύφθητι, aliter habent θ in ultimâ, ut τύπηθι.

Dissyllaba quartæ conjugationis mutant ε futuri in α ut στέλλω στελῶ *mitto*, ἔσταλκα. Sed retinetur ε futuri in μῶ, ut νεμῶ νενέμηκα.

Dissyllaba in είνω, ίνω, ύνω, abjiciunt ν futuri in præterito, ut κρίνω κρινῶ κέκρικα *judico*. Cætera mutant ν in γ,* ut φαίνω *ostendo*, πέφαγκα; μολύνω *contamino*, μεμόλυσκα, &c.

* Pag. 2.

Γν tantùm ε præponit, etsi à muta cum liquida incipiat; ut γνωρίζω ἐγνώρικα *notum facio*.

Verba incipientia à μν, repetunt μ cum ε, ut μνάομαι *commemoro*, μέμνημαι. Sic κτάομαι *possideo* κέκτημαι. Item πέπτωκα & πέπταμαι ab inusitatis πτόω *cado*, πτάομαι *volo*; πέπτηκα à πτήσσω *paveo*.

Quædam verba præponunt vel negligunt primam consonam; ut βλαστέω *germino*, βεβλάστηκα & ἐβλάστηκα· βλακεύω *piger sum*, γλωττίζω *deblatero*, γλύφω *insculpo*, γνάμπτω *flecto*: sequentia rariùs negligunt βλάπτω *noceo*, θλάω *tundo*, κρύπτω *occulto*.

Φρίσσω *horreo* φρίξω facit πέφρικα, ἥκω *venio* ἥξω ἧκα.

Perfecta in ηκα non rarò abjiciunt primam vocalem thematis, ut κάμνω *laboro*, καμῶ, κέκμηκα.

Formatur à præterito mutando α in ειν, & præponendo ε, si præteritum incipiat à consonante, ut τέτυφα ἐτετύφειν.

Indefinitum secundum

Idem est cum imperfecto: ut ἔγραφον.

Penultima Indefiniti secundi hyperdissyllabi brevis est in sequentibus.

Penultima positione longa sic corripitur:

1. Verba quæ habent penultimam longam propter λλ, μν, πτ, abjiciunt posteriorem consonam, ut τύπτω ἔτυπον, &c.

2. Verba in ζω, σσω, vel ττω, si forment futurum primum in ξω, formant Indefinitum secundum in γον, ut τάττω *ordino*: τάξω, ἔταγον: σω verò vertitur in δον, ut φράζω φράσω ἔφραδον.

Duo verba σμύχω *uro*. ψύχω *refrigero*, faciunt ἔσμυγον, ἔψυγον.

Penultima naturâ longa sic corripitur;

η, ω, αι, αυ, mutantur in α, ut λήθω ἔλαθον *lateo*, τρώγω *comedo* ἔτραγον, φαίνω *appareo* ἔφανον, παύω *cessare facio* ἔπαον. Ad eundem modum ε mutatur, ut τρέπω *verto* ἔτραπον: nisi in his verbis, λέγω ἔλεγον *dico*, βλέπω *video*, φλέγω *uro*, & inusitat. τέκω *pario*. Sed τέμνω *scindo*, facit ἔταμον & quandoque ἔτεμον: πλήσσω *percutio*, ἔπληγον & ἔπλαγον.

ευ vertitur in υ, ut φεύγω *fugio* ἔφυγον: ου in ο, ut ἀκούω *audio* ἤκοον.

ει in ι, ut λείπω ἔλιπον, sed in quarta conjugatione.

Verba { dissyllaba / trissyllaba } vertunt { α, ut σπείρω ἔσπαρον *sero* / ει in ε, ut ὀφείλω *debeo* ὤφελον }

Reliqua hyperdissyllaba retinent consonas thematis, ut τέρπω *delecto* ἔταρπον. Circumflexa servant vocales & diphthongos, ut δουπέω *sono* ἔδουπον, &c. Dissyllaba quæcunque propter augmentum longa sunt; ut, ᾄδω ᾖδον, &c.

Nonnulla Indefinita secunda pro π tenui thematis consonâ sumunt

1. Mediam β, ut βλάπτω ἔβλαβον *noceo*, θρύπτω *frango*, καλύπτω *tego*, κρύπτω *abscondo*.

2. Aspiratam φ, ut ἅπτω ἦφον *necto*, βάπτω *tingo*, δρύπτω *lacero*, θάπτω, *sepelio*, ῥάπτω *suo*, ῥίπτω *jacio*, σκάπτω *fodio*.

Verba

Verba in ω purum exeuntia, carent plerumque Indefinito secundo, & cognatis temporibus futuro secundo, & perfecto Med. Multa etiam alia, ut λήγω *desino*, &c. præcipuè polysyllaba in σσω, ut φυλάσσω *custodio*: & in ζω, ut φροντίζω *curo*.

Futurum secundum

Formatur ab Indefinito secundo, mutando ον in ῶ circumflexum, & abjiciendo augmentum: ut ἔτυπον τυπῶ.

Reliqui modi cum suis temporibus formantur ab Indicativo, per omnes voces: tempora similia à similibus.

Εἰμὶ *Sum.*

Indicativus.

Præs. S. εἰμὶ, εἶς vel εἶ, ἐστί. D. ἐστὸν, ἐστόν. P. ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί.
Imperf. S. ἦν, ἦς, ἦ vel ἦν. D. ἦτον, ἤτην. P. ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.
Fut. 1. S. ἔσομαι, ῃ, εται. D. όμεθον, εσθον, εσθον. P. όμεθα, εσθε, ἔσονται.
Plusq. p. S. ἤμην, ἦσο, ἦτο. D. ἤμεθον, ἦσθον, ἤσθον. P. ἤμεθα, ἦσθε, ἦντο.

Imperativus.

Præs. S. ἴσθι vel ἔσθι vel ἔσο, ἔστω. D. ἔστον, ἔστων. P. ἔστε, ἔστωσαν.

Optativus εἴθε.

Præs. S. εἴην εἴης εἴη. D. εἴητον εἰήτην. P. εἴημεν εἴητε εἴησαν.
Fut. 1. S. ἐσοίμην, οιο, οιτο. D. οίμεθον, οισθον, οίσθην. P. οίμεθα, οισθε, οιντο.

Subjunctivus ἐάν.

Præs. S. ὦ ᾖς ᾖ. D. ἦτον ἦτον. P. ὦμεν ἦτε ὦσι.
Fut. 1. S. ἔσωμαι, ῃ, ηται. D. ώμεθον, ησθον, ησθον. P. ώμεθα, ησθε, ωνται.

Infinitivus.

Præs. εἶναι. Fut. 1. ἔσεσθαι.

Participium.

Præs. N. ὢν οὖσα ὄν. G. ὄντος οὔσης ὄντος, &c.
Fut. 1. N. ἐσόμενος η ον. G. ου ης ου, &c.

Conjugatio per Tempora & Modos.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	εἰμὶ	ἴσθι vel ἔσθι	εἴην	ὦ	εἶναι	ὤν.
Imperf.	ἦν					
Fut. 1.	ἔσομαι		ἐσοίμην	ἔσωμαι	ἔσεσθαι	ἐσόμενος
Plusq. p.	ἤμην					

Indicativus.

Præs. S. τύπτομαι, ῃ, εται. D. όμεθον, εσθον, εσθον. P. όμεθα, εσθε, ονται.
Imperf. S. ἐτυπτόμην ου ετο. D. όμεθον εσθον έσθην, P. όμεθα εσθε οντο.
Perf. S. τέτυμμαι ψαι πται, D. μμεθον φθον φθον, P. μμεθα φθε μμένοι εἰσί.
Plusq. S. ἐτετύμμην ψο πτο, D. μμεθον φθον φθην, P. μμεθα φθε μμένοι ἦσαν.
P. p. fut. S. τετύψομαι ῃ εται. D. όμεθον εσθον εσθον, P. όμεθα εσθε ονται.
Fut. 1. S. τυφθήσομαι ῃ εται. D. όμεθον εσθον εσθον, όμεθα εσθε ονται.
Indef. 1. S. ἐτύφθην ης η, D. ητον ήτην. P. ημεν ητε ησαν.
Fut. 2. S. τυπήσομαι ῃ εται, D. όμεθον εσθον εσθον, P. όμεθα εσθε ονται.
Indef. 2. S. ἐτύπην ης η, D. ητον ήτην. P. ημεν ητε ησαν.

Imperativus.

Præs. & Imperf. S. τύπτου έσθω, D. εσθον έσθων, P. εσθε έσθωσαν.
Perf. & Plusq. S. τέτυψο φθω, D. φθον φθων, P. φθε φθωσαν.
Indef. 1. S. τύφθητι ήτω, D. ητον ήτων, P. ητε ήτωσαν, sic Indef. 2. τύπηθι

Optativus εἴθε.

Præs. & Imperf. S. τυπτοίμην οιο οιτο. D. οίμεθον οισθον οίσθην, P. οίμεθα οισθε οιντο, sic
Fut. 1. τυφθησοίμην & Fut. 2. τυπησοίμην & P. p. fut. τετυψοίμην.
Perf. & Plusq. S. τετυμμένος εἴην εἴης εἴη. D. τετυμμένω εἴητον εἰήτην, P. τετυμμένοι εἴημεν εἴητε εἴησαν.
Indef. 1. S. τυφθείην ης η, D. ητον ήτην. P. ημεν ητε ησαν, sic. Indef. 2. τυπείην.

Subjunctivus ἐάν.

Præs. S. τύπτωμαι ῃ ηται, D. ώμεθον ησθον ησθον, P. ώμεθα ησθε ωνται.
Sic Fut. 1. τυφθήσωμαι.
Perf. & pl. perf. S. τετυμμένος ὦ ῇς ῇ. D. τετυμμένω ἦτον ἦτον, P. τετυμμένοι, ὦμεν ἦτε ὦσι.
Indef. 1. S. τυφθῶ ῇς ῇ, D. ῆτον ῆτον, P. ῶμεν ῆτε ῶσι, sic Indef. 2. τυπῶ

Participium.

Præs. & Imperf. N. τυπτόμενος η ον, G. ου ης ου, &c. sic P. p. Fut. τετυψόμενος & Fut. 1. τυφθησόμενος & Fut. 2. τυπησόμενος.
Perf. pl. perf. S. N. τετυμμένος η ον, G. ου ης ου.
Ind. 1. S. N. τυφθείς εῖσα έν, G. έντος είσης έντος, Ind. 2. τυπείς.

Con-

Conjugatio per omnia tempora & modos vocis Paſſivæ.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Pr.	τύπτομαι,	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος.
Im.	ἐτυπτόμην					
Per.	τέτυμμαι	τέτυψο	τετυμμένος εἴην	τετυμμένος ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος
Pluſ.	ἐτετύμμην					
P.p.f	τετύψομαι		τετυψοίμην		τετύψεσθαι	-ψόμενος.
In.1.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθείς.
Fu.1	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	-σόμενος.
In.2.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπείς.
Fu.2.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	-σόμενος.

Formatio Temporum.

Præſens

Formatur à præſenti activo, mutando ω in ομαι, ut τύπτω, τύπτομαι.

Imperfectum

Formatur à præſenti, mutando μαι in μην, & præfigendo augmentum, ut τύπτομαι, ἐτυπτόμην.

Indef. ſecundum

Formatur ab Indef. ſecund. activo, vertendo ον in ην, ut ἔτυπον ἐτύπην

Futurum ſecundum

Formatur à futuro ſecundo activo, vertendo ῶ in ήσομαι, ut τυπῶ τυπήσομαι.

Perfectum

Formatur à perfecto activo, mutando in conjugatione

Primâ, φα { purum in μμαι, ut τέτυφα τέτυμμαι.
impurum in μαι, ut τέτερφα τέτερμαι.

Secundâ, χα { in γμαι, ut λέλεχα λέλεγμαι.
poſt γ in μαι, ut ἤλεγχα ἤλεγμαι.

Tertiâ, κα { in σμαι, ut πέπεικα πέπεισμαι.
μαι cum penultima perfecti activi ſit longa, & characteriſtica præſentis ſit ω purum, ut λέλευκα λέλευμαι à λέω lavo.

Quartâ, κα in μαι, ut ἔψαλκα ἔψαλμαι.

1°. in σμαι cum penultima perfecti activi sit longa, ut ἤκυκα ἤκυσμαι ab ἀκούω *audio*: similiter formatur ἥδω *delecto*, θραύω *frango*, κελεύω *jubeo*, κνάω *rado*, κρούω *pulso*, λεύω *lapido*, παίω *percutio*, πλαίω *impingo*, ῥαίω *pessundo*, σείω *moveo*, & inusitat. γνόω *cognosco*, λήθω *lateo*, χόω *aggerem duco*.

2°. in μαι cum penultima sit brevis vel anceps, ut ἤροκα *aro* ἤρομαι, δέω *ligo*, δύω *induo*, δράω *facio*, θύω *ruo*, ἱδρύω *sedere facio*, λύω *solvo*, ὀνόω *vitupero*, ὁράω *video*, κονιάω *pulvere impleo*, πειράω *tento*, φωράω *deprehendo*, θεάομαι *video*, ἰάομαι *sano*, & inusit. πλάω *volo*.

3°. in σμαι & μαι, ut κέκλεικα κέκλεισμαι & κέκλειμαι à κλείω *claudo*: Sic κολούω *amputo*, πάω *possideo*: inusitata themata ἐλάω *abigo*, ζόω *cingo*, κεράω *misceo*, χρόω *coloro*. Sed ἀμφιέω & φιέω *induo* formantur in εσμαι & ειμαι, ἠμφίεσμαι ειμαι, &c. Quædam alia verba duplex habent perfectum; ut ἔκλαμαι, rariùs ἔκλαμμαι à κλείνω *occido*.

Dissyllaba primæ conjugationis, quæ in penultima habent τρε, mutant ε in α, ut στρέφω *verto* ἔστραμμαι.

In secunda & tertia Conjugatione penultima ευ frequentiùs abjicit ε, ut πέφυσμαι à φεύγομαι *fugio*. πέπυσμαι à πεύθομαι *interrogo*, τεύχω *fabrico* format τέτυγμαι, & minùs usitat. τέτευγμαι. In nonnullis etiam tertiæ, ut κέχυμαι à χέω χεύσω, ἔσσυμαι pro σέσυμαι à σεύω.

Verba in αίνω & ύνω sæpe formant perfectum in σμαι ut μιαίνω & μολύνω *contamino*, μεμίασμαι & μεμόλυσμαι.

Personæ perfecti.

Secunda singularis oritur à prima mutando consonas ante αι in characteristicam fut. primi activi, ut τέτυμμαι τέτυψαι; Solam verò μ post liquidam thematis, ut τέτερμαι τέτερψαι, ἤλεγμαι ἤλεγξαι, in quarta μ semper vertitur in σ, ut ἔσπαρμαι ἔσπαρσαι, πέφαμμαι πέφανσαι.

Tertia singularis profluit à secunda, vertendo σ in τ, ut ἔσπαρσαι ἔσπαρται, τέτυψαι τέτυπται, λέλεξαι λέλεκται.

Secunda & tertia dualis, & secunda pluralis, formantur à tertia singulari, mutando tenues in suas aspiratas, ut τέτυπται τέτυφθον, τέτυφθε· ἔσπαρται ἔσπαρθον, &c. sumendo etiam σ ante θ purum, ut κέκριται κέκρισθον, &c.

Tertia pluralis fit à tertia singulari desinente in ται purum, posito ν ante ται, ut κέκριται κέκρινται: quòd si tertia singularis desinat in ται impurum, tertia pluralis effertur per participium suum & tertiam pluralem verbi εἰμὶ, ut τέτυπται τετυμμένοι εἰσί· similiter, si υ diphthongi præcesserit ται, ut βεβούλευται βεβουλευμένοι εἰσί.

Plusquàm-perfectum

Formatur à perfecto mutando μαι in μην & præfigendo ε si ver-

bum incipiat à consonante, ut τέτυμμαι ἐτετύμμην.

Personæ plusq. perfecti formantur eâdem ratione quâ personæ perfecti.

Formatio perfecti & plusq. perf. in reliquis modis.

Perfect. & Plus. perfect.

- Imperativi deducit secundam personam singularem à secunda singulari perfecti Indicativi, ut τέτυψαι τέτυψο, κέκεισαι κέκεισο: reliquas à secunda plurali, ut τέτυφθε τετύφθω, &c. κέκρισθε κεκρίσθω. Ex qua etiam licet deducere perfectum Infinitivi, ut τετύφθαι, κεκεῖσθαι.
- Optativi & Subjunctivi usitatissimè formatur per participium & εἴην, ὦ. Optativus interdum fit ab Indicativo, μαι verso in μην, ut λέλυμαι λελυμένος εἴην & λελύμην· α, ε, ο assumunt ι ante μην, ut ἔκτημαι ἐκταίμην. Nonnunquam & Subjunctivus, vocali ante μαι versâ in ω, ut ἔκτημαι ἐκτῶμαι.

Paulò-post-Futurum

Formatur à secunda persona singul. perfecti, posito ομ ante αι, ut τέτυψαι τετύψομαι.

Indefinitum primum

Formatur à tertia persona singulari perfecti mutando ται in θην ut ἤκουσται ἠκούσθην: κ & π ante ται in suas aspiratas, ut ὤρυκται, ὠρύχθην: repetita consona abjicitur, ut τέτυπται ἐτύφθην.

Indef. primum interdum

- assumit σ ut
  - ἐμνήσθην à μέμνηται recordatus est.
  - ἐῤῥώσθην ab ἔῤῥωται convaluit.
- amittit σ, ut ἐσώθην à σέσωσται servatus est.
- vertit η in ε ut
  - εὑρέθην ab εὕρηται inventus est.
  - ἠρέθην ab ἥρηται sublatus est.
  - ἐσχέθην ab ἔσχηται habitus est.
- habet η & ε, ut ἐῤῥήθην & ἐῤῥέθην ab inusit. ἔῤῥηται dictum est.

Verba quæ in perfecto verterant ε in α, hîc resumunt ε, ut ἔσταλται ἐστέφθην.

Futurum primum

Formatur ab Indefinito primo mutando ν in σομαι & amovendo augmentum, ut ἐτύφθην τυφθήσομαι.

Reperiur Futurum primum in Subjunctivo; ut καυθήσωμαι, 1. Cor. 13. 3. κερδηθήσωμαι, 1. Pet. 3. 1. βληθήσωμαι, Matth. 5. 25.

ἔσωμαι, Eph. 6.3. item θήσω, & δώσω. Vide suo loco.

Tempora mediæ vocis flectuntur ad formam activæ & passivæ pro ratione terminationis.

Conjugatio per omnia tempora & modos vocis Mediæ.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imp.	ἐτυπτόμην					
Fut. 1	τύψομαι		τυψοίμην		τύψεσθαι	τυψόμενος
Ind. 1	ἐτυψάμην	τύψαι	τυψαίμην	τύψωμαι	τύψασθαι	τυψάμενος
Perf.	τέτυπα	τέτυπε	τετύποιμι	τετύπω	τετυπέναι	τετυπώς.
Plusq	ἐτετύπειν					
Ind. 2	ἐτυπόμην	τυποῦ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
Fut. 2	τυποῦμαι	•	τυποίμην		τυπεῖσθαι	τυπούμενος
Fut. 1. 4ᵃ.	σπεροῦμαι		σπεροίμην		σπερεῖσθαι	σπερούμενος

Formatio Temporum.

Præsens & Imperfectum

Sunt eadem cum præsenti & imperfecto passivis.

Futurum primum

Formatur à futuro primo activo vertendo ω in ομαι, ut τύψω, τύψομαι, sed in quarta conjug. in οῦμαι, ut σπερῶ, οῦμαι.

Indefinitum primum

Formatur à futuro primo activo addendo μην, ut ἔτυψα ἐτυψάμην, quod sic variatur per personas.

Indicat. S. ἐτυψάμην ω ατο. D. άμεθον ασθον άσθην. P. άμεθα ασθε αντο.

Imperat. S. τύψαι άσθω. D. ασθον άσθων. P. ασθε άσθωσαν.

Optat. S. τυψαίμην αιο αιτο, D. αίμεθον αισθον αίσθην, P. αίμεθα αισθε αιντο.

Perfectum

Formatur à perfecto activo assumendo characteristicam Indef. secundi, ut τέτυφα τέτυπα.

Verba exeuntia in ω purum abjiciunt tantùm κ, ut λέλυκα λέλυα à λύω *solvo*.

Perfecta activa in ηκα abjiciunt ηκ, ut τέτμηκα τέτμα.

In perfecto medio *αι* penultima præsentis activi mutatur in *η*, ut *φαίνω πέφηνα*· similiter *α* in his, *θάλλω germino τέθηλα*, *κλάζω clango κέκληγα*· *ε* penultima futuri dissyllabi mutatur in *ο*, ut *σπερῶ ἔσπορα*, *λέξω λέλογα*· *ει* futuri cujuscunque in *οι*, ut *πείσω πέποιθα*.

Plusq. perfectum

Formatur à perfecto, quemadmodum in voce activa, ut *τέτυπα ἐτετύπειν*.

Indef. secundum

Formatur ab Indefinito secundo activo vertendo *ον* in *όμην*, ut *ἔτυπον ἐτυπόμην*.

Futurum secundum

Formatur à futuro secundo activo mutando *ω* in *οῦμαι*, ut *τυπῶ τυποῦμαι*.

S. *τυποῦμαι ῇ εῖται*, D. *ούμεθον εῖσθον εῖσθον*, P. *ούμεθα εῖσθε οῦνται*.

Ad hunc modum Futurum primum quartæ conjugationis formatur & variatur.

Conjugatio verbi Barytoni per omnia similia Tempora & modos trium vocum.

	Activa	Passiva	Media
Præs.	τύπτω	τύπτομαι	τύπτομαι
Imperfect.	ἔτυπτον	ἐτυπτόμην	ἐτυπτόμην
Fut. 1.	τύψω	τυφθήσομαι	τύψομαι
Indef. 1.	ἔτυψα	ἐτύφθην	ἐτυψάμην
Perfect.	τέτυφα	τέτυμμαι	τέτυπα
Plusq. perfect.	ἐτετύφειν	ἐτετύμμην	ἐτετύπειν
Paul. post Fut.		τετύψομαι	
Indef. 2.	ἔτυπον	ἐτύπην	ἐτυπόμην
Fut. 2.	τυπῶ	τυπήσομαι	τυποῦμαι
Fut. prim. quartæ	σπερῶ	σπαρθήσομαι	σπαροῦμαι

Imperativus.

	Activa	Passiva	Media
Præs. & Imperf.	τύπτε	τύπτου	τύπτου
Indef. primum	τύψον	τύφθητι	τύψαι
Perf. & pl. perf.	τέτυφε	τέτυψο	τέτυπε
Indef. secundum	τύπε	τύπηθι	τυποῦ

 Opta-

Optativus.

	Activa	Passiva	Media
Præſ. & Imperf.	τύπτοιμι	τυπτοίμην	τυπτοίμην
Fut. primum	τύψοιμι	τυφθησοίμην	τυψοίμην
Indef. 1.	τύψαιμι	τυφθείην	τυψαίμην
Perf. & pl. perf.	τετύφοιμι	τετυμμένος εἴην	τετύποιμι
Paulò-poſt-fut.		τετυψοίμην	
Indef. 2.	τύποιμι	τυπείην	τυποίμην
Fut. 2.	τυποῖμι	τυπησοίμην	τυποίμην
Fut. prim. quartæ	σπεροῖμι	σπαρθησοίμην	σπεροίμην

Subjunctivus.

	Activa	Paſſiva	Media
Præſ. & Imperf.	τύπτω	τύπτωμαι	τύπτωμαι
Indef. 1.	τύψω	τυφθῶ	τύψωμαι
Perf. & pl. perf.	τετύφω	τετυμμένος ὦ	τετύπω
Indef. 2.	τύπω	τυπῶ	τύπωμαι

Infinitivus.

	Activa	Paſſiva	Media
Præſ. & Imperf.	τύπτειν	τύπτεσθαι	τύπτεσθαι
Fut. primum	τύψειν	τυφθήσεσθαι	τύψεσθαι
Indef. primum	τύψαι	τυφθῆναι	τύψασθαι
Perf. & pl. perf.	τετυφέναι	τετύφθαι	τετυπέναι
Paulò-poſt-fut.		τετύψεσθαι	
Indef. ſecundum	τυπεῖν	τυπῆναι	τυπέσθαι
Fut. ſecundum	τυπεῖν	τυπήσεσθαι	τυπεῖσθαι
Fut. prim. quartæ	σπερεῖν	σπαρθήσεσθαι	σπερεῖσθαι

Participium.

Præſ. & Imperf.	τύπτων	τυπτόμενος	τυπτόμενος
Fut. primum	τύψων	τυφθησόμενος	τυψόμενος
Indef. primum	τύψας	τυφθείς	τυψάμενος
Perf. & pl. perf.	τετυφώς	τετυμμένος	τετυπώς
Paulò-poſt-fut.		τετυψόμενος	
Indef. ſecundum	τυπών	τυπείς	τυπόμενος
Fut. ſecundum	τυπῶν	τυπησόμενος	τυπούμενος
Fut. prim. quartæ	σπερῶν	σπαρθησόμενος	σπερούμενος

Ver-

Sive verbum carens activâ voce, conjugatur per tempora & modos ad hanc formam.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Pr.	δέχομαι	δέχου	δεχοίμην	δέχωμαι	δέχεσθαι	δεχόμενος.
Im.	ἐδεχόμην					
Fu.1	δέξομαι		δεξοίμην		δέξεσθαι	δεξόμενος.
In.1.	ἐδεξάμην	δέξαι	δεξαίμην	δέξωμαι	δέξασθαι	δεξάμενος.
Per.	δέδεγμαι	δέδεξο	δεδεγμένος εἴην	δεδεγμένος ὦ	δεδέχθαι	δεδεγμένος.
Pl.p.	ἐδεδέγμην					
P.p.f	δεδέξομαι		δεδεξοίμην		δεδέξεσθαι	δεδεξόμενος
In.1.	ἐδέχθην	δέχθητι	δεχθείην	δεχθῶ	δεχθῆναι	δεχθείς.
Fu.1	δεχθήσομαι		δεχθησοίμην		δεχθήσεσθαι	δεχθησόμενος

Perpauca habent Indef. secundum; ut πεύθομαι *interrogo* ἐπυθόμην, &c

Propositum verbum pro ratione vocis imprimis sic conjugetur:

Activum		τύπτω,	Fut. 1. τύψω,	Perf. τέτυφα.
Passivum		τύπτομαι,	Perf. τέτυμμαι,	Ind. 2. ἐτύπην.
Medium	Præs.	τύπτομαι,	Fut. 1 τύψομαι,	Perf. τέτυπα.
Deponens		δέχομαι,	Fut. 1. δέξομαι,	Perf. δέδεγμαι.

Tribus hujusmodi temporibus bene intellectis, reliqua omnia utpote cognata facillimè innotescunt.

Verba quædam significant

Activè per omnes voces, ut δύω subeo, ἵσημι scio, *&c.*

Nonnulla activa in quibusdam temporibus neutraliter vel passivè significant: ut, ἐρείπω everto, *Indef. 2.* ἤειπον lapsus sum: τρέπω verto, ἔτραπον, *&c. Sic* ἵστημι statuo, σβέννυμι extinguo, ἀλίσκω *capio*, &c.

Alia passiva & neutra significant interdum activè, ut ζάω vivo, ζήσω vivificabo, ποιέομαι fio, πεποίημαι feci, *&c.* sic βαίνω ascendo βήσω, *&c.*

Verba Media ut plurimùm capiuntur activè, præcipuè in Futuro 1. & Indef. 1. Deponentia etiam in temporibus passivis, ut Perf. δέδεγμαι accepi: *præterquam Indef. 1. quod frequentiùs exponitur passivè, ut* ἐδέχθην acceptus sum.

Perfecta quædam significationem retinent præsentis: ut, ἔοικα *similis sum*, ἔῤῥωμαι *valeo*, πέποιθα *confido*, μέμνημαι, οἶδα (ut apud Latinos) *memini*, *novi*, &c.

Verba Contracta

Fiunt è verbis tertiæ Conjugationis in αω εω οω.

Characteristicæ

		Præſ.		Fut.		Perf.		
In conj.	prima	αω	τιμάω	ησω	τιμήσω	ηκα	τετίμηκα	honoro.
	ſecunda	εω	φιλέω	ησω	φιλήσω	ηκα	πεφίληκα	amo.
	tertia	οω	χρυσόω	ωσω	χρυσώσω	ωκα	κεχρύσωκα	deauro.

Præſens & Imperfectum contrahuntur: reliqua tempora ſequuntur formas & regulas Barytonorum.

Ratio contrahendi.

In prima Conjug.

Si ο vel ω ſequitur α fit contractio in ω.
Si quævis alia vocalis vel dipthongus ſequitur α fit contractio in α

In ſecunda Conjug.

εε contrahitur in ει; εο in ου.
Si vocalis longa aut diphthongus ſequitur ε, fit contractio tollendo ε.

Diſſyllaba ſecundæ admittunt tantùm contractionē quæ fieri ſolet in ει, aliæ terminationes manent incontractæ; ut πλέω πλέεις πλεῖς, &c. leguntur tamen compoſita quædam aliter contracta.

In tertia Conjug.

Si ω vel η ſequitur ο, fit contractio in ω.
Si ε vel ο vel ου ſequitur ο, fit contractio in ου.
Si quævis alia vocalis vel diphthongus ſequitur ο, fit contractio in οι; ut χρυσόῃ· οῖ: niſi quòd in Infinitivo όει contrahitur in οῦ; ut χρυσόειν χρυσοῦν.

In quibuſcunque dictionibus terminationes contractæ uſitatiores ſunt incontractis.

Vox

Indicativus.

	Sing.			Dual.		Plural.		
Præs. 1	τιμάω ῶ	άεις ᾷς	άει ᾷ	άε ᾶ		άο ῶ	άε ᾶ	άου ῶ
2	φιλέω ῶ	έεις εῖς	έει εῖ	έε εῖ τον	τον	έο οῦ μεν	έε εῖ τε	έου οῦ σι
3	χρυσόω ῶ	όεις οῖς	όει οῖ	όε οῦ		όο οῦ	όε οῦ	όου οῦ
Imperf. 1	ἐτίμαον ων	αες ας	αε α	άε ᾶ	αέ ά	άο ῶ	άε ᾶ	αον ων
2	ἐφίλεον ουν	εες εις	εε ει	έε εῖ τον	εέ εί την	έο οῦ μεν	έε εῖ τε	εον ουν
3	ἐχρύσοον ουν	οες ους	οε ου	όε οῦ	οέ ού	όο οῦ	όε οῦ	οον ουν

Imperativus.

	Sing.		Dual.		Plural.	
Præs. & Imperf. 1	τίμαε α	αέ ά	άε ᾶ	αέ ά	άε ᾶ	αέ ά
2	φίλεε ει	εέ εί τω	έε εῖ τον	εέ εί των	έε εῖ τε	εέ εί τωσαν
3	χρύσοε ου	οέ ού	όε οῦ	οέ ού	όε οῦ	οέ ού

Optativus.

	Sing.			Dual.		Plural.		
Pr. & Imp. 1	τιμάοιμι ῷμι	άοις ῷς	άοι ῷ	άοι ῷ	αοί ῴ	άοι ῷ		
2	φιλέοιμι οῖμι	έοις οῖς	έοι οῖ	έοι οῖ τον	εοί οί την	έοι οῖ μεν	τε	εν
3	χρυσόοιμι οῖμι	όοις οῖς	όοι οῖ	όοι οῖ	οοί οί	όοι οῖ		

Subjunctivus.

	Sing.			Dual.		Plural.		
Præs. & Imp. 1	τιμάω ῶ	άῃς ᾷς	άῃ ᾷ	άη ᾶ		άω ῶ	άη ᾶ	άω ῶ
2	φιλέω ῶ	έῃς ῇς	έῃ ῇ	έη ῆ τον	τον	έω ῶ μεν	έη ῆ τε	έω ῶ σι
3	χρυσόω ῶ	όῃς οῖς	όῃ οῖ	όη ῶ		όη ῶ	όη ῶ	όω ῶ

Infinitivus.

Præs. & Imperf. 1. τιμάειν ᾶν 2 φιλέειν εῖν 3 χρυσόειν οῦν.

Participium.

Præs.
1 τιμάων ῶν· άουσα ῶσα· άον ῶν·
2 φιλέων ῶν· έουσα οῦσα· έον οῦν·
3 χρυσόων ῶν· όουσα οῦσα· όον οῦν·

Gen.
άοντος ῶντος· αούσης ώσης· άοντος ῶντος·
έοντος οῦντος· εούσης ούσης· έοντος οῦντος·
όοντος οῦντος· οούσης ούσης· όοντος οῦντος·

Perf. primæ Conjug. (eliſo κ) γεγαῶς γεγῶς, ſic inflectitur: S. N. γεγαὼς ὼς, αῦα ῶσα, αὸς ώς. G. γεγαῶτος ῶτος, αυίας ώσης, αότος ῶτος.

Con-

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Participia
Pr.	τιμάω, ῶ	τίμαε, α	τιμάοιμι, ῷμι	τιμάω, ῶ	τιμάειν, ᾶν	τιμάων, ῶν.
Imp	ἐτίμαον, ων					
Fu. 1	τιμήσω		τιμήσοιμι		τιμήσειν	τιμήσων.
In. 1	ἐτίμησα	τίμησον	τιμήσαιμι	τιμήσω	τιμῆσαι	τιμήσας.
Per.	τετίμηκα	τετίμηκε	τετιμήκοιμι	τετιμήκω	τετιμηκέναι	τετιμηκώς
Pl. q	ἐτετιμήκειν					
In. 2	ἔτιμον	τίμε	τίμοιμι	τίμω	τιμεῖν	τιμών.
Fu. 2	τιμῶ		τιμοῖμι		τιμεῖν	τιμῶν.

Pr.	φιλέω, ῶ	φίλεε, ει	φιλέοιμι, οῖμι	φιλέω, ῶ	φιλέειν, εῖν	φιλέων, ῶν
Imp	ἐφίλεον, ουν					
Fu. 1	φιλήσω		φιλήσοιμι		φιλήσειν	φιλήσων.
In. 1	ἐφίλησα	φίλησον	φιλήσαιμι	φιλήσω	φιλῆσαι	φιλήσας.
Per.	πεφίληκα	πεφίληκε	πεφιλήκοιμι	πεφιλήκω	πεφιληκέναι	πεφιληκώς
Pl. q	ἐπεφιλήκειν					
In. 2	ἔφιλον	φίλε	φίλοιμι	φίλω	φιλεῖν	φιλών.
Fu. 2	φιλῶ		φιλοῖμι		φιλεῖν	φιλῶν.

Pr.	χρυσόω, ῶ	χρύσοε, ου	χρυσόοιμι οῖμι	χρυσόω, ῶ	χρυσόειν, οῦν	-σόων, ῶν.
Im.	ἐχρύσοον, ουν					
Fu. 1	χρυσώσω		χρυσώσοιμι		χρυσώσειν	χρυσώσων
In. 1	ἐχρύσωσα	χρύσωσον	χρυσώσαιμι	χρυσώσω	χρυσῶσαι	χρυσώσας
Per.	κεχρύσωκα	-σωκε	-σώκοιμι	-σώκω	-σωκέναι	-σωκώς
Pl. q	ἐκεχρυσώκειν					

Formatio Temporum

Per omnes voces eadem est quæ Barytonorum.

Futurum primum exigit vocalem longam ante σω, ut τιμάω, τιμήσω, &c. Sed

In Conjugatione prima

Verba quæ habent ε vel ι, item λ vel ρ purum ante αω, formant futurum in ασω, & perf. in ακα, ut ἐάω, ἐάσω, εἴακα: *κοπιάω, laboro: γελάω, rideo: ἐράω, amo.* His adde, *δικάω, judico: διφάω, quæro: δράω, facio: θλάω, tundo: κλάω, frango: μάω* & *μαιμάω, vehementer cupio: νάω, fluo: πάω, possideo: σπάω, vello: ταλάω, suffero: φθάω, pervenio: φλάω, tundo: ἀκροάομαι, audio: ἀγοράομαι concionor ἀγορήσομαι.* Item quæ faciunt verba in αννύω, vel άσκω, ut *πετάω αννύω expando: δράω διδράσκω fugio, &c.*

Pau-

Paucula habent *άσω* & *ήσω*, &c. præcipuè apud Poetas; ut *ἀλοάω trituro*, *ἀνιάω contristor*: *ἀφάω*, *contrecto*, *ἱλάω*, *propitius sum*: *κνάω*, *scalpo*: *κρεμάω*, *suspendo*: *μυκάω*, *mugio*: *πελάω propinquo*: *πεινάω*, *esurio*: *πειράω*, *tento*: *περάω transeo*: *ἀράομαι*, *imprecor*: *μοιράομαι*, *sortior*.

Nonnunquam ex perfecto tollitur *κ*, & penultima corripitur, ut *γέγηκα*, *γέγαα*, ex inusitat. *γάω nascor*: *ἕστηκα*, *ἕσταα*: unde participia magis usitata, *γεγαὼς*, *γεγὼς*· *ἑσταὼς*, *ἑστὼς*. &c.

In Conjugatione secunda

Quædam formant futurum in *εσω*, perfectum in *εκα*, ut *αἰδέω*, *erubescere facio*, *αἰσχέω dedecoro*, *ἀλέω molo*, *ἀρκέω sufficio*, *ἐμέω vomo*, *ἕω induo*, *ζέω ferveo*, *κέω cubo*, *νεικέω rixor*, *ξέω rado*, *ὀλέω perdo*, *τελέω perficio*, *τρέω tremo*. Item quæ faciunt verba in *εννύω*, vel *έσκω*, ut inusit. *ἀμφιέω*, *εννύω induo*, *ἀρέω*--*έσκω placeo*.

Nonnulla habent *έσω*, *εκα*, & *ήσω*, *ηκα* præcipuè apud poetas, ut *αἰνέω laudo*, *βδέω pedo*, *κηδέω curam gero*, *κορέω satio*, *κοτέω irascor*, *ποθέω desidero*, *στερέω privo*, *φορέω gesto*. Sed *γαμέω ήσω uxorem duco*, *έσω uxorem do*, *πονέω*-*ήσω laboro*, *cùm ad animum refertur*, -*έσω cùm ad corpus*: *αἰδέομαι veneror*, *ἀκέομαι sano*, & inusit. *ὀζέω oleo*, *σβέω extinguo*, *ἀχθέομαι gravor*, *μαχέομαι pugno*, quod tamen format Perfectum tantùm *μεμάχημαι*.

Δέω ligo, facit *δήσω δέδεκα*: *καλέω voco*, *καλέσω κέκληκα*:

Dissyllaba quædam in *εω* formant futurum in *εύσω*, perfectum in *ευκα*, ut *θέω curro*, *νέω nato*, *πνέω spiro*, *πλέω navigo*, *ῥέω fluo*, *χέω fundo*.

In Conjugatione tertia

Quædam formant futurum & perfectum per *ο*, ut *ἀρόω ἀρόσω ἤροκα*. *ὀνόω quatio*, *ὀμόω juro*, *ὀνόω vitupero*. Sed *βόω pasco*, -*όσω* & -*ώσω*.

Indef. secundum

Formatur ab imperfecto abjectâ vocali ante *ον*, ut *ἐτίμαον ἔτιμον*, *ἐφίλεον ἔφιλον*. Reperitur tantùm in Verbis quæ post contractionem desinunt in *ω* impurum, præcipuè 2æ. Conjug. & quorum præsens vix est in usu, ut *ἁμαρτέω pecco*, *ἥμαρτον*, *βλαστέω germino*, *εὑρέω invenio*, *ὀλισθέω cado*, *σπέω sequor*, *σχέω habeo*, *τυχέω nanciscor*, *ληκέω sono*, *ἔλακον*· *αἰσθέομαι sentio ᾐσθόμην*· *ὀλέομαι perdo*, *ὠλόμην*. Apud poetas, *μυκάω mugio*, *ἔμυκον*, *δουπέω sono*.

Futurum secundum primæ & secundæ conjugationis si quod fuerit, idem est cum præsenti contracto, ut *φιλῶ*, *τιμῶ* &c. legitur *ἐκχεῶ effundam*, Act. 2. 17.

Vox

Vox Paſ-

Indicati-

Singular. Du-

Præſ.	1 τιμάομαι, ῶ	μαι	άη, ᾶ	άε, ᾶ τα	αό, ώ μεθον
	2 φιλέομαι, ȣ̃		έη, ῆ	έε, εῖ	εό, ȣ́
	3 χρυσόομαι, ȣ̃		όη, οῖ	όε, ȣ̃	οό, ȣ́
Imperf.	1 ἐτιμαό, ώ	μην	άȣ, ῶ	άε, ᾶ το	αό, ώ μεθον
	2 ἐφιλεό, ȣ́		έȣ, ȣ̃	έε, εῖ	εό, ȣ́
	3 ἐχρυσοό, ȣ́		όȣ, ȣ̃	όε, ȣ̃	οό, ȣ́

Imperati-

Singular. Du-

Præſ. & Imperf.	1 τιμάȣ, ῶ	αέ, ά	άε, ᾶ
	2 φιλέȣ, ȣ̃	εέ, εί σθω	έε, εῖ σθον
	3 χρυσόȣ, ȣ̃	οέ, ȣ́	όε, ȣ̃

Optati-

Singular. Du-

Præſ. & Imp.	1 τιμαοί, ῷ	μην	άοι, ῷ ο	άοι, ῷ το	αοί, ῷ μεθον
	2 φιλεοί, οί		έοι, οῖ	έοι, οῖ	εοί, οί
	3 χρυσοοί, οί		όοι, οῖ	όοι, οῖ	οοί, οί
Perf.	1 τετιμῄμην		ῇο	ῇτο	ῄμεθον
	2 πεφιλῄμην		ῇο	ῇτο	ῄμεθον
	3 κεχρυσῴμην		ῷο	ῷτο	ῴμεθον

Subjun-

Singular. Du-

Præſ. & Imperf.	1 τιμάω, ῶ	μαι	άη, ᾷ	άη, ᾶ ται	αώ, ώ μεθον
	2 φιλέω, ῶ		έη, ῇ	έη, ῆ	εώ, ώ
	3 χρυσόω, ῶ		όη, οῖ	όη, ῶ	οώ, ώ
Perf.	1 τετιμῶμαι		ῇ	ῆται	ῴμεθον
	2 πεφιλῶμαι				
	3 κεχρυσῶμαι		ῷ	ῷται	ώμεθον

Infi-

Præſ. & Imperf. τιμάεσθαι, ᾶσθαι. φιλέ-

Parti-

Præſ. & Imperf.	1 τιμαόμενος, ώ	μενος,
	2 φιλεόμενος, ȣ́	
	3 χρυσοόμενος, ȣ́	

-vus.

---al. Plural.

άε, ᾶ έε, εῖ ϑον όε, ȣ̃	ϑον	αό, ώ έε, ȣ́ μεϑα οό, ȣ́	άε, ᾶ έε, εῖ ϑε όε, ȣ̃	άο, ῶ έο, ȣ̃ νται όο, ȣ̃
άε, ᾶ έε, εῖ ϑον όε, ȣ̃	αέ, ᾶ εέ, εί ϑην οέ, ȣ́	αό, ώ εό, ȣ́ μεϑα οό, ȣ́	άε, ᾶ έε, εῖ ϑε όε, ȣ̃	άο, ῶ έο, ȣ̃ ντο όο, ȣ̃

vus.

-al. Plural.

αέ, ά έε, εί ϑων οέ, ȣ́	άε, ᾶ έε, εῖ ϑε όε, ȣ́	αέ, ά εέ, εί ϑωσαν οέ, ȣ̃

vus.

-al. Plural.

άοι, ῷ έοι, οῖ ϑον όοι, οῖ	αοί, ῴ εοί, οί ϑην οοί, οί	αοί, ῴ εοί, οί μεϑα οοί, οί	άοι, ῷ έοι, οῖ ϑε όοι, οῖ	άοι, ῷ έοι, οῖ ντο όοι, οῖ
ῇϑον ῇϑον ῴϑον	ῄϑην ῄϑην ῴϑην	ῄμεϑα ῄμεϑα ῴμεϑα	ῇϑε ῇϑε ῷϑε	ῇντο ῇντο ῷντο

ctivus.

-al. Plural.

άη, ᾶ έη, ῆ ϑον όη, ῶ	ϑον	αώ, ώ εώ, ώ μεϑα οώ, ώ	άη, ᾶ έη, ῆ ϑε όη, ῶ	άω, ῶ έω, ῶ νται όω, ῶ
ῆϑον ῶϑον	ῆϑον ῶϑον	ώμεϑα ώμεϑα	ῆϑε ῶϑε	ῶνται ῶνται

-nitivus.

εαϑαι, εῖϑαι. χρυσόεαϑαι, ȣ̃ϑαι.

-cipium.

μένη, μενον, &c.

Conjugatio per tempora & modos.

I	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Pr.	τιμάομαι, ῶμαι	μάου, ῶ	οίμην, ῴμην	άωμαι, ῶμαι	άεσθαι, ᾶσθαι	-αόμενος,
Im.	ἐτιμαόμην ώμην					ώμενος
Perf	τετίμημαι	τίμησο	τετιμήμην	τετιμῶμαι	-τιμῆσθαι	-μημένος
Pl.p.	ἐτετιμήμην					
P.p.f	τετιμήσομαι		τιμησοίμην		-μήσεσθαι	-σόμενος
In.1	ἐτιμήθην	μήθητι	τιμηθείην	τιμηθῶ	τιμηθῆναι	τιμηθείς
Fu.1	τιμηθήσομαι		-θησοίμην		-θήσεσθαι	θησόμενος
In.2.	ἐτίμην	τίμηθι	τιμείην	τιμῶ	τιμῆναι	τιμείς
Fu.2	τιμήσομαι		τιμησοίμην		τιμήσεσθαι	-σόμενος

Pr.	φιλέομαι, οῦμαι	λέου, οῦ	οίμην, οίμην	έωμαι, ῶμαι	έεσθαι, εῖσθαι	εόμενος,
Im.	ἐφιλεόμην ούμην					ούμενος
Perf.	πεφίλημαι	φίλησο	πεφιλήμην	πεφιλῶμαι	πεφιλῆσθαι	-λημένος
Pl.p.	ἐπεφιλήμην					
P.p.f	πεφιλήσομαι		-φιλησοίμην		λήσεσθαι	-σόμενος
In.1	ἐφιλήθην	λήθητι	φιληθείην	φιληθῶ	φιληθῆναι	φιληθείς
Fu.1	φιληθήσομαι		ληθησοίμην		-θήσεσθαι	θησόμενος
In.2	ἐφίλην	φίληθι	φιλείην	φιλῶ	φιλῆναι	φιλείς
Fu.2	φιλήσομαι		φιλησοίμην		φιλήσεσθαι	-σόμενος

Pr.	χρυσόομαι, οῦμαι	σόου, οῦ	οίμην οίμην	σόωμαι ῶμαι	όεσθαι, οῦσθαι	-οόμενος,
Imp	ἐχρυσοόμην ούμην					ούμενος
Perf.	κεχρύσωμαι	--σωσο	κεχρυσώμην	κεχρυσῶμαι	--σῶσθαι	-σωμένος
Pl.p	ἐκεχρυσώμην					
P.p.f	κεχρυσώσομαι		σωσοίμην		-σώσεσθαι	-σόμενος
In.1	ἐχρυσώθην	σώθητι	-σωθείην	--σωθῶ	-σωθῆναι	--σωθείς
Fu.1	χρυσωθήσομαι		--θησοίμην		-θήσεσθαι	θησόμενος

Conjugatio per Tempora & Modos.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Pr.	τιμάομαι, ῶμαι	μάου, ῶ	οίμην, ῴμην	άωμαι, ῶμαι	εσθαι, ᾶσθαι	—όμενος
Imp.	ἐτιμαόμην ώμην					ώμενος
Fu. 1	τιμήσομαι		τιμησοίμην		τιμήσεσθαι	μησόμενος
In. 1	ἐτιμησάμην	μησαι	τιμησαίμην	τιμήσωμαι	τιμήσασθαι	μησάμενος
Perf.	τέτιμα	τέτιμε	τετίμοιμι	τετίμω	τετιμκέναι	τετιμώς
Pl.p.	ἐτετίμην					
In. 2	ἐτιμόμην	τιμοῦ	τιμοίμην	τίμωμαι	τιμέσθαι	-μόμενος
Fu. 2	τιμοῦμαι		τιμοίμην		τιμεῖσθαι	-μούμενος
Pr.	φιλέομαι, οῦμαι	λέου, οῦ	οίμην, οίμην	έωμαι, ῶμαι	εσθαι, εῖσθαι	—όμενος
Imp	ἐφιλεόμην, ούμην					ώμενος
Fu. 1	φιλήσομαι		φιλησοίμην		φιλήσεσθαι	λησόμενος
In. 1	ἐφιλησάμην	λησαι	φιλησαίμην	φιλήσωμαι	φιλήσασθαι	λησάμενος
Perf.	πέφιλα	πέφιλε	πεφίλοιμι	πεφίλω	πεφιλέναι	πεφιλώς
Pl.p.	ἐπεφίλειν					
In. 2.	ἐφιλόμην	φιλοῦ	φιλοίμην	φίλωμαι	φιλέσθαι	φιλόμενος
Fu. 2	φιλοῦμαι		φιλοίμην		ιλεῖσθαι	φιλούμενος
Pr.	χρυσόομαι οῦμαι	σόου, οῦ	οίμην οίμην	σόωμαι ῶμαι	όεσθαι οῦσθαι	—οόμενος,
Imp.	ἐχρυσοόμην					ούμενος
Fu. 1	χρυσώσομαι		—σωσοίμην		-σώσεσθαι	σόμενος
In. 1	ἐχρυσωσάμην	—σωσαι	-σωσαίμην	-σώσωμαι	-σώσασθαι	σάμενος.

Paucula primæ & ſecundæ conjugationis contracta in ῶ impurum habent perfectum medium, apud Oratores tamen vix inveniendum; ut *τιμάω, μυκάω, νικάω vinco, φιλέω, δυπέω, φυζέω fugio.*

Profluunt præcipuè à verbis * contractis quæ vix sunt in usu:
1. mutando vocalem ultimam ω in μι. penultimam α & ε in η. ο in ω.
2. præponendo reduplicationem.

* Verba etiam in υω, parturiunt alia in υμι, de quibus posthac.
* Interdum ε ut τίθνημι πίτλημι, &c.

Reduplicatio est duplex
- propria, cùm repetitur prima consonans thematis tum ι *, ut δόω, δίδωμι, *do.*
- impropria, cùm ι tantùm præfigitur, ídque fit cùm verbum incipiat à
  - ς, vel duabus mutis, ut ςάω ἵςημι *statuo*, πτάω ἵπτημι *volo.*
  - vocali, ut ἕω ἵημι.

Post reduplicationem quandoque litera interponitur, ut πίμπλημι *impleo*, πίμπρημι *uro.*

Quædam sunt sine reduplicatione, ut φημὶ *dico*, σβῆμι *extinguo*, ἅλωμι *capio*, &c.

Characteristicæ 3ium Conjug.

Primæ η ex α, Secundæ η ex ε, Tertiæ ω ex ο ante μι, ut ἵςημι ex ςάω *statuo.* τίθημι ex θέω *pono.* δίδωμι ex δόω *do.*

Peculiarem habent inflexionem Præsens, Imperfectum, Indef. 2. reliqua tempora sequuntur formam & regulas barytonorum à quibus dimanant.

In nonnullis tamen temporibus variantur mediæ literæ irregulariter. Ea enim est imperfectio verborum omnium in μι, ut nè unum prorsus omni ex parte inveniatur Analogum: perfectissima sunt tria jam suprà dicta, & ἵημι mitto.

Vox Activa.

Indicativus

		Singul.			Dual.		Plural.		
Præs.	1	ἵςημι	ης	ησι	α		α		ᾶσι
	2	τίθημι	ης	ησι	ε	τον τον	ε	μεν τε	* εῖσι
	3	δίδωμι	ως	ωσι	ο		ο		ῦσι
Imp.	1	ἵςην	ης	η	α	α	α		
	2	ἐτίθην	ης	η	ε τον	ε την	ε	μεν τε	σαν
	3	ἐδίδων	ως	ω	ο	ο	ο		
Ind. 2.	1	ἔςην	ης	η	ητον	ήτην	ημεν	ητε	ησαν
	2	ἔθην	ης	η	ετον	έτην	εμεν	ετε	εσαν
	3	ἔδων	ως	ω	οτον	ότην	ομεν	οτε	οσαν

* τιθεῖσι apud Poetas legitur, sed pro eo τιθέασι, apud Orat.

Imperativus.

	Sing.		Dual.		Plural.	
Præs. 1	ἵσταθι	ά		ά		ά
Præs. 2	τίθετι	έ } τω	τον	έ των	τε	έ τωσαν.
Præs. 3	δίδοθι	ό		ό		ό

Ind. 2. 1 στῆθι στήτω, &c. 2 θὲς θέτω, &c. 3 δὸς δότω, &c.

Optativus.

	Singul.		Dual.	Plural.
Præs. 1	ἱσταίην			
Præs. 2	τιθείην	} ης η	ητον ήτην	ημεν ητε ησαν & { αῖ εῖ οῖ } εν
Præs. 3	διδοίην			

Ind. 2. 1 σταίην ης &c. 2 θείην ης &c. 3 δοίην ης, &c.

Subjunctivus.

	Sing.			Dual.			Plur.			
Præs. 1	ἱστῶ	ᾷς	ᾷ	ᾶ				ᾶ		
Præs. 2	τιθῶ	ῇς	ῇ	ῆ	τον	τον	ῶμεν	ῆ	τε	ῶσι.
Præs. 3	διδῶ	ῷς	ῷ	ῶ				ῶ		

Ind. 2. 1 στῶ στῇς &c. 2 θῶ θῇς &c. 3 δῶ δῷς &c.

Infinitivus.

Præs. 1. ἱστάναι 2 τιθέναι 3 διδόναι. Ind. 2. 1. στῆναι 2 θεῖναι 3 δοῦναι.

Participium.

Præs.	1 ἱστὰς	ᾶσα	άν.		Gen.	άντος	άσης	άντος.
	2 τιθεὶς	εῖσα	έν.			έντος	είσης	έντος.
	3 διδοὺς	οῦσα	όν.			όντος	ούσης	όντος.
Ind. 2.	1 στὰς	ᾶσα	άν.		Gen.	άντος	άσης	άντος.
	2 θεὶς	εῖσα	έν.			έντος	είσης	έντος.
	3 δοὺς	οῦσα	όν.			όντος	ούσης	όντος.

Conjugatio per modos & tempora.

		Indic	Imp.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Partic.
	Præs.	ἵστημι	ἵσταθι	ἱσταίην	ἱστῶ	ἱστάναι	ἱστάς.
	Imperf.	ἵστην					
I.	Ind. 2.	ἔστην	στῆθι	σταίην	στῶ	στῆναι	στάς.
	Fut. 1.	στήσω		στήσοιμι		στήσειν	στήσων.
	Ind. 1.	ἔστησα	στῆσον	στήσαιμι	στήσω	στῆσαι	στήσας.
	Perf.	ἕστηκα	ἕστηκε	ἑστήκοιμι	ἑστήκω	ἑστηκέναι	ἑστηκώς.
	Pl. per.	ἑστήκειν					

		Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
	Præs.	τίθημι	τίθητι	τιθείην	τιθῶ	τιθέναι	τιθείς.
	Imp.	ἐτίθην					
	Ind.2	ἔθην	θές	θείην	θῶ	θεῖναι	θείς.
2.	Fut.1	θήσω		θήσοιμι	θήσω	θήσειν	θήσων.
	Ind.1	ἔθηκα					
	Perf.	τέθεικα	τέθεικε	τεθείκοιμι	τεθείκω	τεθεικέναι	τεθεικώς.
	Pl. p.	ἐτεθείκειν					
	Præs.	δίδωμι	δίδοθι	διδοίην	διδῶ	διδόναι	διδούς.
	Imp:	ἐδίδων					
	Ind.2	ἔδων	δός	δοίην	δῶ	δοῦναι	δούς.
3.	Fut.1	δώσω		δώσοιμι	δώσω	δώσειν	δώσων.
	Ind.1	ἔδωκα					
	Perf.	δέδωκα	δέδωκε	δεδώκοιμι	δεδώκω	δεδωκέναι	δεδωκώς.
	Pl. p.	ἐδεδώκειν					

Formatio Temporum.

De Præsenti dictum est.

Imperfectum

Formatur à præsenti, mutando μι in ν, & præponendo augmentum si verbum incipiat à consonante ; ut τίθημι ἐτίθην : sed ἵστημι ἵστην.

Personæ Imperfecti vix sunt in usu: legitur tamen tertia singularis ἵστη, & ἐτίθη. Numerus singularis & tertia pluralis aliunde formantur, quasi ex contractis, ἱστάω, τιθέω, διδόω, ut

1 ἵστων, ας α | αν. 2 ἐτίθειν, εις ει | ειν. 3 ἐδίδουν, ους ου | ουν.

Similiter secunda singularis Imperativi, ut ἵστα, τίθει, δίδου.

Indefinitum secundum

Formatur ab Imperfecto, abjiciendo reduplicationem, ut ἐτίθην, ἔθην: ἵην, ἧν. Ante consonam verò, reduplicatio impropria ι in ε vertitur, ut ἵστην ἔστην.

Si verbum careat reduplicatione, idem est Imperfectum & Indefin. 2. ut φημὶ ἔφην.

Penultima Indefiniti secundi longa est in duali & plurali: corripitur verò in his tribus, ἔθην, ἔδων, & ἧν ab ἵημι *mitto*.

Indefinitum secundum in secunda conjugatione, imperativum finit in ες, ut θές. Reliqua formant Imperativum more Indef. 2. passivi barytoni; ut ἔστην στῆθι, ἔγνων γνῶθι; unicum hoc ἔδων facit δός: similiter formant Infinitivum, ut στῆναι, γνῶναι; at θεῖναι & δοῦναι irregularia sunt:

Cætera

Cætera tempora verbum in μι accipit à themate suo barytono secundùm analogiam, ut ἵστημι στήσω ἕστηκα à στάω, &c.

Futurum primum

θήσω δώσω leguntur in Subjunctivo: προσθήσωσι apud Isocr. Areopag. δώσῃ apud Theocr. Idyll. 28. Joan. 17. 2.

Poetæ retinent reduplicationem in Fut. ut διδώσω, Od. ν. & ω.

Indefinitum primum

Ἔθηκα & ἔδωκα non *servant characteristicã futuri, nec ultra Indicativum leguntur: θήκαιμι tamen apud Apollin. Psal. 88. 50. θῆκαι apud Nazian. poem. 61. in Nemes. v. 295. * Pag. 43.

Perfectum

* Ἕστηκα (& ἕστην) steti, non retinent significationem præsentis. Pro ἕστηκα Iones ponunt ἕσταα, unde Infinit. ἑσταέναι. Atticè ἑστάναι. Particip. ἑσταὼς ἑστώς: usurpatur à Poetis ἑστηώς. τέθεικα pro τέθηκα Bœoticè. τέθηκα verò apud poetas, Theocr. Ἰδυλ. 15. v. 37. & Ἰδ. 27. v. 5c.

*Ἕστακα alicubi legitur pro ἕστηκα.

Vox Passiva.

Indicativus.

	Singul.		Dual.			Plural.	
Præs.	1 ἵσταμαι	σαι vel ῃ, ται	ά	ε		ά	α
	2 τίθεμαι		έ μεθον	ε σθον σθον		έ μεθα	ε σθε νται
	3 δίδομαι	σαι ται	ό	ο		ό	ο
Imp.	1 ἱστάμην	ω	ά	α	ά	ά	α
	2 ἐτιθέμην	σο vel ου το	έ μεθον	ε σθον	έ σθην	έ μεθα	ε σθε ντο
	3 ἐδιδόμην	ου	ό	ο	ό	ό	ο

Imperativus.

	Singul.		Dual.		Plural.	
Præs.	1 ἵστασο vel ω	ά	α	ά	α	ά
	2 τίθεσο	έ σθω	ε σθον	έ σθων	ε σθε	έ σθωσαν.
	3 δίδοσο vel ου	ό	ο	ό	ο	ό

Optativus.

	Singul.		Dual.			Plural.	
Præs.	1 ἱσταίμην	αῖ	αί	αῖ	αί	αί	αῖ
	2 τιθείμην	εῖ ο το	εί μεθον	εῖ σθον	εί σθην	εί μεθα	εῖ σθε ντο
	3 διδοίμην	οῖ	οί	οῖ	οί	οί	οῖ
Perf.	1 ἑσταίμην	αῖ	αί	αῖ	αί	αί	αῖ
	2 τεθείμην	εῖ ο το	εί μεθον	εῖ σθον	εί σθην	εί μεθα	εῖ σθε ντο
	3 δεδοίμην	οῖ	οί	οῖ	οί	οί	οῖ

		Singul.			Dual.			Plural.		
	1 ἱστῶ		ᾷ ᾶ			ᾶ			ᾶ	
Præs.	2 τιθῶ μαι		ῇ ῇ	ται	ώμεθον	ῆ	σθον σθον	ώμεθα	ῆ	σθε ῶνται
	3 διδῶ		ῷ ῶ			ῶ			ῶ	
	1 ἑστῶ		ᾷ ᾶ			ᾶ			ᾶ	
Perf.	2 τεθῶ μαι		ῇ ῇ	ται	ώμεθον	ῆ	σθον σθον	ώμεθα	ῆ	σθε ῶνται
	3 δεδῶ		ῷ ῶ			ῶ			ῶ	

Infinitivus.
1 ἵστασθαι
2 τίθεσθαι
3 δίδοσθαι

Particip.
Præs. N. { 1 ἱστάμενος, 2 τιθέμενος, 3 διδόμενος } η ον. G. ου ης ου &c.

Conjugatio per Modos.

	Indicat.	Imper	Optat.	Subjun.	Infinit.	Particip.
Pr.	ἵσταμαι	ἵστασο	ἱσταίμην	ἱστῶμαι	ἵστασθαι	ἱστάμενος.
Imp.	ἱστάμην					
Perf.	ἕσταμαι	ἕστασο	ἑσταίμην	ἑστῶμαι	ἑστάσθαι	ἑσταμένος.
Pl.p.	ἑστάμην					
P.p.f	ἑστάσομαι		ἑστασοίμην		ἑστάσεσθαι	ἑστασόμενος.
Fu. 1	σταθήσομαι		σταθησοίμην		σταθήσεσθαι	σταθησόμενος
In. 1	ἐστάθην	στάθητι	σταθείην	σταθῶ	σταθῆναι	σταθείς.
Pr.	τίθεμαι	τίθεσο	τιθείμην	τιθῶμαι	τίθεσθαι	τιθέμενος.
Imp.	ἐτιθέμην					
Perf.	τέθειμαι	τέθεισο	τεθείμην	τεθῶμαι	τεθεῖσθαι	τεθειμένος.
Pl.p.	ἐτεθείμην					
P.p.f	τεθείσομαι		τεθεισοίμην		τεθείσεσθαι	τεθεισόμενος.
Fu. 1	τεθήσομαι		τεθησοίμην		τεθήσεσθαι	τεθησόμενος
In. 1	ἐτέθην	τέθητι	τεθείην	τεθῶ	τεθῆναι	τεθείς.
Pr.	δίδομαι	δίδοσο	διδοίμην	διδῶμαι	δίδοσθαι.	διδόμενος.
Imp.	ἐδιδόμην					
Perf.	δέδομαι	δέδοσο	δεδοίμην	δεδῶμαι	δεδόσθαι	δεδομένος.
Pl.p.	ἐδεδόμην					
P.p.f	δεδόσομαι		δεδοσοίμην		δεδόσεσθαι	δεδοσόμενος.
Fu. 1	δοθήσομαι		δοθησοίμην		δοθήσεσθαι	δοθησόμενος
In. 1	ἐδόθην	δόθητι	δοθείην	δοθῶ	δοθῆναι	δοθείς.

For-

Præsens

Formatur à præsenti Activo mutando μι in μαι, & penultimam longam in suam brevem; ut ἵστημι ἵσταμαι· τίθημι τίθεμαι· δίδωμι δίδομαι. Excipe ἄημαι ab ἄημι *flo*: δίζημαι *quæro*, ὄνημαι & ὄναμαι *juvor*. Item ἀκάχημαι *tristitiâ afficior*, ἀλάλημαι *vagor*, ἀλαλύκτημαι *insanio*, ἀποκτᾶμαι *interficior*.

Reliqua tempora formantur more Barytonorum.

Perfectum semper habet penultimam brevem, præter τέθειμαι Bœoticum, quod tamen corripitur in Indefinito primo, ἐτέθην.

Vox Media.

Indicativus.

		Singul.					Dual.						Plural.				
	1	ἐστά		α			ά		α		ά		ά		α		
Indef. 2.	2	ἐθέ	μην	ε	σο	το	έ	μεθον	ε	σθον	έ	σθην	έ	μεθα	ε	σθε	ντο
	3	ἐδό		ο			ό		ο		ό		ό		ο		

Imperativus.

		Singul.			Dual.			Plural.		
	1	στάσο	ά		ά			ά		
Indef. 2.	2	θέσο vel θοῦ	έ	σθω	έ	σθον	σθων	έ	σθε	σθωσαν
	3	δόσο vel δοῦ	ό		ό			ό		

Optativus.

		Singul.					Dual.						Plural.				
	1	σταί		αῖ			αί		αῖ		αί		αί		αῖ		
Indef. 2.	2	*θεί	μην	εῖ	ο	το	εί	μεθον	εῖ	σθον	εί	σθην	εί	μεθα	εῖ	σθε	ντο
	3	δοί		οῖ			οί		οῖ		οί		οί		οῖ		

* & θοίμην, οῖο, &c.

Subjunctivus.

		Singul.					Dual.				Plural.			
	1	στῶ		ᾷ	ᾶ			ῆ				ᾶ		
Indef. 2.	2	θῶ	μαι	ῇ	ῆ	ται	ώμεθον	ῆ	σθον	σθον	ώμεθα	ῆ	σθε	ῶνται
	3	δῶ		ῷ	ῶ			ῶ				ῶ		

Infinitivus.			Particip.
	1	θέσθαι.	στά
Indef. 2.	2	στάσθαι.	Indef. 2. N. θέ μενος η ον. G. ου ης ου, &c.
	3	δόσθαι.	δό

Con-

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Particip.
Pr.	ἵσταμαι	ἵστασο	ἱσταίμην	ἱστῶμαι	ἵστασθαι	ἱστάμενος
Imp	ἱστάμην					
In. 2	ἐστάμην	στάσο	σταίμην	στῶμαι	στάσθαι	στάμενος
Fu. 1	στήσομαι		στησοίμην		στήσεσθαι	στησόμενος
In. 1.	ἐστησάμην	στῆσαι	στησαίμην	στήσωμαι	στήσασθαι	στησάμενος
Pr.	τίθεμαι	τίθεσο	τιθείμην	τιθῶμαι	τίθεσθαι	τιθέμενος
Imp.	ἐτιθέμην					
In. 2	ἐθέμην	θέσο	θείμην	θῶμαι	θέσθαι	θέμενος
Fu. 1	θήσομαι		θησοίμην		θήσεσθαι	θησόμενος
In. 1	ἐθηκάμην					
Pr.	δίδομαι	δίδοσο	διδοίμην	διδῶμαι	δίδοσθαι	διδόμενος
Imp	ἐδιδόμην					
In. 2	ἐδόμην	δόσο	δοίμην	δῶμαι	δόσθαι	δόμενος
Fu. 1	δώσομαι		δωσοίμην		δώσεσθαι	δωσόμενος
In. 1	ἐδωκάμην					

Formatio Temporum.

Indefinitum secundum

Formatur ab imperfect. quemadmodum in voce Activa; ut ἐτιθέμην ἐθέμην. Ind. 2. primæ Conjug. vix occurrit.

Indefinitum primum.

ἐθηκάμην, & ἐδωκάμην ultra Indicat. vix reperiuntur. θήκαντο apud Pind. Nem. Od. 5. καταθηκάμενος Olymp. Od. 6.

Vix aliud verbum 3æ.conjug.præter δίδωμι reperitur in voce Mediâ

Deponens

In omni conjug. tum Contract. tum Verborum in μι, conjugatur per modos in præsenti ad formam propriæ conjug. per cætera more Baryt. (pag.53.) Deponens verò 1æ. in μι, format Optat. ut πειαίμην πείαιο, non πειαῖο, &c. Sub. ut πείωμαι non πειῶμαι, &c.

Verba Heteroclita.

Heteroclita Conjugatione

Quæ peculiarem sibi formationem vendicant à communi distinctam: ea sunt Verba in υμι & in σκω.

Verba in υμι.

Quartam vulgò Conjugationem constituunt verborum in μι· quam tamen à cæteris discriminare satius visum est: quia

Non formant Præsens à verbo circumflexo, non præponunt redu-

plicationem, non habent Indef. 2. activum, non modum Optativum aut Subjunct. non vocem Mediam: plurima denique eorum, nempe omnia hyperdissyllaba non deducunt tempora à themate ex quo fiunt: Nec ad formam certæ unius conjugationis, sed pro dispari illorum varietate sequuntur formas trium circumflexorum, & penè omnium Barytonorum: *ità ut verè & imprimis heteroclita dici possint.*

Fiunt à verbis plerumque usitatis in *υω*, vertendo solùm *ω* in *μι*, ut *ζευγνύω ζεύγνυμι*: Characteristica est *υ* ante *μι*.

Vox Activa.

Indicativus.

	Singul.			Dual.		Plural.		
Præs.	ζεύγνυμι	υς	υσι	υτον	υτον	υμεν	υτε	ῦσι
Imperf.	ἐζεύγνυν	υς	υ	υτον	ύτην	υμεν	υτε	υσαν.

Imperativus.

	Singul.		Dual.		Plural.	
Præs.	ζεύγνυθι	ύτω	υτον	ύτων	υτε	ύτωσαν

Infinitivus. Particip.

Præs. ζευγνῦναι; N. ζευγνὺς ῦσα ύν. G. ύντος ύσης ύντος.

Conjugatio per modos & tempora.

	Indicat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	ζεύγνυμι	ζεύγνυθι	ζευγνῦναι	ζευγνύς.
Imper.	ἐζεύγνυν			

Vox Passiva.

Indicativus.

	Singul.			Dual.			Plural.		
Præs.	ζεύγνυμαι	υσαι	υται	ύμεθον	σθον	σθον	ύμεθα	υσθε	υνται
Imp.	ἐζευγνύμην	υσο	υτο	ύμεθον	σθον	ύσθην	ύμεθα	υσθε	υντο.

Imperativus.

	Singul.		Dual.		Plural.	
Præs.	ζεύγνυσο	ύσθω	υσθον	ύσθων	υσθε	ύσθωσαν

Infinit. ζεύγνυσθαι. Particip. ζευγνύμενος, η ον, &c.

Conjugatio per Modos & Tempora.

	Indicat.	Imperat.	Infinit.	Particip.
Præs.	ζεύγνυμαι	ζεύγνυσο	ζεύγνυσθαι	ζευγνύμενος
Imper.	ἐζευγνύμην			

Diſſyllabum in υμι formatur uti & aliud verbum in μι, ut δῦμι ἔδυν. Fut. 1. δύσω, &c. à primitivo themate δύω.

Hyperdiſſyllabum verò accipit tempora ab inuſitato themate remotiori, ad quod pervenitur vertendo μι in ω, & abjiciendo νυ vel ννυ, ut ζεύγνυμι ζεύγω, κεράννυμι κεράω, κορέννυμι κορέω, ζώννυμι ζώω: unde Fut. 1. ζεύξω, κεράσω, κορέσω, ζώσω, &c.

Verba in σκω

Magnam habent convenientiam cum verbis in μι, numero, origine formatione.

Quatuor ſunt genera eorum pro numero thematum à quibus manant.

Oriuntur à tribus circumflexis, & verbis in υω, (σκ poſito ante ω;) ut γηράσκω à γηράω *ſeneſco*, ἀρέσκω ab ἀρέω *placeo*, βόσκω à βόω *paſco*, μεθύσκω *ebrium reddo* à μεθύω.

Multa præponunt reduplicationem, ut διδράσκω à δράω *fugio*. Penultimæ α & ε non rarò in η mutantur, ut θνήσκω *morior* à θνάω; ἀλδήσκω ab ἀλδέω *augeo*: o ſæpiſſimè in ω, ut βρώσκω à βρόω *comedo*. In ſequentibus ι pro ε ſumitur; ut εὑρίσκω ab εὑρέω *invenio*, ἀμφίσκω pro ἀμφιέσκω *induo*, γαμίσκω *jungo matrimonio*, κυίσκω *in utero geſto*, μολίσκω *venio*, οἰδίσκω *tumefacio*, ὀνίσκω *juvo*, ὀφλίσκω *mulctor*, στερίσκω *privo*: rariùs ι pro ο, ut ἁλίσκω ab ἁλόω *capio*, ἀμβλίσκω *abortivum pario*.

Formant tempora ex themate primitivo.

Futurum & præteritum per σω & κα, (σκ Præſentis diviſo) ut γηράσκω -άσω -ακα; εὑρίσκω -ήσω -ηκα; ἁλίσκω ώσω &c. reduplicationem plerumque abjiciunt, ut γιγνώσκω *cognoſco*, γνώσω: Διδάσκω autem facit διδάξω (σ & κ quaſi tranſpoſitis), ſic ἀλύσκω & θνήσκω.

Indefinitum ſecundum verbi ex όω deducti, ſi quod fuerit, formatur more tertiæ conjugationis in μι; ut ἁλίσκω, ἥλων; βρώσκω, ἔβρων; γιγνώσκω, ἔγνων, &c. In reliquis omnibus ſequuntur analogiam ſui thematis. Ad hanc formam perfectè conjugantur γηράσκω, διδάσκω, διδράσκω, πιπράσκω, εὑρίσκω, στερίσκω, βρώσκω, γιγνώσκω, ζώσκω, ἀλύσκω, μεθύσκω, ἱλάσκομαι.

In Præsenti.

Innumera penè sunt verba ejusdem originis, & diversæ terminationis; isosyllaba verò frequentiora sunt hæc.

1 Barytona
- in ζω & νω, ut *κραυγάζω -άνω clamo.*
- in ίω, vel ύω &
  - ζω, ut *κονίω κονίζω pulvere impleo.* *κνύω κνύζω rodo.*
  - νω, ut *φθίω φθίνω corrumpo.* *ἀρτύω ύνω apparo.*

cum pluribus aliis.

2 Circumflexa, ut
- Ξυράω έω *rado, &c.*
- Κνισσάω όω *nidore inficio, &c.*
- Πιλέω όω *constipo, &c.*
- Κεντάω έω όω *stimulo, &c.*

3 Barytona & circumflexa

Multa in ζω, νω habent cognata circumflexa, ut
- *πειράζω άω tento.*
- *πολεμίζω έω bellum gero.*
- *πικραίνω όω amarum reddo.*
- *βαρύνω έω gravo.*

cum multis aliis.

4 Barytona vel circumflexa, & verba in μι; ut *πιμπλάνω -ημι impleo, κινέω -υμι moveo*: cum multis &c.

Poetæ alias efformant terminationes, præcipuè ex circumflexis; ut *αἴδομαι* ex *αἰδέομαι veneror*, *πλώω* ex *πλέω navigo:* interponunt literas, ut *ὀλέκω perdo* ab *ὀλέω* inusit. vel abjiciunt, ut *ἄχθομαι* pro *ἀχθέομαι*; & mutant vocales, *μίμνω* à *μένω maneo:* cum pluribus aliis.

In Futuro.

Nonnulla verba formant duplex futurum.

1 Barytona, alterum minùs usitatum, more * circumflexorum, ut *γράφω scribo γράψω* & *γραφήσω*; *κλαίω fleo, παίω ferio, τύπτω verbero.* Sic *ἄλκω, βάλλω, βόσκω, εἴδω, εἴρω, διδάσκω, χαίρω,* &c. de quibus suis locis. Κτείνω facit *κτενῶ*, rariùs *κτήσω*.

* *Hanc inflexionem aliqui Demosthenicam esse annotant.*

2 Circumflexa more Barytonorum, ut *συγέω σύξω*: *δοκέω* communiter facit *δόξω, ὠθέω ὤσω,* &c.

Heteroclita Imperfecta.

Verbum enim est vel
- Perfectum *τέλειον*, quod habet tria principalia tempora suæ vocis; de quo dictum est.
- Imperfectum *ἀτελές*, quod principali uno vel pluribus caret.

Imperfecta sunt omnia irregularem habentia characteristicam in ξω, ψω, σω non præcedente σ, & ννυμι: similiter desinentia in ηω, ψω, αθω, εθω, υθω, θω, σγω, σπω, σχω, κτω, θω & ρω impur. pleraque in βω, δω, ζω, λω, νω, μι, σκω, ω purum Barytona.

Imperfecta vulgò dividuntur in { Defectiva, quæ mutila licèt fuerint, contenta tamen sunt suis temporibus. Anomala, quæ mutuantur aliunde tempora.

Defectiva ἐλλιπῆ

Præcipuè sunt verba duorum temporum δίχρονα, Barytona & Derivativa, quæ ultra imperfectum non formantur; nempe finita in ηω, ψω, αθω, εθω, υθω, θω, σγω, σπω, σχω, χθω, δω impurum, -λω purum. Hyperdissyllaba in αιω, ειω, pleraque in μι, σκω, νω, ζω.

In ήω ut δήω *invenio*: sed νήω *glomero* νήσω.

ψω ut ἀγυίω *eo*: sed ὀπυίω *ineo* ὀπύσω.

αθω ut ἀμυνάθω *auxilior*; έθω ut τελέθω *sum*; ύθω ut φθινύθω *corrumpo*: sed ex μινύθω *minuo* μεμινυθήκασι.

θω ut βιβάθω *gradior*: σγω ut μίσγω *misceo*: σπω ut ἔσπω *dico*: σχω ut ἴσχω *habeo*: χθω ut ἔχθω *odio prosequor*.

δω impurum, ut τένδω *rodo*. Sed ἄρδω *irrigo*, & μέρδω *privo*, habent Fut. 1. & Indef. 1.

λω purum, ut πέλω πέλομαι *sum*.

αιω & ειω, facta ex άω & έω, ut κεδαίω à κεδάω *dispergo*: τελείω à τελέω *perficio*: Sed χείω *capax sum*, F. χείσομαι. Desiderativa etiam in ειω ex futuro, ut γαμησείω *nupturio* à γαμέω -ήσω.

μι & σκω, quorum Primitiva sunt usitata, ut αἴνημι ab αἰνέω *laudo*: πωλέσκω à πωλέω *versor*. Item multa alia, ut κίρνημι *misceo*, φάσκω *dico*, &c.

νω ut μίμνω *maneo*, ἁνδάνω *placeo*, στένω *gemo*, &c. Excipe regularia κλίνω, κρίνω, τείνω, κτείνω, κάμνω, τέμνω; μένω *maneo* anom. & pauca alia de quibus posthac.

ζω & ω purum derivativa, ex se invicem facta, ponendo vel auferendo ζ ante ω, ut ἀγαπάζω ab ἀγαπάω *amo*: σόω vel σόω ex σώζω *servo*. Pauca in άζω & άω diversam habent futuri penultimam α & η, ut ἀτιμάζω άσω, ἀτιμάω ήσω, *aspernor*.

βω post ε vel liquidam, ut σέβω *colo*, στίλβω *splendeo*.

σω & ξω (futuro migrante in præsens); ut ἄξω *duco*, ab ἄγω: βήσομαι *ascendo*, δύσω & δύσομαι *subeo*, ἴξω *venio*, οἴσω *fero*, ὄρσω *concito* & ὄρσομαι *concitor*, quæ ultra Imperativum non formantur.

Ple-

Pleraque ex Perfectis nata, ut κικλήγω *clamo*, à κέκληγα: ſed κεκράγω *clamo*, habet Indef. 1. ἐκέκραξα: ἑστήκω *ſto*, P. Perf. ἑστήκειν. Fut. 1. ἑστήξω & ἑστήξομαι.

Certa ſingularia, ut ἐσθίω *edo*, ἕπομαι *ſequor*, πέπνυμαι *ſapio*: cum aliis penè infinitis, &c.

Nonnulla ſunt unius temporis μονόχρονα, ut κυρέω & κύω *ſum*, &c. γέμω *plenus ſum*, part. γέμων. βέομαι βήομαι vel βείομαι, *eo*, *vivo*, Poetica ſunt, & vix leguntur niſi in Indicativo vel Subjunctivo, & per Enallagen pro futuro: νέομαι νεῦμαι *eo* vel *ibo* per omnes modos. Infinitivi quidam poetici in ῆναι, ut φορῆναι *geſtare*, &c. ſic ἀρήμεναι *precari*, &c.

Unius etiam perſonæ μονοπρόσωπα: Imperativi verborum in μι, ut πῖθι *bibe*, κλῦθι *audi*, pl. κλῦτε, & κέκλυθι κέκλυτε, δείδιθι *time* δείδιτε: σχές, φρές in comp. ut. πρόσχες: ἐγκομβώσασθε *induite*, 1. Pet. 5. 5. item Participia, ut κεχαριτωμένη, Luc. 1. 28. & multa ejuſmodi.

Alia ſunt plurium temporum πολύχρονα, quæ in hoc vel illo tempore extra Imperfectum leguntur. Verba deſinentia in

αίνω carent futuro, & leguntur potiſſimum in Ind. 1. ut διαίνω *rigo*: Ind. 1. ἐδίηνα: ſic δυσχεραίνω & χαλεπαίνω *infenſus ſum*: ἰαίνω *calefacio* ἴηνα, ἰαίνομαι ἰάνθην *caleſio*: ſic μαραίνω *macreſcere facio*, &c. τεκταίνω *fabricor* ἐτέκτηνα, τεκταίνομαι ἐτεκτηνάμην. Minùs imperfecta ſunt μιαίνω *inquino*, μωραίνω *ſtultè ago*, σημαίνω *ſignifico*, ὑφαίνω *texo*. Perfectum unum φαίνω.

ύνω, ύω, εύω, ζω hyperdiſſyllaba pleraq; carent Perfecto, ut εὐθύνω -νῶ *dirigo*, ζευγνύω -ύσω *jungo*, κυριεύω *dominor*, ἐμπάζω *curo*. Excipe μολύνω *contamino*, κωλύω *prohibeo*, κελεύω *jubeo*, νομίζω *arbitror*, &c.

δω purum, rariùs formant Perfectum activæ vocis, ut ᾄδω *cano*, ἥδω *delecto*, &c. ἕασευκα (p. 37.) à σπεύδω vix legitur.

ημαι carent perfecto, ut δίζημαι *quæro*, διζήμενοι, fut. 1. διζήσομαι part. διζησόμενος; ſic κίχημαι *aſſequor*: quæ verò geminant duas priores literas, vix reperiuntur niſi in præſenti vel Perfecto, ut ἀκάχημαι, ἀλαλύκτημαι, ἀλάλημαι.

Innumera denique ſunt defectiva cujuſlibet characteriſticæ; præſertim polyſyllaba, derivativa, compoſita, poetica, quorum defectum frequens authorum lectio, & formationis κακοφωνία optimè indicabit.

Ano-

Sunt verba imperfecta quæ tempus unum aut aliud mutuò accipiunt à verbis quorum thema non est in usu.

Ex his pleraque non formantur regulariter ultra Imperfectum, ut σπένδω. Pauca admodùm principale aliud obtinent tempus; vel futurum, ut ἔχω *habeo:* vel Perf. ut ὁράω *video:* rarissima utrumque, ut αἱρέω *capio.* Major pars etiam mutuatur tempora ab uno alio verbo, ut μανθάνω: nonnulla tamen à pluribus, ut φέρω *fero.*

Terminationes usitatiores sunt ω purum, μι, σκω, νω, λω, ρω, ζω, χω, δω. Rariores κω & γω purum, θω, ξω, πω, τω. Peculiares in κτω, κνω, αύνω, ρρω, ut τίκτω *pario,* δάκνω *mordeo,* ἐλαύνω *abigo,* ἔῤῥω *pereo,* exempla singularia. Cæteræ sunt communes cum aliis verbis.

Portò verba alioquin perfecta dici possunt anomala, propter mutationem factam in hoc vel illo tempore per figuram aut dialectum formâ regulari usitatiorem; ut ἄγνυμι *frango* ἐάξω, &c. aut propter adjectionem temporis extra Analogiam, ut βιόω *vivo* ἐβίων, &c.

Omnia autem Anomala cujuscunque generis, unà cum pauculis defectivis plurium temporum insignioribus, in sequenti catalogo subjiciuntur.

Formatio Imperfectorum.

Propositum verbum si minùs imperfectum fuerit, conjugetur per tria tempora vocis ejusdem juxta reg. p. 53. Imperfectiora per tria maximè principalia, quæ adsunt.

Activum fut. 1. vel perfecto carens, gaudet suppleri ex voce Media, ut ὁράω fut. 1. Med. ὄψομαι; φεύγω ξω, Perf. Med. πέφευγα. Quod si fieri non possit, utitur Indefinito suo, 2° potiùs, ut πέρθω πέρσω ἔπραθον· vel 1°; ut σεύω σεύσω ἔσευσα· & ob defectum utriusque, Imperfecto, ut ἴημι ἵεν. Passivum & Medium à se mutuò accipiunt ea tempora quæ desunt. Singulorum verborum tempora principalia primo loco ponuntur. Ind. 2. tempus est ferè omnium usitatissimum.

Derivativa in νω purum formant præsens à verbis plerumque in ω purum, interserendo ν ante ω, ut πίνω à πίω *luo:* ε ante ω verso in α, ut ἁμαρτάνω ab ἁμαρτέω: ι post α nonnunquam assumpto, ut βαίνω à βάω. Derivativa verò in ανω interponunt ν penult. ante consonam simplicem, ut μανθάνω à μαθέω. Fiunt etiam à verbis in ω impurum, penult. η mutatâ in α, ut λανθάνω à λήθω. Ex his pleraque præcipuè in άνω desumunt tempora extra Imperfectum à Primitivis, ut πίνω πίσω, βαίνω βήσω, ἁμαρτάνω ἁμαρτήσω, λανθάνω λήσω.

Barytona facta ex circumflexis in ξω & ψω, formant fut. 1. in ήσω ut ἀλέξω *arceo,* ἕψω *coquo.* Multa etiam in λω, ut μέλλω *futurus sum*

ὕλω *ſanus ſum*, ὀφείλω *debeo*, ὄφλω *mulctor*, ἐθέλω, θέλω, βούλομαι *volo*, κέλομαι *jubeo*. Ad quas formas ſequentia conjugantur perfectè, ἁμαρτάνω, αὐξάνω, βλαστάνω, ἱζάνω, ὀλισθαίνω, αἰσθάνομαι, ἕψω.

In recenſione verò temporum, Præſens intelligitur habere ſuum Imperfectum ejuſdem vocis: Indef. ſecundum ſuum Fut. ſecundum, Ind. primum Paſ. ſuum fut. primum. Perfectum ſuum Pl. Perfectum

Tempora etiam Indicativi per reliquos omnes modos uſurpari cenſenda ſunt, niſi quoties obeliſcus affixus defectum notet.

Quod ſi extra Indicativum modus quiſpiam (excepto Optat. Æolico) vel Participium addatur, ea omnia quæ reticentur, deſunt.

Removentur à Catalogo Imperfectorum Verborum

1. Quæ carent tantùm Indef. ſecundo, Fut. ſecundo, aut perfecto Medio pag. 45.
2. Quæ carent unâ voce ut Deponens δέχομαι, &c. (pag. 53.) vel duabus ut neutra quædam, διψάω, πεινάω, &c.
3. Verba in ζω formantia fut. in ξω, (pag. 42.) ut στενάζω, στίζω, &c.
4. Quæ abjiciunt primam vocalem thematis (pag. 43.) in perf. ut δέμω vel δμέω, δέδμηκα· ſic κάμνω, &c. atque in Indef. r. ut κεράννυμι ἔκρασα κέκραμαι, &c.
5. Quæ tantùm tenues aſſumunt pro aſpiratis, (pag. 43.) ut θάπτω, φείσω, &c.
6. Heteroclita conjugata perfectè, juxta formas priùs dictas in σκω, (pag. 70.) ut βραύσκω: vel ανω & ψω, ut βλαστάνω, &c.

Poſtremò, perfecta omnia, ut ἀγορεύω, αἴρω, δρέω, κείρω, κρύπτω, νέμω, &c. compoſita non à ſuis ſimplicibus diſcrepantia, ut ἀναμιμνήσκω, ἐγχέω, &c. Impersonalia, ut Δεῖ, *&c. alibi conjugata, ut* ζεύγνυμι *&c. Tempora à ſuo themate divulſa, ut* ἔδραμον *à* τρέχω, ᾔειν *ab* εἶμι, ἤνεγκα *ab* ἀνέγκω, ὦρσα *ab* ὄρω, *&c. vel bis poſita ſub diverſo themate, ut* εἴρηκα *ſub* ἀγορεύω & ἐρέω· ἔρξω *ſub* ἔρδω *&* ῥέζω, *&c. & alia hujuſmodi* ἄτοπα *quæ per incuriam in priorem tabellam irrepſerant, delentur. Reliqua ad examen revocata, modi & tempora quæ vel afferuntur vel omittuntur ſingula diligentiùs inveſtigata, perſpecta, & ex Authorum probatiſſimorum non Grammaticorum fide, mutata, aucta, ulterius adhuc, & perfectius deſiderant ſupplementum.*

Brevitatis causâ, characteres nonnulli pro dictionibus pinguntur: C *ſignificat verbum vel tempus legi tantùm in compoſitis.* R. *rariùs uſitatum.* || *inuſitatum.* P. *apud Poetas.* O. *apud Oratores. Voces, Modi, & Tempora literis initialibus ſignantur. Vox Media* M. *Deponens* D, &c.

Ἄγαμαι *miror*, D. ἀγάσομαι ἠγασμαι &c. Præsens desideratur tantùm in Subjunctivo: reliqua tempora sumuntur ab ἀγάζομαι, quod oratoribus in præsenti usitatum non est.

Ἀγνυμι *frango*, ἄξω, ἔαχα, &c. regulare in υμι, in compositis usitatissimum. Sæpiùs verò resolvit augmentum η in εα, ut I. 1. ἔαξα pro ἦξα. Perf. ἔαχα pro ἦχα. Perf. M. ἔαγα pro ἦγα. I. 2. ἔαγον pro ἦγον, &c. Legitur Fut. 1. ἐάξω pro ἄξω †. Atticè hæc omnia. Καυάξεις *apud Hesiodum pro* κατάξεις *valdè absonum est*.

Ἄγω *ago*, ἄξω, ἀγήοχα, &c. reg. præter hæc dialectica Perf. ἀγήοχα Att. ἀγείοχα Bœot. pro inusitato ἄγηχα & ἦχα. Pl. perf. ἀγηόχειν. Part. ἀγηοχώς. I. 2. ἤγαγον Att. pro ἦγον. Fut. 2. ἀγαγῶ. I. 2. M. ἠγαγόμην. Legitur part. ἀγάγας tanquam ab ἀγημι.

Ἀδέω *tædio afficior*. ήσω, ηκα. I. 1. Æol. ἀδήσεια. Inf. ἀδῆσαι. Perf. ἀδηκα. Part. ἀδηκώς, sæpiùs neglecto augmento. Geminatur etiam δ, ut ἀδδήσεια, ἀδδηκώς.

Ἄδω *cano*, (pro ἀείδω quod magis poeticum est). Fut. 1. M. ᾄσομαι. I. 1. Act. ᾖσα. Pr. Pas. ᾄδομαι. *Rariùs sequentia Fut.* 1. *Act.* ᾄσω. *Perf.* ᾖκα †. *Perf. Pass.* ᾖσμαι, *Part. I.* 1. ᾀσθεὶς *in C.*

Ἄδω *placeo*. Fut. 2. ἀδῶ. Perf. M. ἔαδα (εὔαδα P.) pro ἦδα, Part. ἑαδώς. I. 2. ἔαδον pro ἦδον. *Rariùs sequentia Fut.* 1. ἀδήσω. *Perf.* ἄδηκα. I. 1. ἧσα pro ἧσα. Sub. ἅσω. Inf. ἀδῆσαι.

Ἄω *satio*, F. 1. ἄσω rariùs. I. 1. Inf. ἆσαι. Imperat. M. ἄσαι. Inf. ἄσασθαι.

Αἱρέω *capio*, ήσω, ηκα, &c. reg. nisi quod mutuatur I. 2. εἷλον, & F. 2. ἑλῶ ab ἕλω ‖. I. 2. M. εἱλόμην. F. 2. ἑλοῦμαι. ubiq; significat activè. *Legitur* ἀναῤῥαιρηκὼς *pro* ἀνῃρηκώς. *Pl. Perf. Pass.* ἀφαιρήμην pro ᾑρήμην, *& Part.* ἀπαραιρημένος, *&* ἐξαραιρημένος *pro* ἀφῃρημένος, *&* ἐξῃρημένος, *&c. Ion.* γέντο *pro* εἵλετο *rarum est.*

Ἀκούω *audio*, reg. sed perf. pass. ἤκουσμαι (pag. 48.) perf. ἀκήκοα pro ἤκουκα ‖

Ἀλφάνω *invenio*, F. 1. ἀλφήσω, & έσω. I. 2. ἦλφον. Opt. ἀλφοιμι.

Ἀλέξω (ἀλεξέω. R.) *arceo*. F. 1. ἀλεξήσω. I. 1. ἠλέξησα, I. Æol. ἀλεξήσεια. Est & Inf. ἀλέξαι pr. M. ἀλέξομαι (ἀλεξέομαι R.) F. 1. ἀλεξήσομαι, I. 1. ἠλεξησάμην & ἠλεξάμην. Inf. ἀλέξασθαι. Part. ἀλεξάμενος.

Αλημι

Ἄλημι, ἀλάλημαι & ἀλάομαι. P. vagor. Inf. ἀλῆσθαι. part. ἀλείς. pr. paſ. ἀλάλημαι, ἄλημαι R. Sub. ἀλαλῶμαι. Inf. ἀλάλησθαι, ἀλᾶσθαι. part. ἀλαλήμενος. Perf. ἀλήλαμαι. & ἀλήλημαι. Pl. Perf. ἀληλάμην. Imperat. ἀλάλησο. part. ἀληλαμένος. Part. I. 1. ἀλαθείς:

Ἁλίσκω capior, ώσω, ωκα, &c. (pag 70.) extra futurum ſignificat paſſivè, ſæpiùs verò reſolvit augmentum. I. 1. ἑάλωσα pro ἥλωσα. part. ἁλώσας. perf. ἥλωκα & ἑάλωκα. Inf. ἡλωκέναι & ἑαλωκέναι. part. ἡλωκὼς & ἑαλωκώς. Pl. perf. ἡλώκειν & ἑαλώκειν. I. 2. ἥλων. pr. paſſ. ἁλίσκομαι. Perf. ἥλωμαι & ἑάλωμαι. I. 1. ἡλώθην. F. 1. M. ἁλώσομαι. I. 2. ἡλόμην.

Ἀναλίσκω abſumo, ώσω, ωκα, &c. formatur ut ἁλίσκω, niſi quod habeat etiam aliud Imperf. ἀνάλουν. Inf. ἀναλοῦν. part. ἀναλῶν ab ἀναλόω. Variat etiam augmentum in Indefinitis & Perfectis. I. 1. ἀνήλωσα, ἀνάλωσα, ἠνάλωσα. I. 2 ἀνήλων, ἀνάλων, ἠνάλων.

Ἀλέξω propulſo. F. 1. ἀλέξω vel ἀλεξήσω, item ἀλαλκήσω. I. 2. ἄλαλκον.

Ἁμαρτάνω pecco, ήσω, ηκα, &c. (pag. 74.) ab ἁμαρτέω ||. Ind. 2. ἤμβροτον p. pro regulari ἥμαρτον.

Ἀμπνύομαι reſpiro, p. I. 1. paſſ. ἀμπνύνθην, & ἀμπύνθην. Legitur & Imperat. ἄμπνυε.

Ἀνοίγω. Vide Οἴγω.

Ἀνώγω p. jubeo. F. 1. ἀνώξω. perf. M. ἤνωγα ſeu ἄνωγα. 1a pl. ἄνωγμεν pro ἀνώγαμεν. I. 1. ἤνωξα. Inf. ἀνῶξαι. pr. paſſ. ἀνώγομαι. perf. ἤνωγμαι. Imperat. I. 1. ἄνωχθι jube. ἀνώχθω. pl. ἄνωχθε.

Ἀναίνομαι recuſo, Perf. ἀνήνημαι. I. 1. M. ἠνηνάμην. *Rariſſimè ſequ.* ἀναίνω, ἀνανῶ, ἤνηνα, & ἀνήνηνα. Item ἀνηνεῖν pro ἀναίνεσθαι. Heſiod.

Ἀπαυράω aufero, I. 2. ἀπηύρων †. rar. ſeq. I. 1. ἀπηύρα pro ἀπηύρησε. part. ἀπούρας & ἀπούρας. I. 1. M. ἀπηυράμην pro ἀπηυρησάμην †.

Ἀπεχθάνομαι odio ſum. & ἀπέχθομαι. D. F. 1. M. ἀπεχθήσομαι. Perf. paſſ. ἀπήχθημαι. part. ἀπηχθημένος ab ἀπεχθέομαι ||. I. 2. ἀπηχθόμην.

Ἀποκρίνομαι reſpondeo, F. 1. ἀποκρινοῦμαι. I. 1. ἀπεκρινάμην. I. 1. paſſ. ἀπεκρίθην. F. 1. ἀποκριθήσομαι.

Ἀπόλλυμι, vide ὄλλυμι.

Ἀρέσκω placeo, F. 1. ἀρέσω † ab ἀρέω ||. I. 1. ἤρεσα. Inf. ἀρέσαι. part.

ἀρέσας

ἀρέσας. pr. M. ἀρέσκομαι *acquiesco*, F. 1. ἀρέσομαι *placebo*. I. 1. ἠρεσάμην.

Ἀτάω & ἄτω. P. *lædo*. I 1. ἄσα. pr. paſſ. ἀτάομαι. part. ἀτώμενος. I. 1. ἄσθην †. I. 1. M. ἀσάμην: neglecto ſemper augmento: ſæpiùs præpoſito α. ut I. 1. ἄασα ἀάσθην, ἀασάμην (quod interdum ſignificat *dolui*). Inf. ἀάσαι. part. ἀάσας. uſurpatur ἀάτη pro ἄτῃ τη. ἀάτης pro ἀτᾶτης per ſync.

Αὐξάνω & αὔξω *augeo*, (interdum *augeor*) ήσω, ηκα, &c. ab αὐξέω ||. (pag. 75.) rariùs F. 1. αὐξανῶ & part. I. 1. αὔξας pro αὐξήσας.

Ἄχθομαι *gravor*, F. 1. M. ἀχθήσομαι & ἀχθέσομαι ab ἀχθέομαι ||. ἄχθω *gravor*, I. 1. Inf. ἀχθέσαι. Part. ἀχθήσας. I. 1. Paſſ. ἠχθέσθην. part. ἀχθεσθείς.

Ἀκάχω, ἀκαχέω, ἀκάχημι *dolore afficio*, ήσω, ηκα. I. 1. ἀκάχησα, Perf. ἠκάχηκα, ſæpiùs ἤκαχα. Verba poetica, quorum nullum tempus legitur extra Indicativum, niſi in participiis pr. ἀκάχων, ἀχέων, ἀχεύων.

Ἀκάχημαι, ἀκάχομαι, & ἀκήχεμαι *doleo*. Opat. ἀκαχοίμην, part. ἀκαχήμενος, ἀκαχόμενος, ἀκηχέμενος. Perf. ἠκάχημαι, ἠκάχημαι, ἀκάχημαι, ἀκήχημαι. Pl. perf. ἀκαχήμην. Inf. ἀκαχῆσθαι. part. ἀκαχημένος, & ἀκαχήμενος, ἠκαχημένος, & ἠκαχημένος. R. Ἄχω & ἄχομαι inuſitata ſunt.

Ἄω & ἄημι *ſpiro*, F. 1. ήσω. præſ. format tertiam pl. ἄεισι pro ἀεῖσι. Inf. ἀῆναι pro ἀέναι. part. ἀείς. I. 1. Inf. ἀῆσαι & ἀέσαι. Perf. paſſ. ἄημαι ἀῆμαι & ἄαμαι P. activè ſignificat, I. 1. ἀάσθην R.

B

Βαίνω *vado*, βήσομαι, ηκα, à βάω ||. F. 1. βήσω R I. 1. ἔβησα (interdum *conſcendere feci*.) Inf. βῆσαι part. βήσας. Perf. βέβηκα (non rarò *ſtabilitus ſum*) pro quo βέβαα, part. βεβηκώς & βεβαώς. I. 2. ἔβην à βῆμι || (extra Indicativum legitur tantùm in C.) Imperat, βῆθι pro quo βᾶ & βάθι. Op. βαίην. Sub. βῶ & βήω. p. Inf. βῆναι. part. βάς. pr. paſſ. βαίνομαι. Perf. βέβημαι, βέβαμαι & βέβασμαι. Inf. βεβάσθαι. part. βεβαμένος, βεβασμένος in C. & ἐπιβήμενος, abjecto augmento. I. 1. ἐβάθην & ἐβήθην R. part. βαθείς. I. 1. ἐβησάμην. Inf. βήσασθαι. part. βησάμενος.

Βιβάω & βίβημι idem poet. F. 1. βιβάσω, άσομαι. I. 1. ἐβέβασα non reperiuntur extra Indicativum niſi in ſequentibus participiis, pr. βι-

pr. βιβῶς, βεβῶς, βιβῶν, & βιβὰς apud Lucian. sed I. 1. βιβάσαι part. βιβάσας. pr. pass. βιβάζομαι ineor. I. 1. ἐβιβάσθην. F. 1. m. βιβάσομαι. I. 1. ἐβιβασάμην. f. 1. βιβῶ in C. ut συμβιβῶ instruam. Psal. 32. pro συμβιβάσω. Gerund. μεταβιβαστέος transferendus.

Βάλλω, *jacio*, λῶ, ηκα &c. à βαλέω. ||. F. 1. βαλῶ (βαλλήσω & βλήσω. r. I. 1. ἐβάλλησα †. poet.) Perf. βέβληκα part. βεβληκώς. I. 2. ἔβαλον. pr. m. βάλλομαι. Reliqua tempora frequentiùs in C. Perf. pass. βέβλημαι. Legitur 3ia. s. βλήεται. Od. ρ'. quasi à βέβληται. part. βεβλημένος. I. 1. ἐβλήθην. I. 2. m. ἐβαλόμην.

Βιόω *vivo*, ώσω, ωκα. &c. reg. nisi quòd habet I. 2. act. ἐβίων. Opt. βιῴην. Inf. βιῶναι. part. βιοὺς, à βίωμι ||.

Βλαστάνω *germino*, ήσω, ηκα &c. pag. 75.

Βόσκω *pasco*. F. 1. βόσω, βώσω, & βοσκήσω à βοσκέω ||. I. 1. ἐβόσκησα. part. βοσκήσας. pr. pass. βόσκομαι. F. 1. m. βοσκήσομαι.

Βούλομαι *volo*, ήσομαι, ημαι. &c. à βουλέομαι. ||. 2. pers. pr. βούλει (βούλεαι p.) pro βούλῃ. Imperf. ἐβουλόμην & ἠβουλόμην. I. 1. ἐβουλήθην & ἠβουλήθην. Perf. βέβουλα in C.

Βρώσκω *comedo*, σω, κα, &c. reg. (pag. 70.) Legitur tamen I. 1. κατέβρωξα. Lycoph. & Apollon.

Γ.

Γαμέω *uxorem duco*. ήσω, ηκα. reg. Legitur I. 1. ἔγημα pro ἐγάμησα. sub γήμω. Inf. γῆμαι. part. γήμας. I. 1. m. ἐγημάμην. Eurip. Med. quod percurrit omnes modos.

Γεννάω *gigno*. reg. nisi quòd caret mediâ voce.

Γείνομαι *gignor*. Præsens poeticum est; sed apud oratores etiam. I. 1. m. ἐγεινάμην *genui*. Inf. γείνασθαι. part. γεινάμενος.

Γίνομαι & γίγνομαι, *sum, fio, nascor*. D. ήσομαι, ημαι. à γεννάομαι. ||. I. 1. pass. ἐγεννήθην. m. ἐγεννησάμην. perf. γέγονα à γείνω. ||. & γέγαα à γάω. ||. unde 3ia. pl. γεγάασιν pro γεγάασι Hom. Inf. γεγονέναι & γεγαέναι. part. γεγονὼς & γεγαώς. I. 2. ἐγενόμην. Legitur ἐκγεγάονται nascentur. Homer.

Γηθέω *gaudeo*, ήσω, ηκα. reg. in voce act. caret pass. habétque tantùm in med. Perf. γέγηθα. part. γεγηθώς. Est & pr. γήθω. Inf. γήθειν. part. pass. γηθόμενος.

Γηράσκω *senesco*, άσω, ακα. &c. (pag. 70.) usitatius quàm γηράω (quod tamen invenitur apud oratores) format verò aliud I. 1. act. ἐγήρα, Inf. γηρᾶναι. part. γήρας. Legitur & γηρείς.

Γινώσκω vel γιγνώσκω *cognosco*, σω, κα, &c. pag. 70. format verò Perf. M. γέγωνα pro γέγνωα. part. γεγωνώς. reperitur διαγνώσκω. Aristoph. in Vesp.

Δ

Δαέω *disco*. F. 1. M. δαήσομαι. Perf. act. δεδάηκα. Inf. δεδαηκέναι. part. δεδαηκώς. Perf. pass. δεδάημαι. Inf. δεδάασθαι. part. δεδαημένος. I. 2. ἐδάην. Perf. M. δέδαα. part. δεδαώς. *Rarius sequentia* F. 1. δαήσω *&* δαίσω. I. 2. ἐδάησα & ἔδαισα. *Inf.* δαῆσαι. I. 2. ἔδαον.

Δαίω *divido*, F. 1. δαίσω, & δαΐσω. I. 1. ἔδαισα. pr. pass. δαίομαι. perf. δέδαισμαι. F. 1. M. δαίσομαι. I. 1. ἐδαισάμην.

Δαΐζω idem, F. 1. δαΐξω. I. 1. ἐδάϊξα. Pr. pass. δαΐζομαι. Perf. δεδάϊγμαι. part. δεδαϊγμένος. omnia poetica.

Δάζομαι idem, δάσομαι, ασμαι, D. reg. & usitatius apud Oratores quàm δαίω.

Δαίω *uro*, pr. Pass. δαίομαι. Perf. M. δέδηα *combustus sum*. Pl. perf. ἐδεδήειν (quod etiam refertur ad δαίω *divido*). I. 2. Sub. δάωμαι.

Δάκνω *mordeo*, F. 1. M. δήξομαι. I. 2. ἔδακον à δήκω ||. F. 1. act. δήξω r. I. 1. ἔδηξα. Part. δήξας. Per. δέδηχα. r. Part. δεδηχώς. Perf. Pass. δέδηγμαι. part. δεδηγμένος. I. 1. ἐδήχθην. part. δηχθείς. I. 1. M. ἐδηξάμην. I. 2. ἐδακόμην.

Δαρθάνω *dormio*, F. 1. M. δαρθήσομαι. Perf. act. δεδάρθηκα R. à δαρθέω || part. δεδαρθηκώς. I. 2. ἔδαρθον, pro quo ἔδραθον. Inf. δαρθεῖν. part. δαρθών. I. 1. Pass. ἐδάρθην in C.

Δείδω *metuo*, F. 1. δείσω. Perf. M. δέδοικα. Imperf. ἔδιον à δίω, Imperat. δέδιθι, δείδιθι. p. à δέδιμι ||. I. 1. ἔδεισα & ἔδδεισα. p. Opt. Æol. δείσεια. Inf. δεδεῖσαι r. Præs. pass. sub δίωμαι. Inf. δεδεῖσθαι, & frequentiùs δεῖσθαι. F. 1. M. δείσομαι. I. 1. ἐδεισάμην. Sub. δείσωμαι. Perf. δέδοικα & δείδοικα pro δέδοιδα †. Item δέδια, δέδεια, & δείδια à δίω ||. Pl. perf. ἐδεδοίκειν & ἐδεδίειν. Inf. δεδιέναι. part. δεδιὼς & δειδιὼς p. Legitur 1a. pl. ἐδείδιμεν. Il. ζ. et tertia pl. ἐδείδισαν. Il. ε. pro ἐδεδίειμεν, ἐδεδίεισαν.

Δέω *desum* vel *careo*. F. 1. δεήσω †. Perf. δεδέηκα †. quasi à δεέω ||. I. 1. ἐδέησα (ἐδεύησα. Od. ι.) pr. pass. δέομαι. δεύομαι p, part. δέων, δεόμενος, I. 1. ἐδεήθην.

Δέομαι *rogo*, D. (δεύομαι. p.) F. 1. δεήσομαι. perf. δεδέημαι †. tanquam à δεέομαι ||. I. 1. ἐδεήθην.

Δέρκω,

Δέρκω *video*, Perf. m. δέδορκα. I. 2. act. ἔδρακον. Legitur perf. δέδεργκα †. in C. pro δέδερκα || Orph. Argonaut. Pr. paff. δέρκομαι. I. 1. ἐδέρχθην.

Διδάσκω *doceo*, ξω, χα, r. &c. (pag. 70.) Legitur aliud F. 1. διδασκήσω, & I. 1. Inf. διδασκῆσαι tanquam à διδασκέω ||.

Διδράσκω *fugio*, δράσω, ακα, &c. Vix tamen ufitatum nifi in C. format I 2. ἔδραν, ας, &c. Opt. δραίην & δρῴην. Inf. δρᾶναι. part. δράς.

Δοκέω *exiftimo*, *videor*, F. 1. δόξω. I. 1. ἔδοξα à δόκω ||. Sub. δόξω. part. δόξας. Pr. paff. δοκοῦμαι. Perf. δέδογμαι. Sequentia funt poetica. Fut. 1. δοκήσω. I. 1. ἐδόκησα. part. δοκήσας. perf. δεδόκηκα. part. I. 1. paff. δοκηθεὶς in C. Leguntur δοάσσατο p. videtur. δοάσσατο & δέατο vifum eft.

Δύναμαι *poffum*, D. ησομαι, ημαι, à δυνάομαι ||. fecunda perf. δύνασαι & δύνῃ. Imperf. ἐδυνάμην & ἠδυνάμην. caret Imperativo per omnia tempora. I. 1. pafs. ἐδυνήθην & ἠδυνήθην. item ἐδυνάσθην & ἠδυνάσθην, à δυνάζω, ||. I. 1. m. ἐδυνησάμην.

Δύω *fubeo*, ύσω. υκα. &c. reg. Δύνω tantùm legitur in C. Δῦμι p. utrumque δίγονον. Imper. δῦθι, & pro eo δῦ. Inf. δυνέιν & δῦναι. part. δύς.

E

Ἐάω *fino*. F. 1. ἐάσω. I. 1. εἴασα. pr. paff. Imperat. 3ia. pl. ἐάσθωσαν. Inf. ἐᾶσθαι. part. ἐώμενος. I. 1. fub. ἐαθῶ. part. ἐαθείς. *Rariùs perf.* εἴακα, *&* ἔακα. item pr. Subjunct. εἰῶ (Ιλ. δ. v. 55.)

Ἐγγυάω *fpondeo*. ήσω. &c. reg. nifi quòd Perfecta augentur in medio ut plurimùm, ut ἐγγεγύηκα, (ἠγγύηκα. r). ἐγγεγύημαι. part. ἐγγεγυημένος. (ἠγγυημένος. r). reliqua tempora in initio, ut ἠγγύησα. &c.

Ἐγείρω *excito*, ερῶ. ερκα. r. &c. reg. excepto quòd format perf. pafs. ufitatiùs ἐγήγερμαι pro ἤγερμαι, item ἔγρομαι. p. pro ἐγείρομαι.

Ἐγρηγορέω *vigilo*, ησω. r. ηκα. †. (γρηγορέω per Aphærefin rariùs nifi in N. T.) I. 1. ἐγρηγόρησα. perf. ἐγρηγόρηκα †. per fync. pro ἐγρηγόρηκα. Perf. paff. ἐγρηγόρημαι. Inf. ἐγρηγορῆσθαι & ἐγρηγόρθαι. Perf. m. ἐγρήγορα & ἐγρήγορθα p. Imperat. ἐγρήγορθε. Part. ἐγρηγορώς. ubique neglecto augmento.

Ἔδω *edo*, ἐδήδοκα, pro ἔδηκα ab ἧκα. ||. part. ἐδηδοκώς. perf. pafs. ἐδήδομαι & ἐδήδεσμαι. part. ἐδηδεσμένος. I. 1. ἠδέσθην. part. ἐδεσθείς. Pr. m. ἔδομαι quod ufurpatur fæpius pro futuro fecundo ἐδοῦμαι. *Rariùs fequ. Perf. m.* ἐδηδα *pro* ἧδα. || . *part.* ἐδηδώς. Inf. ἐδμεναι. *p. pro* ἔδειν.

 Ἔζομαι

Ἕζομαι *sedeo*. part. ἑζόμενος. unde comp. καθέζομαι. F. 2. m. καθεδοῦμαι. Inf. καθεδεῖσθαι. part. καθεδούμενος. I. 1. pass. ἐκαθέσθην. Imperat. καθέσθητι. part. καθεσθείς.

Ἐθέλω *volo*. F. 1. ἐθελήσω. Perf. ἠθέληκα. r. Inf. ἠθεληκέναι. Pr. pass. ἐθέλομαι. r. caret imperativo per omnia. vide Θέλω.

Ἔθω *solitus sum*. †. Perf. m. εἴωθα pro εἶθα. Inf. εἰωθέναι. part. εἰωθώς. *Rariùs seq. part*. ἔθων. Ιλ. ι'. *F*. 1. ἔσω. *perf*. εἶκα. et ἔωθα Ion. part. ἐωθώς. 3ª. pl. ἐθώκατι *pro* εἰώθασι.

Ἐθίζω *assuefacio*. ἐθίσω. εἴθισα. caret perf. Pr. pass. ἐθίζομαι. *Perf*. εἴθισμαι. part. εἰθισμένος. I. 1. εἰθίσθην. Inf. ἐθισθῆναι. part. ἐθισθείς. Legitur perf. εἴθικα in C.

Εἰδέω *scio*. ήσω, ηκα. thema plerumque poeticum. (εἴδω. r.) Legitur Opt. εἰδείην ab εἴδημι. ‖. F. 1. εἴσω. †. r. I. 1. Sub. εἰδήσω. Pr. perf. εἰδήκειν per sync. εἴδειν. Att. ᾔδειν; & pro eo ἠείδειν. p. Legitur ᾔδειν. 3ⁱᵃ. s. pro ᾔδει. Att. et 3ⁱᵃ. dual. ᾔστην pro ᾐδείτην Aristoph. Inf. εἰδηκέναι. & per. sync. εἰδέναι. Part. εἰδηκώς & εἰδώς (& ἰδώς. Hes.) I. 2. εἶδον *vidi* (quod referri solet ad ὁράω), in Indicativo rejicitur ε apud poetas ut ἴδον; in reliquis modis apud orat. ut ἴδε (& ἰδὲ) &c. occurrit εἶδα *vidi* Orph. Argonaut. *Pr*. pass. εἴδομαι (& ἴδομαι. p.) *assimulor*. Part. εἰδόμενος (& ἐειδόμενος. p.) Perf. εἴδημαι & ᾔδημαι †. (unde 3. pl. συνηδέαται Ion.) F. 1. m. εἴσομαι *video* & ἴσομαι p. Opt. εἰσοίμην. I. 1. εἰσάμην & ἐεισάμην. p. *simulavi*. Opt. εἰσαίμην. Inf. εἴσασθαι. Part. εἰσάμενος. Perf. οἶδα †. *novi*, (unde 2. s. οἶσθα, & οἶδασθα. r.). I. 2. εἰδόμην vidi, Imper. ἰδοῦ &c. Usurpantur præcipuè ab Orat. οἶδα, ᾔδειν, εἰδέναι, εἰδὼς & εἶδον per omnes modos. Usurpatur ἐγῷδα pro ἐγὼ οἶδα. Att. Legitur part. καλοιδὼς *conspiciens*. Steph. ex Plat. item ἰστέον *sciendum* à perf. pass. εἶσται. ‖.

Εἴκω *similis sum*, F. 1. εἴξω. †. perf. m. ἔοικα, (& οἶκα. Ion.) I. 1. εἶξα, εἷξα & ἤιξα. †. *Pr*. pass. εἴκομαι, †. Perf. ἔϊγμαι. pl. Perf. ἐΐγμην. Ab Oratoribus usurpatur tantùm ἔοικα, & pl. Perf. ἐῴκειν. Sub. ἐοίκω. Inf. ἐοικέναι. Part. ἐοικὼς, & εἰκὸς neutrum, sed εἰκὼς. r. *Apud poetas* 2ª. *&* 3ª. *dual*. ἔικτον, ἐΐκτην *pro* εἴκετον, εἰκέτην. *per sync. & dialys*. item 3ª. pl. εἴξασι. Aristoph. pro ἐοίκασι. & εἴκασι *videntur* Herodot.

Ἐλαύνω *abigo*, άσω. †. ακα. ἐλάω præsens minimè usitatum. Legitur tamen Inf. ἐλᾷν pro quo ἐλάαν. & Part. ἐλῶν. F. 1. ἐλῶ, ᾷς, ᾷ, &c. per enallagen. I. 1. ἤλασα. Opt. Æol. ἐλάσεια. Legitur Inf. ἔλσαι & ἐέλσαι. p. pro ἐλάσαι. P. rf. ἐλήλακα, pro ἤλακα. r. Inf. ἐληλακέναι. Part. ἐληλακὼς (I. 1. & perf. non rarò significant, *progredior*)

gredior) Pr. pass. ἐλαύνομαι. Part. ἐλαυνόμενος (quod interdum significat activè). perf. ἐλήλαμαι. & ἔελμαι. Il. ω'. pro ἤλαμαι. ||. Inf. ἐληλάσθαι. part. ἐληλαμένος, & ἐληλασμένος. et ἐελμένος. (Il. ν'.) I. 1. ἠλάθην. F. 1. M. ἐλάσομαι. I. 1. ἠλασάμην, et per sync. ἠλσάμην.

Ἔλπομαι *spero*, (ἐέλπομαι p.) perf. M. ἔολπα. pl. perf. ἐώλπειν, & ἐόλπειν. F. 1. M. ἐλψομαι. r. Ἔλπω potiùs *Sperare facio.* p. ἐλψω. †. r.

Ἐμβριμάομαι *infremo.* F. 1. M. ἐμβριμήσομαι. I. 1. ἐνεβριμησάμην.

Ἔπω *dico*, ||. I. 1. εἶπα. I. 2. εἶπον. Verbum hoc reperitur in solis Indefinitis act. & med. apud Oratores. εἶπα, εἶπον, percurrunt omnes modos. I. 1. M. εἰπάμην in C. Inf. εἴπασθαι. part. εἰπάμενος. I. 2. εἰπόμην. †. Opt. εἴπαιμι, & εἴποια. *Legitur* 3ia. *pl.* εἴποισαν *pro* εἴποιεν. *psalm.* 35.

Composita hæc poetica sunt: Præsens ἐνέπω & ἐννέπω (per omnes modos geminato ν.) ἐνίπτω, ψω, perf. M. ἠνίπαπα pro ἤνιπα. ||. Ἐνίσσω (Ἐνισσέω. r.) I. f. ἐνισσεῖν. F. 1. ἐνισσήσω. †. Ἐνίσσω, ειν, ων.

Ἐργάζομαι *operor.* F. 1. ἐργάσομαι. perf. pass. εἴργασμαι. reg. D. Format tamen interdum, F. 1. M. ἐργῶμαι, ᾶ. &c. pro communi ἐργάσομαι, άσῃ. &c. per sync. & crasin. Affertur & Imperat. ἔργα quasi ab ἐργάω. ||.

Εἴρω, ἐρέω, *dico, interrogo*, p. F. 1. ἐρῶ; ἐρήσω. r. Sequentia apud orat. perf. εἴρηκα. perf. pass. εἴρημαι. paulò-post. F. εἰρήσομαι. pr. M. ἔρομαι. (εἴρομαι, et ἐρέομαι. p.) *interrogo.* F. 1. ἐρήσομαι. I. 1. εἰρησάμην & ἠρόμην. I. 2. ἠρόμην & εἰρόμην. p.

Ἔῤῥω *pereo*, F. 1. ἐῤῥήσω † (ἔρσω. r.) Perf. ἔῤῥηκα. r. Legitur pr. m. ἔῤῥομαι.

Ἔρχομαι *venio*, F. 1. ἐλεύσομαι. perf. m. ἐλήλυθα pro ἤλυθα. Att. & εἰλήλουθα. p. ab ἐλεύθω ||. Inf. ἐληλυθέναι. part. ἐληλυθὼς & εἰληλουθώς. I. 2. ἦλθον pro ἤλυθον. (quod etiam à poetis usurpatur). Legitur I. 1. m. Subj. ἐλεύσωμαι. psalm. 132. I. 1. ἦλθα *Æsch.* Imperativus accipit α pro ε penult. ut ἐλθάτω, ατε pro ἐλθέτω ετε, &c. sæpius in V. T. Gerundivum ἐλευστέον formatur ab ἤλευσαι. ||.

Εὕδω *dormio*, (*ferè poeticum.*) F. 1. εὑδήσω. *I.* 1. εὕδησα. sic καθεύδω cujus Imperf. ἐκάθευδον & καθηῦδον.

Εὑρίσκω *invenio*, ήσω, ηκα. &c. (pag. 70.) ab εὑρέω inusitato (sed apud Plutarch. part. εὑρῶν.) I 2 εὗρον. Imperat. εὑρὲ &c. I. 2. M. εὑρόμην. I. 1. εὑρησάμην, & εὑράμην. Part. εὑράμενος.

Εὔχομαι *precor*, interdum *glorior.* F. 1. εὔξομαι. I. 1. ηὐξάμην. προσεύχομαι *usitatiùs apud orat.* εὐχετάομαι *idem p. defect.* δίχεσθον. *Legitur* εὐχέω *precor* Æsch. et ἐξευχέω *Eurip.* I. 1. ἐξηύχησα. *Soph.*

Ἔχω *habeo*, F. 1. ἕξω vel σχήσω. Perf. ἔσχηκα à σχέω ||. Part. ἐσχηκώς,

 I. 2.

I. 2. ἔσχον usitatius in C. Imperat. σχές. Opt. σχοῖμι. (& σχοίην. At.) σχῶ, σχεῖν, σχῶν. F. 2. σχῶ, ῇς, &c. Pr. M. ἔχομαι (Interdum pro ἐχόμενος legitur ἐσχημένος. p.) Perf. ἔσχημαι. Part. ἐσχημένος. I. 1. ἐσχέθην. r. Inf. σχεθῆναι. Part. σχεθείς. F. 1. M. ἕξομαι & σχήσομαι. Inf. ἕξεσθαι & σχήσεσθαι. I. 2. ἐσχόμην. I. 1. Inf. σχήσασθαι. r. Ἔχω *non rarò significat possum*; ἔχομαι, interdum *proximus sum, adhæreo*; *τὸ ἐχόμενον contentum siue Argumentum capitis. Est etiam poeticum σχέθω habeo.*

Εἶμι *eo* & *ibo*. Imperf. εἶν.

Pr. S. εἶμι, εἶς vel εἶ, εἶσι. D. ἴτον, ἴτον. p. ἴμεν, ἴτε, ἴσι vel ἴσι.
Imperf. εἶν, εἶς, εἶ. D. ἴτον, ἴτην. p. ἴμεν, ἴτε, ἴσαν.
Imperat. ἴθι vel εἶ, ἴτω. &c. Opt. εἴην. r. Sub. ἴω. p. Inf. ἰέναι vel εἶν. vide ἵημι.

Εἴω, & εἴω vado. utrumque poeticum. F. 1. εἴσω. perf. εἶκα. Præsens parùm usitatum. Imperf. ἦον, εἶον & ἤϊον. Imperat. ἑέτω εἴτω. I. 1. εἶσα ἦσα & ἤϊσα. pl. perf. ᾔκειν usitatiùs pro εἴκειν. F. 1. M. εἴσομαι. I. 1. εἰσάμην. perf. εἶα, ἦα, & ἤϊα. pl. perf. εἴειν & ᾔειν, quod in C. temporum omnium est usitatissimum apud orat. Ἰτέον, (ἰτητέον, et ἴτον. p. in Comp.) eundum est ab εἶται. ||.

Ἐννύω, ἕννυμι *induo*, F. 1. ἕσω ab ἕω ||. I. 1. ἕσα & εἷσα. Inf. εἷσαι (ἕσσαι) part. ἕσας. Pr. pass. ἕννυμαι.
Perf. pass. εἷμαι, εἷσαι, (ἕσσαι. p.) εἷται, (εἷσται). 3ª. pl. εἵνται.
P. perf. εἵμην, εἷσο, εἷσο (ἕσο & ἕεσο p.) part. εἱμένος. F. 1. M. ἕσομαι. I. 1. εἱσάμην & ἑσάμην (ἑσσάμην, ἑεσσάμην, & ἐεσάμην. p.) part. ἑσσάμενος. Pleraq; hæc tempora apud oratores in C. ἀμφιέννυμι. &c.

Z

Ζάω *vivo*, F. 1. ζήσω. I. 1. ἔζησα (utrumque significat interdum activè, *vivifico*.) Opt. Æol. ζήσεια. Præsens contrahit αει in η, ut ζάεις, ζῇς. &c. Imperf. ἔζην à ζῆμι. ||. Imperat. ζῆ et ζῆθι. Opt. ζαίην, et ζῴην à ζῶμι. ||. Inf. ζῆν. part. ζῶν.

H

Ἥδω *delecto*, †. F. 1. ἥσω †. I. 1. ἧσα †. I. 2. ἧδον †. pr. pass. ἥδομαι perf. ἧσμαι. †. I. 1. ἥσθην. in C. I. 1. M. ἡσάμην. †. Vix occurrit in voce activâ extra Indicat. nisi in part. ἥδων et ἥσας.

Ἧμαι *sedeo*, Pr. S. ἧμαι, ἧσαι, ἧται, (ἧσται p.) D. ἥμεθον. &c. 3ª. pl. ἧνται. (ἕαται, εἵαται, εἵαται. p.)

Imp.

Imp. S. ἤμlω,ἦσο,ἦτο (& ἧσο. p.) D. ἤμεθον, &c. 3. pl. ἧτο. (ἤατο, ἕατο, εἴαʃο. p.)

Imperat. ἧσο, ἧσθω, &c. Inf. ἧσθαι. part. ἥμϑϕ.

Κάθημαι. eodem modo inflectitur per perſonas: variatur verò dialecticè 2a. ſing. pr. Indic. κάθησαι, (ηαι I. η A.) & Imperat. κάθησο (κάθεο. Ion. κάθȣ. A.). legitur fut. 1. m. καθήσομαι Judith. cap. 8. & indef. 1. ἐκάθησα. 2. Sam. cap. 23.

Θ

Θέλω *volo*, F. 1. θελήσω. I. 1. ἐθέλησα. *Imperativus hujus verbi vix uſurpatur ab oratoribus: ſed* θέλησον *Æſchyl. Rariùs ſeq. Opt. Æol.* ἐθελήσεια. *perf.* τεθέληκα. †. *Perf. paſſ.* τεθέλημαι. †. I. 1. *part.* θεληθείς. Pro θέλω uſurpatur p. Λῶ, ῇς, ῇ. pl. λῶσι. & λῶντι Dor. reperitur Opt. λεῷμι tanquam à λεάω.

Θνήσκω *morior*. Fu. 2. M. θανȣ̃μαι. perf. τέθνηκα, &c. I. 2. ἔθανον. I. 1. M. ἐθανόμlω. à θείνω percutio. Rariùs occurrunt, F. 1. θνήξω & τεθνήξω, F. 1. M. θνήξομαι & τεθνήξομαι. & perf. M. τέθνα. Sed Inf. τεθνᾶναι Att. frequens eſt O. pro quo τεθνάμϑυ & τεθναμϑυαι. p. ſic part. τεθνεώς, & τεθνεὼς, (τεθνηὼς & τεθνειὼς p.) mutuatur hoc verbum tempora quædam à τέθνημι. ||. Imperat. τέθναθι. Opt. τεθναίlω. part. τεθνάς. F. 1. τεθνήσω & τεθνήσομαι Ariſtoph. Veſp. Ind. 2. ἔθνην. part. θνάς.

I

Ἴημι *vado*, I. 2. ἴlω. Præſ. & Imperf. formantur ut τίθημι, niſi quòd Præſens format tertiam. pl. ἴασι non ἰȣ̃σι. Caret Imperat. Optat. & Subiunct. I. 2. ἴlω † & ἴον quod percurrit omnes modos. Imperat. ἴε fit ει in C. ut ἔξει, *exi*. Legitur Pr, Inf. ἴμϑυαι, p. pro ἰέναι: vide Εἶμι.

Uſitatiſſima Oratoribus ſunt Compoſita; & præcipuè Pr. act. in 1â. vel 3â. plur. ut ἀνίεμϑυ, ἀνίασι. 3â. pl, Sub. ἀνίωσι. Inf. ἀνιέναι. part. ἀνιών. ſic καπίεμϑυ &c. ἀπίεμϑυ &c. Legitur etiam. pr. M. ἵεμαι O. part. ἱέμϑυ@. Imperf. ἱέμlω.

Ἵημι *mitto*, Imperf. ἵȣν. Perfectiùs conjugatur in C. Ἵημι. F. ἥσω. Perf. εἷκα. Verbum hoc ubique ſequitur formam τίθημι, tum communem; tum contractam, ut Imperf. ἵȣν. &c. Imperat. ἵει (pag. 64.) & (quod rarum eſt) ſpecialē ejus imitatur anomaliam, ut I. 1. ἧκα (pag. 43.) ἕθην (pag. 49) Perf. εἷκα (pag. 65.) εἷμαι (pag. 67.) Indef. etiam 1m. act. & med. rariùs leguntur extra Indicativum, (pag. 64. & 68.) I. 2. act. Imperat. ἕς et Infin. εἷναι (pag. 64) &c.

 pro-

Proprias verò habet alias variationes in diversis compositis. format enim 2am. sing. præs. ἵεις pro ἵης Aristoph. 3am. pl. usitatissimam ἱᾶσι (pro Ionico ἱέασι) Att. (Stephanus dicit Ion.). 3am. sing. Imperf. ἀνίεσκε pro ἀνίει. Hesiod. Theogon. 3am. pl. ἵεσαν pro ἵεσαν. Herodot. I. 1. ἧσα unde 3a. pl. Sub. παρήσωσι Herodot. item εἷσα unde 3a. pl. ἀνεῖσαν pro ἀνῆκαν. Steph. ex Thucyd. et part. εἵσας. Æmil. Portus ex Herod. Sed εἷσα rectiùs fortasse scribitur cum leni spiritu εἶσα & tum refertur ad εἶμι vado; format verò crebriùs 3am. pl. perf. pass. ἀφέωνται pro ἀφεῖνται. I. 1. pass. εἵθην ut ἀνείθην. &c. I. 2. act. ἷον ut σύνιον. Il. α'. v. 172. Subj. ἷω ut καθυφίω Thucyd. Συνίημι facit (apud sacros præcipuè scriptores) 3am. sing. præs. συνιεῖ pro συνίησι. 3am. pl. συνιοῦσι. Inf. συνιεῖν. part. συνιῶν tanquam à συνιέω. Tempora autem perfectè conjugantur per modos & personas excepto. I. 1. quod (ut dictum est) vix excurrit Indicativum.

ἵεμαι concupisco, Imperf. ἱέμην. simplex poeticum est (tamen apud Philonem). Compositum ἐφίεμαι. O. Utrumque planè defectivum δύχρονον.

Ἱκνέομαι, οῦμαι venio, I. 2. ἱκόμην. Plura habet tempora in C. ἀφικνέομαι. F. 1. ἵξομαι. Perf. pass. ἷγμαι. Ἵκω venio p. F. 1. ἵξω, I. 1. ἷξα.

Ἱλάσκομαι placo. (Ἱλάομαι & ἵλαμαι p.) άσομαι, ασμαι, &c. (p 70.) format verò aliud F. 1. M ἱλάξομαι. Imper. ἵλαθι. & ἵληθι. Hom. perf. ἵληκα per omnes modos.

Ἵπτημι volo, F. 1. πτήσω. I. 2. ἔπτην. Usitatius est Pr. M. ἵπταμαι. F. 1. πτήσομαι. Perf. πέπταμαι. I. 2. ἐπτάμην et ἐπτόμην. Sub. πτῶμαι. Inf. πτάσθαι (vel πτᾶσθαι. r.) et πτέσθαι. part. πτάμενος et πτόμενος. Legitur Imperf. ἀνεπτώμην. Lucian.

Ἴσημι scio, non omninò legitur in Opt. nec in Subjunctivo activæ vocis; nec in temporibus ultra Imperfectum. Conjugatur ut ἵστημι, nisi quòd format 3am. pl. ἴσασι non ἰσᾶσι, part. ἴσας non ἰσάς.

Sæpe abjicitur α penult. per sync. ut in præsenti ἴστον, ἴσμεν, ἴστε pro ἴσατον, &c. Imperf. 3a. pl. ἴσαν pro ἴσασαν. Imperat. ἴσθι, ἴστω, ἴστε. 3a. pl. ἴστωσαν item ἴστων; pro ἴσαθι, &c. Præs. pass. ἵσταμαι sæpius pro ἴσαμαι scio; præcipuè in C. ἐπίσταμαι, cujus Imperf. ἐπιστάμην et ἠπιστάμην. Sub. ἐπίστωμαι. Inf ἐπίστασθαι. Part. ἐπιστάμενος. F. 1. M. ἐπιστήσομαι. Dialecticè variantur sequentia: præs. 3a. sing. ἴσησι, ἴσατι Dor. 1a. pl. ἴσαμεν, ἴδμεν D. Imperf. 1a. sing. ἴσην; ᾔσαν. et 3a. pl. ἴσαν, ᾔισαν. Att. Inf. ἰσάναι, ἰσάμεναι D. ἰσάμεν I. ἴσμεν per sync. ἴδμεν D. Præs pass. 2a S. ἴσῃ pro ἴσασαι; ἴσω et ἴστω Att. (Steph. Dor.) Plat. Aristoph. pro ἴσασο.

Καίω

K

Καίω *uro*, f. 1. καύσω &c. pag. 42. perfectum est: format verò apud poetas imperf. ἔκηον. Od. ί. & I. 1. ἔκηα et ἐκηάμην. part. κήας & κηάμενος. Similiter poeticum κίω, κείω, et κήω format I. 1. ἔκεια et ἔκεα. Part. κείας I. 1. M. ἐκειάμην. Part. κεάμενος.

Κεῖμαι *jaceo*, F. 1. κείσομαι. Pr. Imperat. κεῖσο. Inf. κεῖσθαι. Part. κείμενος. κέομαι. p. unde κέονται, et κέοντο. Opt. κεοίμην, Sub. κέωμαι, (profertur 2^a^. perf. διακέῃ O.) F. 1. act. κέσω. r. pro quo κέω vel κείω per enall. Inf. κέειν et κείειν. Part. κέων et κείων. *ponitur* κέσκετο *pro* 'εκέετο. *Od.* φ'. 2^a^. perf. præf. κατάκειαι pro κατάκεισαι. *Hom.* Hymn. 3.

Κέλομαι *hortor*, F. 1. κελήσομαι à κελέομαι. || . I. 1. ἐκελησάμην. Pind Ισθ.

Κλάζω *clamo*, F. 1. κλάγξω. Perf. M. κέκληγα. Part. κεκληγώς. Legitur F. 1. κεκλάγξω. et F. 1. M. κεκλάγξομαι. r. I. 1. ἔκλαγξα. Part. κλάγξας et κλάξας. I. 2. ἔκλαγον. *reperitur* κεκλάγκω *Ariſtoph. Veſp.*

Κράζω *clamo*. F. 1. κράξω. Perf. M. κέκραγα. I. 1. ἔκραξα et ἐκέκραξα (quod non rarò ſignificationem habet præſentis). I. 2. ἔκραγον. F. 1. m. κεκράξομαι. I. 1. ἐκεκραξάμην. Imperat. I. 1. κέκραχθι. Ariſtoph. veſp.

Κραιαίνω *perficio*, I. 1. ἐκρήηνα. Imperat. κρήηνον. Perf. paſs. κεκράαμαι. I. 1. ἐκραάνθην.

Κτείνω *occîdo*, reg. duplex verò habet Perf. act. ἔκτακα (et ἔκταγκα. r.) perf. paſs. ἔκταμαι et ἔκταμμαι (pag. 48.) format etiam alia tempora præcipuè in C. à κτῆμι. || . f. 1. κτήσω. I. 2. ἔκτην. Part. κτάς. κτάμενος pro ἐκταμένος.

Κτίζω *condo*, σω, κα, &c. reg. format verò Perf. paſſ. ἔκτισμαι & apud poetas ἔκτιμαι unde part. κτίμενος.

Κύρω *incîdo*, F. 1. κύρσω. I. 1. ἔκυρσα. Opt. Æol. κύρσεια. Inf. κύρσαι. Part. κύρσας. Pr. m. κύρομαι.

Λ.

Λαγχάνω *ſortior*, I. 2. ἔλαχον à λήχω. ||. reliqua magìs poetica. perf. εἴληχα et λέλογχα (pro λέληχα. ||. Att.) pl. perf. ἐλελόγχειν Part. εἰληχὼς et λελογχὼς, item συνειλοχώς. perf. paſs. part. εἰλημμένος. I. 1. m. Inf. λήξασθαι. r. *Vix legitur F.* 1. λήξω. et λήξομαι.

Λαμβάνω *capio*, F. 1. m. λήψομαι. Perf. εἴληφα pro λέληφα à λήβω. ||. Inf. εἰληφέναι. Part. I. 2. εἰληφώς. I. 2. ἔλαβον. Pr. m. λαμβάνομαι. Perf. paſs. εἴλημμαι. pro εἰλημμένος apud poetas λελημμένος. I. 1. ἐλήφθην. Inf. ληφθῆναι. Part. ληφθείς. *ſequentia* ἐλάμφθην λάμψομαι, ἐλαμψάμην, λελάβηκα, Ionica *ſunt.*

Λανθάνω *lateo*, F. 1. λήσω. Perf. m. λέληθα. à λήθω quod in Præſ. & Imperf.

Imperf. vix invenitur apud oratores; in reliquis est regulare: Caret autem Perf. act. & format pass. λέλυσμαι. I. 1. ἐλήσθην Psalm. 31. & ἐλύσθην Psalm. 1, 7.

Λείχω *lingo*, ξω. r. item λιχμάω, ήσω. utriusque Perf. vix occurrit sed part. λελειχμώς (μ interposito) Hesiod. *Theogon*. Pr. pass. λείχομαι. I. 1. ἐλείχθην. Pr. m. λιχμάομαι, ήσομαι, ησάμην. &c.

Λίσσομαι *precor & precabor*. p. Imperf. ἐλισσόμην. I. 1. ἐλλισάμην. (cum duplici λ) Od. λ. Ind. 2. Opt. λιπίμην. Od. ξ. Inf. λιτέσθ. Il. π. Eustathius affert. fut. 1. λίσομαι per simplex σ: exemplum verò vix occurrit.

Λύω *lavo*, σω, κα, &c. reg. In voce pass. abjicit sæpiùs vocalem post υ ut λῦμαι pro λύομαι, λῦσθαι pro λύεσθαι &c. (Atticè apud Xenoph.) Resolvit verò υ in οε geminato σ, poet. ut λοεσσάμενος pro λυσάμενος.

M

Μάομαι p. *vehementer cupio*. Perf. μέμαα pro μέμηκα à μάω. ||. Inf. μεμάμεν Ion. part. μεμαώς. *cujus penult. α ante ο producitur ut* μεμάοτες. Hom. & *Apollon*.

Μαίνομαι *insanio*. F. 1. μανῦμαι. Perf. μέμηνα. Inf. μεμηνέναι. part. μεμηνώς. I. 2. pass. ἐμάνην. Inf. μανῆναι. part. μανείς. I. 1. *M*. ἐμηνάμην. p. †. *Rariùs seq*. I 1. *act*. ἔμηνα. †. *Perf. pass*. μεμάνημαι. †. Theocr. μαίνω *insanire facio*.

Μανθάνω *disco*. F. 1. m. μαθήσομαι. Perf. act. μεμάθηκα à μαθέω. ||. I. 2. ἔμαθον. Perf. pass. μεμάθημαι. r. †. I. 2. m. ἐμαθόμην.

Μάχομαι *pugno*. F. 1. μαχήσομαι & μαχέσομαι. Perf. pass. μεμάχημαι. I. 1. m. ἐμαχησάμην & ἐμαχεσάμην. F. 2. μαχῦμαι. Part. μαχεόμενος, & μαχειόμενος p. pro μαχούμενος. legitur μαχέω in C. ut ὑπερμαχέω &c.

Μέλω *curo*. hoc verbum rariùs legitur sub formâ personali; occurrunt tamen sequentia: præsertim apud poet. Μέλω. Od. 1. Pr. pass. μέλομαι. 2ª. pl. Perf. μέμβλεσθε pro μεμέλησθε. 2ª. pl. Imperat. μέλεσθε. Plura in 3ª. pers. viz. Indic. Pr. μέλουσι. F. 1. μελήσουσι. Imperat. pass. μελέσθω. F. 1. m. μελήσεται. &c. Leguntur & Participia μέλουσα, μεμελημένος, μεληθεὶς μελησόμενος, μεμηλώς. Compos. ἐπιμέλομαι-ῦμαι, & μεταμέλομαι-ῦμαι *pœnitentiâ ducor*, & ἀμελέω *negligo*, personaliter sæpè usurpantur. item. I. 1 pass. μετεμελήθην. &c.

Μέλλω *futurus sum*. F. 1. μελλήσω, I. 1. ἐμέλλησα à μέλλεω. ||. vix reperitur extra Indicat. nisi in participiis μέλλων, μελλήσων, μελλήσας. Μέλλω *cunctor*, formatur in aliis modis. Imperat. μέλλε. Lucian.

Μείρο-

Μείρομαι. *divido, or.* usitatius in C. Perf. pass. εἵμαρμαι (pro quo ἔμβραμαι. p.) pl. Perf. εἱμάρμην. utraque rarissime personalia. Perf. m. poeticum sed omnium usitatissimum, ἔμμορα † pro μέμορα. Legitur I. 1. Opt. act. μείραιμι apud Æschylum.

Μένω *maneo.* F. 1. μενῶ. Perf. μεμένηκα. r. Part. μεμενηκώς. I. 1. ἔμεινα. Opt. Æol. μείνεια. Perf. m. μέμονα. †.

Μιγνύω & μίγνυμι. *misceo.* F. 1. μίξω. I. 1. ἔμιξα. à μίγω.||. Pr. pass. μίγνυμαι & μιγνύομαι. Perf. μέμιγμαι. p. post. F. μεμίξομαι. I. 1. ἐμίχθην. I. 2. ἐμίγην. F. 1. m. μίξομαι.

Μιμνήσκω *recordari facio,*. F. 1. μνήσω. I. 1. ἔμνησα. duo hæc usitatiùs in C. ut ὑπομνήσω. &c. *Pr.* m. μιμνήσκομαι *recordor.* F. 1. μνήσομαι. Perf. pass. μέμνημαι. &c. I. 1. m. ἐμνησάμην. pass. ἐμνήσθην (pag. 49.) à μνάομαι (quod rariùs legitur eâ significatione sed pro eo μνώομαι. p.). Μνῶμαι verò & μνάω (Homer.) puellam ambio. Imper. Μνάσθω. Inf. μνᾶσθαι. Part. μνώμενος.

Μόργνυμι vide Ὀμόργνυμι.

N

Ναίω *habito,* Pr. pass. ναίομαι. sequentia significant activè. I 1. ἐνάσθην quasi à νάω.||. F. 1. m. Inf. νάσσεσθαι. I. 1. ἐνασσάμην. Inf. νάσσασθαι. I. 1. act. ἔνασσα *habitare feci.* Est etiam ναιετάω partic. ναιετάων.

Νεύω *nuo.* F. 1. νεύσω. Perf. νένευκα. r. I. 1. ἔνευσα. F. 1. m. νεύσομαι passivè significat.

O

Ὄζω *oleo.* F. 1. ὀζέσω, & ἥσω. r. Perf. ὤζηκα. r. Perf. m. ὄδωδα & ὤδωδα. p. ὦδα. r. Inf. ὀδωδέναι. pl. perf. ὀδώδειν & ὠδειν. perfectum medium sæpius pro præsenti capitur. *Rariùs seq. F.* 1. ὄσω. *Perf. act.* ὦκα. *pass.* ὦσμαι. *Perf. m.* ὄζωζα; 3ª. *pl.* προσοδώδεσαν.

Οἴγω *aperio.* p. (οἰγνύω r.) F. 1. οἴξω. perf. m. ἔωγα. †. I. 1. ὤϊξα. †. pr. pass. οἴγομαι & οἴγνυμαι. Imperf. ὠϊγνύμην. part. οἰγόμενος. I. 1. pass. ὠΐχθην. composita apud oratores usitata sunt, præsertim in temporibus quæ augentur. Ἀνοίγω variat augmentum trifariam. Imperf. ἀνέῳγον, ἠνέῳγον, ἤνοιγον. I. 1. ἀνέῳξα, ἠνέῳξα. ἤνοιξα. perf. pass. ἀνέῳγμαι, &c. I. 1. ἀνεῴχθην, &c. I. 2. ἀνεῴγην. &c. Perf. m. ἀνέῳγα. &c. quod passivè significat. Legitur part. ἀνοιγνύς. (Steph. tom. 1. 990. ex Galeno.)

"Οἴχομαι eo. F. 1, οἰχήσομαι. Perf. pass. ᾤχημαι, οἴχημαι Ion. & ᾦγμαι. r. usurpatur etiam Perf. act. ᾤχηκα & ᾤχωκα. Inf. ᾠχηκέναι. part. ᾠχηκὼς & οἰχωκὼς. Herod. *Rariùs* οἴχω & ᾦχα.

"Οἶμαι. *puto*, (οἴομαι r.) f. 1. m. οἰήσομαι †. I. 1. pass. ᾠήθην ab οἰῶ. 2ª pers. pr. οἴει. Imperf. ᾤμην & ᾠόμην. frequenter ἐγῷμαι pro ἐγὼ οἶμαι. Reliqua magis poetica sunt & minùs usitata. οἴω, ὀΐω, & οἰῶ. F. 1. οἴσω. Pr. pass. ὀΐομαι. 2ª. pers. ὀΐεαι. Imperf. ὠϊόμην. I. 1. ὠϊσάμην & οἰησάμην. Part. ὀϊσάμενος & οἰησάμενος. I. 1. pass. ὠΐσθην. †. sæpius apud Hom.

'Οἰκτείρω. *misereor*. f. 1. οἰκτειρήσω ab οἰκτειρέω ||. οἰκτερῶ. r. (Soph. Philoct.) I. 1. ᾠκτείρησα. ᾤκτειρα. r. Pr. pass. οἰκτείρομαι sum miserabilis.

'Ομόργνυμι. (Μόργνυμι r.) *abstergo*. ὀμόρξω. ὤμορχα. r. †. I. 1. ὤμορξα †. pr. Pass. ὀμόργνυμαι, μόργνυμαι r. part. I. 1. ὀμορχθεὶς & μορχθείς. I. 1. m. ὀμόρξομαι. & μόρξομαι. I. 1. ὠμορξάμην & ὀμορξάμην. Rariùs Inf. act. ὀμόργειν pass. ὀμόργεσθαι.

"Ολλυμι. & ὀλλύω r. *perdo*. f. 1. ὀλέσω. Perf. m. ὄλωλα, pro ὦλα ab ὀλέω. ||. I. 1. ὤλεσα. Opt. Æol. ὀλέσεια. Perf. ὀλώλεκα, pro ὤλεκα. r. Inf. ὀλωλεκέναι. part. ὀλωλεκώς. I. 2. act. ὦλον. I. 2. m. ὠλόμην. *Rariùs* I. 1. ὤλλυσα. Inf. ὀλλῦσαι. Ἀπόλλυμι. ύω similiter formatur. habet etiam perf. pass. ἀπώλλυμαι. Aristoph. Vesp.

"Ομνυμι. *juro*. f. 1. ὀμόσω. Perf. ὀμώμοκα, ὤμοκα r. part. ὀμωμοκὼς, & ὠμοκώς. ab ὀμόω. ||. I. 1. ὤμοσα. Opt. Æol. ὀμόσεια. Pr. m. ὄμνυμαι, ὀμοῦμαι r. (quod per enallagen sumitur pro futuro medio) Part. perf. ὀμωμοσμένος, & ὀμνυμένος. I. 1. m. ὠμοσάμην. Rariùs ὀμνύω, ύσω, υσα. perf. pass. ὤμνυμαι. Herodot.

"Ονημι *juvo*. sive ὀνίνημι f. 1. ὀνήσω. I. 1. ὤνησα. Inf. ὀνινάναι (& per sync. ὀνῖναι. r.) part. ὀνινὰς & ὀνινεὶς r. pr. pass. ὄνημαι, ὄναμαι & ὀνίναμαι. Imperf. ὠνήμην & ὠνάμην. Inf. ὄνασθαι & ὀνίνασθαι. part. ὀνήμενος & ὀνάμενος. Perf. Imperat. ὤνησο. f. 1. m. ὀνήσομαι. I. 1. ὠνησάμην. Legitur. præs. Opt. 3ª. sing. ὀνίνοιεν.

'Ονόω *vitupero*, †. f. 1. ὀνόσω. †. I. 1. Inf. ὀνόσαι. Pr. m. usitatius. ὄνομαι. I. 1. ὠνόθην. sub ὀνοθῶ. f. 1. ὀνόσομαι. Inf. ὀνόσασθαι. I. 1. ὠνοσάμην, ubique significat activé.

Ὁράω *video*, f. 1. m. ὄψομαι. Perf. ἑώρακα. Imperf. ἑώρων. "Οψομαι, ει. ab ὄπτω. ||. pl. perf. ἑωράκειν & ὤφθην. r.

Inf.

Inf. ἑωρακέναι. part. ἑωρακώς. pr. pass. ὁράομαι. Imperf. ἑωράμην. Perf. ἑώραμαι (ὦμμαι. r. Æſchyl. et καλῶμμαι Plato.) Part. ἑωραμένος, (& ὠμμένος r.) I. 1. ὤφθην. Part. ὀφθείς. Perf. m. ὄπωπα. pro ὦπα. part. ὀπωπώς, p. vide εἴδω.

Ὄρω. p. *concito.* f. 1. ὀρῶ (& ὄρσω Æol.) Perf. m. ὄρωρα & ὤρορα. quod frequentiùs ſignificat paſſivè. I. 1. ὦρσα. Opt. ὄρσεια. Pr. paſſ. ὄρομαι (legitur 3ª. pl. Imperf. ὀρέοντο. Il. β'. pro. ὤρνυντο) Perf. ὦρμαι. Imperat. ὦρσο, & ὄρσο Il. ω'. Inf. ὦρθαι. f. 1. m. ὄρσομαι. I. 1. ὠρσάμην. I. 2. ὠρόμην. Ὄρνυμι concito, ὀρώρεμαι concitor, &c. poetica ſunt & Defectiva δίχρονα.

Ὀσφραίνομαι. *odoror.* ὀσφράομαι r. f. 1. m. ὀσφρήσομαι, & ὀσφρανοῦμαι r. Perf. ὤσφρημαι. I. 1. ὠσφράνθην. I. 1. m. ὠσφρησάμην & ὠσφράμην. Pr. ὄσφρομαι poeticum eſt. I. 2. act. ὤσφρον, et *Inf. I.* 2. m. ὀσφρέσθαι. valdè rarum.

Οὔλω *benè valeo.* Imperat. οὖλε. f. 1. οὐλήσω. †. O.

Οὐτάω vel οὐτάζω *vulnero*, p. reg. Format aliud Inf. οὐτάναι. part. οὐτάμενος ab οὔτημι ||. οὖτα pro οὔτασε per apoc. ſæpe apud Homer.

Ὀφείλω *debeo*, ήσω, ηκα. Inf. f. 1. ὀφειλήσειν. I. 2. ὤφελον. †. pr. paſſ. ὀφείλομαι. part. ὀφειλόμενος. ſunt qui malè addunt I. 1. ὤφελλα; citantes ὤφελλ'. *Hom. Il.* ν'. ſub finem; cùm revera ſit 3ª. perſ. ſing. Imperf. ὤφελλον *ab* ὀφέλλω.

Ὄφλω *mulctor*, ήσω, ηκα. Inf. f. 1. ὀφλήσειν. I. 1. ὤφλησα perf. ὠφληκέναι. part. ὠφληκώς.

Π.

Πέπαμαι. p. *poſſideo*, item πέπαμμαι. part. πεπαμμένος & πεπαμένος. r. In perfecto ſignificationem habet præſentis. I. 1. m. ἐπασάμην, priore α productâ. Inf. πάσασθαι. part. πασάμενος. Perf. πέπασμαι ſignificat *guſto:* item I. 1. ἐπασάμην, ασθαι, άμενος, priore α correptâ, ut Ammonius tradit.

Πάσχω *patior*, f. 1. m. πείσομαι & πήσομαι (utrumque apud Orat. à πήθω. ||.) perf. m. πέπονθα pro πέπηθα. ||. Att. vel pro πέπονα à πονέω. Inf. πεπονθέναι. part. πεπονθώς (& πεπαθώς. r.) I. 2. ἔπαθον. Legitur p. 3ª. ſing πέποσχε *pro* πέπονθε, *&* 2ª. pl. πέποσθε *Il.* γ'. pro πεπόνθατε, rectiùs forſan pro πεπόνηθε à verbo reg. πονέω.

Πέρθω

Πέρδω *pedo*, p. F. 2. pass. παρδήσομαι †. Perf. m. πέπορδα †. I. 2. act. ἔπαρδον. Pr. m. πέρδομαι.

Πέρθω *vasto*, p. F. 1. πέρσω. I. 2. ἔπραθον. p. pro ἔπαρθον. I. 1. ἔπερσα. Pr. pass. πέρθομαι. Inf. perf. πέρθαι pro πεπέρθαι, F. 1. m. πέρσομαι quod passivè significat..

Πέσσω. ττω. *coquo*, F. 1. πέψω. I. 1. ἔπεψα à πέπτω, quod ferè poeticum est. Pr. pass. πέσσομαι. Perf. πέπεμμαι. I. 1. ἐπέφθην.

Πετάννυμι & πεταννύω *expando*, F. 1. πετάσω. r. †. I. 1. ἐπέτασα. Opt. Æol. πετάσεια. legitur F. 1. πετῶ in C. per Enal. Pr. pass. πετάννυμαι & πεταννύομαι †. Perf. πέπταμαι pro πεπέταμαι, πεπέτασμαι r. Inf. πεπτάσθαι. Part. πεπταμένος πεπετασμένος. r. I. 1. ἐπετάσθην.

Πέτομαι *volo*, Perf. πεπότημαι. item pr. πέταμαι, πετάομαι, ποτάομαι. (& πωτάομαι. r.) hæc omnia poetis magis usitata reperiuntur apud oratores; (sed ποτέομαι. p.) Pr. Inf. πέτεσθαι & πότασθαι. Part. πετόμενος & πετώμενος. I. 1. ἐπετάσθην. (Psalm. 18.) &c. *quod plerumque significationem servat præsentis*. vide ἵπτημι.

Πήγνυμι *figo*. F. 1. πήξω. Perf. m. πέπηγα *fixus sum*. I. 1. ἔπηξα. Pr. pass. πήγνυμαι. I. 2. ἐπάγην. F. 1. πήξομαι. I. 1. ἐπηξάμην.

Πίμπλημι *impleo*, item πίπλημι. utrumq; defect. Δίχρονον.. Πλήθω *idem*. reg. format verò Perf. pass. πέπλησμαι O. πέπλημαι interdum P; unde ἔπλητο pro ἐπέπλητο, & ἐπλήσθην. Homer. *Legitur etiam* πιπλάω, πιπλάσω, ἐπίπλασα, *&c.*

Πίμπρημι. O. *incendo* (πίπρημι, p. r.) F. 1. πρήσω. I. 1. ἔπρησα à πρήθω, πράω vel πρεάω. ||. est & aliud I 1. ἐπίμπρασα. †. Pr. pass. πίμπραμαι, πίπραμαι r. perf. πέπρησμαι usitatiùs in C. I. 1. ἐπρήσθην. *Rariùs seq. Pr. Inf.* πιμπρᾶσαι. πιμπρᾶν. πιμπρᾶσθαι. *Part.* πιμπρῶν. *Perf.* πέπρηκα. †.

Πίνω *bibo*, F. 2. m. πίομαι per enal. (2ª. pers. πίεσαι) I. 2. ἔπιον. perf. πέπωκα. part. πεπωκώς. perf. pass. πέπομαι, (πέπωμαι. r.) Inf. πεπόσθαι. I. 1. ἐπόθην. *Rariùs seq. F. 2. m.* πιοῦμαι. I. 2. ἐπιόμην. *Imperat.* πῖθι à πῖμι. ||. *item* πῶθι *&* *per Apoc.* πῶ à πῶμι ||. *Inf.* πῖν *pro* πίνειν. *Steph. ex Epigr.* Item πινέμεναι & πινέμεν Homer. F. 1. πόσω. Hæc autem F. 1. πίσομαι † Antiph. πίσω. † Pind. Imperat. ’εμπίσω Nicand. I. 1. ἔπισα † Pind. et Eupol. ἐπισάμην et πισαίμην Nicand. significant, *potum præbeo, irrigo*. part. ’εμπισθεὶς *cui potus datur, irrigatus*.

Πιπράσκω *vendo*. F. 1. πράσω r. †. Perf. πέπρακα. Inf. πεπρακέναι.

part.

Part. πεπρακώς. I. 1. ἐπέρασα †. *(vix legitur ἐπέρασα)* Pr. pass. πιπράσκομαι. perf. πέπραμαι. I. 1. ἐπράθην. Legitur 2ª. pers. p. post. Fut. πεπράσει pro πεπράσῃ (Aristoph.) *Omnia haec formantur à περάω vel πράω, πράσσω vel πράττω* ||. *Asserunt nonnulli πράσσω usitatum esse, & proferunt* Imp. *πεπράττέσθω solvatur; quod tamen descendit à πράσσω facio sive exigo.* Huc refer Defect. Δύχεινα πιπράσκω & πέρνημι *idem*, oriunda ex eodem περάω ||. unde Part. περνάς. Pr. pass. πέρναμαι. Part. περνάμενος.

Πίπτω *cado*, F. 1. πεσοῦμαι. Perf. πέπτωκα. à πέτω & πτόω ||. Inf. πεπτωκέναι. Part. πεπτωκώς. I. 2. ἔπεσον. I. 1. ἔπεσα. Imperat. πέσον. I. 1. m. ἐπεσάμην. Imperat. πέσαι. utrumque Ind. 1. vix occurrit extra compositionem. *Legitur (Soph.) πεπτώς pro πεπτωκώς per sync.* Item πεπτεώς Ιλ. φ. & πεπτηώς, *Odyss.* χ.

Πλήσσω. ττω. *percutio*. F. 1. πλήξω. Perf. m. πέπληγα. reg. Caret verò Perf. act. & format usitatiùs I. 2. ἐπλάγην cùm ad animum refertur, ἐπλήγην cùm ad corpus.

Πλέω *navigo*, F. 1. m. πλεύσομαι. Perf. act. πέπλευκα. reg. Contrahit verò part. πλῶν, format Perf. pass. πέπλευσμαι, & caret f. 1. act (πλεύσω)

Πείαμαι *emo*, Defect. Δύχεινον. Legitur O. Inf. ἐκπειεῖν. Part. ἐκπειῶν à πειόω. ||.

Πτάρνυμαι *sternuto*. I. 2. ἔπταρον à πταίρω; *quod affertur tantùm in* C. *ut* ἐπιπταίρω. Opt. πταρνοίμην à πτάρνομαι ||.

Πυνθάνομαι *audio & interrogo*. I. 2. ἐπυθόμην à πεύθομαι p. unde illa poet. F, 1. πεύσομαι. Perf. pass. πέπυσμαι. legitur & 2ª. pers. πέπυσαι. Od. λ.

P

Ῥέζω *facio*, p. F. 1. ῥέξω & ἔρξω per metath. Perf. m. ἔοργα pro ἔῤῥογα seu ἔρογα ||. pl. Perf. ἐώργειν, I. 1. ἔῤῥεξα O. per omnes modos. ἔρξα p. Opt. Æol. ῥέξεια. part. I. 1. pass. ῥεχθείς. *Rarissimè perfect. act.* ἔῤῥεχα.

Ῥέω *fluo*, I. 2. pass. ἐῤῥύην. I. 1. act. ἔῤῥευσα. Opt. Æol. ῥεύσεια. Eurip. Perf. ἐῤῥύηκα. Inf. ἐῤῥυηκέναι. Part. ἐῤῥυηκώς à ῥυέω. ||. pr. pass. ῥέομαι. *valdè rara sunt.* F. 1. ῥεύσω & ῥυήσω.

Ῥέω vel ῥῆμι *dico*. neutrum occurrit nisi in I. 1. pass. ἐῤῥήθην, & ἐῤῥέθην per η & ε (pag. 49.) in Indicativo; per η in reliquis modis. F. 1. ῥηθήσομαι.

Ῥήγνυμι

Ῥήγνυμι. *frango*. (ῥήσσω r.) F. 1. ῥήξω. Perf. M. ἔρρωγα Att. pro ἔῤῥηγα ‖. Inf. ἐῤῥωγέναι. Part. ἐῤῥωγώς. In cæteris regulare est.

Σ.

Σβέννυμι *extinguo*, usitatiùs in Compositis. F. 1. σβήσομαι, (σβέσω. r.) I. 1. ἔσβεσα à σβέω ‖. Sequentia passivè significant. I. 2. ἔσβην à σβῆμι ‖. Inf. σβῆναι. Perf. ἔσβηκα. †. Pr. pass. σβέννυμαι & σβεννύομαι. Perf. ἔσβεσμαι † *Steph. ex Piside*. I. 1. ἐσβέσθην. Inf. σβεσθῆναι.

Σεύω *moveo*. valdè poet. I. 1. ἔσευσα & ἔσσυα. Inf. σεῦσαι & σεῦαι. Part. σεύσας & σεύας. Pr. pass. σεύομαι. Perf. ἔσσυμαι. (pag. 48.) I. 1. ἐσύθην. Inf. συθῆναι. Part. συθείς. I. 1. M. ἐσσευάμην. Opt. σευαίμην. *Rariùs seq.* F. 1. σεύσω. *Imperat.* σῦθι. à σῦμι ‖. 3a. *pl. præs.* Ind, σεῦνται *pro* σεύονται *Æschy*. *Imperat.* σεῦσθω *pro* σευέσθω. & I. 1. ἀπέσσουα *pro* ἀπέσσευα. *Dor*.

Σήπω *putrefacio*, F. 1. σήψω. I. 1. ἔσηψα. F. 1. m. σήψομαι. Σήπομαι *putresco*. I. 2. ἐσάπην. Perf. M. σέσηπα. Part. σεσηπώς. *Rariùs seq. Inf. perf. pass.* σεσῆφθαι. *Steph. t. 3. p. 606. Part.* σεσημμένος & σηφθείς. F. 1. σήψομαι & σήψω.

Σπένδω *libo*, F. 1. σπείσω. r. I. 1. ἔσπεισα à σπείδω ‖. Pr. pass. σπένδομαι. Perf. ἔσπεισμαι. I. 1. ἐσπείσθην. F. 1. M. σπείσομαι. I. 1. ἐσπεισάμην. part. perf. ἐσπεικώς rarissimè.

Στερίσκω *privo*, ήσω, ηκα &c. (pag. 70.)

T.

Τανύω. p. *extendo*. ύσω. caret Perf. act. in cæteris reg. Perf. τέτακα & τέταμαι referri debent ad τείνω reg.

Τέμνω *scindo*, τεμῶ &c. I. 2. ἔταμον, & p. ἔτεμον (pag. 44.). regulare est (pag. 37.). format Perfectum usitatiùs τέτμηκα, τέτμημαι, (pag. 43.) tanquam à τμάω ‖; vel à τμήσσω sive τμήγω; quæ duo apud poetas leguntur præcipuè in C. ἀποτμήσσω, γω: διατμήσσω, γω. I. 1. ἔτμηξα. Opt. Æol. τμήξεια. Inf. τμῆξαι. Part. τμήξας: Inf. pass. τμήγεσθαι. I 1. M. ἐτμηξάμην. I. 2. pass. 3a. pl. ἔτμαγεν.

Τεύχω *fabricor*, *struo*. F. 1. τεύξω. I. 1. ἔτευξα. Opt. Æ. τεύξεια. I. 2. Inf. τετυκεῖν. pr. pass. τεύχομαι *struor*. Perf. τέτυγμαι. Legitur. & Infin. τετεύχθαι. F. 1. M. τεύξομαι activè significat. τετεύξομαι

-τεύξομαι potiùs passivé. I. 2. τετυχόμην. Opt. τετυχοίμην. & hæc omnia ferè poetica.

Τίκτω *pario*, F. 1. m. τέξομαι. Perf. τέτοκα. Part. τετοκώς. I. 2. ἔτεκον. Præs. pass. τίκτομαι. Perf. τέτεγμαι. Part. τετεγμένος. I. 1. ἐτέχθην. Part. τεχθείς. I. 2. m. ἐτεκόμην.

Τετραίνω, τετράω. r. *perforo*, I. 1. ἔτρησα. Opt. Æol. τρήσεια. Inf. τρῆσαι. Pr. pass. τετράομαι usitatiùs Inf. τρᾶσθαι. Perf. τέτρημαι. Part. τετρημένος. Usurpantur Inf. τετρᾶναι & Part. τετράνας. Theophr. I. 1. ἐτέτρηνα. Il. χ'. ἐτετρηνάμην. Aristoph. F. 1. τετρανέω & Opt. τετρανέοιμι; pro τετρανῶ, οῖμι ||. Herodot.

Τρέχω *curro*, I. 2. ἔδραμον à δρέμω vel δραμέω ||. Reliqua magìs usitata in C. F. 1. m. θρέξομαι. F. 2. δραμοῦμαι. Perf. δεδράμηκα. Inf. δεδραμηκέναι. Part. δεδραμηκώς. Pr. m. τρέχομαι. Perf. pass. δεδράμημαι †. Perf. m. δέδρομα. p. *Rariùs seqq: F. 1. act.* θρέξω. I. 1. ἔθρεξα. I, 1. m. ἐθρεξάμην. F. 2. δραμῶ.

Τρώγω *comedo*, F. 2. m. (φαγοῦμαι r) φάγομαι per Enall. I. 2. ἔφαγον à φάγω ||. sed. I. 2. ἔτραγον, perf. pass. τέτρωγμαι. part. φαγήσας. F. 1. m. τρώξομαι poetica sunt.

Τυγχάνω *adipiscor, accido*. I. 2. ἔτυχον. Perf. τετύχηκα, ἐναι, ώς, à τυχέω ||. & τετευχώς à τεύχω. sed F. 1. m. τεύξομαι & I. 1. act. ἐτύχησα magis poetica. Extra vocem activam leguntur in C. Pr. pass. τυγχάνομαι. Perf. τέτυγμαι. Part. τετευγμένος. Lucian. *Part.* I. 1. ἐντευχθείς. *compellatus* Plut.

Τυγχάνω *sum*, I 2. ἔτυχον. Plura in C. ut παρατετεύχηκα. Polyb. & παρατετεύχηκα, Plat. *interfui* Apud poetas, τέτυγμαι, ἐτύχθην: item ἐτύχησα, τετεύξομαι.

Υ.

Ὑπάρχω *sum*. F. 1. ὑπάρξω. I. 1. ὑπῆρξα. Pr. pass. ὑπάρχομαι, I. 1. ὑπήρχθην. F. 1. m. ὑπάρξομαι. I. 1. ὑπηρξάμην.

Ὑπισχνοῦμαι *promitto*, F. 1. ὑποσχήσομαι. I. 2. ὑπεσχόμην. Præs. Inf. ὑπισχνεῖσθαι. Part. ὑπισχνούμενος. Perf. ὑπέσχημαι. I. 1. ὑπεσχέθην.

Ὕω *pluo*, O. F. 1. ὕσω. I. 1. ὗσα. Pr. pass. ὕομαι. Inf. ὕεσθαι. part. ὑόμενος. Part. perf. ὑσμένος in C. I. 1. ὕσθην.

Φ.

Φέρω *fero*, F. 1. οἴσω (ſimplex p. compoſ. o.) ab οἴω ||. I. 1. ἤνεγκα ab ἐνέγκω ||. & ἤνεικα verſo γ in ι. Opt. Æol. ἐνείκαι. I. 2. ἤνεγκον. Pr. paſſ. φέρομαι (quod interdum activè ſignificat). Sequentia in C. Perf. ἐνήνεγμαι, ἤνεγμαι r. part. ἐνηνεγμένος, ἠνεγμένος Lucian. I. 1. ἠνέχθην & ἠνείχθην. F. 1 ἐνεχθήσομαι & οἰσθήσομαι. F. 1. m. οἴσομαι. I. 1. ἠνεγκάμην & ἠνεικάμην r. perf. ἐνήνοχα Att. pro ἤνοχα ||. Inf. ἐνηνοχέναι, part. ἐνηνοχώς tanquam ab ἐνέχω. Inf. I. 1. οἶσαι apud Philon. Imper. οἶσον Phal. ἀνῶσαι pro ἀνοῖσαι Herod. Legitur & gerundivum προοιστέον Nazianz.

Φεύγω *fugio*. F. 1. φεύξω, uſitatiùs φεύξομαι & φευξοῦμαι Plat. perf. m. πέφευγα. I. 2. act. ἔφυγον. part. perf. paſſ. πεφυγμένος (*quod ſignificat nonnunquam activé.*)

Φημὶ *dico*, F. 1. φήσω. I. 2. ἔφην. verbum 2æ conjug. in μι. reg in voce activâ, niſi quòd caret perfecto. perf. paſſ. Inf. πεφάσθαι & πεφᾶσθαι. part. πεφασμένος. pr. m. φάμαι r. Imperat. φάσο. Inf. φάσθαι & φᾶσθαι. part. φάμενος. Imperf. ἐφάμην uſitatiùs.

Dialecticè variantur ſequentia.

Pr. Ἠμὶ r. pro φημὶ 3ia. s. φατὶ pro φησὶ D. 3a. pl. φατὶ, φαντὶ pro φασὶ D. κῆφα pro καὶ ἔφη. D. hæc magìs poetica.

Imperf. Ἦν, ἦς, &c. pro ἔφην, &c. apud Oratores. ἦν δ' ἐγὼ *dixi ego*, ἦν δ' ὃς *inquit ille*, præcipuè in Dialogis.

Φθάνω, *prævenio*. O. F. 1. φθάσω. perf. ἔφθακα. Inf. ἐφθακέναι. part. ἐφθακώς. I. 1. ἔφθασα. I. 2. ἔφθην. (caret Imperat.) Opt. φθαίην r. Sub. φθῶ, φθέω. p. Inf. φθῆναι, & φθάναι paroxyt. & πεφθῆναι. part. φθάς in C. à φθῆμι ||. F. 1. m. φθάσομαι (& φθήσομαι Thucyd. l. 8.) I. 2. ἐφθάμην. part. φθάμενος in C. legitur φθαθῆναι apud Philonem.

Φθίω *corrumpo*, (Φθίνω. r.) valdè poeticum. F. 1. φθίσω. I. 1. ἔφθισα. Opt. Æol. φθίσεια. Pr. paſſ. φθίομαι & φθίνομαι. perf. ἔφθιμαι. Imperat. φθίσο pro ἔφθισο &c. Sic Inf. φθίσθαι & part. φθίμενος. F. 1. m. φθίσομαι. I. 1. ἐφθισάμην in C. Part. φθίνων o. ſignificat *conſumptus & decreſcens*, ut μηνὸς φθίνοντος *decreſcente menſe*. Legitur etiam φθεῖται & φθεῖσθαι tanquam à φθέω ||.

Φύω. O. *gigno, naſcor, ſum*. F. 1. φύσω. perf. πέφυκα. I. 1. ἔφυσα. Inf. φῦσαι. part. φύσας. I. 2. ἔφυν à φῦμι (quod etiam in C. extat.). Inf. φῦναι & φύναι. Part. φύς. Pr. paſſ. φύομαι. Perf. πέφυμαι. part. πεφυμένος. I. 2. ἐφύην r. Sub. φυῶ. Part. φυείς. F. 1. m. φύσομαι. perf. m. πέφυα. p. part. πεφυὼς p.

Χάζο-

X

Χάζομαι *recedo*, (χάζω r.) ferè poeticum F. 1. m. χάσομαι. Perf. κέχανδα *capax fui*. Part. κεχανδώς. I. 2. act. ἔχαδον & κέκαδον cùm duplici κ. (*quod significat etiam capax fui, recedere feci.*) Inf. χαδεῖν, & κεκαδεῖν. Part. χαδών & κεκαδών. I. 2. m. ἐχαδόμην & κεκαδόμην. Inf. κεχαδέσθαι. F. 2. χαδοῦμαι & κεκαδοῦμαι. I. 2. act. κέχαδε cùm χ, Rariùs seq. F. 1. κεκαδήσω & κεκαδήσομαι. I. 1. ἐχασάμην.

Χαίνω & χάσκω. O. *dehisco*, F. 1. m. χανοῦμαι (χανῶ in C.) Perf. m. κέχηνα. Ind. 2. ἔχανον. Inf. I. 1. χᾶναι. Pr. pass. χαίνομαι valdè rarum est.

Χαίρω *gaudeo*, F. 1. χαιρήσω (χαρῶ r.) Ind. 2. pass. ἐχάρην F. 1. χαρήσομαι. *reliqua magìs poetica sunt*. F. 1. χαρήσω. Inf. χαρήσειν pro quo κεχαρησέμεν. Perf. κεχάρηκα, κέχαρκα, & κεχάρηα. Part. κεχαρηκώς & κεχαρηώς. Perf. pass. κεχάρημαι & κέχαρμαι. Part. κεχαρημένος, P. pòst F. κεχαρήσομαι. I. 2. m. ἐχαρόμην. Opt. χαροίμην. *Χαῖρε & χαίρειν usurpantur in salutando vel valedicendo, & significant Salve, Vale.*

Χέω *fundo*, usitatiùs in C. apud orat. F. 2. χεῶ (pag. 57.) I. 1. ἔχεα (pro ἔχευσα ||.) I. 1. m. ἐχεάμην. Part. χεάμενος. Perf. κέχυκα †. pro κέχευκα ||. Pr. pass. χέομαι. perf. κέχυμαι. I. 1. ἐχύθην (ἐχέθην r.) Subj. χυθῶ. Inf. χυθῆναι & χεθῆναι. Part. usitatiùs, χυθείς & χεθείς. *Sequentia apud poetas* I. 1. ἔχευα. I. 1. m. ἐχευάμην. part. χευάμενος. pr. pass. χεύομαι. Perf. Æol. χύμαι. Pl. perf. ἐχύμην. Rariùs occurrunt. F. 1. χέσω, χεύσω, χείσω, & χείσομαι. I. 1. ἔχευσα. Imperat. χῦσον pro χεῦσον; 3ia. pl. χευάντων Dor. *Deducunt alii multa ex his à χύω Themate prorsus inusitato; legitur verò in N. T. συνέχυνε Act. 9. 22. confudit, ἐκχυνόμενος effusus. Matth. 26. 28.*

Ω.

Ὠθέω *pello*, (ὤθω. r.) usitatiùs in C. F. 1. ὤσω, ὠθήσω. r. I. 1. ὦσα & ὤθησα. Pr. pass. ὠθέομαι. Perf. ὦσμαι & ὤθημαι. r. Inf. ὦσθαι. Part. ὠσμένος. I. 1. ὤσθην. Part. ὠσθείς. F. 1. m. ὤσομαι & ὠθήσομαι r. I. 1. ὠσάμην, & ὠθησάμην. *Sæpissimè ε præfigitur temporibus omnibus quæ augentur*, ut ἐώθουν, ἔωσα, ἔωσμαι, ἐώσθην, ἐωσάμην.

Ὠνέομαι *emo*. ήσομαι, ημαι. &c. Dep. Reg. *nisi quòd præfigitur* ε, frequentiùs *Perf. & Ind. 1. pass.* ut ἐώνημαι, ἐωνήθην: interdum Imperf. ut ἐωνούμην. Rariùs I. 1. ut ἐωνησάμην.

Per tertiam personam formatur, ut apud Latinos.

Est vel { purè-impersonale, cujus thema personale parùm aut non omnino usitatum est; ut Χρὴ *oportet*, * ἐνδέχεται *fieri potest*. factum ex personali; Ejusmodi sunt omnes tertiæ personæ sine nominativo positæ, ut λέγεται *dicitur*, &c. mutatâ sæpius significatione vocis activæ, ut φιλεῖ *solet* à φιλέω *amo*.

* ἐνδέχον) *possunt*. *apud Arist.*

In formatione impersonalium proferantur tria principalia tempora si extent, ut συμβαίνει, ἤσε), βηκε; Loco perfecti (quod plerumq; deest) vel futuri, Indef. 1[m]. ob defectū illius, imperfectum; ut ἀρέσκει, ἔσει, εσε: ἀρκεῖ, ετε: ἀνήκει, ἧκε.

Infinitivus omittitur, nisi ubi thema personale aut minùs usitatum est, aut aliam habet significationem: Participium adjicitur quoties absque substantivo, verbo, vel nomine absolutè sumitur; significat verò idem quod & tempus Indicativi vel Subjunctivi cum Particulâ, *cum*, *dum*, *si*.

Ἀπέχει *sufficit*, ab ἀπέχω *abstineo*.

Ἀνήκει *decet*, Imperf. ἀνῆκε. Part. ἀνῆκον ab ἀνήκω *pervenio*.

Ἀρέσκει *placet*, Imperf. ἤρεσκε. Opt. ἀρέσκοι. Fut. 1. ἀρέσει. Ind. 1. ἤρεσε ab ἀρέσκω *placeo*. Compos. ἀπαρέσκει *displicet*. Imperf. ἀπήρεσκε. Ind. 1 ἀπήρεσε. Συναρέσκει *complacet*.

Ἄρηρε *decretum est*, ab ἄρω *congruo*.

Ἀρκεῖ *sufficit*. Imperat. ἀρκείτω. Ind. 1. ἤρκεσε ab ἀρκέω *sufficio*.

Διαφέρει *interest*, Im. διέφερε. Op. διαφέροι. part. διαφέρον, à διαφέρω *differo*

Δεῖ *oportet*, Imperf. ἔδει. Opt. δέοι. F. 1. δεήσει. Ind. 1. ἐδέησε. Inf. δεῖν, δεήσειν, δεῆσαι. Part. δέον, δεῆσον, δεῆσαν. à δέω *desum*. Compos. ἀποδεῖ, ἐνδεῖ, καταδεῖ, προσδεῖ, *deest* vel *opus est*. F. 1. προσδεήσει. Inf. ἀποδεῖν, ἐνδεῖν, προσδεῖν.

Δοκεῖ *videtur*, Imperf. ἐδόκει. F. 1. δόξει. Ind. 1. ἔδοξε. Subjunct. δόξῃ. Part. δοκοῦν, δόξαν. Perf. pass. δέδοκται à δοκέω *videor*. Compos. ἀπέδοξε *non visum est*. Μεταδοκεῖ *mutatâ sententiâ videtur*. Ind. 1. μετέδοξε. Subj. μεταδόξῃ. Προδοκεῖ) *prius decernitur*. pl. perf. προεδέδοκτο. Συνδοκεῖ *simul videtur*. Part. Συνδόξαντα *conventa*.

Ἐγχωρεῖ *licet*, *locus est*. Imperf. ἐνεχώρει. F. 1. ἐγχωρήσει. Subj. ἐγχωρῇ. Part. ἐγχωροῦν ab ἐγχωρέω *concedo*. Rariùs χωρεῖ *idem*. Subj χωρῇ.

Εἵμαρται *in fatis est*, Pl. perf. εἵμαρτο à μείρομαι ‖. *divider*.

Εἴρηται *dictum est*. ab ἐρέομαι *dicor*. Compos. διείρηται *discussum est*. ἀπείρηται *vetitum est*. ‖. pl. perf. ἀπείρητο. Προείρηται *antè dictum est*.

Ἐκπέλει *licet*. minùs usitatum.

Ἐνδέχεται *fieri potest*. Subj. ἐνδέχηται. Inf. ἐνδέχεσθαι. part. ἐνδεχόμενον ab ἐνδέχομαι *admitto*.

Ἔοικε *par est*, *videtur*, ab εἴκω *similis sum* Comp. ἐπέοικε, προσέοικε *idem*; ἀπέοικε *non par est*.

"Εστι. Imperf. ἦν. composita leguntur in Præs. Imperf. Imperat. Infinit. Particip. ut ἔξεστι. Imperf. ἐξῆν. Imperat. ἐξέστω. Infinit. ἐξεῖναι. part. ἐξόν. eodem modo formatur μέτεστι interest.

Καταλαβε accidit, à verbo καταλαμβάνω evenio, sic ἐπέλαβε ab ἐπιλαμβάνω attingo, ἔτυχε à τυγχάνω accido: part. παρατυχόν.

Μέλει curæ est. Imperf. ἔμελε. F. 1. μελήσει. Ind. 1. ἐμέλησε. Opt. Æol. μελήσειε in C. perf. μεμέληκε perf. M. μέμηλε, pl. perf. ἐμεμήλει Imperat. μελέτω. Inf. μέλειν & μελήσειν. part. μέλον. pr. pass. μέλεται. Imperf. ἐμέλετο. Subj. μέληται. perf. μεμέληται. pl. perf. ἐμεμέλητο. r. pro quibus sæpiùs μέμβλεται & μέμβλετο apud poet. Imperat. μελέσθω. part. μεμελημένος. Composita Μεταμέλει pœnitet, Imperf. μετέμελε. f. 1. μεταμελήσει. Inf. μεταμελήσειν. Ind. 1. μετεμέλησε Opt. Æol. μεταμελήσειε. Inf. μεταμέλειν. part. μεταμέλον. Ἀμελεῖται cura nulla est. perf. ἠμέληται. ab ἀμελοῦμαι negligor.

Ὀφείλει & ὀφείλεται oportet, Ind. 2. ὤφελε ab ὀφείλω debeo.

Ὄψεται visum fuerit, ab ὄπτομαι video. ||.

Παρείκει facile, vel integrum est. Opt. παρείκοι. Sub. παρείκῃ.

Παρέχει licet, part. παρέχον.

Πέπρωται fato destinatum est. pl. perf. πέπρωτο. part. πεπρωμένον per sync. à περατόω finio, parùm usitat.

Πέφαται dictum est. Imperat. πεφάσθω. dictum sit à πέφαται. ||.

Πρέπει decet. Imperf. ἔπρεπε. part. πρέπον à πρέπω decorus sum.

Προσήκει convenit. Imperf. προσῆκε, à προσήκω attineo.

Σημαίνει signum datur. Ind. 1. ἐσήμηνε. Subjunct. σημήνῃ à σημαίνω signum do. Comp. ἐπισημαίνει.

Συμφέρει confert, Imperf. συνέφερε. part. συμφέρον. F. 1. συνοίσει. Opt. pass. συμφεροίατο à συμφέρω comporto. Λυσιτελεῖ confert.

Συμβαίνει contingit, F. 1. συμβήσεται & συμβήσει. perf. συμβέβηκε. I. 2. συνέβη. part. συμβαῖνον, συμβεβηκὸς, συμβὰν, à συμβαίνω contingo.

Ὑπάρχει licet, vel necesse est. Imperf. ὑπῆρχε. Inf. ὑπάρχειν. F. 1. ὑπάρξει. Ind. 1. ὑπῆρξε. part. ὑπάρχον ab ὑπάρχω sum.

Ὕει pluit, Comp. ἐφύει, impluit.

Φιλεῖ solet, Imperf. ἐφίλει à φιλέω amo.

Χρὴ oportet, Imperf. ἐχρῆν vel χρῆν. F. 1. χρήσει. Inf. χρῆναι, pro quo etiam χρῆν. ||. Compos. ἀπόχρη sufficit. Imperf. ἀπέχρη. F. 1. ἀποχρήσει. I. 1. ἀπέχρησε. Inf. ἀποχρῆναι & ἀποχρῆν. Item ἀποχρᾷ, ἐκχρᾷ & καταχρᾷ sufficit. F. 1. ἐκχρήσει, καταχρήσει. I. 1. ἐξέχρησε, κατέχρησε. hæc tria à χράω commodo.

Deniq; Personalia ferè omnia passiva & passivè significantia formam Impersonalium induere possunt, ut φαίνεται apparet γέγραπται scriptum est, βροντᾷ tonat, ἀστράπτει fulgurat, νίφει ningit, &c. ||. Similiter & Participia neutra verborum personalium; ut, ἐπελθόν μοι, ἐπιόν μοι, venit mihi in mentem.

* (pag. 22.)

* Verbalia

Oriuntur à temporibus (sæpè inusitatis) Indicativi abjecto augmento, & terminatione post characteristicam mutatâ. Fiunt ex tribus personis singularibus perfecti passivi, primâ tantùm reliquorum.

Ex Perfecto passivo

Derivata terminationes habent peculiares; *propter certam characteristicam, quam à personis accipiunt, à singulis unam: nempe à 1â, μ; 2â, σ (ξ etiam & ψ, in quibus σ includitur); 3â, τ; per quas tres facilè inter se distinguuntur; & per easdem, utpote ascititias, ab omnibus aliorum temporum.*

A primâ personâ

Parturiuntur ferè innumera; in μα, μὴ, μὸς, μων, μονὴ, &c. paucissima in μὶν & μὸν, &c.

** Sed δεῖμ⊙ timor. ὅρμ⊙ monile.*

† Accentu discrepantia ab his & aliis verbalium formis alibi quærantur, in tractatu accentuum.

** Barytona dicunturquæ in priore syllabâ pictum habent accentum; dissyllaba in penult. hyperdiss. in antepenult.*

Masc. { Oxyt. 1°. in * μὸς ut Ψαλμὸς *psalmus*; 2°. in μεὺς ut κεραμεὺς *figulus*. Paroxyt. 1°. in μων ut πνεύμων *pulmo*; 2°. in μαξ ut κλῖμαξ *climax*. }

Fœm. { Oxyt. 1°. in † μὴ (præcipuè impurum) ut γραμμὴ *linea*; 2°. in μὶν ut ςαμὶν *stamen*; 3°. in μονὴ ut πλησμονὴ *satietas*. }

Neutra { * Baryt. in μα ut σφάλμα *erratum*; βρῶμα *cibus*; ποίημα *poema*. Oxyt. in μὸν r. ut ἐρετμὸν *remus*. }

Activè significant ferè omnia in μεὺς μὸς & Adject. in μων reliqua potiùs passivè.

A Secundâ personâ

Nonnulla in σ, ξ, ψ, plurima in α, ια, ις, ος, ιος, ιμ⊙ pauca etiam in ίων, ίας, όσυν⊙, ανον, αρ post σ, ξ, ψ.

Masc. paroxyt. 1°. in ίων ut ἐργασίων *agricola*; 2°. in ίας ut ταραξίας *turbulentus*.

** Eadem differentia accentûs observanda est in verbalibus quibuscunq; in iis alio um temporum.*

Fœmin. { Baryt. 1°. in α ut δόξα opinio; 2°. in ις εως ut ποίησις *poesis*, λῆξις *cessatio*, σκέψις *contemplatio*. sed * Oxyt. in ὶς ιδ⊙ ut ἁψὶς *connexio*. Paroxyt. 1°. in ία ut δοκιμασία *probatio*. 2°. in η ut ἄση *nausea*; 3°. in ίνη ut ἀξίνη *ascia*. }

Neutra

Neutra proparoxyt. in ανον ut λείψανον *reliquiæ*; Baryt. in αρ ut κνῖσαρ *cultellus*.

Varii generis;
- Oxyt.
  - in σ, ξ, ψ, monosyllaba ut χρὼς *color*, κλεὶς *clavis*, &c. σκὴξ *vermis*, φεὶξ *spuma maris*, &c. σὴψ *seps*, ῥὶψ *vimen flexile* &c.
  - in ὴς & ὼς, composita præcipuè ab α, ut ἀκμὴς *indefessus*, ἀγνὼς *ignarus*.
- Paroxyt. polysyllaba in ξ vel ψ, ut κήρυξ *præco*, ἕλιξ *volumen*.
- Proparoxyt. in ιος, ιμος, οσυνος, &c. ut καθάρσιος *purgatorius*, ὁράσιμος *visibilis*, δεσπόσυνος *herilis*, &c.

Varii accentûs in ος ut πέτασος *galerus*, ἅψος *compages*, καμψὸς *curvus*.

Hæc verò possunt deduci à futuro 1°. activo quoniam utriusque characteristica est eadem.

Activè, pleraque in α, ια, ις, ιας, ιος, ιων, passivè potiùs reliqua.

A tertiâ Personâ

Penè innumera in τὴρ, τωρ, της, τὸς, τρὸς, τέος, τὺς, multa in τὴ, τὼ, τρα, θρα, τις, τὸν, τρον, θρον.

Masc.
- Oxyt. 1°. in τὴρ ut δοτὴρ *dator*, 2°. in τὸς ut χριστὸς *unctus*, 3°. in τρὸς ut ἰατρὸς *medicus*, 4°. in τὴς Oxyt. hyperdissyllaba ut ποιητὴς *poeta*, paroxyt. dissyllaba ut δείκτης *demonstrator*.
- Paroxyt. 1°. in τωρ, ut ῥήτωρ *orator*, 2°. in τέος ut γραπτέος *scribendus*.

Fœm.
- Oxyt. 1°. in τὺς ut ὀρχηστὺς *saltandi ars*. 2°. in τὴ ut γενετὴ *ortus*, (*s pron* pag. 104.) 3°. in τὼ ut Ἐρατὼ *Erato*.
- Paroxyt. 1°. in τρα ut ὀρχήστρα *orchestra*, 2°. in θρα ut κολυμβήθρα *piscina*.
- Baryt. in τις τεως ut λῆστις *oblivio*; sed τὶς & τρὶς, ίδος, ut ῥυτὶς *ruga*.

Neutra
- Oxyt. in τὸν ut φυτὸν *planta*.
- Baryt 1°. in τρον ut δίδακτρον *minerval*, &c. 2°. in θρον ut βάθρον *scala*. 3°. in θλον, ut γένεθλον *ortus*.

Activè pleraque in τὴρ, τωρ, της, τρος, τις, *cætera potiùs passivè. In* τρα *finita locum, in* τυς *poetica artem denotant.*

A cæteris temporibus

Derivata non constituunt distinctas classes, quia vel numero pauca sunt, vel terminatione certâ non distinguuntur.

Ex perfect. act. & Indef. 1. manantium numerus perexiguus est, terminatio distincta propter characteristicas χ, φ, κ, θ, &c. literas ascititias.

Ex perf. activo Oriunda, ante terminationem habent,

Κ φρίκη, *ια, horror &c.* λευκὸς, *α, ὸς, albus, α. &c.* κ sæpissimè pro χ ut φυλακὴ *custodia,* μαλακὸς *mollis, &c.* *pag. 106.

Χ, ut διδαχὴ *doctrina,* μαλάχη *malva.*

Φ, ut βλέφαρον *palpebra,* βλεφαρὶς *cilium,* κρύφιος, *α, ος occultus,* κυφὸς *incurvus,* κύφων *catasta,* κόλαφος *colaphus.* &c.

Ex Indef. 1°

Pauciora; ex act. θήκη, *repositorium.* pass. σταθερὸς *stabilis,* ἑφθὸς *coctus.*

Ex Præs. Indef. 2°. act. Perf. med.

Ingens exoritur multitudo verbalium: quorum terminatio & characteristica minùs inter se discrepant. Quædam tamen orta ex Indef. & perf. medias vocales habent inter se diversas; consonas verò & vocales diversas à verbalibus præsentis; juxta reg. pag. 44. 51.

Masculina Oxyt. in εὺς (*fiunt potissimùm*) à * P. m. ut τομεὺς *sector.* Rariùs à P. ut ἐπειγεὺς qui rem summo studio urget, & ab I. 2. ut ταφεὺς *pollinctor.*

* P. significat præsens.
P. m. perfect. mediũ.

Paroxyt. 1° in ίας. ȣ. à P. ut θλιβίας *Eunuchus.* ab I. 2. ut ταμίας *promus,* à P. m. ut τροφίας *altilis.* 2°. in ης, ȣ. à P. ut κλέπτης *fur,* &c. 3°. ης, ητος, à P. ut ἐργάτης *bulcus,* ab I. 2. ut φαίνης *sol.*

Fœminina; Oxyt. in ω, à P. ut πειθὼ *suadela.* in εδὼν vel ηδὼν, à P. ut σηπεδὼν *putredo.* τερηδὼν *teredo.*

Paroxyt. 1°. in έα à P. ut θέα *spectaculum,* ab I. 1. ut ἰδέα *idea.* 2°. in ία à P. ut φιλία *amicitia,* ab I. 2. ut ἁμαρτία *peccatum.*

Baryt. In ις. à P. ut δύναμις *potestas,* ab I. 2. ut χάρις *gratia,* à P. m. ut μῆνις *ira.*

Varii accentûs;

In α { Baryt. à P. ut σχίζα *assula, &c.*
Oxyt. à P. m. (præcedente * ρ thematis) ut φθορὰ *corruptio.*
Paroxyt. in εια à P. in εύω ut βασιλεία *regnum,* reliqua sunt proparoxyt. ab I. 2. ut ὠφέλεια *utilitas, &c.* }

* Sed ἕδρα *sedes.*

Oxyt.

I 1 η. Oxyt. (præeunte characteristicâ temporis) à P. ut ἀπειλὴ minæ. à P. m. ut τμὴ sectio, ab I. 2. ut φυγὴ fuga.
Paroxyt. reliqua 1°. in άνη à P, ut θηγάνη cos. ab I. 2. ut κοπάνη *. 2°. in λη (non præcedente ω) à P. ut ζεύγλη jugum, αἰθάλη fuligo * ξυήλη radula. Sed oxyt. in ωλὴ, ut εὐχωλὴ preces.

* Sed ζοανή.

* Sed θυηλὴ sacrificium

Neutra

Proparoxytona ferè omnia in ον; eáque 1°. in ανον à P. ut δρέπανον falx. ab I. 2. ut κόπανον pistillum, à P. m. ut χόανον vas fusorium. 2°. in ιον à P. ἐρείπιον rudera &c. 3°. in λον præcedente α, ε, ω; à P. ut πτύαλον sputum, &c. δείκελον imago, &c. εἴδωλον idolum, & λιον ab Ind. 2. ut ἑδώλιον sedes.

Antecircumflexa in εῖον, à P. ut μαντεῖον vaticinium.

Barytona in υ, à P. ut γλάφυ antrum; à P. m. ut δόρυ hasta.

Varii generis & accentûs

In ος:

Præcedente characteristicâ temporis: à P. ut βοηθὸς auxiliator, πλῆθος multitudo, &c. ab I. 2. ut ζυγὸς jugum, ἄγγελος nuntius, &c. à P. m. Baryt. substant. si passivè significent ut λόγος sermo. Oxyt. si significent activè ut σκοπὸς speculator. item adject. ut λοιπὸς reliquus.

2. Præcedente quâvis aliâ literâ.
Oxyt. 1°. in λὸς à P. ut ἀπατηλὸς fallax, ab I. 2. ut ἁμαρτωλὸς peccator. 2°. in νὸς à P. ut τερπνὸς jucundus. ab I. 2. ut πιθανὸς persuasorius. 3°. in ρὸς à P. ut λαμπρὸς splendidus. 4°. in τὸς,* ab I. 2. ut κοπετὸς planctus. à P. m. ut τοκετὸς puerperium.
Paroxyt. in λέος à P. ut θηγαλέος acutus. ab I. 2. ut καμπαλέος incurvus.
Proparoxyt. innumera in ιος, ιμος &c. à P. ut ἄρκιος sufficiens, δόκιμος probatus, &c. pauca in αλος, à P. ut διδάσκαλος præceptor.

*Sed κάματος labor.

Pauciora sequentia:

In ἱω Paroxyt. à. P. ut εἴρλω qui fari cœpit.

In ξ Oxyt. monosyllaba; præcipuè à P. m. ut φλὸξ flamma, sic

Comp.

Comp. ut *ἀπορρὼξ abruptus.* Paroxyt. reliqua ; à P. ut λάλαξ *loquax*, &c.

In ρ Oxyt. 1°. in ήρ, à P. ut αἰθὴρ *æther* vel *caligo*. 2°. in ειρ ut φθεὶρ *pediculus*. Paroxyt. in ωρ à P. ut ἔλδωρ vel ἐέλδωρ *desiderium*. ab I. 2. ut ἕλωρ *præda*. Baryt. in αρ, à P. ut ἄλειφαρ *unguentum* &c.

In ας, ης, υς, ως, ους. Imparisyllabica. 1°. in ας. Oxyt. Fœm. à. P. ut βοσκὰς *pascens*. ab I. 2. ut φυγὰς *profugus*. à P. m. ut ἀμοιβὰς *alterna*. Baryt. neutra à P. ut δέρας *pellis*. &c. 2°. in ης Oxyt. Adj. à P. ut συνεχὴς *continuus*. ab I. 2. ut ἐλλιπὴς *defectivus*. 3°. in ὺς Oxyt. Adject. à P. ut βειθὺς *ponderosus*. &c. Paroxyt. Substant. à P. ut ἄλυς *oberratio*. 4°. in ως Paroxyt. à P. ut γέλως *risus* ; sed αἰδὼς *verecundia*. 5°. in ους Oxyt. à P. m. ut ὀδοὺς *dens*.

Verbalia Anomala

Paucula videntur alio modo deduci ; ut ὑετὸς *pluvia* ab ὕεται ; ῥέεθρον, & ῥεῖθρον *fluentum* à ῥέεται ῥεῖται ; ἴδμων *sciens* ab ἴδμαι (pag. 86.)

Nonnulla retinent augmentum, ut εἷμα *vestis* ab εἷμαι: Alia dialectum, ut φάσμα *spectrum* à πέφασμαι:. ὀδωδὴ *odor* ab ὄδωδα.

A quibusdam auferuntur, aliis inseruntur, in nonnullis mutantur vocales vel consonæ.

1°. Auferuntur; ε ut πίστις *fides* à πέπεισαι. η, ut φίλτρον *philtrum* à πεφίληται. μ ut * ἀλοιμὸς *tectorium* ab ἤλειμμαι. σ ut γνώμη *sententia* ab ἔγνωσμαι. υ & σ ut κρότος *pulsus* à κέκρουσαι.

* Vide infrà

2°. Inseruntur; υ ut κραυγὴ *clamor* à κέκραγα. κουρὰ *tonsura* à κέκαρα. γ ut βρόγχος *guttur*, à βέβρογχα. sic στήριγξ *fulcrum* &c. θ ut σταθμὸς *statio* ab ἕσταμαι. ν ut τέκνον *filius* ab ἔτεκον. σ ut μνῆστις *memoria* à μέμνηται. τ ut ἀτμὸς *flatus*, ἀϋτμὴ *halitus*, ab inusit. perf. verborum ἄω, ἀύω.

3°. Mutantur; α in ω vel ο ut ἀγωγὴ *ductio* ab ἤγαγον ; ὄρχαμος *princeps* ab ἄρχω. ε in ει vel ι, ut οἴκτειρμα, οἰκτιρμὸς *misericordia* ab ᾤκτρμαι. η in ε, ω, ut γένεσις *generatio*, à γεγένησαι, ἀρωγὸς *auxiliator* ab ἀρήγω. ω in ο ut βίοτος *vita* à βεβίωται. ο in ω ut δωτὴς *dator* à δέδοται. ει in οι ut ἀλοιμὸς *tectorium*, ab ἤλειμμαι. δ in υ ut σπουδὴ *festinatio*, à σπεύδω. γ in χ ut δραχμὴ *drachma* à δέδραγμαι. μ in ν ut παίγνιον *ludicrum* à πέπαιγμαι. χ in κ ut ῥάκος *lacera vestis*, ab ἔρρηχα, (verso etiam η in α,) β in π, ut σκαπάνη *fossio* ab ἔσκαβον.

In verbalibus 1æ. personæ Perf. pass. resumitur quandoq; ε *pro* α *ut* θρέμμα, σπέρμα à τέθραμμαι, ἔσπαρμαι. & consona thematis interponitur ante μ θ, ut ἀρδμὸς *irrigatio*, ab ἤρδαι.

Interdum

Interdum mutatur ſpiritus ut *ἁρμὸς coagmentatio* ab ἄρω; ὅρμος *monile*, & ἕρμα *fulcrum* ab εἴρω : tranſponuntur etiam literæ ut φάσγανον *gladius* ab ἔσφαγον.

Ex verbalibus orta.

1°. Oxytona Maſcul. in ικὸς, ὼν &c. Fœmin. in υλὶς, τρὶς &c.
2°. Paroxyt. Maſc. in τίας, ώδης, εις *purum*, &c. Fœm. in ϐα, θρα, ινδα, ότης, ία, ύτης, οσύνη, ήλη &c.
3°. Proparoxyt. Maſc. & Neut. in ος & ον (præcipuè purum) & όσυνος, όσυνον, &c. Fœm. in εια, τειρα, τέρεια, οινα, &c.
4°. Antecircumflexa in αῖος, εῖον, &c. Barytona in αιος.

Derivantur hæc ex recto vel ex genitivo.

Ex recto

Verbalia in { της ; της vel τηρ ; ής, έος ; ος ; ις vel ος } parturiunt alia in { τις, ϐις (pag. 22.) τεια, οινα (pag. 23.) υλις (pag. 24.) &c. ; τειρα (pag. 23.) ; εια ut ἀμέλεια *negligentia* ab ἀμελής. quædam in ια, ut δυσπραγία *infelicitas* à δυσπραγής. ; ότης ut τερπνότης *jucunditas* à τερπνός. ; ια ut ἀγγελία *nuntium*, item ἀγγελίεια (pag. 23.) ab ἄγγελος : προδοσία *proditio* à προδόσις. *præcipuè compoſita ab α, δυς & ευ, ut ἀπιστία* incredulitas, εὐταξία ordo ratus. }

Finita in ανσις, activæ ſignificationis parturiunt alia in ασία ſignificantia paſſivè ; ut θέρμανσις calefactio, θερμασία calor.

Ex genitivo

Verbalia in { τηρ ; τωρ ; μα } parturiunt alia { pauca in τέρεια (pag. 23.) in τηεις ut βλυστηεὶς *ſcaturiens*, quaſi à βλυστήρ. multa in τήειος, ια, ιον ut σωτήειος, ιον *ſalutaris, e;* σωτηεία *ſalus*, à σωτὴρ, ῆρος. ; quædam in τοεία τόειον, ut ἱστοεία *hiſtoria*, ἱστόειον *argumentum*, ab ἵστωρ, ορος. ; in τίας ut τραυματίας *ſaucius*, à τραῦμα, ατος. in τεὺς ut γραμματεὺς *ſcriba*, à γράμμα, ατος. }

Localia in ὼν fiunt ex genit. pl. ut κλαυθμὼν *locus flentium*, à κλαυθμὸς, ῶν.

Ex recto vel genitivo derivantur multa.

In ικος præcipue *ex recto* in ης vel ος ut κριτικὸς *criticus*, à κριτής· λογικὸς *rationalis* à λόγος. plura *ex genit.* à μων, μονος ut ἡγεμονικὸς *princeps* ab ἡγεμὼν, μόνος. & ab ωρ ορος, ut ῥητορικὸς *rhetoricus*, à ῥήτωρ, ορος &c.

Derivativa quæcunque in ικος, præposito α, abjiciunt ικ, & retrahunt accentū ut ἄλογος *irrationalis* à λογικός. Itaq; voces illæ Ciceronis (ad Attic. 8.) ἀπολιτικώτατος & ἀστρατηγικώτατος & apud Laertium (lib. 7. Cleanthes) ἀφύσικος *ineptus, obtusæ indolis*, videntur depravatæ.

In όσυνος, όσυνη, όσυνον: *ex recto* in ος ut γηθόσυνος *lætus* à γῆθος plura *ex genit.* à μων, μονος, ut μνημοσύνη *memoria*, μνημόσυνον *memoriale*, à μνήμων, ονος &c.

In εις purum, ώδης, ώτης, &c. *ex recto*, ut τιμήεις *honorabilis* à τιμή: καματώδης *laboriosus* à κάματος: ἀγγελιώτης *nuntius*, ab ἄγγελος. *ex genit.* ut φλογόεις *flammeus* à φλὸξ, γὸς. αἱματώδης *sanguinolentus* ab αἷμα, τος. &c.

In α, η, ις, (pag. 22.)

Innumera denique alia diversimodè variata in ος *&* ον, (*præcipuè purum*) *juxta has formas: ut* δέσμιος vinctus, κηδειὸς charus, ἀμοιβαῖος mutatorius, κραταιὸς fortis, γελοῖος ridiculus, αἰσχυντηλὸς verecundus, κονίσαλος pulvis, τρόπαιον trophæum, μνημεῖον monumentum, ῥητίδιον dictiuncula, *&c.*

*(pag. 22.) * Participialia

Ex participiis oriuntur.

1°. Absque omni mutatione, ut ἄρχων *princeps*, παραστὰς *postis*, εἱμαρμένη *fatum*, &c.

2°. Mutato

Accentu: ut δεξαμενὴ *receptaculum*, δράκων *draco*, &c.

Inflexione: ut αἴθων, ωνος *ardens*, κυὼν *canis*, καύσων *æstus*, σταγὼν *stilla*, &c.

Accentu & inflexione: ut ἀρηγὼν όνος *auxiliator*, κλὼν, ωνὸς *surculus*, κλύδων ωνος *fluctus*, &c.

Intermediis etiam literis, ut ἀηδὼν *luscinia*.

Terminatione: Oxyt. in ις paragog. ut ἀλαλκομενηὶς *propulsatrix*. in τὴς, τὶς, ut ἐθελοντὴς, τὶς, *voluntarius, ria*. paroxyt. in ία, ut οὐσία *substantia*, proparox. in ιος, ut ἐθελούσιος *voluntarius*.

His adde, ἀπατεὼν *deceptor*, ἄσμενος *gaudens*, ἀλέξαντος *defensorius* à genit. ἀλέξας, αντος, &c.

Adverbia

ADVERBIA.

Primitiva.

Oxyt. ἀεὶ, δὶς, ἐγγὺς, ἐκὰς, ἐπεὶ, λὰξ. μὰ, μὴ, νὰ, ἰὴ, ναὶ, οἱ, ὀψὲ, πεὶν, σχεδὸν, χαμαὶ, χθὲς, χωρὶς, ὡς, καὶ, ἰὼ. &c.

Item postpositiva; γε, δὴ, μὲν, μὴν: Poeticaà ψ δὴν, θὴν, ἐπὶς, νὺ, ἰὴ, ἰὼ, &c. δὴ præposit.

Paroxyt. ἄγαν, ἅλις, ἅμα, ἄνευ, ἅπαξ, ἄρτι, ἄσσον, ἄγχει, ἔτι, ἔπι, ἕως, ἤδη, ἡνίκα, ἠρέμα, θάμα, ἵνα, ἴκταρ, λίαν, μάλα, μάτην, μέχει, μόλις, ὅτε, πάλιν, πάλαι, πέρυσι, πέλας. Poet. ἄγχι, ἄντα, ἄπες, μίσφα, νόσφι, ὄφρα, πρόκα.

Proparoxyt. αὔειον, ἕνεκα, πέρυσι.

Circumflexa, αὖ, εὖ, νικῆ, ἐκεῖ, μῶν, νῦν, οἶ, ἦ, φεῦ, ὦ, ἰοὺ, &c. ὧν Ion. Poet. ἦ, αἶ, ἰεῦ, &c.

Antecircumflexa ἆρα, δεῦρο, δεῦτε, εἶτα. Poet. αὖψα, ἔνθαρ, αὖτε, ἦκα, ἦμος, ἶφι, τῆλε.

Carentia accentu, ὡς, τοι, &c.

Poterant ex his quædam aliunde deduci, nisi quòd minùs utile fuerit eorum origines curiosiùs perscrutari.

Particulæ in compositione præfixæ.

Ἀει, *βου, ἐει, ζα, λα; item δα, λι (*cæteris rariores*) adaugent significationem, & retrahunt plerumque accentum; quorum exempla rariora sunt apud oratores, ut ἀείδακρυς *valdè lacrymosus*, βέπαις *grandis puer*, λάβρος *nimiùm vorax*; cætera apud Poetas, ut δαφοινὸς *valdè cruentus*, ἐριαύχην *alta cervicis* ζάθεος *admodum divinus*, λιλαίομαι *valdè volo*. Ἡμι significat *semi*, ut ἡμιθανὴς *semimortuus*.

*Afferunt & ἱππο, ut ἱππογνώμων qui magnificè de se sentit.

Νη & νε (*particulæ poeticæ*) privant, ut νηκερδὴς *non lucrosus*, νέφος *nubes*; rarissimè augent, ut νήδυμος *valdè dulcis*, νήχυτος *latè fluens*.

Particula δυς, *difficultatem* seu *malignitatem*; adverbium εὖ, significat *facilitatem* seu *benignitatem*; ut δυσάλωτος *captu difficilis*, εὐάλωτος *captu facilis*; δυσμενὴς *malevolus*, εὐμενὴς *benevolus*.

Particula α est vel:
- Privativa στερητικὴ, pro ἄνευ; ut κακὸς *malus*, ἄκακος *innocens*; ὁρατὸς *visibilis*, ἀόρατος *invisibilis*.
- Conjunctiva ἀθροιστικὴ, pro ἅμα; ut ἄκοιτις *consors lecti*, ab α & κοίτη *lectus*.
- Intensiva ἐπιτατικὴ pro ἄγαν; ut ἀτενὴς *valdè intentus*.
- Redundans πλεοναστικὴ, ut στάχυς, ἄσταχυς *spica*.

Particula

Particula α sæpe adsciscit ν ante vocalem, ut ἄξιος *dignus*, ἀνάξιος *indignus*, &c. ante consonam, interdum γ vel μ pro ν, ut ἀγνοέω *ignoro*, ἄμβροτος *immortalis*: ἐρι etiam assumit γ, ut ἐρίγδουπος *valdè sonorus*: ἄγαν retinet vel abjicit ν, ut ἀγάννιφος *valdè nivosus*, ἀγάκλυτος *percelebris*, ἠγάθεος (η pro α) *admodum divinus*.

Derivativa.

1. Nullâ factâ mutatione:

Imperativi verborum & casus nominum migrant frequenter in Adverbia.

1°. Imperativi: ἄγε, εἶα, ἔα, ἀμέλει, &c.

2°. Nomina in recto vel obliquo utriusque numeri:

In recto: Adjectiva neutralia non rarò fiunt adverbia, ut ὀξὺ, διηνεκὲς, ἄριστα, μεῖζον; duo etiam masculina εὐθὺς, ἰθὺς. Substantiva admodum pauca, ut ἦμαρ Hesiod; μέγαθος *Herodot*.

In obliquis: Substantiva vel Adjectiva præsertim fœminina, adverbiorum naturam induunt:

In Gen. ut ἐπιπολῆς, ὀλίγου. Dat. ut σπουδῇ, ἰδίᾳ. Accus. (præposito sæpius articulo) ut δωρεὰν, τὴν ταχίστην.

Adjectivis accenseri possunt articuli, pronomina, & participia, in casu crebriùs obliquo; ut τῇ, αὐτοῦ, συνελόντι, &c.

2. Factâ mutatione.

Oriuntur derivativa tum ex adverbiis, tum ex aliis quibuscunque dictionibus.

Mutantur accentus, vel spiritus: ἀληθὲς, ἑκοντὶ, σφόδρα, σῖγα, ἡσυχῆ, ἐλεὸν *Hesiod*.

Adduntur in initio

1. Literæ, π, τ, ut ποῦ, πότε, πῇ, πῶς, &c. τέως, τηνίκα: poet. τῆμος, τόφρα, &c.

2. Syllabæ; ut ὅπου, ὅπως, ὅπη, ὁπηνίκα, &c.

Huc referri possunt composita; ut ἐνεγγύς, πρόπαλαι, ἀνάπαλιν, ταννῦν, πρότειτα, διαπαντὸς, κατόπιν, &c.

Variantur syllabæ in medio; cujusmodi pleraque sunt poetica; ut ἕκητι vel ἕκατι ab ἑκοντὶ; ῥίμφα (*ab* ἔρριφα); μίνυνθα (*à* μεμίνυθα ||); πρόχνυ (*à* πρὸ & γόνυ); item ἄφνω (*quasi à* φαίνω, *per metath.*)

In fine: per ablationem fiunt nonnulla: ut ἄνεω ab ἄνεως, ἀναμὶξ ab ἀναμίμιξαι. Per adjectionem aut variationem longè frequentissima.

Accentu discrepantia ab Oxyt. in ὶ, ut νυνὶ, πρωΐ: (pleraque ex ος facta, ut) αἰωεὶ, ἀκονιτί: in τὶ, ut νεωστί: in σὶ, ut ἑλληνιστί: in εὶ ut πανδημεί:

δημεί: in δὸν ut ὁμοθυμαδὸν: in ξ ut ὀδάξ: in δίς ut ἀμοιβαδίς: in τιὼ, ut ἐθελοντιώ. Rariora in δὴ, ut δηλαδὴ: in ξὺ ut μεταξὺ: in κρὺ ut ἀντικρὺ: in τὸς ut ἐκτὸς: in ὺς ut μεσηγὺς: in ρὸν ut δηρὸν diu. *his & sequentibus formulis quærenda sunt in tractatu accentuum.*

Paroxyt. exeuntia in περ, πυ, ποι, πω, τοι: ut ὥσπερ δήπυ, ἀμηγέποι, ὄπω, ἤτοι: in ην ut βύζην: in δην ut ἄρδην: in ω ut ἄνω: in άκις, ut ἑπτάκις: in ικα, ut αὐτίκα: Pauciora in ίνδην ut πλουτίνδην: in δρα ut ὑπόδρα: in θρα ut λάθρα: in υ ut πάνυ (& πάγχυ p.). in ος ut πάρος: in ωρ ut νύκτωρ: in ρω & σω ut πόῤῥω per metath. & πρόσω (à πρὸ): in ης ut ἐξαίφνης (ab ἐκφαίνω), pro quo ἐξαπίνης (*quod magis poeticum est*) *per dialys. & metath.*

Proparoxyt. in ον ut ἐνώπιον, σήμερον: in ε ut ἑκατέρωσε, ἔκτοσε p. (*mutatâ etiam literâ præeunte in τ ut*) πάντοτε, ἐνίοτε: in αχα ut πάνταχα: in ερθε ut ἔνερθε: Poetica in υδις ut ἄμυδις: huc refer ἄντικρυς.

Circumflexa: in ῦ, αχῦ, αχῆ, αχῶς, ut ἀγχῦ, πανταχῦ. πανταχῆ, πανταχῶς.

Antecircumflexa: composita ab αὖ exeuntia in ις, ut αὖτις, αὖθις: ab ἦμαρ, ut ἐννῆμαρ, &c. item δῆτα, τῆτα, τῆτες &c.

Varii accentûs: in ως ex genit. pl. in ων, (*servantia accentum primitivi*): ut ἀκριβῶς, ἡδέως: in δα ut κρύβδα, ἀναφανδὰ: in αι ut ἀνδρακὰς, ἀτρέμας: in ις ut ἀμφὶς, μόγις: in η ut ἐπειή, πάντη: in οι ut ἁρμοῖ, οἴκοι.

Barytona finita in

Δε, γε, θα, * θεν, θι, ζε, τε: & poet. in κε, φι, plerumque sequuntur accentum dictionum quibus adduntur, ut οἴκαδε, εὖγε, ἔνθα *, ἄνωθεν, οἴκοθι, ἀθήναζε, ὀρανόσε, ἄλλοτε, εἰσόκε, ἐμῆφι, α. præcipuè ex neutris in έα (abjecto ε) ut τάχα, ὦκα, ἄμμιγα &c.

* Significantia *de, ex.*
* Sed ἐνθάδε

Nonnulla sunt dicatalecta, finita plerumque in consonam ante vocalem, & in vocalem ante consonam.

Ante consonam	ὀ interdum ὀχὶ. ὄπω ἄχει, μέχει (interdum ἄχει ante ὀ, ἦς, &c.) Poetica in θε, κε, φι, ὄπιθε, εἰσόκε, νόσφι	ante vocalem	ὀκ, *ante aspiratã* ὀχ. ὄπως, *sed* ὄπωσι *ante utramque.* ἄχρις μέχρις. in θεν, κεν, φιν, ut ὄπιθεν, εἰσόκεν, νόσφιν.

Legitur ὀ *ante vocalem.* Ιλ. ϛ. υ. 392.

Ante utramque πέρα, ἰδοῦ, ἀτρέμας, & poet. μεσηγὺς, μεσσηγὺς, ante consonam frequentiùs πέρα, ἰδοὺ, ἀτρέμα, μεσηγὺ, μεσσηγύ. Apud Poetas sæpe σ finale abjicitur ex ακις ante consonam ut πολλάκι, ὁσσάκι: negligitur etiam σ ante θεν vel θε, ut, ὄπισθεν, ε, ὄπιθεν, ε, ab ὄπις: ἔκτοσθεν, ε, ἔκτοθεν, ε, ab ἐκτὸς, &c.

Quædam terminantur in ι & ει ut ἀναιμωτὶ & ἀναιμωτεί.

ADVERBIA QUAEDAM specialem habent comparationem: formant enim

Comparat. { Paroxyt. in τέρω. Antecircumflex. in ον præcedente duplici ττ, σσ, λλ. } Superlat. { Paroxyt. in τάτω { ἄνω, ἀνωτέρω, τάτω. πέρα, ωτέρω, τάτω. πάρος, οτέρω, τάτω. Proparoxyt. in ιστα; ut ταχὺ, θᾶττον, θᾶσσον, τάχιστα: μάλα, μᾶλλον, μάλιστα.

PRO VARIETATE significationis classes adverbiorum constitui possunt penè innumeræ, quarum insigniores brevitatis causâ reduci possunt ad duo summa genera, Qualitatis & Quantitatis.

QUALITATIS ποιότητος. Primit. ut εὖ *bene*, λὰξ *calce*, ἶφι *fortiter*, εἰκῆ, μάτην, μὰψ, *frustra*, ἠρέμα *quietè*, ἐπὶς *temere*.

Derivativa; pleraque orta ex neutris ut ὀξὺ *acutè*, ἄριστα *optimè*, ὁποῖα *qualiter*, &c. in ως ut ἀκριβῶς *accuratè*, παραβόλως *temere*, ἀραρότως *firmiter*, πῶς *quodammodo*, ὅπως *quoquo modo*; Pleraque in ι (non paragogico) ut ἑκοντὶ (ἕκητι vel ἕκατι. p.) *sponte*, ἀκονιτὶ *sine pulvere*, ἀκροποδιτὶ *suspenso gradu*: in ιστι ut ἀνδρειστὶ *viriliter*, in ει, ut ἀναιμωτεὶ *sine sanguine*. in δὸν ut ὁμοθυμαδὸν *unanimiter*. in δην ut ἄρδην *altè*. in την ut ἐθελοντὴν *ultro*. in ξ ut ὀδὰξ *mordicus*, ἀναμὶξ *mixtim*. in δις ut ἀμοιβαδὶς *vicissim*. in δα, δεν, α, ex verbo præcipuè oriunda, ut κρύβδα *occultè*, ἀναφανδὰ *manifestò*, ὑπόδρα *torvè* (ab ὑφορέω) κρύφα *occultè*, σῖγα *tacitè*.

Innumera item alia incertæ terminationis qualia sunt δωρεὰν *gratìs*, ἡσυχῆ *quietè*, αὐτοποδὶ *pedibus tantùm utendo*: ἁρμοῖ *congruenter*, πῆ, *quodammodo*, ὅπη *quoquo modo*, Poet. ἐλεὸν *miserabiliter*, ἄνεω *mutè*.

Composita ἐξεπιτηδὲς *datâ operâ*, διακενῆς *inaniter*, παραβόλως *temere*, ἐπαυτοφώρῳ *in ipso facto*, *manifestò*, ἐκποδὼν *è vitâ*, ἐμποδὼν *impedimento*, πάρεργα *è re*, ἔμπαλιν, ἀνάπαλιν *è contrario*, ἁμῆγε, ἀμηγέπῃ, ἀμηγέπως, ἁμωσγέπως *quodammodo*; ἀμειγέπη *uno modo*; ὁπηδήποτε, ὁπηδήποτε, ὁπηδήποτοῦν, ὁπωσδὴ, ὁπωσδήποτε, ὁπωσδηποτοῦν, ὁπωσοῦν (vel ὅπως οὖν) ὁπωσοῦν, ὁπηδήποτε *quomodocunque*, *utcunque*, ἀτρέμας *intrepidè*, Poet. πρόχνυ *in genua*, κατὰ δύναμιν pro virili.

His

His adde formulas propter significationem adverbiales, ὅπη οὖν, ὅπη ἄν, ὅπη ποτὲ, ὅπως ἄν, ὅπως ποτὲ *quomodocunque*, ἔσθ᾽ ὅπη, ἔστιν ὡς *quodammodo*, ὅπως ἔτυχε, ἐκ τοῦ εὐθέος, ἐκ τοῦ παραβόλου *temerè*, ὃν τρόπον *quomodo*, ὅντινα τρόπον, ἔστιν ὃν τρόπον *quomodocunque*, ἐς τὸ φανερόν, ἐκ τοῦ προφανοῦς, ἐμφανοῦς, vel φανεροῦ, ἐν τῷ φανερῷ vel ἐμφανεῖ, πρὸς vel εἰς τοὐμφανὲς *manifestò*, ἐκ τοῦ ἀνελπίστου, ἐξ ἀπροσδοκήτου *inopinatò*, ἐκ τ᾽ αὐτομάτου *fortuitò*, ἐκ τοῦ τεθαῤῥηκότος *confidenter*, ἐξ ἑτοίμου *sponte*, πρὸς ἀγαθοῦ, πρὸς καλοῦ, εἰς καλόν, ἐν καλῷ, πρὸ ὁδοῦ *commodè*, πρὸς κακοῦ *incommodè*, πρὸς τρόπου, κατὰ τρόπον *decenter*, ἀπὸ τρόπου *indecenter*, πρὸς ὀργὴν *iracundè*, ἐν δίκῃ *justè*, κατὰ σπουδὴν, κατ᾽ ἀκρίβειαν *diligenter*, παρ᾽ ἀξίαν *indignè*, ἐκ τοῦ σπουδαίου *seriò*, παρ᾽ ἀλλήλων *mutuò*, ἐπὶ ματαίῳ *frustrà*, παρὰ πόδα *congruenter* &c.

Referuntur ad hoc Genus duæ aliæ classes:

Similitudinis ὁμοιώσεως. ὡς *ut*, interdum *sic*. Derivat. οἷον, οἷα, οἵως *quasi*, *ut*, (interdum *sic*) οὕτω, οὕτως, οὑτωσὶ *sic*, ὁμοίως *similiter*. Compos. ὡσεί, οἱονεί, ὥσπερ, ὡσπερεί, ὥστε, καθό, καθά, καθάπερ, καθαπερεί, καθώς, καθότι, ὧδε *sicut*, *veluti*, ὡσαύτως, τῷδε *similiter*, ἧπερ *prout*, Poet. ἠΰτε, ἠΰτε, ἠΰτε περ *sicut*, τῷκα *hoc modo*, ὁμῶς *similiter*.

Ὡς ἄν, ὥσπερ ἄν, ὡς δή, καθάπερ δή, ὡς οὖν, ὥσπερ οὖν, ὡς γοῦν, ὡς οὖν δή, ὥσπερ οὖν δή, ὡς ἂν εἰ, ὥσπερ ἂν εἰ, καθάπερ ἂν εἰ, (rariùs conjunctim ὡσανεί, ὡσπερανεί, καθαπερανεί,) ὡς ἄρα, ὥσπερ ἄρα, ὡς ἀμέλει, ὥσπερ ἀμέλει, ὡς ἂν δηλαδή, ὡς ἂν δήπου. ὡς ἂν δήπουθεν, *ac si*, *quasi*, *uti*, (& in initiis sententiæ) *quasi verò*, διάπερ *sicut*, οὕτω δή, κατὰ ταῦτα, ἐφ᾽ ἓν *sic*, *pariter*.

Causae αἰτίας. ἕνεκα, χάριν, (Poet. εἵνεκα) *gratiâ*, κατὰ πολλὰ *multis de causis*.

QUANTITATIS ποσότητος sive Mensuræ μέτρου. Prim. ἅλις *satis*, ἄχρι, μέχρι, ἐς *usq*. Deriv. ἴσον, ἴσα, ἰσάκις *æqualiter*, τόσον, τόσῳ, τοσοῦτον, τοσούτῳ *tantùm*, ὅσον, ὅσῳ, πόσον, πόσῳ *quantùm*, μέγα, πολὺ *multùm*, πολλῷ, & Poet. πολλὸν *multò*.

Μέχρις οὗ *usque*, κατὰ ποσόν. ἐπὶ ποσὸν *aliquantò*, παρὰ τοσοῦτον *tantò*, ἐπ᾽ ἴσης (& conjunctim ἐπίσης.) ἐπὶ ἴσῃ, ἐπὶ ἴσοις *æqualiter*.

Huic generi subjiciuntur classes omnes sequentes.

Amplificationis ἐπιτάσεως. Primit. ἄγαν, μάλα. λίαν, *valdè*, καὶ *etiam*. Deriv. μέγα, πολύ, πόλλῳ *multùm*, *multò*, πλείω, μεῖζω *magis*, πλεῖστα *plurimùm*, μακρῷ *longè*, σφόδρα. σφοδρῶς, πάνυ *valde*, ἄκμην *ad summum*, νεανικῶς *vehementer*, ὑπερφυῶς *supra modum*, ἐνδεχομένως, ἐπιεικῶς, ῥᾳδίως *admodum*, ἄρδην, διαμπερὲς *penitùs* ἄδην, ἐπιβλὺξ *abundè*, παντελῶς, πανυδεί, παντάπασι, -ιν (ante conf.

 Æc

&c. p. 109.) *omnino*. Compos. ὑπεράγαν, ὑπέρλίαν *multo magis*, παμπάν *omnino*. Ionic. μέγαθος *valde*. Poet. κάρτα *valde*, ὄχα & ἔξοχα *præcipuè*, πανσυδὶῃ *toto impetu*, πάμπαν *omnino*. Interdum πρόχνυ *funditùs*, ἀντικρὺ *penitùs*, ἔμπης *vehementer*, περιπρὸ, διαπρὸ *penitùs*. Οὐχ ἥττον, οὐχ ἥκιστα, οὐκ ἐλάχιστα *potissimùm*, οὐδ᾽ ὀλίγου *multùm*, πολύ τι *vehementer*, ὡς, καὶ, (interdum ἐπεί, ἐπειδή) ὥστε, ὅτι, ὡς ὅτι, ὡς οἷόν τε, ὅσον, ᾗ δυνατόν, ὡς δυνατόν, ὅπως, (sequente superlativo, saltem quoad significationem) *quàm, perquàm*, ut ὡς vel καὶ μάλα vel μάλιστα, ὥστε μάλιστα, ὅτι μάλιστα, ὡς ὅτι μάλιστα, ὡς οἷόν τε μάλιστα, ὅσον μάλιστα, ὡς δυνατὸν μάλιστα *quàm maximè*, ᾗ δυνατὸν βέλτιστα *quàm optimè*, ἐπεὶ, ἐπειδὴ, vel ὅπως τάχιστα *quàm citissimè*: ὡς, ὅσον, ὡς σφόδρα, post quædam positiva; viz. θαυμαστῶς vel θαυμαστόν, θαυμασίως vel θαυμάσιον, ἀμηχάνως, ἀμήχανον, ut θαυμαστὸν ὡς, θαυμασίως ὅσον, ἀμηχάνως ὡς σφόδρα *immane quantum*: ὅτι, ὅσον sequente accusativo neutro, ut ὅτι τάχος *quàm citò*, ὅσον σθένος *pro virili*. Πρὸς ὑπερβολήν, καθ᾽ ὑπερβολήν, εἰς ὑπερβολήν, καθ᾽ ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολήν, ὑπὲρ ἐκ τοῦ περιττοῦ *supra modum excellenter*, ὡς πολύ, ὡς τὸ πολύ, ὡς ἐπὶ πολύ, τὰ πολλά, ὡς τὰ πολλά, ἐς τὰ πολλὰ *plerumq*., μακρῷ τὰ πάντα *longè omnium*, ἐπὶ πολύ, εἰς μέγα *valdè*, κατὰ πολύ, παρὰ πολύ, (rariùs κατὰ πολὺ, ἐπὶ πολὺ) ἐπὶ πλεῖον (ἐπιπλεῖον & ἐπιπλέον), ἐπὶ μᾶλλον, ἐκ περιττοῦ μᾶλλον, μᾶλλον ἀεί, παντὸς μᾶλλον, ἐκ προσαγωγῆς *multo magis, magis magisq*., περὶ πολλοῦ *magni*, περὶ πλείονος, ἐπίπροσθεν *pluris*, περὶ πλείστου *plurimi*, τὸ μὲν σύμπαν, τὸ παράπαν, εἰς ἅπαν, ἐκ παντός, περὶ παντός, ἀντὶ παντός, κατὰ πάντα, εἰς πᾶσαν, ἐκ παντὸς τρόπου, εἰς τέλος, καὶ μάλα γε *omnino, imprimis*, τὸ πλεῖστον, τὰ πλεῖστα, ἐπὶ πλεῖστον (sæpiùs ἐπιπλεῖστον) τὸ μέγιστον, τὰ μέγιστα, εἰς μέγιστα, εἰς τὰ μέγιστα, εἰς τὰ μάλιστα, τοῖς μάλιστα ὁμοίως, καὶ τὸ μέγιστον, κἂν μάλιστα, πολὺ μάλιστα, πάντων μάλιστα, μέγιστον δὴ καὶ οὐχ ἥκιστα *ut plurimùm, quàm maximè*. κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον, ἐκ τῶν ἐνδεχομένων, ὡς ἐκ τῶν ἐνδεχομένων, ὡς ἐκ τῶν ἐγχωρούντων, ὡς ἐκ τῶν ἀφορμῶν *pro virili, quàm optimè*, πρὸς ἀφθονίαν *abundè*, εἰς τὰ ἔσχατα *summè*, μικρόν τι πρός, καὶ πρὸς *paulò ampliùs*, ἐκ χειρός, ὁπαχῇπερ ἂν ᾖν δυνατόν, ὅση δύναμίς γε πάρην *pro virili*, πολλοῦ vel πολλοῦ γε δεῖ, οὐδ᾽ ὀλίγου δεῖ, οὐδ᾽ ἐγγὺς *multùm abest*.

Diminutionis μειώσεως. Prim. ἦκα *sensim*, σχεδὸν *ferè*, μόλις *vix*, γε *saltem*. Derivat. σπουδῇ, σχολῇ, μόγις *vix*, μικρόν, μικροῦ, μικρῷ, ὀλίγου, ὀλίγῳ *parùm, paulò*, λίγδην, ἐπιλίγδην, ἐπιψαύδην, ἀκροθιγῶς ἀφοσιουμένως *strictim, perfunctoriè*, ὅσον interdum *ferè*, ἧττον, ἐλάσσονι, ἐλαττόνως, ἐλαττονάκις *minùs*, ἥκιστον, ἥκιστα &c. *minimè*. Poet. μίνυνθα *paululum* &c. Comp. ὅτι, μήτι, μήτιγε, οὔτοιγε, μήτιγε *nedum*; Μονονού, μονονουχί, μονονουχὶ *tantùm non*, ὅμως τι *ferè*, γοῦν *saltem*.

Ὅσον

Ὅσον οὐ, ὅσον οὔπω, ὅσον οὐδέπω, ὅσον οὐκ ἤδη tantū non, μὴ ὅτι, μὴ ὅτι γε, μὴ ὅτι δή, μήτοι γε δή, μήτι δή, μήτι γε δή, οὔτοι γε δή, μήτι δή, μήτι γε δή, οὐχ ὡς, οὐχ ὅπως nedum, quo minùs, (altē non, σχεδὸν ὅσον ferè, οὐχ ὅτι nedum, tantū abest, κατὰ βραχύ, κατὰ μικρόν, παρὰ πολύ, διὰ μικρόν, παρὰ μικρόν, παρ' ὀλίγον, κατ' ὀλίγον, (παραμικρόν, παρολίγον &c. rariùs) παρὰ βραχύ, ἐπ' ἔλαττον sensim, tantillū, περὶ μικροῦ vel σμικροῦ, περὶ ὀλίγου, περὶ οὐδενός, διὰ οὐδενός, εἰς οὐδέν, παρὰ φαῦλον, πρὸς ὀλίγον, ἐπ' ὀλίγον, ἐπὶ μικρὸν parvi, nihili, ἐπὶ τὸ πάνυ μικρόν, μικρὸν ὅσον, ὀλίγον ὅσον perparū, εἰς ἐλάχιστον minimùm, pro minimo, περὶ ἐλάττονος minoris, περὶ ἐλαχίστου minimi, παρ' ἐλάχιστον, παρὰ τοσοῦτον, παρὰ σχεδόν, ἐν ὀλίγῳ propemodū, ferè, παρὰ μίαν, παρ' ἕνα uno minùs, ἥκιστά γε, ἥκιστα, σχολῇ γε multò minùs, οὐδ' ἀρχήν, οὐδὲ γρῦ ne tantillum quidem, πολὺ ἥκιστα, οὐ πάνυ, οὐ πάνυ τι, οὐδέν τι πάνυ, ὁμοίως τοῖς ἥκιστα, ὡς οὐδὲν χρῆμα quàm minimè, ὁδοῦ πάρεργον obiter. Poet. βαιὸν ὅσον, βραχὺ ὅσον pauxillum.

Numeri ἀριθμοῦ. Prim. ἅπαξ semel, δὶς bis. Deriv. ex cardinalibus orta, ut τρὶς ter, τετραποδιστὶ quatuor pedibus: in άκις, ut ἑπτάκις septies, ὁσάκις quoties, πολλάκις multoties: in χα, χῆ, χοῦ, χῶς, πλῶς, πλασίως, ut πένταχα, πενταχῆ, πενταχοῦ, πενταχῶς quinquies, διπλῶς, διπλασίως dupliciter: in χθα, ut δίχθα dupliciter. Comp. ἐφάπαξ, εἰσάπαξ semel, &c. ἐπὶ τρὶς ter.

Temporis χρόνου. Primit. νῦν nunc, πρὶν priusquam, χθὲς heri, ἀεὶ semper, αὖ, πάλιν rursus, ἔτι adhuc, postquam, ἅμα ut primùm, ἔστε donec, ἄρτι nuper, ἕως quamdiu, ἤδη jam, θαμὰ crebrò, ὀψὲ serò, πάλαι olim, ὅτε, εὖτε, ἡνίκα quando, αὔριον cras, πέρυσι anno superiore. Poet. δηρὸν diu, ἦμος quando. ὄφρα quamdiu, μέσφα donec, αἶψα, εἶθαρ, πρόκα statim. Deriv. εὐθὺς statim. διηνεκὲς continuò, πάντοτε, ἑκάστοτε semper, σπουδῇ festinanter, ἀρχὴν ab initio, τότε, τηνίκα tunc, πηνίκα, ὁπηνίκα, πότε quando, ὄφρα quousq; dum, νυνὶ nunc, πρωΐ, πρωΐαν manè, νύκτωρ noctu, αὖτις, αὖθις rursus, ἄφνω, αὐτίκα repentè, πρότερον priùs, ὕστερον posteriùs, ἐνίοτε interdum αὐτόθεν extempore, σήμερον hodie, ἀρμοῖ, νεωστί, ἀωρὶ intempestivè. Poet. ἦμαρ interdiu, cum compositis ἐννῆμαρ novem diebus &c. ῥίμφα, ὦκα celeriter, τόφρα tamdiu, τῆμος tunc, πρῷ vel πρῴ manè, δηθά, δηρὸν diu, πάρος priùs, ἀρχῆθεν ab initio, τῆτες Att. σῆτες Ion. σᾶτες Dor. hoc anno. Compos. οὔπω, μήπω, οὐδέπω, μηδέπω, οὔτιπω, μήπω γε, οὐδέπω, οὐδέπω γε necdum, πώποτε unquam, δήποτε, δήποτ' οὖν tandem, μήποτε, οὔποτε, μηδέποτε, οὐδέποτε, μηδεπώποτε, οὐδεπώποτε nunquam, ὅταν ὁπόταν, ἐπάν, ἐπειδάν (rariùs ὅτ' ἄν, &c.) ὁποτεοῦν quando, quandocunq; νῦν δή, ταννῦν, τονυνέχον nunc, πρινὴ priusquam, πρότου, προτοῦ γε anteà, τοπρωῒ manè, ἔκπαλαι, πρόπαλαι olim, εἰσαῦτις, ἐξαῦτις posthac, ἐξαίφνης, ἐξάπινα, ἐξαπίνης repentè, ἐναγχος nuper, μηκέτι nondum,

 τηνι-

τηνικάδε, τηνικαῦτα *tum*, διαπαντὸς *semper*, ὁσημέραι *quotidiè*, πρότριτα *tribus antè diebus*, ἐξαυτῆς *eodem momento*, ἐπιπολὺ *diu*, ἐξαρχῆς, ἀπαρχῆς, κατ' ἀρχῆς, κατ' ἀρχὰς *ab initio*, παραχρῆμα *ex tempore*, ἐκποδὼν *è vestigio*, διὰ τάχους, διὰ ταχέων *celeriter*. &c. Poet. ἐπειδὴ *postquam*, εἰσότε, *donec*, νῦν γάρ, νυνδί, νυνμενὶ *nunc*, ἔνδυο *dicto citiùs*.

Καὶ νῦν, νῦν ἄρτι, καὶ δὴ jam jam, ἔτι μήν, εἰς ἔτι, ἔτι καὶ νῦν, εἰς ἔτι καὶ νῦν *hucusque*, ὅτε τε, ὅτε περ *quando*, ἔσθ' ὅτε, ἔστ' ἄν, ἔστε περ *donec*, αὐτίκα τε *simulac*, αὐτίκα γε μάλα, αὐτίκα δὴ μάλα, ὡς θᾶσσον *quamprimùm*, δὴ τότε, τότ' ἤδη, τότε δή, τότε δὴ τότε, τότε δὴ καὶ *tum demum*, οὐ γὰρ ἄν ποτε *nunquam*, ἔστιν ὅτε vel ὅπου *aliquando*, τὴν ἀρχήν, τὰς κατ' ἀρχὰς *ab initio*, ἐν βραχεῖ, περὶ βραχέος, ὀλίγον χρόνον, ὀλίγον ἐπὶ χρόνον, δι' ὀλίγου, ἐξ ὀλίγου, ἐντὸς ὀλίγου, οὐκ εἰς μακρὰν *brevi*, ἐν τάχει, κατὰ τάχος, εἰς τάχος, ἐκ ποδός, παρὰ πόδα, παρὰ πόδας, παρὰ ποσί, παρ' ἄσσον *celeriter, è vestigio*, τὴν ταχίστην *quàm celerrimè*, ἐξ οὗ, ἐξ ὅσουπερ, ἀφ' οὗ *unde, ex quo*, ἔναγχος τοῦ χρόνου *nunc*, μέχρι πόῤῥω *diu*, ἐκ τοῦ παραχρῆμα, ἐκ τοῦ παραυτίκα, ἐξ ὑπογύου, ἐκ τοῦ αὐτοσχεδίου, ἐκ τοῦ καιροῦ, παρὰ χρέος *extempore*, ὅσον οὐ, ὅσον οὔπω, ὅσον οὐδέπω, ὅσον αὐτίκα, ὅσον οὐκ ἤδη *pene jam*, ἐκ δευτέρου *iterum*, ἐκ πολλοῦ, περὶ πολλοῦ *jamdiu*, ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖστον *longissimè*, ἐκ τούτου, ἐν ὑστέρῳ, μετὰ τοῦτο vel ταῦτα, τὰ μετὰ ταῦτα, ἐπὶ τούτῳ vel τούτοις, μετὰ χρόνον *posthac, posteà*, εἰς ἐπιοῦσαν *in posterum*, ἀπὸ καιροῦ, παρὰ καιρόν, ἄνευ καιροῦ, παρ' ὥραν *intempestivè*, πρὸς καιρόν, πρὸς ὥραν, ἅμα τῷ καιρῷ, καιρόνδε, ἐπὶ καιροῦ, εἰς δέον, ἐν τῷ δέοντι *tempestivè*, διὰ τέλους, εἰς τὸ διηνεκές, εἰς ἀεὶ *semper*, μετὰ σχεδόν, μετὰ μικρόν, μετ' ὀλίγον *paulò pòst*, κατὰ βραχύ, παρ' ὀλίγον, κατ' ὀλίγον, κατ' ὀλίγους *paulatim*, οὐ δὴ γέπω *nondum*, οὐκ εἰς μακρὰν *brevi*, εἰς τανῦν, πρὸς τὸ παρόν, ἐν τῷ παρόντι, ἐν τῷ αὐτίκα, παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν *impræsentiarum*, εἰς τόδε χρόνου *adhuc*, τὸ κατ' ἀρχὰς *ab initio*, σὺν χρόνῳ *tandem*, ἐν τόσῳ δὲ χρόνῳ *tantillo tempore*, πρὸς βραχύ, πρὸς ὀλίγον, ἐπὶ vel ἐς μικρόν, ἐς vel πρὸς ὀλίγον *parumper*, μικρὸν ὅσον ὅσον *tantillum*, ἐν ᾧ *dum*, εἰς ὅ, εἰς ὃ δὴ *usque dum*, ἐν ἀκαρεῖ, ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου (ἀκαρῆ interdum), ἐν ἀτόμῳ, ἐν στιγμῇ χρόνου, κατ' αὐτὸ *ipso momento*, ἐν ὅσῳ, ἐν τούτῳ, ἐν τοσούτῳ, ἐν τῷ μεταξὺ *interea*, κατὰ πολλὰ *frequenter*, μεθ' ὃ *postquam*, ἐφ' ὅσον χρόνον, ἐφ' ὅσον, ἐφ' ὅσα *quamdiu*, ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον, ἐπὶ τοσοῦτον *tamdiu*, ἐφ' ἑκάστης, καθ' ἑκάστην, ἐφ' ἡμέραν *quotidiè*, μεθ' ἡμέραν *interdiu*, περὶ μιᾶς, τῇ προτεραίᾳ, μιᾷ πρότερον ἡμέρᾳ *pridie*, τῇ ὑστεραίᾳ, εἰς τὴν ὑστεραίαν, μιᾷ ὕστερον ἡμέρᾳ *postridiè*, εἰς τρίτην ἡμέραν *perendie*, ἅμα τῷ πρωῒ *summo diluculo*, &c. Poet. ἔστ' ἐπὶ *donec*, ἐπὶ δηρὸν *diu*, τὰ ποθέσπερα *vesperi*.

Loci τόπου. Prim. οἶ *quò*, οὗ, ἵνα *ubi*, ἑκὰς *longè*, ἐκεῖ *illic*, ἐγγύς, πέλας *propè*, πέραν *ultra*, ἴκταρ *juxta*, χαμαὶ *humi*, δεῦρο (Atticè δευρί) *huc*. Poet. ἄψ *retro*, ἄντα *coram*, ἆσσον, ἄγχι *propè*, τῆλε *procul*. Derivat. ἀμφίς, πέριξ *circum*, πάντη, ἑκάστοτε *ubique*, ἄλλοτε *alibi*, δημοσίᾳ, πανδημεὶ *publicè*, μεταξὺ *inter*, πλησίον *propè*, ἀντικρύ, ἄντικρυς *coram*, *è regione*, ὄπισθεν cum compositis *à tergo*, ἀπωτέρω *procul*, πόῤῥω, μακρὰν *longè*, ἀκροπόλεως (rariùs ἐξακροπόλεως) *in summitate*. Poet. ᾗχι *quâ parte*, ἄντην *coram*, τηνεὶ *illic*, μεσσηγὺς *inter*, ἄλλυδις *alibi*, μεγαλωστὶ *latè*. Compos. ἐνεγγυς *propè*, ἔναντι, ἀπέναντι, &c. ἀντίπεραν, ἀπαντικρύ, ύς, καταντικρύ, ὺς *è regione*, ἀμηγέπη, ἀμηγέποι *quocunque*, οὗπερ, ἔνθαπερ *ubi*, περίπου *circiter*, οἷπερ, οἴγε *quò*, εἴπη, εἴποτε *sicubi*, ἀλλοθίπου, ὁπήποτε, ὁπουδήποτε, ὅπουπερ, ὅπουοῦν *ubicunque*; ἀνόπιν, ἔμπαλιν *retrò*, κατόπιν, μετόπιν *à tergo*, ἀνέκας *sursum*, ἀμοιγέπου *ubique*, ἐπέκεινα, ὑπερεπέκεινα *trans*, ἐνώπιον, κατενώπιον *coram*, προσποδών, ἐμποδὼν *obviàm*. Poet. διαμφὶς *utrinque*, ἀποπρό, ἀπόπροθι, ἀπόπροθεν, -ε *procul*, ἔμπαλιν *propè*, ᾗχί περ *ubi*.

Pleraque finita in

θι, οι (ex οθι per sync. & cras.) σι, χοῦ, τός, θα significant *in loco*: ut οἴκοθι οἴκοι *domi*, Ἰσθμόθι Ἰσθμοῖ *in Isthmo*, Ἀθήνησι *Athenis*, ἑκασταχοῦ *ubique*, ἐκτὸς *extra*, ἔνθα *ibi*: quædam in ου, pauciora in χῆ, δον, ut αὐτοῦ *ibi*, οὐδαμοῦ *nullibi*, πανταχῆ *ubique*, ἔνδον *intus*. Orta ex Dat. fœmin. in η significant potius *in viâ*, ut τῇ, ταύτῃ, ἐκείνῃ *hac viâ* vel *ibi*.

θεν (θε Poet. pag. 109) *de* vel *à loco*, ut οὐρανόθεν *de cælo*, ἄνωθεν *desuper*, ἔνθεν, ἐντεῦθεν, αὐτόθεν *inde*, δήπουθεν *undecunque*, ὁμόθεν *ex propinquo*, μακρόθεν *è longinquo*: sed ἔσωθεν, ἔνδοθεν *intus* vel *ab intra*, ἐγγύθεν *propè*, κυκλόθεν *in circuitu*, πρόσθεν, ἔμπροσθεν *coram*, ὄπισθεν *à tergo*.

δε, ζε, σε, *ad locum*, ut οἴκαδε *domum*, Ἀθήναζε *Athenas*, χαμᾶζε *in humum*, θύραζε *foràs*, οὐρανόσε *in cælum*, ἀλλόσε *aliàs*, ἐκεῖσε *illuc*, οὐδαμόσε *nusquam*, ὁμόσε *in eundem locum*. quædam ante θι, θεν, σε habent ω ut ἑτέρωθι *alibi*, ἀμφοτέρωθεν *utrinque*, ἑκατέρωσε *utroque*.

ω *in loco* & *ad locum*: ut ἄνω *supra*, *sursum*, κάτω *infra*, *deorsum*: sic ἐνθάδε, ἐνταῦθα, ἐνταυθοῖ *hic*, *huc*, ἐκεῖ *illic*, *illuc*, οἷ *quò*, *ubi*, οὗ, ὅπου, ὅποι *ubi*, *quò*, ἀλλαχοῦ *alibi*, *aliò*.

Πού δήτα, ἵνα τε *ubi*, ὅθεν δή, ὅθεν δήποτε, ὅθεν οὖν *undecunque*. ὅπη ἄν, ὅπου δή, ὅπουπερ ἄν, ὅπη ποτέ, ἔστιν ὅπου, ὅπου δή οὖ, ὅπου, ὅπη (sequente) ἂν τύχοι vel τύχῃ *ubicunque*, ὅπου ποτ' οὖν *ubinam*, μέχρι πόῤῥω *longè*, τῇ καὶ τῇ, δεῦρο κἀκεῖ *huc illuc*, δεῦρο κἀκεῖσε *ultrò citròque*, ἔνθεν κἀκεῖθεν *hinc illinc*, ταύτῃ πῃ, πῃ ταύτῃ *alicubi*,

εἰς

εἰς χεῖρας, ἐκ χειρὸς *cominùs*, εἰς τοὔπισθεν *retrò*, ἐπὶ τάδε *cis*. ἐπὶ θάτερα, καθ' vel ἐφ' vel παρ' ἑκάτερα, ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα *utrinque*, διὰ πολλοῦ, διὰ μακροῦ *longo intervallo*, διὰ πλείστου *longissimè*, ἐπὶ τούτῳ *huc*, ἐπ' εὐθείας, πρὸς ὀρθήν, κατ' ὁδὸν *rectà*, παρ' ἄγχιστον *propé*. Poet. ἀμφὶ περὶ *circumcirca*, ἔνθα καὶ ἔνθα, ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ *hinc illinc*, ἀλλυδὶς ἄλλη *alið atque alió*.

Sub loco comprehendi possunt tres aliæ classes.

Congregandi ἀθροίσεως. Prim. ἅμα, ὁμοῦ *simul*. Derivat. in ινδην (quæ significant *delectum*), ut πλουτίνδην *divites quosque eligendo*: nonnulla in δον & δην, ut ἀγεληδὸν *gregatim*, συλλήβδην *comprehensim*: in ι ut πανοικὶ *cum tota familia*, αὐτανδρὶ *cum ipsis viris*: ex collectivis orta, ut ἀθρόως *confertim*. Compos. καθόλου *universim*. Poet. ἄμμιγα *unà cum*, Æol. ἄμυδις *simul*.

Ἐπὶ τὸ αὐτὸ *eòdem*, σὺν δέ, σὺν καί, ἐπί γε ὁμοῦ *simul*.

Separandi χωρισμοῦ. Primit. ἄνευ, ἄτερ *absque*, νόσφι χωρὶς *seorsim*. Derivat. μόνον, κατὰ μόνας *solùm*, ἰδίᾳ *privatim*, ἀνδρακὰς *viritim*, λάθρα *clàm*, &c. Poet ἄνευθε, ἀπάνευθε, ἄτερθε, ἀπάτερθε *seorsim*, *absque*, ἄνδιχα, διάνδιχα *divisim*.

Ordinis τάξεως. Primitiv. εἶτα *deinde*. Derivat. ex Ordinalibus, ut πρῶτον, πρώτως *primò*, δεύτερον, δευτέρως *secundò*, &c. τέλος, τελευταῖον, ὅλως *denique*, μεταστοιχεὶ *in ordines*, αὐτόθεν *ipso statim initio*. Comp. ἔπειτα, μετέπειτα, εἰσέπειτα *deinde*, ἑξῆς (ab ἐξ ἧς retracto spiritu; Stephanus vult esse primitivum; alii deducunt ab ἔχομαι *adhærebo*) ἐφεξῆς, καθεξῆς *deinceps*.

Τὴν πρώτην, τὴν ἀρχὴν *initio*, τὸ τέλος, τέλος δέ, πέδε τέλος, ὥστε τέλος, πρὸς τὸ τέλος, ἐπὶ τέλει, τὸ τελευταῖον, τὰ τελευταῖα (vel τοτελευταῖον & τατελευταῖα), τὸ σύνολον, ἐπὶ πᾶσι, τοῦ λοιποῦ *postremò*, *deniq*; ἐκ δευτέρου, ἐκ τρίτου &c. *secundò*, *tertiò*, &c. αὐτίκα γε, αὐτίκα γοῦν, αὐτίκα δήπου *ac primùm quidē*, αὐτίκα γὰρ *primùm enim*, ταύτῃ καὶ ταῦτα, ταῦτα μὲν δὴ ταύτῃ, καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, καὶ ταῦτα μὲν πρὸς ταῦτα, τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτο *hactenus*.

Orationis λόγου. Derivat. in ιστι quæ gentis idioma plerumque denotant, ut Ῥωμαϊστὶ *Romanè*, Βαρβαριστὶ *Barbarè*, αὐτολεξεὶ *verbatim*, ῥητῶς *certis verbis*, *nominatim*, ἀρρήτως *infandè*, παρρησίᾳ, παρρησιαστικῶς *apertè*, *cum libertate loquendi*: διαρρήδην, ἐπιρρήδην *explicatè*, συνελόντι, συντόμως *breviter*, ἄνωθεν, πόρρωθεν *longiùs*.

Διὰ βραχέων, δι' ὀλίγων, ἐν βραχέσι, ἐν βραχίστοις, ἐν βραχυτάτοις *paucis*, διὰ πλειόνων, διὰ μακροτέρων *prolixiùs*, μακρὸν ἄνωθεν *longiùs*, ὡς

ὡς ἐν ἐλαχίςῳ, ὡς ὅτι τε quam brevissimè, ἐπὶ vel κατ' ἐπιτομὴν, τὸ δὲ ὅλον, καὶ τὸ ὅλον, ὥστε ὅλον, καθόλου δὲ, ὡσδὲ τὸ σύνολον, ὡς ἐπίπαν, ἐπὶ κεφαλαίων summatim.

SUB ORATIONE cadunt adverbia,

Affirmandi καταφάσεως. Prim. ναὶ ne, ἦ ita: postposit. γέ, δή, μήν, τοι, ὦν (Herodot.) quidem. Derivat. ἀμὴν amen, μάλιςα maximè, ἀμέλει certè, ὀρθῶς rectè, καλῶς bene, ἀληθὲς, ἀληθῶς, ὄντως reverà, οὕτω ita, κομιδῆ, πάντη, πάντως omnino. Compos. ἔγωγε equidem, δηλαδὴ, ἤπου (antecircumflexum), ἤτοι, καίτοι sanè, profectò, παντάπασι, πάνυτοι, πάνυγε, οὕτωτοι omnino, αὐτὸ χρῆμα reipsâ, γεμὴν, γοῦν, γοῦν, γέτοι, γετοίπου, μὲν δή, μέντοι, μέντοιγε, μέντοίπου, τοίνυν, μέντοίνυν, δήπου, & apud Herod. μέννυν, μὲν ὦν quidem.

Ἦ γὰρ, ἦ δή, ἦ καί, ἦ μήν, ἦ μὲν, καὶ μὲν, καὶ δή, ἦ μήνγε, ἤτοι μὲν, ἤτοίπου, οὕτω δὴ certè, πάντη πάντως, πάνυ μὲν οὖν, πάνυ μὲν οὕτως, παντάπασι μὲν οὖν, παντάπασί γε, πάνυ σφόδρα, καὶ σφόδρα γε, κομιδῆ μὲν οὖν omnino, καὶ μάλα (& postposit. γε μάλα, δὴ μάλα) maximè, ἀλλὰ δὴ καί. οὐ μὴν ἀλλά, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ tum vel maximè, τῷ ὄντι, πρὸς ἀλήθειαν reverà, οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ omnimodè.

Negandi ἀποφάσεως. Primit. οὐ, οὐκ, οὐχί, μὴ non Deriv. ἥκιςα, ἐλάχιςα minimè. Com. οὐδέ, μηδὲ ne, μήτοι, μήτοιγε, οὔτοι, οὔτοιγε, οὐμὲν οὖν, οὐκοῦν non sanè, οὐδαμῆ, μηδαμῆ, οὐδαμῶς, μηδαμῶς, οὐδήπου, οὔπου, οὐδαμόσε, οὐδέπω, οὐδέπώπω, οὔποτε, οὔποτε, μηδέποτε, οὐδέποτε, μηδέπώποτε, οὐδεπώποτε, οὐδέπη, πώμαλα nequaquam. Poet. οὔτι non, ςειβιλικιγξ &c.

Οὐ δῆτα, οὐ μὴν, οὐ μὲν, οὐ μὲν δή, οὐ μέντοι, οὐ τοίνυν, οὔτοιγε, non sanè, μὴ οὐ, μὴ οὐκ, οὐ μὲν δή, οὐ γὰρ, οὐ γὰρ οὖν, οὐ γὰρ ἄν που, οὐ μὲν ὅπως. οὐδ' ἄρα πω, οὐδ' ἄν πω, οὐδ' ὅλως, οὐδ' ἄν, μηδ' ἄν, οὐδ' ἄν ὅτι οὖν, οὐδὲ γε, οὐδὲ nequaquam, μηδαμῆ μηδαμῶς, οὐδαμῆ οὐδαμῶς, οὐ τοίνυν οὐδαμοῦ, οὐδ' ὁπωςοῦν, οὐδ' ὁπωςτιοῦν, οὐκ ἔσθ' ὅπως, οὐ μὲν γε nullo pacto. Poet. οὐ θὴν, μὴ νύ τοι οὐ, οὔ τε τι nequaquam.

Hortandi παρακελεύσεως. Derivat. ἄγε, ἴθι, φέρε age, ἄγετε ἴτε agite, ἄπαγε apage, εἶα eia, εὖγε euge, δεῦρο adesdum, δεῦτε adeste, ἔςω esto.

Hæc omnia post se adsciscunt δή, ut ἄγε δή, pleraque ante se admittunt ἀλλ', ut ἀλλ' ἴτε: item φέρε γὰρ, φέρε τοίνυν, ἄγε νῦν age verò vel agite, ἀλλὰ δὴ καὶ esto tamen. Poet. βάσκ' ἴθι, age, εἰ δ' ἄγε age verò, δεῦρ' ἴθι adesdum.

Prohibendi ἀπαγορεύσεως. Primit. μή, interdum εἰ ne.

Compos. μήτοι, μήτοιγε, μήποτε nequaquam.

Οὐ μή, μὴ γάρ, μὴ γάρ γε, μὴ γὰρ δή, μὴ δῆτα, οὐ γὰρ δή, οὐ γὰρ ἄν που, μή τοιποτέ, μὴ γένοιτο nequaquam, absit, ἀλλὰ μήτοι vide ne, ἀλλ' ὅπως, καὶ

 ὅπως

ὅπως, ὅρα ὅπως, item ὅπως sequente ἵς, δή, δέ, ἄρα, τοίνυν, ἂν at *vide, ac vide*; eodē modo usurpatur ἄπαγε apud poetas: ἢ ἢ ἃ ἃ *tace*, Aristoph.

Jurandi ὀμώσεως. Primit. νὴ, μὰ *per*, μὰ interdum *non per*; ἦ μὴν frequentissima in jurejurando formula.

Exclamandi ἐκφωνήσεως. Cujusmodi sunt interjectiones omnes. Primit. ὦ *ó*, ὦ *oh*, ἆ *ah* (poet. sæpiùs sequente δεῖλ' apud Homer.) αἶ *heu*, αἶ αἶ *hau hau*, ἃ ἃ ἃ *ha ha he*, αἰαῖ *heu heu*, ἒ ἒ *eheu*, ὖ ὖ vox olfacientis; βρῦν vox infantuli poscentis *potum*; κοὶ vox porcelli; βαβαί, παπαῖ *papæ*, φεῦ *heu*, *papæ*. ὡς *quàm*. Derivat. πῶς *quàm*, ἐὰ *vah*, οὐαὶ *væ*, σαβοῖ εὐοῖ *euohe*, εὐὰν *euan*, βαβαιάξ, παπαιὰξ *papæ*, πάππα, ἄππα vox infantuli compellantis *patrem*, μάμμα, μαμμαία compellantis *matrem*, ἄττα, τέττα compellantis *superiorem*. Compos. οἴμοι, αἰβοῖ *hei*, ὦ 'τὰν *ó amice* vel *amici*.

Optandi εὐχῆς. Primit. εἰ, ὡς *utinam*. Derivat. εἴθε, εἴη, ὤφελον seu ὀφέλοι, αἴβαλε *utinam*, ἐπιὸν *sodes*.

Ὥς γε, ὡς εἴθε γε, καὶ εἴθε γε κἄν, ὡς εἴηγε, εἴθ' ὡς, εἰ γάρ, ὥς' ὄφελον, ὡς ὄφελόν γε, εἰ γὰρ ὄφελον *utinam*.

Demonstrandi δείξεως. ἴδε (vel ἰδέ,) ἰδοὺ *en, ecce*. Poet. ἠνὶ *en*. ἠν' ἰδοὺ, (vel ἠνὶ ἰδού), ἠν' ἴδε (vel ἠνίδε) *ecce*.

Explanandi διασαφήσεως. Primit. καὶ *et. am*, δῆτα, ἅτε *videlicet*. Derivat. ᾗ *quatenus*, ταύτῃ *eatenus*, οἷον *nempe*. Compos. ἤγουν, ἤτοι, δήπου, δήπουθεν, δῆθεν, δηλονότι δηλαδὴ *scilicet*, καθό, παρ' ὅ, ἐφό, ἐφότι, καθά, καθότι *quatenus*, ὅσονγε, ὅσαγε, ὁπόσαγε *inquantum*.

Ἅτε καί, ἅτε δή, ἀλλ' ἅτε *videlicet*, ἐφ' ὅσον, ἐφ' ὅσα, παρ' ὅσον, καθ' ὅσον, εἰς ὅσον, δι' ὧν, παρὰ τοσοῦτον, παρὰ τοιοῦτον, ἐν vel ἐπὶ τούτῳ ἐπὶ τοῦτο *quatenus*, τοῦτ' ἔστι (vel τουτέστι), ὅ ἐστι *id est*, φέρε εἰπεῖν, interdum φέρε, item φέρε εἰπεῖν ἀλλὰ (initio periodi) *scilicet*, οἷον δὴ λέγω, τὸ λεγόμενον *verbi gratiâ*, ἐπ' ὀνόματος *nominatim*.

Dubitandi διστάσεως vel εἰκασμοῦ. Primit. ἦ *an*, ἄρα (præcipuè post conditionalem εἰ, ἄν, &c.) Derivat. ἴσως, τάχα, τυχὸν *fortasse*, ὅσον, ἐπιεικῶς *circiter*. Poet. αἴκεν, -ε *si forté*.

Τυχὸν ἴσως, τάχ' ἂν vel τάχα ἄν, τάχα που, ἴσως που *fortasse*, που μάλιστα *circiter*, ἀπὸ αὐτομάτου vel ταὐτομάτου, ἀπὸ vel ἐκ τοῦ αὐτομάτου *fortuitò*, κατὰ συγκυρίαν, εἰ τύχοι *forsan*. Poet. αἴκέν πως, αἴκέ ποθι *an quo modo, an tandem*.

Interrogandi ἐρωτήσεως. Primit. ἆρα, μῶν *nunquid?* interdum εἰ, καὶ *an?* Derivat. πότερον *utrúm?* τῷ *qui?* Poet. πεῖ *quâ?* πεῖ *quó?*

Adverbia etiam aliarum specierum, & conjunctiones, ubi in quæ-

stionibus

ſtionibus adhibentur, interrogativis accenſeri debent, μὴ, ἦ (vel ἦ) οὐχί, οὐκ *nonne?* εἶτα (rariùs ἔπειτα) *quid ergò?* μήτι, ἦτι, ἦπου, οὐκοῦν *utrùm, quamobrem?* οὔπου *an?* ἄλλοτι *numquid?*

Τί μὴν, τί δὴ *quidnam?* τί δέ, τί δήποτε, τί δῆτα *quid tandem?* τί μήν, τί γὰρ οὔ, πῶς δὴ οὔ, πῶς γὰρ οὔ vel οὐχὶ *quidni, quippini?* ἆρά γε, ἆρα οὖν, ἆρ' οὖν, ἆρά ποτε, μῶν ἆρα, μῶν οὖν, ἀλλ' ἦ, ἀλλ' ἆρα, ἄλλοτι ἦ, οὐ δήπου *nunquid?* καὶ ſequente γε, δῆς ἆρ' οὐ, ἆρ' οὐκ, ἆρα μή, ἆρ' οὖν οὐ, μῶν μή, οὐ γάρ, ἀλλ' οὐ, ἀλλ' οὐχί, ἀλλ' οὐκ, ἀλλὰ μὴ οὐ, ἦ οὐκ, ἦ γὰρ (ἦ circumflexo) οὐ γάρ, οὐκοῦν, πῶς οὔ, πῶς οὐκ, πότερ' οὐκ *nonne, annon?* πῶς ἄν, πῶς δή, πῶς γάρ, πῶς γὰρ ἄν, πῶς πόθεν *quomodo?* διά τι, τί ὅτι, ὅτι δή τι, ὅτι τι δή, ἵνα τι, τίνος ἕνεκα, τίνος χάριν, τίνος δὲ χάριν, interdum καὶ χάριν τίνος *quamobrem?* ἀλλὰ γάρ, ἀλλὰ δή, ἦ καὶ *an verò?* πρὸς τί, ἐπὶ τί, πρὸς οὖν τί, παρὰ τί πότε, ἐφ' ᾧ *quamobrem?* μέχρι vel ἄχρι που vel τίνος *quouſque*. Poet. τίπτε (pro τίποτε) *curnam?* ἦε καὶ οὐχί, ἆρ' οὐκ *annon?* ἦ ἆρα, ἦ ῥα *utrum?*

Cognata quædã adverbia incipientia a præfixo π, frequentiùs ſunt interrogativa; eadẽ ſi a τ incipiant, redditiva; ſin à vocali, indefinita. Ad eandem etiam claſſem tria hæc referantur.

Indefin.	Interrog.	Reddit.
ᾗ, ὅπῃ quâ viâ *vel* quâ ratione.	πῇ quâ via? *vel* qua ratione?	τῇδε *vel* ταύτῃ hac viâ *vel* hâc ratione.
ᾧ quatenus *vel* quapropter.	πῷ quatenus? *vel* quapropter?	τῷ eatenus *vel* ea propter.
ὅτε, ὁπότε quando.	πότε quando?	τότε tunc.
ὅθεν, ὁπόθεν unde.	πόθεν unde?	τόθεν inde.
ὅθι ubi.	πόθι ubi?	τόθι ibi.
ἡνίκα, ὁπηνίκα quando.	πηνίκα quando?	τηνίκα tunc.
ὅσον quantum.	πόσον quantum?	τόσον tantum.
οἷον qualiter.	ποῖον qualiter?	τοῖον taliter.
ὁσάκις quoties.	ποσάκις quoties?	τοσάκις toties.
οὗ, ὅπου, ubi.	ποῦ ubi?	
οἷ, ὅποι ubi, *vel* quó.	ποῖ ubi?	
ὡς, ὅπως quomodo.	πῶς quomodo?	
ὁσαχῶς quotmodis.	ποσαχῶς quotmodis?	
ὁπότερον utrúm.	πότερον utrúm?	
	τίη, τιητί quare?	ὅτιη, ὁτιητὶ ea de re.
ἕως, ὄφρα quamdiu.		τέως, τόφρα tamdiu,
ἦμος, ὁπῆμος quando.		τῆμος tum.

Similiter Adjectiva horum trium ordinum inchoantur.

CONJUNCTIONES

Primit. Oxyt. ἄν, ἐάν, ἤν, γάρ, γέ, δέ, ἤ, καί, μέν, μήν, πλήν, ἐπεί. Poet. ἀτάρ, αὐτάρ. Paroxyt. ἄρα, ἔτι, ἵνα, ὅμως. Poet. ἄφαρ, ἔμπης, ὄφρα. Circumflex. οὖν. Carentes accentu, εἰ, περ, ποι, πω, πως, τε, τοι. Poet. θήν, κε, κεν, νυ, νυν, ῥα.

Derivat. Oxyt. ἀλλά (ex primit. plurali paroxyt. ἄλλα.) Poet. ἠέ. Paroxyt. ὅπως, ὅτι.

Compos. longè plurimæ sunt:

Finales particulæ γὲ, τε, τοι, νυν, ῥα, κεν, vix unquam mutant accentum dictionum, quibus adjunguntur; ut ὅτιγε, ἐάντε, τοιγάρτοι, γάρνυτοι, τοίνυν, γάρῥα, ἤκεν.

Oxyt. exeuntes in γάρ, δέ, δή, μήν, ὅ, ί; ut τοιγάρ, οὐδέ, ἐπειδή, δεμήν, διό, τοιγαρεί, ὁπητί. Poeticæ in ή, ut ἠή, ἐπειή, ὅπη.

Paroxyt. exeuntes in ἔτι, ὅτι, περ, πω, πως; ut προσέτι, διότι, διόπερ, ἐάνπερ, εἴπερ, γετοίπω, ἤνπως.

Circumfl. οὖν in compositis retinet accentum suum; ut τοιγαροῦν μενοῦνγε.

Conjunctionum classes.

Copulativæ *σύνδεσμοι συμπλεκτικοί.* Primit. καὶ &, τε *que.*
Καί δή, καὶ δὴ καί, καί μὲν δὴ καί, καὶ μὴν που καί, καὶ μὲν καί, καὶ μέν τοι, καί τοι καί, καὶ μέν τοι καὶ atque, ἀλλὰ δὴ καὶ atq; adeò, atque etiam. Poet. *καί νυ &.*

Connexivæ *μεταβατικοί.* Primit. ἔτι Compos. *προσέτι præterea, μενοῦνγε, quinetiam, πρόσγε præterea.*
Ἔτι δέ, προσέτι δέ, ἔτι τοίνυν, ἔτι γὰρ οὖν, πρὸς δέ, χωρὶς δέ, χωρὶς τοίνυν, μὲν οὖν, ἀλλὰ μενοῦνγε, καὶ μήν, καὶ μὴν καί, καὶ μήν που, καὶ μήν τοι καί, ἅμα δή, καὶ δῆτα καί, ἀλλὰ δὴ καί, τὰ μὲν τοίνυν, ἔτι τὸ τοίνυν, ἔτι τοίνυν ὡς καὶ quinetiam, quinimo, καὶ γὰρ αὖ, rursus etiam, μετὰ δέ, ἐπὶ δέ, ἐπί τε, πρὸς τούτοις, πρὸς δὲ τούτοις, ἔτι δὲ πρὸς τούτοις, πρὸς δὲ καί, πρὸς ταῦτα, καὶ τὸ πρός, τὸ περισσόν, ἐπὶ τούτοις, ἐπὶ τάδε, καίτοι καὶ τοῦτο, γε μήν, δέ γε μὴν πῶς præterea, ἢ δή, porrò autem.

Disjunctivæ *διαζευκτικοί.* Prim. ἢ *vel.* Compos. *ἐάν τε, ἐάντε, εἴτε, ἤπου, ἤτι sive, μηδέ, μήτε, οὐδέ, οὔτε nec.*
Poet. *ἠέ, ἤτε, ἠή, ἤκεν, ἠκέτι vel, οὐδέτι neque.*
Ἐὰν οὖν, εἴτ' οὖν, καὶ ἢ sive, καὶ οὐ nec, οὐ μὴν οὐδέ, οὐ μὴν οὔτε, οὐδὲ μήν, οὔτε μήν, οὐδὲ δή, οὐ μέντοι, ἀλλὰ μὴν οὐδὲ nec verò, sed nec.

Discretivæ *διακριτικοί.* Prim. *πλὴν præterquā, ἢ quàm,* interdum καὶ (in initio clausulæ præcipuè) *sed.* δὲ, δὴ *saltem.* Poet. *ἄφαρ, ἀτάρ, αὐτὰρ sed.* Der. *ἀλλά sed.* Comp. *ἤπου, ἤπερ, ἤτοι,* (Poet. *ἠέ περ*) *quàm, ἀλλά γε,*

ἀλλά

ἀλλά τοι, οὐκοῦν atqui, καίτοι, καίτοιγε, γεδή, γέτοι, γεμήν, γετοίπυ, γεοῦν, οὖν γε, γοῦν, μέντοι at verò, saltem, δέγε, δέπυ, δέτοι porrò autem.

Μὴ οὐ, μὴ οὐκ, μὴ οὐχί, μὴ οὐχὶ καί, ὅτι ἐπειδή, ὅτι μὴ quin, ἀλλὰ καί, ἀλλὰ δὴ καί, ἀλλὰ μέντοι atqui, οὐ μὴν ἀλλά, οὐ μὴν ἀλλά γε, οὐ μὴν ἀλλ' οὐ, οὐ μέν τοι ἀλλά, οὐ μέν τοι ἀλλά γε, οὐ μέν τοι ἀλλ' ἴσως γε, οὐκοῦν ἀλλά, οὐ μὴν ἀλλὰ καί, οὐ γὰρ ἀλλά, οὐ γάρ τοι ἀλλὰ verùm enimverò, ἢ ἄν, ἢ γὰρ ἄν, τἄλλα, τἄλλα δέ, ἄλλως δὲ alioqui, οὐ γὰρ ἂν alioqui non, οὐ μέν τοι, οὐ μὲν οὖν, οὐ μήν, οὐ μὴν οὐδέ, οὐ μὴν οὔτε, οὐ μὴν ἀλλ' οὐδέ, ἀλλὰ μὴ οὐδὲ enimverò non, πλὴν ἀλλά, πλὴν καί, ἐπεὶ δὲ veruntamen, παρ' ὅσον præterquam, ἀλλὰ sequente γε, οὖν, γεοῦν, οὖν γε, γοῦν, ἀλλ' ἤ, ὅτι ἀλλά, ἀλλὰ μήν, ἀλλὰ νὴ Δία, vel νὴ Δί' ἀλλά, καὶ μήν, καὶ μήν γε, μέντ' ἄν, μὴ δὴ at verò, saltem, ἄλλως τε ἐάν, ἄλλως τε κἄν, ἄλλως τε καὶ εἰ, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ præsertim verò.

Causales αἰτιολογικοί. Prim. ἵνα, ὡς ut, ἐπεὶ quoniam, γὰρ enim. Poet. ὄφρα ut. Deriv. ὅπως, ὥστε ut, ὅτι quia. Comp. διό, διόπερ, διότι, καθότι quia, propterea quòd, εἴπερ quoniam, ἅτε quippe, ὥσγε ut, γάρπυ, γάρτε, γάρτοι etenim. Poet. ἐπειή, οὕνεκα quoniam, ὅτι, ὅττι propterea quòd, γάρουν, γάρνυτοι etenim.

Ὅτι δῆτα, διὸ δή, διὸ καί, ἐν ᾧ, ἐφ' ᾧ δή, ἐφ' ᾧτε, ἐφ' ὅτῳ, ἀνθ' ὅτε, ἀνθ' ὧν, δι' ὧν, ἐξ ὧν, ἀφ' ὧν, ἐφ' ὧν, ἐν οἷς, ἐφ' οἷς, ἐκ τούτων propterea quòd, quia, ἅτε δέ, ἅτε δή, ἅτε καί, ἀλλ' ἅτε, ἐπειδὴ ἅτε, οἷα δή, ὅτι τοι, ἄρα ποτὲ quippe, καὶ γάρ, καὶ γὰρ δή, καὶ γὰρ καί, καὶ γάρ τοι, οὐ γὰρ ἀλλά, οὐ γάρ τοι ἀλλά γε, ἐπεί τοι γε, ἢ γὰρ ἂν etenim, ὡς ἄν, ὅπως ἂν ut, οἷά γε, οἷα δὴ utpote, μέχρι πυ, ἄχρι πυ ut etiam, γὰρ αὖ, μὴ γάρ, γὰρ δή, γὰρ δή πυ, γάρτ' ἄν. Poet. ὅ, τε οὕνεκα, οὕνεκά κεν, τούνεκά κεν quoniam, δὴ γάρρα etenim.

Conditionales ὑποθετικοί. Prim. εἰ, ἐάν, ἄν, ἤν si: interdum ἐπεὶ sin minus, & ὅπυ si. Comp. εἴγε, εἴπερ, εἰδή, εἰδήπερ, ἤνπερ, κἂν si modò, quòd si, εἴπως, ἤν πως si fortè, ἐπάν, ἐπειδή, ἐπείπερ, ἐπειδήπερ, ἐπείτε, ἐπείτοι, ὅπη γε siquidem, quandoquidem. Poet. εἴκε si, εἴποθι siquando, ἐπείκε quandoquidem.

Ἀλλ' εἴπερ, εἰ ἄρα, εἰ δ' ἄρα, εἴπερ δή, εἴπερ γε, εἴπερ ἄρα, ἐπεὶ ἄν, ἐπεὶ οὖν, ἤν πέρ γε si, siquidem, quandoquidem, εἰ δέ, εἰ δ' ἄρα, καὶ μέντοι καὶ ἂν sin, sin verò, εἰ γοῦν si saltem, εἰ οὖν, εἰ δ' οὖν, εἰ μή, εἰ δὲ μή, εἰ δὲ μήγε, εἰ μή πέρ γε, ἢν μή, ἐὰν ᾖ μή, ὅτι μή, ὅτι γὰρ μή, παρ' ὅσον, ἀλλ' ἤ, ἀλλ' ὅτι, ἀλλ' ἢ ὅτι, ἀλλ' εἰ μή, πλὴν εἰ, πλὴν εἰ μή, πλὴν ἐάν, πλὴν ὅτι, πλὴν ἐὰν μή, πλὴν ἄν, πλὴν ἂν μή, πλὴν ἀλλ' ἤ, πλὴν ἀλλ' εἰ, ἐκτὸς εἰ μὴ nisi, sin minus, καίτοι εἰ, καίτοι ἄν, ἐὰν ᾖ δή, κἂν εἰ, καὶ μὴν εἰ quòd si, ἢ ἄν, ἢ γὰρ ἂν secus, sin aliter. Poet. εἰ μέν κε siquidem.

Illativæ,

Illativæ συλλογιστικοί. Prim. ἄρα, οὖν *igitur*. Comp. ἄρα δὲ, τοιγαροῦν, τοιγάρτοι, οὐκοῦν *igitur*, οὔκουν *non igitur*, τοίνυν & Poet. τοιγάρ, τοιγαρὶ, τῶδε, item τῷ, τῷ τοι *igitur*.

Ἄρα οὖν, & ἄρ' οὖν (rariùs οὖν ἄρα) ὅμως δ' οὖν, ταύτῃ τοι, δῆτα τοίνυν, μὲν δὴ *igitur*, διὰ τοῦτο, διὰ ταῦτα, μετὰ ταῦτα *proinde*.

Adverſativæ ἐναντιωματικοί. Prim. περ, τοι *quamvis*. Comp. κἄν, κἤν, καίπερ, καίτοι, καίγε, καίτοιγε, ἀλλάγε, εἰ καί, (rariùs καὶ εἰ) καὶ γάρ εἰ *etſi, licét*.

Κἂν εἰ, ἤν καί, ὅτι μὴ καί, καὶ γὰρ εἰ, rariùs καὶ εἰ *etſi*. Poet. περ ἔμπης *quamvis*, ἔμπης καί περ *etiamſi*.

Redditivæ ἀνταποδοτικοί. Prim. ὅμως, μήν, & Poet. ἔμπης, ἔμπας, ἔμπα, ἔμπαν, & Comp. δή πε, γε δήπε, μέντοι, μέντοι γε, μέν τοί πε *tamen*.

Ὅμως δέ, ὅμως μὲν οὖν, ὅμως μέν τοι, ὅμως μήν, ὅμως δ' οὖν, ὅμως καί, πλὴν καί, ἀλλὰ δή, ἀλλὰ δὴ καί, ἀλλ' ὅμως, ἀλλὰ μέν, ἀλλὰ οὖν *attamen, tamen*.

Expletivæ, συμπληρωματικοί. ἄν, ἄρα, ἄρ, ῥα, γε, θὴν, κεν, κε, νυ, νυν, περ, ποι, πε, πω, τοι, quæ interdum nihil ſignificant, ſed orationem explent; addunt tamen emphaſin quandam & venuſtatem contextui:

Uſitatiſſimæ ſunt poetis θὴν, νυ & νυν frequentiùs poſt imperativos: ῥα, ἄρ, & ἄρα præcipuè poſt δ', ὡς, vel articulum poſtpoſit. apud Homerum. Affertur etiam ἄρα ex Demoſthene poſt ὡς; ex Xenophonte poſt οἷος, ὁπόσος, πότερος. Apud oratores etiam, γε, περ, τοι, ποι, πε, πω, πως præſertim poſt adverbia, interdum γὰρ cum οὖν, τε præcipuè apud Iones, καὶ apud Atticos.

Potentiales δυνητικοὶ *ſunt*. ἄν, & Poet. κεν, κε.

Poſtpoſitivæ Primit. γάρ, γε, δέ, μέν, μήν, οὖν, περ, τε, τοι, ἄν, κεν, κε: compoſitæ itidem & formulæ ab his incipientes frequentiſſimè in oratione poſtponuntur, ideóque ferè poſtremum in ſingulis claſſium ordinibus locum ſortiuntur.

Eadem vox propter varietatem ſignificationis ſpectat ad diverſas claſſes tum adverbiorum tum conjunctionum: ſi enim afficiat unam dictionem præcipuè verbum, potiùs adverbium eſt; Si plures dictiones, clauſulam, vel ſententiam, conjunctio eſt: viz. μὲν *quidem*, ὡς *ut*, γε *quidem, verò*, μηδὲ *neque, ne*, &c.

Loco ultimo addi poſſunt

Dictiones Correſpondentes: adverbia vel conjunctiones, aut formulæ ex utriſque conflatæ.

Μὲν-

Μὲν-δὲ *quidem-verò*, τε-καὶ *cùm-tum*, τε-τε *que-que*, τε-καὶ καὶ *&-&*, *&*, &c. τὸ μὲν-τὸ δὲ, τὰ μὲν-τὰ δὲ, τὸ μὲν τι-τὸ δὲ τι, τοῦτο μὲν-τοῦτο δὲ, τῇ μὲν-τῇ δὲ, ταύτῃ μὲν-ταύτῃ δὲ, πῇ μὲν-πῇ δὲ, ἅμα μὲν-ἅμα δὲ, ὡς μὲν-ὡς δὲ, πῶς μὲν-πῶς δὲ, τότε μὲν-τότε δὲ, & variato accentu, ὁτὲ μὲν-ὁτὲ δὲ, ποτὲ μὲν-ποτὲ δὲ *partim-partim*, *tum-tum*, τότε-ὅτε vel ὅταν, ἐπειδὰν, ἡνίκα *tum-cùm*, ὅτε-τότε, ἐπειδὰν-τηνίκα vel τηνικαῦτα *cùm-tum*, ὅτε μὲν-πάλιν δὲ, ἔστιν ὅτε μὲν-ἔστι δ' ὅτε, ἐνίοτε-ἄλλοτε, ἐνίοτε-ποτὲ δὲ *modò-modò*.

Εἰ μὲν-εἰ δὲ, (εἰ μὲν κε-εἰ δὲ κε Poet.) ἢ-ἤ, εἴτε-εἴτε, ἄντε-ἄντε, ἐάντε-ἐάντε, ἐάντ' οὖν-ἐάντ' οὖν, εἰ μέντοι-εἰ μέντοι *sive-sive*, εἴτε-καὶ εἰ μὴ *sive-sive non*, εἰ μὲν-εἰ δὲ μὴ *utrùm-necnè*, οὔτε-οὔτε, μήτε-μήτε, οὐδὲ-οὐδὲ, μηδὲ-μηδὲ *nec-neque*. *(ultra*.

Ἐπὶ τάδε μὲν-ἐπ' ἐκεῖνα δὲ, ἐπὶ θάτερα μὲν-ἐπὶ θάτερα δὲ *citra*-

Μᾶλλον-ἢ *potiùs-quàm*, πρὶν vel πρότερον-ἢ *priùs-quàm*.

Ἐπεὶ-καὶ *postquam-tum*, ἐντεῦθεν vel ἔνθεν-ὅθεν, *inde-unde*.

Ὅπου-ἐκεῖ vel ἐνταῦθα, *ubi-ibi*, ἵνα-ἔνθα, *ibi-ubi*, ὅπου-ἦπου, *quandoquidem-multò magis* vel *minùs*.

Ὡς (vel ὥστε, ὡσεί, ὡσανεί, καθάπερ &c.) -οὕτως (rariùs ὡσαύτως) ὥσπερ-ὡσαύτως, ὁμοίως vel οὕτως, ὅπως-οὕτως, ὡς vel καθώς-καί, ὡς-ὣς (poet.) *ut-sic*, οὕτως, ὁμοίως-ὥσπερ *ità-ut*, παραπλήσιον-ὥσπερ *idem ferè-quod*.

Καίπερ, καίτοι, ἂν καί-ὅμως δὲ, εἰ καί-ὅμως γε interdum δήπου, εἰ γε καί, ἢν καί-ἀλλ' οὖν γε *quamvis-tamen*, εἰ μή-γε δήπου *si non-tamen*.

Μὴ (vel οὐ) μόνον-ἀλλὰ καὶ *non solùm-sed etiam*, μὴ vel οὐχ ὅτι, μὴ vel οὐχ ὅπως μονονού-ἀλλὰ καί, vel ἀλλ' οὐδὲ *non solùm non-sed nec*.

Ἧ-ταύτῃ *quò-eò*, ὅσῳ-τοσούτῳ *quantò-tantò*, ὅσον vel ὅσονπερ-τόσον vel τοσοῦτον *quatenus-eatenus*, ἐπὶ τούτῳ-ἐφ' ᾧ vel ἐφ' ᾧ τε, ἐπὶ τούτοις-ἐφ' οἷς τε (sequente καὶ) *eâ lege-ut*, τοσοῦτον-ὅσον, μέχρι τούτου-ἕως *tamdiu-quamdiu*, κατὰ ταῦτα (vel κατὰ ταὐτὸ, ἴσα, ὁμοίως)-καὶ *æquè-ac*.

Negligitur quandoq; correſpondentis formulæ membrũ vel dictio.

PRÆPOSITIONES.

Monoſyllabæ ſex: ἐκ ante conſonam, ἐξ ante vocalem *ex*; ἐν *in*; εἰς *ad*; πρὸ *antè*; πρὸς *ad*; σὺν *cùm*.

Diſsyllabæ duodecim: ἀμφὶ *circum*; ἀνὰ *per*; ἀντὶ *pro*; ἀπὸ *à*; διὰ *propter*; ἐπὶ *in*; κατὰ *ſecundùm*; μετὰ *poſt*; παρὰ *apud*; περὶ *circa*; ὑπὸ *ſub*; ὑπὲρ *ſuper*.

Tres ſunt ἄτονοι, ἐκ vel ἐξ, ἐν, εἰς: reliquæ oxyt.

Præpoſitiones inter ſe compoſitæ migrant in adverbia ut πάρεξ; &c.

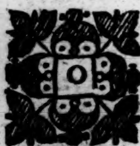
SYNTAXIS.

Dividitur in Concordantiam & Regimen.

Ad utrumque spectat Ordo sive Dispositio dictionum in oratione.

Concordantia triplex.

1a. Nominativi & Verbi.

Omne Verbum personale, & finitum habet precedentem Nominativum * Substantivi, cum quo concordat numero & personâ; ut, ὄρος ὠδίνει *mons parturit*; ὀψὲ αἰσθάνονται οἱ Φρύγες *serò sapiunt Phryges.*

* *Ad Substantivū refertur pronomen primit.*

Cùm verbi 1a. dual. deest, nominativus dualis primæ plurali jungitur; ut νῷ ἔξιμεν *nos duo eximus.* Soph.

Neutrum plurale gaudet verbo singulari; ut οὐκ ἀρετῶσι κακὰ *non bene succedunt mala.* Od. θ. Jungitur etiam plurali; ut δαιμόνια πιστεύουσι, Jacob. 2.19. Utrisq; adjunctum reperitur in eadem sententia; ut ἐξ οὗ τὰ ἄλλα ἤρτηται, καὶ δι' οὗ λέγονται. Aristot.

Nominativus 1æ. vel 2æ. personæ rarissimè exprimitur, nisi emphaseos vel distinctionis causâ; ut σὺ λέγεις. Joh. 18. 39. ἐγὼ σκόροδα λέγω, σὺ δὲ κρόμμυον ἀποκρίνεις.

Nominativus 3æ sæpe omittitur in verbis hujusmodi, λέγουσι, φασί, εἰώθασι, φιλοῦσι, μυθολογοῦσι· ut ὡς φασὶ subaudi ἄνθρωποι. *Plut.*

Tertia persona ἐστὶ vel εἰσὶ sæpissimè subauditur, ut πομφόλυξ ὁ ἄνθρωπος· οἱ κόλακες κόρακες.

Verbum usitatiùs claudit sententiam vel membrum:

In disponendis dictionibus præcipuè solutæ orationis, cura non levis adhibenda est; ità tamen ut varietas summoperè observetur, unde venustior structura, & suavior harmonia consurgat.

2a. Adjectivi & Substantivi.

* Adjectivum cum Substantivo concordat Genere, Casu, & Numero; ut κοινὸς Ἑρμῆς *communis Mercurius.*

* *Ad Adjectivum referuntur Articulus præpositivus, pronomen possessivum, participium.*

Adjectivum plurale cujuscunque generis sæpe permutat suum substantivum in genitivum, cum articulo; ut σπουδαῖοι τῶν γονέων *boni parentes.* Isocrat. φαῦλαι τῶν

τῶν γυναικῶν. Basil. καλὰ τῶν ζώων, Isoc. Singulare itidem, si neglecto genere substantivi fiat neutrum; ut τὸ ὑπερβάλλον τῆς χαρᾶς *immensum gaudium.* Heliod.

Adjectivum *subaudito* ἄνθρωπος, in masculino genere; *subaudito* χρῆμα, in neutro ponitur absolutè; ut πολλοὶ λέγουσι. Psal. 4. οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη. Ιλ. β. χρήσιμον καὶ αἱ ψευδῆ ἔνδειξαι. Xenoph.

Adjectivum absolutè positum locum substantivi supplet alteri adjectivo; ut, μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, Matth. 5. χαλεπὰ τὰ καλά.

Neutrum etiam, articulo vestitum, exprimitur per substantivum; ut ὅπου τὸ συμφέρον, ἐκεῖ καὶ τὸ εὐσεβὲς *ubi emolumentum ibi religio.* Epictet.

Sæpe Substantivum usurpatur pro adjectivo; ut ἑλλὰς φωνὴ, *Græca lingua.* Lucian. Apud sacros scriptores crebriùs in genitivo; ut, οἰκονόμος ἀδικίας *dispensator injustus.* Luc. 16.

Adjectivum verbo postpositum & concordans cum substantivo præcedente verbum, sæpissimè adverbii vicem obtinet; ut εἰσελεύσεται δρομαῖος *introibit curriculo.* Nazianz. ἐννύχιαι στεῖχον *noctu ibant.* Hesiod.

Adjectivum εἷς, cum numerali altero, jungitur substantivo plurali; ut εἷς καὶ τριάκοντα ἄνδρες. Χίλια, μύρια, quandoque collectivo singulari, etiam diversi generis; ut, χίλια ἵππος *Xenoph.*

Adjectivum frequentiùs præmittitur substantivo.
In numeralibus mixtis numerus minor majorem sæpiùs præcedit usque ad centenarium, si copula καὶ intercesserit: ut τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα: absque copula, vel post centenarium, plerumque minor sequitur majorem; ut τεσσαράκοντα τρεῖς, ἑκατὸν καὶ εἴκοσι.

3a. Antecedentis & Relativi.

RElativum cum antecedente concordat genere numero & personâ: Quoties nullus nominativus interseritur inter relativum & verbum, relativum erit Verbo Nominativus; ut μακάριος ὃς ἐλπίζει *beatus qui sperat.* Psal. 34.

At si nominativus relativo & verbo interponatur, Relativum regetur a verbo, aut ab alia dictione; ut μακάριον τὸ ἔθνος, οὗ κύριος ὁ θεὸς ἐστι: λαὸς ὃν ἐξελέξατο. Psalm. 33.

Frequenter relativum & antecedens in eodem casu ponuntur; ut ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, αἷς ἠγάπησα. Psal. 119. 47.

Pronomen antecedens sæpiùs reticetur; ut λάλει ἃ δεῖ, καὶ ὑπὲρ ὧν δεῖ, καὶ οὐκ ἀκούσεις ἃ μὴ δεῖ. Euagr.

Relativum non rarò præcedit, præcipuè in eodem casu positum; ut

...πολαύω τῶν ἐχῶ ἀγαθῶν: vel si antecedens pronomen tertiæ personæ subintelligatur in verbo; ut ὃς σπείρει, ἀμᾷ.

Οὗτος *hic*, ἐκεῖνος *ille*, ὅσος, ἡλίκος *quantus*, οἷος *qualis*, item πόσοι *quot*, πόστος *quotus*, ποταπὸς *cujas*, ποσαπλοῦς, ποσαπλάσιος *quotuplex*, &c. indefinitè hæc sumpta, non rarò construuntur more relativorum; ut ἐλεφάντων ἔμβρυον ἡλίκον μόσχος, *elephantorum Embryon quantus vitulus*. Aristot. χαριζόμενος οἵῳ σοι ἀνδρὶ *gratificans viro, qualis es Tu*. Xenoph.

Exceptiones Concordantiis communes.

Plures Nominativi, Substantiva, vel Antecedentia cujuscunque numeri postulant verbum, Adjectivum vel Relativum plurale; ut σπέρμα καὶ καρπὸς διαφέρουσι *semen & fructus differunt*. Aristot.

Quod quidem Verbum cum Nominativo dignioris personæ; Adjectivum cum Substantivo, Relativum cum Antecedente, generis dignioris, consentit: Dignior autem persona prima quàm secunda aut tertia, & secunda quàm tertia; Dignius masculinum genus quàm fœmininum aut neutrum, & fœmininum quàm neutrum, in vocibus *naturam rationalem* aut *animalem* significantibus; in aliis vero dignissimum est neutrum; ut ἐγὼ καὶ σὺ τὰ δίκαια ποιήσομεν. Xenoph. ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοί. Jac. 2. 15. λύπη καὶ φόβος δάκνοντα τὴν ψυχήν. Philo. ὄνυχες καὶ σμάραγδοι ἃ φέρουσιν Αἰγύπτιοι. Lucian.

Quandoque admittitur singulare, quod ad plura licèt sit referendum, cum proximiore tamen concordat; Verbum numero & personâ; Adjectivum vel Relativum genere & numero; ut ὡς οἱ Πυθαγόρειοι καὶ Πλάτων ἔλεγεν. Aristot. ἐπέλασσε φέρων ἀνέμους τε καὶ ὕδωρ. Hom.

Aliquando verbum singulare cum proximiore consentit, Adjectivum verò plurale neutrum sequitur consentiens cum utrisque; ut αἱ δυναστεῖαι καὶ ὁ πλοῦτος διὰ τὴν τιμήν ἐστιν αἱρετά. Aristot.

Duo masculina cum neutro, etiamsi significent *naturam rationalem*, admittunt tamen adjectivum neutrum; ut πιστεύομεν εἰς πατέρα, καὶ υἱὸν, καὶ πνεῦμα ἅγιον, ὁμούσια τε καὶ ὁμόδοξα Nazianz. Inusitatiùs Mascul. & Foemin. ut δεῖ πλείστου ποιεῖσθαι τοὺς παῖδας, καὶ γυναῖκας, καὶ μάλιστα ὀργίζεσθαι τοῖς εἰς ταῦτα ἐξαμαρτάνουσι Isocr.

Duo fœminina non respuunt fœmininum; ut θρασύτης καὶ δειλία πρὸς ἀλλήλας ἐναντίαι. Aristot.

Masculina & Fœminina *rem inanimatam* significantia quandoque admittunt masculinum; ut φόβος καὶ ἐλπίδες ἄνω πετόμενοι. Lucian. Cum

Cum duabus de rebus ſit ſermo, uſitatiùs effertur in plurali; ut κυρίοις δυσί: quod ſi res naturâ vel arte ſint binæ, potiùs in duali; ut δυοῖν ποδοῖν.

Duo ſingularia cum duali non incongruè nectuntur; ut διαστήτην ἐρίσαντε Ἀτρείδης τε καὶ Ἀχιλλεύς. Il. α΄.

Ἄμφω & δύω cùm plurali ſæpius junguntur; ut ἄμφω ἐξέπνευσαν Euripid. δυοῖν ὀφθαλμῶν Ariſtot.

Verbum inter duos Nominativos, & Relativum inter duo Antecedentia diverſorum numerorum poſitum, cum alterutro convenire poteſt; ut ἔθνος πολυανθρωπότατόν ἐστιν Ἄραβες Phil. πόλεις εἰσὶν ἃς φωκεῦς νομίζεις Lucian.

Verbum, Adjectivum, vel Relativum nonnunquam concordat cum Infinitivo vel clauſulâ præcedente: Adjectivum verò & Relativum in neutro genere ponuntur; ut ξυρεῖν τὸν λέοντα οὐκ ἔστιν ἀσφαλές. Eadem referuntur ad plures clauſulas, & frequẽtius in numero plurali.

Aliquando Adjectivum concordat cum Subſtantivo, Relativũ cum Antecedente, quod non exprimitur ſed intelligitur in Pronomine Poſſeſſivo; ut ἐμὰ τὰ κακοδαίμονος (ſubaudito ἐμοῦ in ἐμὰ) Lucian. τὸ σὸν μόνης δώρημα (ſubaudito σοῦ in σὸν) Sophocl. φόβον ὁρῶ τῆς ἐμῆς ἐπισκοποῦ Ου μή ποτ' ὀκνεῖτε idem.

Interrogativum & ejus Redditivum caſu ac tempore concordant; ut τίνι διαφέρουσιν οἱ πεπαιδευμένοι τῶν ἀπαιδεύτων; ὅσῳ οἱ ζῶντες τῶν τεθνηκότων Laërt. Non obſervatur genus aut numerus; ut τί οἱ ἄνθρωποι; θεοὶ θνητοί Lucian.

Cùm Redditivum ſit Pronomen Poſſeſſivum, ponitur in caſu nominis à quo regitur; ut τίνος ἐστὶν ὁ λόγος; ἐμός.

Reſpondetur interdum ad ſenſum, non ad vocem; ut τίνος εἶ; ὁ πατὴρ Τελαμών Euripid. præſertim ſi interrogatio fiat per dictionem variæ ſyntaxeos; ut θανάτῳ δὲ ποίῳ φησὶ Μενέλαον θανεῖν; Οἰκτρότατον Eurip. quia dicimus θνήσκειν θάνατον, vel θανάτῳ.

Dictio interrogativa plerumque inchoat ſententiam.

Articulus & Pronomen ſequuntur concordantiarum regulas: utrumq; tamen peculiarem habet uſum, diſpoſitionem & elegantiam.

Articulus.

Articuli præpoſitivi uſus eſt

1°. Propter emphaſin, ſive excellentiam rei; ut τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον .i. *Spiritum Deum* Luc.3.22. πνεῦμα ἅγιον .i. *Spiritum donum*, Joh.20.22. τὸ ἀγαθὸν *ſummũ bonum*, ἀγαθὸν *quodvis bonum* Ariſtot.

2°. Propter demonſtrationem rei certæ; ut οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῇ, τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα, καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἕν 1. Joh. 5.8.

3. Propter expositionem sive distinctionem, tunc crebriùs post ponitur voci explicandæ; ut Ἰωάννης ὁ βαπτιστής Matth. 3. 1.

4°. Propter elegantiorem texturam vel modulationem suaviorem; ut ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον ἡ πίστις 1. Joh. 4. 4. πολὺ διεσώσας εὑρήσομεν τάς τε τῶν σπουδαίων γνώμας, καὶ τὰς τῶν φαύλων διανοίας Isocrat.

Addi possunt aliæ rationes, quas utpote magìs incertas placuit rejicere. Quinimo de præfigendo vel omittendo articulo certa vix dari potest regula: Sæpe enim utuntur vel respuunt autores pro arbitrio vel euphoniâ: Non tamen abs re erit sequentes de illis observationes apponere.

Articulus cujuscunque generis cum adverbio pro nomine sumitur in omni casu; ut τῷ πλησίον *vicino* Deut. 5. 21. τὸν πλησίον *vicinum* Matth. 22. 39. Sic τὸ πέραν τῆς θαλάσσης Marc. 5. 1. διὰ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου Marc. 10. 1. In neutro genere sic positus quandoq; adverbiascit; ut τὸ πάλαι *olim* Thucyd. τανῦν *nunc* Act. 27. 22.

Similiter articulus neuter cum Infinitivo fit nomen; ut ἐκ τοῦ ὁρᾷν γίνεται τὸ ἐρᾷν *ex aspectu nascitur amor.*

Præponitur etiam neuter qualicunque dictioni vel clausulæ *materialiter* (quod aiunt) sive τεχνικῶς acceptæ; ut τὸ δ' ὑμεῖς ὅταν εἴπω Demosth.

Articulus neuter cum genitivo sequente significat *possessionem, proprietatem* vel *relationem*, subaudito χρῆμα, ἔργον, ἔπος vel hujusmodi nomine; ut ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος Καίσαρι Matth. 22. 21. i. e. χρήματα. τὰ τῆς σαρκός. i. e. ἔργα Rom. 8. 5. τὸ τοῦ Θεόγνιδος λέγω Lucian. i. ἔπος. Quandoque ponitur pro solo Substantivo; ut τὸ τῆς ἐλευθερίας pro ἐλευθερία Plutarch.

Articulus pluralis (observato genere nominis proprii) cum præpositione ἀμφὶ, περὶ, κατὰ &c. & Accusativo accipitur pro ipso nomine; ut οἱ ἀμφὶ Κορινθίους *Corinthii* Herodot. ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν *venerunt ad Marthã & Mariaã*, Joh. 11. 19. τὰς κατ' εὐχὰς *preces* Heliod. l. 4. Interdum (neglecto genere) significat *comitatum, officium, facultatem, sectam, relationem*, cum iisdem vel aliis præpositione & casu; ut οἱ περὶ τὸν Παῦλον i. e. *socii Pauli*, Actor. 13. οἱ περὶ τὴν γῆν *agricolæ* Xenoph. οἱ περὶ τὴν ποίησιν, καὶ τοὺς λόγους *Poetæ & Oratores* Isocr. οἱ ἀπὸ στοᾶς *Stoici* Athen. οἱ πρὸς αἵματος *consanguinei* Sophocl. οἱ μετὰ Ἀχιλλέως *Socii Achillis* Lucian. οἱ κατ' ἀγορὰν *causidici* Demosth. οἱ ἀπὸ βήματος *concionatores* Plutarch. οἱ ἀπὸ τῶν μαθημάτων vel ἐν τοῖς μαθήμασι *Mathematici* Laert. οἱ ἀπὸ vel μετὰ Πλάτωνος *Platonici* Synes.

Ponitur articulus præpositivus quandoque pro subjunctivo; ut τὸ ῥᾷστον ἁπάντων pro ὃ ῥᾷστον, Demosth. οὐδὲ ἐπίσταμαι τὸ σὺ λέγεις

Marc.

Marc.14.68. Apud Poetas ὅττις pro ὅστις, servato σ per omnia genera, casus, & numeros, ὅττινα, ὅττινας, ὅττινα &c. ut. ὅττις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ Il. τ. ὅττινα κραδίη θυμὸς τε κελεύει Od. θ. ὅττινας μινύθῃ Il. ο. ὅττ' ἔργα τέτυκται Iliad. χ.

Articulus præpositivus vel subjunctivus pro αὐτὸς sumitur sequente sæpius δὲ, γε, &c. ut. ὁ δ' ἔφη Matth.13. ἦ δ' ὅς *dixit ille* Plat. Item pro οὗτος & ἐκεῖνος præcipuè in divisionibus cum μὲν—δὲ, γὰρ—δὲ, &c. ut τὰ μὲν ἀΐδια, τὰ δὲ φθαρτά Aristot. δεῖ γὰρ τὸ ποιῆσαι, τὸ δὲ μή Demosth. ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς δὲ μεθύει 1. Cor. 11. ἃς μὲν κατειλήφει πόλεις, τινὰς δὲ πορθεῖ Demosth. Interdum pro τίς *interrogativo*; ut τοῦ vel οὗ χάριν λέγω; Demosth. pro τὶς *indefinito*; ut ἀγνοῶ τὸ χρὴ πιστεῦσαι Lucian. σύ μ', ὅς εἰμ', εἰρηκώς Soph.

Τὸ ὂν vel τὸ τι significat *partem*; ut τῆς χώρας τὸ μὲν ὂν πρὸς ἄρκτον, τὸ δὲ ὂν πρὸς μεσημβρίαν Aristid. ἡμῶν τὸ μέν τι ἡ πατρὶς μερίζεται, τὸ δέ τι οἱ γεννήσαντες Plat.

Articulus non rarò subinnuit participium ὢν potissimùm ante præpositionem vel adverbium; ut ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς Matth. 6. τοὺς περὶ ὑμῶν Matth.5. τὰ ἄνω φρονεῖτε Coloss.3.2.

Omittitur sæpissimè articulus ante Interrogativa; ut τίς, ποῖος &c. Indefinita; ut τὶς, ὁποῖος &c. Universalia signa; ut πᾶς, μηδεὶς &c. Numeralia cardinalia; ut εἷς, δύο &c. Legitur tamen ποῖος cum Articulo; ut τῆς ποίας μερίδος Demosth. item Cardinalia, cùm referuntur ad id quod præcessit; ut λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους Luc. 9. 16. ὁ εἷς Luc. 18. 10. Ante Nomina Propria, præcipuè in epistolarum inscriptionibus; ut Ἰσοκράτης Ἀλεξάνδρῳ χαίρειν Isocr. in quibus tamen appellativa desiderant articulum; ut Δημοσθένης τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν Demost. Ante Nomina tum Propria tum Appellativa in librorum titulis; ut περὶ Ἑλένης, περὶ νόμου Laert. Antisth. Pronomina Substantiva ἐγὼ &c. composita ἐμαυτοῦ &c. ut ἐγώ εἰμι Joh. 15. 1. ἔκρινα δὲ ἐμαυτῷ 2. Cor. 2.

Pronomen ὁ δεῖνα semper articulum postulat; ut ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος τὸν δεῖνα εἰσήγγειλε Demosth.

Genitivus post Partitivum exigit articulum; ut εἷς τῶν στρατιωτῶν Joh.19.34. crebrò etiam post substantivum regens; ut ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας Joh. 17.12. τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου Luc. 2. 27. Sic Vocativus pro Nominativo positus; ut ἡ παῖς ἐγείρου Luc. 8.54. σὺ ὁ Βορέας πνεῦσον Lucian.

Duo vel plures Articuli diversorum nominum genere, numero, vel casu discrepantium, elegantiùs se immediatè consequuntur; quorum prior ad remotius semper nomen refertur; ut τὴν τοῦ Θεοῦ

δικαιοσύνην Rom.10.3. τοῦ τὴν τοῦ ῥήματος σεμνότητα λημμάτων Demosth. Communiter, tamen in sacrâ Scripturâ articulus adhæret suo nomini; ut τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ ibid.Rom.10.3. Inepta verò repetitio est si omnimodo consentiant; ut αἴτιος τῆς τῆς πόλεως ἐρημώσεως. Zonaras.

Parùm imitanda etiam dispositio est, si nominum ordo perturbetur; ut οἱ τῶν ἀγγελικῶν χοροὶ δυνάμεων. Theophylact. ἡ τοῦ οἰκείου κηδεμονία σώματος. Damascen.

Eleganter Adverbia, Conjunctiones, vel Præpositio cum suo casu interveniunt; ut ὁ μὲν οὖν χιλίαρχος. Act.23.22. ἀκούσατε τῆς πρὸς ὑμᾶς νυνὶ ἀπολογίας Act. 22.1. Participium aut Verbum regens; ut τὴν ἑτέρου ζητῶν ἐπιθυμίαν. Demosth. τοῦ μόνον ἐφρόντισαν ποθεινοῦ Aristot. Aliquando postponitur articulus; ut ἀσφαλέστερος βίος εἶναι δοκεῖ ὁ τῶν ἰδιωτευόντων ἢ τῶν τυραννευόντων Isocr.

Collocatur articulus ante & post nomen frequentissimè; ut τὰς ἀρχὰς τὰς τῶν σωμάτων. Aristot.

Repetitur ante nomen in demonstrando intercedente δὲ vel δή; ut ὅδε ὁ ἄνθρωπος· τοῦδε τοῦ λόγου, καὶ τῆσδε τῆς ὕλης Aristot.

Cùm duo substantiva, alterum vel utrumque appellativum apponuntur; vel cùm adjectivum immediatè postponitur substantivo; utrique vel posteriori sæpissime articulus additur; ut Ματθαῖος ὁ τελώνης, Matth. 10. οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες Luc. 2. 15. τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ Luc.8.29. Si adjectivum præcesserit, articulus ipsi soli præfigitur; ut τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι Luc. 4. 37. quandoque omittitur penitùs; ut πνεῦμα ἀκάθαρτον Marc.3.30.

Cùm plura sint substantiva, illud sensu præcedit verbum cui articulus præfigitur; ut θεὸς ἦν ὁ λόγος *sermo erat Deus* Joh. 1. πνεῦμα ὁ θεὸς *Deus est spiritus* Joh. 4. 44. Sic τὰ ἐμὰ σά ἐστι, καὶ τὰ σὰ ἐμά Joh. 17.10. At pronomen articulo viduum potest loco & sensu præire; ut ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς Joh. 14 6.

Adjectivum postpositum si non habeat articulum, dividitur plerumque à Substantivo & sequitur verbum sensu; ut ἐστιν ἄνθρωπος δίκαιος Aristot. *homo est justus*. Sin habeat, à Substantivo non dividitur; ut Πλάτων ὁ ἀγαθός ἐστι *ille bonus Plato est*.

Post αὐτός, ἐκεῖνος, ὅλος, οὗτος, πᾶς articulus additur substantivo sequenti; ut ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ Luc.13.31. ἐκεῖνον τὸν λίθον Luc.20.18. ὅλην τὴν γῆν Act.17.11. οὗτοι οἱ λόγοι Luc.24.44. πᾶν τὸ σῶμα Eph. 4 16. raro præponitur hisce adjectivis; ut τὸν αὐτὸν τρόπον Dem.&c.

Adjectiva sine substantivo posita, sæpissimè vestiuntur articulo; ut εἰς τὰ ἴδια Joan. 1. 11. τὴν ταχίστην Demosth. &c.

Metri caussâ apud Poetas articulus negligitur vel redundat.

Prono-

Pronomen.

GEnitivus Pronominis possessivi usurpatur quando significatur *sola persona*; ut εἰκών σου *imago tui* Herodian. Sic πρὸς βίαν μου *ad coactionem mei* Sophocl. i. e. *me invito*.

Quoties *possessio, relatio, circumstantia* vel *actio* personæ connotatur, possessivo uti licet; ut ἐπὶ σῇ σοφίᾳ μὴ ἐπαίρου Prov. 3. 5.

Ponitur Genitivus primitivi loco possessivi; ut ὁ πατήρ μου, Joh. 15. 1. (rarissimè ἐμοῦ Rom. 1. 12.) adhibetur quandoque Dativus ut χαίρει μοι ἦτορ Ιλ. ψ. Frequenter possessiva ἡμέτερος & ὑμέτερος usitata sunt oratoribus; ut κατὰ τὸν ἡμέτερον νόμον Act. 24. τῆς ὑμετέρης ἀγάπης 2. Cor. 8. 8. & in eodem contextu περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων &c. Joh. 1. 2. 2. Inusitatiùs ἐμὸς, σὸς, σφέτερος; ut ἑταίροις ἐμοῖς καὶ σοῖς Athen. εἰς τὰ σφέτερα ἤδη διεξεργάσεται Aristot. ἐμὸς & σὸς passim in SS. ut ἐμοῖς δὲ λόγοις παράβαλλε σὸν οὖς Prov. 5. 1. σφέτερος vix in N. T. occurrit.

Possessivum pro Primitivo rariùs accipitur; ut τῷ ἐμῷ πόθῳ κατέφθιτο pro ἐμοῦ Sophocl.

Pronomina reciproca sunt, ἑαυτοῦ vel αὑτοῦ, οὗ, ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ vel σαυτοῦ; referuntur enim ad personam præcedentis verbi; aut si quando præcesserint, respiciunt casum verbo postpositum; ut Εὔφραιος ἀπέσφαξεν ἑαυτόν Demosth. ἕκαστος αὑτῷ φίλος Aristot. δεῖται οἱ τὴν νύκτα Lucian. οὐ δύναμαι γνῶναι ἐμαυτόν. Plat. Ἰατρὲ θεράπευσον σεαυτόν. Luc. 4. 23. τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε. Hom.

Ἑὸς, σφέτερος magìs familiaria sunt Poetis; ut ἡγεμόνα δ' ἑνεκ' πρὸς δώματα Hom. οἵτινες ἴδοιεν σφετέρους ἐπικηρυκευόντας ἀνεθαῤῥήσαν ἄν Thucyd. Ἑὸν propriè significat *quod unus possidet*, σφέτερον *quod plures*.

Ἡμέτερος & ὑμέτερος addito genitivo αὐτῶν, usurpantur reciprocè: ut τὰ ἡμέτερα αὐτῶν πράττομεν. Demost. διδάσκετε τοὺς παῖδας ὑμετέρους αὐτῶν βασιλεύεσθαι. Isocr. sic σφέτερος αὐτῶν, ἴδιος αὐτῶν; ut αἱ μὲν ἀρεταὶ οὐ σφετέρας αὐτῶν φύσεις εὐεργετοῦσι Isocrat. οἱ πλέισοι τὴν πολιτείαν ἰδίαν αὐτῶν ἡγοῦνται εἶναι Demost. Legitur ἴδιος σφέτερος αὐτῶν: ut πάλαι ᾐσχύνοντο μᾶλλον ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἁμαρτήμασιν, ἢ νῦν ἐπὶ τοῖς ἰδίοις τοῖς σφετέροις αὐτῶν. Isocrat.

Resolvuntur interdum composita ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ, ἑαυτοῦ, & pro illis eorum simplicia adhibentur per omnes casus; ut οἱ δ' αὐτῷ κα-

καὶ τεύχει ἀνὴρ Hesiod. πολλοὶ μὲν σφίσιν αὐτοῖς πολεμοῦσι Isocr. Trium horum Nominativi, & priorum ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ casus omnes duales & plurales à simplicibus necessariò supplentur; ut ἡμεῖς αὐτοὶ στενάζομεν Rom. 8 23. ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε 1. Corin. 11. 13.

Simplicia primitiva 1æ & 2æ personæ pro reciprocis quandoque afferuntur loco compositorum; ut ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι Hom. ἐμὲ γὰρ ἐν ὑμῖν τίθημι Plat. pro ἐμαυτόν.

Interdum αὐτὸς ponitur reciprocè; ut ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, pro ἑαυτοῦ Psal. 103. ἐπ' αὐτῶν pro ἐφ' ἑαυτῶν Aristot. præcipuè cùm nomen aliud 3æ personæ inciderit inter αὐτὸς & personam verbi; ut ὁρῶν τοῦ δήμου κίνησιν ἐπ' αὐτὸν (potiùs quàm ἐφ' ἑαυτὸν) Nazianz. vel cum αὐτὸς sensu præcesserit verbum; ut πατέρα τιμᾷ ὁ αὐτοῦ υἱὸς (non ἑαυτοῦ υἱός). E contra profertur ἑαυτοῦ, οὗ, vel ἑὸς pro relativo αὐτὸς, ut, ἐπειδὴ οὐ ἐκέλευσε τὴν ψυχήν Plat. præsertim apud Poetas; ut, οἱ ἔκπεσε δάκρυ Il. β'. τὸ δ' ἑὸν παρὰ νηυσὶ λέλειπτο φάσγανον Il. ι.

Pronomina quædam sunt trium personarum, αὐτός; ut, αὐτὸς ἔφην, ης, η. Ἑαυτοῦ in plurali; ut, μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς 2. Cor. 1. 9. τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε Phil. 2. 12. sed in singulari usurpatur pro genitivo solo σεαυτοῦ, ῆς; ut οὕτω παιδεύσῃς τοὺς ἑαυτῆς φίλους Xenoph.

Σφέτερος junctum verbis 1æ & 2æ personæ significat *noster*, *vester* apud Poetas; ut ἐνένιπτε σφέτερον πατέρ' Hesiod. Σφωΐτερος apud Apollonium significat interdum *suus*; ut ἀλκῇ Σφωϊτέρῃ πάντεσσι μετέπρεπε. jungitur etiam verbo 2æ personæ pro *tuus*; ut λιλαίεαι Δῆμον σφωϊτέροισιν ὑπὸ σκήπτροισι δαμάσσαι idem.

Paucula Adjectiva sunt reciproca & trium personarum, ἴδιος, ἀλλήλων &c. ut ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς Luc. 6. 41. τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο Rom. 8. 32. ἀλλήλους ἀγαπῶμεν 1 Joh. 3. 23. ἀγαπήσατε 1 Pet. 1. 22. μισήσουσιν Matth. 24. 10.

Αὐτὸς redundat passim in S. Scripturis; ut καταβάντι αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους ἠκολούθησαν αὐτῷ Matth. 8. 1. alibi rariùs.

Duo cùm fuerint Antecedentia, οὗτος refertur ad propriu, ἐκεῖνος, ad remotius; ut, ἐθιζε σεαυτὸν μὴ σκυθρωπὸν εἶναι, ἀλλὰ σύννουν· διὰ ἐκεῖνο μὲν γὰρ αὐθάδης, διὰ δὲ τοῦτο φρόνιμος εἶναι δόξεις Isocra. Pari modo articuli pro iisdem positi, ὁ μὲν ad remotius, ὅδε ad propinquius spectat: qui tamen ordo sæpè negligitur.

Regimen

DUo vel plura Subſtantiva ad eandem rem ſpectantia in eodem caſu apponuntur; ut Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ Τιμοθέῳ τέκνῳ. 1. Tim. 1. ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα Philem. v.19.

Nomen verò propriũ *loci*, præſertim *urbis*, poſt Appellativũ ſuum effertur nonnunquã in genitivo; ut Ἀθῆναι vel Ἀθηνῶν πόλις. Demoſt.

Aliquando ſubintelligitur ſubſtantivum in poſſeſſivo quocum ſequens ſubſtantivum caſu conſentit, ut, Νεστορέῃ παρὰ νηῒ Πυληγενέος βασιλῆος. Hom. Il. β'.

Genitivus poſt Subſtantivum.

Cùm duo Subſtantiva diverſæ ſignificationis concurrunt, quod ſenſu poſterius eſt in genitivo ponitur; ut κακοῦ κόρακος κακὸν ᾠόν.

Adjectivum in neutro genere abſolutè & ſubſtantivè poſitum genitivum regit; ut τὸ τοῦ θεοῦ εὐμενὲς, *dei benevolentia* Demoſth. εἰς πλέον πίπτειν τοῦ θέλοντος, i. e. εἰς πλέον θέλημα Soph. τὰ τοῦ θεοῦ Matth. 22. nonnunquam in alio genere; ut τὸν νεκρὸν τοῦ θεοῦ *deum mortuum* Lucian. Alex. & Phil.

Sæpiſſime ponitur iſte genitivus vel relativè; ut παῖς τῆς τύχης Sophocl. vel poſſeſſivè; ut τὸ σῶμα ναὸς τοῦ πνεύματος, 1. Cor. 7. activè; ut θάνατον Ἀργείων φεύγω Euripid. i. e. *mortem quam Argivi inferunt.* paſſivè; ut ἡ Πλαταιέων πολιορκία Thucyd. i. e. *quâ Platæenſes cincti erant*:

Pro Genitivo interdum uſurpatur adjectivum poſſeſſivum; ut δουλείη κεφαλὴ pro δούλου. Theogn.

Genitivus vel Dativus poſt Subſtantivum.

Genitivus quandoque in dativum vertitur, præſertim poſt nomen Subſtantivum adjectivè acceptum, & ſignificans *relationem, affectionem* vel *contrarietatem*; ut κοινωνὸς τῷ Σίμωνι Luc. 5. 10. ἀντιβίοισι τύραννε *violentis tyranne* vel *infenſiſſime* Herodot.

Genitivus vel Accuſativus poſt ſubſtantivum.

Nomina *laudis*, aut *vituperii* (ſubſtantivum cum ſuo adjectivo) poſt aliud ſubſtantivum efferuntur in genitivo; ut ἀνὴρ μεγάλης ἀρετῆς. γυνὴ ἀχαλίνου στόματος. Rariùs in Accuſat. ut κόρη ἀμήχανον τι κάλλος Heliodor.

Nomen etiam *menſuræ* poſt ſubſtantivum in genitivo ponitur; ut ἀνδριὰς δυώδεκα πήχεων Herod. addito ſæpius accuſativo hujuſmodi βάθος, εὖρος, μῆκος, πάχος, πλάτος, ὕψος &c. ut λίθος τὸ μὲν μῆκος ποδῶν ἑκατόν Diodor.

Subſtantivum regens uſitatiſſimè præponitur ſubſtantivo quod regitur; ut ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου Mat. 8. 20. articulis verò utrique præfixis elegantiùs ſequitur regens; ut ὁ τοῦ τέκτονος υἱός Matth. 13 55.

Apud Oratores τὶς, ἕκαστος, ὅσος ponuntur poſt πᾶς; ut πᾶς τὶς, πᾶς ἕκαστος *unuſquiſque*, πᾶς ὅστις, πᾶς ὅσος *quicunque*.

Genitivus post Adjectivum.

ADjectiva quæ *desiderium, fugam, curam, negligentiam, contemptum, memoriam, oblivionem, notitiam, ignorantiam, prodigalitatem, parsimoniam, accusationem, damnationem, absolutionem, dignitatem, potentiam, impotentiam, separationem, differentiam, excellentiam, participationem, immunitatem, vacuitatem, privationem* denique significant, genitivum adsciscunt; ut ἀδυσέρως τῶν ἀφροδισίων Xenoph. φυγὰς τῆς πατρίδος idem. ἐπιμελὴς τῶν φίλων idem. ἀμελὴς τῶν μυστῶν Lucian. ὀλίγωρος τῶν Ἑλλήνων Isocrat. μνήμων φόρτου Homer. ἐμαυτοῦ ἐπιλήσμων εἰμι Synes. ἔμπειρος τοῦ πολέμου Thucyd. ἄπειρος πράξεων ὁ νέος Aristot. δαπανὸς ὑγρῶν Athen. φειδωλὸς τῆς δαπάνης Plutarch. κατήγορος μομφῆς Plat. καταδίκος φόνου Demosth. καθαρὸς φόνου Plutarch. ἄξιος ἐργάτης τῆς τροφῆς Matth. 10. 10. ἐγκρατὴς vel ἀκρατὴς θυμοῦ Aristot. ἀπόκοιτός μου Lucian. ἕτερον τοῦ ἀληθοῦς Plat. Ἔξοχος Ἀργείων Il. γ. μέτοχοι τοῦ χριστοῦ Hebr. 3. 14. ἐλεύθερος τῶν τυράννων Demosth. κενὸς νοῦ Plutarch. ἔρημος συμμάχων Xenoph.

Ad privationem referuntur composita ab α privativo; ut ἄπαις παίδων Xenop. ἄχαλκος ἀσπίδων Sophocl. Quædam ex νη ut νῆστις βορᾶς Eurip. nisi quæ vi significationis juxta alias regulas alios casus postulant.

Adjectiva *partitiva*, item *collectiva, indefinita, interrogativa, numeralia, ponderalia, comparativa,* & *superlativa* si partitivè accipiantur genitivo gaudent; ut θάτερος δυοῖν Plat. ἕκαστος ὑμῶν Lucæ 13 15. τὶς τῶν νομικῶν Luc. 11. 45. τὶς εἰδὲν ἀνθρώπων 1. Cor. 2. ἓν τῶν πλοίων Luc. 5. μυριοπλάσια ἂν κακὰ ποιήσειεν ἄνθρωπος κακὸς θηρίου Aristor. ὁ δὲ μείζων ὑμῶν Matth. 23. 11. ἐλάχιστος τῶν Ἀποστόλων 1. Cor. 15. 9.

Similiter significantia comparativè; ut ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος κρείττων Ælian. περαῖος θρηΐκίης Apollon. Superlativè; ut ἔσχατοι ἀνδρῶν Od. α'. τάλαινα παρθένων Eurip. δῖα θεάων Homer. aut quoquo modo partitivè; ut μέσος ὑμῶν 1 Joh. 26. φόβου καὶ χαρᾶς μεθόριος Andr. Hier. μόνος τῶν ἀνθρώπων Demosth. Item articuli; ut τῶν κακιῶν αἱ μὲν ἐφ' ἡμῖν, αἱ δὲ μή Aristot. τῶν ἀνθρώπων οἱ εὐφραίνουσιν οὐ δυσχεραίνουσιν Isocr.

Interdum mutatur genus partitivi; ut ὅσον Αἰγυπτίων ληστρικὸν Heliod. l. 1.

Ponitur nonnunquam genitivus omisso partitivo; ut ὡς ἐστι τῶν αἰσχρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων i. e. τὶ Demosth.

Ad hunc modum quandoque adhibetur genitivus pluralis adjectivi

ctivi cum articulo post substantivum diversi casûs; ut σωὶ γυναιξὶ τῶν ἐπισήμων. & ἀλλα σκευὴ τῶν εὐτελῶν Heliod. l. 4. frequentiùs etiam numeri diversi; ut Φάβιος ἀνὴρ τῶν ἐπισήμων. Plutarch. φέρω στολὴν τῶν καλλίστων Xen. Utrobique subauditur casus partitivi τις.

Idem quandoque est casus partitivi, & nominis; ut οἱ ἄνθρωποι, οἱ μὲν ἀγαθοὶ οἱ δὲ πονηροί. οἱ μὲν ἐδεὶς αὐτῶν προσεῖχον Ælian.

Comparativa subaudito ἢ *quàm* genitivum postulant; ut ὀργιλώτεροι κυνῶν· δειλότεροι τῶν λαγωῶν, κολακικώτεροι τῶν πιθήκων, ἀσελγέστεροι τῶν ὄνων, ἁρπακτικώτεροι τῶν γαλῶν, φιλονεικότεροι τῶν ἀλεκτρυόνων Lucian.

Genitivus iste interdum per ablativum exponi non potest; ut κάλλιόν ἐστιν εὐποιεῖν φίλους τῶν ὀθνείων *Satiùs est benefacere amicis quàm alienis* Aristot. Eth.

Positivum, Comparativum, vel Superlativum pro se invicem usurpantur; ut καλὸν τὸ μὴ ζῆν ἢ ζῆν ἀθλίως. Menand. i.e. κάλλιον. μεγάλη ἐντολή Matth. 22. 38. i.e. μεγίστη. τοὺς προδότας χεῖρας ἡγοῦνται. Thucyd. χείρους i. e. κακούς. μάλιστα δεινότατος τοῖς ἐναντίοις idem. i. e. δεινός. πάντων χαλεπώτερον ἄρχειν ψυχῶν Nilus i. e. χαλεπώτατον. πρῶτός μου ἦν Joh. 1. 30. i. e. πρότερος.

Interdum ἢ copulat duo comparativa; ut ποιητικώτερα ἢ ἀληθινώτερα Halicarn.

Post comparativum ponitur quandoque καὶ μὴ pro ἢ; ut βέλτιον ὀψιμαθῆ καλέεσθαι καὶ μὴ ἀμαθῆ Theocr.

Præponuntur etiam Comparativis vel Superlativis * particulæ amplificativæ vel diminutivæ; ut πάνυ πολὺ ἐλάσσων Xenoph. πάνυ πολὺ σωφρονέστατος Plat.

* Pag. 112.

Comparativo adjungitur quandoque μᾶλλον; ut ἥσσων μᾶλλον τῆς ἑτέρας Thucyd. πολλῷ μᾶλλον κρεῖσσον Philip. 1. 23.

Superadditur Superlativo Comparativum vel Superlativum; ut μείζονα τῶν μηκίστων Soph. ἔσχατα ἐσχάτων κακὰ idem.

Multa verbalia præcipuè in ικος & τήριος quæ *actionem*, aliáq; quæ *capacitatem* connotant, in genitivum feruntur; ut Ψυχῆς φυλακτικὸν παιδεία Aristot. εὐχαὶ λυτήριαι δειμάτων idem. similiter τομαῖος τημάτων Æschyl. συκῆ φορὸς σύκων Bud. λιμῆες νηῶν ὄχοι Hom. Ἐπίστροφος ἀνθρώπων idem. ἐπίκλοπος δογμάτων Plutar. ἐπαγωγοὶ μὲν τῆς ἡδονῆς, ἀπαγωγοὶ δὲ τῆς λύπης Plat. πολυστεφὴς vel περιστεφὴς δάφνης Soph. περίφοβος τῆς καταφρονήσεως Plat. ὕποπτος τῆς ἀλώσεως Euripid.

His adde alia particularia; ut ἀήθης *insuetus*, ψυχροῦ πόματος Galen. ἐθάς vel ἠθάς *assuetus*, ἐθάδες ἀγώνων Plutar. ἠθὰς μύθων Soph. εὐέλπις *bonâ spe fretus*, τῆς δόξης Areth. ὡραῖος *maturus*, γάμου Helio.

Dativus

Adjectiva significantia *bonitatem*, *malitiam*, *commodum*, *incommodum*, *jucunditatem*, *displicentiam*, *decorum*, *indecorum*, *facilitatem*, *difficultatem*, *amicitiam*, *inimicitiam*, *mansuetudinem*, *crudelitatem*, *fiduciam*, *diffidentiam*, *obedientiam*, *inobedientiam*, *æqualitatem*, *inæqualitatem*, *manifestationem*, *obscuritatem*, *sufficientiam*, *apparatum*, *propinquitatem*, dativum postulant; ut καλὸν ἀνθρώπῳ 1. Cor. 7. 1. κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ Rom. 14. 20. ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις Tit. 3. 8. ἀλυσιτελὲς ὑμῖν Hebr. 13. 17. ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγιά σου Psl. 119. 103. ἀτερπές τινι Thucyd. πρεπῶδες τῷ διδασκάλῳ Aristoph. ἀπρεπὲς τοῖς βασιλεῦσιν ἔργον Herodian. ῥάδια πάντα θεῷ Linus. τῷ ἀπειθοῦντι πάντα τὰ χαλεπὰ Plutarch. εἰ τῷ θεῷ φίλον Plato. ἐχθρὸς τῇ πόλει Demosth. πρᾶος τοῖς προσιοῦσι Herodian. ἀνηλεὴς πᾶσι Plato. ἠνορέῃ πίσυνος Il. λ. ἄπιστος καὶ σαυτῷ Plat. ἀπειθὴς λόγῳ Aristot. γονεῦσιν ἀπειθεῖς Rom. 1. 30. τὰ τῷ αὐτῷ ἴσα vel ἄνισα Euclid. δῆλος τοῖς μὴ τυφλοῖς Lucian. ἄδηλος τῷ ἀνθρωπίνῳ λόγῳ Alex. Aphrod. ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς Matth 6. 34 τοῖς ἀγωνίζεσθαι βουλομένοις ἕτοιμος Demost. παραπλήσιος μανίᾳ Aristot.

Quibuslibet adjectivis adjungitur dativus instrumenti; ut προχειρος ξίφει Aristot. dativus etiam rei vel personæ ad quam aliquid spectat; ut τοῖς Ἀθηναίοις πάτρια Demosth. ἅγιον τῷ Κυρίῳ Luc. 2. 23. Et cum alio casu; ut ὡς ὑμῖν ἀμέριμνον τῆς βασιλείας Julian.

VARII CASUS post Adjectiva.
Genitivus vel Dativus.

Adjectiva quæ significant *similitudinem*, *dissimilitudinem*, *contrarietatem*, *proprietatem*, vel *communitatem*, dativum adsciscunt, rarius genitivum; ut ὅμοιος ἀνθρώπῳ Luc. 6. ὅμοιος ὑμῶν Joh. 8. ἀνόμοιός σοι vel σου Aristot. ἐναντίοι ἀλλήλοισι Hesiod. ἐναντία τοῦ συμφέροντος Xenoph. ἴδιον φίλων Eurip. ἴδιον ἀνθρώποις Aristot. κοινὸς Ἑλλήνων Athen. κοινὸν ἅπασι Plat.

Ejusmodi etiam sunt ἀδελφὰ τῶν εἰρημένων Isocr. ἀδελφὰ τούτοις ἐφιλοσόφησε Basil. ἀκόλουθα ἀλλήλων Xenoph. τοῖς προειρημένοις Nazian. σύμμορφος τῷ σώματι Philip. 3. σύμμορφος τῆς εἰκόνος Rom. 8. σύστοιχα τούτοις & ἀλλήλων Aristot. item ἀλλότριος τῆς πατρίδος Demosth. ἀλλότριος ταῖς πόλεσιν idem.

Quædā adjectiva *similitudinis* gaudēt solo dativo, præcipuè poetica ἀλίγκιος, ἐναλίγκιος, & verbalia εἴκελος, ἴκελος; ut ἀλίγκιος ἀστέρι Il. ζ. θεοῖς ἐναλίγκιος Od. α. εἴκελος αὐγῇ Il. χ. ἴκελος Διῒ Il. β.

Quæ significant *reatum* regunt genitivum, rariùs dativum rei; ut ἔνοχος ἱεροσυλίας Aristot. ἔνοχος τῇ προδοσίᾳ Plutar. ὑπεύθυνος

φωνῆς Lucian. ὑπεύθυνος τιμωρίᾳ Chrysost. Αἴτιος solum genit. ut αἴτιον τοῦ θανάτου Luc. 23 22.

Nomen *pretii* apponitur adjectivis in genitivo, quandoque dativo; ut πάντα ὤνια πλούτου Aristot. ἃ τῷ νομίσματι ὤνια idem.

Quæ passivè etiam significant, præcipuè Verbalia in τος, dativum desiderant; ut τίμιος παντὶ τῷ λαῷ Act. 5. 34. πᾶσι πιθανὴ μάλιστα Proverb. 6. ἅπασιν ἐκλιπές Thucyd. ἀκουστὸν καὶ θεατὸν ἡμῖν Isocrat. interdum genitivum subaudito ὑπὸ &c., ut, κακῶν δυσάλωτος i. e. ὑπὸ κακῶν Sophocl. (sic ὁ θεὸς ἀπείραστος κακῶν Jacob. 1.13.) ἀλιτήριος θεοῦ Thucyd. (i.) κατὰ θεοῦ.

Certa adjectiva regunt genitivum vel dativum, ἐντριβὴς *versatus*, πειθήμων *moriger*; ut ἐντριβὴς τοῖς πράγμασιν Eustath. τῆς τέχνης Plat. πειθήμων λυσσῇ Epigr. rariùs gen. βουλῆς Nonn.

Regentia etiam dativum si substantivè accipiantur adsciscunt genitivum; ut ἄγχιστος *proximus*, ἀγαπητὸς *dilectus*, ἀντίπαλος *adversarius*, γνώριμος *familiaris*, δηλήμων *nocivus*, ἐγγενὴς *innatus*, ἔνσπονδος *fœderatus*, ἐπιτήδειος *necessarius*, ἐπώνυμος *denominatus*, ἐχθρὸς *inimicus*, κλητὸς *vocatus*, συνώνυμος & ὁμώνυμος *cognominis*, οἰκεῖος *familiaris*, πάρεδρος *assidens*, πολέμιος *inimicus*, συγγενὴς *cognatus*, σύζυγος *compar*, σύμβουλος *consiliarius*, σύμμαχος *auxiliarius*, σύνεργος *particeps operis*, φίλος *amicus*; ut ἄγχιστος πατρὸς Euripid. ἀγαπητοί μου Philip. 2. 12. πόλις ἀντίπαλος τῆς Ῥώμης Plutarch. γνώριμός τινος Isocrat. ὄφιν δηλήμονα φωτῶν Nonn. ἐγγενὴς τῆς χώρας Diodor. ἔνσπονδοι τῶν Ἑλλήνων Thucyd. ἐπιτήδειοι Ἀθηναίων idem. ἐπώνυμοι πόλεις βασιλέων Plutarch. ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης Act. 13. 10. κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ Rom. 1. 6. ξυνώνυμος Λακεδαίμονος Euripid. ὁμώνυμος τοῦ θεοῦ Plutarch. οἰκεῖοι τοῦ Ἀλεξάνδρου Herodian, πάρεδρος τῆς θεοῦ Aristid. πολέμιος τοῦ δήμου idem. συγγενὴς Γανυμήδους Lucian. σύζυγός εἰμι τοκῆος Nonn. σύμβουλος αὐτοῦ Rom. 11. 34. ἀρετὴ ἔργων σύμμαχος Xenoph. σύνεργος κοινοῦ ἀγαθοῦ idem. φίλος τοῦ Καίσαρος Joh. 19. 12. Atq; alia consimilia; ut γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ Joh. 18. 15. αὐτοῦ Luc. 23. 19. δοῦλος θεοῦ Tit. 1. 11. τῇ δικαιοσύνῃ Rom. 6. 19.

Genit. Dat. vel Accus.

Adjectiva significantia *copiam* vel *inopiam* regunt genitivum; ut μεστοὺς φθόνου, φόνου &c. Rom 1. 29. ἐνδεὴς φρενῶν Proverb. 7, 6. Interdum dativus, raró accusativus additur post adjectiva *copiæ*; ut ἀφνειὴ μήλοισι Hesiod. ἄφθονος ὕδασι Aristot. εὔπορος πᾶσι Thucyd. πλήρεις στρατιώταις idem. πλούσιος χρυσῷ Plat. πλεῖστος ταῖς ἐργασίαις Hermog. τὴν σοφίαν Synes. Quandóque post adjectiva *inopiæ* dativus; ut ἄπορος τῇ γνώμῃ Thucyd. ἐνδεὴς τῷ βίῳ Euripid.

Quodvis adjectivum admittit Dativum significantem *causam*; ut ὄινῳ καὶ θύμῳ κάτοχος Heliodor. quandoque etiam genitivum subaudito ἕνεκα; ut μακάριος τῆς τύχης Aristoph. & accusativum subaudito διὰ; ut θαυμαςὸς τὴν ἐυσέβειαν Steph.

Plurima Nomina usitatiùs post se habent accusativum præcipuè substantivi significantis *formam*, *modum*, *patriam*, *gentem*, *nomen*, *artem*, *objectum*, *mensuram*, *numerum*, *partem* vel *membrum*, subauditâ præpositione κατὰ, διὰ, περὶ &c. ut, ψυχὴν γυναῖος Plutarch. σπουδαῖος τὸν τρόπον Isocr. πατρίδα Ῥωμαῖος. Λυδὸς μὲν τὸ γένος Herodot. γυνὴ εἴκα ὄνομα Κελαινὰν Herodian. τὴν τε χνὴν καὶ τὰ θαλάττια σοφὸς Lucian. πόταμος τὸ εὖρος πλεθρειαῖος Xen. τὸν ἀριθμὸν ὡσεὶ πεντακισχίλιοι Joh. 6. 10. τυφλὸς τὰ ὦτα Sophocl. τὸ σῶμα φιλόπονος Isocrat. Interdum dativum; ut ἐπιεικὴς ἤθεσι Plato Ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει Act. 18. 24. ὀνόματι Τιμόθεος Act. 16. 1. χῶμα δίπλεθρον τῷ πλάτει Diodor. χροαῖς μέλανες idem; πολλοὶ ἀριθμῷ &c. Rariùs genitivum; ut αὐθάδης φρενῶν Æschyl. Similiter substantiva quandóq; construuntur; ut πατὴρ σοι τὴν ἡλικίαν, μᾶλλον δὲ τὴν ἔυνοιαν Heliodor. l. 4. &c.

Τὸ μέγεθος vel τὸ πλῆθος eleganter adjungitur vocibus *quantitatem* significantibus; ut τηλικοῦτος τὸ μέγεθος Lucian. ὅσον ἔργον τὸ μέγεθος Isocr. τοσαῦται τὸ πλῆθος συμφοραί idem.

Idem adjectivum pro diversâ significatione diversos casus postulat juxta diversas regulas: multa propter *privativam* vel *activam* significationem regunt genitivum, propter *passivam* verò dativum; ut ἀθέατος *non videns* G. γυναικὸς Heliodor. *invisibilis* D. ἄλλοις Lucian. ἄπορος *indigus* G. πάντων Lucian. *impervius* D. διάβασις ἄπορος τῷ στρατῷ Herodot. ἀπείρατος *imperitus* G. ὕβρεως Chrysost. *intentatus* D. ut οὐδὲν ἀπείρατον τούτοις Demosth. Sic ἐπιμελὴς φίλων Xenoph. ἐπιμελὲς τῷ Δαρείῳ Polyb. atq; his similia.

Multa etiam alia ob diversas significationes; ut διάφορος *excellens* G. διάφορος ἑτέρων Plat. *dissidens* D. ἀλλήλοις Xenoph. vel propter alias rationes; ut ἐπιστήμων *peritus* τῆς ἱατρικῆς Plat. G. post adjectiva notitiæ (*pag.* 134.) τὰ προσήκοντα Xen. accus. objecti suprà αἰδῶ δ' οὐκ ἀγαθὴν ἀνδρὶ Homer. Dat. post adject. commodi (*pag.* 134.) βοὴν ἀγαθὸς Il. 9. Accusat. modi suprà ἀγαθὸς τῆς ἱερᾶς νόσου Theoph. subaudi κατὰ. Plures etiam casus diversæ rationis simul apponi possunt; ut ὅμοιος ὁράσει λίθῳ Revel 4. 3.

Derivativa innumera regunt casus Verborum & adverbiorum unde profluunt. de quibus posthàc.

Comparativa nisi partitivè posita vel subaudito ἢ: superlativa etiam nisi partitivè accepta regunt casus positivorum suorum; ut ὀδυνηρό-

νηρότερος τῷ ἐχθρῷ Basil. τῷ βυλεύσαντι κακίστη Hesiod. χειμάτων ἀδωρότατος Thucyd. οἴκτυ ἀξιώτερος ἢ φθόνυ idem.

Adjectivum compositum quandoque regit casum simplicis inclusi; ut λυσιμελὴς πάντων τε θεῶν &c. Hesiod. i. e. λύων μελέτας vel μέλη θεῶν. πόλις ἰδίυ δήμυ πολυάνθρωπος Herodian.

Usurpantur non rarò adjectiva priorum quarumcunque classium sine ullo casu; ut ὐκ ἦσαν ἄξιοι Matt. 22. 8. εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς Tit. 3. 10.

Casus regi potest à casu, qui aliunde regitur: similis etiam à simili, si varietur genus aut numerus, aut saltem terminatio; ut ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας Luc. 15. 15. διὰ σπλάγχνα ἐλέυς θεῦ ἡμῶν Luc. 1.78.

Regimen Nominum cum Præpositionibus

INterdum nomina regunt casus interventu Præpositionum:

1. Substantiva.

Genitivus posterioris substantivi admittit Præpositionem παρὰ, ἐκ, &c. ἡ παρὰ τῶν θεῶν εὔνοια Demosth. ἡ ἐκ τῶν θεῶν οἰκονομία Heliodor. l.4. τὴν περὶ ἀλλήλων γνῶσιν ibid.

Variatur per sequentes ἐν, παρὰ, &c. cum dat.; ut ἡ ἐν τοῖς κινδύνοις κοινωνία Demosth. i. e. κινδύνων· (sic διάκονος ἐν Κυρίῳ i. e. κυρίυ Eph. 6.) ἡ παρὰ τοῖς πλείστοις ἄγνοια μέμικται κακίᾳ Demost. i. e. τῶν πλείστων.

Κατὰ, περὶ, πρὸς, &c. cum accus. ut λειότης κατὰ τὰς ὀφρῦς Aristot. i. e. τῶν ὀφρύων· τὰ περὶ ψυχὴν ἀγαθὰ κυριώτατα idem i. e. ψυχῆς. ὐκ ἀσφαλεῖς αἱ πρὸς τυράννυς ὁμιλίαι Isocrat. i. e. τυράννων.

Non rarò genitivus iste subintelligit Præpositionem ἀπὸ, ὑπὸ, κατὰ, ὑπὲρ, περὶ, &c. ut πένθος δαιμόνων ἔχω Euripid. i. e. ἀπὸ δαιμόνων. ἡ καταποντιςῶν ἅλωσις Heliod. i. e. ὑπὸ καταποντιςῶν. Ουδεὶς γυναικὸς φάρμακ' ἐξεύρηκέ πω κακῆς Euripid. i. e. κατὰ γυναικός. διὰ τὴν τῶν φίλων ὀῤῥωδίαν, idē. i. e. ὑπὲρ τῶν φίλων (sic σίγματα Ἰησοῦ Gal. 6. i. e. ὑπὲρ Ἰησῦ.) τύτυ ἀνταγωνιςὴς Dem. i. e. περὶ τύτυ.

Quandoque ponitur pro alio casu cum Præpositione; ut πίστις Ἰησοῦ Gal. 3. 22. i. e. εἰς Ἰησῦν. ἐν τῇ προσευχῇ τῦ θεοῦ Luc. 6. 12. i. e. πρὸς τὸν θεόν. sic ἱκετείας ἡμῶν ἐποιήσαντο Isocr. Paneg. i. e. πρὸς ἡμᾶς.

Nomen mensuræ vel spatii ponitur cum ἀπὸ in gen. cum εἰς, ἐπὶ, κατὰ in Accus. ut κατεςρατοπέδευσαν ἀλλήλων ἀπὸ ςαδίων τριῶν Diodor. l. 19. σκυφὸς κισσῦ εἰς εὖρος τριῶν πηχέων Euripid. τῦ τείχυς καθεῖλεν ἐπὶ δέκα ςαδίυς Diodor. l. 17. φοινίκων καρποὶ κατὰ τὸ μέγεθος ἐξ δακτύλων ὄντες Diodor. l. 2.

2°. Adjectiva.

Insigniores quædam omittuntur classes adjectivorum & præpositionum; quoniam exempla ex probatis Auctoribus deprompta ad manum non erant.

Adjectiva quæ communiter postulant genitivum adsciscunt varias præpositiones cum variis casibus; præcipuè ἀπὸ, ἐκ, &c. Significantia

Desiderium; ut φιλότιμος ἐπ' ἀρετῇ Plat.

Fugam; ut φυγὰς γίνομαι ἀπὸ τούτου Plat. φυγὰς ἐκ τῆς πόλεως Thucyd.

Curam, ut φροντιστικὸς περὶ τὴν τροφὴν Theophrast.

Neglegentiam; ut ἀμελὴς περὶ αὐτὸν Isocrat.

Notitiam; ut δεινὸς περὶ ταῦτα Plutarch. πρὸς τοῦτο Isocrat. εἰς τοῦτο Aristoph. ἐν τοῖς πολεμικοῖς Plutarch.

Ignorantiam; ut περὶ τὸ δίκαιον ἀγνώμων Plat.

Parsimoniam; ut γλισχρότατος περὶ τὰς δωρεὰς Lucian. φειδωλὸς ἐν δαπάναις Plutar.

Damnationem; ut κατάκειτος ἐπὶ θανάτῳ Steph.

Absolutionem; ut ἀθῶος ἀπὸ τοῦ αἵματος Mat. 27. 24. ἀναίτιος παρὰ τοῖς στρατιώταις Xen. ἀνεπίληπτος εἰς πονηρίαν Phalar.

Dignitatem; ut ἄξιος πρὸς τὴν δόξαν Rom. 8. 18. πρὸς τὴν παιδείαν Plat.

Potentiam; ut αὐτοκράτορες ὄντες ἀπὸ τῆς πόλεως Thucyd. δυνατὸς ἐν λόγῳ Luc. 24. 19.

Impotentiam; ut ἀκρατὴς περὶ τὰς ἡδονὰς Aristot. ἀσθενὴς πρὸς Μήδους. Xenoph.

Separationem; ut ἀπόκοιτος παρὰ Ῥέας, Lucian.

Differentiam; ut ἄλλος παρ' ἐμὲ, vel ἀντὶ ἐμοῦ Sophocl.

Excellentiam; ut ἔνδοξος εἰς τὰ πολεμικὰ Xenoph. διάφορος κατὰ τὴν φιλοσοφίαν Aristot. ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ Plutarch.

Participationem; ut περὶ τῶν καθεστώτων κοινωνὸς Herodian.

Immunitatem; ut ἐλεύθερος ἀπὸ τῶν βαρβάρων Steph.

Privationem; ut ἁγνὴ ἀπὸ ἀνδρὸς συνουσίας Demost. ἀπαθὴς ὑπὸ τῶν παρόντων Plutarch. ἄφοβος περὶ τοῦ μέλλοντος idem.

Partitivum admittit præpositiones ἐξ, ἀπὸ, ἐπὶ, πρὸς, περὶ, &c. ante genitivum; ut τὶς ἐξ ὑμῶν Joh 8. ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν Thucyd. ἐπὶ γυναικῶν ἀθλιωτάτη Liban. ὅσοι πρὸς ὑμῶν πεπόνθατε Heliodor. l. 1. κρατερὸς περὶ πάντων Homer. Item ἐν, et apud Poetas μετὰ cum Dat. ut πρῶτος ἐν ποιηταῖς Rhen. ἕκαστος ἐν τοῖς κακούργοις Crus. μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη Il. α'.

Numeralibus præponuntur πρὸς, εἰς, κατὰ, ἀμφὶ, &c. cum Accus. ut Βρόντης καὶ Στερόπης εἶχον πρὸς ἕνα μόνον ὀφθαλμὸν Sholiastes Æschyl.

Æſchyl. ἱππεῖς εἰς ὀκτακισχιλίους Xenoph. ἀθροισθέντες κατὰ διακοσίους Dioſcor. ἔτη ἀμφὶ ἐννενήκοντα Lucian. Item σὺν in compoſitione. ut σύνδυο ἦμεν τριήαρχοι Diodor. τριήαρχοι συνεκκαίδεκα Demoſth.

Inter minorem numerum & majorem ſequentem intercedunt πρὸς, ἐπὶ &c. loco copulæ καί; ut ςάδια τριάκοντα πρὸς τοῖς ἑκατὸν Xenoph. ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἐννενήκοντα ἔτη βεβίωκε Lucian.

Poſt comparativum ponitur quandoque præpoſitio πρὸ, &c. cum gen. παρὰ, πρὸς, ὑπὸ &c. cum acc. omiſſo ἢ (ut) τυραννὶς πρὸ ἐλευθερίης ἀσπαςότερον Herodot. l. 1. (i. e.) ἐλευθερίης. πλείονος δόξης παρὰ Μωσῆν ἠξίωται Heb. 3. 3. (i. e.) Μωσέως. ὕςερα τἄλλα πρὸς τὴν ἀρετὴν Thucyd. i. e. τῆς ἀρετῆς. φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτὸς Luc. 16. 8. (i. e.) τῶν υἱῶν Poſt poſitivum itidem; ut σοφὸς ὑπὲρ τὸν Πρωτέα Dion. i. e. σοφώτερος τοῦ Πρωτέως.

Interdum poſt ἢ & comparativum eleganter additur præpoſitio κατὰ, εἰς, πρὸς &c. cum Acc. ut μεῖζον φορτίον ἢ καθ' ἑαυτὸν Demoſt. μακρότερον ἢ εἰς ὅσον τοῖς νῦν συμφέρει αἰτιᾶσθαι Thucyd. ἐνδεέςερος ἑκάςῳ παρεῖχεν, ἢ πρὸς τὴν οὐσίαν idem.

Legitur particula comparativa ἢ pro ὑπὲρ ſequente accuſativo; ut Ἀλκαμένους ἐρᾶν ἢ πάντα χρήματα Heliodor. l. 4.

Verbalia in ικὸς, &c. (pag. 135.) adſciſcunt πρὸς &c. cum Acc. ut ἀνακλητικοὶ λόγοι πρὸς τὴν ὁμόνοιαν Plutarch. δεκτικωτέρα πρὸς ἀπορροίας γίνεται ἡ ὄψις Heliodor. l. 2.

Adjectiva regentia dativum poſtulant πρὸς vel εἰς &c. cum Ac. alias etiam præpoſitiones cum aliis caſibus. Significantia

Bonitatem; πρᾶος πρὸς τοὺς οἰκείους Plato. εἰς ἀλλήλους χρηςοὶ Epheſ. 4. 32. χρηςὸς ἐπὶ τοὺς πονηροὺς ὁ Θεὸς Luc. 6. 35.

Malitiam; ἀχάριςος πρὸς τοὺς γονεῖς Xenoph. κακὸς εἰς δῆμον Æſchin. περὶ αὐτὸν Iſocrat.

Commodum; ut χρήσιμος πρὸς τὴν ἐργασίαν Ariſtot. εἰς τι Plutar. ſic πρὔργου πρὸς vel εἰς τοῦτο Plat.

Incommodum; ut ἄχρηςος πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην Chryſoſt.

Diſplicentiam; ut πρὸς τινας ἀηδές τι Iſocrat. ἀτερπὲς εἰς ἀκρόασιν Thucyd. ἀχάριςα μεθ' ἡμῖν Od. θ'.

Decorum; ut εὐπρεπὴς πρὸς τοὺς πλείους Thucyd.

Facilitatem; ut εὔκολος πρὸς τοὺς συνήθεις Plutarch.

Difficultatem; ut χαλεπὸς πρὸς τοὺς πολεμίους Plato.

Crudelitatem; ut ἄγριος εἰς τὰς ὁμιλίας Ephor.

Diffidentiam; ut ἄπιςος πρὸς τοῦτον Demoſth.

Obedientiam; ut εὐπειθὴς πρὸς τὴν ἀρετὴν Plat. ὕλη εἰς ἅπαν εὐπειθὴς Galen.

Inobe-

Inobedientiam; ut ἀπίθανος πρὸς τὸν Δία Lucian. ἀπειθεῖς ἐν τῇ φρονήσει Luc. 1.17.

Æqualitatem; ut ἴσον πρὸς ὑμᾶς Demosth.

Inæqualitatem; ut ἀσύμμετρα τὰ πάχη πρὸς τὰ μήκη Xenoph.

Manifestationem; ut διαφανὴς εἰς ἅπαντας Plato. παρὰ πᾶσι φανερὸν Demost.

Sufficientiam; ut τίς πρὸς ταῦτα ἱκανὸς 2. Cor. 16. διαρκὴς εἰς ἄμφω ἡ φύσις Theoph.

Apparatum, vel *Promptitudinem*; ut εὔζωνος πρὸς τὴν μάχην Plutarch. ἐπιτήδειος εἰς μάχην Herodian. κύων ἐπὶ τοῖς προβάτοις ἐπιτήδειος Xenoph.

Propinquitatem; ut ἀγχιστεῖναι ἐπ᾽ ἀλλήλῃσι Hom.

Multa adjectiva præcedentium Classium, ea potissimùm quæ *impotentiam*, *sufficientiam*, *promptitudinem* significant, usitatissimè construuntur cum præpositionibus.

Adjectiva passivè significantia gaudent præpositionibus ἀπὸ, ἐκ, παρὰ, πρὸς, εἰς, &c. ut ἄφαντος ἀπ᾽ αὐτῶν Luc. 24. 31. θαυμαστὸς παρὰ πᾶσι Dem. ἐπίφθονος πρὸς ἀνθρώπων Herodot.

Regentia Gen. vel Dat. adsciscunt ἀπὸ, ἐκ, &c. cum G. εἰς &c. cum A. Significantia

Proprietatem; ut ἰδιαίτερον πρὸς ἡμᾶς Dioscorid.

Communionem, κοινὸν κατὰ πάντων ζώων ἐστὶν Aristot.

Reatum; ut ἔνοχος εἰς γέενναν Matt. 5. 22. ἀπὸ τέλους τοῦ φόνου ἐναγὴς Thucyd.

Copiam; ut εὐπορώτερος ἐκ διδασκαλίας Gaza. πλούσιος ἐν ἐλέει Eph. 2. 4

Inopiam; ut ἄπορος ἐπὶ τὸ φρόνημα Euripid.

Nomen *formæ modi*, &c. (pag. 138.) effertur per præpositiones κατὰ, εἰς, πρὸς, &c. cum A. ut ὅμοιος κατὰ γένος, κατὰ ἡλικίαν, κατὰ ἕξιν, κατὰ δόξαν, κατὰ τὰ ὑπάρχοντα Aristot. ὅμοιος εἰς φύσιν Homer. ἀσεβὴς πρὸς φύσιν Æsop. sic διπλοῦς κατὰ μέγεθος Exod. 25.

Nomen *causæ*, διὰ, εἰς, πρὸς, ἐπὶ &c. A. ut εὐδόκιμος διὰ, εἰς, ἐπὶ τοῦτο Isocrat.

Nomen substantivum, interdum adjectivum, cum præpositione sumitur pro adjectivo, rariùs pro substantivo, præcedente ut plurimùm articulo; ut τὰ ἐν πολέμῳ ἔργα Xenoph. (i) πολεμικά· τὰ ἐπὶ γῆς (i) ἐπίγεια Eph. 1. 10. εἰς σάρκα μίαν (i) σὰρξ μία Eph. 5. 31. ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ Luc. 5. 36. (i) τὸ καινόν. ἐπ᾽ ἀγαθῷ pro ἀγαθόν. similésq; regit casus; ut ἐπ᾽ ἀγαθῷ τοῦ Κυρίου Xenoph. ἐπ᾽ ἀγαθῷ τοῖς πολίταις Aristoph.

Regimen

Accusativus post Verbum.

VErba transitiva [i. e. activa & eorum significationem habentia] accusativum regunt; ut γνῶθι σεαυτὸν Solon. τὸν θεὸν φοβεῖσθε 1. Pet. 2. 17. ἐλέησον ἡμᾶς κύριε Math. 20. 30.

Duo Accusativi post Verbum.

* Verba *rogandi, interrogandi, docendi, exigendi, admonendi, celandi, vestiendi, existimandi, vocandi, provocandi, compellandi, nuncupandi, constituendi, testandi, adjurandi* duplicem regunt accusativum; ut ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν θεὸν Joan. 11. 22. ἐρωτήσω ὑμᾶς ἕνα λόγον Luc. 20. 3. διδάξει ὑμᾶς πάντα Joan. 14. 26. πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν 1. Cor. 16. 12. Σωκράτης ξένα ἀργύριον πράττεται Xenoph. τὴν θυγατέρα ἔκρυψε τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός Lys. ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια Marc. 15. 20. ταῦτα ἥγημαι ζημίαν Phil. 3. 7. καλέσω τὸν οὐ λαόν μου, λαόν μου Rom. 9. 25. ταῦτα προεκαλεῖτο τοὺς συνόντας Xenoph. ἠσπάζοντο αὐτὸν αὐτοκράτορα Plut. θεὸν χειροτονῆσαι τὸν τεθνηκότα Lucian. τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα Act. 7. 27. ταῦτα ἀνθρώπους μαρτύρομαι Synes. ὁρκίζω σε τὸν θεόν. Marc. 5. 7.

* Siqua verba hujus vel sequentium classium alios regant quàm quos regula exigit casus, reponuntur alibi sub distinctis eorundem quos regunt duorum pluriúmve casuum capitibus.

Alia similiter, subaudito ὡς vel εἰς ante posteriorem accusativum; ut ἔχετε ἡμᾶς τύπον (i.e.) ὡς vel εἰς τύπον Philip. 3. 17. παρεῖχεν ἑαυτὸν βασιλέα Herodian. τὴν χώραν λείαν ἐποιεῖτο Thucyd. ἑαυτὸν ἔδωκε κεφαλὴν Ephes. 1. 22.

Quibuslibet verbis subjicitur accusativus (potissimùm rei) subaudito κατὰ, διὰ, περὶ &c. ut ἀσκῶ σε τὰ πολεμικὰ Xenoph. τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν 1. Tim. 5. 4. ἐνεγγυησάμην τὸν Παρμένοντα Demost. Sic ἐὰν ἐγγυήσῃ τὸν φίλον Proverb. 6.

Usitatissimè accusativi neutri τὸ, τί. τοῦτο, οὐδὲν, μηδὲν, τάδε, ταῦτα, πάντα, πολλὰ &c. ut χαίρω τὸ ἐφ' ὑμῖν Rom. 16. 19. μικρόν τι κἀγὼ καυχήσωμαι 2. Cor. 11. 16. εὐεργετεῖν ἀνθρώπους πολλὰ καὶ μεγάλα Isocr. τοὺς ἀσθενοῦντας διαιτᾷν ὑβρίζει Xenoph.

Nominativus post Verbum.

Omnia ferè verba admittunt post se nominativum, qui cum casu verbum præcedente consentit; ut ἐλάκησε μέσος Act. 1. 18.

Genitivus post Verbum.

Verba *incipiendi, desinendi, appetendi, abstinendi, egendi, excellendi, distandi, differendi, aberrandi* genitivum postulant; ut ἄρχομαι λόγου Demost. πέπαυται ἁμαρτίας 1. Pet. 4. 1. εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται &c. 1. Tim. 3. 1. ἀπέχεσθαι βρωμάτων 1. Tim. 4. 3. σπανίζω

τερφῆς Thucyd. περιγίνεσθαι τῶν πολεμίων idem. λέγει τῆς ἠπείρου idem. ἀστὴρ ἀστέρος διαφέρει 1. Corin. 15.41. διαμαρτάνει τῆς ὁδοῦ Thucyd.

Ad verba *appetendi* referuntur *desiderativa* in ειάω; ut ὀψείω αὐτῆς Il. ξ. aliáque connotantia *desiderium*; ut πεινῶσι χρημάτων. Xenoph.

Quædam ex his solum Accusativum regunt:

Appetendi, ποθέω, ἐπιποθέω &c. ut ποθῶ γάρ αὐτήν Lucian ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε 1 Pet. 2.2.

Excellendi, παρευδοκιμῶ, ὑπεράγω: ut παρευδοκιμῶ τοὺς ἄλλους Diodor. ὑπεράγειν τέσσαρας πήχεις διὰ τὸ μέγεθος idem.

Verba *nascendi* admittunt genitivum *parentis*; ut Τελαμῶνος ἐγεννήθη ὁ Αἴας Isocr.

Quædam verba regunt genitivum:

Ἀηθέσσω *insuetus sum*; ut ἀήθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν Il. κ'.

Ἐπιδικάζομαι *hæreditatem peto*; ut ἐπιδικάζεσθαι τῶν χρημάτων Isocr.

Ἐράω (ἔραμαι poët.) *amo*; ut ἐρᾶν φλαύρων Aristop. ὃς πολέμου ἔρᾳ Il. ι.

Ἔχομαι *adhæreo*; ut ἔχου τῆς πέτρας Lucian.

Προξενῶ *hospitio excipio*, ὑμῶν Xenoph.

Σπλαγχνίζομαι *misericordiâ cōmoveor*; ut ἐσπλαγχνίσθη τοῦ δούλου Mat. 18

Στοχάζομαι *collimo*; ut στοχάζομαι σκοποῦ Polyb.

Ὑπολείπομαι *relinquo*; ut ὑπολείποντο Θετταλῶν Heliod. l. 4.

Φείδομαι *parco*; ut πλούτου μὴ φείδου Phocylid.

Ἐπείγομαι *festino*, gen. rei (*quæ* seu *ad quam properatur* Steph.); ut ὁδοῖο Od. α'. ἀέθλων Il. τ'.

Accusativus cum Genitivo.

Verba *implendi*, *privandi*, *æstimandi*, *sedandi* exigunt accusativum proximioris substantivi cum genitivo remotioris; ut πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν Luc. 1.53. γυμνῶ σε τῶν ὅπλων Herodian. τιμησαίμην ἂν ἐμαυτὸν τῆς σιτήσεως Lucian. Θηβαίους παύσει ὕβρεως Dem.

Verbis *privandi* accensentur verba *exonerandi*, *liberandi*, *separandi*, *frustrandi*, *arcendi*, *probibendi*, *inhibendi*; ut ἀποκουφίζειν ὄχλου τὴν πόλιν Plutarch. τὴν πόλιν πραγμάτων ἠλευθέρωσε Isocrat. Εὐρώπης Ἀσίην Τάναϊς ὁρίζει Dionys. πραγμάτων σφάλλουσιν ἡμᾶς Plutarch. διακωλύειν αὐτοὺς τῆς συντάξεως Joseph. εἴργω σε πυρὸς καὶ ὕδατος Plutarch. ἴσχω σῆς συγγόνου ξίφος Euripid.

Verbis *æstimandi*, verba *dignandi*, *præferendi*; ut ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως ὁ Θεός 2. Thess. 1. 11. τοῦ κοινῇ συμφέροντος τὸ ἴδιον προκρίνειν Diodor.

Verba *accusandi*, *damnandi*, adsciscunt accusat. *subjecti* cum genit. *criminis*; ut Αἰσχίνην ψευδῶς αἰτιῶμαι Dem. τὸν νεκρὸν κρίνειν προδοσίας Lycurg.

Verba *absolvendi* regunt accusat. cum genitivo *criminis* vel *pœnæ*; ut ἀφίημί σε τῶν ἐγκλημάτων Lucian.

Da-

Dativus post Verbum.

VErba *commodandi, fidendi, diffidendi, obsequendi, repugnandi, invidendi, gaudendi, sequendi, appropinquandi, innitendi, sufficiendi, vacandi*, dativum postulant; ut δεσπότῃ λυσιτελεῖν Xen. ὅτε πᾶσι πιστεύειν, ὅτε πᾶσιν ἀπιστεῖν Aristot. πειθαρχεῖν δεῖ θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις Act. 5. 29. ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ Jacob. 4. 7. ἀλλήλοις φθονεῖν Galat. 5. 26. χαίρω φίλοις Xen. τοῖς τερπνοῖς ἕπεσθαι εἴωθε τὰ λυπηρὰ Mosch. ἐγγίσατε τῷ θεῷ Jac. 4. 8. βάκτρῳ σκήπτεσθαι Apollon. ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου 2. Cor. 12. 9. σχολάζητε τῇ νηστείᾳ 1. Corinth. 7. 5.

Sub verbis *commodandi* comprehenduntur verba *auxiliandi, prospiciendi, conveniendi, benevolendi*; ut κύριε, βοήθει μοι Matth. 15. 25. ἔπεχε σεαυτῷ 1 Tim. 4 16. τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς Heb. 7. 26. οὐ ῥᾴδιον εὐνοεῖν τοῖς κακονόοις Xenophon. Ὀνημι & ὀνίνημι *prosum* accusat. ut τί τὴν πόλιν ὤνησεν Æschin. τί με κοινωτεῖς ὀνίνησι Lucian.

Sub verbis *obsequendi*, verba *annuendi, serviendi*; ut νεύει τούτῳ Σίμων Joan. 13. 24. δουλεύειν τῷ θεῷ 1. Thessal. 1. 9.

Sub verbis *repugnandi*, verba *certandi, discrepandi, renuendi, irascendi, indignandi*; item composita ex δυς; ut γυναικὶ μὴ μάχου Cleobul. διαφωνεῖν ἀλλήλοις Aristot. ἀνάνευον ἑκάστῳ Od. 1. ὀργίζεσθαι τῷ ἐξαπατήσαντι Dem. ἀγανακτεῖν τῷ θανάτῳ Plat. δυσφορεῖς τῇ πενίᾳ Plutarch. Huc spectant verba *insurgendi, contraveniendi, peccandi*, & alia quædam, potissimùm ex SS, quæ dativum admittunt personæ *adversùs quam*; ut ἀνέστησάν μοι μάρτυρες Psalm. 35. 11. μὴ ἐλθέτω μοι πούς Psalm. 36. 11. ἥμαρτόν σοι Ps. 41. 4.

Sub verbis *appropinquandi*, verba *occurrendi, contingendi, incidendi, impingendi*; ut ἀπήντησεν αὐτῷ Marc. 5. 2. τύποι συνέβαινον ἐκείνοις 1. Corinth. 10. 11. πίπτειν ταῖς δυσπραξίαις Sophocl. προσέκοψαν τῷ λίθῳ Rom. 9. 32. Verba etiam *veniendi*, quæ interdum dat. adsciscunt; ut ἐλθεῖν τοῖς πολεμίοις Thucyd.

Sub verbis *vacandi*, verba *assuescendi*; ut εἴθισεν αὐτῷ Alex. Aphrod. εἴωθέ μοι μαντικὴ Plato.

Multa verba, ferè composita ex σὺν & ὁμοῦ, exigunt dativum *personæ*, vel *rei sociæ*; cujusmodi sunt verba *conversandi, consentiendi, compatiendi* &c. ut ὡμίλει αὐτῷ Actor. 24. 26. ὁμογνωμονῶ σοι Xen. τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε Hebr. 10. 34. συνελθεῖν αὐτοῖς Act. 11. 12. (i.) ἐλθεῖν σὺν ibidem.

Quædam verba exigunt dativum:

Ἀγρυπνέω *invigilo*; ut τοῖς καιροῖς ἀγρυπνῶ Lucian.

Ἀηδίζομαι *tædio afficior*; ut ἀηδίζομαι τῷ ξένῳ Alex. Aphrod.

Ἀντέχω *sustineo*; ut ἀντέχειν τῷ πόνῳ Herodian.
Ἀτενίζω *intentè aspicio*; ut τί ἡμῖν ἀτενίζετε; Act. 3. 12. ἐπέχω *idem*; ut ὁ δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς Act. 3. 5.
Δοκέω *videor*; ut τί ὑμῖν δοκεῖ Matth. 18. 12.
Δολόω *insidior*; ut δολῶσαι γάμοις Steph.
Ἐγχειρέω *aggredior*; ut ἐγχειρεῖν ἔργῳ idem.
Ἐπιπολάζω *in summitate feror*; ut ἐπιπολάζω τοῖς στοιχείοις Arist.
Προσέχω *ausculto*; ut προσέχειν τοῖς λαλουμένοις Act. 16. 14.
Πτύω *conspuo*; ut πτύσαι τῷ προσώπῳ Sophocl.

Accusativus cum Dativo.

Verba *dandi*, *dicendi*, *monstrandi*, *comparandi*, *conjungendi*, *paciscendi*, *machinandi*, regunt accusativum substantivi propioris cum dativo remotioris; ut μήτε δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ Ephes. 4. 27. μηδενὶ εἴπητε τὸ ὅραμα Matth. 17. 9. ὁδὸν δείκνυμι ὑμῖν 1. Cor. 12. 31. ἓν ἑνὶ παραβαλεῖν Lucian. Πομπηΐῳ ἐζεύγνυ τὴν θυγατέρα Appian. σπένδομαί σοι εἰρήνην Demost. γυναικὶ θάνατον ἐμηχανᾶτο Herodian.

Ad verba *dandi* spectant verba *accommodandi*, *fœnerandi*, *solvendi*, *parandi*, *ferendi*, *ponendi*, *sacrificandi*, *propitiandi*, *mittendi*, *permittendi*, *committendi*; ut χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους Luc. 11. 5. δανείζεσθαι ἀργύριόν τινι Demost. τίνειν αὐτοῖς μισθὸν Xenoph. ἑτοιμάσαι κυρίῳ λαὸν Luc. 1. 17. φέρετέ μοι αὐτὸν Matth. 17. 17. τιθέναι πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ Rom. 14. 13. θύειν εὐαγγέλια τῷ θεῷ Aristoph. ὑμῖν ἑκάεργον ἱλάσεται Il. α'. ἔπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον 1. Cor. 4. 17. Θεῷ τὴν κρίσιν ἐπιτρέπω Herodian. οὐκ ἐπίστευεν ἑαυτὸν αὐτοῖς Joh. 2. 24

Ad verba *dicendi*, verba *affirmandi*, *negandi*, *objiciendi*, *colloquendi*, *respondendi*, *testificandi*, *suffragandi*, *mentiendi*, *nuntiandi*, *mandandi*, *consulendi*, *minandi*, *imprecandi*, *confitendi*, *promittendi*; ut ἀληθεύω σοι τοῦτο Xenoph. τῷ δ' ἕτερον ἀνένευσε Il. π. μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε Il. γ. μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμὸς Il. λ. ἀπόκριναί μοι τοῦτο Lucian. μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα Apocal. 22. 16. ψηφίζομέν σοι τὴν ἐξουσίαν Herodian. ψεύδομαί σοι τοῦτο Demosth. κηρύξαι τοῖς αἰχμαλώτοις ἄφεσιν Luc. 4. 18. ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν Joh. 15. 17. βουλεύειν τῇ πόλει τὰ ἄριστα Thucyd. (sic ἔκρινα ἐμαυτῷ τοῦτο 2. Cor. 2. 1.) ἀπειλέω σοι θάνατον Herodot. ἀρᾶσθαι ἐξώλειαν αὐτῷ, καὶ γένει, καὶ οἰκίᾳ Dem. ὁμολογῶ τοῦτό σοι Act. 24. 14. ὑπισχνεῖσθαί τινι εὐδαιμονίαν Isocr.

Ad verba *comparandi*, verba *æquandi*, *assimilandi*, *opponendi*; ut ὁ σίδηρος ἂν ἴσοι τοὺς ἀσθενεῖς τοῖς ἰσχυροῖς Xenoph. τίνι ὁμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ; Marc. 4. 30. ἀντεισφέρειν τῷ θελήματι θέλημα NaziANZ.

Ad verba *conjungendi*, verba *aptandi*, *miscendi*, *reconciliandi*; ut τὰς νόμους ἁρμόζεται τοῖς πολίταις Plutarch. κεράσαι οἴνῳ τὴν πηγὴν Idem. διαλλάττειν τὴν πόλιν τῷ βασιλεῖ Thucyd.

Verba *jurandi* regunt dativum personæ *cui*, & accusativum rei vel personæ *per quam* juratur; ut ὄμνυμί σοι τὸν κύνα Lucian. His adde

Ἀπαγορεύω *veto*; ut ἀπαγορεύω σοι φόνον Isocrat.

Ἐγγυάω *spondeo*; ut ἐγγυῶ παῖδά σοι Herodot.

Ἐκπολεμόω *inimicum reddo*; ut τοὺς Ὀλυνθίους ἐκπολεμῶσαι τῷ Φιλίππῳ Demost.

Τιμωρῶ *ulciscor* sive *vindico*; ut τιμωρήσεις Πατρόκλῳ τὸν φόνον Plato.

Σύνοιδα *conscius sum*; ut οὐδὲν ἐμαυτῷ σύνοιδα 1. Cor. 4. 4.

Συγγινώσκω *idem*; ut συνεγίνωσκεν ἑαυτῷ κακά Gregor.

Sic χάριν σοι οἶδα Lucian. ἔχων idem. ἔχω Xenoph. ὀφείλω idem. ἐκτίνω Plato. κατατίθημι Demost. φέρω Eurip. ἵστημι Isocr. ἀπομνάομαι Hesiod. cum multis aliis quæ significant *gratias tibi habeo, ago, refero*.

Denique omnia verba cujuscunque generis adsciscunt dativum *rei* vel *personæ* cui aliquid acquiritur vel attribuitur cum vel sine alio casu; ut γράφω ὑμῖν 1. Joh. 2. 12. & ἐντολὴν γράφω σοι 2. Joh. v. 5. ἐμοὶ ἐποιήσατε Matth. 25. 40 & δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσι Marc. 6. 21 Φιλίππῳ ζῆν καὶ οὐ τῇ πατρίδι Demost. μὴ ζηλοῖς σύ μοι Num. 11. 28. τῷ θεῷ Num. 25. 13. δίεστειλας αὐτοὺς σεαυτῷ Reg. 8. 53. φοβοῦμαί σοι *metuo tibi* &c. Legitur geminus dativus ἐξελέξατο ἡμῖν κληρονομίαν ἑαυτῷ. Psalmo. 47. v. 4.

Genitivus & Dativus.

Verba cedendi exigunt Dativum personæ cum Genitivo rei; ut εἴκω γέρουσιν ἕδρης Steph. Sic

Ἄρχω *initium sum*; ut ἥδε ἡ ἡμέρα τοῖς Ἕλλησι κακῶν ἄρξει Thucyd.

ὑπάρχω, *idem*; ut ὑπῆρξαν τῆς ἐλευθερίας τῇ Ἑλλάδι Andocid.

Δικάζομαι *in jus voco*; ut δικάζομαι τῇ ψυχῇ τῆς κακώσεως Plutarch.

VARII CASUS post Verbum.

Genitivus vel Accusativus.

Verba *sensuum*, *auditûs*, *olfactûs*, *gustûs* genitivo gaudent, interdum & accusativo rei; ut αἰσθάνομαι ψόφου Aristoph. ᾔσθετο τὸ πρᾶγμα Dem. ἤκουσα φωνῆς Act. 22. 7. ἤκουσα φωνὴν Act. 26. 14. ὁ γρυπὸς Νίκων ὀσφραίνεται οἴνου Epigr. ὀσφραίνεται κρέας Aristoph. (sic ὄζω μύρου & μύρον Aristoph.) ἰχθύων μὴ γεύεσθαι Proverb. θανάτου Matth. 16. 28. ἐγεύσατο τὸ ὕδωρ Joh. 2. 9.

Genitivo etiam personæ; ut οὐκ αἰσθάνῃ παντὸς Xenoph. ἀκούετέ μου πάντες Marc. 7. 14. &c.

 Simi-

Similes casus amant προνοέομαι provideo, πυνθάνομαι sciscitor, audio, συνίημι intelligo; ut προνοοῦμαί σου Thucyd. τῆς οὐσίας idem. προνοούμενοι καλά Rom. 12. πυθέσθαι τῆς πύλης Thucyd. πατρός Æschin. τὸ πεπραγμένον Plutarch. συνίησι τοῦ χρησμοῦ Pausan. τοῦ δ' ἀγορεύοντος ξύνετο Od. δ. συνιέναι τὰς γραφάς Luc. 24. 45. Ἐνωτίζομαι audio exigit accusativum; ut ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματα Act. 2. 14. rariùs genit. ut ἐνώτισαι τῶν δακρύων μου Ps. 39. 13.

Raro hæc junguntur accusativo personæ; ut ἤσθετό με Aristoph. πυνθάνομαί σε Plato.

Verba *tactûs* ut plurimùm exigunt genitivum rei vel personæ; ut ἥψατο τοῦ ἱματίου Marc. 5. 27. γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι 1. Cor. 7. 1. rariùs accusativum; ut καθάπτετο θοῦρον Ἄρηα Il. ἕ. Sed ἀφάω, ψηλαφάω frequentiùs accusativum; ut τόξ' ἀφάειν Il. ζ'. ψηλαφήσατέ με Luc. 24. 39.

Cum significatur *pars* ponitur usitatissimè in genitivo post verba connotantia *gustum* vel *tactum*; ut πίω τῆς ἀθανασίας Lucian. φάγω ἐχίδνης idem. λωτοῦ ἔφαγες Proverb. vel πάσασθαι Od. 1. ἐπιῤῥοφεῖν τοῦ ὕδατος Plutarch. sic ἐνεφοροῦντο τῶν κρεῶν Heliod. δρέπομαι ἀνθῶν Lucian.

Audiendi verba simul regunt genitivum personæ & accusativum rei; ut τοῦτο πολλῶν ἀκούω Xenoph. sic βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι Aristoph. μάθε μου τάδε Xenoph.

Legitur εἶδον *vidi* cum genitivo personæ propter verbum affine; ut οὐδεὶς πώποτε Σωκράτους οὐδὲν ἀσεβὲς πράττοντος εἶδεν, οὐδὲ λέγοντος ἤκουσε Xen.

Verba *recordandi, obliviscendi, admirandi, tentandi, consequendi, sortiendi, fruendi, curandi, negligendi, contemnendi, apprehendendi* regunt frequentiùs genitivum, interdum accusativum; ut μνήσθητί μου κύριε Luc. 23. 42. σε Dem. τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε Hebr. 13. 2. ἐπελάθοντο τὸ πρόσταγμα Ceb. θαυμάζω τῶν δυναστευόντων Isocrat. ἐθαύμασεν αὐτόν Luc. 7. 9. πειρᾶσθαι τῶν φίλων Isocrat. τί με πειράζετε Luc. 20. 23. σωτηρίας τύχωσι 2. Tim. 2. 10. οὔποτ' ἂν τύχοις τάδε Euripid. ἔλαχε τοῦ ἡμικλήρου Dem. τὴν πρώτην ἕδραν ὁ Θεὸς ἔλαχε Aristot. ἀπόλαυε τῶν παρόντων Isocr. ἀπολαύει τὴν προσευχήν Theoph. ἐπιμελήθητι αὐτοῦ Luc. 10. 35. τὰ τοιαῦτα ἐπεμελεῖτο Xenoph. ἠμέλησα αὐτῶν Hebr. 8. 9. οὐκ ἀμελήσω ὑμᾶς 2. Pet. 1. 12. μὴ ὀλιγώρει παιδείας κυρίου Hebr. 12. 5. ὀλιγωροῦσι τὴν ἔχθραν Aristot. ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς 1. Tim. 6. 12. τὸν Παῦλον Act. 16. 19.

Quædam ex hisce verbis gaudent solo accusativo:

Consequendi, κερδαίνω; ut ἵνα Χριστὸν κερδήσω Phil. 3. 8.

Sortiendi, κληρόω; ut κληροῦν τὰς ἀρχὰς Isocr.

Fruendi,

Fruendi, καρπόομαι, καρπίζομαι; ut καρπῦσθαι δωρεὰς μεγάλας Plut. βέλτιον ἐμὲ καρπίζεσθαι Proverb. 8. 19.

Curandi, κομέω vel κομίζω, μελεδαίνω, πολυωρέω, τημελέω; ut κωΐα κομεῖν Hesiod. ἔργα κόμιζε Il. ζ'. πολυωρήσεις με Psalm. 138. v. 3. Ἀνάχαρσιν ἡ παιδίσκη τημελεῖ Plutarch.

Negligendi, vel *contemnendi*, ἐξωριάζω; ut ἐξωριάζειν τοὺς λόγους Æschyl. παροράω, περιοράω, περιιδεῖν, περιόπτομαι, φαυλίζω, φλαυρίζω; ut παρορῶμεν συγγενεῖς Athen. τὴν πατρίδα περιορᾶν Xen. περιιδεῖν τοὺς πολεμίους Thucyd. ξυμμάχους οὐ περιοψόμεθα idem. φαυλίζεις τὴν δίαιτάν μου Xen. φλαυρίζει τὸν Σωκράτην Plutarch.

Alia Genitivo solo:

Obliviscendi, ἀμνημονέω; ut ὧν οὐκ εἰκὸς ἀμνημονεῖν Thucyd.

Consequendi, ἐφικέσθαι τῆς ἀρετῆς Isocr.

Sortiendi ἔμμορα; ut ἔμμορε τιμῆς Hesiod.

Negligendi, ἀφειδέω, ἀφροντιστέω; ut ἀφειδεῖν τοῦ σώματος Lucian. ψόγου ἀφροντιστεῖν Plato.

Verba *fruendi* interdum adsciscunt accusativum *rei fruendæ* cum genitivo; ut κακὸν ἀπολαύσομεν τῆς φλυαρίας Lucian.

Verba *communicandi* sive *participandi* cum dativo *participantis* exigunt genitivum, rarius accusativum *rei participatæ*; ut τοῦ βάρους μεταδιδόναι τοῖς φίλοις δεῖ Xenoph. τὸ φίλῳ πρᾶγμα Aristot. & Herodot. μετέχειν τῶν πραγμάτων αὐτοῖς Plato. οὐ μετεῖχες ἐμοὶ ἴσας πληγάς Aristoph. sed κοινόω, οὖμαι (cum compositis) *communico* regit frequentius accusativum rei; ut αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον Aristoph. Σωκράτει ἀνακοινώσωμεν τὸν λόγον Plato. huc spectant hujusmodi verba συλλαμβάνω, συναίρομαι *adjuvo, partem fero*; ut συλλαμβάνω σοι τοῦ ἄθλου Philostrat. ἄνδρες συνήραντο τοῦ δὲ τοῦ κινδύνου vel τὸν κίνδυνον Thucyd.

Verba *invidendi*, cum significant *inhibeo* vel *nego*, cum dativo personæ adsciscunt accusativum vel genitivum rei; ut πολλά μοι ἐστὶν ἄλλα ὧν ἐγώ σοι οὐ φθονήσω Xenoph. μὴ φθονῆσαι τοῖς ἑαλωκόσι τὴν σωτηρίαν Polyb. Sic βασκαίνω σοι τοῦτο Philostrat. σοι τούτου Lucian.

Verba *ignoscendi* cum dativo personæ adsciscunt accusativum interdum genitivum rei; ut συγχωρῶ τινι ἁμάρτημα Demost. συγχωρῶ σοι τοῦ ἁμαρτήματος Lucian.

Plurima verba præcipuè *privandi, implendi, frustrandi, accusandi, damnandi, prohibendi* admittunt accusativum pro genitivo substantivi remotioris; ut ἀποστερεῖ με τὰ χρήματα Isocrat. ὄψιν πλήσαιμι ἡδονήν Sophocl. (sic στέαρ σε Psalm. 147. v. 14.) οὐδὲν ἔσφηλας τὴν πόλιν Thucyd. οὐδὲν ἡμᾶς αἰτιάσαιο Steph. κατηγορῶ τινα ψεῦδος Dem. εἴργω σε ταῦτα Aristoph. sic Πάτροκλον λύσειαν ἀπὸ βρότον Il. σ'.

Verba duos casus adsciscentia seorsim possunt utrumvis eorum regere ; ut ἐρωτῶ ὑμᾶς λόγον Matth 21. 24. ἐρωτῶ σε Luc. 14. 19. ἐρωτῶ τὰ πρὸς εἰρήνην vers. 32. ἔπαυσάν σε τῆς ὕβρεως Isocrat. παύσωσι idem. παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων Il. π. κοινωνῶ σοι τῆς ὁμολογίας Lucian. κοινωνῶ γυναικὶ Plato. κεκοινώνηκε σαρκὸς Heb. 2. 14. Non rarò etiam sine ullo casu absolutè ponuntur; ut ἐὰν ἐρωτήσω Luc. 22.68.

Omisso casu propinquioris Substantivi in ipsum quandoque vertitur genitivus remotioris ; ut παύω ὕβριν Demosth. sive ὀδυνάων Il. π. μηδὲ κοινώνει ἁμαρτίαις 1. Timoth. 5. 22. subaudito autem, manet ; ut priùs.

Verba transitiva quarumcunque classium duos si regunt casus, eundem cum illis casum remotioris Substantivi exigunt intransitiva cognata ; sed casus propioris, qui regitur à transitivo, migrat plerumque in Nominativum intransitivi; ut πλήθω *impleo* καρπῶν πλήθουσιν ἀλωαὶ Phocyl. *impleor* βιότου πλήθουσι καλιαὶ Hesiod. εἰκάζω *assimilo* Ἡρακλεῖ αὐτὸν εἰκάζομεν Lucian. εἴκω *similis sum* τῷ λοιδορουμένῳ ἔοικας Xenoph.

Multa Verba particularia regentia Accusativum vel Genitivum.

Eximuntur ab hoc & sequentibus catalogis particularia nonnulla duos vel tres casus regentia vi præpositionum : quæ in propriam sedem rejiciuntur.

Ἀνέχομαι *tolero* ψῦχος καὶ θάλπος Xenoph. ὄμβρων τε καὶ ἡλίου Herodian. (Sic ἀφρόνων 2. Corinth. 11. 19.)

Ἀντιλαμβάνομαι *suscipio, adjuvo* ut; ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων Act. 20. 35. τὴν πόλιν Plutarch.

Ἀπελπίζω *despero* τὸν νοσοῦντα Galen. τῆς κολλήσεως idem.

Ἀπογινώσκω *despero* τὴν σωτηρίαν Aristot. ἐμαυτοῦ Nazianz.

Ἀποψηφίζομαι *absolvo* τὴν γραφὴν Æschin. ἐκείνων Aristot.

Ἀφίημι *dimitto* τὴν γυναῖκα Plutarch. τέκνων Sophoc.

Ἐλασσόω *minuo* τὴν πόλιν Isocrat. τῆς ὑπαρχούσης τιμῆς Thucyd.

Ἐξάρχω *incipio* παιᾶνος Plutarch. παιᾶνα Xenoph. sic.

Κατάρχω *incipio* τοῦ λόγου Plutarch. λόγον Plato.

Ἐξικνέομαι *attingo* Ὄλυμπον Hesiod. ἀλλήλων Xenoph.

Ἐπικρατέω *vinco* τὰς ἁμαρτίας Dem. τῶν ἐχθρῶν Isocrat.

Ζηλόω *laudo* vel *æmulor* σὲ Euripid. σοῦ Isocrat.

Καλορχέομαι *saltationibus demulceo* φῦλον μάχιμον Lucian. θεατῶν Gregor.

Κληρονομέω *heres sum* τὰ χρήματα Isocrat. τῶν χρημάτων Dem.

Κρατέω { *vinco* τοὺς Σικανοὺς Thucyd. τῶν ἐπιθυμιῶν Isocrat. / *retineo* τὴν παράδοσιν Marc. 7. 3. ἐλπίδος Heb. 6. 18. }

Μεθίημι *missum facio* ἀλάστορας Soph. δεξιᾶς Euripid.

Πνέω *spiro* ex τοῦ αὐτοῦ στόματος ψυχρὸν καὶ θερμὸν πνεῖν Proverb. πνεῖν τράγου Proverb. similiter composita, ἀποπνέω *efflo* πυρὸς μένος Hesiod. τῆς εὐωδίας Euseb. ἐμπνέω *anhelo* τι Xen. ἀπειλῆς Act. 9. 1.

Περάω *transeo* ὁδὸν Apollon. ὁδοῖο Od. ε. sic διαπεράω idem κέλευθον Il. α. πεδίοιο Il. γ.

Περιποιέομαι *vendico* τὴν δόξαν Plutarch. ὀνόματος Isæus.

Ὑπεραίρω *excedo* τοὺς ἄλλους Dem. τῶν πανταχοῦ Pausan.

Ὑπερέχω *excello* τὸ Πελωρον Heliodor. ὑπερέχει τὰ τρία τοῖν δυοῖν Aristot.

Ὑπονοέω *suspicor* τὴν διάνοιαν Thucyd. τῶν λεγόντων idem.

Φεύγω *reus sum* φόνου Lycurg. δίκην Plutarch.

Regentia Genit. rariùs Accusat.

Γλίχομαι *cupio* τῶν ἐναντίων Aristot. τὴν διαμονὴν Philo.

Διαφέρω *præsto* τῶν πολλῶν ἀνθρώπων Plato. τοὺς ἄλλους Diodor.

Διψάω *sitio* ὕδατων Herodot. τὴν δικαιοσύνην Matth. 5.

Ἐέλδομαι *cupio* πόλιν Hesiod. χρεῖος Od. α.

Ἐλλείπω *deficio* τῆς ἀνδρείας Xen. τὰς ἐπιβολὰς Polyb. Sic interdum λείπω.

Ἐπιδεύομαι *egeo* χρυσοῦ Il. β. ἀλκὴν Apollon.

Ἐπιθυμέω *desidero* τῶν δημοσίων Dem. τὰ κρίματα Ps. 119. v. 20.

Ἐφίεμαι *cupio* πάντα ἐφίεται ἀγαθοῦ Aristot. βάξιν Euripid.

Ἱμείρω *cupio* ψύχεος Homer. ἄγοντα Sophocl. sic ἱμείρεσθαι τῆς θέας & θάνατον Theodor.

Ὀργάω *vehementer appeto* αἱ παρθένοι τῶν παίδων ὀργῶσι Plutarch. τοῦτο ὤργων μανιωδῶς Thucyd.

Πλεονεκτέω *supero, excello* οἱ ἀγαθοὶ τῶν πονηρῶν πλεονεκτοῦσι Synes. ἡ νῦν θεωρία τὰς ἄλλας πλεονεκτεῖ Heliod.

Ὑπερφέρω *antecello* ἀνθρώπων Xen. πάντας Plutarch.

Χρήζω *egeo* χρήζετε τούτων πάντων Matth. 6. 32. ἄλλα καλὰ Sophocl.

Regentia Accusat. rariùs Genitivum.

Ἅζομαι *veneror* Θεὸν Il. ε. Θεοῦ Nazianz.

Ἀκοντίζω *jaculis peto* τὸν φεύγοντα Xen. Αἴαντος Il. ρ.

Ἀλύσκω *vito* ὄλεθρον Od. γ. μόρου Sophocl.

Ἀλυσκάζω *vito* ὕβριν Od. ρ. πολέμοιο Il. ζ.

Ἀμύνομαι *defendo* τὴν Ἑλλάδα Plato. νηῶν Il. μ.

Διαλείπω *interjicio* μίαν ἡμέραν Theophrast μιᾶς ἡμέρας Herodian.

Ἐνθυμέομαι *cogito* τὰ πράγματα Thucyd. τούτων Xen.

Ἐπιταχύνω *accelero* τὴν ὁδὸν Herodot. τῆς ὁδοῦ Thucyd.

Ἐπιβατεύω *procuro*, τῆς Αἰγύπτου Herodot. τὴν πόλιν videm.

Καταπλήσσω *exhorresco* τὰς ληστῶν ἐφόδους Philo. τοῦ θανάτου idem.

Κατέχω *tempero* ἑαυτὸν & ἑαυτοῦ Herodian.

Ξαίνω *carpo* ἔρια Lucian. τῶν ἐρίων Aristoph.

Προσλαμβάνομαι *sumo cibum* μηδὲν Act. 27. 33. τῆς τροφῆς c. 27. 36.

Τελευτάω *finio* τὸν βίον Lucian. τοῦ βίου Xenoph.

Χαλάω *remitto* ὀργὴν & ὀργῆς Aristoph.

Verba *precandi, blandiendi, convitiandi* exigunt accusativum personæ; ut ἱκετεύειν τοὺς Θεοὺς Xenoph. (Sic ἀντιβολῶ σε Aristot. λιτάνευσε γονῆας Hesiod.) θωπεύει τὸν δῆμον Æschin. πάντας περιπλακίσαι Demost.

Pleraque *precandi* vel *blandiendi* admittunt & Dativum: *Precandi*; εὔχομαι, προσεύχομαι, ἀράομαι usitatiùs dativum, λίσσομαι rariùs dativum; ut εὔχομαι τῷ Θεῷ Demost. τὸν Θεὸν Chrysost. πρόσευξαι τῷ πατρί Matth. 6. 6. τὸν Θεόν Chrysostom. μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο Il. α. μ' ἀρᾶσαι Od. τ'. ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς Il. α'. Ἀχιλλῆϊ ibidem. *Blandiendi*, αἰκάλλω, κολακεύω, μειλίσσω, σαίνω rariùs dativum; ut αἰκάλλειν κύνα vel κυνὶ Euripid. κολακεύομεν τοὺς οἰκοτρίβας ἀνθρώπους Plutarch. τοῖς πλουσίοις ibidem. μειλίσσω τὸν ἄνδρα Eustath. Od. γ. τῇ τραπέζῃ Herodot. σαίνουσί με Lucian. τῷ χειρὶ σῶ Gregor.

Nonnulla *convitiandi* διαβάλλομαι, ἐπηρεάζω, κυδάζω, λοιδορέω vel λοιδοροῦμαι, σκώπτω dativum infrequentiùs; ut τὸν ἰατρὸν διαβάλλεσι Lucian. τῷ Τισσαφέρνει Thucyd. ἐπηρεάζειν τὴν ἀγαθὴν ἀναστροφήν 1. Pet. 3. 16. ταῖς πράξεσι Demosth. ὀνειδίζειν ἕνα ἕκαστον Plato. ὑμῖν idem. μὴ κύδαζε τὸν πρεσβύτερον Scholiastes Soph. γυναιξί Sophocl. λοιδορῆσαι τοὺς πονηροὺς Aristoph. τί μοι λοιδορῇ Lucian. σκώπτεις τοὺς δειλοὺς Demost. αὐτῷ Plutarch.

Quædam ex his regunt solum dativum: *Precandi* ἐπεύχομαι, ἐυχετάομαι; ut ἐπεύξεται τοῖς θεοῖς Plutarch. Διὶ εὐχετόωντο Il. λ'. *Blandiendi* παρασπτῶ; ut ἡμῖν τὰ μειράκια παρασίλει Plato.

Verba *placendi, displicendi, acquiescendi, utendi* postulant dativum, reperiuntur tamen adjuncta interdum Accusativo.

Placendi, ἀρέσκω, ἁνδάνω; ut δεῖ ἀρέσκειν Θεῷ 1. Thes. 4. 1. τί σε ἀρέσκει Thucyd. Ἀγαμέμνονι ἥνδανε Il. α. οὐδὲ γὰρ ὁ Ζεὺς οὐθ' ὕων πάντας ἁνδάνει Theogn.

Displicendi, ἀπαρέσκω; ut σοφοῖς ἀπαρέσκειν Plutarch ἕν με ἀπαρέσκει Plato.

Acquiescendi, ἀγαπάω, στέργω, εὐδοκέω, εὐαρεστέω; ut ἀγαπῶ τοῖς ὑπάρχουσι Lys. τοὺς ἀρχαίους ὅρους Isocr. στέργω τὰ παρόντα & τοῖς παροῦσι idem. εὐδοκῶ τῷ ξένῳ Diodor. εὐδόκησας ὁλοκαυτώματα Hebr. 10. 6. εὐαρεστεῖν τῇ διαγωγῇ Plutarch. τὴν ἡδονὴν Epicur.

Utendi, χράομαι; ut χρῆσθαι τοῖς παραδείγμασι Dem. τὰ προσποιούμενα Arist. Sic καταχράομαι *abutor*, ταύταις πράξεσι Isocrat. φιλοπονίαν Plutarch.

Verba *habitandi* desiderant accusativum; ut Ἦλιδα ναῖον Il. β'. interdum dativum; ut Ἀθήνῃ ναῖον Hesiod.

Verba *dicendi* cum adverbiis vel accusativo adjectivorum quæ significant *benè* vel *malè* sæpiùs postulant sibi accusativum personæ

de quâ dicitur; ut μὴ ἀγορεύειν κακῶς τὸν τεθνηκότα Solon. μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἄνδρας δεξιὰς Aristoph. Adhibetur interdum dativus adjectivi cum accusativo personæ; ut κακοῖσι βάζει Τυδέα Æschyl. nec non dativus personæ cum accusativo adjectivi; ut εἶπεν κακά μοι Psalm. 41. 5.

Verba *faciendi* cum adverbiis vel adjectivis ejusmodi regunt accusativum personæ *cui benè vel malè fit*; ut καλῶς ποιεῖτε τὰς μισοῦντας ὑμᾶς Matth. 5. 44. κακὰ εἴργασμαι τὸν οἶκον Thucyd. Quandoque dativum personæ; ut καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς Luc. 6. 27. ἀγαθὸν ἐποίησε τῇ πόλει Isocr. Accusativum interdum omisso adverbio vel adjectivo; ut τί ποιήσω Ἰησοῦν Matth. 27. 22. Sic ἃ περ ἡμᾶς δρᾶσαι διενοεῖτο Herodian. l. 2. Huc refer διατίθημι, κήδομαι *afficio*; ut κακόν τι διαθήσειν τὴν Θίσβην Heliodor. ἴσα Ἀντιόπην ἐμήσατο Apollon.

Verba autem composita ex hisce exigunt solum accusativum personæ; ut εὐλόγησε τὸν Θεόν Luc. 2. 28. ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιοῦντας Luc. 6. 33. κακολογῆσαί με Marc. 9. 39. τοὺς ἄλλους κακοποιεῖν Ceb. Theb.

Vestiendi verba è contra recipiunt quandoque dativum *vestiti* pro accusativo; ut χροῒ εἵματα εἷμαι Od. τ. Verba *docendi* dativum *rei quæ docetur*; ut τοὺς νεωτέρους τοῖς ἤθεσι παιδεύειν Isocrat.

Quibuslibet verbis additur dativus cognatæ originis vel significationis; ut πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς Act. 28. 10. Sæpe etiam accusativus cum vel sine alio casu; ut ἐχάρησαν χαρὰν Matth. 2. 10. ἐρᾶν ἔρωτα Plato ἐπορεύετο τὴν ὁδὸν Act. 8. 39. αὐτὴ λυπεῖ με λύπην Heliodor. φορτίζετε ἀνθρώπους φορτία Luc. 11. 46. τὸν ἄνδρα τύπτειν τὰς πληγάς Aristoph. εἱστίασε τοὺς νέους ὄψον Heliodor.

Particularia regentia Accusat. vel Dativum.

Ἀθυμέω *despero* τὴν τελευτήν Thucyd. τοῖς νεκροῖς Plutarch.
Ἀπορέω *dubito* τὴν αἰτίαν Aristot. τοῖς παροῦσι πράγμασι Isocr.
Γονυπετέω *adoro* αὐτόν Marc. 1. 40. αὐτῷ Matth. 17. 14.
Ἐνοχλέω *turbo* τὰς πόλεις Isocr. τοῖς ἀκούουσιν idem. Sic παρενοχλέω *idem*; ut τοὺς Λυπέρκους Plutarch. τοῖς ἐπιστρέφουσι Act. 15. 19.
Ἐμποδίζω *impedio* τὴν τῶν βαρβάρων ὁρμήν Herodian. ἀλλήλοις Aristot. σοὶ τὴν θέαν Plutarch.
Κλέπτω *fallo* νόον Ιλ. ξ'. νόῳ Il. α'.
Λυμαίνομαι *noceo* τοὺς πολεμίους Xen. ταῖς ὁπλαῖς τῶν ἵππων idem.
Προσκυνέω *adoro* προσκυνήσεις τὸν Θεόν σου Mat. 4. 10. αὐτῷ Mat. 28. 17.
Ὑπερτείνω *supero* φύσιν & ἐκείνῳ Aristot.
Ὑποπτήσσω *revereor* αὐτοὺς & αὐτῷ Xenoph.
Ὠφελέω *prosum* πάντας Xenoph. τοῖς φίλοις Euripid.

Regentia Accusativum, rariùs Dativum.

'Αἰνέω *laudo, approbo*; ut μὲ μάλ' αἴνεε Il. κ. Ἀγκαίῳ δὲ πολεῖς ᾔνεον Apollon. Sic ἐπαινέω *idem*, ὑμᾶς 1 Cor. 11. 22. Ἔκλοεε Il. δ. παραινέω *idem*, ὑμᾶς Act. 27. 22. σοὶ Crates Epist. 10.

'Αλιτέομαι *offendo* Ἀθηναίην Od. ε. θεοῖς Od. δ.

'Ανακρίνω *interrogo* τὸν υἱὸν Plutarch. πᾶσιν ὑμῖν Demost.

'Αφικνέομαι *pervenio* Ἴλιον ἱρὴν Il. σ. ὑμῖν Ælian.

'Εκδικέω *ulciscor* αὐτὴν Luc. 18. 5. σοὶ Constant.

Θαῤῥέω *audeo* τὴν πάλην Thucyd. τῇ κενώσει Galen.

'Ιλάσκομαι *placo* τὸν θεὸν Lucian. τῷ Ἅδῃ Plutarch.

Κελεύω *jubeo* σε Hesiod. σοὶ Plutarch.

Κρούω *pulso* γῆν Arrian. κρεμβάλοις Athen.

Λοχάω *insidior*, ἡμᾶς & αὐτῷ Plutarch.

Περιμένω *expecto*, φιλονεικίαν Plutarch. αὐτῷ idem.

'Υπομένω *patienter expecto*, τὸν κύριον Ps. 37. 35. τῷ κυρίῳ Ps. 33. 19.

Regentia Dativum, rariùs Accusativum.

'Αγαθοεργέω *beneficus sum*, αὐτῷ Psalm. 49. 18. τὴν Σιὼν Psal. 51. 18.

'Αδυνατέω *non potis* vel *impossibilis sum*, σοὶ Job 42. 2. σε Daniel. 4. 6.

'Αμφισβητέω *dubito*, τοῖς φαινομένοις & τὴν τοῦ πράγματος ἰσότητα Aristot.

Δυσχεραίνω *ægrè fero*, ὀλιγαρχίᾳ Plutarch. τὸ πρᾶγμα Demosth.

'Επιβουλεύω { *insidior*, Κορινθίοις Plutarch. ἐμὲ Demost. / *molior*, πράγμασι Herodot. ἐπανάστασιν idem. }

'Επιλείπω *deficio*, οὐκ ἐπιλείψουσι στρατιῶται τῷ θεῷ Synes. ἐπιλείποι ἂν ἡμᾶς ὁ χρόνος Demost.

'Επιπλήττω *objurgo*, τοῖς ἁμαρτανομένοις Isoc. τὰ ἐν τῷ πέλας Dem.

'Επιτιμάω *idem*, τοῖς προσφέρουσι Marc. 10. 13. οὓς ἐπιτιμᾶν δέον Isocrat.

Εὐαγγελίζω *bonum nuntium fero*, τοῖς δούλοις Apocal. 10. 7. τοὺς κατοικοῦντας c. 14. v. 6. Εὐαγγελίζομαι *idem*, ὑμῖν Galat. 1. 8. ὑμᾶς vers. 9.

Θαμίζω *frequento*, Ἀθηναίῃ Epigr. & accusat. teste Stephano.

Κηδεύω *affinitatem contraho*, αὐτῷ Aristot. τινὰ Euripid.

Πηδάω *insilio*, πηδᾶν ἵππῳ Herodian. πέδια Soph. utrumque rariùs. Sic Ἐπιπηδάω *invado*, ταῖς νήσοις Plutarch. τὴν ἐξουσίαν Suidas

Πολεμέω *bellum gero* sive *oppugno*, τοῖς αὐτοῖς Thucyd. τοὺς ἀπίστους Plutarch. καταπολεμέω *idem* τοὺς Ἀθηναίους Thucyd. τοῖς ἄλλοις Plut.

Συγχωρέω *assentior*, τοῖς τοῦ Πλάτωνος δόγμασι Philopon. τοὺς τύπους Plato.

Φοβοῦμαι *sollicitus sum*, ὑμῖν (pag. 147.) ὑμᾶς Galat. 4. 11.

Ψεύδομαι *mentior*, ἀνθρώποις Act. 5. 4. τὸ πνεῦμα v. 3.

Genitivus

Verba *permutandi* exigunt genitivum *rei acceptæ* cum accusativo *rei datæ*; ut ἀμείβειν χρύσεα χαλκείων Il. ζ. Interdum vice versâ; ut ὁ σοφὸς οὐκ ἀλλάξαιτο τῆς ἐλευθερίας τὴν Περσῶν βασιλείαν Plutarch. dativum personæ *quâcum fit commutatio*; ut ἀμείβεσθαί τινι τὰ ἱμάτια idem. Rarissimè dativum *rei acceptæ*; ut ἀλλάξεις ὄνον προβάτῳ Exod. 13. 13.

Nomen *materiæ* post verba effertur interdum in genitivo; ut ἅρπην ἀδάμαντος ἔτευξε Hesiod. infrequentiùs dativo; ut αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετύχαται αἱ δ' ἐλέφαντι Od. τ.

Verba *auferendi, propulsandi* exigunt accusativum substantivi prioris cum genitivo vel dativo remotioris; ut ἁρπάζειν ἄνηθον τῶν πρεσβυτέρων Aristoph. ἁρπάζω σοι τήνδε Sophocl. Τρῶας ἀμύνε νεῶν Il. ο. τεκέεσσιν ἀμύνειν νηλεὲς ἦμαρ Od. τ.

Particularia regentia Genitivum, *rariùs Dativum.*

Ἀντέχομαι *retineo* τῆς θυγατρὸς Euripid. ταῖς ἐλπίσι Diodor.
Δευτερεύω *secundus sum* τούτου Dioscor. αὐτῷ Plutarch.
Διαπρέπω *excello* πάντων Euripid. τούτοις Constant.
Καταγελάω *derideo* αὐτοῦ Marc. 5. 40. Πέρσῃσι Herodot.
Ψεύδομαι *frustror* δείπνου Isocr. δώροις Steph.

Regentia Dativum, *rariùs Genitivum.*

Ἀντάω *occurro* σοι Sophocl. τοῦδ' ἀνέρος Il. π.
Ἐνέχομαι *obnoxius sum* ὀνείδει Plato. τῆς φλυαρίας Galen.
Ἐπακούω *ausculto* βασιλῆος Herodot. τοῖς ἐπιταττομένοις Demost.
Πείθομαι *obedio* τῷ θεῷ Plato. ὡς ἡδὺ τῶν φυσάντων πείθεσθαι τέκνα Agath.
Σημαίνω *impero* πᾶσι Il. α'. στρατοῦ Il. ξ'.
Ὑπακούω *obedio* αὐτῷ Matth. 8. 27. τῆς ἐμῆς φωνῆς Gen. 22. 18.
Φείδομαι *ignosco* παίδων φείδεσθαι πατρικὸν Nazianz. φείδονται τοῖς τῇ συμφορᾷ τετελευτηκόσι Xenoph.

Genit. Dat. vel Accus.

Verba *imperandi* regunt genitivum, apud poetas etiam dativum; ut ἄρχειν τῶν ἐθνῶν Marc. 10. 42. ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι Il. π. Quædam tum in prosâ tum in carmine accusativum; ut ὀργὴ τυραννεῖ τὴν ψυχὴν Chrysost. πόλιν ἡνιοχεύει Epigr. ἀνάσσω & ἡγεμονεύω poetis regunt tres casus; ut Καδμείων ἤνασσε Od. λ. Μυρμιδόνεσσι Il. α'. Ζεὺς πάντ' ἀνάσσει Euripid. στόλου ἡγεμονεύει Apollon. Τρωσὶ Il. β'. πλόον Apollon. Ἐπιστατέω oratoribus; ut τῶν ἔργων Xenoph. τοῖς τεχνίταις & τοῦτο τὸ πρᾶγμα Plutarch. Sic ἡγέομαι *dux sum*; ὑμῶν Heb. 13. 7. σοι Æschin. τοὺς πομπὰς Demost. στρατηγέω *idem* genitivum vel accusativum; ut στρατηγῶ Ἀθηναίων Thucyd. πάντα vel τὸν πόλεμον Demost.

Verba

Verba *abundandi* gaudent genitivo & interdum dativo; ut γέμω φορτίων Xenoph. βρύει Diodor. χάριτος πέπληθε Nonn. δάκρυσιν ἐπλήσθη Thucyd. πλεονεκτῶ τῶν ὠφελίμων Philostrat. τοῖς χρήμασι Plato. Quædam reperiuntur in tribus casibus; ut πλουτῶ ῥημάτων Liban. χαλκῷ Xen. ἀνάπαυσιν Gregor. πληροῦμαι χαρᾶς Act. 13. 52. τῇ παρακλήσει 2. Corinth. 7. 4. τὴν ἐπίγνωσιν Coloss. 1. 9. πλεονάζειν πτισάνης Galen. εὐτυχίᾳ Thucyd. εἰώθασιν οἱ Ἀττικοὶ πλεονάζειν τὰ ἄρθρα Bud. (Sic τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐπλεόνασε κακίαν Psalm. 50. 19.) εὐπορῶ μήλων Lucian. τὰ χρήματα Demost. δυστυχοῦμεν οἷς εὐποροῦμεν Synes. Sic μεθύω *ebrius sum*, τῶν ἡδονῶν Theophil. ἀλοιφῇ Il. ρ'. τὸ φίλημα Epigram.

Quædam verba regunt tres casus.

Ἀντιάω. ζω *occurro*; ut ἀντιάσαι πυρὸς ἢ θεοῖο Nazianz. ἀνδράσιν εὐξείνοις Apollon. ἀντιάζω τὸν τῶν Ἀραβίων στρατὸν Herodot.

Ἀπολείπω *deficio* adsciscit accusat. vel dativum personæ, & genit. vel dat. rei; ut τόλμα αὐτοὺς ἄρχοντ' ὑπολείπειν Æschin. μόνῳ αὐτοῦ Plutarch. ἀπελείπετο ταύτης παιδείας idem. πάσαις ταῖς δυνάμεσι Iso.

Ἀτακτέω *ordinem non servo*; ut ἀτακτεῖν τῆς ἀγωγῆς Plutarch. ἀτακτεῖ ἥλιος ταῖς κινήσεσι idem. τὰς μάχας Philostr.

Ἀφικνέομαι *pervenio*; ἀφίξεται Ἴλιον Il. σ'. interdum dativum; ut ἀφίξομαι ὑμῖν Ælian. rariùs genitivum; ut ἀφίκηται τοῦ ἡλίου Theophrast.

Ἀκούω *audio* præter genitivum (pag. 148.) regit dativum & accusativum personæ apud poëtas; ut ἀκούειν Ἀΐει κηδομένῳ Il. π'. Λέανδρον ἀκούω Musæus. Κλύω dativum; ut εὐχομένῳ μοι κλῦθι Theogn.

Βασκαίνω *invideo*; ut ἐβάσκαινε γὰρ αὐτοῦ Lucian. τοῖς σοφισταῖς Philostrat. τὸν προσήκοντα Liban.

Ἐπιβάλλομαι *aggredior*; ut τῇ τῶν πραγμάτων συντάξει ἐπιβάλλετο Polyb. τὸ ἔργον Plato. rariùs genitivum; ut ἐνάρων ἐπιβάλλεται Il. ζ'.

Κινδυνεύω *periclitor*; ut κινδυνεύω τῆς ἀρχῆς Thucyd. τῇ πόλει Herodot. τὴν ἀπ' αὐτοῦ διάστασιν Nazianz.

Μέμφομαι & ἐπιμέμφομαι *incuso*; ut τινὰ Xenoph. ἡμῖν Thucyd. κασιγνήτοις Od. π.

Μετέχω *participio*; ut ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσι 1. Cor. 9. 12. τὰς πληγάς Aristoph. rariùs dativum; ut μετεῖχον τῇ οἰκήσει Thucyd.

Προβαίνω *progredior*; ut προβαίνειν τῆς ἡλικίας Plato. τῇ ἡλικίᾳ Demost. τὴν ἡλικίαν Herodian. l. 2.

Συγγινώσκω *ignosco* adsciscit tres casus rei; ut συγγινώσκω σοι τῆς ἀγνοίας Lucian. συγγνῶναι αὐτῷ τὸ πλημμέλημα Gregor. rarissimè dativum; ut συγγνῶθι ἡμῖν τοῖς λελεγμένοις Euripid.

Ὑπερβάλλω *excedo*; ut ὑπερβάλλει πάντας ἀνθρώπους Xenoph. rariùs genit. vel dativum; ut τῆς συμμετρείας Aristot. τοῖς πᾶσι Thucyd.

Nomina sequentium significationum adduntur verbis in tribus casibus.

NOmen *causæ* adjicitur verbis plerumque intransitivis in dativo; ut τέθνηκεν ἀποπληξίᾳ Herodian. ἀπολώλει τῷ φόβῳ Xenoph. αἰσχύνομαι τοῖς πεπραγμένοις Xenoph. μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ Ephes. 5. 18. Verbis ut plurimùm significantibus *passionem animi* apponitur in genitivo, subaudito ἕνεκα; ut τοῦ μὲν πάθους ᾤκτειρεν αὐτὸν Xenoph. Ἑλλάδ@ στένω Euripid. ἄγαμαί σου vel σε τῆς ἀρετῆς Demost. συνήδομαί σοι τῆς εὐτυχίας Plato. ἀπάτης κοτέει Il. δ. ἀμύνομαί σε τοῦ γέλωτ@ Lucian. Item *laudem, vituperium, contentionem*; ut ἐπαινῶ τὸ ἄσυ τοῦτο δρόμων καὶ κρηνῶν &c. Heliodor. ἐπικαρτέρμησεν αὐτοὺς ἀβουλίας Agath. τοῦ σίτου ἀμφισβητεῖ ἡμῖν Demost. Interdum subintelligitur ἐκ, ἀπὸ, ὑπὸ &c. ut κάμηλοι κατάλαμπον χρυσοῦ Aristid. ἐμεθύσθη νέκταρ@ Lucian. In accusativo etiam, subaudito διά; ut ὃς γὰρ αἰσχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους Luc. 9. 26. τεταράχθαι τὴν οἰκειότητα Φιλίππῳ γεγενημένην Demost. ἐπιτιμῶ σοι τὴν ἀβουλίαν Phalaris.

Plurima verba indifferenter post se assumunt tres hosce casus; ut ἀλγῶ παιδὸς Euripid. κακοῖς Isocrat. θάνατον Julian. ἐξεπέπληκτο τῆς ὥρας Heliodor. l. 5. τῷ πλήθει Thucyd. τὴν τόλμαν idem.

Nomen *instrumenti* vel *modi* quibuslibet additur verbis in dativo; ut Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου &c. Oraculi responsum. ἤνυσε πολλῷ τὴν ὁδοιπορίαν τάχει Herodian. Interdum accusativo, subaudito κατὰ; ut διαβαίνω τὴν χαράδραν Plutarch. (Sic κολλύριον ἔγχρισον τοὺς ὀφθαλμούς Apocal. 3. 18.) βίαν δὲ δράσῃς μηδέν Euripid. Rarissimè genitivo; ut λόγου δὶς τόσον μ' ἐκούφισας Euripid. προτιμῶν τῆς ἀρετῆς Xenoph.

Nomen *partis* verbis apponitur in genitivo præcipuè iis, quæ significant *prehendo, lavo* &c; ut πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς Actor. 3. 7. λύκον ὤτων κρατῶ Proverb. κόμης ἕλε Πηλείωνα Il. α. τὸ τίλμα τοῦ πτεροῦ συνείληφας Lucian. item ἕλκω σε ῥινὸς Lucian. κατασπῶ, κρεμῶ, εἶπε σε ποδὸς idem. ἔπιλλον αὐτοῦ γένειον Dion. τοῦ τείχους καθεῖλε Diodor. νίψω χεῖρας ἁλὸς Od. β. σπένδουσιν οἴνου Herodian. γαίας ὀρύττειν Soph. τῆς γῆς ἔταμον Thucyd. καταπλάσσομαι τῶν διδύμων Galen. Ponitur etiam in accusativo; ut ἔβλαψέ με πόδας Il. ψ. τὼ σε πόδας νίψω Od. ψ. τέμνετε ἵππους φόβην Euripid. παίει με τὸ νῶτον Aristoph. rariùs dativo; ut καταπλάσσομαι τῷ μετώπῳ Dioscor. παίειν κεφαλῇ τοὺς ἐντυγχάνοντας Plutarch. nisi *pars* pro *instrumento* capiatur; ut βοηθεῖν καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ &c. Æschyl. κατέσεισε τῇ χειρὶ Act. 13. 16. (& τὴν χεῖρα Act. 19. 33.)

Nomen *pretii* apponitur verbis potissimùm *emendi* in genitivo; ut

ut ἀγοράζομεν διακοσίων δηναρίων ἄρτους Marc. 6. 37. πολλῶν θανάτων αὐτὸν ἐξωνήσηται Heliodor. δηναρίου συνεφώνησάς μοι Matth. 20. 13. Nonnunquam in dativo; ut χρυσῷ ὠνήσατο τὴν νίκην Theophrast. οὐ φθαρτοῖς ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε 1. Pet. 1. 18. In utroque simul casu; ut ὃς μὴ χρημάτων ἀλλ' ἰδίῳ θανάτῳ τὸ ποίμνιον ἐπρίατο Chrysost. Affertur etiam in accusativo post verba *valoris* & *ponderis*; ut τάλαντον δύναται μνᾶς ξ' Suidas. ἡ μνᾶ ἕλκει παρ' Ἰουδαίοις λίτρας δύο καὶ ἡμίσειαν Zonaras.

Nomen *temporis* respondens ad quæstionem πότε, adjicitur verbis in genitivo vel dativo; ut ἦλθε νυκτὸς Joh. 3. 2. (Sic ἀλύειν σκότους *tenebris errare* i. e. νυκτὸς Heliodor. l. 5.) τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται Luc. 24. 46. Rariùs in accusativo; ut τὸν παρελθόντα χρόνον ἐπολέμησαν Isocrat. ὥραν ἑβδόμην ἀφῆκεν αὐτὸν Joh 4. 52. Respondens verò ad quæstionem πόσον χρόνον, effertur in accusativo vel dativo, rariùs in genitivo; ut ἔμεινε μῆνας τρεῖς Luc. 1. 56. εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν ἀποδημῆσαι Justin. δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν σκηνοποιήσασθαι Herodian. (προσμένει νυκτὸς καὶ ἡμέρας 1. Tim. 5. 5) Sic εἰμὶ ἐτῶν τεσσαράκοντα Lucian. ἦν δὲ ἔτη ὀγδοήκοντα Plutarch. sic ἔτη δώδεκα Marc. 5. 25.

Nomen *spatii* adjungitur verbis in accusativo; ut ποταμὸς ἀπέχει τῆς πόλεως σημεῖα ἑκκαίδεκα Herodian. (σταδίους ἑξήκοντα Luc. 24. 13.) Interdum in dativo; ut Πενταπόλεως Τρίπολις διέχει ἡμερῶν ὁδῷ εἴκοσι Procop. Rariùs genitivo; ut Βηθανίη ἐκὰς ἦεν ἄστεος Ἱεροσολύμων Ὡς τριῶν σταδίων καὶ δώδεκα Nonn. in Joh. c. 11.

Nomen *loci* tum proprium tum appellativum, apud poetas præcipuè & historicos verbis subjicitur significantibus

1o. *Motum ad locum*, in accusativo; ut Ἑλλήσποντον ἵκοντο Homer. ἦλθον τάφον Sophocl. Oratoribus usitatiùs sequente δε; ut ἦλθες Μέγαράδε Plato.

2°. *In loco*, dativo; ut στήλας στῆσαι Ὀλυμπίασι καὶ Πυθοῖ Thucyd.

3°. *A loco*, genitivo; ut τῆς Κρητικῆς ἄκρας ἤρχομεν Heliodor. l. 5. Frequentiùs verò efferuntur hujusmodi nomina vel per adverbia loci ζε, θι, θεν &c. ut ἦλθε Θήβαζε Plato. οἴκοθι κεῖται Od. ε. Ἀθήνηθεν πλεῖ Liban. vel per præpositiones; de quibus infrá.

Quibuslibet verbis additur genitivus Substantivi cum participio absolutè sumptus; ut ἔτραπεν ὧραι Μηνῶν φθινόντων Hesiod. Omisso interdum Substantivo; ut πρεσιόντος id est καιροῦ Theocr. Idyll. 14. vers. 18. ὕοντος Xenophon. & ὕσαντος Aristot. id est οὐρανοῦ. interdum etiam participio; ut ἐμοῦ μόνης πέλας Sophocl. subauditur οὔσης. Usurpatur quandoque accusativus præcedente ut plurimum

plurimum ὡς, vel ὥσπερ; ut ὥσπερ ἐκ αὐτῷ χώραν τινὰ ἔσαι Aristot. Interdum dativus vel nominativus; ut παριόντι ἐνιαυτῷ φαίνεσι Xenoph. ἀνοίξαντες τοῦ σώματ☉ πόρους πάλιν γίνεται τὸ πῦρ Aristot. nominativus vel accusativus; ut ἄμφω δ' ἑζομένω, γεραρώτερ☉ ἦεν Ὀδυσσεύς Il. γ'.

Verba variæ Constructionis.

NOnnulla verba, præcipuè *accusandi, condemnandi, absolvendi, privandi, participandi, communicandi*, casum rei & personæ variis modis regunt vel submutant.

Σὺ, σοὶ, σὲ indicant casum personæ: τούτου, τούτῳ, τοῦτο casum rei.

Ἄγαμαι & ἀγάζομαι *miror*, σοῦ Xenoph. σὲ Od. ζ. τούτου Xenoph. τοῦτο Plato. σὲ τούτου; ut Δαίδαλον τῆς γνώμης οὐκ ἄγαμαι Julian. σοῦ τοῦτο; ut ἀλλά τε σοῦ πολλὰ ἄγαμαι Xenoph. σοῦ τούτου; ut ἄγαμαι ἀνδρὸς ἀρετῆς Demost. Sic θαυμάζω & omnia ferè verba *admirandi*.

Αἱρέω *damno*, σὲ τούτου; ut Κλέωνα δώρων ἑλεῖν Aristoph. σὲ τοῦτο; ut δίκας εἷλεν Εὔπολιν Isæus.

Ἀπογινώσκω *absolvo*, σοῦ Gregor. σὲ τούτου; ut ἀπογινώσκειν τινὰ τοῦ ἐγκλήματ☉ Steph. σὲ τοῦτο ut; ἀπογινώσκειν σε γραφὴν vel τὴν ἔνδειξιν Demost.

Ἀποφεύγω *absolvor*, σὲ; ut ἀποπέφευγα τὸν Μέλιτον i. e. τὴν ἀπὸ Μελίτου δίκην Plato. τοῦτο; ut ἀποφεύγω δίκην Aristot. θάνατον & εὐθύνας, & αἰτίαν Plutarch. γραφὴν Steph. σὲ τοῦτο; ut δίκας ἀπέφυγον τοῦτον παρόντα καὶ ἀντιδικοῦντα *judiciis, illo præsente & contra me orante, absolutus sum* Demost.

Ἀφαιρέω vel ἀφαιροῦμαι *aufero*, σοῦ vel σοὶ τοῦτο; ut ἀφαιρεῖσθαι τοῦ δήμου τὴν ψῆφον Plutarch. πολλὴν χώραν τοῖς πολεμίοις ἀφελέσθαι Isocrat. τοῦτο τούτου; ut ἣν ἀφέλῃ τις τῶν συμποσίων τὰς κομψείας ταύτας Lucian. σὲ τοῦτο; ut τὸν παῖδα ἀφείλετο τὴν ψυχὴν Xenoph. σὲ τούτου; ut Ἀλβῖνον κεφαλῆς ἀφεῖλον Herodian. l. 3.

Ἀποψηφίζομαι *absolvo*, σοῦ Demost. σοῦ τοῦτο; ut Λεωκράτους ἀποψηφίζεσθαι θάνατον Antiphon. σὲ τοῦτο; ut ἀποψηφίζεσθαί σε γραφήν, & (omisso σε) γραφὴν Æschin. vel σὲ θάνατον Antiph.

Γράφομαι *accuso*, σὲ; ut γράφομαι τὸν ἀντιδικοῦντα Plutarch. τοῦτο; ut γράφεσθαι ἀπόλειψιν Lucian. γραφὰς Plutarch. σὲ τοῦτο, ut γράφεται ἡμᾶς γραφὴν ἀσεβείας Xenoph. σὲ τούτου; ut γράφομαί σε προδοσίας Plutarch. rariùs σὲ γραφῇ Chrysostom.

Διώκω *accuso*, τοῦτο; ut φόνον Aristot. σὲ τούτου; ut διώκω σε φόνου Demosth. & (omisso σε) διώκω τῆς τυραννίδ☉ Constant. σὲ

τοῦτο;

τῦτο ut διώκω σε δίκlω vel γραφὴν Isocrat. γραφὴν & σὲ γραφὴν κλοπῆς Demosth. Sic διωκάθω.

Δωρέομαι *dono*, τῦτο; ut ἵππον ἐδωρήσατο Plutarch. τύτῳ; ut δωρῦνται χρυσέοισι Epigram. σοὶ τῦτο; ut Ὑρκανίῳ ἵππον ἐδωρήσατο Xenoph. σὲ τύτῳ; ut δωρήσασθαι ἅπαντας χιλίαις δραχμαῖς Plutarch. rariùs σὲ τύτυ; ut δωρέομαί σε τῦ δε Euripid.

Ἐγκαλέω *accuso*, σοὶ; ut ἐγκαλεῖ τοῖς Ἀθηναίοις Gregor. τύτυ; ut ἐγκαλεῖν μισθώσεως Demosth. τοῦτο; ut τριακοσίας δραχμὰς ἐνεκάλεσε Isocrat. σοὶ τύτου; ut ἐγκαλῶ σοι τῆς ἀγνωμοσύνης Bud. in Epist. σοὶ τοῦτο; ut προδοσίαν ἐνεκάλουν αὐτῷ Plutarch. τοῦτο τύτῳ; ut ἀδικίαν ἐγκαλεῖ τοῖς Λυκύργυ νόμοις Plutarch.

Εἴργω *cohibeo*, σὲ; ut οἱ πατέρες εἴργυσι τὺς υἱεῖς Xen. σὲ τύτυ; ut εἴργω τινὰ ἱερῶν Demosth. & (omisso σε) οἴνυ Galen. σὲ ταῦτα Aristoph. σοὶ τοῦτο; ut εἴργω σοι τὸ ἐγχείρημα Zonaras.

Ἐπικαλέω *objicio*, σοὶ; ut ἀλλήλοις ἐπεκάλουν Plato. τοῦτο; ut ἐπικαλεῖν τlω ἀπόςασιν Thucyd. σοὶ τοῦτο; ut ὐδεὶς βίαιον ἐπικαλεῖ μοι Lucian. σὲ τύτῳ; ut ἐπικάλει ἀμφοτέρυς φιλίᾳ Herodi. l. 3.

Ζημιόω *damno afficio*, σὲ; ut σαυτὸν ζημιώσεις Plato. σὲ τύτῳ; ut βασιλέα χρήμασιν ἐζημίωσαν Plutarch. σὲ τοῦτο; ut ἐζημίωσαν αὐτὸν τὰ μέγιστα Aristot. σὲ τύτυ; ut ζημιῶ σε χρημάτων Constant. ζημιῦμαι *damnum patior*, τοῦτο; ut ψυχὴν ζημιωθῇ Nazianz. τύτῳ; ut ζημιῦσθω δέκα δραχμαῖς Æschin.

Καλέω *voco*, σὲ ὀνόματι & σὲ ὄνομα Steph. item σοὶ ὄνομα, ut πᾶσιν ἄςροις ὀνόματα καλεῖ Psalm. 147. v. 4.

Καταγινώσκω *condemno*, σοῦ; ut ἑαυτοῦ κατεγνωκέναι Demosth. σοὶ τύτυ; ut καταγινώσκω σε φόνυ Lysias. σοῦ τῦτο; ut Κλεανδρίδυ θάνατον κατέγνωσαν Thucyd. κατέγνωκα ταῦτα ἐμαυτῦ Plutarch. σῦ τύτυ; ut ὐ μlω καταγνόιlω ὑμῶν ὐδενός Demosth. τύτυ; ut τῦ πράγματος (subaudi σῦ) κατέγνωσαν Judith. σῦ τύτυ θάνατον; ut πολλῶν οἱ πατέρες ἢ ὑμῶν Μηδισμῦ θάνατον κατέγνωσαν Isocrat.

Καταδικάζω *condemno*, σῦ Synes. σὲ; ut τὺς ἀναιτίυς κατεδικάσατε Matth. 12. 7. σῦ τῦτο; ut καταδικάζω συ ἀδικίαν vel ἀμαθίαν Synes. σῦ τύτῳ; ut καταδικάζω τῶν γυναικῶν θανάτῳ Diodor. σὲ θανάτῳ Chrysostom.

Κατακρίνω *condemno*, σῦ Isocrat. σὲ, ut κατακρινεῖ αὐτὺς Luc. 11 31. σῦ θάνατον Isocrat. σὲ τύτῳ; ut κατακρινῦσιν αὐτὸν θανάτῳ Marc. 10. 33. σὲ τῦτο; ut κατακρίνειν σε πενίαν Gregor.

Καταχειροτονέω *suffragio condemno*, σοῦ; ut ὁ δῆμος κατεχειροτόνησεν αὐτῦ Demosth. σὲ; ut ὃν ὁ δῆμος κατεχειροτόνησε idem. σῦ τῦτο; ut τῶν ἀνδρῶν θάνατον Plato.

Κατα-

Καταψηφίζομαι *condemno*, σοῦ Plato. σὲ, ut ἄνδρα δίκαιον καταψηφίζεσθαι Demosth. σὲ τοῦτο, ut τοῦτον τῆς ἑορτῆς οὐ καταψηφιεῖσθε idem. θανάτου Xenoph. σοῦ τοῦτο, ut κλοπὴν αὐτοῦ κατεψηφίσαντο Plato, vel ἐμοῦ θάνατον Xen.

Κατηγορέω *accuso*, σοῦ Isocrat. σὲ, ut ὁ δεῖνα τὸν δεῖνα κατηγορεῖ Chrysostom. τούτου, ut κατηγορῶ τῶν πεπραγμένων Xen. τοῦτο, ut μωρίαν κατηγορεῖ idem σοῦ τοῦτο, ut Βουσίριδος ξενοκτονίας κατηγοροῦσι Isocr. σοῦ τοῦτο, ut τοῦτο Ἀγησιλάου κατηγοροῦσι Plutarch. σὲ τοῦτο. ut τινὰ ψεῦδος κατηγορεῖν Demosth. αὐτὸν φόνου Steph.

Κοινωνέω *communico* vel *participo*, σοί; ut ἐκοινώνησέ μοι Phil. 4. 15. τούτου, ut κεκοινώνηκε σαρκὸς Heb. 2. 14. τούτῳ; ut κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις Joan. 2. 11. σοὶ τούτου & σοὶ τοῦτο, ut μὴ πυρὸς μὴ λύχνου τινὸς κοινωνεῖν Dem. κοινωνείτω τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι Galat. 6.6. σοῦ τούτῳ, ut μου τῇ θλίψει Philip. 4. 14. Sic omnia verba *communicandi* vel *participandi*; excepto quod μεταδίδωμι non regit dativum *rei*, neque solùm neque cum casu personæ.

Μαρτύρομαι *in testem voco*, σέ; ut μαρτύρομαι τοὺς θεοὺς Dinarch. τοῦτο, ut ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι Aristoph. σὲ τούτου, ut Ὅμηρον τῆς τῶν θεῶν παραγωγῆς μαρτύρονται Plutarch. σὲ τοῦτο, ut ταῦτα θεὸν μαρτύρομαι Synes.

Μέμφομαι *incuso, vitupero*, σὲ Xenoph. σοὶ Demosth. τοῦτο, ut μέμφεσθαι τὰ ἐπαινετά Gorg. Leont. τούτου, ut ὧν οὐδεὶς ἐμέμψατο Thucyd. σοῦ τοῦτο, ut ὃ μάλιστα μέμφονται ἡμῶν idem. σοὶ τοῦτο, ut οὐ, τι μεμψαίμεθα αὐτοῖς Epicur. σοὶ τούτου, ut μέμφεταί σοι ἀχαριστίας Ramus.

Μνησικακέω *memor sum injuriæ*, σοί; ut τοῖς ἄλλοις Thucyd. σέ; ut τὸν Λαῖτον Herodian. τούτου, ut τῆς ἀποκηρύξεως Lucian. σοὶ τούτου; ut τοῖς Κορινθίοις τῶν πραχθέντων μνησικακῆσαι Demosth.

Τιμάω vel τιμῶμαι *condemno* sive *mulcto*, σὲ τούτου, ut πέντε ταλάντων ἐτιμήσατε αὐτόν Dinarch. σὲ τούτῳ, ut Ὅμηρον πεντήκοντα δραχμαῖς ἐτίμησαν Lucian. σοὶ τούτου, ut τῷ πατρίδα προδεδωκότι δέκα ταλάντων ἐτιμήσαντο Theophil. vel θανάτου αὐτῷ Demosth. σοὶ τούτῳ, ut θανάτῳ τιμῶμαι ἐμαυτῷ Æschin.

Τιμωρέω *punio* αὐτούς Act. 26. 11. σὲ τούτου, ut σὲ φόνου τιμωρεῖ Euripid. σὲ τοῦτο. ut σὲ τῶν ἑταίρων φόνον idem.

Τίομαι *punio*, ἐτισάμην σε Steph. τοῦτο, ut τίσασθαι πατρὸς φόνον Soph. σὲ τούτου, ut τίσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος Il. γ. σὲ τοῦτο, ut τίσατο ἔργον ἀεικὲς Ἀντίθεον Νηλῆα Od. ο. vel σὲ δίκην Euripid.

Φιλοφρονέω, οῦμαι *comiter excipio*, σέ; ut τὸν Τερέντιον ἐφιλοφρονήσατο Plutarch. σὲ τούτῳ, ut φιλοφρονήσομαί σε τῇ δικέλλῃ Lucian. σοὶ τοῦτο, ut ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐφιλοφρονήσατο αὐτῷ Xenophon.

Eidem verbo diversi casus diversæ rationis simul apponi possunt juxta diversas regulas, ut Σὺ ταῦτ', Ὀδυσσεῦ, τοῦδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί Sophocl.

Multa verba pro variâ significatione variam habent constructionem.

Genit. vel Accusat. Βασιλεύω *impero*. G. ut βασιλεύω τῆς Ἀσίας Isocr. *regem constituo* A. βασίλευσον αὐτοῖς βασιλέα 1. Regum 8.22. Κατισχύω *prævaleo* G. ut κατισχύσουσιν αὐτῆς Matth. 16. 18. *corroboro* A. ut κατίσχυσον αὐτὸν Deuteronom. 1. 38. Μισθοφορέω *quæstum facio* G. ut κόλακας τούτων μισθοφοροῦσιν Aristoph. *stipendia persolvo* A. ut στρατιὰν μισθοφορεῖς Phalar. Συκοφαντέω *accuso* A. pers. cum G. rei, ut ἐσυκοφάντει τὸν θεὸν ὀλιγωρείας Ælian. *aufero* G. pers. cum A. rei, ut εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα Luc. 19. 8. cum pluribus aliis.

Dat. vel Accusat. Ἀντέχω *sustineo* D. ut ἀντέχειν τῷ πόνῳ Xen. *retineo* A. ut ἀντέχειν τὴν χεῖρα Lucian. Ἐλπίζω *spero* A. ut πάντα ἐλπίζει 1. Cor. 13. 7. *confido* D. ut τῇ τύχῃ ἐλπίσαι Thucyd. Ἐπιγαμβρεύω *gener sum* D. ut ἐπιγαμβρεύσω σοι 1. Maccab. 10. 54. *affinitatis jure duco* A. ut ἐπιγαμβρεύσει τὴν γυναῖκα Matth. 22. 24. Μαθητεύω *discipulus sum* D. ut ἐμαθήτευσεν αὐτῷ Plutarch. *doceo* A. ut μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη Matth. 28. 19. Φωνέω *loquor* D. ut ἕρποντι φώνει Soph. *compello, voco* A; ut ἐφώνησεν αὐτοὺς Matth. 20. 32. sic προσφωνέω; ut προσφωνοῦσι τοῖς ἑταίροις Matth. 11. 16. προσεφώνησε τοὺς μαθητὰς Luc. 6. 13. μεταφωνέω; ut Ἰφινόην μετεφώνεεν Apollon l. 2. μετεφώνεεν ἱεμένοισιν ibidem. & plura hujusmodi.

Gen. vel Dat. Κύρω *nanciscor* G. ut ἐχθρὸς ὡς κακῆς ὀκύρσατε Euripid. *incido* D. ut πήματι κύρσαι Hesiod. Sic ἐπιτυγχάνω τοῦ ἀνδρὸς Aristoph. τοῖς θεαταῖς idem. &c.

Gen. Dat. vel Accusat. Ἀγάζομαι *miror* G. vel A. (pag. 148) *irascor* vel *invideo* Dat. ut ὅταν τινὶ ἀγασθῶ τῶν στρατιωτῶν Xenoph. Ἀπορέω *dubito* D. vel A. (pag. 153.) *indigeo* G. ut ἀπορῶ ἔργων Xen. Ἐμπνέω *anhelo* G. vel A. (pag. 150) *inspiro* D. p. & A. r. ut ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν Hesiod. Παραχωρῶ *cedo* D. p. & G. rei (pag. 14[illegible].) *porrigo* D. p. & A. r. ut παραχωρεῖν τοῖς νεανίσκοις πρεσβεῖον Plutarch. Ἀνίημι *desisto* G. ut ἀνεῖναι τῆς φιλονεικίας Thucyd. *dimitto* A. ut ἐμὲ ἀνίει Il. 6. *libero* A. p. & G. r. ut ἄνες τὴν πενθερὰν τῆς ζημίας Synes. *ignosco* D. p. & A. r. ut τὶ τῆς ὀργῆς ἀνεῖναι τῇ φύσει Dem. &c.

Derivativa ferè exigunt casus primitivorum Nominum, aut Adverbiorum unde manant.

Verba derivativa, si passivè capiuntur, casum solummodo regunt primitivi inclusi; sin activè, adsciscunt accusativum cum casu primitivi: Gen. ὑστερίζω *posterior sum* vel *venio*, ἀριστεύω *præstantissi-*

mus sum, ἡττάομαι *inferior evado*; ut μιᾷ ἡμέρᾳ ὑστερίζειν τοῦ βασιλέως Steph. ἀριστεύειν τῶν βαρβάρων Plutarch. ἡττᾶσθαι τῆς ἡδονῆς Xenoph. quia ὕστερος, ἄριστος, ἥττων genitivum regunt: μακρύνω *summoveo*, σὲ τῆς πόλεως Budæus. πελάζω *propè sum*, τῶν νεῶν Soph. quia μακρὰν & πέλας regunt genitivum. Dat. ἐχθρεύω *inimicus sum*, ut ἐχθρεῦσαι τοῖς ἐχθροῖς 2. Maccab. 10. 26. γλυκαίνω *edulco*, ut ἐγλύκηνάς μοι ἐδέσματα Psal. 55. 15. quia ἐχθρὸς & γλυκὺς regunt Dativum. Gen. vel Dat. ἀλλοτριοῦμαι *abalienor*, ὑμῶν Demosth. τοῖς Ἀθηναίοις Thucyd. quia ἀλλότριος regit genitivum vel dativum. atque alia hujusmodi.

Huc referuntur verba connotantia *incitamentum* vel *occasionem agendi*, quæ regunt accusativum personæ cum casu verbi inclusi, qualia sunt ποτίζω, παραπλάζω, γεύω, μιμνήσκω, ἀκουτίζω *facio potare, errare, gustare, recordari, audire*, &c. ut ὑμᾶς γάλα ἐπότισα 1. Cor. 3. 2. πιπίσκει με τοῦ φαρμάκου Lucian. παρέπλαγξεν αὐτὸν τοῦ λόγου Philostrat. ἐγεύσας με εὐδαιμονίας Lucian. σὲ γεύω ἄκρατον μέθυ Euripid. ἀναμιμνήσκει τινὰ τῶν συγγραμμάτων Lucian. ἀναμνήσω ὑμᾶς τὰ πεπραγμένα Plato. ἀκούτισόν με τὴν φωνήν Cant. 2 14. Legitur dativ. personæ ui verbi passivi inclusi; ut ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν Psal. 51. 8.

Similiter Adjectiva vel Substantiva casus desiderant primitivorum: ἀκολουθητικὸς *sequax*, διανέμησις *distributio*, &c. ut πάθεσιν ἀκολουθητικὸς ὁ νέος Aristot. ἡ νέμεσις ἀπὸ τῆς ἑκάστῳ διανεμήσεως idem. quia ἀκολουθέω, διανέμομαι, regunt Dativum. Gen. & Dat. συγγνώμων *facilis in dandâ veniâ*, ut οἱ θεοὶ συγγνώμονές σοι τῶν ἁμαρτημάτων Xenoph. quia dicitur συγγινώσκω σοι τῶν ἁμαρτημάτων.

Derivativa tam verba quàm nomina, alios quàm primitivorum casus adsciscunt, juxta regulas suprà traditas: v. g. πελάζω Dat. propter reg. pag. 145. l. 3. ut ὅς κε Βέβρυξι πελάσσῃ Apollon. παρεκτικὸς Gen. pag. 135. l. 31. ut ὁ θεὸς τῶν ἀγαθῶν τοῖς ἀξίοις παρεκτικός Basil. δοτὴρ Gen. pag. 133. l. 11. ut πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὁρᾷς Προμηθέα Æschyl.

Verbum derivativum quandoque regit casum suæ periphrasis. Gen. Ἀφηνιάζω *aspernor*; ὑπερασπίζω *defendo*, &c. ut ἀφηνιάζειν τῶν μαθημάτων Herodian. i. e. ἀποφεύγω ἡνίον. ὑπερασπίζω σου Nazianz. i. e. προίσχομαι ἀσπίδα ὑπὲρ σοῦ. Dat. Ὁμοιοπαθῶ *similia patior*, ὁμοιοπαθεῖν τῷ Σαρδαναπάλῳ Aristot. i. e. ὅμοια παθεῖν. Accus. ἐπίκειμαι, ut ὅλον ὄρος ἐπίκειμαι Lucian. quia dicitur ὄρος ἐπικείμενον ἔχω. (sic ἅλυσιν ταύτην περίκειμαι Actor. 28. 20.) Gen. & Accusat. Αἰτιῶμαι *caussam esse dico*, τοῦ σώματος τὴν φύσιν Theophrast. i. e. αἰτίαν εἶναι λέγω. Gen. & Dat. Ταμιεύω *quæstor sum*, τῆς παράλου Demosth. & τῷ Φιλίππῳ idem. quia dicimus ταμίας ὁ πνεύμων ἐστὶ τῷ σώματι τῶν πνευμάτων Plato.

Sæpè negligitur casus periphrasis; ut μισθοδοτεῖν τοὺς ὁπλίτας Dem pro μισθὸν διδόναι τοῖς ὁπλίταις.

Periphrasis regit casum verbi simplicis; ut ἔξαρνός εἰμι vel γίνομαι τοῦτο Dem. quia dicitur ἐξαρνοῦμαι τοῦτο. Frequentiùs verò ἔξαρνός εἰμι τούτου Isocrat.

Certa verba cum certis nominibus novam induunt significationem; ut ὁδὸν ἐλθέμεναι *insidiari* Il. α'. &c.

Regimen Verbi Substantivi.

Nominativus post Verbum Substantivum.

VErba Substantiva εἰμὶ, ὑπάρχω &c. item τυγχάνω *sum*, utrinque nominativum expetunt; ut ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἀνομία 1. Joan. 3. 4.

Verbo τυγχάνω eleganter apponitur participium ὢν cum alio nomine; ut φαιδρὸς ὢν τυγχάνεις Lucian. ἔτυχε γυμνὴ οὖσα idem. τίς ὢν τυγχάνεις idem. Interdum verbis aliis substantivis ὑπάρχω, εἰμὶ &c. ut ἐχθρὸς ὑπῆρχεν ὢν Dem. φανερὸς ἦν δημοτικὸς ὢν Xenoph.

Est ubi participium verbi substantivi redundat, cum alio verbo vel participio; ut χάριν ἥνπερ τυγχάνων ὑπεσχόμην Sophocl. φανεροῦ γινομένου αὐτοῦ καταβάντος. Thucyd.

Genitivus.

Verbum substantivum, præcipuè εἰμὶ, cùm connotat *formam, modum, dignitatem, consuetudinem, officium, indicium, possessionem*, vel *ad aliquid pertinere* genitivum postulat; ut ψυχῆς ἐστιν ἐῤῥωμένης Herodian. (Sic γνώμης ἦν Zonar.) μὴ γίνου τῆς ὀργῆς ὅλος Heliod. Φρουρείου ἦν ἀξιώματος μεγάλου Plutarch. πλούτου ἐστὶν ὑβρίζειν Aristot. οὐχ ὑμῶν ἐστιν Actor. 1. 7. ἐστὶ καλλωπισμοῦ τὸ περίεργον Isocr. πάντα θεῶν ἐστὶ Laert. κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρὸς Æschyl. & εἰμὶ τῆς πόλεως τῆσδε Plato.

Dativus.

Verbum εἰμὶ, & composita ἔνειμι, ἔπειμι, μέτειμι, πάρειμι, πρόσειμι, σύνειμι, uti & alia verba substantiva, exigunt dativum personæ vel rei, cui aliquid attribuitur; ut οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον Luc. 1. 7. (Sic χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι Act. 3. 6.) οὐκ ἐνῆν αὐτῷ κακία Xenoph. κάρη ὤμοισιν ἔπεστιν Il. β'. κυρτέροισι μετεῖναι Il. δ'. παρεῖναι τοῖς στρατεύμασι Dem. ἡγεμόνι τέτταρα δεῖ προσεῖναι Xen. συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Luc. 9. 18. Sic ἄπειμι, περίειμι; ut ἀγαθὸν οὐδὲν ἀπεῖναι νομίζομεν ἀνδρὶ σοφῷ Heliodor. ὑμῖν περίεστι μίσος Demosth. quæ tamen duo genitivum regunt vi præpositionis; ut ὕπνος ἄπεστω ὀμμάτων Aristoph. περιέσεσθαι τῶν πολιορκουμένων Dem. Eleganter dativo nominis adsciscitur dativus participii; ut βουλομένοις ὑμῖν ἀκούειν ἐστὶ Dem.

Ut

Ut in superiore regulâ verbum substantivum pro ἔχω positum, sic ἔχω positum pro substantivo dativum regit; ut ὡς ὑμῖν τὰ πράγματα ἔχει Demosth.

Additur quandoque verbo substantivo duplex dativus, intercedente καὶ pro σὺν; ut οὐδὲν ἐστὶν ἐμοὶ καὶ σοὶ πρᾶγμα Dem. Sæpè omisso ἐστὶ; ut τί ἐμοὶ καὶ σοὶ, γύναι; Joan. 2. 4.

Dativus *rei* post verbum *est* positus pro nominativo apud latinos effertur à græcis in nominativo; ut εἰμί σοι ἄχθος Sophocl.

Occurrit etiam ejusmodi locutio τί ἐγένετο ὁ Πέτρος: i. e. τῷ Πέτρῳ Actor. 12. 18.

Regimen Passivorum.

VErba passiva, passivè etiam sive neutraliter significantia, præcipuè *vocandi*, *apparendi*, &c. admittunt nominativum post se; ut οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται Matth. 20. 13. ἔρωτι τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται Theocrit. ἐσθλὸς ἀκούω idem. στῆ δ' ὀρθὸς Il. ω. ὄρθιοι εἰσιν Oppian.

Passiva exigunt genitivum *agentis* cum præpositionibus ὑπὸ, ἀπὸ, παρὰ, πρὸς, ἐκ &c. ut ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθείρεται Isocrat. ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς Matth. 11. 19. παρεσκεύασται παρὰ θεῶν βίος Plato. ἐθηλύνθην πρὸς τῆς γυναικός Sophocl. Similiter passivè significantia; ut τεθνήκεν ὑφ' ὑμῶν Xenoph. κακῶς ἀκούειν ὑπὸ vel ἀπὸ τῶν πολιτῶν Isocrat. παρὰ πάντων Chrysost. ταῦτα πρὸς ὑμῶν ἔπαθε Herodian. ἐξ αὐτῶν ἀποθανεῖν Phalar.

Interdum dativum cum ὑπὸ, παρὰ &c; ut ὑπὸ Σατράπαις διοικεῖσθαι Herodian. l. 6. γελᾶσθαι παρὰ πολλοῖς Philo. accusativum cum πρὸς &c. ut ἀπιστεῖσθαι πρὸς τοὺς δεσπότας Bud.

Adsciscunt dativum sine præpositione; ut πάντα μοι πέπρακται Demosth. quandoque genitivum subauditâ præpositione; ut γυναικῶν πολλαὶ πράξεις ἐτελέσθησαν Diodor. φίλων νικῶνται φίλοι Sophocl.

Cæteros casus passiva post se regunt more activorum suorum; ut παιδεύομαι ἱππικήν Aristot. ἐπιστεύθη τὴν ἀρχὴν ἐκ βασιλέως Lucian. ἀποστερεῖσθαι ἡδονῶν Aristoph. & τὴν ἀτέλειαν ἀποστερηθῆναι Dem.

Casus immediatè sequens activum communiter fit nominativus passivi, juxta regulam (pag. 150.) ut δώσω αὐτῷ ἐξουσίαν Apocal. 2. 26. ἐδόθη αὐτοῖς ἐξουσία Apoc. 6. 8. Interdum remotior casus fit nominativus, proximiore manente eodem; ut πιστεύω τοῖς ξένοις τὰ γράμματα Plutarch. πεπίστευμαι τὴν οἰκονομίαν 1. Cor. 9. 17. τήνδ' ἐκ χερῶν ἁρπάζομαι Euripid. in Andromachâ, quia dicitur ἁρπάζει μοι vel μου τήνδε. Huc refer εὐαγγελίζομαι πτωχοῖς Luc. 4. 18. πτωχοὶ εὐαγγελίζονται Luc. 7. 22.

 Ver-

Verbum medium pro ratione significationis activæ vel passivæ imitatur regimen utriusque vocis; ut βιάζομαι παῖδα Lucian. βιάζεσθαι ὑπὸ πλειόνων Thucyd. ἀγωνίζομαί σοι Zenoph. ἠγωνίσθη λαμπρῶς παρ' ἀμφοτέρων Plutarch.

Regimen Verborum cum Adverbiis.

NOnnulla Verba præcedentium classium regunt casus cum Adverbiis.

Ἄγχι; ut πελάσαι ἄγχι τινός Epigr.

Ἅμα; ut σοὶ ἅμ' ἑσπόμεθα Il. α'.

Ὀπίσω; ut ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου Matth. 10. 38. Atque alia hujusmodi.

Verba Ἔχω, διάκειμαι, διατίθεμαι *affectus sum* gaudent adverbiis qualitatis καλῶς, κακῶς &c. sequente casu *objecti*, quem regunt eadem adverbia; ut φιληκόως ἔχεις τῶν πραγμάτων Heliodor. ἐρωτικῶς διάκειται τῶν καλῶν Plato. εὖ διάκειμαί σοι Isæus. δυσμενῶς ἔχω τῷ πράγματι Isocrat. ἀλλοτρίως ἔχω τινὸς vel τινὶ Demosth. rarius accusativum; ut ἀγαπητῶς ἔχειν τὰ ἑαυτοῦ Herodian. Post eadem verba cum adverbiis similibus ponitur genit. *subjecti*: ut εὖ ἔχω ῥώμης vel συνέσεως Steph. δεξιῶς ἔχω τῆς φύσεως Lucian. τῶν ὄψεων διεσπαρμένως ἔχουσι Heliodor. l. 2. & cum sequentibus adverbiis ὡς, οὕτως, πῶς, ὅπως; ut ὡς ἔχω γνώμης Demosth. (Sic ὡς εἶχε τάχους Thucyd. ὡς ποδῶν εἶχε Steph.) οὕτως εἶχε τοῦ γένους Herodian. πῶς ἔχεις δόξης Plato. παιδείας ὅπως ἔχει καὶ δικαιοσύνης idem. non rarò etiam ponitur accusativus; ut οὕτω διάκειμαι τὴν γνώμην Isocrat. ὡς vel οὕτως ἔχω τὴν ψυχὴν vel γνώμην Demosth.

Alia quædam verba cum εὖ regunt casus: ἥκω genitivum *rei*, *partis* &c. ut εὖ ἥκω χρημάτων Herodot. εὖ ἥκεις μορφῆς Lucian.

Permulta eleganter cum aliis adverbiis; ut πόρρω σοφίας ἥκεις Plato, &c.

Regimen Verborum cum Præpositionibus.

VErba composita cum præpositionibus regunt casus vi illarum, Si fuerint transitiva, casum remotioris substantivi cum accusativo propinquioris; sin intransitiva, casum tantùm proximioris.

Genitivum regunt composita cum ἀπὸ, ἐκ, πρὸ, ἀντὶ *ab*, κατὰ *contra*, *de*, περὶ *pro*, ὑπὲρ *super*, *pro*, cum aliis significantibus *ab*, *de*, *pro*; ut ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας Luc. 13. 12. ἐξελθεῖν τῆς πόλεως

Act. 16. 39. περιέχει γλῶσσα διανοίας Isocr. ἀνέθορε τοῦ σκίμποδος Herodian. μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων Rom. 11. 18. καταβέβληται τῆς ἄνω δόξης Gregor. ὑπέρκειται τῶν πόλεων Nazianz. ὑπερίσταμαί σου Sophocl.

Dativo gaudent composita ab ἐν, εἰς, πρὸς, σὺν, ἀντὶ *contra*, μετὰ *cum*, παρὰ *juxta*, ὑπὸ *sub*, ἐπὶ *in*, *ad*, *supra*, aliique quæ significant *ad*, *in*, *sub*; ut ἐμμένειν τῇ πίστει Act. 14. 22. εἰσοικίζειν ἑαυτὸν τῷ Χριστῷ Nazianz. προσκυλίζειν λίθον τῇ θύρᾳ Matth. 27. 60. συζήσομεν αὐτῷ Rom. 6. 8. τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε Act. 7. 51. σοὶ μετοίχομαι Od. τ'. αἱ λῦπαι παραπεπήγασι ταῖς ἡδοναῖς Isocrat. ὑπέχω τὴν κεφαλὴν τοῖς λίθοις Philostrat. ἐπέβαλλον αὐτοῖς χεῖρας Act. 4. 3. ἐπέστη αὐτῷ ὁ Κύριος Act. 23. 11. τοῖς ὑγροῖς ἐπινήχεται Alex. Aphrod. Sic ἀνατρέχω τοῖς χρόνοις Polyb.

Accusativo junguntur composita à παρὰ, μετὰ, διὰ aliisque significantibus *præter*, *trans*; ut παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν Matth. 15, 3. μεταφυτεύειν χώραν Constant. διαπερᾶν τὰ πελάγη Isocr. (Sic ὑπερενεγκεῖν τῶν Λευκαδίων ἰσθμὸν τὰς ναῦς Thucyd.) item διὰ *per*, μετὰ *ad*; ut διαπορεύομαι τὴν πόλιν Plutarch. μέτειμί γ' αὐτὸν Aristoph.

Dativum vel accusativum adsciscunt composita ab ἀμφὶ, περὶ *circum*; ut ἀμφιβαίνει μοι θράσος Euripid. πόνος φρένας ἀμφιβέβηκε Il. ζ'. ταῖς πόλεσιν ἐρύματα περιβάλλεσθαι Aristot. τὰ τείχη τὴν πόλιν περιβάλλεσθαι idem.

Hæ præpositiones in compositis interdum alium regunt casum.

Ἀνὰ *ab*, ἀναδύομαι *emergo* gen. & accus. ut ἀνεδύσατο κρήνης Apollon. κῦμα θαλάσσης Il. α'.

Διὰ *per*, διαδέρκομαι *perspicio* genit. ut νεφέλης διαδέρκεται Epigr. διάημι *perflo* gen. & accus. ut Πάντα δ' οὐ διάησι Hesiod. διάησι δασυστέρνων ἀπὸ ἰόντων idem.

Εἰς *in*, εἴσειμι & εἰσδύνω *ingredior* dat. & accus. ut εἴσειμι τὴν συνθήκην & τῇ συνθήκῃ Steph. εἰσδύνω σφίσι Herodot. εἰσδύνειν τοὺς πύργους Alex. Aphrod.

Ἐν *in*, ἐμβαίνω *ingredior* dat. & gen. ut ἅρμασιν Il. ε'. ὄρων Soph.

Ἐπὶ *super*, ἐπιστάζω *destillo super* accus. ut ἱδρὼς στῆθος ἐπιστάζει Epigr. *in*, ἐπιβατεύω *innitor*, gen. vel dat. ut ἐπιβατεύειν ταῖς ὅλαις οὐσίαις Dem. τῆς ἐκείνου θεολογίας Gregor. ἔπειμι *invado*, ἐπιπορεύομαι *peragro*, ἐπιστρατεύω *bellum infero*, ἐπιτρέχω *incurro*, ἐφιζάνω *insideo* dat. & accus. ut ἔπεισιν αὐτοῖς Herodian. μιν Il. α'. ἐπιπορεύομαι τοῖς ἀγροῖς, & τοὺς τόπους Plutarch. ἐπιστρατεύω ὑμῖν Thucyd. πόλιν Euripid. ἐπιτρέχει ὀφθαλμοῖς Chrysost. Ἀραβίαν Herodian. αἰθύσσησιν ἐφίζανον Apollon. θῶκον Iliad. υ'.

Παρὰ *juxta*, παρακάθημαι *assideo* dat. & accus. ut παρακάθημαι τῷ Σωκράτει Aristot. τὸ βαλάντιον Synes.

Περὶ *pro*, περιβαίνω *circumeundo protego* gen. & dat. ut περιβῆναι ἀδελφειῶ κταμένοιο Il. έ. Πατρόκλῳ Il. ρ'.

Πρὸς *ad*, πρόσειμι *adeo*, προσπτύω *inspuo* dat. & accusat. ut πρόσειμι Σωκράτει Xenoph. τὸ δικαστήριον Æschin. προσπτύω τῷ καλῷ Athen. τὸν ὀφθαλμὸν Hippocrat.

Ὑπὲρ *super*, ὑπερβαίνω *supergredior* gen. & accusat. ut ὑπερβαίνειν τοῦ πύργου Herodot. τοὺς οὐρανοὺς Chrysost.

Ὑπὸ *sub*, ὑποβάλλω *subjicio* gen. & dat. ut τάδε ὑποβάλλειν τοῦ φυτευτηρίου Theophr. ὑπέβαλεν ἑαυτὸν Θηβαίοις Æschin. ὑποδύομαι *subeo*, ὑποδέχω *subcurro* dat. & accus. ut ὑποδύομαι τῷ ζυγῷ Plutarch. κίνδυνον Herodot. ὑποδέχειν πλατάνῳ Plutarch. νησίον Act. 27. 16.

Eadem composita modò regunt casum vi significationis; ut παροικοῦσι τὴν Ἀσίαν Isocrat. modò vi præpositionis; ut παροικεῖ πόλει Thucyd. cujusmodi etiam sunt:

Ἀποφεύγω *effugio*, νόσον Demosth. τῆς φθορᾶς, 2 Pet. 1. 4.

Διαστείχω *transeo*, πόλιν Euripid. θαλάσσης Nonnus.

Διασεύομαι *cum impetu transeo*, λαὸν & τάφρου Il. β'.

Ἐκδύω *effugio*, ὄλεθρον Euripid. κακῶν idem.

Ἐξαλέασθαι *vitare*, Διὸς νόον Hesiod. τῆς ἐξαλέασθαι Apoll.

Καταλαλέω *obloquor*, τοῦ Φαβίου Plutarch. ὑμῶν 1. Pet. 2. 12.

Κατερῶ *idem*, οὐ γάρ με κατερεῖτε Plato κατερῶ σοῦ τῷ πάππῳ Xen.

Κατειρωνεύομαι *idem*, πράγματα & αὐτῶν Plutarch.

Εἰσέρχομαι *incesso*, ἐπιθυμία εἰσέρχεται πολλοὺς Lucian. εἰσέρχεται αὐτῷ δέος Plato.

Ἐπισκιάζω *obumbro*, αὐτοὺς Matth. 17. 5. σοὶ Luc. 1. 35.

Ἐπισκοτέω *obtenebro*, τὰς κόρας Dioscor. ταῖς κόραις idem.

Ἐμβλέπω *intueor*, ἅπαντας Marc. 8. 25. Πέτρῳ Luc. 22. 61.

Ἐπέρχομαι *incesso*, ἐπέρχεταί μοι δέος Lucian. με Bud.

Ἐπιψαύω *attingo*, τῆς γῆς Dioscor. πρapίδεσσι Od. θ'.

Προσψαύω *tango*, genit. (pag. 148.) τοῖς φορτίοις Luc. 11. 46.

Ἀντίκειμαι *oppono*r, τοῦ γιγνομένου Aristot. ἀλλήλοις Idem.

Verba singularum ferè Classium regunt Casus Cum Præpositionibus.

Quædam regentia communiter accusativum trahunt quandoque post se præpositiones πρὸς, εἰς &c.

Videndi, δέρκονται ἐς ἥλιον Plutarch.

Commiserandi, οἰκτειρήσουσιν εἰς αὐτοὺς 1. Regum 8. 51.

Ma-

Maledicendi, βλασφημῶ frequentiùs cum præpositione: εἰς θεὺς Plato περὶ Ελένης Isocr. κατά τινος idem.
Malefaciendi, ὑβρίζειν εἰς παῖδα Demosth.
Transeundi, περῶ ἐπὶ οἴνοπα πόντον Hom. διὰ γήρως Xenophon. περαιοῦμαι κατὰ θάλασσαν Thucyd. Similiter sequentia:
'Ακριβῶ *accuratè scio*, περὶ τὰς διαφορὰς τῶν χρωμάτων ἀκριβῶ Ariſtot.
Διώκω *persequor*, κατὰ σκοπὸν διώκω Philip. 3. 14.
'Ενεδρεύω *insidior*, ἐπ' αὐτὸν Jud. 16. 2.
Κατοικέω *habito*, ἐπὶ τῆς γῆς Apoc. 13. 14. εἰς Αἴγιναν Isocr.
Λακτίζω *calco*, πρὸς κέντρα λακτίζειν Act. 9. 5.
Μοιχεύω *mœchor*, μετ' αὐτῆς Apoc. 2. 24.
'Ομολογέω *confiteor*, ἐν ἐμοὶ pro ἐμὲ Matth. 10. 32.
Παίζω *illudo*, εἰς τὺς ἀπαντῶντας Plutarch. πρός τινα idem. καθ' ἑαυτῦ Nazianz.
Συνίημι *intelligo*, εἰς πάντα συνιέναι Psalm. 33. 4.
Τηρῦ πρὸς ταῦτα *cave hæc* Ariſtoph.

Regentia duplicem accusativum.

Rogandi, 'Αιτεῖσθαι τ' ἀγαθὰ παρὰ τῶν θεῶν Xen. (Sic Matt. 20. 20.) ὑφ' ἑνὸς ἀπαιτεῖσθαι ἐυεργεσίας Xenoph.
Docendi, Παιδεύειν πρὸς ἀρετὴν Isocr. εἰς τέχνην Xenoph. ἐν τοῖς νόμοις idem.
Exigendi, 'Εισπράττεσθαι τιμωρίαν παρὰ τῶν ἐξυβρισάντων Heliod. l. 4.
Admonendi, προτρέπω *hortor* crebriùs cum præp. εἰς ὁμόνοιαν προτρέψαι Demosth. πρὸς φιλίαν Plutarch. ἐπὶ τὰς ἀδικίας Isocr.
Celandi, ἀποκρύπτομαι διάνοιαν πρὸς τὺς πολλὺς Plutarch. λόγυς ἔκρυψεν ἀπ' αὐτῦ 1. Regum 3. 18.
Vestiendi, 'Ενδῦσαι εἰς δέρμα Dioscor. ἐπὶ τοῖς θώραξι Plutarch. Item. περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις Apocal. 3. 5.
Constituendi, 'Εθυ ἡμᾶς εἰς παραβολὴν Psal. 44. 15.
Adjurandi, 'Ορκίζω σε κατὰ τῦ θεῦ Matth. 26. 63.

Regentia Genitivum adsciscunt præpositiones ἀπὸ, ἐκ, &c.

Desinendi, παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς Psalm. 37. 8. ἀναπαύεσθαι ἐκ μακρῦ κάματυ Lucian.
Appetendi, 'Ορέγεσθαι πρὸς τὴν ὀξείαν Ariſtot. γλίχομαι περὶ ἐλευθερίης Herodot. ἐπιποθεῖ ἐπὶ τὰς πηγὰς & πρὸς σε Psalm. 42. 1.
Excellendi, ἐν πᾶσι πρωτεύω Plutarch. τί ἐπερίσσευσεν ὁ ἄνθρωπος παρὰ κτῆνος Ecclesiaſt. 3.

Distandi, διεῖχον ἀπ' ἀλλήλων Thucyd. (Sic Luc. 24. 51.)
Differendi, διαλλάτλειν πρὸς ἄλλο Porphyr.
Aberrandi, τοῦ μὲν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρτεν Il. ρ'. Similiter:
Στοχάζομαι *collimo*, πρὸς τοῦτο Plato. Σπλαγχνίζομαι *misereor*, περὶ αὐτῶν Mat.9.36. ἐπὶ τὸν ὄχλον Matth.15.32. & ἐπ' αὐτοῖς Marc.6. 34.
Nascendi, usitatiùs cum præpositione, ἀφ' Ἡρακλέους πέφυκε Isocr. ἐξ Ἡφαίστου ἔφυ idem.

Regentia Accusativum cum Genitivo.

Implendi, γεμίσαι τὴν κοιλίαν ἀπὸ τῶν κερατίων Luc.15.16. ἐπλήσθη ἐκ τῆς ὀσμῆς Joan. 12. 3.
Privandi, *Liberandi*, ῥῦσον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ Matth.6. τίς με ῥύσεται ἐκ θανάτου Rom. 7. 24.
Separandi, ὁ θάνατος χωρίζει ἀπὸ τοῦ σώματος τὴν ψυχὴν Arist. ἀπαλλοτριώθην πρὸς ἐκεῖνον Isocrat.
Arcendi, τοὺς υἱεῖς εἴργουσιν οἱ πατέρες ἀπὸ πονηρῶν Xenoph. ἐλαύνεται αὐτὸν ἐκ τῆς Ἑλλάδος Isocrat.
Prohibendi, sive *inhibendi*, ἀπὸ τοῦ αἴροντος τὸ ἱμάτιον σου μὴ κωλύσῃς τὸν χιτῶνά σου.
Sedandi, παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ Psalm.34.12.
Accusandi, τίς ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας Joan. 8. ἐπ' ἀδικήματι Plutarch. εἰς ὑπεροψίαν αἰτιῶμαί σε Chrysostom. κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ Luc. 23.14.
Damnandi, περὶ ἁμαρτίας κατέκρινε Rom. 8. 3.
Absolvendi, ἀπαλλάττω σε περὶ τούτου Isocrat. εἰς τὰς δίκας Apthon. ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με Psalm. 51.2. Sic καθαρεύω περὶ ταῦτα Polyb. ἐν τούτῳ Plutarch.
Item Δέομαι *oro*, δεήθητε πρὸς τὸν Κύριον Act.8.24. δέομαί σου ὑπὲρ τούτου Isocrat.

Regentia Dativum admittunt

Præpositiones εἰς, πρὸς &c.

Commodandi, χρησιμεῦσαι εἰς τὴν δημιουργίαν Cyrill.
Auxiliandi, συνηγορῶ ὑπὲρ σου Aristot.
Conveniendi, εἰς ἀμφοτέρους ἔπρεπε Epigr.
Fidendi, πιστεύειν ἐπὶ πᾶσι Luc. 24. 25. *fiduciam collocandi*, sæpius cum præpositione; ut πιστεύειν εἰς τὸ ὄνομα Joan. 1 12. ἐπὶ τὸν Κύριον Act.9. 42. πεποιθέναι ἐν σαρκί Philip. 3. 4. Quæ tamen leguntur sine præpositione; ut τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ 1. Joan. 3.23. τῷ Κυρίῳ Act. 18.8.

Diffidendi,

Diffidendi, περὶ τούτων οὔτε ἀπιστῆσαι ῥᾴδιον οὔτε πιστεῦσαι Plutarch.
Obsequendi, annuendi, κατανεύω ἐπὶ τούτοις Herodot.
Serviendi, θητεύειν παρ' Ἀδμήτῳ Lucian.
Repugnandi, ἀπεχθάνοντο πρὸς τὴν ἡγεμονίαν Plutarch.
Certandi, πρὸς ἀλλήλους ἁμιλλᾶσθαι Plutarch. ἐπὶ τὰ θηρία idem. ἐπολέμησαν κατὰ τοῦ δράκοντος Apocal. 12 7. πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ Apocal. 13.4. μὴ βούλεσθε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς ἐρίζειν Demosth.
Discrepandi, αἱ ἀρχαὶ πρὸς τὰ τέλη διαφωνοῦσι Phalar.
Renuendi, ἀνένευε πρὸς εὐχὴν Homer.
Irascendi, vel *indignandi*, πρὸς ἡμᾶς ἐμήνιε Synes. εἰς νόμους χαλεπαίνω Plutarch. καθ' ἡμῶν δυσχεραίνεις Lucian. ἐπὶ τοῖς παροῦσιν ἀγανακτεῖν idem. ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν Matth. 20. 24. ἐν οἷς ἀπαρέσκομαι Nazianz.
Peccandi, ἁμαρτάνω εἰς ὑμᾶς Thucyd. περί σε ἐξαμαρτάνω idem. μετ' ἀθανάτους ἀλιτέσθαι Hesiod.
Sequendi, ἀκολουθεῖ μετ' ἐκείνων Demosth. (Sic μεθ' ἡμῶν Luc. 9. 49) ἐφ' ἡμᾶς ἀκολουθήσουσι Isocrat.
Appropinquandi, ἐγγίζειν πρὸς αὐτόν Psalm. 32. 7. μὴ ἐγγίζῃς πρὸς θύραις Proverb. 5. 8. ἤγγικεν ἐφ' ἡμᾶς Luc. 10. 9. ἐν μεγάροις *domum* Epigr. πελάζειν εἰς ὄψιν Euripid.
Occurrendi, ἀπαντῶ πρός σε Xenoph.
Incidendi, περιπίπτω εἰς τόπον Act. 27. 41. ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται Psalm. 35. 8.
Impingendi, προσκόπτειν πρὸς λίθον Matth. 4.
Veniendi, crebriùs cum præpositione; σὺ ἔρχῃ πρός με Matth. 3. 14. & ἐπ' αὐτὸν ibid. v. 16.
Innitendi, ἀπερείδονται ἐπὶ τὰς συνθήκας Polyb. εἰς τὸν βουβῶνα Synes. ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνος ἐρεῖσαι Heliodor.
Sufficiendi, sæpiùs cum præpositione; ἀρκεῖν πρὸς τὸ ἔργον Chrysost. ἐπὶ τὴν παρασκευὴν Plato.
Vacandi, σχολάζω πρὸς τῇ λύρᾳ Phalar. ἐν προσευχαῖς σχολάζειν Chrysost. Affertur ex Herod. ἀνέονται εἰς τὸ μάχιμον *rei militari vacant.*
Assuescendi, ἐθίζειν πρὸς τοὺς πόνους Lucian. σὺν τούτῳ ἔθει ἐθισθῆναι Xenoph.
Conversandi, ὁμιλῶ πρός σε Steph. παρ' ἀνδράσιν συνηθῆναι Hesiod.
Item sequentia.
Ἀηδίζομαι *tædio afficior*, πρός τι τῶν βρωμάτων Gregor.
Ἀτενίζω *intentè aspicio*, εἰς τὸν οὐρανὸν Act. 7. 55.
Ἀντέχω *sustineo*, πρὸς τοὺς καμάτους Herodian.
Δοκέω *videor*, εἰκότως ἂν πρὸς ἐμὲ δοκοίη Lucian.
Πτύω *conspuo*, εἰς τὰ ὄμματα Marc. 8. 23.

Regentia accusativum cum dativo.

Dandi, εἰς ἡμᾶς δέδωκαν τὸν θησαυρὸν Chrysost. sic Matth. 10. 16.
Solvendi, ἐκτίνειν ἑκατὸν δραχμὰς εἰς τὸ δημόσιον Plutarch.
Afferendi, φέρετε αὐτὸν πρός με Marc. 9. 19.
Apparandi, sæpiùs cum præp. εἰς πόλεμον ἡτοιμασμένα Apocal. 9. 7.
Mittendi, πέμπω πρὸς ὑμᾶς Philip. 2. 25. εἰς Πέρσας Xenoph. παρὰ Φορμίωνα ἔπεμπον Thucyd. Sic ἔγραψα πρός σε Julian.
Committendi, παραδοῦναι εἰς μνήμην Gaza. ἐπιστεύθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ εὐαγγέλιον 2. Thes. 1. 10.
Dicendi, ἔφησε πρὸς ἐμέ Heliodor. l. 4. (Sic usitatissimè in SS.)
Colloquendi, πρὸς ἀλλήλους συνελάλουν Luc. 4. 36. μετ' αὐτοῦ Matth. 17. 3.
Respondendi, πρὸς ἐκείνους ἀποκρίνεσθαι Heliodor. l. 4.
Mentiendi, μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους Colos. 3. 9. πρός τινας Dem.
Nunciandi, ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς 1. Thes. 1. 9. ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι Ephes. 3. 8.
Minandi, ζημίας ἀπειλῶ κατὰ τοῦ μὴ ὑπακούσαντος Plutarch.
Confitendi, ἀνομολογοῦνται πρὸς ἀλλήλους Plato.
Monstrandi, ἀπεδείξατο πρὸς τοὺς ὑπηκόους εὐεργεσίας Herodot. φιλανθρωπίαν εἰς ἡμᾶς ἐπιδείκνυται Chrysost.
Paciscendi, συμφωνεῖν μετὰ τῶν ἐργατῶν Matth. 20. 2.
Conjungendi, τοὺς περιδρόμους καθάπτειν ἐπὶ τὴν γῆν Isocrat.
Aptandi, ἁρμόζω πρὸς τὸν καιρόν Constant.
Miscendi, πρὸς τὴν θάλατταν ἐπιμίξαι Heliodor. l. 5. εἰς ὕδωρ Aristot. vel ἐς Ἀχαιοὺς μίσγετο Il. σ'. μιγνῦναι μετ' οὐσίας Plato.
Reconciliandi, διαλλάττειν τὰς πόλεις πρὸς ἀλλήλας Isocrat.
Machinandi, μὴ τεκτήνῃ ἐπὶ φίλον κακά Prov. 3. 29. ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται Od. δ'. δυσμενέεσσι φόνον περὶ βουλεύσωμεν Od. π'.
Jurandi, ὤμοσε πρὸς ἐκείνους τάδε Thucyd. εἰς Οὐϊτέλλιον Plutarch. ἐν τῷ ναῷ Matth. 23. 16. καθ' ἑαυτοῦ Heb. 6. 13. Sic Ἔχω χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν Act. 2. 47.
Ἐκπολεμόω *inimicum reddo*; πρὸς ἀλλήλους Thucyd.
Dativus acquisitivè positus variatur per præpositiones; ut ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα Luc. 9. 13. Φοβοῦμαι *metuo*, περὶ σοῦ Xenoph. περὶ τοῦ Θεαγένει δέδια Heliodor. l. 4. ὑπὲρ τῆς πόλεως Isocrat. ἀμφὶ τῷ μειρακίῳ Glauc.

Regentia Genitivum vel accusativum.

Sentiendi, περὶ ὧν αἰσθάνεσθαι δοκεῖτε Thucyd.
Audiendi verba cum genitivo *loquentis* desiderant præpositionem; ut παρὰ τῶν πρεσβυτέρων ἀκούειν Demosth. πρὸς δούλου Sophocl.

phocl. ἐξ ἐμοῦ 2. Cor. 12. 6. ἀπὸ πολλῶν ἀκήκοα Act. 9. 13. sic μανθάνω παρὰ πολλῶν Plato.

Gustandi verba postulant ἀπὸ vel ἐκ cum genitivo *partis*; ut ἀπὸ τῶν ψιχίων ἐσθίειν Marc. 7. 28. ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω 1. Cor. 11. 28. Item ἐπὶ τῷ σίτῳ ἐσθίειν Xen.

Recordandi, sive *mentionem faciendi*, περὶ τῆς ἐξόδου ἐμνημόνευσε Heb. 11. 22. ἀμφὶ Διώνυσον μνήσομαι Hom. hymn. in Bacchum.

Curandi, περὶ γραμμάτων ἐμέλησαν Isocrat. περὶ τὸ πρᾶγμα φροντίζειν Alex. Aphrod. ἐπὶ σοὶ Heliodor. l. 2. ἐπιμελεῖσθαι ὑπὲρ τῶν κοινῶν Demost. εἰς τὰ σὰ σπουδάζω idem. πρὸς ὑμᾶς idem.

Negligendi, περὶ τούτου ἀμελῶ Demost. πρὸς τὰ παρόντα ἀκηδιάσομεν Basil.

Contemnendi, περὶ τῆς ἐξουσίας σμικρολογούμεθα Lucian.

Fruendi, accusat. & genit. cum præp. ἀπολαύειν ἀγαθὸν ἐκ τῶν κινδύνων Steph.

Communicandi, εἰς ἡμᾶς κοίνωσον Euripid. ἀνακοινοῦσθαι τὸ ὕδωρ πρὸς τὴν πηγήν Pausan. κοινοῦσθαι πάντα μετ᾽ ἐκείνου Thucyd. σοὶ ἔφυγον κοινωνεῖν περὶ τὰ τῆς πόλεως πράγματα Steph.

Participandi, ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου μετέχομεν 1. Cor. 10. 17. Similiter:

Ἀκοντίζω *jaculis peto*, εἰς τοὺς ναύτας Thucyd.

Ἀμύνομαι *defendo*, περὶ τῆς ἀδελφῆς & πρὸς τῆς πατρίδος Demosth. ὑπὲρ τοῦ βασιλέως Plutarch.

Ὑπερβαίνω *asscendo*, κατὰ τὰ τείχη Arrian.

Ὑπονοέω *suspicor*, χρηστοῦ πρὸς ἀνδρός Epictet.

Regentia Accusativum vel Dativum.

Precandi, εὔχομαι πρὸς τὸν θεόν Thucyd. (sic 2. Cor. 13. 7.)

Blandiendi, ἀμφὶ ἄνακτα κύνες σαίνουσι Lucian.

Convitiandi, σκώπτειν εἰς τὸ μαντεῖον Suidas.

Acquiescendi, ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς στέργειν Isocrat. ἐν τοῖς ἀγαθοῖς ἀγαπᾶν idem. εἰς ὃν ηὐδόκησεν Matth. 12. 18. Item

Λοχάω *insidior*, πρὸς τῇ πόλει Thucyd.

Regentia Genitivum vel Dativum.

Permutandi, ἀλλάττεσθαι τροφὰς ἀντὶ νομίσματος Aristot. ἀλλάττεσθαι τὸ ζῆν ὑπὲρ ἄλλου οὐδενός Isocrat. διαμείβεσθαι πρός τινα τὰ ἱμάτια Plutarch.

Auferendi, παρὰ τῶν ἄλλων οἰκέτας ἀφαιρεῖσθαι Isocr. μηδὲν ἀφαιρῶμεν ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης Plutarch.

Propulsandi, λώβην ἀπὸ μηδὸς ἄμυνον Apollon.

Regentia

Regentia Genitivum, Dativum, vel Accusativum.

Imperandi, ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐδυνάστευε Isocrat. ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας βασιλεύει Matth. 2. 22. ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ Luc. 1. 33.

Abundandi, εὐπορῶ περὶ τὴν γνῶσιν Plato. περισσεύετε εἰς πᾶν ἔργον 2. Cor. 9. 8. ἐν τῇ ἐλπίδι Rom. 15. 13. πλουσιῶ πρὸς τὴν ὕλην Alex. Aphrod.

Nomen caussæ, ἀπὸ τρόπων στοχάζομαι Phalar. ἐκπλήττεσθαι πρός τι Steph. ἐκ πορνείας ἴσχυσε Φίλιππος Demosth. αἰσχύνομαι ὑπὸ πραγμάτων Isocrat. ἐν τοῖς ἔργοις Thucyd. διὰ τὴν ἡδονὴν ὀκνεῖν idem. φθείρομαι κατὰ τὰς ἐπιθυμίας Eph. 4. 22. ἐξίστανται πρὸς τὴν ὀσμήν Aristot. ἐπὶ τίνι μάλιστα ἀγάλλῃ; Xenoph.

Nomen instrumenti, δι' ὅπλων νικῆσαι Herodian. σὺν τῷ ἐφιππίῳ κενεῶνα τοῦ ἵππου σκεπάσαι Xenoph. πρὸς πετρόνῃ καταμύξατο χεῖρα Ilia. ε. τὸν δ' ὑπὸ σῷ φθῖσον κεραυνῷ Sophocl. ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου Psalm. 66. 15. ἁλῶναι εἰς πάγην Æsop. ἐπ' ἄρτῳ ζήσεσθαι Matth. 4. 4. ἐν κήμῳ καὶ χαλινῷ ἄγξαις Psal. 32. 13. λέγει διὰ στόμα Sophocl. ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν Od. ξ'.

Nomen modi, παίζουσι διὰ σκωμμάτων Plutarch. κατὰ ζῆλον διώκω Philip. 3. 6. φιλοκαλοῦμεν μετ' εὐτελείας Thucyd. ἐκ παντὸς τρόπου ζητεῖ Xenoph. ζημιοῖ εἰς τὸ κεφάλαιον Greg. πρὸς βίαν χερσὶ Aristoph. διαφέρειν εἰς vel πρὸς τὴν ἀρετὴν Plato. πρωτεύειν περὶ σοφίαν Æschin. σὺν πολλῇ τέχνῃ ἐπικλασθῆναι Heliodor. l. 4. ἤνεγκεν ἐν μακροθυμίᾳ Rom. 9. 22.

Nomen partis, ἐκ τῆς οὐρᾶς λαμβάνεσθαι Lucian. Κλέωνα ἔπαισεν εἰς τὴν γαστέρα Aristoph. κατὰ τοῦ κρανίου Herodian. πατάσσω ἐπὶ κόρρης Demosth. εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέρει 2. Cor. 11. 20.

Nomen pretii, κοράσια ἐπώλουν ἀντὶ τοῦ οἴνου Joel. 3. 3. ἐκ δηναρίου συνεφώνησας Matth. 20. 13. ἐπὶ μισθῷ φιλοσοφεῖν Lucian. ἐν δυοῖν ὀβόλοιν θεωρεῖν Demosth. (sic ἀγοράσαι ἐν τῷ αἵματι Apoc. 5. 9.) πιπράσκει ὁ κακὸς πάντα πρὸς ἀργύριον Scholiast. Thucyd. διὰ χρημάτων κτᾶσθαι Act. 8. 20.

Nomen temporis, ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου Demosth. ἐπὶ μιᾶς ἡμέρας τεθνᾶσι Lucian. παρὰ πάντα τὸν χρόνον ἐπεβούλευες idem. κατὰ μεσονύκτιον ὑμνεῖν Act. 16. 25. δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαι Luc. 5. 5. ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακεῖσθαι Act. 9. 33. ἐν ἔτεσι παμπλείστοις ἐβασίλευε Herodian. ἀνὰ πᾶσαν νύκτα Pausan. ἐπὶ πλείονα χρόνον μεῖναι Act. 18. 20.

Nomen spatii, ἀπὸ σταδίων χιλίων ἐξῆλθε τὸ αἷμα Apocal. 14. 20. ἐπὶ σταδίους δώδεκα χιλιάδων ἐμέτρησε τὴν πόλιν Apoc. 21. 16.

Nomen

Nomen *loci*, præpositionem exigit cum verbis significantibus motum

A loco, κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων Act. 11. 27. χωρισθεὶς ἐκ τῶν Ἀθηνῶν Act. 18. 1. &c.

In loco, ἠσθένει ἐν τῇ Καπερναοὺμ Joan. 4. 46. κεῖτ' ἄστυ πολίων Od. χ'. κατῴκησεν εἰς Καπερναοὺμ Matth. 4. 13. &c.

Ad locum, ἦλθον ἐπὶ τὴν οἰκίαν Act. 12. 12. εἰς Πέργην Act. 13. 13. ἐγγίζουσιν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸ ὄρος Marc. 11. 1. ἔπλεον ἐπὶ Λέσβου Xenoph. ἐπὶ Κέρκυραν Thucyd. ἐν τῷ πελάγει μετεωρίζεσθαι idem. παρὰ Χαρίκλειαν ἥκον Heliodor. l. 4. ἐν μεγάροις πελάζειν Epigr. cum adverbiis etiam; ut ἤγαγον αὐτὸν ἕως Ἀθηνῶν Act. 17. 15. &c.

Verba composita cum Præpositionibus

Interdum repetunt post se Præpositiones vel suas vel alias ejusdem significationis. Suas; ut ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας Matth. 28. 2. εἰσεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον Act. 14. 14. προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα Ephes. 5. 31. προσέχω τὸν νοῦν πρὸς τούτοις Aristoph. Alias; nempe.

Ἀπὸ, ἐξ; ut ἐξ ἵππων ἀποβῆναι Il. α'.

Ἐξ, ἀπὸ; ut ἐκκλινάτω ἀπὸ κακοῦ 1. Pet. 3. 11. item ἔξω; ut ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος Matth. 21. 39.

Σὺν, πρὸς; ut συζητεῖν πρὸς αὐτοὺς Marc. 1. 27. μετὰ; ut συνεπέμψαμεν μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν 2. Cor. 8. 18.

Πρὸς, ἐπὶ; ut προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν Matth. 6. 27. εἰς; ut προσπλέειν εἰς Τάραντα Polyb.

Ἀνὰ ab, ἀπὸ; ut ἀνέστησεν αὐτὸν ἀπὸ ταύτης τῆς ἐργασίας Demost. ἐκ; ut θεὸς ἀνήγαγεν αὐτὸν ἐκ τῆς ταπεινώσεως Gregor. *ad* εἰς; ut ἀνήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν Marc. 5. 14. πρὸς; ut ἀνήνεγκε πρὸς τὴν σύγκλητον Plutarch. ἐπὶ; ut ἀνέβη ἐπὶ συκομωραίαν Luc. 19. 4.

Ἐν, εἰς; ut ἐνεκεντρίσθης εἰς καλλιέλαιον Rom. 11. 24.

Ἀντὶ *contra*, πρὸς; ut τί δ' ἀντερεῖς πρὸς αὐτόν Aristoph. sic ἀντέχειν πρὸς τὸ δεινὸν Heliod. l. 3.

Quædam verba proximum alia remotiorem casum regunt semper cum Præpositionibus.

Pertinendi, πρὸς τὸν χρηματισμὸν συντελεῖ Plutarch. συντελεῖ εἰς τὸν Ὀρχομενόν idem.

Accipiendi, ἀπὸ τίνων λαμβάνουσι τέλη Matth. 17. 25. ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ Marc. 12. 2.

Extendendi, ἀνατείνειν τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανὸν Xenoph. & εἰς τὸν οὐρανὸν Aristot. ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὸν λαὸν Rom. 10. 21. ἐπὶ τὰ λεχάνια χεῖρας διατείνειν Xenoph. παρ' ἣν τὸ ὄρος τείνει Herodot.

'Αιρῦμαι *præfero* ἀντὶ πάντων αἱρεῖσθαι τὸ καλὸν Arist. τὸν δὲ περὶ δίκης μισῶν ἑλοίμην Xenoph. ταύτην ἐξ ἁπασῶν τὴν ὑπόθεσιν προειλόμην Isocrat. Et multa his consimilia.

Plurima intransitiva, passivè sive naturaliter significantia exigunt plerumque præpositionem cum casu.

'Ασχημονῶ *indecenter me gero*; ἐπὶ τὴν παρθένον 1. Cor. 7. 36.

'Αχαριστέω *ingratus sum*; πρὸς τοὺς φίλους Xenoph.

Φιλανθρωπεύομαι *amicus sum*; πρὸς αὐτοὺς Dem. cum inumeris aliis.

Verba quædam regentia casus nominum cum præpositionibus elegantiam pariunt; quæ per verbum nomini affine aptè exponitur: Ejusmodi sunt ἄγω, ἔχω, τίθημι, καθίστημι &c. item γίνομαι, εἰμί; ut ἄγειν διὰ μνήμης Synes. i. e. μνησθῆναι. ἄγειν διὰ τιμῆς idem. & ἐν τιμῇ Pausan. i. e. τιμᾷν. ἔχω δι' ἐλπίδος Herodian. i. e. ἐλπίζω. ἔχω σε δι' ὀργῆς Steph. i. e. ὀργίζομαι. (Omissâ interdum præpositione διά; ut ἔχω σπουδῆς *festino*, & ἔχω μνήμης *reminiscor* Constant.) ἐν αἰσχύνῃ ἔχειν Euripid: i. e. αἰσχύνομαι. περὶ σπονδὰς καὶ κύλικας εἶχον Herodian. i. e. ἐσπένδον &c. ἐν ἐπαίνῳ τιθέναι Aristot. i. e. ἐπαινεῖν. καταστῆσαι εἰς ἔχθραν Isocr. i. e. ἀπεχθάνεσθαι. εἰς φόβον Thucyd. ἐν φόβῳ Steph. i. e. φοβεῖσθαι· ἐν αἰσχύνῃ ποιεῖν τὴν πόλιν Demosth. i. e. ἐπαισχύνειν. Εἶναι περὶ τὴν ποίησιν & γίνεσθαι ἐν ποιήσει Isocr. i. e. ποιητὴν εἶναι. εἶναι ἐπὶ ταῖς πράξεσι Isocrat. & γίνεσθαι ἐπὶ πράγμασι Demosth. & εἶναι vel γίνεσθαι περὶ πραγματείαν Isocrat. i. e. πραγματεύεσθαι.

Casus rei, post verba Latinis regentia duplicem dativum, variè effertur Græcis cum præpositione; ut τοῦτό μοι ἐστιν ἐν βλάβῃ Thucyd. ἐν τιμῇ vel κόσμῳ Dem. πρὸς ἡδονὴν id. καθ' ἡδονὴν Heliod. l. 4. (i. e.) *hoc est mihi damno, honori, ornamento, voluptati*. γενηθήτω ἡ τράπεζα εἰς σκάνδαλον *fiat mensa* (illi) *scandalo* Rom. 11. 9. ἐν αἰσχύνῃ τιθέναι *vitio vertere* Halicarn. Similiter genitivus *æqui*, *boni*; ut ἐν καλῷ τίθεσθαι Polyb. σὺν καλῷ Bud. (i. e.) *boni consulere*. ἐν μεγάλῳ ποιοῦμαί σε Themist. τίθεμαί σε Lucian. (i. e.) *magni te facio*.

Rariores sunt hujusmodi formulæ αἰνίττομαι τοῦτο πρὸς τὸν ἀέρα *per hoc significo aerem* Aristot. εἰμὶ κατὰ τὸν 'Αινείαν ἐν ταῖς μάχαις *sum par Æneæ in præliis* Philostrat. καταθεῖναι ταῖς μούσαις εἰς ἀγῶνα *provocare musas in certamen* Suid. εἰσιέναι περὶ γραφῆς *dicere causam* Demosth. atque his consimiles.

Regimen

Cùm duo verba immediatè concurrunt, posterius ponitur in Infinitivo; ut βυλόμεθα γνῶναι Act. 17. 19. Quibusdam adjectivis subjiciuntur Infinitivi; ut ἄξιος κληθῆναι Luc. 15. 19.

Utuntur Græci, cum infinitivis, interdum accusativo articuli neutro; ut ἔκρινα τὸ μὴ πάλιν ἐλθεῖν 1. Cor. 2. 2. item genitivo, subaudito ἕνεκα; ut μετέβη τοῦ διδάσκειν Matth. 11. 1. vel post dictionem, quæ adsciscit genitivum; ut κατάρχομαι τοῦ λέγειν Xen. ἔλαχε τοῦ θυμιάσαι Luc. 1. 9. βραδεῖς τοῦ πιστεύειν Luc. 24. 25. rarius post alia; ut ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι 1. Cor. 2. 2. ἕτοιμοι τοῦ ἀνελεῖν Act. 23. 15

Infinitivus quandoque resolvi potest per ἵνα ut & Subjunctivum (quoties significat τελικῶς i. e. *finem* vel *causam actionis*;) ut δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν Matth. 14. 16. i. e. ἵνα φάγωσι· interdum per ὅτι *quòd* & indicativum (quoties significat εἰδικῶς i. e. *speciem* vel *eventum actionis*); ut λέγω γεγονέναι Lucian. i. e. ὅτι γέγονε, &c.

Infinitivus ita positus pro indicativo vel subjunctivo plerumque ante se habet accusativum; ut εἶπον αὐτὸν φωνηθῆναι Marc. 10. 49. interdum nominativum; ut δέομαι δὲ τὸ μὴ παρὼν θαῤῥῆσαι 2. Cor. 10. 2. afferuntur simul nominativus & accusativus; ut οὐκ ἔφη αὐτὸς ἀλλ' ἐκεῖνον στρατηγεῖν Thucyd. *non dixit se, sed illum imperare.* Accusativus verò adjectivi non rarò consentit cum casu, qui subauditur in Substantivo præcedente; ut οὐκ ἦν πρὸς τοῦ Κύρου τρόπου, ἔχοντα μὴ ἀποδιδόναι Xenoph. ἔδοξέ μοι ἐλθόντα ἐγχειρεῖσαι &c. Lucian. νεκυομαντεία

Accusativus pronominis reciproci sæpe reticetur ante infinitivum; ut ἔφη ζητεῖν (subaudi ἑαυτὸν) Plato.

Infinitivus verborum quæ ante & post se nominativum expetunt, præcipuè εἶναι & γίνεσθαι, utrinque eosdem casus desiderant; ut ὀρέγονται τοῦ πρῶτος ἕκαστος γίνεσθαι Thucyd. πολλοὶ τῶν προσποιησαμένων εἶναι σοφιστῶν Isocrat. Paneg. ἐφ' ἡμῖν ἐστιν ὠπεικέσι καὶ φίλοις εἶναι Aristot. Διὸς υἱὸν αὐτὸν ἐκέλευσε καλεῖσθαι Herodian. l. 1. Reperiuntur iidem casus post infinitivos aliorum verborum; ut συμβέβηκε τοῖς πρεσβυτάτοις πρώτους ἑαυτοὺς τι προλαβόντας ἡττῆσθαι Dem.

Omisso pronomine reciproco, infinitivus quandoque admittit post se nominativum pro accusativo; ut λέγω εἶναι φίλος Plutarch. Ὀδυσσεὺς ὀνομάζεσθαι ἔφη Lucian.

Aliquando sequitur accusativus à casu præcedente discrepans; ut σοὶ εὐξαμένῳ ἔδωκα νέον εἶναι Lucian.

Infinitivus cum præpositione & articulo, sequente accusativo nominis, sæpè usurpatur loco subjunctivi vel indicativi cum adverbio vel conjunctione & nominativo; ut ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν Luc. 14. 1. i. e. ὅταν ἔλθῃ αὐτός. διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα Luc. 8. 6. (i. e.) ὅτι μὴ εἶχεν

εἴχον· reddi etiam poteſt per genitivum participii & nominis abſolutè ſumpti viz. ἐλθόντος αὐτοῦ.

Uſurpatur infinitivus indefiniti, vel futuri cum verbo μέλλω pro futuro omnium vocum; ut μέλλει ζητεῖν Matth. 2. 13. μέλλει βαλεῖν Apocal. 2 10. μέλλει παραδίδοσθαι Luc. 9. 44. ἔσεσθαι Act. 23. 30. i. e. ζητήσει, βαλεῖ, παραδοθήσεται &c.

Infinitivus poſt οἷος, &c. adhibetur pro modo finito; ut οἱ θεοὶ εἰσιν οἷοι μὴ μεταβάλλειν Plato.

Non rarò abſolutè ponitur infinitivus αὐτοῖς γὰρ εἰδέναι τὰ βέλτιω Lucian. Contempl. Sæpiùs ſubaudito, ὡς, ὅσον, δεῖ &c. ut σὺν τῷ θεῷ φάναι Theodoret. δοκεῖν ἐμοὶ Dem. &c.

Frequens eſt uſus infinitivi pro imperativo, potiſſimùm apud poetas, præeunte accuſativo aut etiam nominativo; ut ἄκουε, σίγα, τοὺς φιλοσόφους ἥκειν εἰς ἀκρόπολιν ἀπολογησομένους ἐπὶ τῆς ἀρετῆς Lucian. Σὺ δὲ Κλεαρίδα, αἰφνιδίως τὰς πύλας ἀνοίξας ἐπεξελθεῖν Thucyd. l. 5. Μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν Luc. 9 3. σὺ δὲ μήτε πείθεσθαι μήτε προσέχειν αὐτῷ Lucian. Rhetor. præcept. μήτι σύγ' ἀθανάτοισι μάχεσθαι Il. ε. ὡραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι Heſiod. μὴ πλουτεῖν ἀδίκως & multa hujuſmodi apud Phocyl.

Pro gerundiis & ſupinis uſurpantur infinitivi.

Gerundia.

Gerundium in *di* effertur per infinitivum cum genitivo articuli poſt ſubſtantivum, adjectivum, vel adverbium ἕνεκα; ut καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι 1. Pet. 4. 17. σοφοὶ τοῦ κακοποιῆσαι Gregor. οὐδὲν ἄπεστι προφάσεως τοῦ νικᾶν ἕνεκα Lucian.

Gerundium in *do* exprimitur per infinitivum cum præpoſitionibus ſignificantibus *a, de, e, ex, in, pro*: ἐκ, περὶ, &c. ſequente genitivo articuli: ἐν, ἐπὶ &c. ſequente dativo; ut ἐκ τοῦ μηδὲν ποιῆσαι πάντα ταῦθ' ὑπομένομεν Demoſth. 1. Philip. περὶ τοῦ τιμωρήσασθαι τοὺς κακοὺς βουλεύεσθαι δεῖ idem. ἐν τῷ μὴ φρονεῖν ἥδιστος βίος Soph.

Gerundium in *dum* effertur per præpoſitiones quæ ſignificant *ad, ob, propter, inter, ante*: πρός, εἰς, ἐπὶ &c. plerumque cum accuſativo articuli; ut πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με Matth. 26. 12. χρὴ τὸν δοῦλον εἰς τὸ τὰ δέοντα ποιεῖν μὴ περιμένειν χεῖρα δεσπότου Lucian. ἐπὶ τὸ πείθεσθαι οὐδὲν δεῖ Xenoph. rariùs cum dativo; ut σὺν τῷ δὲ πίνειν ἡμᾶς εὕδουσιν αἱ μέριμναι Anacreon. item ἅμα τῷ λέγειν Moq.

Poſt adjectivum ſæpiſſimè negligitur præpoſitio vel articulus; ut ἄριστος ἀκοντίζειν. Herodian. θεῖν ἀνέμοισιν ὅμοιοι Il. κ. ὀξεῖς ἐκχέαι αἷμα Rom. 3. 15. Interdum poſt aliam dictionem; ut ὥρα ἀπιέναι Lucian. οὐκ εὖ πέφυκε πλεονεκτῆσαι Demoſth.

Adhibetur interdum infinitivus pro gerundivâ voce, præſertim poſt verba *dandi*; ut δὸς ἐπιστολὴν τῷ θεράποντι φέρειν Xenoph.

ἔδωκαν αὐτῷ ὄξος πιεῖν Matt. 27. 34.

Cum significatur *necessitas*, usurpatur verbale neutrum in τέον quod vulgò vocatur *adverbium positionis*; ut οὕτω δὴ ποιητέον Lucian. interdum in plurali; ut οὐκέτι πιστευτέα Lucian. Quandoque additur verbum ἐστι; ut ἀντιληπτέον ἐστὶ Demosth.

Hujusmodi verbalia postulant dativum *agentis*; ut βαδιστέον μοι Plutarch. reliquos casus more suorum verborum; ut νέοις ζηλωτέον τοὺς γέροντας Simonid. συνεκποτέα σοι ἐστὶ καὶ τὴν τρύγα Aristoph.

Interdum verbale in τὸς ponitur pro τέον; ut ζητητὸν ἀνθρώποις Soph. οὐκέτι πιστὰ γυναιξὶ Od. λ'. οὐ βιωτὸν ἐνόμιζον αὐτοῖς Dem. Funeb.

Interdum participia vel nomina cum adverbiis vel præpositionibus usurpantur pro gerundiis in *dum*; ut μεταξὺ λέγοντος Lucian. Somn. & μεταξὺ τῶν λόγων Idem. Judic. *inter dicendum*, διαλέλει παρὰ τὸν πλοῦν Idem in Dial. Menipp & Charon. (i. e.) *inter navigandum*.

Supina.

Infinitivus ponitur pro priore supino, post verba significantia *motum ad locum*; ut τί ἐξήλθετε θεάσασθαι; Matth. 11.

Pro posteriore, post adjectivum; ut λέγειν αἰσχρόν Ephes. 5. 12. affertur post substantivum adjectivè sumptum; ut τὔνομα τῶν Μήδων φόβος ἀκοῦσαι Herodot. pro φοβερόν.

Infinitivus regi potest ab infinitivo; ut προσήκειν ἡγοῦ τοῖς πονηροῖς ἀπιστεῖν Isocrat. interdum duo infinitivi proximè collocantur, quoquo modo discrepantes; ut ὥστε βραχέ', ἐμοὶ δοκεῖ, φράσαι Demosth. plerumque vel terminatione vel numero syllabarum; ut ποιῆσαι νηστεύειν Luc. 5. 34. τῷ τὴν Ἀμφίπολιν φάσκειν παραδώσειν Demosth. δοκεῖ ζητεῖν σαφῶς ἐφ' οἷς ἐξεῖναι ἀποκτιννῦναι idem. φημὶ δὲ χρῆναι πειρᾶσθαι σώζειν τοὺς ἄνδρας idem. de Rhod.

Regimen participii.

Participia servant regimen suorum verborum; ut οὐκ ἔστι πένης ὁ μηδὲν ἔχων, ἀλλ' ὁ πολλῶν ἐπιθυμῶν Chrysost. πεπραγμένον αὐτῷ Luc. 23. 15. θέλων ἀποκτεῖναι. Matth. 14. 5.

Participia cum fiunt adjectiva genitivo gaudent; ut δεδεγμένος φωτός Lucian. in ψευδόμ. πέξων εὖ εἰδὼς Il. ε.

Non semper possunt participia græca participiis latinis commodè reddi: adhibentur enim pro verbo finiti vel infiniti modi, pro adverbio, substantivo, &c.

Pro Infinitivo crebriùs usurpatur participium, consentiens plerumque cum nominativo verbi præcedentis; ut Πέρσαι λέγονται ἐσθίοντες κάρδαμον καὶ πίνοντες ὕδωρ Xen. pro ἐσθίειν & πίνειν. Potissimùm verò post verba *sentiendi, cognoscendi, recordandi, existimandi*,

 per

perseverandi, desistendi, monstrandi deprehendendi, aliáque *Affectionem* significantia; ut αἰσθάνομαι νοσῶν Xen. διήγα ἰδὼν Lucian. ἴσθι δύσποτμος γεγώς Sophocl. μέμνημαι ποιήσας Lucian. νόμιζε ἀποκτείνων Xen. διατελεῖν εὐνοέων Βυζαντίοις Dem. de Coronâ. ἐπαύσατο λαλῶν Luc. 5, 4. μεταμέλοντο ἀποδεδωκότες Thucyd. δείξω vel φαίνεται πεποιηκὼς Dem. σκοπούμενος εὕρισκον τοῦτο διαπραξάμενος Isocrat. sæpissimè verò participium ὤν ponitur pro εἶναι; ut ἐξελέγχομαι ξένος ὤν Dem. μέμνησο ἄνθρωπος ὤν Plutarch.

Participium pro infinitivo positum quandoque consentit cum substantivo sequente verbum; ut ἥσθοντο πεφευγότος Ἀντωνίου Plutarch. μέμνημαί σε ἀγαθὸν ὄντα Plato accusativus ejusmodi post verba ipsum non regentia videtur vel regi à præpositione διὰ, vel præcedere infinitivum εἶναι; ut σὲ μὲν εὖ πράσσοντ᾽ ἐπιχαίρω Soph. i. e. διά σε, vel σὲ μὲν εὖ πράσσοντα εἶναι.

Verba συνοῖδα, συνεπίσταμαι, συγγινώσκω, γινώσκω adsciscunt participium vel in recto vel potiùs in dativo; ut συνοῖδα ἐμαυτῷ σοφὸς ὢν Plato. συνῄδεις σαυτῷ ἀδικοῦντι Dem. συνεπίσταμαι ἐμαυτῷ ψεῦδος λέγοντι Lucian. ver. hist. & αὑτῷ πονηρὰ δρῶντι Idem in Tyranno. συγγινώσκομεν αὐτοῖσιν ἡμῖν οὐ ποιήσασιν ὀρθῶς Herodot. γινώσκειν ἑαυτῷ ζητουμένῳ Appian.

Vicem infinitivi supplet participium post aliud participium; ut εἰδὼς ἀποδώσων i. e. ἀποδώσειν Thucyd. ἀκούσας μὲν ᾑρημένος i. e. ᾑρῆσθαι idem. & in obliquo; ut ἐξελεγχομένοις ξένοις οὖσι χαλεπαίνειν Demosth.

Pro verbo finito: frequens est participii usus; ut τίς ἐμὲ πατάξας Sophocl. οὕτως ἀργὸς εἶ ὡς μὴ ἐπικύψας Lucian. Menipp. & Tant.

Participium cujusvis temporis cum articulo præpositivo usitatissimè ponitur pro subjunctivo & verbo; ut πᾶς ὁ αἰτῶν λαμβάνει Mat. 7. 8. pro ὃς αἰτεῖ. οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες Philip. 3. 19. interdum solus articulus omisso participio; ut ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς pro ὃς ἐν Matt. 6. 6.

Resolvitur sæpissimè verbum in participium sui temporis & verbum substantivum; ut ἦν διδάσκων, καὶ ἦσαν καθήμενοι, οἳ ἦσαν ἐληλυθότες Luc. 5. 17. interdum aliud verbum; ut ἀρκείτω μένων i. e. ὑπαρχέτω Sophocl. præcipuè ἔχω pro εἰμὶ; ut πολυτέλειαν ἔχω θαυμάσας Heliodor. l. 5. i. e. ἐθαύμασα εἰς ἀτιμίαν τὴν πόλιν οὐ πονηρία καταστήσασα ἔχει Dem. pro κατέστησε item. φθάνω, οἴχομαι; u ἔφθην διαδραμὼν Dem. i. e. διέδραμον. οὐ φθάνω βρέξας i. e. οὐκ ἔβρεξα Lucian. Menipp. & Tant. ᾤχετ᾽ ἄγων, ᾤχετ᾽ ἔχων Dem. Phil. 1 (i. e.) ἀπήγαγε.

Usitatissimè fit hæc resolutio in verbis perfecti temporis; ut οἱ κεκωλυκὼς εἴην, ἠδικηκὼς τυγχάνῃ, ἐγνωκὼς ἔσῃ &c. Demosth. εἰργασμένος κυρεῖς Sophocl.

Participium

Participium perfecti vel indefiniti, significantium active de re præteritâ, plerumque exponitur per verbum præteriti & relativum; ut τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ εἰπών σοι, Joan. 5. 12. *quis est homo qui dixit tibi?* præterquam ubi respondet latinum deponens; ut τοῦτο εἰπὼν, ἐκοιμήθη *hoc locutus exspiravit* Act. 7.60.

Perspicuitatis vel *concinnitatis* gratiâ quodvis participium elegantiùs sæpe explicatur per verbum, & particulam *cum, dum, quod, ut*, interdum *si, nisi, etsi*, &c. ut τέκτων γὰρ ὢν οὐκ ἐπερᾳῆς ξυλουργικά, Proverb. *cùm sis faber* &c. πληγὰς λήψομαι ἀπολιπὼν τὸ ποίμνιον Lucian. *si deseruero* &c. Nonnunquam redditur per gerundium ut αἱρεῖσθαι ἀπιόντα μᾶλλον ἢ ὑπομένοντα μάχεσθαι αὐτῷ Xenoph. *egrediendo quam sustinendo* &c. Frequenter etiam *brevitatis* causâ usurpatur pro verbo & copulâ καὶ; ut ἐπαναστάντες ἐπεβούλευσαν ξυνδῆσαι αὐτὸν λαβόντες *insurrexerunt & consultârunt ut caperent & vincirent illum* Lucian. ἀναστὰς, ἄρας ἀπῆλθε *cum resurrexisset & sustulisset* &c. Luc. 5. 25.

Pro Adverbio; Participium, uti & nomen adjectivum, loco adverbii verbis adjungitur; ut τολμήσας εἰσῆλθε Marc. 15. 43. τελευτῶντες ἐπείσθησαν Demosth. i. e. τὸ τελευταῖον. interdum participium cognatæ significationis; ut ὤχετ' ἀπιὼν Demosth. in SS. passim empaseos causâ; ut ὑπομένων ὑπέμεινα i. e. *vehementer expectavi* Psalm. 40. 1. Resoluto verbo in suum participium & verbum substantivum adduntur δῆλος, φανερὸς & similia pro adverbio *palàm*, &c. ut δῆλος εἶ συκοφαντῶν Lucian. πιὼν φανερὸς ἦν Aristot.

Participium cum verbis λανθάνω, τυγχάνω frequentiùs redditur per verbum, λανθάνω per adverbium *clàm* vel *imprudenter*, τυγχάνω *forte*; ut ἔλαθεν ἐκπλεύσας *clàm enavigavit* Bruti epist. ἔλαθεν εἰς μέσους ἐμπεσὼν τοὺς πολεμίους *imprudenter in medios hostes incidit* Thucyd. sic ἔλαθόν τινες ξενίζοντες ἀγγέλους Heb. 13. 2. Reperitur etiam hujusmodi constructio, ἔλαθον καὶ ἀπέκτειναν *clàm interfecerunt*.

Similiter verbum φθάνω cum participio *prius*; ut ἐπαίνου ἄξιος, ὃς ἂν φθάνῃ τοὺς φίλους εὐεργετῶν Xen. & cum infinitivo, sequente sæpius particulâ πρὶν; ut ἔφθη τελευτῆσαι πρὶν ἀπολαβεῖν Plutarch. Quandoque participium illius cum aliis verbis; ut ἑαυτὸν κατηγόρει φθάσας Lucian. ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος Il. ε. Optativus verbi φθάνω cum participio & particulis οὐκ & ἂν, affirmat vel negat id planè futurum, quod participio significatur; ut οὐκ ἂν φθάνοι ἀποθνήσκων *planè morietur, mortem non effugiet* Viger. οὐκ ἂν φθάνοις τὴν Ἑλλάδα μεμαθηκώς *numquam græcam linguam disces* idem.

Pro Substantivo reperitur participium: ut μεστὸς ἦν θυμούμενος Soph. i. e. θυμοῦ μεστὸς ἐγένετο ἀγανακτῶν i. e. ἀγανακτήσεως Dem.

Regimen Impersonalium.

IMpersonalia, manente significatione, imitantur personalium constructionem.

Genitivum regit

Ἔστι *officium est*; ut οὐχ ὑμῶν ἐστι γνῶναι χρόνους Act. 1. 7.

Dativum adsciscunt

Ἔστι, ἔνεστι, ἔξεστι, πάρεστι, χωρεῖ, ἐγχωρεῖ, παρέχει, ὑπάρχει, ἐνδέχεται *licet, concessum est*; ut ἰσχυροῖς Λακεδαιμονίοις ἔξεστιν εἶναι Demosth. ἔνεστί σοι πρίασθαι Lucian. ἔξεστί σοι ἔχειν Marc. 6. 18. παρὸν τῇ πόλει ἑλέσθαι τὰ βέλτιστα Demosth. μηκέτι χωρεῖ αὐταῖς ἐργαζομέναις Aristot. πᾶσιν ἐνεχώρει τοῦτο πράσσειν Demosth. παρέχει μοι ἄρχειν Herodot. ἐμοὶ μὲν ὑπῆρξε φοιτᾶν Demosth. τοῖς φαύλοις ἐνδέχεται τὰ τυχόντα πράττειν idem.

Δοκεῖ *videtur* cum compositis μεταδοκεῖ, συνδοκεῖ, ἀπέδοξε; ut ἔδοξε τοῖς ἀποστόλοις Act. 15. 22. μετέδοξέ σοι Lucian. ἐμοὶ καὶ ὑμῖν ξυνδοκεῖ Plato. ἀπέδοξεν ἡμῖν τὰς σπονδὰς ποιήσασθαι Xenoph.

Ἔοικε, προσέοικε, ἐπέοικε *par est*: ut ἔοικε νέῳ πληγέντι ὑποφέρειν Plato. προσέοικε τῷ παρόντι Gregor. Σφῶϊν μέν τ' ἐπέοικε, Ἐστάμεν Il. δ'.

Καθήκει, προσήκει, πρέπει *convenit*; ut καθήκει μοι πολλὰ μεμαθηκέναι Synes. προσήκ' αὐτῷ ποιεῖν Aristoph. καθὼς πρέπει ἁγίοις Eph. 5. 3.

Ἀρήγει, συμφέρει *conducit*: ut ποδαγρικοῖς ἀρήγει Dioscor. συμφέρει αὐτῷ Matth. 18. 6.

Εἵμαρται, πέπρωται *decretum est*: ut εἵμαρταί σοι Steph. παθεῖν πέπρωθ' ἑκάστῳ Athen.

Ἀρέσκει *placet*: ut ἀρέσκει μοι παίζειν Steph.

Ἀπαρέσκει *displicet*: ut ἀπήρεσκεν αὐτῷ Laert.

Ἀρκεῖ *sufficit*; ut ἀρκεῖ ἡμῖν Joan. 14. 8.

Ἡβᾷ *vigor est*: ut ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν Æschyl.

Εὐημερεῖ *prospere succedit*: ut Θήβαις εὐημερεῖ Soph.

Παρείκει *facile est*: ut ὅσον ἂν ἑκάστῳ παρείκῃ Steph.

Σημαίνει *signum datur*: ut τοῖσι δὲ Ἕλλησιν ὡς ἐσήμηνε Herodot.

Συμβαίνει *contingit*: ut συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς 2. Pet. 2. 22.

Omnia denique impersonalia ex passivis & passivè significantibus facta dativum adsciscunt *agentis* vel *acquisitivè* positum: ut αὐτοῖς παρεσκεύαστο Thucyd. τοῖς Ἕλλησιν ἐκαλλιέρησε Herodot. αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν Matth. 7. ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται Euripid.

Dativum

Dativum personæ cum Genitivo rei

Δεῖ, δεῖται, ἐνδεῖ, προσδεῖ, &c. ἐλλείπει, χρὴ *opus est*; ut δεῖ μοι πολέμου Lucian. δεῖταί μοι τούτου Sophocl. ὑμῖν ἐνδεῖ τοῦ πόρου Dem. προσέδει διδασκαλίας ἐμοί Thucyd. ὧν ἐλλείπει τῇ πόλει Demosth. χρή σοι φίλων Euripid.

Ἀμελεῖται *negligitur*; ut ἠμέληται τῶν τοιούτων τῷ νομοθέτῃ Æschin.

Διαφέρει *interest* ut; διαφέρει μοι τούτου Demosth.

Μέλει *curæ est*; ut μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ 1. Cor. 9.9.

Μεταμέλει *pœnitet*; ut μετέμελεν αὐτοῖς τῶν εἰρημένων Isocrat.

Μέτεστι *interest*; ut τῆς διακονίας ἐμαυτῷ μέτεστι Demosth.

Οἴει σοι προσήκειν τῶν τούτου *censes ad te pertinere bona ejus* Dem.

Δεῖ & χρὴ *opus est* junguntur interdum accusativo personæ apud poetas; ut οὐ πολλοῦ πόνου με δεῖ Euripid. οὐ μέν σε χρὴ ἔτ' αἰδοῦς Od. γ'. ἀποδεῖ *deest* reperitur junctum accusat. rei (subaudito χρ. Steph.) & genit. personæ; ut ῥώμην ἀπέδει τῶν Πελοποννησίων οὐδενός Thucyd.

Δεῖν *deesse* absolutè ponitur cum genitivo μικροῦ, ὀλίγου, &c. ut μικροῦ δεῖν Lucian. sequente etiam alio infinitivo; ut μικροῦ δεῖν ξηρὸν εἶναι idem.

Accusativum

Δεῖ, χρὴ, ὀφείλει *oportet*; ut δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν Matth. 16. 21. χρὴ τὸν δοῦλον περιμένειν τὴν χεῖρα τοῦ δεσπότου Lucian. ὀφείλει πάντας ἀνθρώπους ἐπιχαρῆναι Thucyd. Δεῖ & χρὴ interdum regunt dativum apud poetas; ut νῦν σοι δεῖ φαίνειν Sophocl. (Sic ἐμοὶ δεῖται φράσαι idem.) ἄλλῳ γὰρ οὐ ἐμοὶ χρὴ ἄρχειν idem.

Impersonalia pleraque vi sequentis infinitivi post se recipiunt accusat. loco sui dativi, præsertim vero sequentia: ἐνδέχεται, εἵμαρται, ἐπέοικε, καθήκει, πρέπει, προσήκει, συμβαίνει, συμφέρει: ut οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι Luc. 13. 33. νῦν δέ με εἵμαρτο ἁλῶναι Od. ε. λαοὺς οὐκ ἐπέοικ' ἐπαγείρειν Il. α. οὐ γὰρ καθῆκεν αὐτὸν ζῆν Act. 22. 22. πρέπει τοιοῦτον αὐτὸν εἶναι Plato. τῶν πράξεων τὰς ἀρχὰς δικαίας εἶναι προσήκει Demosth. (& προσήκει με ποιεῖν ταῦτα Steph.) συνέβη αὐτὸν βαστάζεσθαι Act. 21. 35. συμφέρει ἕνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι Joan. 18. 14. Sic οὐκ ἦν τοὺς σπουδάζοντας ποιεῖσθαι διατριβάς Chrysost. οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς Luc. 5. Accusativi τι, τοῦτο, μηδὲν, &c. quibuslibet impersonalibus subjiciuntur; ut ὤμην τι ἐνδεῖν τῷ Θεῷ Lucian. οὐδέ τι σὲ χρὴ ταύτης ἀφροσύνης Homer. οἶμαι δέ σοι ταῦτα μεταμελήσειν Aristoph.

Nonnulla impersonalia casum regunt cum præpositione; ut μέλει τῇ συγκλήτῳ περὶ τούτων Polyb. μέλει μοι ὑπὲρ τούτου Dem. &c.

Verborum impersonalium eodem cum ipsis regimine potiuntur; ut ἐνδὸν αὐτοῖς σῴζεσθαι καὶ σώζειν Herodian. l. 8. additur participio verbum; ut ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν Matth. 12. 4. πρέπον ἐστὶ γυναῖκα ἀκατακάλυπτον προσεύχεσθαι 1 Cor. 11. 13.

Hujusmodi participium usitatissimè ponitur loco genitivi absolutè sumpti: ut ἐξέφυγον, ὀλίγου δεῆσαν ἁλῶναι Plutarch. (legitur ὀλίγου δεήσαντος Xenoph. ἀναβ. i). δόξαν δὲ ἡμῖν ταῦτα, ἐπορευόμεθα Plato.

Impersonaliter accipiuntur οἷόν τε, εἰκὸς, δυνατὸν &c. ut ἐμπόροις μόνοις οἷόν τε συνάγειν πορεῖν Sophocl. οὐκ εἰκός μοι πράττειν Thucyd.

Regimen Adverbiorum cum casibus.

Genitivus post Adverbia.

Adverbia multa *quantitatis, loci, temporis, numeri, separandi, ordinis, causæ,* genitivum post se recipiunt.

Quantitatis: Ἄδην *abundè*: ut τοιούτων ἄδην ἔχομεν Plato. Ἅλις *satis*: ut ἅλις δρυὸς Proverb.

Loci: Ἄλλῃ, ἀλλόθι, *alibi*: ut ἄλλῃ δωμάτων στρωφωμένη Sophocl. ἄλλῃ πῃ τῆς οἰκίας Xenoph. ἀλλόθι πάτρης ὤλετο Od. ρ΄.

Ἀνάμεσον, poet. ἄμμεσον, καταμέσον *inter, unà, cum*: ut πολλοί γε μὴν ἄμμεσον αὐτοῦ Hesiod. ὕδωρ κατὰ μέσον ἔρρει τοῦ λειμῶνος Achill. Tatius.

Ἄντα *coram*: ut ἄντα παρειάων σχομένη κρήδεμνα Od. υ΄ ἔναντα *contra*: ut ἔναντα Ποσειδάωνος ἵστατο Il. υ΄.

Ἀντικρὺ, ἀπαντικρὺ & καταντικρὺ *ex adverso*: ut ἀντικρὺ Χίου Act. 20. 15. ἀπαντικρὺ τῆς Ἀττικῆς Dem. καταντικρὺ τῆς ὄψεως Thucyd.

Ἄνω *supra*: ut ἄνω τῆς γῆς Constant. item ἄνωθεν, ἐπάνω, ἐπάνωθι, ὑπεράνω &c. ut ἄνωθεν τοῦ στρατοπέδου Herodot. ἐπάνω πέντε πόλεων Luc. 19. 19. τῆς κήλης ἐπάνωθι Epigr. ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς Ephes. 1. 21.

Ἄποθεν vel ἀπόθεν *procul ab*: ut ἄποθεν Ἄλβης Plutarch. ἄπωθεν ὅλης Thucyd. item ἀπὸ πρό, ἀπόπροθε, θεν, θι *idem*: ut τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν Il. η΄. κινδύνων γὰρ ἀπόπροθε νήπιον ἦτορ Calab. ἀπόπροθεν ἱκετο μύλων Apollon. ἀπόπροθι φωτὸς Hesiod.

Ἄσσον *propè*: ut τείχεος ἄσσον ἴσαν Il. χ΄.

Ἑκὰς *longè*: ut νηῶν ἑκὰς ἤλθομεν Od. σ΄.

Ἑκατέρω, ἑκατέρωθεν *ex utraque parte*: ut ἑκατέρω τοῦ μεγάρου Herodot. ἤρτητο ἑκατέρωθεν ἀμφοῖν Parthen. ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν Il. γ΄.

Ἐκεῖσε *illuc, eò*: ut ἐκεῖσε τοῦ λόγου ἄνειμι Herodot.

Ἐκτὸς *extra*: ut ἐκτὸς τοῦ σώματος 1. Cor. 6. 18. παρεκτὸς τῶν ἀσμάτων τούτων Act. 26. 29. Ἔκτοσε, ἔκτοθε, θεν, ἔκτοθεν, θι *idem*: ut δόρυ ἔκβαλον ἔκτοσε χειρὸς Od. ξ΄. κακῶν ἔκτοθεν ἀπάντων Hesiod. ἔκτοθεν ἄτης εἶναι Apollon. ἔκτοθι τύμβου Nonn.

Ἔμπλην *prope*: ut Βοιωτῶν ἔμπλην Il. β΄.

Ἔναγχος *nuper*: ut ἔναγχος τοῦ χρόνου Halicarn.

Ἔναντι ἀπέναντι, κατέναντι *coram*: ut ἔναντι τοῦ Θεοῦ Luc. 1. 8. ἀπέναντι ὑμῶν Matth. 21. 2. κατέναντι τοῦ ἱεροῦ Marc. 13. 3.

Ἔνθεν *hinc*, *illinc*: ut ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς ἀκάνθης Aristot.

Ἐνιαχοῦ *alicubi*: ut ἐνιαχοῦ τῶν λόγων Plutarch.

Ἐνταῦθα *ibi*, *eò*: ut ἐνταῦθα τῆς ἡλικίας εἶ vel ἦλθον Plato.

Ἐντὸς *intus*, ut ἐντὸς τοῦ ποτηρίου Matth. 23. 26. ἔνδοθεν, θι, ἔντοσθεν &c. *idem*: ut ἔνδοθεν στέγης Sophocl. ἔνδοθι πάτρης Parthen. ἔντοσθε δόμων Hesiod.

Ἔξω *extra*: ut ἔξω βελῶν Proverb. ἔξωθεν *idem*: ut ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου Marc. 7. 15.

Ἐνώπιον & κατενώπιον *coram*: ut ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ Act. 10. 4. κατενώπιον τοῦ Θεοῦ 2. Cor. 11. 19. κατενῶπα & κατένωπα *idem*: ut κατενῶπα Δαναῶν ταχυπώλων. Il. ο΄.

Ἐπέκεινα *trans*: ut ἐπέκεινα Βαβυλῶνος Act. 7. 43.

Ἐπιπολὺ, παραπολὺ *longè*, *procul*: ut ἐπιπολὺ τῆς θαλάσσης Thucyd. παραπολὺ τῆς ἐλπίδος εἴρηται Bud.

Ἔσω *intus*: ut ἔσω τῆς αὐλῆς Marc. 15. 16.

Ἑτέρωθι *ex alia parte*; ut ἑτέρωθι τῆς οἰκίας ἄλλοι ἔρωτες παίζουσι Lucian. ἑτέρωθεν *idem*; ut ἑτέρωθεν ἐπῄει Od. λ΄. v. 83. ἀμφοτέρωθεν ἀμφοτέρωσε *utrinque*; ut ὤμων ἀμφοτέρωθεν Il. ψ΄. v. 628. ὡς τὸν ἀμφοτέρωσε Il. μ΄. v. 2?7.

Εὐθὺς, ὺ *recta ad*: ut ἄγει ἡμᾶς εὐθὺ Βαβυλῶνος Xenoph. εὐθὺς ἔτεινε τοῦ οὐρανοῦ Lucian. item εὐθὺς τοῦ δράματος *statim ab initio fabulæ*, Aristoph.

Ἰθὺ, ὺς *recta ad*: ut ἰθὺ τοῦ Ἴστρου ἔπλεον Herodot. ἰθὺς μνηστῆρος ἴσαν Od. ό.

Ἴκταρ *propè*: ut ἴκταρ Διὸς ἧμενοι Æschyl.

Ἵνα *ubi*: ut οὐχ ὁρᾷς ἵν' εἶ κακοῦ Sophocl.

Κάτω *infra*; ut κάτω τοῦ λειμῶνος ὕδωρ διέρρει Tatius. ὑποκάτω τῆς συκῆς Joan. 1. 51.

Κρύβδα vel κρύφα *clam*: ut κρύβδα Διὸς Il. σ΄. κρύφα τῶν θεραπαινίδων Parthen. sic κρύβδην τινὸς Budæus.

Λάθρα vel λάθρη *clam*: ut ᾤχετο λάθρη ἐμεῦ Od. ρ΄.

Μακρὰν *longè*: ut μακρὰν ἀνθρώπων Lucian.

Μεσηγὺ, ὺς, vel μεσσηγὺ, ὺς *inter*, *in medio*: ut Κρήτων τε μεσσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν Apollon. ὤμων μεσσηγὺς Il. ε΄.

Μεσσόθι *in medio*: ut μεσσόθι νηὸς Apollon.

Μεταξὺ *inter, intra, in medio* : ut πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου Proverb. μεταξὺ τοῦ ναοῦ Matth. 23. 35.

Νειόθι *in imâ parte* : ut νειόθι λίμνης Κεῖσθαι Il. φ.

Νέρθε, εν *infra* : ut νέρθεν γῆς Od. λ'. sic ἔνερθε εν, ὑπένερθε, εν : ut θώρηκος ἔνερθε Νύξεν Il. λ'. ποδῶν ὑπένερθε Hesiod.

Ὁπήποτε *ubicunque* : ut ὁπήποτε κατοικοῦντες τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀσίας Plutarch.

Ὀπίσω *pone, post* : ut ὀπίσω μου Luc. 4. 8. sic ὄπισθεν, ἐξόπισθεν, κατόπισθεν, κατόπιν &c. ut ὄπισθεν Ἰησοῦ Luc. 8. 44. ἐξόπισθέν μου Aristoph. κατόπισθεν ἐὼν κυνοσούρειδος ἄρκτου Aratus κατόπιν ἑορτῆς ἥκειν Plato.

Οἷ, οἷπερ, οὗ *ubi, quò* : ut οἷ ἀσελγείας προελήλυθε Dem. οἷπερ ὁδοῦ Sophocl. οὗ γῆς εἰσέδυ Euripid. item ποῖ, ὅποι, ποῦ, ὅπου : ut ποῖ γῆς Aristoph. ὅποι γῆς Suidas. ποῦ τύχης ἕστηκε Sophocl. ὅπου ποτὲ γῆς εἴης Synes.

Οὐδαμοῦ & **οὐδαμόθι** *nullibi* : ut οὐδαμοῦ γῆς Aristides. οὐδαμόθι τῆς γῆς Lucian.

Πάντη *undequaque* : ut πάντη τοῦ σώματος Galen. πάντοθι, πάντοσε πανταχοῦ, πανταχόσε, ἁπανταχόσε, ἁπανταχόθι, ὅθεν : ut πάντοθι πόντος Arat. πάντοσε τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς Lucian. πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης Chryso. ἑαυτὴν καθαίρει πανταχόσε τοῦ σώματος Alex. Aphrod. ἁπανταχόσε τοῦ πεδίου Plutarch. ἁπανταχόθι, ὅθεν τῆς γῆς Steph.

Πάρος *prae ante* : ut στεῖχε δωμάτων πάρος Sophocl. πάροιθε προπάροιθε, πρόπαρ *idem* : ut θῆκε πάροιθε ποδῶν Apollon. τῆς ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν Hesiod. πρόπαρ Ἐλευσῖνος Hesiod. Theog.

Πέλας *prope* : ut Τηλεμάχου πέλας ἵστατο Od. ο.

Πέραν *ultra* . ut πέραν τοῦ Ἰορδάνου Matth. 4. 15. item ἀντιπέραν *ex adverso* : ut ἀντιπέραν τῆς Γαλιλαίας Luc. 8. 26.

Πῆχος *quo ?* ut πῆχος γῆς Lucian.

Πόθεν *unde ?* ut πόθεν εἰς ἀνδρῶν Od. ο.

Πολλαχοῦ, πολλαχῇ *multis in locis* : ut πολλαχοῦ γῆς Aristot. πολλαχῇ τοῦ μασοῦ idem.

Πρόσθε, εν *coram* : ut πρόσθε φίλων τοκήων Il. φ'. Item ἔμπροσθεν ἐπίπροσθεν : ut ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων Matth. 5. 16. ἐπίπροσθεν αὐτῶν Plato.

Πόῤῥω *procul* interdum *prope* : ut πόῤῥω τοῦ παρόντος Demosth. πόῤῥω σοφίας ἥκει Plato.

Πρόσω *longè* : ut Αἰγύπτου ὑπρόσω Herodot. πρόσω ἦν τῆς νυκτὸς Xenoph.

Προτέρω, ωσε *ultra, ulterius* : ut προτέρω χωρεῖ Steph. ἴμεναι προτέρωσε κελεύθου Apollon.

Σιγῇ *clam*: ut σιγῇ φίλων *insciis amicis* Euripid.

Τῆλε *procul ab*: ut τῆλε φίλων Homer. τηλῦ, τηλόθι, ὅθεν, ἀποτῆλε &c. τηλῦ Ἀχαιΐδος Od. ν'. τηλόθι πάτρης Il. ά. τηλόθεν Ἀιμονίης Apollon. ἀποτῆλε θεοῦ Epigram.

Ὕπερθε, εν *supra*, cum comp. ἐφύπερθε, καθύπερθεν: ut ὕπερθεν αὐτῆς Aristot. κεφαλῆς ἐφύπερθε Epigr. καθύπερθεν ἀυτμῆς Nicand.

Ὑψόθι vel ὑψόθεν *supra*: ut ὑψόθι θώκων Nonn. ὑψόθεν ἀκτῆς Apollon. Ὧδε *hic*; ut ὧδε τῦ λόγυ Sym. Paraphr.

Temporis Αὐτίκα *statim*: ut αὐτίκα νυκτὸς Steph. Παραυτὰ *idem*: ut παραυτὰ τῶν συμβαινόντων Gregor.

Ἀωρὶ *intempestivè*: ut ἀωρὶ τῶν νυκτῶν Lucian.

Ἐξέτι *abusque*: ut ἐξέτι νηπυτίης Apollon.

Εὐθὺς *statim*: ut εὐθὺς ἡμέρας *à primá luce* Steph. vel δείπνυ Scot.

Ἕως *quamdiu*? ut ἕως τῆς ἡμέρας Math 26. 29. τέως *tamdiu* τέως τοῦ παρόντος Phalar. Ἕωθεν *manè* ut ἕωθεν ἅπαντος τῦ ἔτυς Lucian.

Ὀψὲ *serò post*: ut ὀψὲ τῶν σαββάτων Matth. 28. 1. ὀψὲ τῶν χρωνῶν Philostrat.

Ἡνίκα *quando*: ut ἡνίκα δὲ τῆς ἡμέρας Aristoph.

Πολλάκις *sæpè*: ut πολλάκις τοῦ μηνὸς Xenoph.

Πότε, ὁπότε *quando*: ut πότε τοῦ χρόνυ Scot. vel ἔτυς Rhen. ὁπότε τῦ ἔτυς Lucian. de merc. cond.

Πρωῒ *manè*; ut πρωῒ τ μιᾶς σαββάτων Marc. 16. 2.

Τηνικαῦτα *tunc*; ut τηνικαῦτα τῦ ἔτυς Lucian. in Ætione.

Numeri, Ἅπαξ *semel*: ut ἅπαξ ἐνιαυτοῦ Heb. 9. 7. Δὶς *bis*: ut δὶς τοῦ σαββάτυ Luc. 18. 12. Τρίχα *tripliciter*: ut τρίχα νυκτὸς ἔην Od. ξ'. Μυριακοῦ *millies*: ut μυριακοῦ τῆς ποιήσεως Eustath. &c.

Separandi, Ἀμφὶς *seorsim ab*: ut ἀμφὶς ἐσαῦθον φιλόπτολις Od. π'.

Ἄνευ seu ἄνις *sine*, *seorsim ab*: ut ἄνευ τοῦ πατρὸς Matth. 10. 29. ἄνις μογεροῖο πόνοιο Nicand. ἄνευθε εν, ἀπάνευθε &c. ut οἶος ἄνευθ' ἄλλων Il. χ'. ἀπάνευθε θεῶν Il. ά.

Ἄτερ *idem*: ut μὴ θύειν ἄτερ ἀλφίτων Proverb. item ἄτερθε, ἀπάτερθεν, &c. ut ἄτερθε τοῦδε Sophocl. ἀπάτερθεν ὁμίλυ Il. έ.

Δίχα *idem*: ut δίχα κείνων Sophocl. cum compos. ἄνδιχα *idem*: ut κώμων ἄνδιχα Epigram.

Ἰδίᾳ *seorsim ab*: ut ἰδίᾳ τῶν ἄλλων Rhen. & Constant.

Νόσφι, ιν *idem*: ut νόσφι δόμυ Nonn.

Πλὴν *præter*: ut πλὴν τῆς γυναικὸς Joan. 8. 10. & πλὴν εἰ: ut πλὴν εἰ φελλῦ Theophrast.

Χωρὶς *sine*, *seorsim ab*: ut χωρὶς γυναικῶν Math. 14. 21.

Causæ, Ἕκητι, ἕκατι vel εἵκατι *gratiâ*, *causâ*: ut λέκτρων ἕκητι Lycophr.

coph. γάμων ἕκατι Euripid. εἵκατι Κάηϊόπης Epigram. item ἀέκητι contra voluntatem: ut ἀέκητι Θεῶν Od. γ'.

Ἕνεκα, ἕνεκεν, εἵνεκα, εἵνεκεν, ὅυνεκα causâ, gratiâ: ut ἕνεκά σου θανατούμεθα Rom 8. 36. ἕνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ Luc. 18. 29. εἵνεκα τιμῆς Od. ξ'. εἵνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος 2. Corinth. 7. 12. γνώμης ὅυνεκα Aristoph. His adde.

Γνὺξ in genua: ut γνὺξ ἐριποῦσα κασιγνήτοιο Il. ε.

Adverbia comparativi & superlativi gradûs genitivum postulant, more adjectivorum (pag. 134.) ut μᾶλλον τοῦ δέοντος Xenoph. πάντων μάλιστα Plato.

Dativus sequitur Adverbia

Congregandi, Ἅμα, συνάμα *simul, una cum*: ut ἅμα αὐτοῖς Matth. 13. 29. συνάμα τῷ πατρὶ Symeon Paraph. ὁμοῦ *idem*: ut Θεοῖς ὁμοῦ *diis juvantibus* Sophocl. ὁμῶς, ὁμόσε, ὁμόθεν, &c. *idem*: ut ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσι Il. ι. ἄγε, ὁμόσε τῇ ἀκμῇ τοῦ κινδύνου χωρήσωμεν Heliodor. l. 5. οἷς ὁμόθεν εἰ Soph.

Item sequentia, Ἐμπεδαδὸν *propè* ἐστὶν ἐμπεδαδὸν Hesiod. Εὖ *benè*: ut ἵνα εὖ σοι γένηται Ephes. 6. 3. Μίγα *inter*: ut μίγα θυγατέρεσσιν Orpheus.

Accusativus sequitur Adverbia

Jurandi, Μὰ *non per*: ut μὰ Δία Lucian. νὴ τὸν Πλούτωνα idem. Ναὶ *idem*: ut ναὶ τὸν Δία Xenoph. item ναὶ μὰ Δία idem.

Οὐ interdum *non per* præcipuè apud Poetas: ut οὐ Πᾶνα, οὐ νύμφας Theoc. Idyl. 5.

Ἀμφὶς *circum*; ut Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες Od. ό. v. 225.

Ὡς apud Atticos quando significat *ad*: ut ὡς ἐμὲ κατέφυγον pro πρὸς ἐμὲ Heliodor. l. 5.

Nominativus sequitur Adverbia.

Demonstrandi, Ἰδοὺ vel Ἴδε *ecce*: ut ἰδοὺ ὁ υἱός σου Joan. 19. 26. ἴδε ὁ ἄνθρωπος Joan. 19. 5.

Varii casus post Adverbia.
genit. vel dativus.

Loci, Ἄμμιγα, ἀμμίγδην *inter*: ut μετὰ ἄμμιγα καὶ χαρίτων Epig. ἄμμιγα νεκρεῖς κεῖμαι ibidem. ὧν σύ ποτ' ἀμμίγδην Nicand. ψῆχος καρδάμῳ ἀμμίγδην idem.

Ἐγγὺς *propè*: ut ἐγγὺς τῆς πόλεως Joan. 19. 20. ἐγγὺς τῇ Ἰόππῃ Act. 9. 38. ἐγγύθεν αὐτοῦ Il. σ'. σφίσιν ἐγγύθεν Od. ό. συνεγγὺς αὐτῶν & τοῖς ὑπάρχουσιν Aristot. παρεγγὺς ταύτης ibidem.

Ἐξῆς

Ἑξῆς immediatè post : ut ἑξῆς τῦ Πλέτωνος θρόνον λαμβάνειν Aristoph. ὁ μὲν ἑξῆς τῷ Καικίᾳ καλεῖται Βορέας Philo. sic compositum ἐφεξῆς *idem* ; ut ἐφεξῆς *αὐτῶν* Galen. ἐφεξῆς τοῖς εἰρημένοις Aristot.

Σχεδὸν & σχεδόθεν *propè* ; ut σχεδὸν ἦλθομεν αὐτῆς Il. δ'. οἱ σχεδὸν ἤλυθε Hesiod. στῆ δ' αὐτῶν σχεδόθεν Od. τ'. σχεδόθεν δέ οἱ ἄλλος ἀήτης Arat. sic αὐτοσχεδὸν *idem* ; ἀλλήλων Arat. δεῦρ' Steph.

Genitivus, rariùs Dativus.

Ἄγχι *propè* ; ut Ἕκτορος ἄγχι γένωνται Il. θ'. σφίσιν ἄγχι γένοιτο ψ'. ἀγχόθι *idem* ; ut ἀγχόθι αὐτῆς Il. ν'.

Ἐκποδὼν *procul* ; ut τέτων ἐκποδὼν ἦμεν Xenoph. ἐκποδὼν εἶναι νέοις *semotum esse à juvenibus* Plutarch.

Πλησίον *propè* ; ut πλησίον τῦ χωρίε Joan. 4. 5. σταθεῖσα τῷ τικόντι πλησίον Euripid.

Item ἐπίπροσθεν *prius* ; ut ἰδίων λυσιτελημάτων τὸ τῆς πατρίδος ἐπίπροσθεν ποιητέον Heliodor. χεῖρον ἐπίπροσθεν ὄντα τῇ γνώσει Plutarch. in Pericle. legitur & πρόσθε ἧ οἱ δόρυ ἔχε Il. ρ'. v. 7.

Dativus rariùs Genitivus.

Ἀνάπαλιν *ex diverso* ; ut ἀνάπαλίν σοι ἔχω Hermog. ὑπὲρ ἀνάπαλιν οἱ Θηβαῖοι ποιῦσι Stephan.

Ἔμπαλιν *idem* ; ut ἔμπαλιν τοῖς ἄλλοις Herodot. ἔμπαλιν αὐτῦ ῥέχειν *retrorsum currere* Herodian.

Genitivus vel Accusativus.

Ἄπαγε *apagesis* ; ut ἄπαγε βεβήλων Philo. ἄπαγε δέλην ὑπόνοιαν Gregor.

Εἴσω *intus* ; ut εἴσω τοῦ χάρακος Plutarch. πόλιν εἴσω Od. ὁ.

Μέσφα *usque ad*, ut μέσφ' ἠῦς ἠριγενείας Il. θ'. μέσφα τὰ τῆς πόλεως πρυτανήϊα Callimach.

Παρὲκ vel παρὲξ *extra* ; ut παρὲξ ὁδοῦ Il. κ'. παρὲξ ἄλλα φῦκος ἔχευαν Il. ι.

Πέριξ *circum* ; ut πέριξ αὐτῦ & πέριξ τὸ τεῖχος Herodot.

Dativus vel Accusativus.

Δεῦρο *adesdum* ; ut δεῦρό μοι ἐς φιλότητα Musæus. ἄλλην δεῦρο κέλευθον idem.

Genitivus, Dat. vel Accusativus.

Ἄχρι ς *usque ad* : ut ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης Act. 26. 22.

Μέχρι, ς *usque ad* ; ut μέχρις αἵματος Heb. 12. 4. ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης Act. 26. 22. rariùs dat. vel accus. ut μέχρι γήραος ὀδῷ Phocyl. μέχρι ... τὰ ἐνύπνια Bud. μεταφρενον ἄχρις ἵκηται Quint. Smyrn. l. 1. β'. v. 527. sed μέχρις ὗ vel μέχρις ὅτυ gen. solum ; ut μέχρις ὗ ὀκτὼ πύργων Herodot. μέχρις ὅτυ πληθώρης ἀχρεῖς idem.

Ple-

Pleraque *exclamandi* adverbia varios præcipuè genitivum non rarò & plures simul casus regunt.

Αἲ *heu*; omnes casus; ut αἲ Λίνος Steph. αἲ τάλαν Lucian. αἲ τῶν ἐλπίδων idem. Αἲ τὸν Ἄδωνιν Bion. αἲ μοι τῶν ἀχέων Favorinus.

Αἰβοῖ *heu*; Nom. ut αἰβοῖ τάλας Aristoph.

Βαβαὶ vel παπαὶ *heu*; Gen. ut βαβαὶ τῆς εὐδαιμονίας Plato. παπαὶ τῶν ἐπαίνων Ὁμήρε Lucian. &c.

Εὖγε *euge*; Nom. ut εὖγε ὁ κατάρατος Lucian. Gen. ut εὖγε τῆς προαιρέσεως idem. Voc. ut εὖ δοῦλε Matt. 25. 21.

Εὐοῖ *eua*; Voc. ut εὐοῖ Βάκχε Nonn. Dionys.

Ἰοὺ *hei*; Gen. ut ἰοὺ βουλευμάτων Aristoph.

Ἰὼ *hei*; nominat. ut Ἰὼ τάλας Euripid. genit. ἰὼ θαυμάτων idem. vocat. ἰὼ ταλαίφρον γύναι Sophocl. dat. & genit. ἰὼ μοι ἐμῶν νόσων idem. genit. & nominat. ἰὼ τῶν γ' ἐμῶν κακῶν ἐγὼ Euripid. in supplicibus.

Οἱ *heu*; nominat. ut οἱ ἐγὼ Soph. dat. οἱ μοι Aristoph. accusat. οἱ ἐμὲ δειλὴν Epigram. dat. & nominat. οἱ μοι κακοδαίμων Lucian. dat. & gen. οἱ μοι τῶν ἀχέων idem. Dat. & Voc. οἱ μοι πάτερ Lucian. Abdic. ὀτοτοῖ τῶν σαθρῶν ὑποδημάτων Lucian. Tyran. Οὐαὶ *væ*: ut οὐαὶ ὑμῖν Matth. 23. 13. 14. &c.

Φεῦ *heu* nominat. ut φεῦ τάλας Soph. genit. φεῦ τῆ ἀνδρὸς Xenoph: accusat. addit Stephanus ex Euripide.

Ὦ vel ὤ, item ᾧ pro οἱ, *exclamantis*, Voc. ut ὦ ἄνθρωπε Rom. 8. 1. Nom. ut ὦ δειλαῖος ἐγὼ Lucian. Gen. ὦ τῆς συμφορᾶς Lucian. Dat. ut ὦ μοι τῷ δειλῷ Favorinus. Accusat. ut ὦ ἐμὲ δειλαίαν Callimach. Nom. & Gen. ut ὦ γῆ τῆ φθέγματος Aristoph. Nom. & Dat. ut ᾤμοι ἐγὼ Μήδεια Apollon. Gen. & Accus. ut ὦ θαύματος τὴν παρθένον τίκτουσαν τὸν θεὸν Nazianz. Dat. & Gen. ut ᾤμοι μανίας τῆς σῆς Lucian. Dat. & Voc. ut ᾤμοι Πηλέος υἱὲ Il. σ'. *vocantis* Voc. ut ὦ Γανύμηδες φίλησόν με Lucian. item ὦ οὗτος *heus tu* Plato.

Ἄπολλον, Ἡράκλεις, Ζεῦ & hujusmodi nomina. Gen. ut Ἄπολλον δαιμονίας τῆς ὑπερβολῆς Plato. Ἡράκλεις τοῦ ψόφου Lucian. Tyran. ὦ Ζεῦ τῆς θέας, τοῦ κάλλους &c. Lucian. dearum judicium.

Adverbia derivativa regunt casus primitivorum suorum. Gen. ut ἀξίως τῆ γένους Lucian. λέγεις τῆ σκοπῦ ἐστοχασμένως Heliodor. ὕστερον πάντων ἀπέθανε Matth. 22. 27. ἦλθον πάρεργ' ὁδοῦ i. e. παρέργως *præter institutum itineris* Euripid. ἐπιπολῆς τῆ δέρματος Galen. ὄμβρου δίκην Herodian. Genti. vel Dat. ἀντίον, ἀ', κατ-

κατεναντίον, ία, ἐξεναντίας &c. *contra, ex adverso*; ut ἀντίον ἦλθεν Ὀδυσῆος Homer. ἀντία ἵζοντο τούτοις Herodot. Ἴεις ἐξεναντίας φαίνεται ἡλίου καὶ σελήνης Aristot. ἐξεναντίας τούτοις idem. Legitur ἐναντίον cum Accus. ut τίπτέ με εἰλήλουθας ἐναντίον Quint. Smyrn. l. ί. v. 304. κυκλόθεν τοῦ θρόνου Apoc. 4. 3. ἀπρόθι νυκτὸς Arat.

Ex Adverbiis itidem derivata eosdem ferè cum illis casus adsciscunt: ut ἀγχίθρονος ἕδρης Nonn. πελάζω νεῶν vide pag. 163.l.29. μανία ὁμόστοιχος ἡ ὀργή Plutarch. vide etiam p. 145.l.33.

Adverbia pro diversitate significationis diversos regunt casus; ut Ἅμα *simul*; dat. (uti priùs); *præ*, genit. ut ἅμα πάντων Πισῶν Hom. hymn. in Mercur. v. 524. Ἀμφὶς *de*, Accusat. ut εἰρήσονται ἀμφὶς ἕκαστα Od. τ'. v. 46. *circa*; Dat. ut πονεύμενοι ἀμφὶς ἄνακτι Quint. Smyrn. l. β. v. 641.

Nonnunquam adverbiis adduntur præpositiones ante casus; ut ἄχρι περὶ τὸν σκοπὸν Lucian. ἄχρις ὑπὸ τὴν πηγὴν Isocrat. ἄχρι παρ' αὐτὸν Κρητῆρα Arat. ἄχρις ἐπ' ἄκνηστιν Apollon. Argon. l. 4. v. 1403. ἄχρις ἐπ' ὤμοις Quint. Smyrn. l. ά. v. 259. ἄχρις ἐς ἦμαρ idem l. ζ'. v. 177. [sic μέχρις] μέσφ' εἰς Σούνιον ἄκρον Callimach. hymn. in Delum v. 17. μέσφα παρ' ἠρίην Arat. ἕως εἰς Βηθανίαν Luc. 24. 50. ἄγχι παρ' ὀρσοθύρην Od. χ'. v. 323. ἀπόθεν ἐκ τῆς ὕλης Xenoph. ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης Il. κ'. v. 151. νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου Il. έ. v. 322. ἑκὰς ἀπὸ τείχεος εἶμεν Il. σ'. v. 256. ἔνερθ' ὑπὸ γῆς Hesiod. μάλιστα ἐκ πάντων Thucyd. πρὸ πάντων Lucian. Adduntur etiam adverbia; ut νόσφιν ἄτερθε πόνων Hesiod. & plura ejusmodi.

Adverbia ponuntur interdum pro adjectivis; ut τὰ πέριξ τὰ τῶν Δελφῶν Heliodor. Ἴσα θεῷ Philip. 2. 6. (i. e.) περιττὸς, ἴσος.

Postponuntur interdum adverbia quædam suis casibus; ut τῶν μὲν κινδύνων πόῤῥω, τῶν δ' ὠφελειῶν ἐγγὺς Isocrat.

Duæ negativæ vehementiùs negant; ut οὐ μὴ πίω Luc. 22. 18. οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδὲν Joan. 15. 5. quandoque plures; ut οὐκέτι οὐ μὴ φάγω Luc. 22. 16. οὐ δυνατὸν οὐδέποτε οὐδὲν τούτων περιέπειν Plato. οὐδέποτε οὐδὲν οὐ μὴ γένηται τῶν δεόντων Demosth. Hæ tamen, interventu verbi separatæ, plerumque affirmant; ut οὐ δύναμαι μὴ μεμνῆσθαι αὐτοῦ Xenoph. τὸν Ὀδυσσέα μὴ οὐ μισεῖν οὐκ ἂν δυναίμην Lucian. Negativa particula interrogativè posita crebriùs affirmat.

Regimen Adverbiorum cum modis.

Adverbia *similitudinis*, *interrogationis*, item significantia *quomodo*, ferè Indicativo junguntur; ut ὥστε λέων ἐν βουσὶ θόρεν &c. ὡς Τρώεσσι μέγη &c. Il. ἵνα τι ἐφρύαξαν ἔθνη, Psalm. 2. 1. ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν Joan. 11. 36. Interdum autem aliis modis, ratione sensûs; ut ὡς ὁ λόγος ἐν τοῖς ἑξῆς δηλώσει Symeon Paraphr. πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθηται, Il. ά.

Adverbia *dubitativa* vel *dubitativè* sumpta adsciscunt Optativum; ut τάχα τινὲς ἐπίσαιντο Lucian. Encom. Demosth πυθόμενος εἰ χολάζοι Plutarch. ἀνηρώτων ἔπη προθυμοῖτο Heliodor. l. 6. non rarò etiam Indicativum; ut τάχα εἰσόμεθα Plato. ἰδοὺ, εἰ μέλλει λήψεσθαι, ἴσασι Isocrat.

Adverbia *hortandi* junguntur imperativis, rariùs Subjunctivo, vel Indicativo; ut ἄγε φίλησόν με Lucian. Ganym. & Jovis. ἀλλὰ φέρε ἴδω idem. ἴθι δὴ σκοπῶμεν idem. νῦν ἄγ' ἐρύσσομεν Il. ά.

Quædam Adverbia *temporis*, *loci*, *optandi*, *probibendi*, paucula etiam aliarum classium variis modis inserviunt: quæ alphabeticè subjiciuntur.

Ἅμα *simulatque* Indicat. Infinit. ut ἅμα ἀκηκόαμέν τι Demosth. ἅμα τῷ τὸν λόγον ἀκοῦσαι Chrysostom.

Αὐτίκα *idem* Ind. ut αὐτίκα τὸ εἶδον &c. Herodot.

Ἄχει, *is donec* Ind. Sub. Inf. ut ἐφύλαττον αὐτοὺς ἄχει δὴ ἀφίκοιντο πρέσβεις Lucian. ver. hist. l. 2. ἄχει τελεσθῇ τὰ ῥήματα Apoc. 17. 17. ἄχει τοῦ δειλθεῖν Sophocl.

Εἴθε *utinam* Inf. ut εἴθε τοιοῦτον φανῆναι τὸν λόγον Lucian. in lapsu. Huc referri possunt aliæ Optandi formulæ cum infinitivo; ut ὦ Ζεῦ τὸ πατέρα ἀποθανεῖν Lucian. Icarom. Ζεῦ πάτερ ἢ Αἴαντα λαχεῖν ἢ Τυδέος υἱόν Ιλ. ή. v. 79.

Εἴθε vel αἴθε *utinam*, & pro illis εἰ vel αἰ, ferè cum particula γὰρ, Opt. interdum Ind. rariùs Inf. ut εἴθε γαμήσειας αὐτόν Lucian. Junon. & Jov. εἴθε σοι προὔτυχον ἐνέτυχον idem in Tyrannicid. εἴθε σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα Phocylid. εἰ γὰρ γένοιτο ταῦτα Lucian. Prometh. εἰ γὰρ Περίκλος ἔσβεσο θράσος Pisides.

Εἰσόκε vel εἰσότε *donec* Sub. rariùs Ind. ut εἰσόκε τέκμωρ Ἰλίου εὕρωμεν Il. ί. εἰσόκε τις θεὸς ἔμβαλε θάρσος Apollon.

Ἐπεὶ *postquam*, *cum* Ind. Opt. rariùs Inf. ut ἐπεὶ ἐπλήρωσε πάντα τὰ ῥήματα Luc. 7. 1. ἐπεὶ ἀναστάιητε ὀρχησόμενοι Xenoph. ἐπεὶ σφέας παραλαμβάνειν τοὺς Ἕλληνας Herodot. *quamprimum* Ind. ut ἐπεὶ ἀπικρύψαμεν αὐτούς Lucian. ver. hist. l. 2.

'Επειδὰν *postquam* Sub. Opt. rariùs Ind. ut ἐπειδὰν ξηρανθῶσι Lucian. ver. hist. l. 2. ἐπειδὰν κοιμᾶσθαι δέοι idem. ἐπειδάν τις εἰσδέχεταί με Lucian. Timon.

'Επειδὴ *idem* Ind. Opt. Inf. ut ἐπειδὴ προσῆκεν οἴκοι κινδυνεύειν Dinarch. ἐπειδὴ προσβάλλοιεν ἀλλήλοις Thucyd. ἐπειδὴ ἐκβῆναι τὴν ψυχὴν Plato. *quamprimum* Ind. ut ἐπειδὴ ᾔσθοντο αὐτοὺς ἐπιόντας Lucian. ver. hist. l. 2.

'Επεί κε *postquam*, Sub. ut ἐπεί κε λίπῃ λευκ' ὀστέα θυμός Od. λ'. ver. 224.

'Επεί περ *idem*. Ind. ut ἐπεί περ παρεσκευάσμεθα Xenoph.

'Επὰν, ἐπεὰν *idem*. Sub. interdum Optat. ut ἐπὰν δὲ εὕρητε Matth. 2. 8. ἐπεὰν ἐνείκῃ Herodot. ἐπὰν ἀπολείποι Lucian. Meretr. Dial. 3.

'Ες τε *donec* Ind. rariùs Sub. rarissime infin. ut ἔς τ' ἀπέψυξεν βίον Sophocl. ἀρήγετ' ἐς ἐγὼ μόλω idem. ἔς ἂν ἵκηαι Εἰς δόμον Orph. Achat. v. 101. *quamdiu* Ind. ἐδίδαξεν ἔς τε φάος ἦν Arian.

Εὖτε *dum*, *quando* Ind. Sub. Opt. ut εὖτ' ἔπλεον Herodot. εὖθ' ἔρδωμεν Od. ή. v. 202. εὖτε θέλοι Hom. hymn. in Venerem v. 37.

'Εως *quamdiu* Ind. rariùs Sub. ut ἕως ὅτι καιρός Demosth. Olynth. 1. καταγελῶνται οἱ εὐσεβεῖς ἕως ἡ χρηστότης τοῦ θεοῦ κρύπτηται Nazianz. *donec* Ind. interdum Sub. Opt. rariùs Infin. ut ἕως ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς Matth. 24. 39. ἕως προσεύξωμαι Marc. 14. 32. ἕως ἀφίκοιτο Demosth. οὐκ ἀνῆκεν ἕως καὶ ἀποπνῖξαι Joseph.

'Ημος *quando* Ind. rariùs Sub. ut ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ Od. ί. ἦμος ἅπασα γένηται Arat.

'Ηνίκα, πηνίκα, ὁπηνίκα *idem* Ind. rariùs Sub. Optat. ut ἡνίκα ἀναγινώσκεται Μωσῆς 2. Cor. 3. 15. πηνίκ' ἄρ' ἀπώλετο Aristoph. ὁπηνίκα θαῦμα καλείσθω Epigram. ἡνίκα δ' ἐξέλθωσι Homer. Batrachom. &c. πηνίκα λελοῦσθαι δέοι Lucian. Gallus.

Μέσφα *donec* Ind. ut μέσφ' εἰσηνόησαν Apollon.

Μέχρι, ις *donec* Sub. Inf. ut μέχρι καταντήσωμεν Ephes. 4. 13. μέχρις ἠῶ δῖαν ἵκηται Quint. Smyrn. l. ά. v. 827. *quamdiu* Ind. ut μέχρις ὀλίγα ἢ δικαίως Lucian. Jud. vocal.

Μὴ cum compositis *ne*, *prohibentis* Imp. Sub. interdum Opt. rariùs Inf. ut μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ Ephes. 5 18. μὴ θεομαχῶμεν Act. 23. 9. μὴ λυσσωθείης Phocylid. ψεύδεα μὴ βάζειν idem. & μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν Luc. 9. 3. *nè fortè* Sub. Opt. interdum Ind rarius Imperat. ut σκόπει μὴ κακὸν ἀπολαύσῃς Lucian. φοβηθεὶς μὴ ξυντριβείην idem. φοβούμεθα μὴ ἡμάρτηκαμεν Thucyd. (sic σκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς σκότος ἐστι Luc. 11. 35.) ἰδὲ μή σε ἐνιδέτω Lucian. Meretr. Dial. Similiter μήποτε, μήπως, μήπου idem, ut μήποτ' ἐπιστρέψωσι Marc. 4. 12. δείσας μήπως οἱ ἐρυσαίατο νε-

κρὸν

κεῖν 'Αχαιοί Il. ε. μήποτε θόρυβος ἔσται Marc. 14. 2. *Ne, deprecantis* Opt. interdum Sub. rarissimè Inf. ut μὴ γένοιτο Rom. 6.15. καὶ μή μοι ὀργισθῆτε Dinarch. μὴ γὰρ ἂν οὕτω τοὺς ἀνθρώπους ἀποθανεῖν Plutarch.

Οἱ *quó* Opt. Ind. ut ἔφερεν ἄνεμος οἱ ἐθέλοι κυβερνήτης Lucian. ver. hist. l. 2 οἱ καταφεύγουσι Thucyd.

Ὅπη *prout* Ind. Sub. ut ὅπη νόος ἐστὶν ἑκάστου Il. υ. ὅπη τύχῃ Plato. *ubi* vel *cùm* Ind. Opt. ut ὅπη σφεῖς ἀποδεδράκοι Plutarch. ὅπη παρείκοι. Bud. *quò* Opt. interdum Sub. ut πάπτηνεν ὅπη φύγοι Il. ξ' ὅπη φεύγωσι περιβλέπουσι Lucian. de domo.

Ὅποι *quò, ubi,* Ind. Opt. Sub. ut βαδίζειν ὅποι βούλεται Demosth. ὅποι τιμωρηθείην idem. ὅποι τύχῃ Steph.

Ὅπου *ubi* Ind. ut ὅπου ὁ σκώληξ οὐ τελευτᾷ Marc. 9. 44. ὅπου ἄν, ὅπου ἐάν, ὅπου ποτὲ *ubicunque* Sub. interdum Opt. rariùs Ind. ut ὅπου ἂν αὐτὸν καταλάβῃ Marc. 9. 18. ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ Marc. 14. 14. ὅπου ποτὲ γῆς εἴης Synes. ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο Marc. 6. 56.

Ὁππήμος *quando* Sub. ut ὁππήμος φορέησιν ἑκάστην Arat.

Ὅπως *quomodo* Ind. Opt. rariùs Sub. ut ὁρῶν ὅπως ὑπεχήνεις Lucian. merc. cond. ἀπεσκόπουν τὰ ἐπέκεινα ὅπως ἔχοι idem. ver. hist. l. 2. λέξον ὅπως διανοῇ Xenophon. *postquam* Ind. Optat. ut ὅπως ἐγένετο Lucian. ὅπως γένοιτο νύξ Herodot.

Ὅσον, ὅσα vel ὅσῳ *quantum, in quantum* Ind. Inf. rariùs Opt. ut ὅσον διαφέρουσι Isocrat. ὅσον τεκμαίρεσθαι Lucian. in lapf. θαυμαστὸν ὅσον ἐπιδεδωκὼς εἴη πρὸς φιλοσοφίαν Plato. similiter ὅσον, ἐς ὅσον ἐφ' ὅσον &c. *quatenus*; ut ὅσον ἐμβεβαιῶσαι τὸ νίκημα Plutarch. ἐς ὅσον βούλομαι Thucyd. ἐς ὅσον ἡ ἐπιστήμη ἀντέχοι idem. Ἐφ' ὅσον *quamdiu* Indic. ut ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστιν ὁ νυμφίος Matth. 9. 15. Sic ἐν ὅσῳ *dum, donec*; ut ἐν ὅσῳ δὲ ταῦτα λογιζόμεθα Lucian. ver. hist. l. 2.

Ὅταν, ὁπόταν *quando* Sub. interdum Opt. rariùs Ind. ut ὅταν ὀνειδίσωσι Matth. 5. 11. ὅταν δὲ βούλοιτο Xen. ὅταν δώσουσι Apoc. 4. 9. ὁπόταν οἰκεῖόν τι φαίνηται Lucian. in Saltat. ὁπόταν οἱ θεοὶ βιάζοιντο idem. ὁπόταν δὴ φθέγξωμαι Il. φ'.

Ὅτε *quando* Ind. rariùs Sub. Opt. ut ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι Luc. 2. 22. ὅτε εἴπητε Luc. 13. 35. ὅτε ὕπνος ἱκάνοι Il. α. ὁπότε idem Opt. Ind. rariùs Sub. ut ὁπότε σπουδαῖον γράφοιεν Lucian. in lapf. ὁπότε ἐπείνασεν αὐτὸς Luc. 6. 3. ὅπποτε νεκροὶ Αὖθις ἀναζήσωσι Nonn. in Joan. cap. 5.

Οὐ μὴ & οὐδ' οὐ μὴ (pro οὐκ ἂν) *nullo modo* Sub. rarissimè Ind. vel Opt. ut οἱ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι Luc. 21. 33. οὐδ' οὐ μὴ γένηται Matth. 24. 21. οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι Marc. 14. 31. οὐδ' οὐ μὴ σβέσεις ἀπειθῆ ἐμοὶ τοῦ θείου φωτός Synes.

Ὄφελον vel ὤφελον *utinam* Inf. Opt. rariùs Ind. ut ὤφελόν με ὀλέσθαι Apollon. ὄφελον ψυχρὸς εἴης Apocal. 3. 15. ὄφελον ἠνείχεσθέ μου 2 Cor. 11. 1.

Ὄφρα *donec* Ind. Opt. Sub. ut ὄφρα βάλον Il. ι. ver. 588. οὐ πείθομαι, ὄφρ' αὐτὸν ἴδοιμι Od. ι. ἔχει κότον ὄφρα τελέσσῃ Il. α. *quamdiu* Ind. Sub. ut ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν Il. θ'. πνεύμεναι, ὄφρ' ἐθέλῃτον Il. δ'.

Πάρος *priusquam* Inf. rariùs Ind. ut πάρος τὴν γαῖαν ἱκέσθαι Apollon. ἤτοι χωρήσουσι, πάρος τινὰ γαῖα καθέξει Il. π'.

Πότε *quando* Ind. ἔμπειροι πότε δεῖ ποιεῖν Liban.

Πρὶν *priusquam* Inf. interdum Sub. Opt. rariùs Ind. ut πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι Marc. 14. 72. πρὶν ἅπαντα εἴπω Demosth. Philip. 4. πρὶν ἑαυτοῦ ἐπιμεληθείη Plato. πρὶν τὴν Βοιωτίαν ἀπέδωκε Demosth. de Cherson. πρινὴ Infin. ut πρινὴ γνῶναι τὸ θεὸν 1. Reg. 3.

Πρότερον ἢ *priusquam* Ind. Sub. Inf. ut πρότερον ἢ συνταράξει Aristot. πρότερον ἢ καθαίρηται Plato. πρότερον ἢ τοὺς πολίτας ἐπιψηφίσασθαι τὸν νόμον Plutarch. πρότερον *idem* Inf. ut πρότερον ἀποστῆναι Thucyd.

Ὡς vel ὥστε *utinam* Opt. rariùs Ind. ut ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος Od. α. ὡς ὤφελες Il. γ. *quamprimum* Ind. rariùs Inf. ut ὡς ἴδον, ὡς ἐμάνην Theocrit. ὡς ἀκοῦσαι τοὺς παρόντας Demosth. ὡσανεὶ, ὡσπερανεὶ, ὡς ἄρα *ac si* Opt. interdum Ind. ut ὡσανεὶ λέγοιμεν Aristot. ὡσανεὶ ἔλεγε Chrysostom. ἐμήνυον ἡ δεξιὰ ὡς ἄρα τι ἐπιτάττοι Liban ὥσπερ ἂν *idem* Sub. ut ὥσπερ ἂν ἔχῃς Demosth. ὡς ὅτε *donec* Ind. ὡς ὅτ' ἀοιδὸς ἀείδει Od. ρ'. Ὡς *quomodo*, Ind. rariùs Opt. ut συνειπὼν ὡς δεῖ λαμβάνειν Demosth. de republ. διεξῄει ὡς ἀναρπασθείη Lucian. ver. hist. l. 1.

Regimen Conjunctionum.

CONjunctiones *copulativæ*, *connexivæ*, *disjunctivæ*, similes casus, modos, & (nisi sensus aliud postulat) tempora ante & post se habent; ut τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα Marc. 10. 19. μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν Heb. 11. 36. οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει Matth. 6. 28. nonnunquam itidem *discretivæ*; ut οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ θεὸς Marc. 10. 18. Interdum diversos casus; ut μὴ ἐξέστω τοῖς ὑπὲρ ἡλικίαν οὖσιν εἰσιέναι, ἐὰν μὴ υἱὸς Æschin in Timarch. Ζεῦ πάτερ ἠέλιος θ' Il. γ'. 277. Similes quandoq; modos sed diversa tempora (sensu non exigente ut ἔρχου καὶ ἴδε Joan. 11. 34. præsertim Indefinita; ut πώλησον καὶ δὸς Marc. 10. 21. Item similia tempora & diversos modos. ut ὅτι ἢ λοιδορεῖται ἢ ὑποκρίνει, ἢ παροινεῖ ἢ ἕλκῃ Æschin. in Timarch. ὡς μὲν ἂν εἴποιτε καὶ συνίητε Dem. Phil. 1. Nec similia

lia tempora nec similes modos ; ut πόσας ὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι ὐδ᾽ ὀνομήνω Od. λ'. πράττε κ᾽ μὴ παύσαιο Lucian. Pseudolog.

Conjunctiones *conditionales, causales, discretivæ, adversativæ, potentiales* varios post se modos trahunt : quos sequens exhibet tabella.

Ἂν *si* gaudet subjunctivo, interdum optativo & indicativo ; ut ἂν θεὸς θέλῃ Dem. Phil. 4. ἂν ποιῶμεν idem. Phil. 3. ἂν ἐθέλωμεν Idem de Cherson.

Ἄνπερ *si*, ἄντε *sive* Sub. rariùs Ind. ut ἄνπερ ἐξετάζητε Idem Phil. 3. ἄντε μεῖζον ἄντ᾽ ἔλαττον ᾖ idem ibidem. ἄντε πονηροῖς ἄντε ἀγαθοῖς γράφονται Lucian. Demonax.

Ἂν *Potentiale* (uti & κεν) addit verbo significationem τῦ δύνασθαι;

Ἂν *Indefinitum* dictionis, cui adhæret, significationem vagam & indeterminatam relinquit: Utrumque ferè omnibus modis inservit.

Potentiale Opt. Ind. interdum Sub. & Infi. ut ἑλοίμην ἂν μᾶλλον ἀδικεῖσθαι ἢ ἀδικεῖν Plato. πάλαι μετενόησαν ἂν Matth. 11. 21. ὐκ ἂν οἷός τ᾽ ᾖ τοῖς θεάτροισιν ὁμοδρομεῖν Alcidam. jungitur & Infinitivo ἀντὶ πολλῶν ἂν χρημάτων ὑμᾶς ἑλέσθαι νομίζω Demosth. Olynth. 1. Item participio ; ut ὔτε ὄντα ὔτ᾽ ἂν γενόμενα λογοποιῦσι Thucyd. *Indefinitum* Sub. Ind. interdum Opt. ut ὃς ἂν ἀπολύσῃ Matth. 19. 9. τίς ἂν ἐγὼν ἀπόσχωμαι Il. ί. 167. ἐτιμωροῦντο ὓς ἂν αἴσθοιντο δωροδοκῦντας Demosth. Reperitur cum Imperativo ; ut οἴμωζε μὲν τ᾽ ἂν Aristoph.

Ἅτε *quippe, eò quòd* Ind. Sub. ἅτ᾽ ὄλωλε κράτος Lascar. ἅτε δὴ ᾖ τὸ φαυλότερον Plutarch.

Διὸ, διότι, ἐφ᾽ ὃ, ἀνθ᾽ ὅτι, ἐνῷ, ἐφ᾽ ᾧ, ἐφ᾽ ᾧγε, ἐφ᾽ ᾧτε, ἐφ᾽ ὅτῳ, ἀνθ᾽ ὧν, διὰ ὧν, ἐξ ὧν, ὑπὲρ ὧν, οἷς, ἐφ᾽ οἷς, item τὸ pro διὸ *eò quòd*, Ind. & Inf. postulant ; ut διὸ μήτηρ ἀνδρὸς ἐκέκλητο Liban. διὸ κ᾽ κατάγειν τ᾽ Ἀλέξανδρον Dem. de fœdere Alex. ἐφ᾽ ᾧ τὸν ἄνδρας κομιοῦνται Thucyd. κατατίθησιν εἴκοσι μνᾶς ἐφ᾽ ᾧ μὴ ἐργάζεσθαι Idem. Ex h s quædam leguntur cum subjunctivo ; ut διότι με πεδῆσαι διανοῇ Lucian. in dialog. deorum. ἐποιήσατο ἐφ᾽ ᾧτε ἐπανάγῃ φρουρὰν Pausan. Τῷ *idem*. solum Infinit. ut τῇ ὀργῇ συμπέπτωκα, τῷ πρῶτος εἰσιέναι Dem. Epist. 2. Ὃ idem Ind. ut χωσαμένη, ὅ οἱ ὔτι θαλύσια γουνῷ ἀλωῆς Οἰνεὺς ῥέξε Il. κ'. v. 530.

Εἰ vel αἰ *si* Ind. interdum Opt. rariùs Sub. ut εἰ υἱὸς εἶ τῦ θεῦ Matth. 4. 3. αἰ Λακεδαιμόνιοι ἔχοντι Thucyd. εἰ δύναιντο Act. 27. 39. αἴ τοι πιστεύσαιμι &c. Theocrit. Idyll. 5. v. 20. εἰ καταλάβω Philip. 3. 12. αἰ δὲ λῇς Plutarch. Similiter composita εἴπερ, εἴγε *si*, εἴπως *si quo modo*, εἴποτε *siquando*, εἰ μὴ, εἰ μή γε, εἰ μὴ τί γε. εἰ γε μὴ. εἰ μὴ ὅτι. ἐκτὸς εἰ μὴ *nisi* εἴπη, εἴπυ, εἰδέπυ, *sicubi* ;

ut εἴπερ συμπάσχομεν Rom. 8. 17. εἴπερ ἐκδήμων τυγχάνοι Heliodor. εἴπερ σε καταστάνη Il. χ'. v. 86. Poetica εἴκε, εἰ δέκε, αἴκε Sub. interdum Opt. Ind. ut εἴκεν νῆας ἕλη Il. λ'. v. 115. εἴκεν Ἄρης οἴχοιτο Od. θ'. v. 353. εἴκεν πάντων ἀντήσωμεν Od. π'. v. 254.

Εἰ καὶ (interdum καὶ εἰ) *quamvis*, Ind. quandoque Sub. rariùs Opt. ut εἰ καὶ μετεμελόμην 2. Cor. 7. 8. εἰ καὶ μηδὲν τις εἰρηκὼς εἴη Dem. Exord. conc. εἰ καὶ τυγχάνοιτε ἀγνοοῦντες διδάξω Idem ibidem.

Εἴπερ *quamvis* Sub. rariùs Ind. ut εἴπερ γὰρ τε χόλον καταπέψῃ Il. α'. εἴπερ βλάπτεται μόνον Aristot.

Εἴτε *sive* Ind. Opt. interdum Sub. ut εἴτε οὖν ἐσθίετε εἴτε πίνετε 1 Cor. 10. 31. εἴτε γρηγορῶμεν εἴτε καθεύδωμεν 1. Thess. 5. 10. εἴτε γνώμην εἴτε σκέψαιο τὴν γλῶσσαν Lucian de lapsu.

Ἕνεκα *eò quòd* Ind. ut μ' αἰνὸν Ἔσχεν ἄχος ἕνεκα βροτοῦ ἀνέρος ἔμπεσον εὐνῇ Hom. hymn. in vener. v. 199.

Ἐὰν *si* Sub. interdum Opt. rariùs Indicat. ut ἐὰν εἴπῃ ὁ δοῦλος Luc. 2. 45. ἐὰν ὁ καιρὸς ἔλθοι Demosth. de classibus, ἐὰν πλεῖστος ἄξιός ἐστι τῆς ζημίας Æschin. in Timarch. sic ἐὰν οἴδαμεν 1. Joan. 5. 5. Ἐὰν μὴ *quin*, ἐάν τε *sive* Sub. ut ἐὰν μὴ λάβῃ Marc. 10. 30. ἐάν τε ἓν γίγνηται, ἐάν τε πολλὰ Aristoph.

Ἐὰν interdum ponitur *indefinitè* pro ἂν cum Sub. rariùs Opt. ut ὅσα ἐὰν δήσητε Matth. 18. 18. εἰ ἐπῆρκε τὸ πρᾶγμα, τοῦτο ἐὰν πρὸς ὑμῶν γίγνοιτο Dem. Exord. concion.

Ἐπεὶ *quoniam*, *quandoquidem*, Ind. interdum Inf. Opt. ut &c. ut ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω Luc. 1. 34. ἐθαύμαζεν ἐπεὶ τοὺς μέγιστα φρονοῦντας οὐ ταῦτα δοξάζειν ἀλλήλοις Xenoph. ἐπεί σφας ἴδοιεν προτεθυμήσαντας Xenoph.

Ἐπειδὰν *idem*, Ind. Sub. ἐπειδὰν ταῦτα ἐξήμαρτον Liban. ἐπειδὰν δεδογμένον ᾖ Demosth. de falsâ legat.

Ἐπειδὴ, εἰ δὴ *idem*. Ind. ut ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο Luc. 11. 6. εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ Il. α'.

Ἐπειὴ *idem*. Ind. ut ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστι Il. α'.

Ἐπείπερ, ἐπειδήπερ *idem*. Ind. rariùs Optat. ut ἐπείπερ οὕτω κελεύεις Lucian. Mercur. & Char. ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν Luc. 1. 1. ἐπείπερ ἡγήσαιντο μηδὲν θεοὺς διαλαθεῖν Xenoph.

Ἢν *si*, Sub. interdum Opt. rariùs Ind. ut ἢν ἐμὲ ἀποκτείνητε Lucian. in Reviviſc. ἢν γνοίης idem de astrolog. οὐκ ἀπέχει τὸ κάλλος ἢν μὴ κεκόσμηται Idem pro Imag. ἤνπερ, ἤνπερ γε, ἤνπως *siquidem*, ἤνπου *sicubi* Sub. ut ἤνπερ γὰρ πόλεμόν γε φύγῃ Il. χ'. &c.

Ἵνα *ut* Sub. interdum Opt. rariùs Ind. rariſſimè Infinit. ut ἵνα πέσωσι Rom. 11. 11. ἵνα μοι δοθείη Eph. 6. 19. ἵνα χαριζόμενος φαινοίμην Dem. Exord. Concion. 29. ἵνα μὴ φυσιοῦσθε 1. Cor. 4. 6. ἐστὶ

μέχρι ὅσου ἵνα ἡδὺ μὴ λίαν φρονεῖν Constant. ex can. 24. concil. Antioch.

Καίτοι *quamvis*, Ind. Opt. ut καίτοι ἐπλανήθην Lucian. Revivisc. καίτοι πρὸ πολλοῦ ποιησαίμην Isocrat.

Καίπερ *idem*. Ind. καίπερ μέλαινα, ἔχεις τὴν τρίχα Theophrast.

Κἂν *idem*, Sub. interdum Opt. rariùs Ind. ut κἂν ὑμεῖς μὴ πείθητε Demosth. Exord. Concion. 24. κἂν μηδὲν ὑπ' αὐτοῦ ἀγαθὸν πεπόνθοι Plato. κἂν ἐν τῇ γῇ μένωσι Lucian. Dial. Jovis & Junon.

Κἂν εἰ *idem*, Opt. Ind. ut κἂν εἰ δισώπα τύχοι Lucian. in Dial. Meretr. κἂν εἰ ταῦτα πάντα ὑπῆρχε Demosth.

Κἂν εἰ κἂν *sive*, Sub. ut οἱ ἀστέρες κἂν εἰ μείζους κἂν ἐλάττους φαίνωνται Aristot.

Κἂν ὅτι *quamvis* Sub. ut κἂν ὅτι ἀκεροποιῆτι ἑαυτὸν ἐπιχειρῇ Luciā. Imag.

Κε *potentiale*, Opt. Sub. rariùs Ind. ut καί κε τὸ βουλοίμην Il. β'. ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται Il. α'. καὶ νύ κεν ἀσκηθὴς ἱκόμην Od. ι'.

Μόνον, μόνον εἰ *si modo*, μόνον μὴ, μόνον εἰ μὴ *modo non*, Opt. rariùs Ind. vel Sub. ut μόνον ὁ θεὸς ἀγαθῶν εἴη νομεὺς Synes. μόνον εἰ σαίνοιτε Greg. μόνον εἰ μὴ ἔπραξαν Isocrat. μόνον μὴ καταγνωσθῶσι Gregor. &c.

Ὅπου, ὅπουγε *quandoquidem*, Ind. ut ὅπου ἄγγελοι οὐ φέρουσι 2. Pet. 2. 11. ὅπουγε ἐχρῶντο αὐτῇ οἱ ἰατροὶ Lucian. in lapſ.

Ὅπως *ut* Sub. interdum Ind. Opt. rariùs Inf. ut ὅπως πληρωθῇ Matth. 2. 23. προσῆλθειν ὅπως παύσεται τῆς ὕβρεως Demosth. Philip. 3. ἐστι καλὸν μάχεσθαι ὅπως μὴ δοῦλος μέλλοι γενήσεσθαι Xenoph. οὐ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχειν Soph. *quod*, Ind. ut ἐγὼ δὲ, ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τάδε οὐ λέγω Idem.

Ὅσον *adeò ut*, Inf. Sub. ut ὅσον αὐτοῖς ἀπαιτῆσαι Κλεόμβροτον Plutarch. ὅσον μὴ τυχὼν ἐνδεέστερον φαίνηται τῆς Ὀλυμπίας Lucian. in Aetione. ὅσα μὴ *nisi quod*, Inf. ut ὅσα μὴ μισοτύραννον εἶναι Plutarch. παρ' ὅσον *eò quòd*, Ind. ut ἀρνοῦνται παρ' ὅσον διδόασι δίκην δοῦναι Psalat.

Ὅτι *quod, quoniam*, Ind. sæpè etiam Opt. rariùs Sub. rariſſimè Infinit. ut ὅτι οὐδέποτε ἔγνων Matth. 7. 23. οὐδεὶς καυχήσαιτο ὅτι ἔχοι Æschin. Epist. 4. λόγιον ἦν ὅτι τὴν Νῖνον οὐδεὶς ἕλῃ &c. Diodor. l. 2. θεωρῶ ὅτι μέλλειν ἔσεσθαι Act. 27 10. Μὴ ὅτι *etiamſi* Ind. ut τὴν γλῶσσαν δεῖ ὑπολαβεῖν ὥσπερ ἓν μόριον τῶν ἐξωτερικῶν εἶναι μὴ ὅτι ἐν τῷ σώματι σκεπάζεται Aristot. ὅτι μὴ *ne* Sub. ut φοβεῖται ὅτι μὴ πάντα πάθῃ Xenoph. Ὅτι interdum redundat; ut λέγεις ὅτι πλούσιός εἰμι Apoc. 3. 17. *dicis, ſum dives*; non verò *Tu dicis quòd ego ſum dives.*

Ὄφρα *ut* Sub. rarius Opt. vel Ind. ut ὄφρα τι εἴπῃ Od. μ'. ὄφρα ἔπος

ἔπος εἴπoιμι ibidem. ὄφρα καὶ Ἕκτωρ Εἴσεται Il. θ'.

Πλὴν *nisi, nisi quòd*, Ind. rarius Inf. ut πλὴν χαίτην ἔχει Aristot. τί ἂν προσθείης, τὰ πάντα πλὴν διαπέτην μεταδιώκειν Lucian. Auct. Vit. πλὴν εἰ *idem* Ind. interdum Opt. Sub. ut πλὴν εἴ τις ἀπέχεται Plato. πλὴν εἰ λαμβάνοιμεν Nazian. πλὴν εἰ τοῦτό τις εἴπῃ Demosth. Epist. 4. πλὴν ὅτι *idem*, Ind. rariùs Opt. ut ὐδὲν διαφέρουσι πλὴν ὅτι ψήφισμα οὐ γράφουσι Aristoph. πλὴν ὅτι δύλος εἴη Plutarch. πλὴν ὅσον, πλὴν ὅσα, πλὴν παρόσον *idem* Ind. ut πλὴν ὅσον ηὐξάμην Synes. &c. Ex his quædam Inf. ut ἑαυτὸς γεγύμνωται πλὴν ὅσα τὴν γαστέρα ἐπικρύπτειν Lucian. Πλὴν ἄν, πλὴν ἂν μή, πλὴν ἐάν, πλὴν ἐὰν μὴ *idem*, Sub. ut πλὴν ἐὰν συμφέρῃ Isocrat. &c.

Ὡς *quod*, Ind. interdum Opt. Sub. rariùs Infinit. ut ἔφησθα ὡς προδέδωκά σε Lucian. Timon. ἠκούσαμεν ὡς ἡ νῆσος εἴη τῶν Μακάρων Idem ver. hist. l. 2. λέγουσιν ὡς δίκαιον ᾖ Euripid. in Heraclid. ὡς οὔτε καλὸν οὔθ' ὅσιον εἶναι Plutarch. Ὡς *ut*, Opt. Sub. Inf. rariùs Ind. ut δόξω ἡμαρτηκέναι ὡς ἀπολογίαν συγγράψαιμι Lucian. de lapsu. παραιτήσομαι ὡς μὴ ἀπιστῇ μοι τὸ σύγγραμμα &c. Idem ibidem. ἐξεδίδαξέ με ὡς μηκέτι φέρειν idem in Judic. Vocal. δεῖ σαφῶς λέγειν ὡς συνήσουσιν οἱ ἀκούοντες idem in Jov. Trag.

Ὥστε *ut, adeò ut* Inf. interdum Ind. ut ὥστε τοὺς ὄχλους θαυμάσαι Matth. 15.31. ὥστε ἔδωκε Joan. 3.16. εἰς τοῦτο ἀφῖχθε δυσμενείας ὥστε πρὸς Πέρσην ἀποστάλκατε Demosth. litter. Philip. Utrumque simul modum; ut οὕτω εὐτελὴς ἦν ὥστε οὐκ οἶδα εἴ τις οὕτως ἐργάζοιτο ὥστε μὴ λαμβάνειν &c. Xenoph. Ὥστε *itaque* cum omnibus modis; ut ὥστε οὐκέτι εἰσὶ &c. Marc. 10. 8. ὥστε παρακαλεῖτε ἀλλήλους 1. Thessal. 4. 18. ὥστε ἀπιωμεν Lucian. Nept. & Triton. &c.

Adverbia vel Conjunctiones similes plerumque modos cum aliis particulis ac seorsim adsciscunt, modò significatio non mutetur; ut ἄχρις *donec*, ἄχρις οὗ ἀνέστη βασιλεύς Act. 7. 18. ἄχρις οὗ μορφωθῇ Galat. 4. 19. ἐπῄνουν ἄχρι τοῦ ἐρυθριᾶν με Lucian. in Zeux. πρὶν *priusquam*, πρὶν ἢ συνελθεῖν Matth. 1. 18. πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν χριστὸν Luc. 2.26. πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος ἔχοι &c. Act. 25.16. πρὶν ἢ τῷ λιμῷ ἀπέκτειναν Antiphon. &c.

Particulæ ἄν, κεν aliis adjunctæ adverbiis vel conjunctionibus eosdem exigunt modos quos regunt solæ; ut εὖτε *quando*, εὖτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἕκτορος θνήσκοντες πίπτωσι Il. α'. εὖτ' ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνείη Il. γ'. ὡς *sicut, quamprimum*; ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα Il. β'. ὡς ἂν ἔλθω 1. Cor. 11. 34. ὥστε *adeò ut*; ὥστε ἂν ἄχθοιντο εἰκότως Lucian. de domo. &c.

Lu-

"Αν sæpius redundat; ut ὡς τρὶς ἂν πὰρ ἀσπίδα στῆναι θέλοιμ' ἂν μᾶλλον ἢ τεκεῖν ἅπαξ Euripid. τί δ' ἂν οἱ ἀγνοοῦντές τις ἔχοιεν ἂν εἰπεῖν Lucian. Halcyon. Non raro subauditur, præsertim in Optativo; ut οὐκ εἶχον ἔνθα δέξαιντο Lucian. Diog. & Crat. ἄρα ἀνάσχοιντο ἀποκηρύττοντα Idem in Abdicat. In Subjunctivo itidem ut τί δῶ ἀνέχωμαι ὑβριζομένη Lucian. meretr. 3.

"Αν *potentiale* potest verbo præponi vel postponi: ἂν *indefinitum* postponitur.

Quædam Adverbia & Conjunctiones modis priùs descriptis junguntur in certâ significatione temporis.

1°. Adverbia.

Optandi adverbia, præcipuè αἴθε & εἴθε, ferè adsciscunt *in re præteritâ* Indicativum, *in re præsenti aut futurâ* Optativum; Sed affertur *in re præsenti* Indicat. ut εἴθε μοι λαβεῖν δυνατὸν ἦν Lucian. *in re præteritâ* Optatur εἴθε μὴ λάβοις ποτε Euripid. Adduntur hæc adverbia optativis ob *vehementiam*; Indicativis ob *necessitatem*.

Hortandi adverbia junguntur frequentiùs primis personis subjunctivi; secundis Imperativi.

Prohibendi adverbia, μὴ &c. gaudent præsenti & indefinitis omnium modorum. *in re præsenti* potiùs Imperativo vel Subjunctivo. *in præteritâ* Optativo, *in re futurâ* cæteris modis præterquam Indicat. οὐ pro μὴ non nisi futuro Indicativi.

Μὴ *ne fortè*, *in re præteritâ* amat Indicativum; *in præsenti* aut *futurâ* subjunctivum interdum Optativum; præcedente verbo alicujus præteriti sæpius Optativum: quandoque futurum, perfectum, rariùs præsens Indicativi:

Μὴ post verba *timendi*, affirmat; ut δέδοικα μὴ ἀπολαύω Isocrat. μὴ οὐ (uti & ὡς οὐ) negat; ut δέδοικα μὴ οὐκ ἔχω πόθεν τὴν σοφίαν Xenoph.

"Εως *donec* cum præsenti subjunctivi: *quamdiu* cum imperfecto Indicativi.

Μέχρι *quamdiu* cum imperfecto Indicativi.

"Οτε, τότε perfectis vix adjunguntur.

'Οπόταν *in re præteritâ* Optat.

'Ου μὴ cum futuris Indicativi.

Πρὶν cum præterito Indicativi: πρὶν ἂν *in re futurâ* Subjunct. *in re præteritâ* Optat.

2°. Conjunctiones.

"Αν *potentiale*, *in re præsenti* vel *futurâ* desiderat Optativum; *in re* præ-

præteritâ (addit Gaza *in re præsenti* vel *futurâ*) Indicativum Jungitur omnibus temporibus, rariùs perfecto; ut πάλαι ἂν ὀλώλατο Demosth. in Midiam. ἂν cum Infinitivo vel Participio non rarò significationem facit *rei futuræ* in præsenti vel indefinito.

Ἄν, ἐάν, ἤν *si, in re præteritâ* cum Indicativo; *in præsenti* Subjunct. Optat. itidem ferè κἄν.

Ἵνα, ὅπως, ὡς plerumque & ὄφρα *ut, in re præteritâ* amant Indicativum: in *re præsenti* & *futurâ* Subjunctivum; Indicativi potiùs futurum; interdum Optativum; præcedente autem verbo alicujus præteriti, sæpius Optativum. Ἵνα μὴ in *re præteritâ* Optativum, in *futurâ* Subjunctivum. Confunduntur tamen aliquando.

Participiis adjunguntur ex adverbiis ἅμα, μεταξύ; ex conjunctionibus sæpe καίτοι, sæpissime καίπερ, item καὶ & περ seorsim, *quamvis*.

Per Indicativum multa græcis, quæ latinis per Subjunctivum vel Optativum efferuntur; ut οὐδὲν γὰρ ἔτω βραχὺ ὅπλον εἶχον ᾧ ἐκ ἐξικνοῦντο ἀλλήλων Xenoph. ἐκ ἐζήτουν ῥῆτορα δι' ὅτε διαλύσεσι Demosth.

Nomina indefinita ὅς, ὅστις, ὅσπερ, οἷος, ὁποῖος &c. adsciscunt communiter indicativum, elegantiùs sæpe optativum, quandoque subjunctivum; ut μακάριος, ὃς φάγεται Luc. 14. 15. ξυνίεσαν ὧν λέγοιμι Lucian. in fugitivis πυνθάνεται ὅστις εἴη Æschin. epist. 4. ἐ συνίειν ὅ,τι καὶ λέγοι Lucian. Pseudolog. ὅστις ἵκοιτο Hesiod. Theog. ὅστις οὖν ταπεινώσῃ Matth. 18. 4. (sic ὅστις ἐπαυρῇ Nicand.) ἠδίκει ὅπα κελεύοι, ἐκόλαζεν ἐς προστάττοι idem in Tyrannicid.

Regimen Præpositionum.

Præpositiones regunt casus, vel
- unum
  - Genitivum, ἐκ, πρό, ἀπό, ἀντί.
  - Dativum, ἐν, σύν.
  - Accusativum, εἰς.
- duos, Genitivum, vel Accusativum, διά.
- tres, Genitivum Dativum, vel Accusativum. ἀμφί, ἀνά, ἐπί, κατά, μετά, παρά, περί, πρός, ὑπέρ, ὑπό.

Genitivo soli junguntur, ἐκ, πρό, ἀπό, ἀντί.

Ἐκ vel ἐξ *è* vel *ex*. γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός 1. Cor. 11. 12. *à* vel *ab*. ἐκ

νεότητος Matth. 19. 20. ἐκ Θεοῦ ἐστι Act. 5. 39. *extra*, ἐκ καπνοῦ κατέθηκα Od. π'. v. 288. *à* vel *post*, ἐκ δείπνων ὕπνος Euripid. Hecub. (sic ἐκ δείπνου Joan. 13. 4.) ἄλλην ἐξ ἄλλης πόλεως ἀμείβοντες Plato. *à* vel *ad*, καθίσαι ἐκ δεξιῶν Marc. 10. 40. *pro*, ἐκ τῶν παρόντων ἐπαμῦναι Demosth. *propter*, ταραττόμεθα ἐκ τοῦ μηδὲν φροντίζειν Demosth. *ex*, *juxta*, ἐκ τῶν νόμων Æschin. *per*, ἐκ θαλάσσης Thucyd. ἐκ πίστεως ζήσεται Rom. 1. 17. *in*, τὸ ἐξ ὑμῶν Rom. 12. 18. *à* vel *de*, ἐξ ὀνόματος εἰδέναι Steph. ἐκ τοῦ ὀνόματος ἐκλήθη Theon. *absque* Δίδυμος ὁ ἐξ ὀμμάτων (i. e.) ὁ πηρωθείς Eustath. *ex*, *præ*, *cum*, *modum*, ἐκ δὲ μόγοιο λαβρὸν ἀναιθόμενοντες Quint. Smyrn. l. δ'. v. 244. ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος vel ἐκ περιουσίας κρατεῖν Bud. Viger. ἐκ πάσης ἐπιμελείας &c.

In compositione significat *ex*, *extra*, ἐκβάλλω *ejicio* : *ab*, ἐξόμνυμι *abjuro* : *in*, ἐκφέρω (interdum) *infero* : *re*, ἐξωνέομαι *redimo*, ἐκκαλύπτω *revelo* : *abs*, *seorsim*, ἐξαρμόζω *sejungo* : *augmentum*, ἐκπρεπὴς *valdè decorus*, ἐξόφθαλμος *eminentes habens oculos*: *contrarium*, ἐξαίσιος *infaustus* : Alias item inducit significationes, ἐξουσία *potentia*, ἔκδικος *vindex*, ἐξορχοῦμαι *enuntio*, ἐξέχω *excello*, (interdum) *exorior*, &c.

Πρὸ *præ*, πρὸ θυρῶν Act. 5. 23. *præ*, *supra*, πρὸ δούλου δεσπότης Proverb. *ante*, πρὸ νίκης ἐγκώμιον Proverb. *ante*, *ob*, πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχειν Plutarch. *pro*, μάχεσθαι πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν Il. θ'. v. 57. πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος Il. κ'. v. 286. πρὸ τῶνδε ἐρῶ Sophocl. *præ*, *propter*, πρὸ φόβοιο ἕλωρ δηΐοισι λίπεσθαι Il. ρ'. v. 667.

In compositione significat *præ*, προβάλλω *præpono*, προέχω *præcello* ; *pro*, προκαλίζω *provoco*, προδίδωμι *prodo* : *pro*, *vice*, προπράτωρ *venditoris institor* : *ante*, πρόμαχος *antesignanus* : *ante*, *sub*, προάστειον *suburbium* : *ex*, προέρχομαι *exeo* : *à* vel *ex*, πρόρριζος *à radice avulsus* : *ad*, προϊκνέομαι *advenio* : *augmentum*, πρόδηλος *valdè manifestu* , πρόπους *magnos habens pedes*. Alias inducit significationes προκόπτω *progredior*, προτρέπομαι *hortor*, προβάλλομαι *accuso*, &c.

Geminatur apud poetas ; ut προπρὸ ὀφθαλμῶν Apollon. l. 3. v. 453. προπροκυλίνδομαι Il. χ'. v. 221.

Ἀπὸ *à* vel *ab*, ἐξουσία ἀπὸ Θεοῦ Rom. 13. 1. ἀπὸ παρθενίας Luc. 2. 36. *è* vel *ex*, , ἀπὸ νεῶν μάχεσθαι Xenoph. ἔνδυμα ἀπὸ τριχῶν Matth. 3. 4. *de*, ἀπὸ πύργου καταπεσών Lucian. ἀπὸ τῶν σῶν ἀναλίσκω Isocr. *à*, *post*, ἀπὸ δείπνου Il. θ'. *absque*, εἰ ἀπ' ἀνδρὸς εἴσω Plutarch. *præ*, ἀπὸ χαρᾶς Luc. 24. 41. *propter*, οὐκ ἐδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου Luc. 19. 3. *per*,

per, ἀπὸ παραγγέλσεως γίγνοιτο μᾶλλον ἢ ἀπὸ κήρυκος Xenoph. per, *spatium*, ἐξῆλθεν ἀπὸ σαδίων Apoc. 14. 20. *ad*, *circiter*, ἀπὸ τρίτης ὥρας Act. 23. 23. *pro*, ἀπὸ τῆς οὐσιῶν εἰσενεγκεῖν χρήματα Plutarch. *ad*, *a*, ἀπὸ σημείου ἑνὸς ἀποστρέψαι τὰς ναῦς Thucyd. *cum*, εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ ξίφους μάχην ὥρμησαν Diodor. ἀπὸ γυμνῆς τῆς κεφαλῆς ἐμάχετο Lucian. τοξαρ. *de*, κρεμήσονται ἀπὸ τοῦ πώγωνος idem. *coram*, ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων Act. 7. 45. *procul*, *præter*, *contra*, ((sæpius retracto accentu,) *procul*, μένων ἄπο ἧς ἀλόχοιο Il. β'. v. 293. *præter*, ἄπο δόξης Constant. *contra*, αὐτῷ ἄπο θυμὸς ἡ μέλαινα ψῆφος Themist. τοῦτο ἄπο γνώμης ἦν Julian. *relationem* vel *officium*, οἱ ἀφ' αἵματος Philo. οἱ ἀπὸ βήματος Plutarch *exemplum*, ἀπὸ προγόνων 2. Tim. 1. 3. *pretium*, στεφάνου ἀπὸ ταλάντων ἑξήκοντα Demosth. *sub personâ*, Ὅμηρος ὡς ἀπὸ Φοίνικος λέγων πρὸς Ἀχιλλέα Tzetzes in Lycophr.

In composit. signif. *a*, *ab*, *abs*, ἀποστρέφω *averto*, ἀποβάλλω *abjicio*, ἀπέχω *abstineo* ; *de*, ἀποβαίνω *descendo* : *ad*, ἀποδέχομαι *admitto*, ἀποδέω *adnecto* : *ex*, ἀποπτύω *expuo* : *extra*, ἀποσυνάγωγος *extra Synagogam ejectus* : *in*, ἀποβάπτω *intingo*, ἀποσκοπέω *in scopum intueor* : *procul*, ἀπόμαχος *procul pugnans* : *sursum*, ἀποβλέπω *suspicio* : *re*, *rursus*, ἀποκαθιστάνω *restituo* : *intrò*, *inter*, ἀποφράττω *intersepio*, ἀποστέγω *intus cohibeo* : *contrarium*, ἀποκαλύπτω *revelo*, ἀπεύχομαι *imprecor* : *privationem*, ἀπόφημι *nego*, ἀπογίνομαι *morior* : *defectum*, ἀποζῆν *parcè vivere* : *exemplar*, ἀπογράφω *describo* : *augmentum*, ἀποτείνω *extendo*. Alias inducit significationes, ἀποκρίνομαι *respondeo*, ἀπαργυρίζω *argento muto*.

Ἀντὶ *pro*, ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ Matth. 5, 38. *præ*, ἀντὶ χρημάτων ἑλέσθαι τὴν δόξαν χρή Isocrat. *pro*, *instar*, ἀντί νυ πολλῶν λαῶν ἐστὶν ἀνήρ Il. ι. *pro*, *propter*, ἀντ' ἀρετῆς τιμᾶσθαι Demosth. de corona. ἀντὶ τούτου Ephes. 5. 31. *contra*, ἀντ' ἀνδρὸς ἴτω Il. υ'. *super*, χάριν ἀντὶ χάριτος Joan. 1. 6.

In compos. signif. *contra*, ἀντίχριστος *antichristus* : *pro*, *instar*, ἀντίθεος *divinus*, *instar dei* : *pro*, *vice*, ἀνθύπατος *proconsul* ; *ad*, ἀντέχομαι *adhæreo* : *in*, ἀντιπηδάω *insilio* : *ob*, ἀντικέλευθος *obvius* : *re*, ἀντασπάζομαι *resaluto* : *con*, ἀντιπίμπρημι *concremo* : *pro*, ἀνταγωνιστὴς τῶν σῶν *defensor rerum tuarum* Isocrat. *vicissim*, ἀντιπελαργεῖν *vicem amoris rependere* : *e regione*, ἀντιπαρέρχομαι *è regione transeo* ; *augmentum*, ἀντίπαις *puer adultus* : *pretium*, ἀντικτάομαι *pecuniâ emo*. Alias inducit significationes ἀντιποιέομαι *vendico* &c.

Dativo soli ἐν, σύν.

Ἐν *in*, ἐν λιμένι πλεῖν Proverb. *in*, *ad*, ἐλθεῖν ἐν ὄχλῳ Xenoph. (sic

(sic ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ Luc. 7. 17.) *inter*, ὄνος ἐν μελίτταις Proverb. *intra*, ἐν ἑπτὰ ἡμέρῃσιν ἀποθνήσκουσι Hippocrat. *super*, εἶν ἐλεοῖσιν ἔθηκε Il. ι. v. 215 *ad* vel *circa*, ἐν Μαντινείᾳ ἡττημένος Xenoph. *usque ad*, ἐν χρῷ κουρᾶς Lucian. *contra*, ἐν ἐμοὶ θρασύς Sophocl. *penes*, ἐν θεῷ τέλος Demosth. *ab*, ἐν τῷ ὤμῳ τὴν χεῖρα ἀποταμών Herodot. *abs*, ἐν σοὶ ἐσμέν Sophocl. *apud*, ἐν ἑαυτῷ εἶναι Lucian. *apud*, *propè*, ἀγορὴν ποιήσατο ποτάμῳ ἐνὶ δινήεντι Il. ϑ'. v. 489. *cum*, ἐν πέλταις καὶ ἀκοντίοις Xenoph. Sic πρώτη ἐντολὴ ἐν ἐπαγγελίᾳ Ephes. 6. 2. *pro*, *vice*, ἐν φαρμάκου δὲ Steph. *pro*, *pretio*, ἐν τοῖν δυοῖν ὀβόλοιν θεωρεῖν Demosth. de corona. *à*, ἐν πολλῷ χείρω Plato. *coram*, ἐν μάρτυσι τῶν Ἑλλήνων πλέον ἢ τρισμυρίοις Plato. τὰ ἐν ποσὶν Οὐκ ἐξικμάζω Eurip. *per*, ἐν τούτοις τοῖς νομοθέταις μὴ θέσθαι νόμον μηδένα Demosth. Olynth. 3. *inter*, διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς Matth. 16. 7. Vim omnium præpositionum habet in SS. literis per Hebraismum: *erga*, ὀργὴ ἐν τῷ λαῷ Luc. 21. 23. *propter*, ἐν πολυλογίᾳ εἰσακουσθήσονται Matth 6. 7. *ad*, *apud*, ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ ἐστι Rom. 8. 34. *ad*, *secundùm*, ἐν τῷ ἀποδείγματι Heb. 4. 11. *per*, ἐν τῷ υἱῷ ἐλάλησεν ἡμῖν Heb. 1 1. *per*, in jurando, ἐν τῷ οὐρανῷ Matth. 5. 34. *de*, ἐν Ἡλίᾳ Rom. 11. 2.

In compositione significat *in*, ἔνειμι *insum*, ἐμβάλλω *injicio*: *ad*, ἐγκαταλέγω *accenseo*: *intus*, ἐναποκλείω *intus includo*: *in*, *contra*, ἐγκλάω *infringo*, *refragor*: *inter*, ἐνανθρωπίζω *inter homines versor*: *augmentum*, ἐμβοάω *clamorem attollo*: *defectum*, ἐλλείπω *deficio*. Alias inducit significationes, ἐντρέπομαι *revereor*, ἐνδίδωμι *cedo*, ἐμφορέομαι *satior*: Affertur ab Eustathio cum accusativo; ut ἐν ταῦτα, vel potiùs in compositione ἐνταῦθα.

Σὺν *cum*, σὺν θεῷ Plato. *in*, φευγωμεν σὺν νηυσὶ Il. β'. *secundùm*, σὺν τῷ νόμῳ Xenoph. *præter*, σὺν πᾶσι τούτοις Luc. 24. 21. *ad*, *tempus*, ἤλυθες—τρίτῃ σὺν νυκτὶ καὶ ἠοῖ Theocrit. *post*, εἰ γάρ μ' ἀπώσῃς σὺν κακῷ μέτει πάλιν Soph. Affertur etiam *ad*, πορεύσομαι σὺν ἀγῶνι Antipho. σὺν πατρίδι βαίν Favorinus.

In comp. significat. *con*, σύνδουλος *conservus*: *simul*, σύνδυο, συνάμφω: *in*, συγγινώσκω *ignosco*; *augmentum*, συντελῶ *perfectè absolvo*. Aliam inducit significationem συνοξὺς *sensim acuminatus*, συνίστημι *commendo*, &c.

Accusativo soli εἰς.

Εἰς *in*, ἐκ πυρὸς εἰς φλόγα Proverb. ἰδὼν εἰς πλησίον Il. γ'. *ad*, ὗς εἰς κύλισμα 2. Pet. 2. 22. *in*, *super*, εἰς ὕδωρ γράφω Proverb. *in*, *contra*, εἰς ἱερὸν πλημμελεῖν Demosth. *in*, *erga*, εἰς ἐμὲ εὔνοια Xenoph. *usque*

usque ad, εἰς ἤέλιον καταδύντα Δαίνυνται Il. α. 601. *versus*, εἰς Βορέην πιτανυσμένος Dionys. *post*, εἰς νέωτα ἐκτίσει Lucian. vert hist. l. 2. *intra*, ἀπεσώθησαν εἰς τὸ στρατόπεδον Polyb. εἰς ἐκτίην ἡμέραν παρέχθήσεται Æschin. *circiter*, εἰς τριακοσίους ἐγένοντο συνομόται Pausan. *circa*, *ad*. οἱ εἰς Ἱερὸν στρατιῶται Zosimus, l. 4. εἰς ἑσπέραν Aristoph. *propter*, ἐπαινεῖται εἰς τὸ κάλλος Lucian. in Reviv. *apud*, εἰς ἅπαντας γνώριμον Thucyd. *quoad*, θεαῖς εἰς ὦπα ἔοικε Il. γ΄. *per*, in numerando εἰς τέσσαρας ἔρχεται ὁ λόγος Xenoph. *per*, injurando, εἰς Ἱεροσόλυμα Matth. 5. 35. *per*, *tempus*; μεῖνα τελέσφορον εἰς ἐνιαυτὸν Od. ξ΄. v. 292. *inter*, εἰς τοὺς ἥρωας κατιλέγη Lucian. in Scythâ. In inscriptionibus, *in vituperium* vel *in laudem*: εἰς Ἀσώτους Epigr. ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα Homer. *de*, εἰς Χριστὸν λέγω Ephes. 5. 32. *in*, εἰς ἐκκλησίαν καθίζομαι Xenoph. (sic εἰς κοίτην ἐστι Luc. 11. 7.) *pro*, εἰς ἐλάχιστον *pro minimo*, 1. Cor. 4. 3. *more*, τοῖς τείχεσι ἐνθεπίζει εἰς τὸ ἑταιρικόν Lucian.

In compositione significat *in*, εἰσάλλομαι insilio, εἰσορέω *inspicio*; *ad*, εἰσπλέω *adnavigo*; *intra* vel *intro*, εἰσαγωγὴ *introductio*; *ex*, εἰσακούω *exaudio*. Aliam inducit significationem, εἰσφορὰ *vectigal*, &c.

Genitivo vel Accusativo διά.

Διά cum Genitivo: *per*, διὰ ἁμαρτίας ὁ θάνατος Rom. 5. 12. *per*, *in jurando*, διὰ πυρὸς ὀμνύειν Demosth. *per*, *à*, διὰ τοῦ πνεύματος 1. Cor. 12. 8. *cum*, διὰ μέλανος γράψαι 3. Joan. v. 13. *post*, διὰ δυεῖν ἡμερῶν Dioscor. sic δι' ἡμερῶν Marc. 2. 1. *propter*, δι' ἡμῶν ἀνθρωπότητα ὁ θεὸς ὑπέστη Nazianz. sic δι' ὧν 2. Pet. 1. 4. *in* (cum ablativo) ἡ κύρωσις τῆς ῥητορικῆς διὰ λόγων ἐστι Plato. *in*, *pra*, διὰ χειρῶν ἔχουσι τὴν πολιτείαν Aristot. *in* (cum accusativo,) ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ Act. 3. 16. *in*, *ad*, διὰ λόγων ἐλθεῖν Plutarch. διὰ μάχης ἰέναι Thucyd. *inter*, ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων Il. μ΄. v. 104. *pro*, δι' οὐδενὸς ποιεῖν Sophocl. *ad*, κατίδυσε διὰ τειπέδων Hom. hymn. in Apoll. v. 143. *usque ad* διὰ τέλους Isocrat. *ex*, βρώματα διὰ γάλακτος καὶ μέλιτος γινόμενα Athen. sic διὰ τοῦ στόματος Matth. 4. 4. *alternationem*, διὰ τρίτης Lucian. διὰ χρόνου λέγειν Æschyl.

Cum accusativo: *propter*, τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον Marc. 2. 27. *per*, διὰ τοὺς θεοὺς ἐσώθην Demosth. sic διὰ τὸ αἷμα Apocal. 12. 11. *in*, νόμοι δι' αἰθέρα τεκνωθέντες Soph. in Tyranno. *contra*, δι' Ἀθηναίους μῖσος εἶχε Thucyd. *inter*, φύγης διὰ πέτρας Apollon. l. 2. v. 422.

In compositione significat *di* vel *dis* διαφωνέω *dissono*; *per*, διαμένω *permaneo*; *trans*, διέρχομαι *transeo*; *de*, διαγράφω *describo*; *circum*,

circum, διαδέω *circumligo*; *ex*, vel *post*, διαδέχομαι *excipio*; *ob* vel *contra*, διαβάλλω *obtrecto*; *distinctionem*, διάχρυσος *auro intertextus*; *augmentum*, διαπρεπὴς *valdè decorus*; *diminutionem*, διαμειδιάω *subrideo*; *immorationem*, διαβουλεύομαι *delibero*, διαγίνομαι *persevero*. *more*, διευριπίζω *more Euripi reciprocor*. Alias inducit significationes, διάψαλμα *pausa inter cantandum*, διαφέρω *excello* &c.

Genitivo, Dativo, vel Accusativo junguntur, ἀμφὶ, ἀνὰ, ἐπὶ, κατὰ, μετὰ, παρὰ, περὶ, πρὸς, ὑπὲρ, ὑπό.

Ἀμφὶ cum Genitivo; *de*, ἀμφὶ ἀστέρων γραφή Lucian. *circa*, ἀμφὶ πόλιος οἰκέουσι Herodot. *propter*, μάχεσθον Πίδακος ἀμφ' ὀλίγης Il. π'. v. 825. *per*, *in obtestando*. Φοῖβε ἄμφι--- Λίσσομαι Apollon. l. 2. v. 216 *supra*, ἀμφὶ πόνε ὁ πόνος Herodot. *ad*, ἀμφὶ δὲ πυγμαχίης ὤρτο ἀέθλος Ἰδομενῆος Quint. Smyrn. l. δ'. v. 284.

Cum Dativo, ferè apud poetas: *circum*, *circa*, ἀμφὶ δέ σοι ναίουσι Il. π'. v. 235. ἀμφ' ὤμοις βάλετο ξίφος Il. λ'. v. 29. *de*, ἀμφὶ τῷ θανάτῳ αὐτῆς ἐκφέρεται λόγος Herodot. *pro*, ἀμφ' Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι Il. γ'. v. 70 *pro*, *propter*, ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι δαίεται ἦτορ Od. α'. v. 48. *prope*, ἥειπεν ἀμφ' αὐτῷ Il. δ'. v. 493. *apud*, *cum*, Τεῦκρον ἀμφί σοι λείψω Sophocl. *per*, ἀμφὶ κλίμαξι κατῄειον Quint. Smyrn. l. ιγ'. v. 54. *per*, *à*, εἵλετο ἀξίνην δ' ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ Il. ν' v. 612. *contra*, λόγους ἀνέσπα, τοὺς μὲν Ἀτρειδῶν κάτα, Τοὺς δ' ἀμφ' Ὀδυσσεῖ Sophocl. *post*, ἀμφὶ δ' ἄρ αὐτῷ Ἄλλοι ἕποντο Quint. Smyrn. ιγ'. v. 49. *inter*, ἀμφὶ σφίσι πένθος ὄρωρε idem l. α'. v. 16. *super*, κάββαλεν ἄνδρα κατὰ χθονὸς, ἀμφὶ δ' ἄρ αὐτῷ ἕζετο idem l. δ'. v. 230. *cum*, πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι Hesiod.

Cum Accusativo: *circa*, ἀγρόμενοι Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα Il. η'. v. 135. *circa*, *commorationem*, ἀμφὶ δεῖπνον ἔχω Xen. *circiter*, ἀπέθανον ἀμφὶ τοὺς μυρίους idem. *prope*, *juxta*, ἀμφὶ δὲ κῶλον Φάσγανον ἐρράλατο Il. π'. v. 318. *propter*, *de*, νεῖκος ἐπήχθη Ἀμφὶ βοηλασίην Il. λ'. v. 671. *ad*, ἀμφ' ἅλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς Il. α'. v. 409. *ad*, *relationem*, τὰ ἀμφὶ τὸ ἄριστον Thucyd. *de*, νόμους τοὺς ἀμφὶ θυσίαν κατασταθέντας Hal carn. l. 7. *cum*, ἐσλδόμενος πονέεσθαι ἀμφ' Αἴαντα πελώριον Quint. Smyrn. l. δ'. v. 264. *inter*, ἀμφὶ νεκροὺς Idem l. γ'. v. 93.

In compositione significat, *circum*, ἀμφιβάλλω *circumjicio*; *utrinque* ἀμφίστομος *anceps*, ἀμφίβολος *ambiguus*; *augmentum*, ἀμφήλιξ *adultus*; *diminutionem*, ἀμφίλυκος *sublustris*; Aliam inducit significationem, ἀμφιπονέω *consumo* &c.

Ἀνὰ cum Genitivo rariùs; *circum*, ἔλεν δ' Ὀρυθάονα δίιον ἀνὰ κρατερῷοιο τυχήσας Quint. Smyrn. l. γ'. v. 150. 151.

Cum Dativo apud poetas; *cum*, χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ Il, α'. *in*,

135. ἀνὰ χερσὶν ἔλασα Hom. hymn. in Apoll. v. 318. ἀνὰ μέσον Constant. *super*, εὗδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ Il. ξ'. v. 352.

Cum Accus. *per*, ἀνὰ στρατὸν Il. α'. v. 10. sic ἀνὰ μέσον Marc. 7. 3. *per, in numerando*, στρατιώτας ἐξιέναι κελεύει, ἀνὰ πέντε Viger. *per, cum*, ἐλάσας τὸν ἵππον ἀνὰ κράτος Halic. *circa*, κυκλοῦντα μάχλυν ἀνὰ κυδιάνειραν Il. ξ'. v. 155. *in*, οἱ τὰ μὲ λόγια τοῦ Θεοῦ ἀνὰ στόμα ἔχουσι Clemens Alexand. sic ἀνὰ μέσον ἔσπειρε Matth. 13. 25. *inter*, συνεμίσγε ἀνὰ πρώτους Xiphilin. sic διακρῖναι ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ 1. Cor. 6. 5. *contra*, ἀνὰ ποταμὸν διεκόμισαν Halicarn. *ad, in*, Ἐκτορέοις ὠκέες ἵπποι Ἦλθον ἀν' ἰωχμὸν Il. θ'. v. 89. προφθῆναι ἀν' Ἑλλάδα Od. δ. v. 80. *ad, secundùm*, ἀνὰ τὸν αὐτὸν λόγον Clemens Alexand. *super*, θῆκεν ἀνὰ μυρίκην Il. κ'. v. 466. *apud, propè*, μὴ σύ γε θάσσεσθαι ἀλκῆς Νῆας ἀνὰ γλαφυρὰς Il. ό. vers. 488. *progressum & vicissitudinem temporis*, πόλεις ἀνὰ χρόνον ἀφηρέθησαν Dionys. Halic. ἀνὰ μίαν 2. Regum. cap. 6. Significat etiam (sine casu plerumque) *circiter*, ἀνὰ μετρητὰς δύο Joan. 2. 6. *sigillatim vel singuli*, ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον Matth. 20. 9. *distributionem æqualium* (præcipuè apud medicos,) κινναμώμου καὶ νάρδου ἀνὰ οὐγγίαν μίαν Viger.

In compositione signif. *re, retro*, ἀναβοάω *recurro*; *re, rursus, sursum*, ἀνάστασις *resurrectio*; *re, rursus, deorsum*, ἀναπίπτω *recido*; *re, seorsim*, ἀναχωρέω *recedo*; *re, contra*, ἀνανεύω *renuo*; *ad*, ἀνάκειμαι *accumbo*; *ad, sursum*, ἀναβαίνω *ascendo*; *e, ex*, ἀναδύομαι *emergo*, ἀναθλίβω *exprimo*; *ab, abs*, ἀνακλύζω *abluo*; *dis, di*, ἀνακρίνω *dijudico*; *per*, ἀναμένω *permaneo*; *sub*, ἀνώγαιος *subterraneus*; *sub, clam*, ἀναρπάζω *surripio*; *sub, vice*, ἀνάδοχος *susceptor, fidejussor*: *in, intro* ἀναγωγὴ *introductio*. Alias inducit significationes, ἀναγινώσκω *lego*, ἀναδύομαι *recuso*, ἀνάλογος *ejusdem rationis*, ἀναιρέω *interficio*, interdum *respondeo*, ἀναβάλλομαι interdum *incipio*.

Ἐπὶ cum Genitivo: *super*, ἐφ' ἵππου περιῆγε αὐτὸν Xen. *supra*, ὁ ἐπὶ πάντων Rom. 9. 5. *in* (cum ablativo,) βοῦς ἐπὶ γλώττης Proverb. (cum accusativo,) ἄγειν ἐπὶ φάλαγγος Xenoph. *penès*, ἐπὶ δήμου ἐστὶ Demosth. *ad*, ἀναχώρησαν ἐπ' οἴκου Thucyd. ἐπὶ σκοποῦ πέμπειν Lucian. empt. librorum. *coram*, ἐπὶ τοῦ βήματος Act. 25. 10. *apud, cum*, ἀεὶ ἐπ' ἐμαυτοῦ λέγω Lucian. Rhet. sic εὔχεσθε Σιγῇ ἐφ' ὑμείων Il. η. v. 195. *juxta*, ἐπὶ τῆς θαλάσσης Joan. 21. 1. *versùs*, ἐπ' Αἰγύπτου ῥέειν Thucyd. *contra*, ἐπὶ Θρᾴκης στρατείαν παρασκευάζεται idem. *erga*, ἐπὶ τῶν δεομένων χρηστὸς Chrysost. *de*, ἐπὶ παιδὸς λέγων Plato. *per*, καὶ ἐντεῦθεν ἐπὶ Θρᾴκης ἐχώρει Zosimus. *per, in numerando*, ἐπὶ τριῶν, ἐπὶ τεσσάρων τάττεσθαι Viger. *per, tempus*, ἐφ' ἱκανὰς ἡμέρας idem. *per, in obtestando*, πίστεις δοὺς ἐπὶ θεῶν Halicarn.

1.5. *per*, *ex*, οὐδὲν ἐμὲ δεῖ ἐπ' ἐμαυτοῦ λέγειν Halicarn. *propter*, ἐφ' ἡδονῆς πάντα ποιοῦντες Xenoph. *intra*, ἐπὶ νύκτης ἐσαν ἕκαστοι Quintil. δ'. v. 506. *præ*, *ex*, μόνῃ τῇ πόλει ὡς κυρίως ἄν τις φαίη συμβῆναι ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν Aristid. Paneth. *post*, τοὺς ὑπασπιστὰς διαβαίνειν ἐκέλευσε καὶ ἐπὶ τούτων τὰς τάξεις τῶν Μακεδόνων Arrian. *more*, ἐπὶ Μανδραβούλου χωρεῖ τὸ πρᾶγμα Lucian. *ab*, *officium*, ὁ ἐπὶ τῶν ἱππέων Demosth. pro coronâ. sic ὁ ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος Act. 12. 20. *tempore*, ἐπὶ Κρόνου Lucian. Rhetorum magist. sic ἐπὶ Ἐλισαίου Luc. 4. 27.

Cum Dativo: *super*, ἐπὶ χθονὶ Il. ά. v. 88. *supra*, νεκροὶ τετρακόσιοι ἐπὶ χιλίοις Plutarch. *in*, μέζον ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον Pythagor. *in potestate*, ἐπὶ τῷ βασιλεῖ τὰ τῶν ὑπηκόων Plato. 2. de repub. *in*, *ad*, βωμὸν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης Il. ά. v. 437 *in*, cum significatione *successionis*, βασιλεῖς ἐπὶ παισὶ τελευτήσαντες Herodi. τεθνήξεται ἐπ' ἐμοὶ κληρονόμῳ Lucian. *ad*, ἐπ' ἐνδεξίᾳ ὁδὸς Xenoph. *propter*, ταῦτα ποιεῖν ἐπὶ τῷ κέρδει idem. *propter*, *ad*, κτισθέντες ἐπὶ τοῖς ἔργοις ἀγαθοῖς Ephes. 2. 10. *post*, ὄγχνη ἐπ' ὄγχνῃ γηράσκει Od. ή. v. 120. *pro*, ἐπὶ πολλῷ ἐπριάμην Lucian. *contra*, πολλὰ οἱ μάστρωποι ἐπὶ τοῖς νέοις μηχανῶνται idem. sic τρεῖς ἐπὶ δυσὶ καὶ δύο ἐπὶ τρισὶ Luc. 12. 52. *juxta*, ὁδῷ ἐπὶ οἰκία ναίων Il. ζ'. v. 15. *apud*, ὀλέσῃ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν Il. β'. v. 3. *cum*, παλλακὴν ἔδωκαν αὐτῷ γυναῖκα ἐπὶ προικὶ Liban. *cum*, *præter*, ὅταν κάρδαμον ἐσθίωσιν ἐπὶ τῷ σίτῳ Xenoph. *coram*, ἐπὶ τοῖς βασιλεῦσι Apoc. 10. 11. *ex*, ἐπὶ νόμῳ γίγνεται Plato. *à*, *ex*, ἐπὶ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον Luc. 5. 5. *præ*, *ad*, ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι Il. β'. v. 788. *per*, ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος Act. 3. 16. *per*, *tempus*, ἐπὶ τρισὶν ἔτεσιν ἐπολιόρκησε τὴν Σαμάρειαν Zonaras. *sub*, μυθολογοῦσιν ὡς ἐπὶ ταύτῃ (πλατάνῳ) ἐμίγη τῇ Εὐρώπῃ Ζεὺς Theophrast. *de*, ἐπὶ βελτίονι λόγῳ ἀποπεμπόμενος Thucyd. ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Luc. 1. 59. *de nomine*, Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ κτισθεῖσαν πόλιν Herodian. *ab*, ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ Il. ύ. v. 315. *tempore*, ἐγένετο Ἀλκμαίων ἐπὶ γέροντι Πυθαγόρᾳ Aristot. νῦν δείξατε ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὕδατι Demosth. pro coronâ. *reatum*, κακοῦργος ὁ ἐπὶ θανάτῳ idem.

Cum Accusativo: *super*, ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ τὸν ὄνον Matth. 21. 5. *supra*, ῥὶς ἐπὶ χεῖλη Theocrit. *ad*, ἐπὶ ἴδιον ἐξέραμα ὁ κύων Proverb. ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία Luc. 10. 9. *ad*, *apud*, καθίζειν ἐπὶ τὴν ἑστίαν Thucyd. sic καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον Matth. 9. 9. *ad*, *versus*, ἐπιστρέψαι ἐπὶ τὸ δόρυ Polyb. ἐπ' ἀνατολὴν Dionys. v. 222. *ad*, *circiter*, μεῖνατ' ἐπὶ χρόνον Il. β'. v. 299. sic ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐννάτην Act. 3. 1. *ad*, *intra*, ὅσον ὁλκὰς ἐπὶ τρίτον ἦμαρ ἀνύσαι Dionys. v. 155 *usq*; *ad*, νοσήσαντα ἐπὶ θάνατον Dion. 10. *contra*, ἐπὶ τὰς ἡδονὰς στρατεύεσθαι δεῖ Lucian. sic ἐφ' ἑαυτὴν Luc. 11. 17. *in*, (cum accu-

accusat.) πεποιθότες ἐπὶ κύριον Psalm. 125. v. 1. ἐπὶ τὸ χεῖρον ἅπαντα ὑπολαμβάνειν Aristot. in, super, βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ Luc. 1. 33. *sub*, ἐπὶ τὴν ἕω Thucyd. sic ἐπὶ τὴν αὔριον Luc. 10. 35. τὴν πόλιν ἐφ' ἑαυτὸν ποιήσασθαι Viger. *propter*, ἐπὶ σοὶ ἀλγῶ 1. Sim. 9. ἐπὶ βοῦν ἵππῳ Od. γ'. v. 421. *inter*, εὐκλείη τ' ἀρετή τε ἐπ' ἀνθρώπους Od. ξ'. v. 403. *per*, βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον Il. β'. v. 665. *per, in jurando*, ἐπὶ Στυγὸς ὄμβριμον ὕδωρ Hom. hymn. in Mercur. v. 516. *à, in*, αὐτὴν ἐπ' ἀριστέρ' ἔχοντες Od. γ'. v. 1 1. χέλυν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔεργων Hymn. in Merc. 153.

In compositione significat *in*, ἔπειμι *insum*, ἐπιφέρω *infero* : *in, super*, ἐπιγραφὴ *inscriptio* : *in, contra*, ἐπαρῶμαι *imprecor* : *ad*, ἐπᾴδω *accino* : *super*, ἐπιβιόω *supervivo* : *post*, ἐπιμηθεύομαι *post factum consulo* : *præ* vel *super*, ἐφίστημι *præficio* : *propè*, ἐπίτοκος *vicina partui* : *re*, ἐπισκευάζω *reficio* : *sub*, ἐπιμάστιδιος *puer sub mammis*, *proclivitatem*, ἐπίνοσος *morbis obnoxius* : *augmentum*, ἐπίδηλος *valdè manifestus* : *diminutionem*, ἐπιψαύω *leviter attingo* : *dimidium*, ἐπόγδοος *sesquioctavus* : *contrarium*, ἐπιορκέω *pejero* : Alias inducit significationes ἐπιτιμάω *reprehendo*, ἐπιτρέπω *permitto*, ἐπιδίδωμι (sæpe) *cresco*.

Κατὰ cum Genitivo: *contra*, κατὰ Χριστοῦ Psalm. 2. 2. *de*, κατὰ τοῦ θεοῦ 1. Cor. 15. 15. *de, deorsum*, κατὰ πετρῶν ῥίπτειν Plutarch. *è* vel *ex*, κατὰ τοῦ τείχους καταχρεμάσας Herodot. κατὰ πίδακος ὕδωρ κατείβετο Quint. Smyrn. l. 2. v. 576. *in*, (cum ablativo) ἄφωνα τὰ καθ' ὕδατος διαιτώμενα Lucian. *in, super*, κατὰ γῆς πίπτειν Halicar. sic κατὰ τῆς κεφαλῆς Marc. 14. 3. *in, ad*, κατὰ σκοποῦ τοξεύειν Herodian. sic ἡ κατὰ βάθους πτωχεία 2. Cor. 8. 2. *per*, εἰσὶ κατ' ὄρος Od. ζ'. v. 102. (sic καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας Luc. 23. 5. *per, in jurando*, κατὰ κυνῶν καὶ χηνῶν ὀμνύουσι Lucian. sic καθ' ἑαυτοῦ ὤμοσε Heb. 6. 13. *sub*, ἔδυ κατὰ γῆς Lucian. *ad*, πόδας ἔσφιγγεν κατὰ γαστέρος Hom. Batrachom. v. 81. *circa*, κατ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς Od. π'. 344. *à* vel *post*, κατὰ νώτου γενόμενοι Halicarn. *tempore*, κατὰ Λυσίου Hermog.

Cum Dativo apud poetas: *à, ab*, κατὰ δέ σφι κελαινὸν αἷμ' ἀπολείβετ' ἔραζε Hesiod. *in, intra*, κατὰ συφεοῖσιν ἔεργνυ Od. κ'. v. 238. *inter*, τὰ μὲν δασόμεθα κατὰ σφίσι Apollon. l. 3. v. 908.

Cum Accusativo: *secundùm*, κατὰ Ματθαῖον. *secundùm, ad*, κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος Colos. 3. 10. *secundùm, more*, κατ' Εἰλειθυίαν μαιώσεταί σε Lucian. *secundùm, pro*, κατὰ δύναμιν Plato. *circa*, κατὰ στῆθος περονᾶτο Il. ξ'. v. 180. *circa, immorationem*, οἱ κατὰ μουσικὴν Plato. *circiter*, κατ' ἐννεακόσια ἔτη Constant. *prope*, Κορίνθιοι κατὰ τὰς Ἀθηναίων ναῦς εἶχον Thucyd. sic ἀκρότατον κατὰ χαλκόν Il. η'. v. 164.

v. 246. *apud*, καθ' ἑαυτοὺς ἀναλογιζόμενοι Herodian. sic τῶν κατ' Ἰουδαίους ἐθῶν Act. 26. 3. *ad*, ἵκοντο κατὰ στρατὸν Il. α'. v. 484. sic ἦλθε κατ' αὐτὸν Luc. 10. 33. *ad*, *versus*, κατὰ Βορέαν ἑστηκὼς Thucyd. *in*, (cum ablativo) κατ' ὄναρ Matth. 1. 20. *in*, (cum accusativo) καθ' ἕνα πάντες γενόμενοι Halicarn. κατ' αὐτοὺς αἱ ἐν ὄρει Il. π'. v. 646. *penès*, καθ' ὑμᾶς ἐγένετο ἡ νίκη Lucian. *inter*, κατὰ ῥωπήϊα πυκνὰ Κείμεθα Od. ξ'. v. 473. *intra*, κατὰ τείχεα λαὸν ἔελσαι Il. φ'. v. 295. *coram*, *ob*, κατ' ὀφθαλμοὺς σοι λέγει Aristoph. *per*, οὔτησεν κατὰ γαστέρας εἰς μέσον ἧπαρ Hom. Batrachom. v. 203. αὕτη καθ' αὑτὴν ἀσθενής ἐστι Demosth. *per*, *cum*, κατὰ κράτος ἀρχόμενοι Thucyd. sic κατ' ἐξουσίαν ἐπιτάσσει Marc. 1. 27. *à*, κατὰ πόδας, κατ' ἴχνος ἕπομαι Lucian. *ex*, ἔῤῥει δ' αἷμα κατ' ὠτειλὴν Il. ρ'. v. 86. sic κατὰ ἀνάγκην Philem. v. 14. *propter*, κατὰ κλέος ἥκω πρός τινα Lucian. in Rhet. magistro. κατὰ θεὸν ἀφίξονται Halicarn. sic καθ' ὑστέρησιν Philip. 4. 11. *quoad* vel *respectum*, τὰ κατὰ Γάλβαν Plutarch. *quantum*, *ad*, vel *de*, κατὰ ἀτιμίαν λέγω 2. Cor. 11. 21. *tempore*, καθ' ἡμᾶς ἐγένετο Sophocl. *sigillatim*, *singulis*, κατὰ μῆνα Demosth. sic κατὰ μίαν σαββάτων 1. Cor. 16. 2. *distributionem*, κατ' ἄνδρα Plutarch. κατὰ φῦλα, κατὰ φρήτρας Il. β'. v. 362. Legitur cum nominativo, εἷς καθ' εἷς Marc. 14. 1

In compositione significat *de*, καταπέσσω *decoquo* : *de deorsum*, καταβαίνω *descendo* : *contra*, κατειπεῖν *contradicere* : *secundum*, *ex*, καταθύμιος *animogratus* : *circum*, καλύπτω *circumtego* : *ad*, κατάφημι *affirmo* : *re*, κατακρύπτω *reprimo* : *dis*, καταλύω *dissolvo* : *augmentum*, καταφάγω, κατεσθίω *avidè deglutio*, κατασπουδάζω *diligenter studeo* : *diminutionem*, καταγυιόω *enervo* : Alias inducit significationes, καταστρέφω *finio* vel *desino* : καταφρονέω *contemno*.

Μετὰ cum Genitivo : *cum*, *simul*, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός Matth. 1. 23. *cum*, *contra*, μετὰ τοῦ ἀρνίου πολεμήσουσι Apocal. 17. 14. *cum*, *in*, ποίει μηδὲν μετ' ὀργῆς Isocrat. *cum*, *à*, χαῖται ἐῤῥώοντο μετὰ πνοιῇς Il. ψ'. v. 367. *in*, μετὰ πολλῆς ἐνδείας ἐτράφης Demosth. de cor. *super* vel *in*, ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν Apocal. 1. 7. *erga*, ἔλεος μετ' αὐτοῦ Luc. 10. 37. *per*, μετ' αὐτῶν Act. 15. 4.

Cum Dativo, ferè poeticum : *in*, μετὰ χερσὶν ἔχων τὴν λύραν Lucian. θανεῖν μετὰ κύμασι Hesiod. *cum*, ἀριθμὸν ἔθεντο μετὰ σφίσιν Apollon. *cum*, *per*, μετὰ χερσὶν ἐρύσατο Il. ε'. v. 344. *inter*, τὰ μὲν ἐνδάσαντο μετὰ σφίσιν Il. α'. v. 368. *inter*, *intra*, μετὰ σφίσι πῆμα πιθόντες Il. λ'. v. 413. *cum*, vel *inter*, μετὰ προμάχοισι πέτοντο Il. ι. v. 11. *post*, Οὖτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἑτάροισι Od. ι. v. 369. *ad*, ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσιν εἶμι Apollon.

Cum Accusativo : *post*, μετὰ τὸν πόλεμον συμμαχία Plato. *in*,

cum

(cum Ablat.) βάκτρον ἦν αὐτῷ μετὰ χεῖρας Herodian. Sic Orph. de Crystallo.v.4. *in*, (cum accusat.) βίβλον μετὰ χεῖρας εἰληφὼς Eulalius. ὅς με μετ᾽ ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει Il. β΄. v. 376. *in*, *super*, μετ᾽ ὅμιλον ἔπιπτον Δράγματα Il. σ΄. v. 552. *per*, νύκτας τε καὶ μεθ᾽ ἡμέραν Herodian. *præter*, Δαναοῖσιν ἀείσηε μετέασι Καὶ μετ᾽ Ἀχιλλῆα Il. ή. v. 228. *inter*, μεθ᾽ ὁμήλικας ἔμμεν᾽ ἄριστον Od. π΄. v. 418. *ad*, ἀλλ᾽ ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Il β΄. v. 163. *contra*, ἤλιτε μετ᾽ ἀθανάτους μάκαρας Hesiod. *propter*, τὴν ποτε Νηλεὺς Γῆμεν ἑὸν μετὰ κάλλος Od. λ΄. v. 281.

In compositione significat *trans*, μεταφέρω *transfero* : *re*, *retro*, μεταπίπτω *recido*, μεταστρέφω *reverto* : *post*, μετάφρενον *dorsum*, μεταδόρπια *postcænia* : *cum*, *con*, μετέχω *cum aliquo habeo, participo*, μεταδίδωμι *communico*: *cum* vel *post*, μετοίχομαι *eo cum aliquo* vel *post aliquem*: *ad*, μετέρχομαι *accedo* : *inter*, μέτειμι *intersum* : *di*, μεθίημι *dimitto* : *mutationem*, μετανοέω *resipisco*, μεταπαιδεύω *aliter instituo*, μεταδιδάσκω *dedoceo* : *sursum*, μετέωρος *sublimis* : *augmentum*, μεταπρέπω *excello*. Alias inducit significationes, μεταχρόνιος *sublimis*, μεταπέμπω *accerso*, μέθοδος *ordo sive ratio rerum docendarum*, μεταπορεύομαι, μετέρχομαι, μέτειμι (interdum) *ulciscor*.

Παρὰ cum Genitivo : *à*, *ab*, παρὰ Κυρίου ἡ βοήθειά μου Psalm. 121. 2. *è*, *ex*, ῥηξάμενος παρὰ μηρός Il. λ΄. v. 602. *de*, μηδ᾽ ἄλλου παρὰ δαιτὸς ἐδοις σκυβάλισμα Phocyl. *præ*, ἔχει τιν᾽ ὄγκον Ἄργος Ἑλλήνων πάρα Euripid. Phœniss. *præter* vel *contra*, οὐδὲν παρὰ λόγου ποιεῖ σοφός Rhen. *post*, παρ᾽ ἡδονῆς λύπη Adag. *ad* vel *propè*, παρὰ κροτάφων τε παρειαί Hom. hymn. in Solem. v. 11. *ad*, *comitatum* vel *relationem*, τὰ παρ᾽ αὐτοῦ Chrysost. οἱ παρ᾽ αὐτοῦ Marc. 3. 21. *apud*, παρὰ θεῶν καὶ ἀνθρώπων τῷ ἀδίκῳ παρεσκευάσθαι βίον Plato de leg.

Cum Dativo : *apud*, παρὰ τῷ κυρίῳ ἔλεος Psalm. 130. 7. *propè*, *juxta*, παρὰ κακῷ ἐσθλὸν ἔθηκε Od. ό. v. 487. *à*, φιλέεσθε παρ᾽ αὐτοῦ Il. ν΄. v. 627. Sic παρὰ θεῷ ἐκλεκτὸν 1. Pet. 2. 4. *in*, (cum ablat.) ἔστι καὶ παρ᾽ ἐμοί τις ἐμπειρία Demosth. de coronâ. ἧμαι παρὰ ἔργῳ Od. φ΄. v. 239. *in*, *penès*, παρὰ σοί ἐστι Lucian. Icarom. *in*, (cum accusat.) παρὰ ποσὶ κάππεσε θυμός Il. ό. v. 280. *ad*, ἰέναι παρὰ τῷ Τισσαφέρνει Xenoph. (sic παρὰ ἁμαρτωλῷ εἰσῆλθε Luc. 19. 7.) ἵδρυσιν παρὰ δαιτὶ Od. γ΄. v. 37. *cum*, παρ᾽ αἰνέρι τῷδε δαμῆναι Il. ρ΄. v. 421.

Cum Accusativo : *contra*, παρὰ τὸν νόμον Act. 18. 13. *præter*, παρὰ τὸ διατεταγμένον Luc. 3. 13. *supra*, παρ᾽ δύναμιν Il. ν΄. v. 787. *sic* ὡραῖος παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων Psalm. 45 3. *juxta*, κολοιὸς παρὰ κολοιὸν ἱζάνει Aristot. *ultra* vel *trans*, παρὰ τὸν ποταμὸν ἔφυγον Plutarch. *ex*, *extra*, παρὰ τὸ δεινὸν γενόμενος idem. *ad*, δεῦρο παρ᾽ ἡμᾶς

ὑμᾶς φοιτᾷ Plato. *ad, relationem*, οἱ παρ' Εὔανδρον Ἀρκάδες Plutarch. *præ*, τί γὰρ ἄλλη τί δὲ κάλλος, παρὰ τὰς θεοῦ μερίμνας; Synes. hymn. 9. *circa, immorationem*, οἱ παρὰ τὰ μαθηματικὰ Lucian. *post*, παρὰ τὰ στροφνὰ ὁ οἶνος γλυκύτερος Aristot. *infra*, ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους Psalm. 8. 5. *in*, (cum ablat.) παρὰ τὸ γῆρας κακοπραγεῖ Aphthon. *in, penès*, τὸ παρ' ὑμᾶς Viger. *in*, (cum accusat.) παρὰ τὸ βέλτιστον μεταποιεῖν τὴν γνώμην Plutarch. *propter*, θεὸς ἐδόκουν παρὰ τὸ μέγεθος τῶν πραγμάτων Lucian. de Alexandro. sic παρὰ τοῦτο 1. Cor. 12. 16. *pro*, παρ' οὐδὲν ἡγοῦμαι Demosth. de coronâ. *pro, secundùm*, παρὰ τὰ μεγέθη τῶν τραυμάτων ὄγκοι μείζους γίγνονται Philo. *à, ab*, ἡγοῦμαι παρὰ τοῦτο σωτηρίαν εἶναι Plato. frequentiùs in hujusmodi etymologiis γραμματικὸς παρὰ τὰ γράμματα. *per*, εἴ τις ἐνεδέχετο παρὰ τοὺς παρόντας καιροὺς Demosth. de coronâ. *inter*, cum casu per gerundium ferè exposito, διαλέλει παρὰ τὸν πλοῦν Lucian. & παρὰ τὸ δεῖπνον αὐλεῖ Plutarch. *cum*, ἡ σιτοπομπεία παρὰ πᾶσαν φιλίαν ἄχει τοῦ Πειραιῶς κομίζεται Demosth. de coronâ. *minus*, παρ' ἕνα Lucian. sic παρὰ μίαν 2. Cor. 11. 24. *alternationem*, ἡμέραν παρ' ἡμέραν Demosth. πληγὴν παρὰ πληγὴν ἑκατέρῳ ἐντείνω Aristoph.

In compositione significat *ad*, πάρειμι *adsum*: *in, contra*, παράνομος *injustus*: *prope, ad*, παρακάθημαι *assideo*; *prope, ferè*, παράμεσος *ferè medius*: *prope, apud*, παραμένω *apud aliquem maneo*: *præter*, παραπλέω *prænavigo*: *trans*, παρέρχομαι *transeo*: *ab* vel *procul*, παραπλάζομαι *aberro*: *sub, clam*, παρεισδύω, παρεισέρχομαι *clam accedo, irrepo*: *perperam* vel *malignitatem*, παρακούω *perperam audio*, παραλογίζομαι *falsâ argumentatione utor*: *simul*, παραβασιλεύω *simul regno*: *comparationem*, παραβάλλω *confero*: *augmentum*, παράτολμος *valdè audax*: *diminutionem*, παραίτιος *partim in culpâ*, interdum *utrumque*, παράσημος *illustris* vel *obscuræ notæ*; Alias inducit significationes, παρακαλέω *hortor, consolor*, &c.

Περὶ cum Genitivo; *de*, περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν Proverb. *de, contra*, δεδιὼς μή τι καὶ περὶ αὐτοῦ νεωτερίσειε Herodian. sic ἐγόγγυζον οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ Joan. 6. 41. *pro*, περὶ πάτρης τεθνάμεν Il. ό. v. 496. [Sic περὶ ἁμαρτιῶν ἔπαθε 1. Petr. 3. 18.] περὶ πολλοῦ, περὶ ὀλίγου &c. Isocrat. *propter*, περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε Joan. 10. 33. *in*, [cum ablativo] ἠρώτησεν, ὅ, τι χρὴ ποιεῖν περὶ τῆς ἐγχειρήσεως Viger. *in, super*, ἐστάωσα περὶ βωμῷ βεβαῶτα Od. ἑ. v. 130. *in, supra*, ἐξουσίαν ἔχειν περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος 1. Cor. 7. 37. *in, erga*, διάνοιαν ἔχειν περὶ τῶν ἀδικουμένων Demosth. *à, ab*, μεγάλην εἴληφε περὶ τῶν θεῶν τιμὴν Lucian. Halcyon. *præ*, Sæpe retracto accentu, περὶ vel πέρι πάν-

των ἔμμεναι ἄλλων Il. α. v. 287. *circum*, τετάνυσο περὶ σπεῖος γλαφυρεῖο Ημερὶς Od. ε. v. 68. *è, ex*, πολέμοιο περὶ συγεροῖο λίπωνται Il. τ'. v. 230. ἔχεις τι θάρσους τοῦδε τοῦ τάρβους πέρι Sophocl. *ad*, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος Σπεύσομεν Il. ρ'. v. 120.

Cum dativo: *circum*, *circa*, περὶ βωμοῖς χορεύειν Herodian. l. 5. στρεπτοὶ περὶ τῇ δέρῃ καὶ ψέλλια περὶ ταῖν χεροῖν Xenoph. παιδ. 1. *apud*, πολλοὺς ἀπέβαλον περὶ ταῖς ἁμάξαις Plutarch. in Anton. *pro*, *ae*, περὶ πάσῃ πόλει δεδιέναι Thucyd. *pro*, *propter*, περὶ τῇ παρ' ὤῃ βασιλικῇ φιλονεικεῖν Lucian. Astrol. χωόμενος περὶ βουσὶ Hom. hymn. in Mercur. v. 236. Apud poetas *ex*, ὃν περὶ κῆρι φίλει Od. ό. v. 245. *in*, (cum ablat.) ἀλύοντες περὶ θυμῷ Il. χ'. v. 70. *in* (cum accusat.) ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ Od. λ'. v. 423. πίπτοντα περὶ σφίσιν Apollon. *super*, περὶ ῥοδέοισιν ἐέρσῃ Τήκεται Apollon. Argon. l. 3. v. 1019. *à, ab*, περὶ δ' ἐρὶ πεπαρμένη Il. φ'. v. 577. *cum*, περὶ βουσὶν ὕπεσῃ Apollon. Argon. l. 3. v. 904. *inter*, ἔυπηλοι μελέοντο περὶ σφίσιν idem. ibid. v. 1171.

Cum Accusativo; *circa*, περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία Aristot. *circa*, *commorationem*, διατρίβειν περὶ τὸ κράτιστον τῆς φιλοσοφίας δεῖ Isocrat. *circiter* vel *ad*, περὶ ἀρίστου ὥραν ἧκον Xenoph. sic περὶ μεσημβρίαν Act. 22. 6. sæpius additâ particulâ που, εἰς ἔτος ἤδη περί που τὸ ὀγδοηκοστὸν ἐληλακώς Herodian. l. 7. *erga*, περὶ τοὺς γονεῖς τοιοῦτος γίνου &c. Isocrat. *contra*, περὶ τοὺς οἰκείους κακουργήματα περὶ ἢ τοὺς θεοὺς ἀσεβήματα Demosth. in Midiam. *ad*, ὡς ἔλθοιμι περὶ τοὺς φιλοσόφους Lucian Icarom. *ad*, *relationem*, τὰ περὶ ψυχήν Isocrat. *in*, περὶ τὴν ἀσθένειαν εἶναι Plato. *supra*, περὶ νόον ἐστὶ βροτῶν Lucian. *per* vel *in*, περὶ πάντα Titus 2. 7. *de*, ἀναμιμνήσκεσθαι περὶ τὰ ἀφροδίσια Plato. *quoad*, περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν 1. Tim. 1. 19. *instar*, περὶ δάκτυλον τὸ πάχος ἔχει Plutarch. *cum*, *societatem*, οἱ περὶ τὸν Παῦλον Act. 21. 8.

In compositione significat *circum*, περιάγω *circumduco*; *circa*, περικάρδιος *circa cor*; *in*, περιπίπτω *incido*; *re*, περιλείπω *relinquo*; *pro*, περιδίδωμι *do pro* (*aliquo*;) περιποιῶ *pro me facio*, *vendico*; *de*, *malignitatem* περιοράω *despicio*, *contemno*; *per*, περικαὴς *perustus*; interdum è, *ex* περιτρέπω *everto*, περιδύω *exuo*; *augmentum*, περικαλλὴς *admodum venustus*; περιδακρύω *ubertim fleo*; *excellentiam*, περιγίνομαι *superior sum*, *excello*; *utrinque*, περιδέξιος *ambidexter*: Aliam inducit significationem, περιηγέομαι *describo*, περίαλλα *vehementer* &c.

Πρὸς cum Genitivo; *à*, *ab*, πρὸς Διός εἰσιν ἅπαντες Od. ξ'. v. 57. *ex*, ξεῖνος ὅδε πρὸς ἠοίων ἢ ἑσπερίων Od. θ'. v. 29. πρὸς τῶν ἑαυτοῦ φίλων καθιστάναι τὰς ἡγεμονίας Diodor. l. 18. *ex*, *secundum*, πρὸς θυμοῦ Viger. *ex genere*, ἐλεύθερος καὶ πρὸς πατρὸς καὶ πρὸς τῆς μητρὸς Æschin. in Ctesiph. *de*, χρηστοῦ πρὸς ἀνδρὸς μηδὲν ὑπονόει κακόν Epicter.

picter. *de*, *deorsum*, ἔπεσε φλὸξ πρὸς τοῦ οὐρανοῦ V. T. *per*, *in obtestando*, vel *jurando*, πρὸς τοῦ Διὸς ἱκετεύω ὑμᾶς Demosth. in Ctesiphon. οὐκ ἐπιορκήσω πρὸς δαίμονος Il. τ'. v. 188. *coram*, πρὸς θεῶν ἀσεβὴς, πρὸς ἀνθρώπων αἰσχρὸς Xenoph. sic Il. α'. v. 339. *in*, *contra*, πρὸς ἀνδρὸς ἐχθροῦ ἐπιφέρων τὴν ψῆφον Halicarn. *pro*, Πρὸς ἐμοῦ λέγεις Lucian. *à pa te*, *secundùm*, πρὸς τινος τὴν ψῆφον τίθεμαι Demosth. ad Bœotum. *instar*, *loco*, πρὸς ὕβρεως λαμβάνειν Philo. *versùs*, πρὸς Βορέαο καταιβαταὶ Od. ν'. v. 110. *cum*, πρὸς ἐνδέκα βασιλέων βασιλεύουσι Herodot. *relationem*, οἱ πρὸς αἵματος Sophocl. *officium* vel *decorum*, τὸ ἀῤῥεπὸν οὐ πρὸς ἀνδρὸς καὶ ἐλευθέρου ῥήτορος Lucian. ἅπαντα λέγεις καὶ δρᾷς πρὸς σε Xenoph. *ad*, *in*, *pro*, cum significatione *commodi* aut *incommodi*, τοῦτό μοι πρὸς κακοῦ γίνεται Aristot. & πρὸς ἀγαθοῦ Galen. sic πρὸς τῆς ἡμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει Act. 27 34. Apud poetas *propè*, ἔνδυσι πρὸς μὲν ἁλὸς Κᾶρες Il. κ'. v. 428. *sub imperio*, πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνοις Il. ζ'. v. 456. *in*, ναίουσι πρὸς Ἤλιδος Od. φ'. v. 347. ποτὶ *ad*, ποτὶ πτόλιος πέτοντο Il. χ'. v 198.

Cum dativo: *ad*, νῦν ἔχειν πρὸς τοῖς ἑτέροις μείζοσι Diodor. ποτὶ γούνασι χεῖρας βάλλε Od. ζ'. v. 310. *ad*, *apud*, πρὸς κεφαλῇ Joan. 20. 12. πρὸς ταῖς πύλαις Lucian. sic εἱστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ Joan. 18. 16. *ad* vel *à*, *officium*, οἱ πρὸς ταῖς κύλιξι Herodian. l. 3. *ad*, *in*, *contra*, ἵνα ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξαν Od. γ'. v. 298. *præter*, πρὸς τοῖς εἰρημένοις Plutarch. in educ. Liber. *supra*, *ad*, ἑπτὰ πρὸς τοῖς ἐνενήκοντ' ἔτεσιν ἐβίωσε Lucian. Macrob. *cum* vel *apud*, πρὸς ἑαυτῷ σιωπῇ καθήμενος Plutarch. *in* (cum ablat.) πρὸς ταῖς ἀγκάλαις τὰ παιδία κομίζειν Idem. ὅλος εἰμὶ πρὸς τῷ πάθει Heliodorus. in (cum accusat.) ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ Il. α'. v. 245. *in*, *ad*, *commodum*, νομίζουσι τὴν ἀρετὴν πρὸς τῷ σφετέρῳ ἀγαθῷ πεφυκέναι Xenoph. *circa* vel *tenus*; πρὸς τοῖς μαστοῖς περιεζωσμένον Apoc. 1. 13. *sub*, πρὸς τῷ τέλει τοῦ βίου Lucian. *usque ad*, πρὸς τῇ καταβάσει Luc. 19. 37. *occupationem*, πρὸς λόγοις τοῖς δικαστικοῖς εἰμι Lucian. Apud poetas *cum*, πρὸς αἴσχεσιν ἄλγεα πάσχει Hesiod. Ἔργ. l. 1. v. 209. *super*, κεῖντο ποτὶ χθονὶ Il. φ'. v. 426. *à*, ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων Od. λ'. v. 423.

Cum accusativo; *ad*, πρὸς δ' ἔχοντ' ὁ φθόνος ἕρπει Soph. ὄνος πρὸς λύραν Proverb. *ad arbitrium*, πρὸς ἄλλον ζῆν Aristot. *usque ad*, φίλος πρὸς βωμὸν Plutarch. *quoad*, ἀὴρ ὕδατος ἀφέστηκε πρὸς τὴν καθαρότητα Plato. *in* (cum accusat.) πρὸς τὸ χεῖρον τὰ πράγματα ἀποῤῥεῖ Basil. *in* (cum ablat.) πρὸς κόλπον εὐζώνοιο τιθήνης ἐκλίνθη Il. ζ'. v. 467. *ad*, *in*, (cum ablat.) τὸ σῶμα πρὸς ἥλιον εἰς τὸ Αἰθιοπικὸν ἐπικεχρανκότες Lucian. *ad*, *in*, *commorationem*, ἐγένετο πρὸς τὸ καταστρατηγεῖν Plutarch. *penès*, πρὸς ἡμᾶς ἐστι καὶ τὸ καλῶς καὶ τὸ κακῶς ἀκούειν Philipp. ad Plutarch. *erga*, δεῖ ἤπιον εἶναι πρὸς πάντας 2. Tim. 2. 24.

1.24. *contra*, πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε Euripid. sic Act. 9. 15. *secundùm*, πρὸς τὰς ἀρετὰς τὰς τιμὰς νέμε Plutarch. sic ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα Luc. 12. 47. *apud*, ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεὸν Joan. 1. 1. *versùs*, κλαίεσκε πρὸς οὐρανὸν Il. θ΄. v. 364. *inter* τεκμήριον τῆς πρὸς ἡμᾶς φιλίας Isocrat. ad Demonic. ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς Luc. 9. 41. *circiter*, *ad*, εἰσῆλθε πρὸς ἡμέραν διαμεμετρημένην Demosth. καταπίπτει πρὸς τὴν σελήνην αὐξανομένην Lucian. Toxar. sic πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ Luc. 24. 29. *per*, φυσᾶν πρὸς ῥῖνας αἷμα Sophocl. *per*, *in jurando*, πολλοὶ πρὸς λάχανα ὀμνύουσι Suid. *per*, *ex*, *modum*, πρὸς ἔχθραν αἰτίαν τινὶ ἐπάγειν Demosth. de coronâ. πρὸς ὃ δύνασθε νοεῖν Ephes. 3. 4. *præ*, *comparationem*, πρὸς ῥόδα ἀνεμώνη Proverb. sic οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν Rom. 8. 18. *cum*, πρὸς βασιλέα γενόμενος σωθῆναι Isocrat. ὃς πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τεύχε᾽ ἄμειβε Il. ζ΄. v. 235. *cum*, *apud*, ἐλογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς Marc. 11. 31. *pro*, τὸν βίον πρὸς μικρὰ κέρδη διαλλάττουσι Aristot. *à*, *ab*, πρὸς τὰς πράξεις οὐκ ὄνος, οὐκ ὕπνος ἐκεῖνον ἐπεῖχε Plutarch. de Alexandro. *de*, ἐκεῖ πρὸς ταῦτα βουλευσόμεθα Xenoph. sic πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει Heb. 1. 7.

In compositione significat. *ad*, προσέρχομαι *adeo* : *ad*, *versùs*, πρόσβορρος *ad Boream situs* : *in*, προσδέομαι *indigeo* : *in*, *contra*, προσπαίζω *irrideo* : *propè*, πρόσγειος *terra proximus* : *con* προσομιλέω *conversor*, προσπάσχω *compatior* : *ob*, προσφορὰ *oblatio* : *simul* προσαπόλλυμαι *simul pereo* : *sursum*, προσάντης *arduus* : *insuper* προσδιηγέομαι *aliquid insuper narro* : *augmentum*, προσερεθίζω *vehementer lacesso* : *diminutionem*, προσψαύω *leviter attingo* : *nuper*, πρόσφατος *recèns occisus* : *in*, *super*, προστίθημι (interdum) σοι ζημίαν *impono tibi mulctam* Thucyd. Alias inducit significationes προστάττω *impero* : προσκρούω *impingo* : προστρέπω *supplico* ; προσφέρομαι (interdum) *vescor*.

Ὑπὲρ cum Genitivo ; *super*, γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς Proverb. *super*, *contra*, εἷς ὑπὲρ ἑνὸς φυσιοῦσθε 1. Cor. 4. 6. *supra*, ὑπὲρ τῶν κήπων ὄρος κεῖται Herodot. *de*, ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς in vitâ Demosth. *pro*, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε Rom. 5. 8. *pro*, *à*, *parte*, εἰ ὁ θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν τίς καθ᾽ ἡμῶν ; Rom. 8. 31 *pro*, *ex*, ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας Philip. 2. 13. *pro*, *vice*, ἐγὼ ὑπὲρ σοῦ τοῦτο ποιήσω Dem. sic ἵνα ὑπὲρ σοῦ διακονῇ μοι Philem. v. 13 *pro*, *per*, *in obtestando*, λίσσομ᾽ ὑπὲρ μακάρων Apollon. Argon. sic ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς ὑπὲρ τῆς ἐξουσίας τοῦ Κυρίου 2. Thessalon. 2. 1. *propter*, αἰσχύνομαι ὑπὲρ τοῦ Διὸς Lucian. sic ὑπὲρ βασιλείας πάσχετε 2. Thessalon. 1. 5. *ultra*, ἐξ Αἰθιοπίας τῆς ὑπὲρ Αἰγύπτου Thucyd. *è*, *ex*, οὐκ ἐξ ἐπιβουλῆς εἰς αὐτὰ κατέστησαν, ἀλλ᾽ ὑπὲρ τῆς φιλοτιμίας Halicarn. ὑπὲρ κακότη-

τος ἀλύξῃ Apollon. *per, in,* ὑπὲρ πόντοιο φέϐονται Quint. Smyrn.

Cum Dativo rarissimé : *super,* ὑπὲρ ἀργύρῳ δ' ὄχοῦνται Anacr. Ode. 51. *super, à,* οἱ δ' ἄρ' ὑπὲρ μαζοῖσι κορεσσάμενοι Orph. Galactites v. 29.

Cum Accusativo : *super, per,* ἀποπλαγχθέντες ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης Od. ί. v. 260 *supra,* τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς Proverb. sic ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου Act. 26. 13. *ultra,* ὑπὲρ πέραν φρονεῖν Lucian. *præter,* ὑπὲρ μοῖραν Il. ύ. v. 337. *contra,* vel *præter,* ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν Il. γ'. v. 299. *post,* ὁ ὢν ὑπὲρ τοῦτους Midas Lucian. in dial. Menip. & Æaci. *alternationem,* ὑπὲρ μίαν *alternis diebus* Viger.

In compositione significat, *super,* ὑπερπερισσεύω *superabundo* : *suprà* ὑπερνέφελος *qui est supra nubes,* ὑπεράνθρωπος *qui est supra hominem* : *pro* ὑπερμαχέω, ὑπερασπίζω *propugno* : *pro, vice,* ὑπεραποθνήσκω *pro aliquo morior* ; *præ, ante,* ὑπερθέω *præcurro* ; *præ, supra,* ὑπερακοντίζω *optimè omnium jaculor* ; *trans,* ὑπερβαίνω *transgredior* : *præter,* ὑπὲρ μοῖραν *præter fatum* ; *ex,* ὑπερορίζω *extermino* ; *augmentum,* ὑπερμαίνομαι *valdè insanio* : *malignitatem,* ὑπερφίαλος *perfidus,* ὑπερήφανος *superbus* : Alias inducit significationes ὑπερτίθεμαι (interdum) *differo, procrastino,* &c.

Ὑπὸ cum Genitivo ; *sub,* ὑπὸ χθονός Hesiod. Theogon. *sub potestate,* Αἴγυπτος πάλιν ὑπὸ βασιλέως ἐγένετο Thucyd. *à,* ὑπὸ Θηβαίων ἐφ' Ἡρακλείδας στήλας Herodot. *ex,* ὑπ' εὐνοίας χαίροντας Lucian. Timon. ὅτε κῦμα πέσησι λάβρον ὑπαὶ νεφέων Il. ό. v. 625. *ex, secundùm,* ἐκέλευσε νέεσθαι Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης Od. ή. v. 263. *propter,* χλωρὸς ὑπαὶ δείους Il. ό. v. 4. *propter, de,* ὑπὸ τῶν ἄλλων αἰτιῶν πόλεμος συμπίπτει τοῖς Ἀθηναίοις Plutarch. *per,* ὑπὸ κήρυκος προηγόρευε τοῖσιν Ἴωσι Herodot. sic ἀποκτεῖναι ὑπὸ θηρίων Apocal. 6. 8. *præ,* ὑφ' ἡδονῆς δακρύειν Aristoph. *cum,* καταβαίνων ὑπὸ λαμπάδων Plutarch. in Catone majore. *ad,* ἵκανε Χθιζὸς ὑπὸ Πειραιοῖο Quint. Smyrn. l. ιγ. v. 175. *apud,* ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐν ἀξιώματι ὢν Thucyd. *de,* ὑπὸ τῆς στρατιᾶς ἀλλόκοτα ἀγγέλλων Lucian. *in,* ἡμῖν ὑπ' εὐδίας μᾶλλον ἔσται πάντα Xenoph. παιδ. l. 6.

Cum Dativo ; *sub,* ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος Lucian. *sub potestate,* ὑπὸ Πέρσαις ἐστὶν Αἴγυπτος Herodot. ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖσθαι Demosth. *sub, persona,* πρὸς ἀναιρεῖ Ὅμηρος ὑπὸ τῷ Διομήδει Eustath. in Iliad έ. *sub, in,* κατακρύψας ὑπὸ κόλπῳ Od. ό. v. 468. ὑπὸ νυκτὶ Apollon. *sub, circiter,* ὑπ' ἠοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες Il. θ'. v. 530. *sub, auspicio,* ὑπ' αἰθυίης πτερύγεσσι Proverb. ἐϋμμελίῳ ὑπ' Ἐπειῷ Quint. Smyrn. l. ιγ'. v. 41. *à, ab,* ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι Il. ν'. v. 668.

λό-

λόγον ποιητέον ὑπὸ Θεῷ ἀρξαμένοις Nazianz. *ex*, Ἀντοῖσιν ὑπὸ χερσὶ τρίψειν Hom. hymn. in Mercur. v. 158. *ad*, ὑπὸ Τροίην λόχον ἡγεμόνων Od. ξ'. v. 469. ὑπ' αὐλῷ καὶ τυμπάνοις εὔρυθμα βαίνειν Lucian. Dial. Jovis & Cupid. *ad*, *secundùm*, ὑπὸ δικαιοσύνῃ διάγειν τὸν βίον Plato. *ad*, *propè*, τῶνδ' ὑπὸ χερσὶ πολλοί Quint. l. ά. verſ. 58. *propter*, ὑπὸ τῇ πτήσει ἐπῃνεῖτο Xiphilin. in Nerone. ὑπ' Ἄρηϊ καὶ Ἕκτορι - Οὔτε ποτὲ Il. έ. v. 699. *propter*, *præ*, ἐκθανόντες ὑπὸ καύματι Zoſimus *infra*, vel *poſt*. ὑπ' αὐτῷ Ζήνων κατεκλίνετο Lucian. Lapith. *cum*, ὑπὸ φωτὶ πολλῷ προσῄει Plutarch. in Galba. *coram*, λέγω ἢ ὡς ὑπὸ Θεῷ μάρτυρι Nazianz. in epiſt. ad Cæſar.

Cum Accuſativo: *ſub*. ὑπὸ τὸν μόδιον Matth. 5. 15. *ſub poteſtate*, ὑφ' ἑαυτοῦ ποιεῖσθαι Demoſth. de coronâ. ſic ὑπὸ νόμον Rom. 6. 15. *ſub*, *ad*, οἱ ὑπὸ τὴν ἀνατολὴν ἄνθρωποι Herodian. l. 3. *ſub*, *tempore*, ὑπὸ νύκτα Ariſtot. *ſubter*, καὶ τὰ ὑπὲρ γῆς καὶ ὑπὸ γῆν χρυσὸν Plutarch. *ad*, αἴσχιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε Il. β'. v. 216. *infra*, vel *poſt*, ἅμα κατέκειντο, ὁ μὲν ἄνω, ὁ δ' ὑπ' αὐτὸν Lucian. Lapith. *ponè*, καὶ μιν κατακρύπτει ὑπὸ τὴν θύραν Herodot. *in*, [cum Accuſativo] βάλλεν ὑφ' Ἀσωπίδην ἀμφρύγματα Apollon. Argon. l. 3. v. 287.

In compoſitione ſignificat *ſub*, ὑπογράφω *ſubſcribo*: *ſub poteſtate*, ὕπειμι *ſubſum*, ὑποπίπτομαι *mihi ſubjicio*: *ſub*, *clam*, ὑφαρπάζω *clam ſurripio*: *re*, *rurſus*, ὑπόστροφος *redux*, ὑποστρέφω *revertor*: *re*, *ſeorſim*, ὑποχωρέω *recedo*: *inter*, ὑποκρούω *interpello*: *ex*, ὑποδύομαι (interdum) *emergo* Od. ύ. v. 53. *diminutionem*, ὑποδείδω *ſubvereor*, ὑπόκωφος *ſurdaſter*: *augmentum*, ὑποπίνω *largiùs bibo*: *improbitatem*, ὑπόχρυσος *aurum adulterinum*; *obliquè*, ὑποβλέπω *obliquè intueor*: Alias inducit ſignificationes, ὑπέγγυος *propinquus*, ὑποκρίνομαι *ſimulo*, &c.

Plures ſimul præpoſitiones regunt caſus; ut ἀμφὶ περὶ σιδήρεσι Od. λ'. v. 608. ἀμφὶ περὶ κρήνην Il. β'. v. 305. περί τ' ἀμφί τε παρφέρον Il. ρ'. v. 760. Interdum præpoſitio cum Adverbio; ut ἀπὸ νόσφι καρήνων Quint. Smyrn. l. ά. v. 264. Quandoque plures præpoſitiones in unam dictionem coeunt; ut ὑπὲκ νεφέων Hom. hymn. in Apol'. v. 428.

Præpoſitio apud poetas non rarò caſui ſuo poſtponitur, retracto accentu diſſyllaborum omnium, præter ἀνά, διά; ut Θεῶ πάρα Il. ι'. v. 3. μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα Il. έ. v. 824. ὅντε διὰ Heſiod. ἔργ. v. 3. apud oratores περὶ; ut οὐδὲν εἰδότα ὀνείρων πέρι Lucian. Gallus. Item καταύδησις λυπέειν φιλοπενίης κρατερῆς ὕπο Hippocrat.

Inter præpoſitionem & caſum eleganter interveniunt conjunctiones; ut ἐπὶ γάρ τοι τὴν ὕβριν παρέρχονται Lucian. merced. cond. περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας 2. Cor. 9. 1. apud poetas quælibet dictiones;

ones ; ut ἀμφὶ δὲ πολλὴ Κόπρος ἔην κεφαλῇ Il. ω΄. vers. 163.

Revelluntur à verbis etiam Præpositiones ; ut κατὰ γαῖα καλύψαι Il. ζ΄. v. 464.

Præpositiones sine casibus migrant in adverbia ; quædam etiam retrahunt accentum nempe περὶ, ἀπό ; ut σὺν ἅμα πολλοὶ διεξιόντες τοὺς ζάλας Lucian. merced. cond. καὶ μικρόν τι πρὸς Idem in Tyranno. πρόσθε τοι ἐγὼ, μετὰ δ' ὔμμες Od. φ΄. v. 231. πέρι γάρ μιν ὀϊζυρὸν τέκε μήτηρ. Od. δ΄. v. 324. πολὺ δ' ἀπὸ προφέρων Il. ψ΄. v. 669. Similiter præpositio cum casu suo coalescens ; ut ἐκποδῶν procul, è medio, ἐπέκεινα ultra, παραχρῆμα extempore, nonnunquam cum casu non suo ; ut ἐμποδὼν impedimento.

Præpositiones cum casibus elegantiam pariunt ; ut ἀπὸ τοῦ βελτίστου vel κρατίστου optimè, ἐπὶ vel ὑπὸ πόδα χωρεῖν retrocedere Xenoph. & Halicarn. τῇ κατὰ πόδας ἡμέρᾳ die sequente Herodian. & Polyb.

Præpositiones sequente articulo & infinitivo usurpantur pro adverbio vel conjunctione ; ut ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν Luc. 14. 1. cum venisset ; παρέδωκε τῷ Μινουκίῳ τὴν δύναμιν ὑπὲρ τοῦ μὴ μάχεσθαι Plutarch. in Fab. Max. (i. e.) ut non pugnaret ; πρὸς μὲν γὰρ τῷ τὸν πατέρα ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ προδοῦναι ἐξ Ἐρετρίας ἀπελθεῖν ἀποθανόντα, ὁ αὐτὸς οὗτος οὐκ ἔθαψε Demosth. in Midiam. (i e.) præterquam quòd &c. πρὸ τοῦ συλληφθῆναι Luc. 2. 21. (i. e.) priusquam concepisset.

Præpositio in compositione sæpissimè regit casum, quem extra compositionem regebat ; ut ὄχου παρεστείχων Sophocl. παρέστηκεν αὐτῷ Act. 9. 39. παρελέγοντο τὴν Κρήτην Act. 27. 13. quia παρὰ prope regit tres casus ; in decompositis utravis præpositio ; ut ἐγκάτθετο κόλπῳ Il. ξ΄. v. 223. ἐγκάτθετο νηδύϊ Hesiod. Theog. v. 487.

Accentu retracto nonnullæ præpositiones ἄνα (item ἄν) ἔνι pro ἐν, ἔπι, μέτα, πάρα, πέρι vicem quandoque sustinent verborum ferè tertiæ personæ per omnes numeros, & eandem cum illis habent constructionem & concordantiam ; Ἄνα pro ἀνάστηθι ; ut ἄνα εἰ μέμονας Il. ι. v. 247. Ἂν pro ἀνέστη ; ut ἂν δ' Ὀδυσσεὺς Il. γ΄. 268. ἂν δὲ Βορῆιοι υἷες Apollon. Argon. l. 2. v. 494. Ἔνι, (interdum ἔν,) ἔπι, μέτα, πάρα, πέρι pro compositis verbi εἰμὶ, per omnes numeros ferè tertiæ personæ ; ut οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος Galat. 3. 28. ἔνι τοι φρένες οὐδ' ἀβλαβαί Od. φ΄. v. 288. ἔνδε βόες Quint. l. ε. vers. 60. πάρα εἴς γε θεῶν Il. υ΄. v. 98. πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι Il. ψ΄. v. 479. ἔπι δέος Il. ι΄. v. 515. οὐ γάρ τις μέτα τοῖος Od. φ΄. v. 93. πέρι τοι μῆδος Od. μ΄ v. 279. regimen ; ut πάρα δ' ἔργα βόεσσι Hesiod. ἔργ. v. 452. &c. Usurpantur itidem pro impersonalibus ; ut οὐκ ἔνι τῷ φεύγοντι παρελθεῖν Demosth de coronâ. τούτοισι δ' οὐ μέτα Herodot.

PROSO-

PROSODIA.

Uid & quotuplex ſit pes & carmen, quid ſcanſio, prætérimus tanquam nota ex Proſodiâ latinâ: Superſunt tria tantùm fuſiùs explicanda, Spiritus, Tempus ſive Quantitas, Accentus.

Spiritus.

Vocales (præter υ) & dipthongi initiales plerumque levigantur.

Exceptiones:

A in nonnullis aſpiratur; 1°. Nominibus Ἅδης *Orcus*: αἷμα *ſanguis*, αἱμασιὰ *ſepes*, Αἷμος *Hæmus*, Ἅλαι *urbis nomen*, ἁλοσύνη *dementia*, ἅλς *mare*, ἅλυσις *catena*, ἅλων *area*, ἅμαξα *plauſtrum*, ἅμιλλα *certamen*, ἁβρὸς *mollis*, ἁδρὸς *adultus*, ἅγιος *ſanctus*, ἁγνὸς *caſtus*, αἱμύλος *blandus*, αἵμων *peritus*, ἁλὴς *confertus*, ἁπαλὸς *tener*, ἁπλόος *ſimplex*. 2°. Verbis; ἅδω *placeo*, ἅζομαι *veneror*, αἱρέω & ἁλίσκω *capio*, ἅλλομαι *ſalio*, ἁμαρτάνω *pecco*, ἁνδάνω *placeo*, ἅπτω *necto, accendo, tango*. 3°. Adverbiis; ἅλις *ſatis*, ἅμα *ſimul*, ἅπαξ *ſemel*.

2°. E aſpiratur ante κ, ο, ψ, ω, βδ, βρ, δρ, ρκ. Sed ἐκεῖ *illic*, ἐκεῖνος *ille*, ἐκεχειρία *inducia*, ἔορ *ſoror*, ἐώρα *ſuſpendium*.

Aſpirantur item ſequentia; 1°. Nomina, Ἕλως *ſervus*, Ἑλένη *Helena*, ἕλη *calor ſolis*, Ἑλικὼν *Helicon*, ἕλκος *vulnus*, Ἕλλην *græcus*, ἕλμινς *lumbricus*, Ἑλίκη *Helice*, ἕλος *palus*, ἑλξίνη *herbæ nomen*, ἕρκος *ſeptum*, ἑστία *focus*, Ἕως *Aurora*, Ἕσπερος *Veſper*, ἕστωρ *paxillus temonis*, ἑδανὸς *ſuavis*, ἑταῖρος *ſocius*, ἕτερος *alter*, ἕτοιμος *paratus*, εἷς, ἕξ, ἑπτά, ἑκατόν. 2°. Verba, ἕζομαι *ſedeo*, εἱλέω *inſolo*, εἵργω *includo*, ἑλίσσω *volvo*, ἕλκω *traho*, ἕλω *capio*, ἕπομαι *ſequor*, ἕρδω *facio*, εὕδω *dormio*, εὑρίσκω *invenio*. 3°. Adverbia, ἕνεκα *gratiâ*, ἑξῆς *deinceps*, ἕως *quamdiu*, ἒ ἒ *heu heu*.

3°. H ante β, γ, κ, σ aſpiratur, Exceptis ἠβαιὸς *parvus*, ἠγάθεος *valdè divinus*, ἤγανον *Sartago*, ἦκα *ſenſim*, ἤκεστος *ſtimulum non expertus*.

Aſpirantur & hæc; 1°. Nomina, Ἡδὸς *acetum*, ἧλος *clavus*, ἧλιξ *coætaneus*, ἡλικία *ſtatura*, ἥλιος *ſol*, ἡμεῖς *nos*, ἡμέρα *dies*, ἡνία *habena*, Ἥφαιστος *Vulcanus*, ἧπαρ *jecur*, Ἥρα *Juno*, Ἥρως *Heros*, ἡδὺς *dulcis*, ἥμερος *manſuetus*, ἥμισυς *dimidius*, ἥσσων *minor*. 2°. Verbum, ἡμεκτέω *ægrè fero*. 3°. Adverbium, ἡνίκα *quando*.

4°. I ante

4°. I ante ε, ζ, ς, π, μ (sequente vocali), aspiratur. Sed Ἴστρος *Ister*, ἴσαμαι *scio*, ἰοῦ *heu*.

His adde 1°. Nomina, Ἱδρὼς *sudor*, ἱκανὸς *sufficiens*, ἱκέτης *supplex*, ἵλεως *propitius*, ἱλαρὸς *hilaris*. 2°. Verba, ἱδρύω *sedere facio*, ἵκω, ἱκνέομαι ἱκάνω *venio*; conjunct. ἵνα.

5°. O ante πλ, ρκ, μ (non sequente φ), σ (sequente vocali), aspiratur. Sed Ὄρκος *filius Eridis* & *nomen fluvii*, ὄρκη *vas olearium*, ὄμβρος *imber*, ὀμιχέω *meio*, ὄμνυμι *juro*, ὄμπνη *beatitas*.

Aspiratur articulus ὁ, ὅς; sic ὅπη, ὅτε, ὅθι, ὅθεν cum similibus: item ὅπ particula præfixa dictionibus plerumque aspiratis; ut ὅπη, ὅπως, &c.

Aspirantur & hæc 1°. Nomina ὁδὸς *via*, ὅλμος *mortarium*, ὅρος *terminus*, οἷος *qualis*, ὅλος *totus*, οὗτος *hic*. οὗ *sui*. 2°. Verbum ὁράω *video*.

6°. Ω in his ὥρα *hora*, ὡς *ut*.

Quævis vocalis ante ρπ, ρμ, aspiratur; ut ἅρπαξ *rapax*. Neglecto etiam spiritu radicis; ut Ἑρμῆς *Mercurius* ab εἴρημαι, ὁρμὴ *impetus* ab ὄρω &c. Sed ὄρπη *secespita*, ἄρπιξ *spina*, ἀρπίαδος *palma*, Ὄρμιδος *proprium viri nomen*.

E augmentum, præfixum consonæ, levigatur; ut τύπτω, ἔτυπτον. Sed in perfectis verborum in μι servat spiritum thematis; ut ἕστηκα ab ἵστημι. Præfixum vocali aut dipthongo ejusdem accipit spiritum; ut ἕειπα, ἑώρων ab εἶπα, ὁράω.

Temporale augmentum servat spiritum mutabilis; ut ἀκούω, ἤκουον.

Reduplicatio præsentis verborum in μι aspiratur; ut ἵστημι.

Dictiones peregrinæ non observatis hisce regulis servant Spiritum suæ originis; ut Ἀρμενία *Armenia*, Ἠγερία *Egeria*.

Spiritus dictionis primitivæ servatur in derivativis; ut ὀκτώ, ὄγδοος· ἕζομαι, ἕδος· ἕλκω, ὁλκάς. Simplicis in compositis; ut ἀγαθὸς, ἀγαθοποιέω· Ἥρα, Ἡρακλῆς. ἅλς, ἁλκυὼν vel ἁλκυδὼν *halcyon*: Casûs recti in obliquis per omnia genera & numeros; ut ἀγαθὸς, ἀγαθὴ, ἀγαθὸν, ἀγαθοῦ &c. Spiritus thematis retinetur in reliquis temporibus per modos & personas; ut ἀκούω, ἀκούσω, ἀκούοιμι &c.

Variatur spiritus in hisce derivativis ἕξω ab ἔχω *habeo*, ἀμυδὶς ab ἅμα *simul*, ἥδος *dulcedo* ab ἡδύς, ἐσθὴς *vestis* ab εἷμαι, ἱστορία *historia*, ab ἵστωρ: in compositis ἐλεόθρεπτος & ἐλειότροφος *in palude nutritus* ab ἕλος *palus* Eustath. ἔνδυο *celeriter* ab ἓν δύο. A pro ἅμα & o pro ὁμοῦ levigatur; ut ἄκοιτις *uxor*, ὄτριξ (pro ὁμότριξ) *similes habens pilos*

los Il β'. v. 765. Sed ἅπας aspiratur, item ὅπατρος *eodem patre natus* Orph. Argon. v. 1023.

Idem vocabulum, pro diversâ origine, diverso notatur spiritu; ut ἴκμενος *humidus* ab ἰκμὰς *humor*, ἴκμενος *ventus secundus* ab ἱκνέομαι *venio*; sic ἰήϊος *epitheton Apollinis* ab ἰάομαι *sano*, ἱήϊος *idem* ab ἵημι mitto. Manente eâdem significatione, dictiones quædã duplicem habent spiritum; Nomina, ἁψὶς & ἀψὶς *connexio*, ἑανὸς & (rariùs) ἐανὸς *indumentum*, ἕδνα & ἔδνα *dos*, εἱαμενὴ & εἰαμενὴ *palus*, ἑλεδώνη vel ἐλεδώνη *polypi genus*, ἑλίχρυσος & ἐλίχρυσος *herbæ genus*, ἑλλέβορος & ἐλλέβορος *elleborum*, ἕνος vel ἔνος *antiquus*, ἕρμακες & ἔρμακες *saxa in mari*, ἕρση vel ἔρση *ros*, ἕρσις vel ἔρσις *nexus*, ἑσμὸς vel ἐσμὸς *cætus*, ἵυσεα & ἴυσεα *hordeum montanum*, ἑψία & ἐψία *colloquium*, ἴκελος vel ἴκελος *similis*, ὅρκυνος & ὄρκυνος *piscis genus*. Verba ἑλύω & ἐλύω *voluo*, ἑννύω & ἐννύω *induo*, εὕω & εὔω *ustulo*.

Tempus.

Ratione temporis syllabæ sunt longæ, breves, vel ancipites.

1°. Naturâ:
- Longæ, in quibus reperitur dipthongus vel vocalis naturâ longa, scilicet η, ω, aut quævis alia vocalis circumflexa, vel facta ex contractione.
- Breves, in quibus ε, ο.
- Ancipites sive communes, in quibus α, ι, υ: utpote quæ in plerisque dictionibus pro arbitrio longæ sunt vel breves.

2°. Positione:
- Longæ: Quævis vocalis ante duas Consonantes aut duplicem positione longa est; ut πῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες ὀϊστοί Il. ε. vers. 171.
- Ancipites: Brevis ante mutam sequente liquidâ communis redditur; ut μήτερα γὰρ τιμῶ θεοῖσι, τὸ γὰρ μήτερα ἄειστον Phocyl. v. 92. πολλῶ μὲν ὄχλω πολλῶν γὰρ τεθρίππων Theocrit. Idyll. 15. v. 5. Ἄμφιθες ἐκ ἀέξω τὸ τέκνον μορμώ, δάκνει ἵππος Idem Idyll. 15. v. 40. δύστοτμε μεῖνον Ἄδωνι Bion. Epitaph. Adon. v. 43. ἑπτὰ δραχμῶν Theocrit. Idyll. 15. v. 19. Interdum ante μν, κτ, πτ; ut ἤτε καὶ ἀπάλαμνον περ ὁμῶς Hesiod. Erg. v. 45. (sic ἄνδρα μεμνημένον Solon. ια v. 9.) ἄκρον δάκτυλον κατέδακνε Hom. Batrach. v. 45. Αἰγυπτίους ἐπαληθεὶς Od. δ'. v. 83. Item sequente liquidâ; ut λαοσσόος Ἠλεκτρύωνος Hesiod. scut. Herc. v. 3.

Finalis

Finalis brevis ante initialem duplicem vel duas simplices non raro corripitur; ut οἵτε Ζάκυνθον ἔχον Il. β'. v. 634. ἠδὲ Σκάμανδρος Il. ε. v. 774.

Vocales naturâ longæ vel diphthongi pro arbitrio corripiuntur ante vocalem sequentis dictionis; ut ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν Ἄργεϊ Il. α'. v. 30. πυρὶ ἐμαῦ γεραιὲ Il. α'. v. 433. ἐκ Κύπρου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας Il. β'. v. 748.

3. Usu { Longæ sunt syllabæ, in quibus anceps semper producitur: Breves, in quibus semper corripitur: Ancipites, in quibus producitur vel corripitur.

Quantitas hujusmodi vocalium spectatur vel in ultimis, vel prioribus syllabis dictionum.

Ancipitum quantitas in ultimis syllabis.

Si anceps sit longa in ultimâ vocis rectæ, manet longa * plerumque in ultimâ vocis variatæ; si brevis vel communis, quantitatem servat in accusativo & vocativo singularibus; ut Αἰνείας, Αἰνείαν, Αἰνεία, φιλία-ίαν, τράπεζα-αν, πᾶς-πᾶν, νηδὺς-ὺν, μέλας-αν, ἔτυψα-αν.

* *Quæ verò differunt suis locis excipiuntur*

Nomina dicatalecta, quæ duas habent terminationes in recto, longa sunt; ut ἀκτὶς-ὶν, Φόρκυς-υν.

Hæ duæ regulæ observari debent in sequentibus.

A finita corripiuntur; ut τράπεζα, τέτυφα, τύψατα, ἵνα, ὦ ἱππότα.

Producuntur Nomina. {
1°. In εα, αα, δα; ut Θεά, Ἀθηνάα, βασιλίνδα.
2°. Polysyllaba in αια; ut σεληναία.
3°. In ρα (non præcedente dipthongo;) ut χώρα, ἄγκυρα excipe, ἄγκυρα, γέφυρα, ὄλυρα, Κόρκυρα vel Κέρκυρα. Κύθηρα, σκολόπενδρα, παλαίστρα, item σφαῖρα.
4°. In εια; ut χρεία, ἐγχεία. βασιλεία: Excipiuntur quæ manant ab adjectivis in ης; ut ἀλήθεια ab ἀληθὴς: Fæminea; ut ἱέρεια, ἀγγελίεια. pag. 23. Nomina Urbium quæ à viris illustribus appellationem habent; ut Ἀντιόχεια. item Βατίεια *nomen collis*, κάδεια *caput*, νάπεια *sinapi*.
5°. in ία; ut σοφία: præter verbalia in τεια; ut ψάλτεια: item Καλαύρεια *nomen loci*.
6°. Omnia fœminina ab Adjectivis in ος; ut λαιῤα, ὁμοία: præter δῖα, πότνια, ἴα & μία.
7°. Dualia in α; ut Μούσα.
}

His adde κόλλα cum compos. χρυσοκόλλα, &c. σικύα

Αν finita corripiuntur; ut ἂν, ὦ Αἶαν.

Producuntur 1°. Masculina in αν: ut Τιτάν. 2°. Adverbia; ut πέραν: Sed ὅταν *quando* breve est.

Αρ finita brevia sunt; ut νέκταρ, αὐτάρ. Producuntur monosyllaba κάρ, ψάρ· γὰρ commune est.

Ας finita producuntur; ut Αἰνείας, Αἴας, τύψας. Corripiuntur nomina imparisyllabicè inflexa, quæ non formant genitivum in αντος; ut λαμπὰς, μέγας, σέλας. Accusativi plurales quintæ simplicium; ut Τιτᾶνας. Item Adverbia in ας; ut ἀτρέμας· sed ἑκὰς interdum producitur.

Ι finita brevia sunt, ut μέλι, τίθημι, τύπτουσι, ἶφι, βίηφι. Adverbia oxytona in τὶ semper ferè longa sunt; ut ἀνιδρωτὶ: in ισὶ plerumque brevia; ut Αἰγυπτισί.

Ιν finita brevia sunt; ut πάλιν, ὄζιν: commune est τείν. ιν-ινος longa sunt; ut ῥηγμίν.

Ις finita brevia sunt; ut πόλις, δὶς, ἀμοιβαδὶς. Producuntur nomina monosyllaba; ut λὶς *lævis*: τὶς sæpius breve. Dissyllaba pleraque fœminina acutitona in ὶς-ῖδος, penultimâ longâ, producunt ultimam; ut ἀρπὶς, ἀψὶς, βαλβὶς, κληὶς, κνημὶς, κρηπὶς, σφραγὶς· Item hyperdissyllaba, penultimâ & antepenultimâ brevibus; ut βατραχὶς, κανονὶς, καλαμὶς, κεραὶς, πλοκαμὶς, ῥαφανὶς, σισαμὶς. Communia sunt ἀκρὶς, Περσὶς, νεβρὶς, νησὶς: sed πατρὶς plerumque breve est. Ις-ιθος longum est; ut μέρμις, ὄρνις.

Υ finita brevia sunt; ut σύ, δάκρυ, γλυκύ: sed ἀντικρὺ commune est.

Υν finita corripiuntur; ut σύν: sed υν-υνος producuntur; ut μόσυν.

Υρ finita producuntur; ut ψίθυρ.

Υς finita corripiuntur; ut βαθύς. Producuntur Substantiva oxytona, quæ declinantur per ύος; ut ἰλὺς, ὀφρύς: item κώμυς. Sed ἰχθὺς, uti & ὀφρὺς in compositis, alicubi corripiuntur: sic χέλυς.

Quantitas ancipitum vocalium in prioribus Syllabis.

Α, ι, υ, ante vocales plerumque corripiuntur.

Exceptiones.

1° Α, penultima nominum in άων crescentium per ο, longa est; ut Μαχάων. Item Ἑρμάων, Ποσειδάων.

Propria Oxytona, & fœminina in αΐς, producunt ᾱ; ut Θαΐς· sed Ἀΐς communem habet.

Sequentia itidem producunt α penultimam; ut ἀΐξ, ἀήρ, κράας, λᾶας, χάος, πάος. Alia antepenultimam; ut ἄατος, ἀκράαντος, ἀΐσσω,

'Αχαϊκὸς, "Αονες, Βυζάϊος, Λαέρτης, βιάομαι, πτερύγιος, ἐλάϊνος, & ἐλαΐνεος.

In quibusdam α communis est; ut ἀήρ· sed ἀείδω, ἀΐω, ἀλαὸς, δαΐζω, ἱλαδὸς, φάος rariùs producuntur; ναὸς, ἄορ rariùs corripiuntur: in ἀάπτω sive ἀάπτω utraque α per omnia communis est.

2°. I penultima nominum in ίων-ονος longa est; ut κίων, βραχίων, Ὠρίων· exceptis comparativis quæ ferè brevia sunt; ut ἡδίων· item χιών. Longa est in his κειὸς, κιάθω, ἰάομαι, ἰύζω, ἰωχμὸς, παλίωξις, περίωξις, Πιερίς.

Nomina in ια, penultimam habent communem, sæpiùs tamen correptam; ut σοφία· sed ἀγρία, αἰκία, ἀνία, καλιὰ, κονία, ὁρμιὰ, σία, sæpius productam.

In hisce ι communis est: ἰαίνω, ἰάχω, ἱερὸς, θριαὶ, θεῖον, λίαν, μινίον, οἴω, παίνω, πίον· Sed ἴεμαι, ἰὸς, rariùs brevia: ἤϊον, & composita à δὶς δίδς ut ἔνδιος, rariùs longa.

3°. Υ in sequentibus producitur. Ἐνυὼ, δυὰς, ἐγγύη, μύωψ, πλατυάζω, ὕαλος, ὑετός.

In his communis est, γύης (quod in compositis sæpius breve): μύουρος, μύων, πύελος. Rarò corripiuntur εἰλυὸς, μυελὸς, Ὑάδες· κάρυον, κρόμμυον rarò producuntur.

Α, ι, υ, ante μα in quamplurimis neutris producuntur: sed κλίμα, κεῖμα, ἔρυμα, πλύμα, χύμα, alicubi corripiuntur.

A ante β.γ.δ.θ.κ.λ.μ.ν.π.ρ.σ.τ.φ.χ corripitur.

Exceptiones.

Polysyllaba in ατος præcedente ρ vel vocali ut plurimùm longa sunt; ut ἀνίατος, Ἄρατος, sic ἄπλατος. Corripitur ἐρατὸς· ἀάατος commune est.

Nomina in ατης Propria, Gentilia, & lapides significantia, producunt α penultimam, ut Εὐφράτης, Ἀχάτης, Ἀσιάτης, γαγάτης: sed Ἀντιφάτης, Εὐρυβάτης, Γαλάτης, Δαλμάτης, Σαμάτης, Σαρμάτης, breviantur: Σπαρτιάτης habetur pro communi.

Numeralia in ακόσιος quartam à fine producunt: sic Συρακόσιος.

Penultimæ α, ι, υ. circumflexæ simul omnes in catalogo infra ponuntur.

A in sequentibus producitur: ἀβάλε, ἀγὴ, ἀδόλεχος, ἄκων, ἀκέσιος, Ἄκις, Ἀσὶς *nomen fluvii*, ἀλοσύνη, ἀμάρακος, Ἀπὶς, ἀπύω, ἄτερος, ἄτη, κάβηξ, δαγὺς, δαλὸς, Δαμοίτας, Δάμων, δανὸς, διάκονος, διαμπερὲς, δραπέτης, θάτερος, Ἰάπυξ, Ἰάσων, Ἰθαγενὴς, κανάβινος, Καρὶς, κάρος, κλάδος, κούλεμος, κόβαλος, κρανίον, κρανόω, κρατήρ, κνάκος, Λάδων, λαρὸς, νάνος, νάπυ & νάπυα, Ὀμφάλη, παίζω, Πείαπος, πίδακες, ῥάδιξ, σαπέρδης, σάπινον, σπάδιξ, Στύμφαλος, σφεα-

σφραγὶς, πόλις, πάρα, τραυλὴς, φάλαινα, φαιδὸς, φλυαρὸς, ψαρὸς, ὠρανιάω. Penultima longa est, in ἀαγὴς, Ἄναπος, Σαρδανάπαλος.

Communis est α in his αἰμάω, Ἄρης, κάραβος, ἐανὸς, καλὸς, τραχὺς: Sed ἀλαὸς, ἁλίσκω, ἄεισον prandium, ἀτάλλω, βάλσαμον, δάπεδον, Ζάκυνθος, ναυαγέω, ναυάγιον, τάγος, τάπης, rariùs producuntur: ἀρὰ, θάκος, φάρος rarissime corripiuntur. ἀπάλαμνος interdum producit primam. Ἀπόλλων in recto breve, in obliquis commune: ἀνὴρ in recto commune, in obliquis & in compositis producitur; ut μεγάνωρ.

I ante β.γ.δ.θ.κ.λ.μ.ν.π.σ.τ.φ.χ. brevis est.

Exceptiones:

Ιν in dissyllabis producitur: in hyperdissyllabis itidem, si longa præcesserit; ut δῖνη, ὑσμίνη.

I ante vel post ρ producitur; ut λιρὸς, δειμύς. Brevia sunt composita, & derivata à τεὶς, præter τείτανεις; brevia item ἔειφος, θρίδαξ, κρίνον, κρίσις, κριτὸς, κριτὸς, τείβος, θρὶξ τειχὸς cum compositis; item materialia in ινος, ut κέδεινος, μύῤῥινος.

Nomina in ικη, ιτη. ιτης, penultimam producunt, ut νίκη, Ἀφροδίτη, Θερσίτης: præter δίκη, Ἑλίκη. Quædam etiam in ιτος, ut ἀδήειτος, ἀμήνιτος.

I in sequentibus legitur producta; Ἀγχίσης, Αἴγινα, αἰγινέω, ἀκινάκης, ἀκονιτὶ, ἀκόνιτον, Ἄμισος, Ἄμφισος, Διδὼ, δινέω, ἐνιπὴ, Ἐνιπεὺς, Ἐχινάδες, ἶβις, Ἴδη, ἶδος, ἰθὺς, Ἴκαρος, ἴλη, ἴλιγξ, Ἴλιον, ἰλὺς, Ἰλισσὸς, ἶμβος, ἰνίον, Ἰνὼ, Ἴναχος, ἰτέα, Ἴφιτος, ἴφθιμος, ἰχὼρ, Κάμινος, κίνναμον, κίκυς, κίχορον, κλίβανος, κλίμαξ, κλίτος, κνίδη, κνιπὸς, κονίσαλος, κονίλη, κυκλάμινος. κύμινον, λιμὸς, μιδίλα, Μίλων, Μίνως, νεογιλὸς, νικάω, νίφω, Ὀιλεὺς, ὀμιχέω, ὀπιπεύω, ὄρμινον, ὀρίγανον, παρθενοπίπης, πέδιλον, πίδαξ, πιδύω, πιλέω, Πίσα, σίπνον, σέλινον, σιγὴ, Σιδὼν, Σιληνὸς, σισύμβριον, σίσυφος, σιμὸς, σίφων, σκίπων, σμίλη, σμίλαξ, σίβη, σίφος, τίταρος, τίβυεις, πιθωνὸς, τιμάω, πιτὰν, τίφυς, φιμὸς, Φινεὺς, φιτύω, χαλινὸς, χελιδὼν, χίλιοι, χιλὸς, χλίδη, ψιλός.

In hisce communis est. Αἰσχίνης, ἰθύνω, ἴκελος, ἱκέτης, ἱκάνω, ἵλαος, ἱμὰς, καμινίος, κινέω, κόφινος, κόπινος, λιτὸς, μυρίκη, πίναξ, σίδη, φίλος. Rariùs producuntur γίγας, θαμινὸς, λιπαρὴς, ὀπωρινὸς, ὀρθρινὸς, σίχος rariùs corripitur ἱμείρω.

Y ante β.δ.θ.κ.λ.ν.π.ρ.τ.φ. corripitur.

Exceptiones.

Longa plerumque sunt verbalia in υτηρ, υτὴς, υτὸς, ὕτωρ; ut λυτὴρ,

λυτὴρ μηνυτὴς, κωκυτὸς, ῥύτωρ. Leguntur tamen quædam in υτὸς interdum correpta; ut ἀδάκρυτος, ἀμήρυτος: Pauca sæpius brevia; ut ἀνήνυτος, δυτὸς, θυτὸς, κλυτὸς, λυτὸς, ῥυτὸς, φυτὸς, χυτὸς, cum compositis; item θύτης.

Longa etiam dissyllaba in υλη, υνη, υνος, præter μύλη, γυνὴ, πλυνός:

Adverbia in υδὸν producunt penultimam: ut βοτρυδὸν, ὠρυδὸν: excipe ῥυδὸν.

Υ ante γ. μ, σ. χ. producitur. Terminationes verò ascititiæ υμος & υμων corripiunt υ; ut ἥδυμος, δαιτυμὼν: corripiunt item υ, δύσις, ζυγὸς, Ἠλύσιος, θύμαλις, θύμον, κύμινον, λύγος, λύσις, μορμαρυγὴ, μυχὸς, πύματος, τηΰσιος, πτύγη, ὑμὴν, χύσις: Hæc θύσανος, ὑμὴν, φύσις, perrarò extendunt υ: θυγάτηρ in recto sæpiùs corripit, in obliquis sæpiùs producit.

Quædam alia producunt υ: Ἄβυδος, ἄγκυρα, ἁλιμυρὴς, ἀβακτυλὶς, ἀϋτὴ, γέφυρα, Γρυνειὸς, γρυπὸς, γυρὸς, ζύθος, θύλακος, ἰσχυρὸς, καρύκη, κέλυφος, κίνδυνος, κογχύλιοι, Κόρκυρα, sive Κέρκυρα, κόδυλις, κολύρα, κύειος, λάφυρον, λεπυρὸν, Λυδὸς, λύπη, μυκάομαι, μύραινα, μύρον, μύειοι, μυλιάω, ὄλυρα, ὀϊζυρὸς, ὀνόγυρις, ὄρκυνος, πίτυρον, πλημμυρὶς, πυραμὶς, πυρὸς. Ῥύπαρος, ῥυτὴ, σκύτος, σύριγξ, σφυρὰ, τυφλὸς, τυρὸς, πτυπάω, ὑβὸς, χυλὸς, χελύνη.

Υ communem habent βόθυνος, βύθος, κορύφαλος, πάπυρος, ῥυτὶς, σιγύνη, στύλος, σφονδύλειον, & σφονδύλος τορύνη, τρυφάω, τυρόεις, ὕδωρ, sed γυλιὸς, κορύνη, λάγυνος, ξύλον, φυτάω; φυταλιὰ, φυτάλμιος, υ, rariùs producunt.

In nominibus propriis, ancipites ferè communiter accipiuntur. In peregrinis servatur quantitas linguæ vernaculæ: ut Γερμανὸς *Germanus*.

Anceps diphthongi resolutæ, vel diminutæ corripitur: ut πάϊς, φυγή.

Veruntamen si quid ab hâc ancipitum, ità positarum, quantitate dissentaneum obtulerit frequens lectio, quæ certissima est omnium norma, suo loco potest adscribi; ut de his modò incertis certior aliquando habeatur notitia.

Eadem ferè ratio est dignoscendæ quantitatis verborum.

Breviantur ancipites, quantum sinit positio, in penultimis verborum desinentium in γω, δω, ζω, θω, ακω, άνω, άρω, άφω, άχω, ίκω, πω, ίλω.

Pauca in ανω sunt communia; ut αὐξάνω, ἱκάνω, οἰδάνω aliquando longa;

longa; ut κιχάνω, φθάνω (quod tamen extra præsens anceps est.)

Πύθω *putrefacio*, longum est: ἰάχω utramque vocalem habet communem.

Producuntur verba finita in ίζω, ίγω, ίθω, ίνω, ιῶ, ίρω, ύγω, ύνω, ύρω, ύκω, ύχω, ύφω. Sed δείνω, θίγω, πείζω, communem habent penultimam; ἀμβλύνω, ἀρτύνω, ἐντύνω, κύνω, πλύνω, rarissimè correptam; γίνομαι, σίνομαι, πίνω, ι communem; γλύφω, υ brevem habet.

Finita in αω brevia sunt. Sed διψάω, πεινάω, ἰάομαι, longa: άω post ρ vel vocalem commune est.

Communia ferè sunt terminata in ίω & ύω; ut τίω, κωκύω. Longa sunt κονίω, μηνίω, χλίω, μηνύω, μηρύω: paucula brevia ἐσθίω, κίω, φθίω, ἠπύω, μεθύω.

Ancipitum quantitas in ultimâ vocis rectæ manet plerumque in penultimâ vocis variatæ, ut γίγας-γίγασι, τύψας τύψασι, ζευγνὺς-ζευγνῦσι, Τιτὰν-ᾶνος, ἀκτὶν-ῖνος, φόρκυν-υνος, ἀψὶς-ῖδος, ἐτυψά-άμην-ατο, τέτυφα-ατον.

Hæc regula vim habet in sequentibus, tum nominum incrementis, tum verborum.

Incrementum Nominum.

Ancipites productæ in recto, si declinentur purè, ferè communes sunt; ut δρῦς-υὸς. sic ναῦς-αὸς.

Anceps antè duplicem in ultimâ recti plerumque breviatur in obliquis; ut αὖλαξ-ακος, ἧλιξ-ικος, σὺξ-συγὸς. Verùm

A longum est in obliquis sequentium: ῥὰξ, θώραξ cum compositis, χόρδαξ, ἵραξ, οἴαξ, Φαίαξ, φάψ.

I ferè longum est in obliquis nominum in ιξ-ιγος, gentilium in ιξ-ικος; ut τέττιξ, Θρῆικες· & monosyllaborum in ιψ; ut ῥῖψ· similiter in hisce αἴξ, πέρδιξ, ῥάδιξ, σκάνδιξ, σπάδιξ, φοῖνιξ, φρίξ· μάστιξ, interdum corripit ι.

3°. Υ incrementum nominum in υξ-υκος longum est; ut βόμβυξ Excipe ἄμπυξ, κάλυξ, πτύξ· βέβρυξ tamen & κήρυξ habent υ commune.

Longum habetur υ in horum obliquis γύψ, γρύψ, κόκκυξ, σάνδυξ, ὄρτυξ, quod tamen alicubi breve est.

I nominum in ίων-ωνος, præcedente brevi corripitur: ut Κρονίων Κρονίωνος: Reliqua ferè in ίων servant quantitatem recti in obli-

quis: ut Κρονίων. Κρονίονος· Ωρίων, Ωρίωνος, antepenultimâ longâ.

Pauca in obliquis brevem habent ι quæ in recto longa est: ut Ἀμφικτίων, Πιεικτίων-ίονος.

Υρ longum in recto, corripitur in obliquo: ut πῦρ; πυρὸς ψίθυρ, μάρτυρ-υρος.

Incrementum Verborum.

Quantitas penultimæ manet in præsenti & imperfecto, per omnes voces & modos: ut κείνω, ἔκεινον, κείνομαι, ἐκεινόμην.

Quantitas Indicativi servatur in similibus temporibus aliorum modorum; utì & in participiis; ut κρίνω, κρῖνε, κρίνων.

Manet itidem quantitas in temporibus cognatis ejusdem & alterius vocis; ut ἔτυπον, τυπῶ, ἐτύπην, τυπήσομαι, ἐτυπόμην, τυπῶμαι, τέτυπα, ἐτετύπειν.

Penultima Indefiniti primi longa est in conjugatione quartâ: ut ἔκεινα μέγα νεῖκος-Od. σ'. v. 263. Sed in tertiâ conjugatione, penultima tam futuri quàm indefiniti primi frequentiùs brevis: ut ὃν σὺ κακῶς δικάσῃς, σὲ θεὸς μετέπειτα δικάσει. Phocyl. αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι-Il. ὁ. v. 234.- ἔειν ἤρισε- Theocr. Idyl. 5.-Ἔκλυσε δῖνα idem Idyl. 1. In verbis autem, quorum thema exit in ω purum, α penultima post ρ vel vocalem communis est: ι, υ, post quamcumque literam sæpius longæ: ut-Ζεὺς εἴασε κρονίων- Od. υ'. 273.-εἴασεν Ἕκτωρ Il. κ'. v. 299.- ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ Od. κ'. v. 450. τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω-Il. ά. v. 29.

In voce activa, penultima Indefiniti secundi corripitur: ut ἔταγον, ἔλιπον, ἔτυπον. Penultima etiam Fut. 1. quartæ conjugationis: ut ψαλῶ, κρινῶ.

Penultima perfecti activi aut medii plerumque brevis: ut τέτυφα, τέτυπα· Nisi quòd anceps thematis, trium priorum conjugationum, usu longa vel communis quantitatem retinet: ut-βέβριθεν ἀλωὰ Theocrit. Idyl. ί. v. 46.-δένδρεα μακρὰ πεφύκει Od. έ. v. 138.

Penultima tertiæ pluralis in ασι longa est; ut Μυρίαι ἑστήκασι Il. δ'. v. 434. ἄνδρες ἔασι Il. β'. ver. 131.

Propria reduplicatio verborum, nisi obstet positio, brevis est; Ζεὺς δὲ τὰ ἔργα τίθησι-Od. ϑ'. v. 245.-τὸν Ἔρωτα διδάσκει Bion. Idyl. 3. v. 4. Πιφαύσκω primam habet communem, γινώσκω sæpius productam: ut ἀλλήλοισι πίφαυσκον. Il. κ'. v. 202. ὅυς νῶϊν πίφαυσκε Δόλων-Ibid. 478. ὄφρ' εὖ γινώσκῃς- Il. ε. v. 128. Sed νοήματα σεῖο γινώσκω Nazianz. Impropria communis est: ut ἀλλὰ κακῶς ἀφίει-Il. ά. v. 25.-βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς Ibid. v. 51.

A characteristica secundæ conjugationis ubique corripitur in duali

duali & plurali, & in singulari imperativi, vocis activæ, & in toto passivo & medio tam singulari quam plurali: ut- ἵςατον ἀχνυμένω κῆρ Il. ψ. v. 284. -τείποδ' ἵςασαν ἐν πυρί- Il. σ'. v. 346. Ἵλαθι νῦν φίλ' Ἄδωνι- Theocrit. Idyl. 15. v. 143. ἵςαμαι ὅππoτε νεῖκος- Il. υ'. v. 171. &c.

Υ Quartæ Conjugationis in Indicativo singulari activæ vocis producitur: ut- φύσις δείκνυσιν ἕκαςα. Pythag. v. 64. Sed in duali & plurali Indicativi, & in Imperativo & Infinitivo ejusdem vocis, & in toto passivo & medio corripitur: ut- βόας ἡμιόνους τε ζεύγνυσαν αἶψα- Il. ώ. v. 785. -δαίνυ' ἔυφρων Il. ί. v. 99. Dissyllaba vocis activæ ubiq; producunt υ: ut- γαῖαν ἔδυτην Il. ζ'. v. 19. -δύτην' ἔδυσαν Il. σ'. v. 145. κλῦθί μου ἀργυρότοξε.- Il. ά. v. 37.

Anceps immutabilis ubique producitur quando mutabilis in suam longam vertitur: Nam ἄΐον ab ἀΐω, ἴαλλον ab ἰάλλω, ὑλάκτεον ab ὑλακτέω, uti ἤκουον ab ἀκούω, ἤρειπον ab ἐρείπω, ὤρυτλον ab ὀρύτλω, producit primam: ζεύγνυμι-υσι, quia τίθημι-ησι, penultimam producit. Huc refer ἀδηκώς, primâ longâ.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque sortiuntur: ut νικάω *vinco*, νίκη *victoria*, primâ longâ, κορά, κοράσιον, producta α: δῆνη, δήναιος, primâ brevi, sed μανικός à μανία *furor*, πρᾶγος *negotium* ab ἔπραγον, producunt α, νιφόεις *nivosus* & νιφάς *nix* à νίφω, πνιγόεις à πνῖγος *suffocatio*, corripiunt ι. Similiter quæ profluunt ab incrementis vocum: ut θωράκιον à θώραξ-ακος, ῥαγίζω à ῥάξ ῥαγός producunt α.

Composita simplicium quantitatem ferè sequuntur: ut τιμή, ἄτιμος, ἀτιμάω. Est etiam ubi quantitatem eandem non habent: ut- θεῷ ἀπίμησαν ἑορτήν Dionys. v. 1158. Πᾶν initiale in compositis corripitur, πανάπηλμος, πανάχαιοι &c. ut εἰμὶ δ' ἐγὼ πανάποτμος —Bion. Epitaph. Adon. v. 56.—— ἀεισῆαι πανάχαιων Il. β'. v. 404. τῶν ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον—— Il. υ. v. 156.—— πρόπαν ἦμαρ —Il. ά. v. 601.—— πάμπαν ἀμύνειν. Il. ί. v. 435. In fine alicubi legitur productum; ut-- ἅπαν Ἀμύκοιο πρόσωπον. Theocrit. Idyl. 22. v. 86. ὗς, σῦς in compositione corripiuntur; ut ὑφορβός, συβώτης *subulcus*: sic ἄσπιλος *immaculatus* corripit ι, à σπῖλος. Derivativa & composita in ανς ab ἄω *spiro* producunt α, ut ὡς δ' ἄνεμος ζαής —&c. Od. έ. v. 368.—— ζέφυρός τε δυσαής. Od. έ. v. 295.

In compositione anceps immediatè præfixa posteriori membro compositi corripitur, tàm in hisce particulis α, δι, δυς, ἀει, ἐρι, ζα, quàm in fine aliarum vocum quæ præfiguntur: ut ἄφαλος, ὀκτάπους *octipes*, καλλιπάρῃος *formosas habens genas*, τανύπεπλος *veste longâ indutus*.

indutus. α longam habent, ἄληκτος *indefinens*, ἄλοφος *cristam non habens*, ζάλευκος *valdè albus*: communem ἀαγής.

Poetæ nonnunquam hasce de ancipitum quantitate negligunt regulas tum in ultimis tum in prioribus syllabis dictionum.

Ultimas enim breves interdum producunt: ut ὦ πύκτα Πολύδευκες —— Theocrit. Idyl. 22. v. 131. Αἶαν Ἰδομενεῦ τε —— Il. ψ'. v. 493. —— βασιλῆα μέγαν Ἀσκληπιὸν —— Orph. hymn. in Æsculapium —— δὲ μὲν Ἀλεγηνορίδαο. Il. ξ'. v. 503. κωρυκιῶτα μάκαρ ἐριούνιε —— Orph. hymn. in Mercur. v. 8. μηδὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μένος —— Il. φ. v. 340. Longas corripiunt: ut μήτ' ἄγαν εὐδαίμονι —— Theogn. δήσας ἀλυκτοπέδῃσι —— Hesiod. —— κατὰ χῶραν ἀμείβου Phocyl. 45.

Priores itidem breves quandoque extendunt: ut —— κέρατα καὶ ἐγκλίνουσι Oppian. l. 2. v. 95. εὗρον ἀέναον κρανὰν —— Theocrit. Idyl. 22. v. 37. —— εἰν εὐύδρῳ πεζβατικῇ. Nonn. Joan. c. 6. Πύθιον καλέουσι —— Hom. hymn. in Apolli. v. 373. —— καὶ νῶτα κεκυφότα τείρετο Σίμων Nonn. Joan. c. 21. ὄρνιθες τί κεκράγατε —— Epigram. l. 7. Longas corripiunt: ut θεινόμενος δὲ δίναις —— Orph. Arg. v. 1031. ἀλλὰ μάκαρ θυμῷ ἔμβαλε —— Orph. hymn. in Jovem Fulminant —— κόνις ἐσμὲν, ἀὴρ δ' ἀνὰ πνεῦμα δέδεκται Phocyl. v. 103. ὄρνισι μὲν πολλὴν ταχυτῆτ' —— Idem. 118.

Accentus.

DIctiones singulæ sive simplices sive compositæ unicum tantùm habent accentum, à quo dicuntur ἔντονοι: quædam tamen accentum quandoque exuunt, dictæ ἐγκλιτικαί: pauculæ carent, ἄτονοι.

Accentu carent ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, οὐ, οὐκ, οὐχ, εἰ, ὡς, ἐν, εἰς vel ἐς, ἐκ vel ἐξ.

Acuuntur articuli ὃ pro ὃς, οὗτος, vel τοῦτο· ἥ, οἵ, αἵ pro αὗται, οὗτοι, αὗται· absque substantivo positi, nec sequente μὲν: ut * ἠπείλησεν μῦθον ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστὶ Il. α'. v. 389. αὐτὰρ ὃ βῆ Λυκίηνδε Il. ζ'. v. 171. ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων Il. ψ'. v. 9. ὡς ἣ πορφυρέῃ —— Δύσατο Il. ρ'. v. 551. οἳ δὴ νῦν

* *Encliticarum regulis apponuntur exempla ex* SS. Bibliis: *Editionis regia* Plantin. ¶ *ex tribus editionibus* Rob. Steph. *anno* 1550. *folio*. 1549. & 1568. *in duodecimo.* ¶ Henr. Steph. 1569. *fol.* ¶ Bezæ *per* Henr. Steph. 1582. ¶ *Bibl. Græc.* Francofurti 1597. *fol.* & Basileæ 1545. *fol.* ¶ *Bibl. Græcolat. per* Morinum Lutetiæ 1628. *fol.* HOMERI *exempla ex* Eustathio *Romæ*. 1542. ¶ *Et per* Froben. Basileæ 1560. ¶ *Ex* Didymo Basileæ 1535. ¶ *Ex* Spondano Basileæ 1606. ¶ *Ex editione* Henr. Steph. 1566. *fol.* ¶ Lectii, Aureliæ, Allobrogum 1606. THEOCRITI *ex editione* Henr. Steph. 1566. *fol.* & 1579. *in duodecimo.* ¶ Wintertoni *Cantabrigiæ*, 1635. HESIODI. *ex editione* Henr. Steph. *fol.* 1566. ¶ Heinsii, 1603. ¶ Wintertoni *Cantabrigiæ*, 1635.

ἕαται Il. γ'. v. 134. αἳ γάρ τε βοῶν προφερέσταταί εἰσι Il. κ'. v. 353. εἰ δ' ὁ μὲν ἄρ κατὰ ἄστυ μένη Theocrit. Idyll. 21. v. 45. ἣ μὲν ἑὸν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν Il. έ v. 318. οἱ μὲν ἐκήρυσσον Il. β'. v. 52. αἱ μέν τ' ἔνθα ἅλις πεποτήαται Il. β'. v. 90. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς Marc. 12. 15. ἣ δὲ γνὺξ ἐριποῦσα Il. ἑ. v. 357. οἱ δὲ εἶπον Luc. 9. 13. αἱ δέ τε ἔνθα Il. β. v. 90.

Ὀυ, ὐκ acuuntur ante quodvis punctum; ut ἔξεστι κῆνσον δοῦναι ἢ οὔ; Marc. 12. 14. ὁ δὲ ἔφη, οὔ. Matth. 13. 29. οὐκ· ἀλλ' Ἄιγωνος Theocrit. Idyll. 4. v. 2.

Ὡς *sic*, ubique acuitur; ut ὣς ἔφατ' Il. ά. v. 33. ἀλλ' οὐδ' ὣς Od. ά. v. 6. *ficut*, quando in constructione post ponitur: ut κύνες ὣς ἀμφὶ λέοντα Il. έ. v. 476. *quodammodo*, post ἐστι; ut ἔστι μὲν ὣς Aristot.

Ἐξ, si postponitur casui, interdum acuitur; ut οὐδὲ κακῶν ἔξ Il. ξ'. v. 472. & Theocrit. Idyll. 15. v. 38. Apud Spondanum tamen & Wintertonum tono orbatur.

Omnes hæ voces ἄτονοι per compositionem auctæ accentum in se possunt recipere: ut νῦν δὲ ὅδε παρακαλεῖται Luc. 16. 25. ἥδε δὲ οἱ &c. Il. β'. v. 5. ὅιδε Il. ά. v. 302. αἵδε Od. τ'. v. 373. sic οὔκουν, οὐδὲ, ἔνθα, &c. hujusmodi.

Encliticæ.

Τὶς indefinitum per omnes casus.

Pronomina μοῦ, μοὶ, μὲ· σοῦ, σοὶ, σὲ· οὗ, οἱ, ἕ· σφωὲ, σφὲ, σφίσι, σφᾶς. & σφῶ * *illi*, *illos*, &c.

Verbum φημὶ in omnibus personis præsentis Indicativi excep â 2ª. singulari. similiter εἰμὶ in 1ª. & 3ª. singularibus & 3ª. plurali: Sed † εἶ & εἷς 2ª. singularis & ἐστὸν 2ª. & 3ª. dualis vix unquam: || ἐσμὲν, ἐστὲ sæpiùs inclinant.

Particulæ Indefinitæ ποτὲ, ποθὶ, πῆ, ποὶ, πού, πῶς. Item γε, τε, κε, κεν, νυ, νυν, περ, πω, ῥα, τοι, & plerumque θὴν ¶.

* σφῶ *illi*, οἱ μή σφω διέκειναν Il. ρ. v. 531. *vos*, εἰ δὴ σφῶ ἐριδαίνετον Il. ά. v. 574. † Εἶ *inclinat* Franklin. cap. 8. ἐστὸν *semel in*

Homero *inclinat* φίλτατοί ἐστον Il. ί. v. 198. *idque editione tanntùm* Spondani, Lectii, & Henr. Stephani: *sed in editione* Didymi, Eustathii, *&c. servat.* || Ἐσμὲν, ἐστὲ *in sequentibus locis* Homeri *non inclinat*: ὁμήλικες ἐσμὲν Od. ό v. 196. νῦν θεοὶ ἐστὲ Il. π'. v. 422. σχέτλιοί ἐστε θεοὶ Il. ώ. v. 33. & Od. έ. v. 118. ¶ Θὴν *in* Homeri *editionibus sexies inclinat* Il. θ'. v. 448. χ'. 104. ν'. 620. π'. 852. φ'. 568. *Od.* έ. v. 211. *ter non inclinat*, οὐ θὴν μιν Il. β'. v 276. Πηλεύς θὴν μοι Il. ί. v. 394. ὦ φίλ' ἐπεὶ θὴν μοι Od. ω'. v. 92. *non inclinat itidem in* Theocriti Idylliis ὔμμες θὴν Id. 5. v. 111. τὺ θὴν Id. 7. v. 83. αἶνος θὴν Id. 14 v. 43.

Encliticæ dictiones inclinant vel amittunt Accentum.

Inclinant, id est transferunt Accentum semper acutum, vel suum vel pro suo, in dictionis præcedentis finalem syllabam: idque fit, cùm præcedens dictio habeat

1°. Acutum in antepenultimâ; ut ἄνθρωπός τις Luc. 16. 1. ὅμοιός ἐστι Matth. 13. 52.

2°. Circumflexum in penultimâ, ultimâ existente brevi; ut τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου Matth. 26. 26.

3°. Acutum in penultimâ, quæ cum ultimâ est pes trochaicus, ut ἔτε τι πλῶος ἐμὶν ἐπεμέμψατο, μέσφα τοι ἐχθές Theocrit. Idyl. 2. v. 144. ἔτε ποτὶ πτερύσσοντο Il. ἑ. v. 700. & ἔτε ποτ' ἀντεφέροντο v. 701. αἶψά ποθι Il. ά. v. 128. Sed εἰμὶ & φημὶ post voces hujusmodi paroxytonas non inclinant.

4°. Cùm præcesserit Enclitica nudata suo accentu, ut καθώς φασί τινες Rom. 3. 8. ἄγρεί γέ τοι Theocrit. Idyll. 7. v. 149.

Amittunt accentum, quando præcedens dictio tonum habet in ultimâ, ut ὁ παῖς μου Matth. 12. 18. ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστι Matth. 5. 37. Vertunt autem gravem in acutum; ut θεέ μου, θεέ μου Matth. 27. 46. θεοί ἐστε Joan. 10. 34.

Encliticæ monosyllabæ amittunt accentum post paroxytonas non trochaicas, ut ἡ μήτηρ μου Matth. 12. 48. τὸ στόμα μου Matth. 13. 35. ἡ θυγάτηρ μου Matth. 9. 18. vel post circumflexum in penultimâ, quando ultima solâ positione longa est; ut χοῖνιξ μου. Dissyllabæ verò non amittunt, ut σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν Rom. 11. 14. πόθεν ἐστὶ Joan. 2. 9. σαόφρων ἐστὶ Od. δ'. v. 148. χωρὶς νόμου ποτὲ Rom. 7. 9.

Verbum ἐστὶ retrahit accentum in penultimam, quando est initium orationis, vel immediatè sequitur quodvis punctum, vel etiam particulas καὶ, οὐκ, εἰ, & voces quasdam apostrophum passas τοῦτ', ἀλλ'; ut ἔστι σῶμα ψυχικὸν, καὶ ἔστι σῶμα πνευματικόν I. Cor. 15. 44. ὁ ἀγρός, ἐστιν ὁ κόσμος Matth. 13. 38. οὐκ ἔστι μαθητής Matth. 10. 24. εἰ ἔστι λόγος Act. 13. 15. τοῦτ' ἔστι Marc. 7. 2. ἀλλ' ἔστι Joan. 7. 28. Item propter emphasin apud Aristotelem, ut ἐνέργειᾳ μὲν οὐκ ἔστι, δυνάμει δ' ἔστι Metaphys. l. 1. c. 10.

Addunt Grammatici, ὡς ἔστι.

Reliquæ omnes encliticæ servant accentum post quodvis punctum vel notam distinctionis; ut τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν, τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν Philip. 1. 15. τὸ κοράσιον (σοὶ λέγω) ἔγειρε Marc. 5. 41. (λέγει τῷ παραλυτικῷ) σοὶ λέγω Marc. 2. 10. 2° Propter emphasin ἡ ῥίζα σὲ Roman. 11. 18. δώσω σοὶ Marc. 6. 22. 23. 3° Propter distinctionem, ut οἱ ποτὲ ὄντες μακράν. Ephes. 2. 13. ὅ σε καὶ αὐτὸν καλέσας. Luc. 14. 9.

Pronomina

Pronomina post Præpositiones, & ἢ, *vel*, ut plurimùm non inclinant, ut ἐκ σοῦ Matth. 2. 6. ἐπὶ σοῦ Act. 24. 19. Ἤ σέ γε Μοῦσα δίδαξε Διὸς παῖς ἢ σέ γ' Ἀπόλλων Od. θ. v. 488.

Πρὸς ante pronomen encliticum in N. T. semper acuto notatur, ut πρός με Matth. 3. 14. πρός τινα Act. 12. 12. &c. Sic πρός μιν Theocrit. Idyll. 25. v. 60. πρός με παῖσαι Steph. t. 3. col. 673. Ἐπὶ semper ante σέ. Act. 13. 11. & 22. 19. &c. Sic τὸ μὴ ἐπί σοι θέλεις ἐπί σοι εἶναι Epictet. c. 50.

Ἀμφὶ ante ἕ apud Homerum semper Il. δ'. v. 497. Il. ό. v. 241. & 514. item Mosch. in Europ. v. 130. sic ἀμφί μιν Idem. v. 118.

Legitur & ἀμφί σοι Duport. Cantic. cap. 1. v. 11. Μετά σου Cant. cap. 6. v. 1. μετά σοι ibid. cap 1. v. 4. Post Præpositiones à verbo divulsas, tum pronomina, tum aliæ encliticæ accentum non servant; ut ἐκ τοι ἐρέω Il. ά. v. 203. τοῦ ἀπό σοι Cant. c. 7. v. 13. ἐκ τ' ὀνόμαζε Il. ά. v. 371.

Hæ sunt regulæ de encliticis certæ & melioris notæ, studiosorum fide & memoriâ dignissimæ: à quibus tamen non rarò diffident emendatissimi codices; incertum, an propter situm & collocationem hujusmodi:

Τὶς indefinitum sæpè servat accentum suum cùm præponitur verbo ex quo pendet, ut οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι Matth. 15. 32. ἵνα τίς γνῷ Marc. 9. 30. οὐ τί ἐγὼ θέλω ἀλλὰ τί σύ Marc. 14. 36. οὐχ ἑτέρως τί ἐρεῖ Theocrit. Epigr. 10. v. 3. εἰ σύ κε τίς χειρός μιν ἀνειρύσῃ Mosch. in Megar. v. 116.

Verbum εἰμὶ post οὐκ in N. T. servat acutum in ultimâ per omnes personas (exceptâ tertiâ singulari,) ut οὐκ εἰμὶ ἱκανός Matth. 3. v. 11. οὐκ ἐσμὲν Rom. 6. 15. οὐκ ἐστὲ Joan. 15. 19. ὅτι οὐκ εἰσί Matth. 2. 18.

Plures ubi concurrunt Encliticæ dicuntur Synencliticæ.

Ex Synencliticis si præcedens exuerit in ultimâ circumflexum, aut in penultimâ acutum, sequens non inclinat, ut ἤ ῥά τί οἱ χ' ἡμεῖς Il. β'. v. 238. malè itaque in Bibliis græcolat. legitur μάρτυς γάρ μού ἐστι. Rom. 1. 9.

Τὶ inclinans accentum sæpe non recipit à sequente encliticâ, ut οὐδέ τι πω Il. ά. v. 108. & 124. οὐδέ τι μιν ibidem. v. 332. ὅτι μοι ibidem v. 335. νύ τις ἐστὶ Il. έ. v. 191. & Hesiod. ἔργ. l. 2. versu ultimo.

In priorem monosyllabam acutitonam accentu orbatam quandoque posterior dissyllaba non inclinat, præcipuè post pronomen; ut καλόν σοι ἐστὶ Matth. 18. 9. ἰσχυρότερός μου ἐστὶ Matth. 13. 11. μαθηταί μου ἐστὲ Joan. 8. 31. σκεῦος ἐκλογῆς μοι ἐστὶ Act. 9. 15. μάρτυς

γάρ

γάρ μού ἐστι Rom. 1. 9. κασίγνητός δέ τοι εἰμὶ Il. ή.v.48. ἐ σέ γέ φημι Theocrit. Idyl. 25.v.38. ἔχθιστος δέ μοί ἐσσί Il. ά. v. 176. μάλα πε σφίσι Od. ζ'. v. 155. τά οἱ ποτὲ πατρὶ &c. Il. δ'.v.219.

Plures synencliticæ alternis sæpissimè acuuntur & amittunt accentum, ut ἐ γάρ πω τινά φημι Od. δ'. v.14. ἦκεν τίς μοι ἐρίουσ' Od. δ'. v.80. λαληθήσεταί σοι τί σε δεῖ ποιεῖν Act. 9 6. & 10.6.

Interdum posteriori loco positæ duæ vel tres tono carent; ut εἴπε τί τοι τι Od. δ'. v.328. ἤ θῶν τοι τοι Il. ν'. v. 813.

Occurrunt & aliæ servantes tonum ubi nulla prorsus verisimilis ratio subesse videatur; ut ὅσσα ἐν ὀυρανῷ εἰσὶ Theocrit. Idyl.25.v.90. ἐπ' ἐσχατιῇ τινὸς ἀγρῦ Mosch. in Megar. v. 97. πῶς δὲ φῄς Il. δ'. v. 351. Ζεύς εἰμί Mosch. in Europa v.151. εἰ μὴ σφᾶς ὤνασαν Theocrit. Idyl. 16. v. 57. ὅτι ῥα Il. ά. 156. ἤλυθε γάρ στείχων τὶς ἀπ' Ἄργεος Theocrit. Idyl. 25. v. 164.

Denique innumera pænè depromi possunt exempla à regulis multùm discrepantia, quæ existimantur ab incuriâ potiùs typothetarum quàm authorum industriâ prodiisse in lucem. Proinde admonendi sunt lectores, ut grammaticorum præceptis constanter adhæreant, nec à prælorum dubiâ fide, aut potiùs sphalmatis in errorem se duci patiantur. Variis enim modis tum in iisdem tum in diversis exemplaribus tonum retinent, inclinant, amittunt; ut ἀπό σου. Matth. 12. 38. in editione Bibl. Reg. Bibl.-Græc. Bibl. Græcolat. Bezæ. Verùm ἀπό σοῦ in utroque Steph. Enclitica σοῦ in eodem contextu Apocal. 18. 14. bis posita secundum diversas editiones sic variatur; ἀπό σου & ἀπό σοῦ inclinat & retinet in edit. Bezæ, Bibl.-Græ. Francofurt. Utroque loco inclinat in Bibl. Reg. Servat in utroque apud Steph. Bibl.-Græc. Basil. Bibl.-Græco Lat. Sic ἤ ῥά νύ μοι τι Il. δ'. v. 93. ἤ ῥα νύ μοί τί Il. ή. v. 48. Eustath. ἤ ῥά νύ μοί τι Il. δ'. v. 93. ἤ ῥά νύ μοι τί Il. ή. v. 48. Didym. ἤ ῥα νύ μοι τι Il. δ'. v. 93. ἤ ῥα νύ μοι τὶ Il. ή. v. 48. editione Lectii. ἤ ῥα νύ μοί τι Il. δ'. v. 93. ἤ ῥα νύ μοι τι Il. ή. v. 48. editione Spondani. ἤ ῥα νὺ μοί τι Il. δ'. v. 93. ἤ ῥα νὺ μοι τὶ Il. ή. 48. Hen. Steph.

Regulæ accentuum in dictionibus ἐντόνοις.

1°. Generales; quæ respiciunt simul plures dictionum species, vel dictionis ejusdem plures variationes.

2°. Speciales; quæ de singulis separatim traduntur speciebus dictionum pro varietate primæ terminationis.

Generales

Reg. 1ª. Accentus Acutus & Circumflexus occupant priorem syllabam.

Circumflexus notat syllabam longam naturâ vel usu: antepenultimam nunquam: nec penultimam, quando ultima est naturâ vel usu longa.

Acutus quartam à fine syllabam non afficit. In hyperdissyllabis antepenultimam occupat, quoties ultima est brevis; penultimam, quoties ultima longa est; ut ἄνθρωπος ἀνθρώπου· τύπτομαι ἐτυπτόμην· Super ultimam non pingitur; semper tamen in interrogativo τίς, vel ante incliticas, vel punctum distinctionis: aliàs ubique tam in orationis contextu, quam seorsim posita dictio, si tonum habuerit in fine, nec circumflexum, gravi notatur; quæ tamen syllaba dicitur acui, uti & dictio acutitona.

Αι & οι finales, ratione accentûs, pro brevibus habentur; ut ἄνθρωποι, εὖνοι, τύπτομαι· præter αι & οι in Optativis; ut τύψαι, τύπτοι· in syllabis contractis; ut εὖνοι, λεχοῖ· aliisque circumflexis; ut πῶς· Item in Adverbiis; ut οἴκοι.

Excipiuntur à generali regula plurimæ dictiones simplices & compositæ, quarum varietas penè infinita regulis comprehendi vix potest: de quibus tamen aliquid infrà admonebitur.

Reg. 2ª. Longa naturâ vel usu ante finalem naturâ brevem, si tonum habuerit circumflectitur; ut σῶμα, εἶμι· Ante finalem solâ positione longam sæpius circumflectitur; ut αὖλαξ, χοῖνιξ· sed λαῖλαψ. μεῖραξ. Finales in ευ & ου, si tono afficiantur habent circumflexum; ut εὖ, ποῦ. excipe ἰδού, ἰού.

Reg. 3ª. Monosyllaba incontracta acuuntur; ut χθὼν, ὅς. Verba autem Monosyllaba si fuerint producta circumflexum postulant, in quibuscunque personis; ut ἦν, θῶ, εἷς. Sed φὴς 2ª. præsentis Indic. ut distinguatur à φῇς 2ª. Subjunct. Eustat. Od. ή. v. 239

Circumflectuntur quædam 1ª. Nomina βοῦς, γραῦς, δρῦς, λῖς μῦς, ναῦς, δὶς, οὖς, παῖς, πᾶς, ποὺς, πῦρ, σκῶρ, σῦς, ὗς, φθοῖς. 2ª. Adverbia, αὖ, νῦν, μὴν, οἶ, ὦ, ἦ, αἶ. 3ª. Conjunct. οὖν.

Reg. 4ª. Gravis subintellectus, sequente Acuto, per contractionem fit Acutus; ut πλακοέντων πλακούντων· ποιεέτω ποιείτω.

Ex Acuto cum gravi post se subintellecto, fit Circumflexus; ut τειχέων τειχῶν, ποιέω ποιῶ·

Excipiuntur quidam casus contracti; qui acuunt ultimam;

1ª. Acu-

1°. Acuitur accusativus singularis 4ª. contract. ut λεχῶ· sed αἰδῶς & ἠῶς apud quamplurimos circumflectunt accusativum.

2°. Acuuntur Nominativi, accusativi, & vocativi duales ὀλοπαθῶν in α & ω· ut μνάα μνᾶ, νόω νώ, νῶϊ νώ, σφῶϊ σφώ·

Composita ex nominibus proparoxyt in ος, retracto accentu, acuunt penultimam; ut εὔνοος εὔνους, εὐνόυ εὔνυ. item ἄθροος & ἀθρόος ἄθρους, ἀθρόυ ἄθρυ: quibus adde composita in ηθης ab ἦθος & ηρης ab ἐρέσσω quæ penacuunt Genitivum pluralem: ut συνηθέων συνήθων, τειηρέων τειήρων.

Reg. 5ª. Accentus ante syllabas contrahendas manet ante contractas; ut πόλεες πόλεις, τείχεος τείχυς.

Verùm nomina in εος antepenacuta, post contractionem circumflectunt ultimam in υς· ut ἀδελφίδεος ἀδελφιδοῦς, χρύσεος χρυσοῦς: item κάνεον κανοῦν *canistrum*.

Reg. 6ª. In Adjectivis & Participiis accentus manet super eandem syllabam masculini, fœminini, & neutrius generis per omnes casus; ut καλός, ή, όν· πᾶς, πᾶσα, πᾶν· τιμάων, άυσα, άον· At εἷς ἕν, φαῦλος φαύλη, ἥμισυς ἡμίσεια propter Reg. 1am. τυφθεὶς, εῖσα propter Reg. 2am.

Adjectiva hyperdissyllaba in ων & ης penacuta retrahunt accentum in neutro; ut βελτίων βέλτιον, αὐτάρκης αὔταρκες.

Duo hæc ἐλαχὺς, λιγὺς acuunt antepenultimam fœminini ἐλάχεια, λίγεια.

Reg. 7ª. Accentus manet super eandem syllabam vocis rectæ, & obliquæ sive variatæ; ut λόγος λόγυ, τειάς τειάδος, τύπτω, τύπτε, τύπτοιμι, circumflexus itidem manet, manente longa: ut Ἑρμῆς, ῦ, ῆ, &c. ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, &c. τυπῶ, τυπῷμι, τυπεῖν. τυπῶ,-εῖς, &c. Exceptiones ad Reg. 7am.

Interdum mutatur species accentûs, interdum & sedes.

Mutatur species Accentûs:

1ª. Acutus vertitur in circumflexum per Reg. 2am. in penultimâ nominum crescentium; ut σωτήρ σωτῆρος.

Nomina oxytona circumflectunt ultimam Genitivi & Dativi, 1ª. 2ª. & 3ª. simplicium per omnes numeros; ut κριτής, ῦ, ῇ, αῖν, ῶν, αῖς· τιμή, ῆς, ῇ, αῖν, ῶν, αῖς· θεός, ῦ, ῷ, οῖν, ῶν, οῖς.

Huc spectat uterque Articulus: Adjectiva etiam & Pronomina Oxytona in ος. quibus accedunt ῦ, οῖ, ἐμαυτῦ, σεαυτῦ, ἑαυτῦ, ἧς, ῦ, ῷ, ῇ, ῷ· Item ἐγὼ, ἐμῦ· σὺ, σῦ.

Oxytona in εὺς circumflectunt vocativum in εῦ; in ὼ & ὼς quartæ contract. Vocativum in οῖ; ut βασιλεύς, ὦ βασιλεῦ, λεχώ, ὦ λεχοῖ.

2°. Circumflexus vertitur in acutum, per Reg. 1am. σῶμα σώματος, Ηρακλῆς -έος, τυπῶ -έσω, τυποῖμι -οίτην.

Nominativi, Accusativi, & Vocativi duales, non alium in ultimâ quam acutum gerunt; ut Sing. ὁ νοῦς Dual. τὼ νώ. S. τὸ ὀστοῦν. D. τὼ ὀστώ.

Mutatur sedes accentûs:

Per regulam 1am. ἄνθρωπος, ἀνθρώπου· σῶμα, σωμάτων· ἐπίγραμμα, ἐπιγράμματος· τύπτω, ἔτυπτον· ἀκούω, ἄκουε, ἀκούοιμι· ἔτυπον, ἐτυπέτην· τύψω, τυπτέσθω.

Per speciales Anomalias variatur sedes in Nominibus & Verbis.

In flexione Nominum: 1°. Promovetur Accentus.

Nomina Monosyllaba Genitivum & Dativum singularem & Dativum pluralem acuunt in ultimâ; ut χεὶρ, χειρὸς, χειρὶ, χερσί· ποῦς, ποδὸς, ποδὶ, ποσί· εἷς & ἓν, ἑνὸς, ἑνὶ cum compositis μηδενὸς, μηδενὶ &c. sed οὐδέσι, μηδέσι in plurali. Per contractionem facta sæpius pænultimam circumflectunt; ut κῆρ, κῆρος, κῆρι: apud nonnullos interdum acuunt ultimam; ut κηρὸς, κηρί. Pronomen δεῖς, uti & participia, sequuntur generalem regulam, ut δεῖς δεῖνος, θεὶς θέντος· quibus adde Ὢψ ὦπος Nomen Viri. In plurali πᾶς circumflectit penultimam dativi πᾶσι· πῦρ acuit ultimam Nom. Acc. Voc. πυρά· κλεὶς circumflectit in singulari κλεῖν, in plurali κλεῖς. Πλάταια Nomen Urbis facit in plurali Πλαταιαί.

Genitivum & Dativum dualem & genit. pluralem circumflectunt in ultimâ; ut χεροῖν, χειρῶν. Quæ verò tonum habent in penultimâ genitivi singularis, vel circumflectuntur in recto, non habentia υ ante σ, penacuunt Genitivum pluralem; ut λάων à λᾶς λᾶος; sic δᾴδων, κράτων, παίδων, πάντων, φώτων *luminum*, item ὤτων ab οὖς. His adde θώων à θώς, βώων à βῶς, φώδων à φῶς, δμώων à δμώς, sed δμωῶν à δμωός.

Τὶς indefinitum servat accentum in ultimâ genitivum verò dualem & pluralem circumflectit; ut τὶς, τινὰ, τινοῖν, τινῶν. τίς interrogativum acuit penultimam per omnes numeros; ut τίς, τίνα, τίνοιν, τίνων.

Accentum Monosyllaborum sequuntur κύων & ἀρὴν syncopen passa; ut κύων, κυνὸς, κυνὶ, κυνῶν· δόρυ & γόνυ in casibus metathesin passis; ut δόρυος, δορὸς, &c. γυνὴ etiam γυναικὸς (ab inusitato γύναιξ) vide pag. 19. δύω, δυοῖν, δυεῖν, δυσί· ἄμφω, ἀμφοῖν.

Nomina 1æ. & 2æ. simpl. circumflectunt ultimam genitivi pluralis; ut τελώνης, τελωνῶν. μοῦσα, μουσῶν. πᾶσα, πασῶν. ὀξεῖα -ειῶν. τυφθεῖσα -σῶν, τυφθεῖσα-σῶν &c.

Fœminina

Fœminina barytona adjectivorum, Pronominum & Participiorum in ος, penultimam genitivi pluralis acuunt; ut ἄλλος, η, ἄλλων. ἅγιος, ια, ἁγίων· τυπτόμενος, μένη, μένων· item μεγάλη, μεγάλων ab inusitato μεγάλος. Quatuor etiam Substantiva 1ª. simplicium, Ἀφύων, Ἐτησίων, χλούνων, χρήστων.

Penacuta ἴος *unus* & μία, cum compositis, circumflectunt ultimam Genitivi & Dativi; ut ἴος, ἴα, ἴον. Gen. ἰοῦ, ἰᾶς, ἰοῦ. Dat. ἰῷ, ἰᾷ, ἰῷ· μία, μιᾶς, μιᾷ· οὐδεμία, οὐδεμιᾶς, &c.

2°. Retrahitur Accentus.

Vocativus nominum hyperdissyllaborum in ων ονος, vel ωνος, acuit antepenultimam; ut Ἀγαμέμνων, ὦ Ἀγάμεμνον· εὐδαίμων, ὦ εὔδαιμον· Ποσειδῶν-ῶνος, ὦ Πόσειδον.

Composita à φρὴν accentum in Vocativo servant; ut δαΐφρων, ὦ δαΐφρον· Sequentia vertunt penacutum in antecircumflexum per reg. 2am. Μαχάων, Ἱκετάων, Ἀρετάων, Λακεδαίμων, Εὐδαίμων, Παλαίμων; ὦ Μαχᾶον, Ἱκετᾶον &c. Σαρπηδὼν facit ὦ Σαρπῆδον. Legitur etiam neutrum χάριον & χαρίεν.

Substantiva in ης 1ª. contractorum acuunt ante penultimam Vocativi; ut Δημοσθένης, ὦ Δημόσθενες· Ἡρακλῆς, ὦ Ἥρακλες. & Ἡράκλεις ab Ἡράκλεες· similiter συγγενής, ὦ σύγγενες. Quatuor Substantiva in ης. 1ª. Simplicium penacuta retrahunt accentum in Vocativo; ut ἀκινάκης, δεσπότης cum compositis, εὐρυόπης, μητιέτης vocat. ὦ ἀκίνακα, δέσποτα, εὐρύοπα, μητίετα.

Quædam nomina in ηρ in aliis casibus retrahunt, in aliis promovent Accentum:

Ἀνὴρ, γαστὴρ, δαὴρ, Δημήτηρ, θυγάτηρ, πατὴρ, σωτὴρ, in Vocativo accentum retrahunt; ut ὦ ἄνερ, θύγατερ, σῶτερ &c.

Ἀνὴρ & θυγάτηρ itidem primam acuunt in Accusativo singulari, & in Nominativo, Accusativo, & Vocativo duali, syncopen passis; ut ἄνδρα, ἄνδρε, ἄνδρες, ἄνδρας· θύγατρα, θύγατρε &c.

Ἀνὴρ, γαστὴρ, Δημήτηρ, θυγάτηρ, μήτηρ, πατὴρ, post factam syncopen, acuunt ultimam Genitivi & Dativi singularis; ut ἀνδρὸς, ἀνδρί· θυγατρὸς, θυγατρί· Circumflectunt ultimam Genitivi & Dativi dualis & Genitivi pluralis; ut θυγατροῖν, θυγατρῶν· Penultimam acuunt Dativi pluralis; ut ἀνδράσι, θυγατράσι· Γαστὴρ facit γαστῆρσι. Θυγάτηρ & μήτηρ penacuunt omnes casus imparisyllabicos ante syncopen: ut θυγάτηρ, θυγατέρος, θυγατέρα, &c.

Non abs re erit integram flexionem Nominis in ηρ ob oculos ponere, ut variatio accentûs clariùs elucescat:

Sing. N. Θυγάτηρ. G. θυγατέρος θυγατρός. D. θυγατέρι θυγατρί. A. θυγατέρα θύγατρα. V. θύγατερ· Dual. N. A. V. θυγατέρε θύγατρε. G. D. θυγατέροιν θυγατροῖν. Plur. N. θυγατέρες θύγατρες. G θυγατέρων θυγατρῶν D. θυγατράσι. A. θυγατέρας θύγατρας. V. θυγατέρες θύγατρες.

In

Dictio composita cum encliticâ eundem expetit tonum, quem extra compositionem gerit, per omnes casus, verso gravi in acutum; ut ἥνπερ, ὅιπερ, ὅυτινος, ᾧτινι, ὧντινων, non ἣνπερ, ὃιπερ, ὃυτινος, ᾧ τινι, ὧν τινῶν: observatis encliticarum, non ἐντόνων, legibus. Similiter indeclinabiles μήτε, οὔτε, εἴθε, &c. non μῆτε, οὖτε, εἶθε, &c.

In formatione Verborum: 1°. Promovetur Accentus.

Indicativus — Circumflectit ultimam futuri primi 4ª. & futuri secundi omnium conjugationum, in voce activâ: penultimam utriusque in mediâ; ut σπερῶ, τυπῶ· σπεροῦμαι, τυποῦμαι. Item penultimam 3ª. pluralis in præsenti verborum in μι; ut τίθημι, τιθεῖσι· sed ἄημι, ἄεισι.

Imperativus — Circumflectit ultimam indefiniti 2di. Medii: ut τυποῦ. acuit ultimam indefiniti 2di. act. in sequentibus εἰπὲ, ἐλθὲ, εὑρὲ, interdum ἰδὲ, λαβέ. Penacuunt Grammatici tres imperativos indef. 2di medii γένου, βάλου, ἐνέγκου.

Subjunctivus — Circumflectit ultimam in omnibus indefinitis passivis, & in præsenti & indefinito secundò activo verborum in μι: ut τυφθῶ, τυπῶ, τιθῶ, θῶ.
Penultimam in perf. pass. circumflex. & in præs. & perf. verborum in μι; ut πεποιῶμαι, τιθῶμαι, τεθῶμαι.

Infinitivus in -ναι tono afficit penultimam: ut τετυφέναι, ἱστάναι, τυφθῆναι, στῆναι.

Infinitivus — Circumflectit ultimam indefi. & fut. 2i. acti. ut τυπεῖν.
Penultimam acuit indefi. secundi medii: ut τυπέσθαι.
Accentum exigit in penultima indefiniti primi activi, & perfecti passivi: ut τύψαι, τετύφθαι, ποιῆσαι, πεποιῆσθαι.

2°. Retrahitur Accentus.

Imperativus dualem & pluralem indefiniti secundi medii acuit in antepenultimâ: ut τυποῦ, τύπεσθε.

Tempora finita in μην variant sedem accentûs in personis pro variatione quantitatis ultimæ, juxta regulam primam; ut τυπτοίμην, τύπτοιο. Sed in Optativo perfectum passivum & futurum secundum medium, præsens etiam & perfectum verborum in μι, retinent accentum super eandem syllabam: ut βεβοήμην, ῇο· τυποίμην, οῖο· ἱσταίμην & ἑσταίμην αῖο, &c. Quod si verbum in μι sit deponens, regulariter sedem variat: ut δυναίμην, δύναιο, &c.

Indefinitum 1um. in tribus modis tonum plerunque mutat, non mutatum in elementis; in Opt. act. 3ª. pers λύσαι, ποιήσαι, τελέσαι: infinit. λῦσαι, ποιῆσαι, τελέσαι: Imperat. med. λύσαι, πόιησαι, τέλεσαι. Penultima dissyllaborum brevis in his tribus acuitur; ut τύψαι, λέξαι: Ubique secundum regulas.

Hæc omnia in Paradigmate tanquam synopsi clariùs conspiciuntur.

Speciales Regulæ Accentuum.

A 1â. generali regulâ multifariàm receditur in quàm plurimis dictionibus: Varia enim est & incerta admodùm accentûs notatio in primâ vocum terminatione, præcipuè Nominum: quorum infinitam penè multitudinem in numerato habere, & immensam congeriem in fasciculum stringere, quid aliud est quàm oceanum simpulo infundere. Rectè enim Gaza, Πολυειδής ὁ ἀόριστος τὰ πολλὰ τῆς εὐθείας τόνος. Erit tamen operæ pretium vocabula illa quæ usu magis recepta sunt, in summa capita & classes terminatione & accentu discriminatas referre; operisque desideratissimi rudimenta quædam ὡς ἐν τύπῳ exhibere. Quibus, si arriserint, addi possunt plura quæ desunt: aut si visum fuerit, mutari in melius, quæ hic afferuntur: ut quoquo tandem modo operosum hoc spemque superans inceptum, numeris aliquando omnibus absolutum prodeat. Neque ampliùs hunc in finem parandi ingentes & singulis de vocibus revolvendi consulendique sint Lexicographi, quos meritò nobis magnâ ex parte suspectos reddunt manifesta passim & egregia præli emendatissimi sphalmata: quin potiùs ad manum præstò sit regula quæ certiùs multò & expeditiùs studiosis, subinde hæsitantibus, succurrat.

Toni vocabulorum, quæ deinceps sequuntur, ad normam H. Stephani exiguntur: quam tamen non undequaque perfectam exhibent Typothetæ; ut qui non falsas modò sed & sibi dissidentes interdum appinxerint notas, & pro *thesauro carbones* obtruserint quærentibus. Inprimitur enim δενδρόμος t. 2. 1460. l. 15. δενδρομος 1461. l. 1. ὀνομακλυτὸς t. 2. 269. B. ὀνομάκλυτος 1323. F. πυρὰ in Indice, πύρα t. 3. 623. E. Ἄιακος pro Αἰακὸς in Indice, &c. permulta hujusmodi. Ut igitur certiùs excutiatur veritas, perlustrata atque diligenter collata sunt alia *boni nominis* Lexica; *Suidæ*, *Favorini*, *Budæi*, & *Constantini* (qui duo omnium mendosissimè sunt excusi:) *Hesychii* denique ex quo dictiones minus usitatas post illum reliqui excripserunt. Ubi verò eorum unus aut plures cum Stephano non consenserint de accentu vocabuli minimè familiari & cognito, Stephano primas deferimus, & tonos ex ipso quasi regulares præscribimus: aliorumque insigniores discrepantias in fine πολυτόνων subnotamus.

Accentus Nominum in recto.

Nomina oxytona.

In declinatione primâ Simplicium:

1o. Hyperdissyllaba verbalia in τὴς, non præcedente α, ε, ι; ut ποιητής· Item ἀκροατής, θεατὴς, θηρατὴς, πειρατής· ἀναιρετὴς, εὑρετής. λαρυγγιτής. Inusit. ὀιατὴς, *comatus*, ὁρατὴς *spectator*, χαυνιτὴς *prodigus*. Participalia in τὴς; ut ἐθελοντής.

Pauca itidem dissyllaba, κριτής, κτιςής· & minus usitata κλωςής, λῃςὴς, μνηςὴς, ὀπτὴς, τμητής.

Composita finita in φραςης, ποιςης, ςικτης; ut παραφραςής, συμποιςὴς, ζημιαςικτής: Quædam ex λύτης & ραίςης; διαλυτὴς, καταλυτὴς, θυμοραιςὴς, Ἰλιο-ραιςής. Item συνωετής.

2o. Denominativa in ςης; ut ὠμηςής. Item αἰχμητὴς: quod tamen verbale esse vult Etymologus.

Siqua

Siqua nomina harum aut sequentium terminationum discrepent accentu referuntur ad sedes nominum, quibus accentu conveniunt.

In declinatione secundâ : Oxytona sunt;

1°. Nonnulla in α : viz. Apellativa in αλιά; ut φυταλιά.

Verbalia in ρα purum; ut χαρά.

Hypertrissyllaba appellativa, præcipuè plantaria, in ωνιά ut; ἰωνιά *violetum*, κρινωνιά *lilii planta*.

Alia particularia: ἀγορά *concio*, ἀγυιά *vicus*, αἱμασιά *sepes*, ἀλωά *area*, ἀνθρακιά *strues carbonum*, ἀρά, ἀρειά *comminatio*, ἀραιά *ventriculus*, ἀχυρμιά *acervus palearum*, Αὐγειαὶ *nomen Urbis*, γενεά *generatio*, δωρεά *donum*, ἐγγυά *fidejussio*, ἐσχατιά *extremitas*, ζειρά *sagulum*, θαλαμιά *receptaculum remi*, Θεσπιαί *loci nomen*, ἱμονιά *funis*, Κεγχρεαί *Cenchreæ*, μακρά *folium*, μητρυιά *noverca*, μυρμηκιά *formicarum caverna*, νευρά *nervus*, ὀργυιά *ulna*, ὁρμιά *linea piscatoria*, οὐρά *cauda*, παρειά *maxilla*, παιδιά *lusus*, πατριά *familia*, περιστερά *columba*, Πλαταιαί *nomen Urbis*, πλευρά *latus*, πρασιά *areola*, πυρά & πυρκαϊά *rogus*, σειρά *catena*, σκιά *umbra*, σκοπιά *speculum*, σπογγιά *spongia*, σποδιά *cinis*, στοά *porticus*, στρατιά *exercitus*, βασιά *locus ubi siccantur ficus*, τροχιά *cursus*, τροχηλιά *orbita rotæ*, φορβειά *pastus*, χειά vel χιά *latibulum serpentis*.

Inusitata, ἀκαινα *boum stimulus*, ἀλωπά *vulpes*, ἀμμά *mater*, ἀντιπαρά *humeri pars*, γεραιά *vetula matrona*, θημωνιά *cumulus*, ζυγιά *jugum mulorum*, κοιαί *sphæra*, λαβά *gutta*, λιτιαί *præfectura*, μαμμεά vel μαμμιά *medicamenti genus*, μωά *cantilena quædam*, οἰά *pellis ovina*, ὁρμειαί *impetus*, στειλειά *manubrium securis*, σφελαί *mina*, τεφριά *cinis*, Φλοιά *Proserpina*, ψιά *gaudium*.

2°. Multa in η· Finita in γή, δή, ωή; ut ὀργή, χορδή, ζωή.

Hyperdissyllaba in ωλή, ωκή, & ωχή, ωρή, ωτή; ut παιπωλή, ἀκωκή, ἀνακωχή, ἐλπωρή, καλαμωτή.

Verbalia in η servantia characteristicam temporis; ut γραμμή, διδαχή, φυγή, στιγή. Verbalia itidem in μονή; ut πλησμονή.

At quæ oriuntur ex præsenti Baritonorum ferè sunt penacuta.

His adde particularia : Ἀβιλυνή *nomen loci*, Αἰγαί *nomen insulæ*, αἰχμή *cuspis*, ἀκή (pro quo legitur ἠκή & ἀκωκή) *acies*, ἀκμή *vigor*, ἀκοστή *hordeum*, ἀληστή *gluma*, ἀλκή *robur*, ἀορτή *arteria magna*, ἀρετή *virtus*, ἀρχή *principium*, ἀστεροπή & στεροπή *fulgur*, αὐλή *stabulum*, Ἀφρική *Africa*, βιοτή *vita*. βουλή *consilium*, γαμφηλή (rariùs γαμφή) *maxilla*, γεντιανή *gentiana herba*, γυνή *mulier*, δοιή *dubitatio*, δραχμή *drachma*, ἑλίκη *salix*, ἑορτή *festum*, εὐλαί *vermes*, εὐχή *precatio*, ἡδονή *voluptas*, θηλή *papilla*, θηλονή *nutrix*, θυηλή *sacrificium* καλλονή *pulchritudo*,

chritudo, καρφυλαὶ *strata ex festucis*, κεφαλὴ & κορυφὴ *caput*, κριθὴ *hordeum*, λιτὴ *preces*, μορφὴ *forma*, μοτὴ *lineamentum*, ὀμφὴ *vox*, ὀπὴ *foramen*, ὁπλὴ *ungula*, οὐλὴ *cicatrix*, ὀχὴ *cibus*, Παγασαὶ *loci nomen*, παλαιστὴ *palmus*, παλλακὴ *pellex*, πιμελὴ *pinguedo*, ποινὴ *pœna*, πυγμὴ *mensuræ genus*, ῥιπαὶ *sublicæ*, σπουδὴ *studium*, στγλαὶ *ciphræ*, σκευὴ *vasculum*, σταφυλὴ *uva*, σπιθαμὴ *spithama*, σχολὴ *otium*, ὑπναλὴ *aspis somno necans*, φλογὴ *flamma*, φοινικὴ *palma*, φυλὴ *tribus*, χηλὴ *unguis*, χολὴ *ira*, ὠτειλὴ *cicatrix*, ψωλὴ *pudendum*, ὠβὴ *tribus*. Quibus adde ex præsenti Barytonorum orta hæc; βοσκὴ *cibus*, ὀφειλὴ *debitum*, τειβὴ *attritio*, ψυχὴ *anima*.

Inusitata: ἀβοχὴ *preces*, αἰπολὴ *caprile*, ἀλυχὴ *fastidium*, ἀμυγαλαὶ *cuspides*, ἀμφὴ *aula*, ἀπελλαὶ *sacrivia*, ἀχαὶ *optata*, βασιλὴ *regnum*, βρυταὶ *reliquiæ*, γλυκὴ *herbæ genus*, γυπαὶ *vulturum nidi*, δηλὴ *voluntas*, ἐδωγαθὴ *cibus*, ἐθμὴ *vapor*, εἰαὶ *leguminum purgationes*, ἐκθλιβὴ *afflictio*, ἐρχατὴ *custodia*, ἐρμὴ *exitus*, Θαλαμαὶ *fanum Dioscurorum*, θεμιστὴ *lex*, θιναὶ *acervi arenarum*, ἰαδλὴ *caprina seu ovina pellis*, καλαδρυγαὶ *aquæ ductus*, καπαλαὶ *præsepia*, κοδομὴ *hordei exiccatio*, κονθυλαὶ *tumores*, κορωνὴ *extrema sagittæ pars*, λινὴ *torcular*, μωνὴ *neglectus*, οἰχμὴ *famula*, ὀρχμαὶ *septa*, ὑννὴ *vomer*, ὑρχὴ *instrumentum nauticum*, χειμὴ *hyems*, χιλὴ *pabulum*, χρωτὴ *corpus*.

Fœminina in α & η deducta à masculinis in ος servant eorum accentum; ut θεός, θεά· ἀδελφός, ἀδελφή. Pleraque in οια ex οα habentia ι epentheticum; ut ποιὰ, ῥοιὰ, χροιὰ, ψοιὰ· sic ζειὰ pro ζέα, δειρὴ pro δέρη.

Multa Substantiva 2ª. declinationis, facta ex participiis fœmininis masculinorum in ος, tonum in ultimâ habent; ut δεξαμενὴ *receptaculum*, εἱαμενὴ vel ἰαμενὴ *locus fruticosus*; Item propria Ἀλαλκομεναὶ, Κλαζομεναί.

In tertiâ declinatione.

Oxytona in ος.

1°. Nomina finita in αος, αυος, ιος, υος, ηγος, ωγος, ωος; ut ἀγλαός, ἀγαυός, αἰζηός, υἱός, φηγός, ἀρωγός, νεοσσός.

* *Adjectivorum tonos uti & flexionem sequuntur pronomina; ut* αὐτός.

2° Adjectiva in κος, νος, πος, * τος: ut λευκὸς, ἁγνὸς, χαλεπὸς, λεπτός. In λος, si non præcesserit vel υ; ut καλός. Item νεογιλὸς *recèns natus*, παχυλὸς *crassus*. In ρος; ut ξηρός: exceptis primitivis, pronominibus, comparativis in ρος: præter ἰσχυρός, δεξιτερός.

3°. Substantiva verbalia in τος & τρος: ut κοπετὸς, ἰατρός. In ηλος, σος; ut πηλὸς, ἰσός. Substantiva omnia in μος, non præcedente ε: ut λιμός.

Inusitata quædam in εμος: ut ἀλεμὸς *jactantia*, θεμὸς *præceptum*, λεμὸς *guttur*.

Quædam adjectiva in μος; ut ἁμὸς *unus*, δοχμὸς & λοχμὸς *obliquus*,

liquus, ἐμὸς *meus*, θερμὸς *calidus*, ἰταμὸς *temerarius*, ὁμὸς *similis*, σιμὸς *simus*, ὠμὸς *crudelis*.

Hyperdissyllaba in ωλὸς, ωνὸς, ωπὸς, ωρὸς; ut Πακτωλὸς, οἰωνὸς, Ἀσωπὸς, τιμωρός.

Propria, item nomina piscium & avium in ανὸς: ut Γερμανὸς, Λυκιανὸς, κυπρῖανὸς, φασιανός. In ιὸς nomina avium; ut αἰγυπιός.

Particularia quædam Substantiva in κὸς, λὸς, νὸς, πὸς, ρὸς, τὸς, accentum habent in ultimâ more Adjectivorum.

1o. In κὸς: Αἰακὸς *Æacus*, Ἀνακοὶ *Dioscuri*, ἀσκὸς *uter*, ἀσακὸς *cancri genus*, Δαμασκὸς *Damascus*, δοκὸς *trabs*, θριγκὸς *pinnæ murorum*, ὁλκὸς *tractus*, σηκὸς *stabulum*, φακὸς *lenticula*, φαρμακὸς *veneficus*, φολκὸς *strabo*, φωνασκὸς *vocis Magister*, χαλκὸς *æs*, ψιττακὸς (& σιττακὸς) *psittacus*.

Inusitata, ἀρκὸς *auxilium*, βοσκὸς *pastor*, πεικὸς *lana*, πλακὸς *peccatum*, σαυρακὸς *trachurus piscis*, σφηκὸς *crista in galeâ*, κακκὸς & κασκὸς *parvus digitus*, κακὸς *gallus*, λελιγκὸς *piscis*, παλλακὸς *mœchus*, ὑσακὸς *paxillus*.

2o. In λὸς: ἀγχαλὸς *funis nauticus*, αἰγιαλὸς *littus*, αἰγιθαλὸς *avis quædam*, αὐλὸς *tibia*, γαυλὸς *mulctra*, δαλὸς, & δαυλὸς *fax*, ἰλλὸς *binnulus*, θαλλὸς *ramus oleaginus*, θολὸς *atramentum sepiæ*, καυλὸς *caulis*, κορυδαλὸς *galerita*, μοχλὸς *vectis*, μυελὸς *medulla*, ὀβελὸς *veru*, ὀβολὸς *obolus*, ὀμφαλὸς *umbilicus*, σιλλὸς *jactator*, φαλλὸς *phallus*, φελλὸς *suber*, χιλὸς & χειλὸς *pabulum*, χυλὸς *succus*, ψωλὸς *apella*.

Inusitata, ἀσβαλὸς *fuligo*, ἀστραλὸς *sturnus*, Ἀυαλὸς Bacchus, βδελλοὶ *aciculæ marinæ*, βρυοθαλλὸς *scaturigo*, γυλλὸς *quadrangulus lapis*, ῥιλὸς *pondus*, ἰλὸς *lutum*, ἰταλὸς *taurus*, καυαλὸς *morio*, κιλλὸς *asinus*, μαλλὸς *lana*, μαχαλὸς *tunica*, μυλλὸς *strabo*, μυλλοὶ *placentæ*, πηγελὸς *pedis talus*, σφαλλὸς *cippus*, ὑολλὸς *suum volutabrum*.

3o. In νὸς: ἀμνὸς *agnus*, βουνὸς *collis*, ἐλλεδανὸς *vinculum*, ἐρινὸς *caprificus*, ἰπνὸς *furnus*, καπνὸς *fumus*, κεραυνὸς *fulmen*, κρημνὸς *præcipitium*, κρουνὸς *scatebra*, ληνὸς *torcular*, λιχανὸς *index*, οὐρανὸς *Cœlum*, παιδνὸς *puer adultus*, ῥινὸς *pellis*, πλυνὸς *balneum*, Σιληνὸς *Silenus*, τιθηνὸς *educator*, φανὸς *lampas*, χαλινὸς *frænum*, ὠκεανὸς *oceanus*.

Inusitata, ἀζηνοὶ *cygni*, ἀττελεβνοὶ *bruchi*, ἀκρουνοὶ *termini*, ἀτραγεινὸς *scepinus*, βλινὸς *titio*, γλαμνὸς *fulgor*, γρυνὸς *torris*, γρουνοὶ *trunci querni*, ἐμπηνὸς *clavis*, κρυμνὸς *glacies*, Λιβυρνοὶ *gens Illyrica*, ξηνὸς *stipes*, ὁδανὸς *dux viæ*, πεδανὸς *libum*, περνὸς *aquilæ genus*, χλουνὸς *aurum*.

4o. In πὸς: ἀταρπὸς seu ἀτραπὸς *via*, γρυπὸς *qui naso est adunco*, καρπὸς *fructus*, κομπὸς *jactator*, μαστροπὸς *leno*, μολπὸς *cantor*, ὀπὸς *succus*, τροπὸς *lorum*.

5o. In ρὸς: ἀγρὸς *ager*, ἀφρὸς *spuma*, γαμβρὸς *gener*

 ἐκυ-

ἑκυρὸς *socer*, θαιρὸς *cardo*, θησαυρὸς *thesaurus*, θορὸς *genitura*, καιρὸς *tempus*, κηρὸς *cera*, λιμβρὸς *nox obscura*, Λοκροὶ *Locri*, μηρὸς *femur*, νεβρὸς *hinnulus*, Νευροὶ *Sarmatæ*, νεφρὸς *ren*, ξυρὸς *novacula*, ὀρὸς vel ὀῤῥὸς *serum lactis*, οὐρὸς *alveus*, πενθερὸς *socer*, πυρὸς *triticum*, σειρὸς, σιῤῥὸς vel σιρὸς *scrobs*, σκιρὸς *scrupus*, σορὸς *loculus*, σταυρὸς *crux*, σωρὸς *cumulus*, τυρὸς *caseus*, φιτρὸς *caudex*, φρουρὸς *custos*, χορὸς *chorus*.

Inusit. ἀγκαρὸς *cerebrum*, ἀλτρὸς *merces*, ἀγγαρὸς *nuncius*, ἀερὸς *pratum*, βουνὸς *collis*, ἐχαρὸς *piscis genus*, λαγαρὸς *smilax*, λαγαρὸς *grabbatulus*, λικροὶ *cervinorum cornuum rami*, ναιβροὶ *hinnuli*, ὀξηρὸς *acetum*, ὀχρὸς *vector*, χειρὸς *littus*.

6°. In τὸς: ἀετὸς *aquila*, ἀλαλητὸς *clamor*, ἁμαξιτὸς & ἁμαξιτὸς *vestigium currûs*, ἀρπαστὸς *milvus*, ἀταρπιτὸς *callis*, Βοιωτὸς *Bœotus*, γλουτὸς *nates*, γωρυτὸς & χωρυτὸς *pharetra*, ἐνιαυτὸς *annus*, Ἰαπετὸς *Iapetus*, κιβωτὸς *arca*, κολοσυρτὸς & κονιορτὸς *pulvis*, κοντὸς *contus*, λωτὸς *lotus*, μοτὸς *lineamentum*, μυττωτὸς *genus edulii alliati*, ὀχετὸς *canalis*, πρεσβυτὸς *anus*, πυρετὸς *febris*, σκηπτὸς *fulmen*, στρατὸς *exercitus*, συρφετὸς *colluvies*, Ὑμηττὸς *Hymettus*.

Inusit. ἀλοιτὸς *puer meritorius*, ἀλτὸς *merces*, ἀζαυτὸς *pulvis*, ἀσχυγετὸς *lutosus agger*, βωτοὶ *mortuorum repositoria*, γαντὸς *fragmentum*, καιετοὶ *fissura*, κιχητὸς *thuribulum*, κυλλαπτοὶ *oculi*, κυλτοὶ *vasa*, λοιτὸς *pestis*, λυρτὸς *scyphus*, λυττοὶ *loca ardua*, ὀλαιτὸς & ὀλατὸς *blatero*, ὀρτὸς *ara*, παγητὸς *barba*, τραπητὸς *mustum*.

Alia quædam tum Substantiva, tum Adjectiva particularia in Ος Oxytona.

1°. In ὸς purum:

In εὸς: ἀδελφεὸς vel ἀδελφειὸς *frater*, γαλεὸς *felis*, ἐλεὸς *mensa coquinaria*, ἐνεὸς *mutus*, ἑὸς *suus*, ἐρινεὸς *caprificus*, ἐτεὸς *verus*, ἠλεὸς *stultus*, Θεὸς *Deus*, θυρεὸς *scutum*, ἰλεὸς *ileus morbus*, κελεὸς *avis quædam*, κενεὸς *vacuus*, κηδεὸς *mortuus*, κολεὸς *vagina*, κωλεὸς *membrum*, λοχεὸς *insidiæ*, νεὸς *novale*, πτελεὸς *ulmus*, τεὸς *tuus*, στελεὸς *securis manubrium*, στερεὸς *solidus*, συφεὸς *hara*, σωρεὸς *cumulus*, φωλεὸς *caverna*.

Inusit. ἀλεὸς *calidus*, ἀνηρεοὶ *annuli nautici*, ἀντακεοὶ *cete ingentia*, εἰλεὸς *caverna*, μελεὸς *vanus*, φλεγεὸς *ruber*, φρυνεὸς *rubeta*.

In ιὸς: ἀνεψιὸς *consobrinus*, Ἀσκληπιὸς *Æsculapius*, βιὸς *arcus*, δεξιὸς *dexter*. ἰὸς *sagitta*, καλιὸς *casa*, κριὸς *aries*, κωβιὸς *gobio*, πολιὸς *canus*, σκολιὸς *obliquus*.

Inusitat. γαλιὸς *hortus*, γωλιοὶ *spelunca maritima*, ὑβιὸς & ὑβλιὸς *gibbosus*, φαλερὸς *splendidus*.

In οὸς: θοὸς *velox*, ὀλοὸς & ὀλοιὸς *perniciosus*.

Inusit. κολοὸς *tumultus*.

In υὸς: εἰλυὸς & ἰλυὸς *antrum*, νυὸς *nurus*, Τιτυὸς *Tityus*.

Inusitat. ἀκυὸς *auditor*, μινυὸς *parvus*, μισυὸς *dimidiâ corporis parte albus*.

In

In ωὸς: ὀῤῥωὸς aper, ζωὸς viuus, θωὸς avis, κολωὸς tumultus, λαγωὸς lepus, πατρωὸς vitricus.

In αιὸς: ἀλαιὸς vetus, ἀραιὸς tenuis, Ἀχαιοὶ Græci, βαιὸς parvus, γεραιὸς & γηραιὸς senilis, δηναιὸς diuturnus, ἐλαιὸς & κελαιὸς avis quædam, κραταιὸς fortis, λαιὸς lævus, παλαιὸς antiquus, σκαιὸς obliquus, συφαιὸς subulcus, φαιὸς fuscus.

Inusit. βαλαιὸς magnus, ζαιὸς piscis genus, πελλαιὸς fuscus, χαιὸς probus.

In ειὸς: Ἀλφειὸς Alpheus fluvius, ἀρνειὸς & ἀμνειὸς agnus adultus, ἀφνειὸς opulentus, ἐλειὸς glis, Ἐπειὸς Epeus, θαμειὸς frequens, Ὀλμειὸς Holmeus fluvius, ταρφειὸς densus, φατειὸς celebris.

Inusitat. ἀλειὸς pauper.

In οιὸς: γλοιὸς sordidus, δοιοὶ duo, κλοιὸς supplicii genus, κολοιὸς graculus, Οἰὸς populi nomen ποιὸς triticum, φλοιὸς cortex, κοτταλοιοὶ aves domesticæ, Inusitat. κροιὸς morbosus.

2°. In ὸς impurum.

In βὸς: ἀμοιβὸς mutuus, ἀμορβὸς comes, βολβὸς bulbus, ἠβὸς curvus, κολοβὸς mutilus, κλωβὸς caverna, λοβὸς & λωβὸς pars auris, ῥαιβὸς loripes, στραβὸς strabus, Σαβοὶ Bacchi sacerdotes, ὑβὸς gibbosus.

Inusit. βυβὸς & βωβὸς mutus, θαμβὸς attonitus, θραμβὸς torridus, καλυβὸς thalamus, κλαμβὸς mutilatus, λομβὸς recutitus, μαδιβὸς ligo, σκαμβὸς obliquus, σκιμβὸς claudus, στιλβὸς fulgidus.

In γὸς: ἀγὸς & ταγὸς dux, ἀμολγὸς mulgendi tempus, ἀργὸς otiosus, γοργὸς velox, ζυγὸς jugum, θειγγὸς pinnæ, λαγὸς lepus, λοιγὸς pestis, μογγὸς qui per nares sonum edit, μολγὸς bulga, cæcus, πελαργὸς ciconia Πελασγοὶ Pelasgi, σπαγγὸς tortuosus, ταγγὸς rancidus.

Inusit. ἀμοργὸς qui exugit, βραγὸς palus, κλαγγὸς lac, κραγὸς clamor, κραυγὸς picus, λαρυγγὸς nugator, ῥογὸς horreum, στραγὸς impudens.

In δὸς: ἀδελφιδὸς frater, ἀοιδὸς poeta, Ἰνδὸς Indus, λορδὸς incurvatus, Λυδὸς Lydus, μαδὸς glaber, νωδὸς edentulus, ὁδὸς via, ὀπηδὸς comes, ὀρυμαγδὸς gravis strepitus, οὐδὸς limen, πηδὸς gubernaculum navis, σποδὸς & σπληδὸς cinis, φειδὸς parcus.

Inusit. ἀλινδὸς cursus, ἀφαδὸς inimicus, βυδδοὶ musici, γαυδὸς ver[illegible], ἰδὸς edax, κληδὸς cumulus, λαρυδοὶ clavi in aratro, σιβδὸς verbero, υἱδὸς nepos.

In ζὸς: μαζὸς (& μαδὸς) mamma, πεζὸς pedes, πρωϊζὸς matutinus, χθιζὸς hesternus.

Inusit. ἀκοντιζὸς jaculus serpentis genus, βυζὸς confertus, κνυζὸς ventosus.

In θὸς: ἀγαθὸς bonus, αἰθὸς niger, βοηθὸς auxiliator, βυθὸς profunditas, ἑφθὸς coctus, κανθὸς oculi angulus, μισθὸς merces, ξανθὸς flavus, ξουθὸς rufus, ὀρθὸς rectus, ὁρμαθὸς ordo, σκινθὸς urinator, στρουθὸς passer, τιτθὸς mammilla, τυτθὸς parvus.

Inusit. κυθὸς auxiliator, κνυθὸς parvus, λαθὸς turpis, μυθὸς mutus.

In ξὸς· ἰξὸς *viſcus*, λοξὸς *obliquus*, μυωξὸς *glis*, φοξὸς *acuminatus*.
Inuſit. Ἀοξοὶ *coqui*, ἀπαξοὶ *monachi*.

In σὸς: βλαισὸς vel βλεσὸς *blæſus*, κιρσὸς *tumor*, Παισὸς & Ἀπαισὸς *Urbis & fluvii nomen*, πυρσὸς *fax*, ταρσὸς *fiscella*, χρυσὸς *aurum*.
Inuſit. Αἰσοὶ *Dii*, βορσὸς *palus*, γλαυσὸς *fulgidus*, γνυπεσὸς *otioſus*, κισσὸς *herbæ ſpecies*, κνισὸς & κνυσὸς *herbæ genus*, κορμὸς *truncus*, κυρσὸς *herba*, ὀρσὸς *agnus ſerotinus*.

In φὸς: ἀδελφὸς *frater*, Δελφοὶ *Delphi*, κυφὸς & ὑφὸς *gibboſus*, κωφὸς *ſurdus*, ὀρφὸς *nomen piſcis*, πομφὸς *bulla*, σκνιφὸς *viſu hebes*, σοφὸς *ſapiens*, σομφὸς *inanis*, συφὸς *aſtrictorius*.
Inuſit. ἀλφὸς *albus*, λαφὸς *lævus*, σιγαλφοὶ *mutæ cicadæ*, συφὸς *hara*, ταρφὸς *denſus*.

In χὸς: ἀνχὸς *crudelis*, ἀρχὸς *princeps*, βρυχὸς *præco*, δολιχὸς *longus*, λοχὸς *gravida*, μοιχὸς *mæchus*, μοναχὸς *ſolitarius*, μυχὸς *penetrale*, οὐραχὸς *meatus urinarius*, πτωχὸς *pauper*, ῥηχὸς *ſeptum* τροχὸς *rota*.
Inuſit. ἀτυχὸν *mediocre*, βρυγχὸς *laqueus*, γλιχὸς *tenax*, καναχὸς *obſtreperus*, σινχὸς *injucundus*.

In ψὸς: γαμψὸς & καμψὸς *inflexus*, καψοὶ *parietes*, κινδαψὸς (& σκινδαψὸς) *planta* vel *cithara*, κομψὸς *elegans*.

Derivata in ος ex perfecto medio, ſi activè ſignificent, acuuntur in ultimâ; ut τομὸς *ſector*, δοχὸς *capax*, ἐδωδὸς *edax*, item σκοπὸς *ſpeculator* vel *meta*.

Genitivi oxytoni cum fiunt recti retinent tonum; ut δμῶς τοῦ δμωὸς, ὁ δμωὸς *ſervus*.

Oxytona compoſita.

Omnia in ικὸς; ut ἀρχιτεκτονικός.

Subſtantiva in μος: vel derivata à compoſitis; ut ἀναβαθμὸς, ἐπαναβαθμὸς *aſcenſus*: vel compoſita cum verbali in μος; ut ἐπαυλισμὸς *caula*:

Gentilia in ος oxytona tonum retinent in compoſitis; ut φιλαχαιός.

Compoſita in --αγὸς, -ηγὸς, --αγωγὸς, -- αλγὸς, - αμοιβὸς, --- αοιδὸς, -ανεψιὸς, - αειστερὸς, - αραγὸς, - εψὸς, - βοσκὸς, -- ημερινὸς, -- κλειτὸς, - κλυτὸς, - λοιχὸς, - μολγὸς, - ργὸς, -- οργὸς, - ουργὸς, - ωργὸς, -- ολκὸς, - ποιὸς, - πομπὸς, - φορβὸς, - ωδὸς, - ωπὸς, - ωρὸς vel - ουρὸς ab οὖρος *cuſtos*, - πηγὸς à πήγνυμι, - ωπὸς à δάπεδον; ut ξεναγὸς *hoſpes*, κυνηγὸς *venator*, παιδαγωγὸς *puerorum inſtitutor*, ποδαλγὸς *pedibus dolens*, χρυσαμοιβὸς *nummularius*, φιλαοιδὸς *poetarum amans*, αὐτανεψιὸς *conſobrinus*, ἐπαειστερὸς *ſiniſter*, ἐπαρωγὸς *auxiliator*, πορνοβοσκὸς *leno*, μυρεψὸς *unguentarius* καθημερινὸς *diurnus*, τηλεκλειτὸς *longè celebris*, δουρικλυτὸς *haſtâ celebris*, κνισολοιχὸς *pinguedinem lambens*, ἱππομολγὸς *qui equos mulget*,

get, συνεργὸς ὑπεργὸς vel ὑπεργὸς adjutor, γεωργὸς agricola, ἐφολκὸς attractorius, βελουλκὸς tela attrahens, νεωλκὸς trahens navem, ὀργανοποιὸς organorum fabricator, νεκροπομπὸς qui mortuos deducit, συφορβὸς subulcus, τραγῳδὸς tragœdus, σκυθρωπὸς tetricus, πυλωρὸς janitor, κηπουρὸς hortulanus, ἁλοπηγὸς salarius, ἡμεδαπὸς nostras.

Verbalia in τὸς ex compositis nata, quorum simplex nullum est; ut εὐλογητὸς.

Verbalia in τὸς cum præpositione composita ex αἰνέω, βαίνω, ἔχω, λαμβάνω, μετρέω, τείνω tonum habent simplicis; ut ἐπαινετὸς, διαβατὸς, ἀνεκτὸς, καταληπτὸς, διαμετρητὸς, ἐκτατὸς.

Nonnulla item particularia: ἀνοικτὸς apertus, ἀντιμισθωτὸς mercede dignus, ἀπολαυστὸς voluptuarius, ἀπευκτὸς deprecabilis, ἀποδεικτὸς, ἀποφαντὸς, καταφαντὸς, demonstratus, διαιρετὸς divisus, ἐξαιρετὸς electus, περιαιρετὸς exemptilis, προαιρετὸς arbitrarius, διαστατὸς separabilis, εἰσιτητὸς, προσιτὸς accessibilis, εἰσποιητὸς adoptatus, ἐκκλητὸς evocatus, ἐκλεικτὸς qui delingitur, ἐκλεκτὸς electus, ἐκπιεστὸς expressus, ἐμπλαστὸς adillinendum aptus, καταπλαστὸς illitus, ἐμπνευστὸς inflatus, ἐκπλυτὸς elutus, ἐγκαυστὸς inustus, ἐγκολαπτὸς incisus, ἐκπορευτὸς procedens, ἐμπλεκτὸς implicitus, ἐπακουστὸς auscultabilis, ἐπαγαπητὸς charissimus, ἐπακτὸς inductus, κατακτὸς fragilis, ἐπευκτὸς optabilis, ἐπιβουλευτὸς insidiosus, ἐπιδερκτὸς visibilis, ἐπεικτὸς subditus, ἐπιθυμητὸς desiderabilis, ἐπιμωμητὸς reprehensibilis, ἐπισκευαστὸς instauratitius, ἐπιστητὸς sub scientiã cadens, ἐπιτεχνητὸς arte elaboratus, ἐφαπτὸς, συναπτὸς continuus ἐφικτὸς attingibilis, καθαπτὸς ligatus, καταθνητὸς mortalis, καθαιμακτὸς cruentatus, μεταπειστὸς qui persuadere potest, περιπεταστὸς extersus, περιορισὸς definitus, προσπλωτὸς adnavigabilis, προσρητὸς salutatus, μετακινητὸς mutabilis, παραρρητὸς prece flectendus, παραιτητὸς expetitus, παρακελευστὸς admonitus, παρεκτμητὸς abscissus, παρηγορητὸς consolabilis, προορατὸς prævidendus, προσβλητὸς adjectus, συμβλητὸς conferendus, προσδεκτὸς gratus, περιπορπαστὸς infibulatus, συνετὸς intelligens, συγγνωστὸς ignoscibilis, συγκομιστὸς comportatus, συγκεραστὸς temperatus, συνωμοτὸς conjuratus, συνοιστὸς, συμφορητὸς, συμφερτὸς collatitius, ὑποιστὸς, ὑποστατὸς tolerabilis: item ἀνακογχυλιαστὸς quo fauces colluuntur. Tonum vero retrahunt si illis accedat compositio: præter καθοδηγὸς, προοδηγὸς dux viæ, συμπεριαγωγὸς qui adjuvat in deducendo, ἐπιδημιουργὸς cui murorum cura comnissa est, συνδημιουργὸς administer in munere fungendo, συνεκλεκτὸς una electus, συνιεροποιὸς qui una sacra facit, ὑποχαροπὸς aliquantulum fulvus.

Omnia in ός, si componantur cum α, δυς & ευ, tonum habent in priori; exceptis ἀργὸς otiosus, ἀιδνὸς non visibilis, ἀγανὸς lætus, ἀγαυρὸς superbus, ἀμυδρὸς hebes, εὐεργὸς & εὐποιὸς beneficus, εὐωπὸς formosus.

Inusit.

Inusit. ἀδαμνὸς indomitus, ἀκηλητὸς intemeratus, ἀϊδρὸς ineffabilis, ἀδαιὸς indivisus.

Alia quædam particularia ἀθηρηλοιγὸς ventilabrum, βουλυτὸς tempus solvendi boves, βροτολοιγὸς perniciosus mortalibus, δαφοινὸς valdè cruentatus, ἐννυὸς nurus, ἐπαινὸς crudelis, ἐπακουὸς auditor, ἐπισμυγερὸς ærumnosus, ἐχθοδοπὸς odiosus, ἐμβαθυνὸς profundus, θυρεωγὸς qui fores aperit, ἠβαιὸς parvus, καπυρὸς rufus, καταειγηλὸς horribilis, λευκερινεὸς genus ficûs, μετοπωρινὸς, φθινοπωρινὸς Autumnalis, μυλωθρὸς molitor, νεογνὸς recens natus, νωδὸς edentulus, ὀρειπελαργὸς montana ciconia, ποδαβρὸς qui delicatis est pedibus, ποδαγρὸς qui podagra laborat, προκοπὸς progressus, προπερυσινὸς qui anni est ab hinc tertii, πυραμητὸς messis tritici, στενυγρὸς arctus, συμβοηθὸς auxiliator, τηλουρὸς remotus, τρισοιζυρὸς ter infælix, συγκοινωνὸς particeps, συνοπαδὸς comes in itinere, τροχοπηδὸς rota, ὑπερεκπερισσὸς superabundans.

Inusit. ἀντιλαοὶ panis fragmenta, δημεχθηλὸς populo invisus, ὀρθοστάδὸς qui rectè stat, φθορροικὸς qui domum consumit, προβουνὸς montosus, προσηνὸς gratus.

N. B. Neutra in ον omnia sunt barytonia; & sequuntur generales regulas.

In ον.

Pleraque finita in μον & τον sunt Oxytona; ut ἐρετμὸν, φυτὸν. Exceptis nominibus herbarum & frugum.

Alia quædam particularia in ον: ἀγαρικὸν agaricum, γωλεὰ spelunca, ἐλεὸν mensa coquinaria, ἐρινεὸν caprificus, ἱερὸν templum, λοετρὸν vel λουτρὸν lavacrum, πηδὸν gubernaculum navis, πλευρὸν latus, πτερὸν ala, πυρὸν igniarium, στειλειὸν manubrium securis, σφυρὸν malleolus pedis, ᾠὸν ovum.

Inusit. ἀνθηλὸν indumentum, ἀμεργὸν fatum, ἀπελλὸν populus arbor, ἀσυλὸν vestimenti genus, ἀμυγδαλᾶ Ponticæ nuces, αὐληρὸν frenum, ἀχνὰ molles lana, βαθοσὸν profunditas, γαβαθὸν patina, ἐαρὸν pelvis, ἑδώλια transtra navis, ἰντὰ educationis præmia, κηρὸν argentum, καυλὸν cauliculus, κελεβρεὰ parva jumenta, καλαθὸν canistrum, κυθρὸν pharmacum, σαβανὸν pannus asperior, λαγηὸν grabbatulus, μαλευρὸν farina, μαυρὸν instrumentum ferreum, σαρὸν scopa, ὀρὸν pralum, πιδακυνα patina, φαρικὸν, φαρμακὸν herba venenata, ψαλὸν frænum.

Huc refer numeralia hæc, ἑπτὰ, ὀκτὼ, ἑκατόν.

In quartâ declinatione:

Omnia retinent accentum nominum à quibus manant; ut λεὼς à λαός. Acuitur etiam Ἀπολλώς.

In quintâ declinatione: sub quâ comprehenduntur declinationes contractorum:

Nomina in αν, ιν vel ις-ινος, ας-αδος, in ηρ, ευς, & ω Oxytona sunt; ut Τιτὰν, ἀκτὶς vel ἀκτὶν, λαμπὰς, σωτὴρ, βασιλεὺς, λεχώ. Item ἐγώ.

Fæmini-

Fæminina in ις-ιδ☉ ; ut φροντὶς. Exceptis fœmininis in τις quæ sequuntur accentum masculinorum in της, pag. 22. lin. 33.

Adjectiva in ης ε☉ ; ut ἀληθὴς. Exceptis hyperdissyllabis in ήκης & ήρης: sed ἀνηκὴς *acie carens*, ποδηνεκὴς, περιηκὴς *præacutus*, πυριηκὴς *igne acuminatus*, ἀλγηρὴς *molestus*, ἀχθηρὴς *gravis*, ἀειηρὴς *difficilis*, ἀσκληρὴς *æqua habens latera*, πενθηρὴς *luctuosus*, ἀπηρὴς *non mutilatus*. Paucula Substantiva in ής, ῆτ☉, βραδυτὴς *tarditas*, δηϊοτὴς *pugna*, ἐσθὴς *vestis*, ποτὴς *potus*, πινυτὴς *sapientia*, item ἀργὴς ῆτ☉, & -έτ☉ *albus*.

Adjectiva in ύς ; ut ὀξύς.

Substantiva in τύς ; ut ἐδητύς. Item ἀχλὺς *tenebræ*, δαγὺς *crystallus*, δελφὺς *uterus*, ἐμὺς & ὠμὺς *mus aquaticus*, ἐριννὺς *furia*, ἰγνὺς *poples*, ἰλὺς *limus*, ἰξὺς *lumbus*, ἰσχὺς *robur*, ἰχθὺς *piscis*, κροκὺς *floccus*, λιγνὺς *fuligo*, νηδὺς *alueus*, ὀϊζὺς *ærumna*, πληθὺς *turba*, Τηθὺς *Tethys*, χλαμὺς *chlamys*.

Inusit. ἀγλὺς *lapis rotunda specie*, ἀχνὺς *tristitia*, διονὺς *vestis muliebris*, οἰσὺς *viminis genus*, πονθρὺς *murmur*.

Substantiva in ὴν ; ut αὐχὴν. sic ἀπτὴν *implumis*.

Localia & nomina mensium in ὼν ; ut νυμφὼν, Ἀνθεστηριὼν.

Derivata in ων ab Indefinito secundo vel perfecto medio; ut σταγὼν, τρυγὼν *turtur*, sic λοφυρὼν *pustula*.

Finita in εδὼν & ηδὼν ; ut ἀηδὼν, Σαρπηδὼν, σηπεδὼν, Μακεδὼν.

Nomina hyperdissyllaba in εὼν, υὼν, υμὼν ; ut κενεὼν, ἀλκυὼν, δαιτυμὼν. Verbalia in εμὼν ; ut ἡγεμὼν, κηδεμὼν.

Particularia, ἀγὼν *certamen*, ἀγκὼν *cubitus*, αἰὼν *ævum*, ἀκροχορδὼν *verruca*, ἀλαζὼν *jactator*, ἀλκυδὼν *alceào*, Ἀμαζὼν *Amazon*, ἀρηγὼν *auxiliator*, Βαβυλὼν *Babylon*, βουβὼν *inguen*, γαγγαμὼν *omentum*, γοργὼν *strix*, εἰκὼν *imago*, ἑκὼν *volens*, Ἑλικὼν *Helicon*, ἡγεμὼν *dux*, ἠϊὼν *littus*, θηλαμὼν *nutrix*, θημὼν *acervus*. κανὼν *norma*, Κερατὼν *ara Apollinis*, Κιθαιρὼν *Cithæron mons*, κιὼν *multitudo vermium*, κλαδὼν *ramulus*, κολοφὼν *summitas*, κοπρεὼν *scarabeus*, κερατωνὼν *nomen herbæ*, λαγὼν *ilia*, λειμὼν *pratum*, Μαραθὼν, *Marathon*, Μιμαλόνες vel Μιμαλλόνες *Bacchæ*, μορμὼν *larva*, μυὼν *musculus*, Ὀλιζὼν *urbs Thessaliæ*, Παφλαγὼν *Paphlagoniæ incola*, Παιὼν *Apollo*, πετασὼν *petaso*, πλαταμὼν *latitudo*, πλειὼν *annus*, πρηὼν *vertex montis*, πυγὼν *mensuræ genus*, Πυθὼν *urbs Phocidis*, ῥυμβὼν *spiræ serpentis*, σιαγὼν *maxilla*, Σιδὼν *Sidon*, σινδὼν *sindon*, σπαδὼν *contractio*, στραβὼν *strabus*, σχαδὼν *favus*, ταὼν *pavo*, τελαμὼν *lorum*, τυφὼν *procella*, χειμὼν *hyems*, χελιδὼν *hirundo*, χελὼν *mugil*, χιτὼν *tunica*, χιὼν *nix*, χλιδὼν *armilla*, item χρεὼν *debitum*. In-

Inusitata: ἀμπελιὼν *avis vites insectans*, Ἀργανθὼν *nomen montis*, ἀχθὼν *torris*, βαιτὼν *vix vilis* γαρμαφὼν *candor*, γιγγρὼν *deus rebus venereis præfectus*, γνυπῶνες *pusillanim*. κοινὼν *particeps*, κογχυλαγῶνες *sponsæ*, κεχηγων *pica*, κραγὼν *carcer*, λαγγὼν *mercator*, λογγὼν *lapis pertusus*, μυδὼν *caro rugosa*, πηληγόνες vel πιλαγόνες *gigantes*, προμαχὼν *propugnaculum*, τραπεζὼν *sacerdotale officium*, σαφῶνες *retia*.

Plurima Hebraicæ originis; ut Ἀαρὼν, Ἀβαδδὼν, ἀῤῥαβὼν, Σιὼν &c.

Nonnulla aliarum terminationum; ut ἀνδριὰς *statua*, ἱμὰς *lorum*, ἀχὼρ *ulcus*, ἰχὼρ *sanguis*, αἰδὼς *pudor*, ἠὼς *aurora*, ἱδρὼς *sudor*, εὐρὼς *mucus*, ὀδοὺς *dens*.

Inusitat. ἰὼξ *clamor*, Βομβὰξ *Bacchi nomen*, ἀγγουρὰξ *uva*, αὐλὶξ *vena*, ἀθελὶξ *vermiculus*, ἀΐὸρ *vir*, ἀκὸρ *iter*, ἴθυρ *ferrumaxis*, ἀβαὶς *stultus*, ἀφθὶς *Bacchi nomen*, βαδὰς *cinædus*, Ἐδδὶς *nomen Mercurii*, Ἐνὼς, Ἐμμαοὺς.

Composita quint. decl.

Omnia in ἀς ἀδ☉, ις ιδ☉ acuunt ultimam; ut διεράς, πολυδιεράς: τομὶς, ἐκτομίς:

Composita cum monosyllabo verbali 2. perfecti passivi finita in ς etiam præcedente α; ut προβλὴς *prominens*, ἀποδραπολὺς *desertor militiæ*, ἀκμὴς *indefessus*, οἰνοβρὼς *vinosus*, ἀγνὼς *ignarus*.

Similiter in ξ & ψ, si componantur cum præpositione terminatâ in vocalem; ut καταπηξ *palus*, παραβλὼψ *strabus*; item ἀτρὶψ *non contritus*, κυνοβλὼψ *impudens*.

Composita etiam à πλὴξ, ῥὼξ, ῥὰξ, τρὼξ cum dictione quâlibet præcedente; ut νωτοπλὴξ *tergo percussus*, πυκνοῤῥὼξ *densos acinos habens*. κυαμοτρὼξ *fabarum arrosor*. Quædam à κλεὶς, χρὼς, ὢψ; ut διxλεὶς *clavis gemina*, κατακλεὶς *quod claudendis foribus adhibetur*: a χρὼς *cutis*, μελαγχρὼς, τακεροχρὼς, ῥυπεροχρὼς: a χρὼς pro χροὺς *color*, μελιχρὼς, μολιβδοχρὼς, οἰνοχρὼς: βοὼψ *piscis nomen*, γλαυκὼψ *cæsios habens oculos*, δεινὼψ *torvus*, εὐὼψ *qui formosis est oculis*, λιπαρὼψ *pinguis*, μονὼψ *unoculus*, τυφλὼψ *cæcus*: ὑδρὼψ *hydropicus*, Et in ωπὶς inde deducta, αἱμαλωπὶς *sanguinea*, κυκλωπὶς *cyclopica*, & minus usitata μετωπὶς *frontis fascia*, παρωπὶς & προσωπὶς *persona muliebris*, ὑπωπὶς *thapsia*: Perpauca in υς, πτερυγωκὺς *pennâ celer*, ὑψιβαθὺς *profundus* In ιν, ἀπειρωδὶν *partûs dolorum non expertus*:

Εις in fine compositorum acuitur; ut μηδεὶς, κηδεὶς.

Composita ex simplicibus oxytonis in longam finitis, si monosyllaba non fuerint, servatâ terminatione, servant tonum in fine; ut πειρατὴς, ἀρχιπειρατής: φορὰ, ἀναφορὰ, ἐπαναφορά: ἀλαζὼν, φιλαλαζών, βασιλεὺς: μισοβασιλεύς.

Voces hebraicæ usitatissime acuuntur in fine; ut Ἀβραάμ, Δαβὶδ, Ὡσαννά, Ῥαββὶ, Ἠλὶ Ἠλὶ λαμμὰ σαβαχθανί. Nonnullæ

etiam ex hebræis Paroxytonis ortæ; ut Βεθλεέμ, Ζαρὰ, Μελχισεδὲκ, Σαλὰ, Φαρὲς, &c.

Ex his quædam, non Oxytonæ, ex N. T. potissimum depromptæ, in proprias accentuum classes distribuuntur.

Quod si terminentur more græcorum, præsertim in ος & ιας notantur juxta regulas communes.

PAROXYTONA.

In α; Substantiva in ίνδα, ύα acuunt penultimam; ut βασιλίνδα *ludi genus*, νεκύα *mortuorum catalogus*.

Item minus usitata ἀραχίδνα, ὀθόννα *plantæ genus*, ἰζίλα *bonum omen*, μαγγάνα *vas urinarium*, μαρίλα *carbonum pulvis*, ὀξίνα *occa*.

In ος; Nomina finita in ίλος, ίσκος, λέος; ut ὀργίλος, νεανίσκος, ἀργαλέος, ἀγκύλος.

Verbalia etiam in τέος; ut πρακτέος, ἐξιτητέος, συνεκποτέος.

Nonnulla particularia: αἰόλος *varius*, ἀντίος *contrarius*, Βαλίος *equi nomen*, ἐννέα *novem*, ἡλίκος, πηλίκος, *quantus*, &c. γομφίος *dens molaris*, μεγάλος *magnus*, μυρίος *infinitus*, νυμφίος *sponsus*, Ὀδίος *viri nomen*, ὀλίγος *parvus*, ὀσσίχος *quantulus*, παρθένος *virgo*, σκορπίος *scorpius*, σποδιός *cinereus*.

Inusit. ἀγκόνος *minister*, ἀέλος *matutinus*, ἀηδόνος *pullus*, αἰκάλος *assentator*, ἀνερύσκος *herba*, ἰάδος *tortuosus*, ἴαλοι *thalami*, ἰζίλος *scorpius marinus*, κανθαρέος *herba genus*, καρχαρέος *asper*, μορμύρος *piscis*, ὀρρωδίος *metus*, πλησίος *propinquus*, στεργάνος *fimus*, στραβάλος *tortuosus*, σύρραδος *adulterinus*, παρβαρέος *terribilis*.

Penacuuntur composita in ος cum nomine & perfecto medio verbi Barytoni, si activè significent, & exponantur per accusativum nominis; ut μητροκτόνος *Matricida*, sive *matrem cædens*, οὐρανοδρόμος *ad Cælum currens*, αἰθεροδρόμος *currens* per *aerem*, ὀρειτύπος *in montibus cædens* (subaudito accusativo) *ligna*. Similiter decomposita; ut συγκληρονόμος *cohæres*.

Quædam descendunt à perfectis, quorum thema non est in usu: *viz.* finita in βόρος; ut δημοβόρος *populum absumens*: pleraque etiam in ηγόρος; ut δημηγόρος *orator*. Alia mutant characteristicam perfecti qualia. Sunt finita in δόκος & πλάθος; ut ἰοδόκος *sagittarum receptor*, κοροπλάθος *qui imagunculas fingit*.

Paroxytona quædam à νέμω, μάχομαι, δρέμω, seu potius τρέχω, πείρω, *neutraliter* vel *passivè* significantia; ut ἐρημονόμος *in deserto pastus*, ὀρεινόμος & ὀρειονόμος *in montibus pascens*, πατρονόμος *à patre pastus*, οἰονόμος *solus pascens*, ἀθυρονόμος *qui legibus abutitur*, χειρονόμος *gesticulator*, ἀψιμάχος *veles*, γρόσφομάχος, *qui pilo pugnat*, ἐγρεμάχος *qui pugnam excitat*, λογομάχος

qui

qui verbis pugnat, μονομάχος *gladiator*, ναυμάχος *qui è navi dimicat*, ὁπλομάχος *bellator armatus*, χειρομάχος *manibus pugnans*, ἡμεροδρόμος *diurnus cursor*, λαιψηροδρόμος *velociter currens*, νυκτιδρόμος *qui noctu currit*, ὁπλιτοδρόμος *armatus cursor*, οὐριοδρόμος *vento secundo currens*, παταγοδρόμος *cum fragore currens*, νυκτιπόρος *noctu iter faciens*, ναυσιπόρος *navi trajiciens*, παιδοπόρος *liberis transitum præbens*. His adde εὐρεσιλόγος *blatero*. συμμυλόγος *tacitus*, ἡμεροσκόπος *qui diurnas excubias agit*, μονοφάγος *qui solus comedit*, &c.

Nonnulla loco nominis composita cum adverbio, aut alia dictione: ut ἀδηφάγος *avidè edens*, ἀειφόρος *semper ferens*, κακοφόρος *malè seipsum ferens*, ἀρτιτόκος *quæ recens peperit*, ἀποτόκος *abortivus fœtus*, ἑκηβόλος, *longe jaculans*, ἰθυπόρος *rectà procedens*, πυγμάχος *pugil*, ταχυδρόμος *celeriter currens*, τηλεβόλος *longè jaculans*, ὀπισθονόμος *qui retrò pascitur*, τηλεσκόπος *longe cernens*: item μιαιφόνος *cæde pollutus*, μιγονόμος *terra, ubi promiscue pascunt omnes*; & quædam alia.

Reperiuntur etiam composita cum præsenti activo verbi circumflexi: omnia à πολέω; ut ὀνειροπόλος: item μογιλάλος *ægrè loquens*, ὀξυλάλος, *qui acutè loquitur*, πλαστολάλος *ficta loquens* νευρολάλος *per nervos loquens*, νεκροκόσμος *libitinarius*, δειπνολόχος *cœnæ insidians*. Sic λαθροδάκνος *clam mordens*. Pleraque cum perfecto activo ὤρυχα; ut φρεωρύχος & φρεατωρύχος *puteorum effossor*: Rariora cum perf. passivo; ut λεωβάτος *via trita*.

Composita ab ἄντιος, σόος, πλόος || *plex* penacuuntur; ut ἐναντίος *contrarius*, δορυσσόος *bellicosus*, ἁπλόος *simplex*: adde & decomposita; ut ὑπεναντίος &c.

Item ἀβρογόος *molles gemitus edens*, ἀειπαρθένος *semper virgo*, ψευδοπαρθένος *falsa virgo*, ἀνθοκρόκος *floridus*, βουβουκόλος *bubulcus*, ἱπποβουκόλος *equiso*, ἐπικαμπύλος *incurvus*, θυρσολόγχος *hasta, signum cœleste*, κορυθαιόλος *variâ indutus galeâ*, φριξολόφος *horrendas habens jubas*.

Substantiva in ιον trisyllaba ab oxytonis rectis vel obliquis dissyllabis profluentia acuunt penultimam; ut στρουθίον *passerculus* à στρουθός, παιδίον *puerulus* à παῖς παιδός.

Multa in ιον à barytonis profecta, quæ hic Subjunguntur. Minus usitata præfixis obeliscis notantur tam in hoc quàm sequentibus Catologis.

Ἀγκίον *vallicula* ab ἄγκος. Βιβλίον *libellus* à βίβλος. Βικίον *urnula* à βῖκος. Βλαυτίον *sandaliolum* à βλαύτη. Βυβλίον *charta papyracea* à βύβλος

βύζλος. Βραγχίον *spiraculum piscis* à βράγχος. Δελτίον *libellus* à δέλτος. Ἐρείον *lana* ab ἔρος. Θαμνίον *frutex* à θάμνος. Θηκίον *repositorium* à θήκη. Θρομβίον *grumus* à θρόμβος. Θυννίον *parvus thynnus* à θύννος. Ἰγδίον *mortarium* ab ἴγδη. Ἰσχίον *coxa* ab ἴσχις. Καδίον *parvus cadus* à κάδος. Καρφίον *parva festuca* à κάρφος. Κηπίον *hortulus* à κῆπος. Κοιτίον *lectulus* à κοίτη. Κοκκίον *granulum* à κόκκος. Κρανίον *caput* à κράνη. Κωπίον *remulus* à κώπη. Λοφίον *collis* à λόφος. Λυχνίον *lucernula* à λύχνος. Μοσχίον *vitulus novellus*, à μόσχος. † Μαμμίον *matercula* à μάμμη. † Μυστίλιον *panis excavatus* à μύστρον. Ναυλίον *nablium* à ναῦλα. Νευρίον *nervus parvus* à νεῦρον. Νησίον *parva insula* à νῆσος. Ξιφίον *gladiolus herba* à ξίφος. Οἰκίον *domuncula* ab οἶκος. † Ὀρφνίον *pulla vestis* ab ὄρφνη. Πεδίον *parvus campus* à πέδον. Πηνίον *stamen* à πήνη. Πιλίον *pileolus* à πῖλος. Πλατίον *palmula* à πλάτη. Πλινθίον *later* à πλίνθος. Πυξίον *buxea tabula* à πύξος. Πυργίον *parva turris* à πύργος. Πωλίον *pullulus* à πῶλος. Ποιμνίον *grex* à ποίμνη. Ῥαβδίον *virgula* à ῥάβδος. † Ῥαιδίον *infans* à ῥάκος. Ῥιζίον *radicula* à ῥίζα. Ῥινίον *limula* à ῥίνη. Ῥυμβίον *spira* à ῥύμβος. Ῥυγχίον *rostellum* à ῥύγχος. † Σακκίον *sacculus* à σάκκος. Σιτίον *frumentum* à σῖτος. Σκαφίον *scapha* à σκάφη. Σκυμνίον *catulus* à σκύμνος. Σκιμπίον *baculus* à σκίμπων. Σμηνίον *alveare* à σμῆνος. Σμιλίον *scalpellum* à σμίλη. Σπαθίον *spathula* à σπάθη. Σπογγίον *spongiola* à σπόγγος. Σπαρτίον *funiculus* à σπάρτος. † Σπιζίον *fringilla* à σπίζα. Σταμνίον *amphora* à στάμνος. Σφαιρίον *sphærula* à σφαῖρα. Σχιδίον *assula* à σχίδαξ. Σχοινίον *funiculus* à σχοῖνος. Τειχίον *parva mœnia* à τεῖχος. Τεκνίον *filiolus* à τέκνον. Τομίον *frustum* à τόμος. Τοπίον *funiculus torcularis* à τόπος. Τρυχίον *panniculus* à τρύχος. Τυχίον vel τυκίον *instrumentum fabrile* à τύχος vel τύκος. † Ὑδρίον *aquula* ab ὕδωρ. Φορτίον *onus* à φόρτος. Φρυνίον *rubeta* à φρῦνος. Φυσκίον *folliculus*, à φύσκη. Χαρτίον *chartula* à χάρτης. Χοιρίον *porcellus* à χοῖρος. Χονδρίον *patina* à χόνδρος. Χυτρίον *ollula* à χύτρα. Χωνίον *instrumentum fusorium* à χῶνος. χωρίον *regio* à χῶρος. Ψυχίον *vas in quo aqua refrigeratur* à ψύχος.

Primitiva quædam in *ιον*. non valde usitata; *ἀμφίον indumentum*, *ἀντίον instrumentum textorium*, *γαγγλίον morbus quidam*, *ἠρίον monumentum*, *ἰκρίον tabulatum*, *κλωνίον alga*, *λιδρίον scutella*, *μνασίον mensura genus*, *σαυνίον* & *σαύνιον jaculum barbaricum*.

Rara sunt hypertrisyllaba penacuta in *ίον*, cujuscunque fuerint originis; ut *τυραννίον aula regia* à τύραννος, *ἱμαντίον uva morbus* ab ἱμὰς-άντος. Pauca Composita; ut ἀμπίδιον, ὀρεπέδιον à πέδιον.

Particulativa in *ον*, ut ὀστέον ος, βομβύλον *vasculum*.

Permulta in *ίνς*, è quibus pleraque rariùs usitata: Ἀλαβαστρίτης

ϛρίτης, seu ἀλαβαϛίτης lapis alabastrites, ἀλοΐτης aloes frutex, βαλανίτης glandem referens, βολβίτης animalis genus, βοτρυΐτης botryitis, γαγγίτης in Gange nata, διφθερίτης pelliceam tunicam gestans, δρυΐτης herbæ genus, ἐπικληρίτης & παρακληρίτης virgo ex asse hæres, ζεφυρίτης Zephyritis, ἡπατίτης hepatica vena, κυανίτης ad Cyanum vergens, λιπερνίτης mendica, λυχνίτης lucernaria, νεφρίτης morbus renum, ὀζαινίτης ozænas olens, ὀλοκωνίτης olus quoddam sylvestre, ὀστρακίτης ostracitis, στερνίτης inferior costa, συρματίτης ex purgamentis contracta, τραπεζίτης & ἐντραπεζίτης quæ ad mensam alitur, τομίτης tomitana, φαρμακίτης medicamentaria, χονδρίτης crassa simila, χρυσίτης aureola, χωρίτης villica. His adde αἱματίτης farti genus, ἰπίτης herbæ genus, ἀκατάλις bacca juniperi.

Nomina verò pleraque in ιτης apud diversos Lexicographos variè notantur in penultimâ: apud hos enim acuuntur, apud alios circumflectuntur: Sunt & qui antepenultimam in nonnullis acuunt: ut ἀκῖτις, ἀκίτις, & ἄκιτις acua.

Paroxytona terminationes habentia Oxytonorum, supra traditas.

Declinat. 1ᵃ. Simpl. Tonum in penultimâ induunt.

Hyperdissyllaba quædam:

1. Verbalia in της: ἀγρώστης venator, ἀγύρτης circulator, ἀήτης ventus, αἰσυμνήτης rex, ἀκμήτης qui est in vigore, ἀλήτης erro, ἀλείπτης unctor, ἀλείτης peccator, ἀρότης arator, γενειήτης barbatus, γενήτης cognatus, γυμνήτης miles levis armaturæ, δεσμώτης captivus, διώκτης persecutor, δυνάστης dynasta, ἐπείκτης qui urget, ἡβήτης & alicubi ἡβώτης impuber, ἠπειρώτης qui continentem habitat, ἠπύτης præco, ἰδιώτης idiota, καταράκτης cataracta, κομήτης Cometa, κυβερνήτης gubernator, ὀμότης jurator, μονώτης solitarius, πλανήτης planeta, σκοπιήτης speculator, σφενδονήτης qui fundâ utitur, ὑφάντης textor. Infrequentius occurrunt βαβάκτης nugator, γυήτης claudus, θυροκοπήτης qui pulsat januam, ξυνήτης maritus, κεκράκτης clamosus, κελευθήτης viator, κεφαλήτης lapis angularis, κηλέστης qui demulcet, κλοιώτης incarceratus, κενήτης minister, λαφύκτης belluo, μελίκτης cantor, ὀρνεώτης auceps, σκηνήτης qui in tentoriis habitat, ὑφειλήτης & φιλήτης fur.

2°. Denominativa in στης: ἀργέστης albus, γενέστης cognatus, ὀρέστης monticola, πενέστης famulus operarius, χρεώστης fænerator.

Declin. 2ᵃ. Penacuuntur nonnulla:

In α viz. in αλία, ἁλία cœtus, ἀταθαλία nequitia, διδασκαλία doctrina, θαλία convivium, τροχαλία troclia.

Inusitata, ἀλία profectio, ἀσπαλία piscatus, βαλία morbus oculorum, ἰαλία vox, καναλία genus herbæ, κεραπαλία clavis, χαλία quies.

In

In ερ purum; μύερα *tribus*; item μοῖερα *fatum*. Localia in ωνια: ἁλωνία *area*, γωνία *angulus*, ὀσπειωνία ab ὄσπειον *ospratura*.

In η: nempe in γη minùs usitata; ἄγη *stupor*, γέλγη *sarcina variarum mercium*, ἐόργη *cochleare*, εὐέργη *tudicula*, ζώγη *herbæ species*, θήγη *repositorium*, κράγγη *crango*, λεύγη *lactis mensura*, μάργη *insania*, σάγη *armatura*, σαλάγη *clamor*, Σέλγη Urbs *Pisidiæ*, σάγη *capsa*, τάγγη *rancor*, ὕσγη *herbæ genus*. In δη; ἴγδη *mortarium*, Ἴδη *Ida*, σίδη, σίβδη *malum punicum*, πέδη *pedica*. In ώλη: εἰλώλη *turbo*.

Inusitat. In ώρη: καφώρη & σκαφώρη *vulpes*, κιχώρη *oleris genus*, λαμπώρη *noctiluca*, ποδεργώρη *velox*: item εἴδη *species*, λύγδη *populus alba*.

Verbalia in η servantia characteristicam temporis. Derivata: 1º. à perfecto passivo; βρῶμη *victus*, γνώμη *sententia*, δαίτη *epulum*, δέσμη *fasciculus*, θέρμη *calor*, ἐπιλήσμη *oblivio*, λόχμη *locus insidiis aptus*, μνήμη *memoria*, ξύμη *pruritus*, πλήμη vel πλήμμη *æstus maris*, ῥύμη *impetus*, ῥώμη *robur*, στάθμη *amussis*, τόρμη *meta*, τρῆμη & τρύμη *foramen*, χάσμη & χήμη *hiatus*, χάρμη *gaudium*, χρήμη *indigentia*.

Inusit. εἰσίθμη *introitus*, ἴσμη *scientia*. 2º. a Perf. act. μαλάχη *malva*, φρίκη *horror*; Inusit. λυγάχη *dolor*, παλάχη *sors*. 3º. ab Indef. primo activo, θήκη *theca*: Inusit. καταχήνη *hiatus*. 4º. ab Indef. 2do. activo, ἁρπάγη *harpago*, βλάβη *damnum*, καλύβη *tugurium*, κάπη *præsepe*, κνίδη *urtica*, μάχη *pugna*, πάγη *laqueus*, πάθη *calamitas*, σκάφη *scapha*, τύχη *fortuna*. 5º. a Perf. med. λόγχη *sors*, φθόη *tabes*. 6º. Verbalia à præsenti circumflexo orta; ἄλη *error*, ἄμη *fax*, ἄνθη *efflorescentia*, αἴνη *laus*, ἀπάτη *fraus*, βλάστη *germen*, δαπάνη *sumptus*, δίκη *justitia*, εἴλη *agmen*, ἥβη *juventus*, θοίνη *epulum*, κόμη *coma*, λήμη & pro illo γλήμη *lippitudo*, λύπη *dolor*, λώβη *injuria*, μελέτη *cura*, μάλκη & νάρκη *torpor*, νίκη *victoria*, παλάμη *palma*, πλάνη *error*, σόβη *muscarium*, στίβη *pruina*, τέχνη *ars*, τρύγη *vindemia*, χνόη *lanugo*, χραίσμη *auxilium*: Inusit. δόκη *opinio*, τάρβη *terror*.

Fœminea à masculinis deducta; ut τιθήνη *nutrix* à τιθηνός, υἱωνή *neptis* a υἱωνός, ψιττάκη *psittaca* à ψιττακός.

Declin. Imparissyllab.

Finita omnia in ήρης, ήκης, ώκης, ώδης, per ος inflexa, penultimam habent acutam; ut τειήρης, ἀμφήκης, ποδώκης, πετρώδης: Item composita ab ἔγχος, ἦθος, κῆτος, μέγεθος, σέλεχος, ἄντος; ut χαλκέγχης, κακοήθης, βαθυκήτης, παμμεγέθης, μακροσελέχης, κατάντης. In ώλης ab ὄλλυμι; ut πανώλης.

Alia quædam composita in ης: *αὐθάδης arrogans, αὐτάρκης sufficiens, εὐρυστήθης qui lato est pectore, καλαμοφθέγγης calamo canens, ποδάρκης pedibus celer, φιλαλήθης amans veritatis.*

Inusit. *ἀθάρης incorruptus, ἀπλήγης invulneratus, αὐθιμβύης indigens, ἀφάκης stolidus, ἐπαναγκης necessarius, εὐθυμήδης gratiosus, ζαμάλης grande melos habens.*

Nonnulla in ηρ. *Δημήτηρ Ceres, εἰνάτηρ uxor fratris, θυγάτηρ filia, μήτηρ mater, πάνθηρ panther, φράτηρ qui est ex eádem curiâ.*

Paucula in εδων, εων, υων, υμων; ut *φλέδων nugator, ἀκέων tacitus, Ἀμφιτρύων Amphitryon, ἐγκύμων gravidus.*

Paroxytona composita, quorum simplicia sunt Oxytona, & ultimam habent longam.

Penultimam acuunt omnia composita: 1°. quæ desinunt in monosyllabum Longum: ut *αὐτόχειρ, ἀντίπαις*; exceptis oxyt. pag. 250. 2°. quæ ultimam simplicis longam mutant in alteram longam; ut *ὀλβιογάστωρ*. 3°. Composita finita in *ιω* & *ιν*; ut *ἀρχιποίμην, πανγλώχιν*. 4°. Adjectiva in *ις* longum; ut *χρυσάκτις*. Substantiva autem, immò & adjectiva comp. à *κριτὴς*, tonum in ultimâ servant, quod alibi admonendum erat pag. 250. l. 17.

Similiter ab *ὀδὼς, λειμὼν, χιτὼν*, facta adjectiva: *καρχαρόδους asperos habens dentes, βαθυλείμων profunda habens pascua, χαλκοχίτων æreâ indutus tunicâ.* Item composita à *κριτὴς* cum nomine; ut *ὀνειροκρίτης*.

Partic. *παραχαράκτης falsus monetarius, χαμεύνη lectus humi stratus, καταίρα dira.* Minùs usitata; *ἐργολάβης exactor operis, ῥινοκολούστης narium amputator, τοιχωρύκτης* vel *τοιχορύκτης murorum perfossor, βορβορόπη lutosum foramen habens διόπη inauris, μετόπη vox artis architectonicæ, γυναικάνηρ semivir, εὐπάτηρ bono patre natus, ὀβριμοπάτηρ valido patre natus, πλατυγάστωρ qui lato est ventre.*

Non multùm *ἀπόπως* attexere hic licebit regulam p. 251. l. 14. prætermissam.

Propria in ιος trissyllaba & tribracha acuunt penultimam; ut *Ὀδίος, Ῥοδίος, Τυχίος*. quibus adde composita à *κόλλα* & *θέναρ*, ut *χρυσοκόλλα auri glutinum, ὀπισθέναρ ima pars manûs.* Item *φρυνίον rubeta, ταινίον pectorale, ψαμμίον arenula à ψάμμος*, per incuriam omissa pag. 251. &c.

Paroxytona peregrina sive Græcobarbara.

Voces latino-græcæ tonis ferè regularibus vestiuntur; ut *κυστώδια, σπεκυλάτωρ, Νίγερ, φόσσον.*

Finita in *ατος* vel *ατον* penacuta sunt; ut *Πιλάτος, φορτυνάτος, σάτον.*

Hujus farinæ multa occurrunt apud juristas & Historicos; ut *λιγάτος, μανδάτον*: quibus interdum contra regulas acuitur penultima longa ante finalem

finalem brevem; ut κανδῆλα *candela*. Addi poterant plura alia, πισκῖνα *piscina*, σαγίττα *sagitta*, βετεράν𝈪 *veteranus*, μαλεδῖτ𝈪 *maledictus*, παλλίον *pallium*, &c.

Quædam ex Hebræis penacutis facta, acuunt penultimam; ut Ἄβελ, Βάαλ, Ἐλεάζερ, Ἐλιέζερ, Ἐλισάβετ, Ζοροβάβελ, Θάρα, Βελίαλ, Λάμεχ, &c.

Alia etiam ab oxytonis oriunda: ut Ἀβιάθαρ, Ἄγαρ, Ἄννα, Θάμαρ, Ἰεφθάε, Ἰωάννα, Ἰωάθαμ, Μάρθα, Ῥεβέκκα, Σάῤῥα, Σάρων, Σίμων, Σωσάννα &c.

PROPAROXYTONA.

Hyperdissyllaba quartæ Simp. antepenultimam acuunt, tam simplicia quàm composita; ut ἴλεως, Μενέλεως, ἀνώγεων composita itidem imparisyllabicè flexa à γέλως & κέρας nata; ut φιλόγελως, μονόκερως: item δύσερως.

Composita cum quâvis dictione & verbo, si passivè significent, sunt antepenacuta; ut μητρόκτον𝈪 *à matre occisus*, ἀρτίτοκος *nuper editus*, ἄποροφος *non ferendus*.

CIRCUMFLEXA.

Nomina circumflectunt ultimam, quæ videntur manare ex penacutis & contractionem pati; ut Ἀπελλῆς, τιμῆς, γῆ, Ξενοφῶν, Κῶς,

Diminutiva in ᾶς & ῦς; ut Ζηνᾶς, Διονῦς.

Partic. in ᾶς, πελεκᾶς *pelicanus*. Inusit. ἀνδᾶς *dominus*, μαλακᾶς *cinædus*.

In ῆς: γυμνῆς *miles levis armaturæ*, δεισπλῆς *terribilis*.

Composita retinent in ultimâ circumflexum simplicis, non monosyllabi; ut Ποσειδῶν, Ἱπποποσειδῶν.

Græcobarbara circumflexa propria, variæ terminationis. In ᾶ Ἀββᾶ, Γαββαθᾶ, Καϊᾶ, Μελεᾶ, Ῥαμᾶ, &c. In ᾶς: Ἀρτεμᾶς, Βαρναβᾶς, Θευδᾶς, Θωμᾶς, Ἰωνᾶς, Κηφᾶς, Κλωπᾶς, Λουκᾶς, Σκευᾶς, Σατανᾶς, Χυζᾶς. In ᾶν: Κορβανᾶν, Σατᾶν. In ῆς: Ἰαμβρῆς, Ἰαννῆς, Ἰωσῆς, Μαμβρῆς, Μανασσῆς, Μωσῆς. In ῆ: Γεθσημανῆ. In αῦ: Ἡσαῦ, Ῥαγαῦ. In οῦς: Ἰησοῦς. Similiter composita: Βαριωνᾶς, Βαριησοῦς.

ANTECIRCUMFLEXA.

PEnultimâ habent circumflexam; 1°. Nomina finita in αῖ𝈪, εῖ𝈪 (deducta ab oxytonis), οῖ𝈪, ῷ𝈪, εῖον, οῖον, ῷον; ut πεταῖ𝈪, ἀνδρεῖ𝈪 ab ἀνδρὸς, ἀεδοῖ𝈪, ἀθῷος, γελοῖον *jocus*, Ἡρῷον *monumentum Herois*. 2°. Substantiva in ῖν𝈪; ut χῖν𝈪, ἐχῖν𝈪, ἰκτῖν𝈪: præcipuè propria derivativa sive diminutiva; ut Νῖν𝈪, γελασῖνος, ἐρυθρῖν𝈪.

Pauca etiam adjectiva, non multùm usitata, ἀγχηστῖνοι *conferti*, γελωτῖνος *ridiculus*, γαγρῖνος *differens*, λασῖνος *demens*, παλαιστῖνος *bellicosus*, προμνηστῖνοι *alius ante alium*. Pleraque in ῖτις præsertim ab ῖτης; ut φρενῖτις *delirium*, ἀργυρῖτις ab ἀργυρείτης.

Particularia: *αὐλαῖον aulæum, ἐκεῖνος ille, ἑταῖρος socius, ὀπαῖον foramen fornacis, νεᾶνις juvencula. τριφῶσα nomen fœminæ* Minùs occurrentia *'Αβακαῖνον urbs Siciliæ, 'Αβαρβαλαῖαι Nymphæ quædam, ἀκῆσκος calathus, ἀκρῆσις spina dorsi, ἀντῆος supplex, ἀπλῆπις vestis genus, ἐραῖα ramus olivæ, κεραταῖον picturæ firmamentum, Νυμφαῖον rupis nomen, πανδοῦρα instrumentum musicum, σαβῆροι annulus, πιτυρῆνος fistula pastoralis.*

Antecircumflexa quædam in *ειος* à barytonis oriunda. *'Αργεῖος Argivus, ἀρκτεῖος ursinus, ἀστεῖος urbanus, Βακχεῖος Bacchius, 'Ερκεῖος Herceus, ἑταιρεῖος sodalitius, Καδμεῖος Cadmæus, καρνεῖος* Apollinis *epithetum, μαντεῖος vaticinus, μουσεῖος musicus, νυμφεῖος ad Nymphas pertinens, μεγαλεῖος magnificus, ὀθνεῖος externus, οἰκεῖος domesticus*. Inusit. *ἀγχεῖος vicinus, λυκαῖος terribilis, ὀχεῖος admissarius*.

Composita: Omnia terminata in *αῖος, ειος, οῖος, ειον*; ut *ἡμιτελαῖος, ζαχρεῖος, ὑπνοῖος, ἡρωελεγεῖον metri genus*. Omnia itidem in *ουτος, ουχος, ηλιξ*; ut *τοσοῦτος, ῥαβδοῦχος, ἀρχιευνοῦχος, ὁμῆλιξ*. Plurima in *ῶπις* ab *ὢψ ωπὸς*; ut *γλαυκῶπις*. Pauca in *ουργος*, & in *ουρος* ab *οὐρὰ* cauda; ut *κακοῦργος maleficus, πανοῦργος vafer, βαυκοπανοῦργος insolens, Λυκοῦργος Lycurgus, 'Αρκτοῦρος Arcturus, κολοβοῦρος mutilus caudâ, στελεφοῦρος plantago*, item *κοθοῦρις vulpes*. Quædam in *πωλις* à *πωλέω vendo, λαχανοπῶλις, ἱματιοπῶλις, σπειροπῶλις, χυτροπῶλις*. Particularia, *ἀρχεταῖρος princeps sociorum, βιοδώρος victum largiens, δασπλῆτις terribilis*. Inusit. *ἀμφισφαῖρα calcei genus, ἐνωτοκοῖτοι populi auribus contecti, ἐπιγῆτις herbæ genus, ἐρημοδῖκος qui solus causam agit, κυνοπροῦσις animal quoddam, μαψαῦρα levis ventus, οὐβρῶσις fames, χλωροσαῦρα viridis lacerta*. Græco-barbara; *Εὖα, Ἰοῦσος, κῆμ, Νῶε, Σεκοῦνδος, Συρακοῦσαι, Τῖτος*.

Antecircumflexa dissyllaba.

Dissyllaborum penultima anceps si juxta regulas producatur & tonum habeat, plerunque circumflectitur; ut *χῖφος* & *χῖφον rete, δρῖλος lumbricus, Ἶρις Iris, Ἶρος Irus, ῥῖγος frigus*: vide pag. 225. l. 14. Anceps itidem (præcipue *υ*) ante *μα* purum in verbalibus dissyllabis circumflectitur; ut *δρᾶμα, νᾶμα, κῦμα, λῦμα, πλῦμα, ῥῦμα, φῦμα*. vid. pag. 224. l. 21.

Subjicitur catalogus particularium nominum, quorum penultimæ, *α, ι, υ*, ancipites circumflectuntur.

Ἆλτος agilis. |*Γλῖνον genus arboris.* *Γῦρος gyrus.* *Δῖνος vortex.*

Δῖνις

Δῖος divinus, divus. † *Θῦνος impetus.* † *Ἶνις filius.* *Ἶπος pressura.* *Ἶφις celer.* Κᾶλον *lignum.* Κῦδος *gloria.* Κῦρος *autoritas.* Κῦφι *Cyphi.* Κῦφος *gibbus.* † Κρᾶθις *nomen fluvii.* Λᾶας *lapis.* Μῖμος *mimus.* Μῖσος *odium.* Μῦθος *sermo.* † Μύρμος *formica.* Μῦσος & † Μῦος *scelus.* † Μῦκος *impurus.* Νῖκος *victoria.* Νῦσος *claudus.* Πῖνον *cervisia.* Πῖος, πῖαρ *pinguedo.* Πῖσος *pratum.* Πνῖγος *suffocatio.* Πρᾶγος, Πρᾶξις *actio.* Πρᾶος *mitis.* Ῥᾶξις *fractio.* Σῖτος & Σῖτον *panis.* Σμῖλον *ligo.* Σπῖλος *macula.* Σῦκον *ficus.* Τῖφος *palus.* Τῖφυς *Tiphys.* Φᾶρος *palla.* Φᾶσις *Phasis.* Φρῦνος *rubeta.* Φῦλον *tribus.* Χλῖδος *paludamentum.*

BARYTONA.

Nomina habentia terminationes præcedentium classium accentus verò diversos, utpote qui à generali regulâ 1mâ. & 2dâ. non recedunt.

1°. Barytona terminata more oxytonorum:

Regulæ generalis accentum servant in priori, contra speciales regulas de terminationibus recti; præcipuè reg. pag. 242. l. 34. &c.

Substantiva in εμος; ut *ἄνεμος*. Hyperdissyllaba Primitiva in ηλος; ut *βέβηλος*, *κάμηλος*: Item adjectiva dissyllaba, ut *δῆλος*. Adjectiva hyperdissyllaba in υνος; ut *πίσυνος*. Materialia & colorem connotantia in ινος; ut *λίθινος*, *κόκκινος*. Superlativa in τος; ut *ἄριστος*, *πλεῖστος*. Finita in ατος non verbalia; ut *πύματος*: sic *θάνατος*, *κάματος*. Numeralia in τος non præcedente σ; ut *πέμπτος*, item *πόσος*. Multa in ις redundantia in genitivo (contra regul. pag. 249.) ut *θέμις*, *ιδος*, *ιτος*: Plura in ιδος vel ιος; ut *βάρις navis oneraria*, Πάρις *Paris*, *σύβαρις deliciæ*, *μῆτις consilium*, *τίγρις tigris*, *τῆλις fænogræcum*, &c.

Composita omnia retrahunt tonos simplicium, quæ terminantur in brevem; ut *φιλόσοφος*, *παμποίκιλος*, *πάροικος*. Excipiuntur Oxytona (pag. 246) Paroxytona (pag. 252.) circumflexa (pag. 257.) antecircumflexa. (pag. 258.)

Composita ab α, δυς, & ευ, eximuntur à numero Oxytonorum in ος (p. 246.); ut *ἀνάγωγος*, *εὐάγωγος*, *δυσάγωγος*, &c. Huc refer *δύσοσμος*, *εὔοσμος* (pag. 252. l. 26.)

Adjectiva composita in ις ιδος, ι brevi, sunt antepenacuta; ut *δύσελπις*. Substantiva item composita, non oriunda à simplicibus in ις; ut *ἄκοιτις*, *ἱππεῦσις*. Composita quoque à *δεσμός* (contra reg. p. 246. l. 28.); ut *σύνδεσμος*.

Quædam composita in αῖος, ῖος, οῖος, εῖον, retrahunt accentum in antepenultimam contra reg. p. 258. l. 7 nempe composita à γῆ, λιναῖος, τροχαῖος, λεῖος, οἰκεῖος, παρειά, σπονδεῖος, βοῦς, γελοῖος, φλοιός, λεία; ut *ὑπόγαιος*, *ἐπιλήνειος*, *δρύοχαιος*, *ἀμφόλειος*, *φιλοί-*

 κειος,

κειος, καλλιπάρειος, διαπόνδειος, δωδεκάβοιος, φιλογέλοιος, τανύφλοιος, ἀκρόλειον.

Accedunt hisce particularia non pauca diversimodè terminata, quæ juxta ordinem suprà positum, ità centurientur.

Declinationis tertiæ in ος:

Aliqua nomina in αος, αυος, υος: ut ἵλαος *propitius*, αὖος *ficcus* πήχυος *cubitalis*, σῶος *salvus*.

Inusit. ἄος *spiritus*, Δρᾶος *nomen fluvii*, ἴαυος *cubile*.

Substantiva quædam:

1°. In μος tam primitiva, quàm derivata, sive verbalia; ut Αἷμος *Hæmus*, ἄμμος & ψάμμος *arena*, ἄρταμος *coquus*, βρῶμος *fator*, γάμος *nuptiæ*, δεῖμος *terror*, δῆμος *populus*, θάλαμος *thalamus*, θέρμος *lupinus*, θύμος *thymus*, Κάδμος *Cadmus*, κάλαμος *calamus*, κέραμος *terra figularis*, κόσμος *mundus*, κύαμος & πύαμος *faba*, κῶμος *comessatio*, μῶμος *reprehensor*, ὄγμος *sulcus*, οἶμος *semita*, ὅλμος *mortarium*, ὅρμος *monile*, ὄρχαμος *princeps*, πλεῦμος *pulmonis vitium*, πλόκαμος *cincinnus*, φλόμος & φλόμος *verbascum*, πότμος *fatum*, Πρίαμος *Priamus*, Πάτμος, Σάμος *locorum nomina*, σίμος *piscis*, σκινδάλαμος *assula*, σκόλυμος *carduus*, τόρμος *modiolus rotæ*, χῶμος *agger*, ὦμος *humerus*.

Inusit. βόρμος *avena*, γρῶμος *turbo*, ἔλαμος *via*, κάγχαμος *hedera*, κίνερμοι *pisces quidam*, κνῆμος *radius rota*, κόμμοι *molares*, μάμμος *servus*, λίνμος *arena*, μύρμος *metus*, νάθμος & νάθυμος *saxum in mari latens*, τέρμος *pediculus*, νῶμμος *nummus*, ὄλαμος *blatero*. ὄρυμος *ara*.

2°. In σος: βύσσος *byssus*, βρίσσος *echini species*, κυπάρισσος *cupressus*, νάρκισσος *narcissus*, Νέσσος *Nessus*, ὄσσος *oculus*.

Inusit. γέσος *barritus*, γλέσος *piscis genus*, κόσος *colaphus*, μάλασος *collum*, σόσος *dioptra*. Adde & λῶσος *lorum*, ὄινασος *pedamentum vitis*.

3°. In τος; ἔμετος *vomitus*, ἕρκετος *sepimentum*, κάπετος & σκάπετος *fovea*, πότος *potus*, φόρτος *onus*.

Adjectiva quædam.

1°. In κος: ἄρεσκος *blandus*, θαῦκος *audax*. Inusit. λαῦκος *terribilis*.

2°. In λος: ἄλλος *alius*, βάταλος *mulierosus*, δαίδαλος *ingeniosus*, δείελος *meridianus*, εἴκελος *similis*, ἔχθελος *hesternus*, ἴξαλος *impetuosus*, κόβαλος *loquax*, κοῖλος *cavus*, κόλος *mancus*, λάλος *loquax*, μάχλος *lascivus*, ὅλος *totus*, πέμπελος *senex*, σπίταλοι *viles*, φαῦλος *pravus*, φίλος *amicus*. Item ἧλος *clavus*, ζῆλος *fervor*, φῆλος *insidiator*.

Inusit. δίαλος (pro δῆλος) *manifestus*, ἴαλος *niger*, κίνδαλος *maleficus*, μίγδαλος *commixtus*, μίσκαλος *sordidus*, σίπαλος *deformis*.

3°. In νος: αἴθινος *ardens*, αἴλινος *lamentabilis*, ἀνθρώπινος *humanus*, ἄσμενος *libens*, βάσκανος *invidus*, δύστηνος *infelix*, ἔνος & ἕνος *antiquus*, κοράκινος *corvinus*, ἰκμῶνος *madidus*, μαλθακινος *mollis*,

lis, μόνος *ſolus*, ξένος *hoſpes*, ὄδμινος *olidus*, πέπειος *maturus*, πτέρινος *alatus*, σύϊνος *ſuillus*, σάννος *fatuus*, ταλαύρινος *audax*, τρύγινος *fæcatus*, ψύχνος *mollis*, χαῦνος *laxus*.

4°. In ρος: ἄκρος *extremus*, ἁλίαρος *ſalſus*, βάρβαρος *barbarus*, γαῦρος *ſuperbus*, δεύτερος *ſecundus*, θοῦρος *impetuoſus*, κάρχαρος *aſper*, κραῦρος *aridus*, λάληθρος *loquax*, λαῦρος *latus*, λοίδορος *convitioſus*, λόφουρος *criſtâ inſignis*, μάρμαρος *albus*, μέρμερος *curioſus*, παῦρος *paucus*, πέλωρος *ingens*, πέπειρος *maturus*, πόνηρος *laborioſus*, σκαῦρος *qui extantes habet talos*, σκόλυθρος *humilis*, φλαῦρος *vilis*, χῆρος *viduus*. Inuſit. κύβειρος *impudens*, ῥάρος *robuſtus*.

5°. In τος: ἄπτος *magnus*, ἕκαστος *unuſquiſque*, λήϊτος *publicus*, οὗτος *hic*. Inuſit. ἄμβλυτος *obtuſus*, μάψυτος *fruſtraneus*, νῆτλος *plenus*, πλάκτος *errabundus*. Quibus adduntur quædam Subſtantiva in στος: ἄκαστος *acer, arbor*, Ἥφαιστος *Vulcanus*, κίστος *ciſtus*, Λώπιστος *Palamedis nomen*, νόστος *reditus*, πλατάνιστος *platanus*.

Compoſita ſequentia: in-αγωγος, ἄμοιβος, &c. (pag. 246.) acuunt antepenultimam: 1° Subſtan. pleraq; ut Πολύκλειτος *Polycletus*, ἱεράμοιβοι *vates ſacri*, μαίνουργος *piſcis genus*, Θεόπομπος *Theopompus*, Αἴσωπος *Æſopus*, &c. 2°. Adjectiva quædam; ut παράγωγος *deductivus*, θεόκλυτος *à Deo honoratus*, ναυσίκλειτος & ναυσίκλυτος *navibus inclytus*, ἀμφίεργος *utrinque ſocillatus*, ἑκάεργος *procul arcens*, ἡμίεργος *imperfectus*, κάτεργος *cultus*, πάρεργος *qui eſt præter opus*, περίεργος *curioſus*, πολύεργος *operoſus*, ὠκύπομπος *celeriter vehens*, ναυσίπομπος *naves promovens*, πολύφορβος *multa nutriens*, πάμφορβος *omnibus pabulum præbens*, μονόφορβος *ſolus paſcens*.

In τον quædam (contra reg. 238.) ἄλφιτον *farina*, ἄριστον *prandium*, βόλιτον *ſtercus boum*, βρῦτον *potus hordeaceus*, θρέπτον *educationis præmium*, θύεστον *potus aromaticus*, πρόβατον *ovis*, σάββατον *ſabbatum*, σκῆπτρον *ſceptrum*, σπάρτον *rudens*, τάλαντον *talentum*, τίλτον *condimenti genus*, φρύγετον *ſartago*. Inuſit. καίατα *fovea*, κύβιτον *os cubiti*, λάϊτον *archivum*, item κίκιμον *fimus cornicis*, μόρμον *pars currûs*.

In quintâ declinatione, &c.

1. In ις-ιδος: (contra reg. 249.) ἄγρωστις *herbæ genus*, ἄμυστις *largus hauſtus*, Ἄρτεμις *Diana*, Ἀτέργατις *Dea quædam*, αὖλις *aula*, γύννις *effœminatus*, δάπις *tapes*, δῆπις vel δέπις *fax*, ἐπίδειξις *pars corporis*, ἔρις *lis*, Ἶβις *avis quædam*, Ἶσις *Iſis*, κάλπις *urna*, Κύπρις *Venus*, μύτις *naſus*, ὄπις *vindicta*, σίνις *noxius*, τράμις *foramen*, φύξηλις *fugitivus*, τάλις *nubilis*.

Inuſit. βάλλις *herba genus*, βρύτιδες *mulieres quædam*, δέλλιδες *veſpæ*, ἐρείκιδες *hordea craſſius diviſa*, θρανίτιδες ſive θρανήτιδες [κῶπαι] *remi quidam*, ἐριτιδες *captioſæ argumentationes*, σκόροδις *faſciculus alliorum*, φιλέταιρις *herba nomen*.

2°. Pau-

2°. Paucula in υς & τυς (contra reg. 249.) ἥμισυς *dimidius* θῆλυς *fœmineus*, Δίκτυς *Dictys*, ἴτυς *circumferentia*, Κότυς *Deus turpitudinis*, μάρτυς *testis*, πίτυς *pinus*, μίτυς *excrementum ceræ*. Inusit. μόττυς *exolutus, languidus*, πόλτυς *pluteus*, φίτυς *pater*.

Nonnulla in ξ (contra reg. p. 250. l.2.) ut ἀντίπηξ *arcula*, ἐπίτεξ *vicina partui*.

Proparoxytona terminationes habentia paroxytonorum

Quædam Nomina: contra regulam pag. 251.

In ιλος: αἴγιλος *herba capris grata*, ἄργιλος *terra argilla*, βάρβιλος *arbor Persica*, ξύσιλος *rasilis*, ὅμιλος *agmen*, ςρόβιλος *turbo*.

Inusit. ἄρκιλοι *catuli ursorum*, οἴσπιλος *amator*, ἔχυλος *locus ubi tenetur tem*, κάμιλος *funis nauticus*, κέκιλος *qui vocem edit exilem*, κόρθιλος *avis genus*, πάγιλος *parcus* item ἄδισκος *mensuræ genus*.

In υλος: ἀήσυλος & αἴσυλος *improbus*, ἄκυλος *glans*, δάκτυλος *digitus*, κάνδυλος *edulii genus*, κόνδυλος *digiti articulus*, κότυλος *cotyla poculi genus*, μίτυλος *mutilus*, ὄσμυλος *ozæna*, πίτυλος *strepitus aquæ*, σπόνδυλος & σφόνδυλος *vertebra*. Minùs usitat. αἴγυλος *abscessus inter nares* ἀΐδυλος *audax*, βαίτυλος *lapidis genus*, βάγχυλος *panis libatorius*. βέκυλος *ovillus*, ἴτυλος *orbus*, κόρδυλος *piscis genus*, μόρμυλος *mormyra*, φείδυλος *parcus*.

In λεος: ἔλεος *misericordia*, ἵλεος *propitius*, κήλεος *ardens*, κονισάλεος *pulverulentus*, μέλεος *vanus*, τέλεος *perfectus*, ὑάλεος & ὑέλεος *vitreus*, χαμαίλεος *chamæleon*.

Composita omnia cum nomine à præterito medio verbi ἔχω antepenultimam acuunt, etiamsi activè significent: ut γαιήοχος. Alia quædam: ἁλίδρομος *mare percurrens*, βούτορος *boves transfigens*, βούτυπος *boves cædens*, ἐγχέσπαλος *hastam vibrans*, θεόςοργος *Deum amans*, κέρτομος *cor scindens*, μακρόδρομος *longa stadia percurrens*, πάνσκοπος *omnia intuens*, παντότροφος & πάντροφος *omnia nutriens*, συκαμίνδορος *fatuus*, ὑγρόπορος *humida permeans*.

In ιον Proparoxytona quædam orta ab oxytonis (contra reg. p. 251.) Αὔλειον *stabulum*, ab αὐλή. Βήχιον *tussilago*, à βήξ-χός. Βλαίσιον *blæsa*, à βλαισά. Βλήχιον *leguminis genus*, à βληχρόν. Βούνιον *napi genus*, à βουνός. † Γάνδιον *arcula*, à γανδός. Γάςριον *edulii genus*, à γαςήρ-ρος. † Γλύπτιον *naticula*, à γλυπτός. Κίσσιον *parva hedera*, à κισσός. Κτένιον *pectunculus*, à κτείς-ενός. † Λάβιον *parvum manubrium*, à λαβή. Λάγιον *lepusculus*, à λαγός. † Λόβιον *gibba pars hepatis*, à λοβός. † Μόργιον *genus mensuræ*, à μοργή. † Ξάνθιον *lappa*, à ξανθός. Ξύειον *novacula*, à ξυρός. Ὄπιον *opium*, ab ὀπός. Ῥάγιον *acinus parvus*, à ῥάξ-γός. Σπόδιον *cinerula*, à σποδός. Σφάγιον *parva victima*,

ſtima, ἀ σφαγῆ. Σχόλια *commentarii*, ἀ σχολῆ, † Φήγιον *parva fagus*, ἀ φηγός. Φλέβιον *parva vena*, ἀ φλέψ-βός: Φόρβιον *nomen herbæ*, ἀ φορβῆ.

Proparoxytona terminationes habentia antecircumflexorum.

Nomina quædam:

1. In αιος (contra reg. pag.) ἀγέλαιος *rudis*, ἀγόραιος *faſtus dies*, Ἀθήναιος *Athenæus*, Ἀκέσαιος *nomen nautæ*, Βαρτίμαιος *viri Nomen*, βέβαιος *firmus*, βίαιος *violentus*, δείλαιος *miſerabilis*, δίκαιος *juſtus*, ἔλαιος *olea agreſtis*, ἐπιπόλαιος *ſuperficialis*, κράταιος *herbæ nomen*, μάταιος *vanus*, πρόσφαιος *recens*, Ὑμέναιος *Hymenæus*. Compoſita, ἀκροκνέφαιος *veſpertinus*, ἀποτρόπαιος *malorum averſor*, προστρόπαιος *ſupplex*, ἔμπαιος *peritus*, λευκόφαιος *ex albo & fuſco mixtus*, περιδέραιος *circumcollaris*, περιτόναιος *circumtentus*, σύνναιος *cohabitator*.

Inuſit. κάναιοι *bulbi*, κέραιος *palus*, κύλλαιος *cincinnus*, μέλαιος *vinus*, μύσκαιος *hortus*, σίραιος *defrutum*.

2 In ειος, quæ deſcendunt ab oxytonis: (contra reg. pag.) ἀέτειος *aquilinus*, αἴγειος *caprinus*, Ἀπέλλειος *ad Apellem ſpectans*, ἄρνειος *agninus*, Ἀσκληπίειος *ad Æſculapium pertinens*, αὔλειος *ſtabularius*, Ἀχίλλειος *Achilleus*, βασίλειος *regius*, βόειος *bovinus*, Βόρειος *Borealis*, βρότειος *mortalis*, γόργειος *terribilis*, ἐπιτήδειος *idoneus*, θήρειος *ferinus*, Ἡράκλειος *Herculeus*, θάλειος *virens*, Θηρίκλειος *ad Thericlem ſpectans*, καθάρειος *purus*, κεραύνειος *fulmineus*, κύνειος *caninus*, λάγειος *leporinus*, νέβρειος *hinnuleus*, Ὀδύσσειος *Ulyſſeus*, ὄιειος *ovinus*, παίδειος *puerilis*, περιστέρειος *herba quædam*, περοίκειος *dotalis*, στρούθειος *paſſerinus*, σύειος & ὕειος *ſuillus*, χήνειος *anſerinus*, ὠκεάνειος *ad oceanum ſpectans*. Comp. ἐμφώτειος *ad baptizatum pertinens*, περιτόνειος *circumtentus*. Inuſitat. γέγειος *antiquus*, item πρίειος *mūs*. Comp. ἄποιος *qualitatis expers*, γονόρροιος *qui ſeminis profluvio laborat*.

3. In ειον: Ἀλαλκομένειον *urbs Bœotiæ*, Ἀνάκειον *templum Dioſcurorum*, ἄρκειον *herbæ genus*, γένειον *barba*, γήτειον *plantæ genus*, δάνειον *fœnus*, ἔχιειον *herbæ genus*, Ἡρώειον *monumentum Herois*, θέειον pro θεῖον *ſulphur*, Ἴσειον *fanum Iſidis*, κασάνεια *nuces Caſtaneæ*, κηλώνειον *machina lignea*, κηρύκειον *caduceus*, κλιμάκειον *ſcala*, κυάθειον *cyathus*, κώνειον *cicuta*, Λαύρειον *locus Atticæ*, Λώτεια *dona quædam*, Λέπρεον *nomen urbis*, οἰσύπειον *ſordida ovium lana*, Ὀλυμπιεῖον *nomen loci*, ὄσπρεια *oſtrea*, πήνειον *ſtamen*, Σίγειον *Sigeum*, σκιάδειον *umbraculum*, σοχάλειον *orbis*, ὑμένειον *membranula*, χειρώνειον *centaurium*, χέλειον *operimentum teſtudinis*. Compoſita: ἐπίνειον *navale*, περμένειον *malum Punicum*. Inuſit.

Inusit. Ἅλειον *fanum solis*, βρύτειον *potio hordeacea*, γήρειον *senescentia*, ἐπίσειον *pubes*, ζώτειον & ζώσειον *pistrinum*, μελίδειον *favus*, μνήτεια *dona nuptialia.*

Addi possunt plura substantiva in ειον, ab adjectivis in ειος manantia; ut *βασίλειον regia*, à *βασίλειος*, *γόργειον terriculamentum* à *γόργειος*, *κυκλώπειον mons Lybiæ* à *κυκλώπειος*, *Λύκειον Gymnasium Atticum* à *Λύκειος*, Ὄνειον *mons Corinthi* ab ὄνειος.

Ex Hebraicis quædam tonum habent in antepenultimâ; ut Γόμοῤῥα, Ἔφραθα, Σόδομα, Σάρεπτα; sed Σαρεπτά. 1. Reg. 17.9.

In numeralibus compositis minor numerus postpositus retinet accentum; ut δεκαδύο: major rejicit regulariter; ut δυώδεκα.

ΔΙ'ΤΟΝΑ sive ΠΟΛΥ'ΤΟΝΑ.

Nomina variis notata accentibus, in cæteris prorsus invariata.

A

Ἀβληχρὸς, Ἄβληχρος } *debilis*
† Ἄβως, † Ἀβῶς } *mutus.*
Ἄγκαλος, Ἀγκαλὸς } *fasciculus.*
† Ἀγρηνὸν, † Ἄγρηνον } *reticulum*
† Ἀγριβρὸξ, † Ἀγρίβροξ } *origanum.*
Ἄγροικος, Ἀγροῖκος } *rusticus.*
Ἀγυιὰ, Ἄγυια } *vicus.*
Ἀγχίαλος, Ἀγχιαλὸς } *Nom. Urbis.*
Ἀδαῖος, Ἀδαιὸς } *sufficiens.*
Ἀδρότης, Ἀδροτὴς } *vigor.*
Ἀδρόχωρος, Ἀδροχῶρος } *uberem habens terram.*
† Ἀιδρὸς, † Ἄιδρος } *imperitus.*

Ἀέλλοπος, Ἀελλόπος, Ἀελλοπὸς } *velox instar turbinis.*
Ἄθροος, Ἀθρόος } *confertus.*
Αἰγίαλος, Αἰγιαλὸς } *N. urbis*
Αἱμάλωψ, Αἱμαλὼψ } *cruenta suffusio in oculis.*
Αἷμος, Αἱμὸς } *saltus.*
Αἰολόμητις, Αἰολομῆτις } *vafer.*
Αἰπόλη, Αἰπολὴ } *caprile.*
Ἀκάνθιον, Ἀκανθίον } *herba spinæ similis*
† Ἀκρεαὶ, † Ἄκρεαι } *crura.*
† Ἀκέανος, † Ἀκεανὸς } *genus leguminis.*
† Ἀκεστὴς, † Ἀκέστης } *sanator.*
† Ἀκεσταὶ, † Ἀκέσται } *vehicula.*
Ἀκὶς, Ἄκις } *cuspis.*

Ἀκρέμων, Ἀκρεμὼν } *ramus.*
Ἀλάλη, Ἀλαλὴ } *tumultus.*
Ἀλετὸς, Ἄλετος } *molendi actio*
† Ἄλητον, † Ἀλητὸν } *farina.*
Ἁλὴς, Ἅλης } *confertus.*
Ἀλεωρὰ, Ἀλεώρα } *effugium.*
† Ἄλλομος, † Ἀλλόμος } *cæcus.*
Ἇλμα, Ἅλμα } *saltus.*
† Ἀλοῖται, † Ἀλοιταὶ } *publica scorta.*
Ἀμαμηλὶς, Ἀμάμηλις } *genus pyri.*
Ἁμαξία, Ἁμαξιά } *via palustralis.*
Ἀμπρεὸν, Ἄμπρεον } *lorum.*
Ἀμπέλινος, † Ἀμπελινὸς } *viteus.*
† Ἀμόργη, Ἀμοργὴ } *amurca.*

Ἀμυγδά-

Ἀμυγδάλη, Ἀμυγδαλῆ } amygdalus.
Ἄμφιον, Ἀμφίον } indumentum.
Ἀμφωτις, Ἀμφῶτις, Ἀμφωτὶς } diota.
Ἀνακαμψέρως, Ἀνακάμψερως } herba quædam.
Ἀνδρότης, Ἀνδροτὴς } virilitas.
† Ἄνη, † Ἀνὴ } effectus.
† Ἀνόπαια, † Ἀνοπαῖα } avis genus.
Ἀντηρὶς, Ἀντῆρις, Ἀντέρις } pila.
† Ἀντάκαιοι, † Ἀντακαῖοι } cete ingentia.
† Ἀνζῶν, † Ἄνζων } urbs Thessaliæ.
Ἀπομαγδαλία, Ἀπομαγδαλιὰ } offa canibus objecta.
Ἀπφὺς, Ἀπφῦς } pater.
Ἀργὰς, Ἀργᾶς, Ἄργας } serpens.
Ἀργῆς, Ἀργὴς } albus.
Ἁρματροχία, Ἁρματροχιὰ } orbita.
Ἀρτοπῶλις, Ἀρτοπωλὶς } pistrix.
Ἀρειοπάγος, Ἀρειόπαγος } Areopagus.

Ἆθμα, Ἄθμα } halitus.
Ἀσκλήπιειον, Ἀσκληπιεῖον } Æsculapii fanum.
† Ἄσυρον, † Ἀσυρὸν } oppidulum.
Ἀτταγὰς, Ἀτταγᾶς, Ἀτταγὰς } attagen.
Ἀχὴν, Ἄχην } pauper.
Ἀχρεῖος, Ἄχρειος } inutilis.

B

Βαιῶν, Βαίων } gobius.
Βαλιὸς, Βάλιος } celer.
† Βένδις, † Βενδὶς } Diana.
Βολβίον, Βόλβιον } parvus bolbus.
Βομβυλιὸς, Βομβύλιος } apis genus.
Βόρος, Βορὸς } edax.
Βύβαλις, Βυβαλὶς } lorum bubulum.
Βραδυτὴς, Βραδύτης } tarditas.
Βράγχια, ‖ Βραγχία } spiracula piscium.

Γ

† Γαῖος, † Γαιὸς } bos operarius
Γαισὸς, Γαῖσος } contus.
Γαλλὸς, Γάλλος } spado.
† Γάρνον, † Γαρνὸν } pars rotæ.
† Γαυσὸς, † Γαῦσος } claudus.
Γίγγλυμος, Γιγγλυμὸς } species διαρθρώσεως
Γλαὺξ, Γλαῦξ } noctua.
Γλίσχρος, Γλισχρὸς } parcus.
Γοργύρα, Γόργυρα } canalis subterraneus.
Γύλιος, Γυλιὸς } vas militare.
Γυμνοπαιδιὰ, Γυμνοπαιδία } nudorum lusus.
† Γύπη, † Γυπὴ } vulturum nidus.

Δ

Δαιδαλέος, Δαιδάλεος } affabrè factus.
Δάλιον, Δαλίον } facula.
Δαῦλος, † Δαυλὸς } hirsutus.
Δειελινὸς, Δειέλινος, Δειλινὸς, Δείλινος } vespertinus.
† Δήγυρες, † Δηγῦρες } passeres.
Δίκροος, Δικρόος } bifidus.
Δικρὸς, Δίκρος } biceps.
† Δίκυμα, † Δικῦμα } gemellipara.
Δολιχὸς, Δόλιχος } stadium.

Δορ-

Δορπιστός } tempus
Δόρπιστος } prandendi.
Δόχμιον } palma.
Δοχμιόν }
Δυσπάντης } inauspi-
Δυσπαντής } catus.

E

Ἐθελημός } volunta-
Ἐθέλημος } rius.
Εἴριον } lana.
Ἔριον }
Ἔκπλυτος } elutus.
Ἐκπλυτός }
Ἐλεᾶς } avis genus.
Ἐλέας }
Ἑλειονόμος } in palude
Ἑλειονόμος } degens.
Ἐπητής } prudens.
Ἐπήτης }
Ἐπικέρας } fænogræ-
Ἐπίκερας } cum.
Ἐρεμβοί } Troglodytæ.
Ἔρεμβοι }
Ἐρεσσός } Urbs in Les-
Ἔρεσσος } bo.
Ἐρινόν } caprificus.
Ἐρινόν }
Ἐρινός }
Ἐρινός }
Ἐρκίον } septum.
Ἔρκιον }
Ἐρμαῖος mercurialis.
Ἑρμαιος
Ἐρυθρινός } rubellio.
Ἐρυθρῖνος }
Εὐασλις } pulcras ha-
Εὐασλίς } bens spicas.
Εὔκλεια } celebritas.
Εὐκλεία }

Z

Ζαμενής } vehemens.
Ζαμένης }
Ζύθος } potus horde-
Ζῦθος } aceus.
Ζώντειον } pistri-
Ζωντεῖον } nam.

H

Ἠλύγη } obscuritas.
Ἠλυγή }
Ἡμίθνης } semimor-
Ἡμιθνής } tuus.

Θ

Θαλαμιά } foramen per quod remus exoritur.
Θαλαμία }
Θαλῆς οῦ } Thales.
Θάλης ητος }
† Θεμιστός } legitimus
† Θέμιστος }
Θόλος } atramen-
† Θολός } tum.
Θορός } genitura.
† Θόρος }
Θρανίον } sella.
Θράνιον }
Θεῖον } ficulnea
Θείον } frons.
Θυμός } glandula.
Θύμος }

I

Ἰάπετος } Iapetus.
Ἰαπετός }
Ἵδρωα } pustulæ exæ-
Ἱδρῶα } stivo calore.
Ἰκτῖνος } milvus.
Ἴκτινος }
Ἴπνος } furnus.
Ἰπνός }

Ἶπος } muscipula.
Ἰπός }
Ἶπος }
Ἶρις } Iris, dea, vel ar-
Ἶρις } cus.
Ἰστριανός } Istri incolæ.
Ἰστρίανος }
Ἰστριανίς }
Ἰστρίανις }
Ἰχθύς } piscis.
Ἰχθῦς }
Ἰωρός } janitor.
Ἴωρος }

K

Καλλίεργος } pulcrè
Καλλιεργός } factus.
Καλαῦροψ } pedum.
Καλαύροψ }
Κάλπις } urna.
Καλπίς }
Καρκῖνος } cancer.
Καρκίνος }
Καταπλαστός } illitus.
† Κατάπλαστος }
† Καυηρός } malus.
† Καύηρος }
Κέβλη } caput.
Κεβλή }
Καταφάγας } lurco.
Καταφαγᾶς }
Κεγχρεαί } N. loci.
Κεγχρέαι }
Κέρκουρος } navigii ge-
Κερκοῦρος } nus.
† Κηδάρ } locus tene-
† Κήδαρ } brosus.
Κηπίον } genus ton-
Κήπιον } suræ.

Κύρυ-

Κήρυλος } halcyonum
Κηρύλος } masculus.
† Κιλλὸς } asinus.
† Κίλλος }
Κίτειον } malum ci-
Κιτεῖον } treum.
Κλείσιον } stabulum.
Κλεισίον }
Κλυδὼν } fluctus.
Κλύδων }
Κνακὸς } niger albis maculis
Κνᾶκος } aspersus.
Κνισολοιχὸς } lambens pinguedinem.
Κνισολοῖχος }
† Κονιατὴς } tector.
† Κονιάτης }
† Κόρος } novellum
† Κορὺς } germen.
Κορυθαιόλος } variam indutus
Κορυθαίολος } galeam.
† Κοσταὶ } hordea.
† Κόσται }
† Κόπλος } gallus.
† Κοπλὸς }
Κρανίον } caput.
Κράνιον }
Κρᾶς } caput.
Κρᾶς }
Κριγὴ } stridor.
Κρίγη }
Κροκύδειλος } animal
Κροκυδειλὸς } quoddã.
Κρώβυλος } cincinnus.
Κρωβύλος }
Κτήδων } tridens.
Κτηδὼν }
Κύανος } color cæru-
Κυανὸς } leus.

Κύμβιον } cymbium.
Κυμβίον }
Κυπρῖνος } cyprinus
Κύπρινος } piscis.
Κυνόσουρα } Cynosura.
Κυνοσουρὰ }
† Κυσὸς } nates.
† Κύσος }
† Κῦφαι } species
† Κυφαὶ } squillæ.
Κωλέα ἡ } membrum.
† Κωλεὰ ἡ }
† Κωμακὸν } genus a-
† Κώμακον } romatis.

Λ

Λάμπη } spuma vino
Λαμπὴ } innatans.
Λαμυρὸς } loquax.
Λάμυρος }
† Λαρκὸς } corbis.
† Λάρκος }
Λασίωνες } tesqua.
Λασιῶνες }
† Λέμφος } stolidus.
† Λεμφὸς }
Λεπυρὸν } putamen
Λέπυρον } ovi.
Λεῦκος } n. avis.
Λευκὸς }
† Λῆδιον } vestis at-
† Λήδιον } trita.
Λίρος } impudens.
Λῖρος }
Λιρὸς }
Λόπος } cortex.
Λοπὸς }
Λοφία } cervix.
Λοφιὰ }
Λόφιον } theca cristæ.
Λοφίον }

† Λύγη } obscuritas.
† Λυγὴ }
Λύχνιον } lucernula.
† Λυχνίον }

M

Μάγαδις } instrumentum musicum.
Μαγάδις }
Μάζα } maza genus
Μᾶζα } pultis.
† Μέδιμνος } medim-
† Μεδίμνος } nus.
Μελάγχρως-ω } niger
Μελαγχρὼς-
-ῶτος
† Μελλονύμφιος, } qui sponsus futurus est.
† Μελλονυμφίος }
Μηδικὴ } herba medica
Μηδίκη }
† Μισητὴ } mulier de-
† Μισήτη } testanda.
Μολόθουρος } herbæ
† Μολοθοῦρος } nomen.
Μονιὸς } solitarius.
Μόνιος }
Μορμολύκειον } larva.
Μορμολυκεῖον }
Μόσχιον } novellum
Μοσχίον } germen.
Μόχθηρος } laboriosus
Μοχθῆρος }
Μύλων } pistrinum.
Μυλὼν }
† Μυσάχνη } libidino-
† Μυσαχνὴ } sa mulier
Μυχὸς } penetrale.
† Μῦχος }
† Μῶκος } stultus.
† Μωκὸς }

Μωρὸς

Μωρὸς
Μῶρος idem.

N

Νεοσσία
Νεοσσιὰ nidus.
‖Νιφετοβλητὴς nivo-
‖Νιφετοβλήτης sus.
Νιφόβολος nivibus
Νιφοβόλος obrutus.
Νοθεῖα spuriorum
Νόθεια bona.
Νομάδειος
Νομαδεῖος pascuus.

Ξ

Ξήριον medicamen-
Ξηρίον tum aridum.
Ξυστὶς vestis crocea.
Ξύστις

O

Ὄαι pelles ovinæ
Ὀαὶ Eust.
Ὄγκιον vas reposito-
Ὀγκίον rium.
Ὅδουρος viarum
‖Ὁδοῦρος obsessor.
Οἰκουρὸς domus cu-
Οἰκοῦρος stos.
Οἶσος
Οἰσὸς salix.
Ὀλαὶ hordea.
Ὄλαι
Ὀλιγόγονος paucos
Ὀλιγογόνος generans.
‖Ὄλος atramentum
‖Ὀλὸς sepiæ.
Ὄπτανος tostus.
Ὀπτανὸς
‖Ὀροιτύ-πος quicædit ligna in monti-bus.
‖Ὀροιτύ-πος

Ὀργυιὰ ulna.
Ὄργυια
Ὀσφὺς lumbus.
‖Ὀσφῦς
‖Ὄσχεος scrotum.
‖Ὀσχεὸς
Ὀφρὺς supercili-
‖Ὀφρῦς um.
Ὀχὸς capax.
Ὄχος

Π

Παλιμβακ-χεῖος genus pedis metri-ci.
Παλιμβάκ-χειος
Παρδακὸς humidus.
Πάρδακος
Παρανυμφίος spon-
†Παρανύμφιος sus.
‖Πελὸς niger.
‖Πέλος
Πελλὸς fuscus.
Πέλλος
Πηγὸς sal.
Πῆγος
Πηδὸν gubernaculum
πηδὸν navis.
Πλησίος propin-
Πλήσιος quus.
Πῖλος pileus.
Πίλος
Ποία herba.
Ποιὰ
Ποδώκης pedibus
‖Ποδωκὴς celer.
Πολτὸς puls.
Πόλτος
Πολυωπὸς foramino-
Πολύωπος sus.
Πόνηρος laboriosus.
‖Πονηρὸς

Πρόκειτος prælatus.
Προκειτὸς
Πρόθετος appositus.
Προθετὸς
Προσωπεῖον larva.
Προσώπειον
Πτέρις filix.
Πτερὶς
Πτίλος glaber.
Πτιλὸς
Πτοία pavor.
Πτοιὰ
Πτοῖα
‖Πύος colostra.
‖Πυὸς
‖Πῦος
Πύρινος igneus.
Πυρινὸς
Πωλητὴς venditor.
Πωλήτης

P

Ῥαβδὸς virga.
Ῥάβδος
‖Ῥάβδος
‖Ῥαῖκος græcus.
‖Ῥαικὸς
‖Ῥαπὶς virga.
Ῥάπις
Ῥάειον infans.
‖Ῥαρίον
‖Ῥέμβος erro.
‖Ῥεμβὸς
Ῥηχὸς sepes.
Ῥῆχος
Ῥόδη frutex rosam
Ῥοδὴ ferens.
Ῥύμβος turbo.
Ῥυμβὸς
Ῥύτη ruta.
Ῥυτὴ

Σ

Σακέσπαλος. / Σακεσπάλος — vibrans scutum.

Σάβος / Σαβὸς — Bacchi Sacerdos.

Σάργος / Σαργὸς — sargus piscis.

Σαρδινὸς / Σάρδινος — Sardianus.

Σάρος / Σαρὸς — verriculum.

Σαρπηδὼν-όνος / Σαρπήδων-οντος — N. viri.

Σαῦρα / || Σαύρα — lacerta.

Σίγλαι / Σιγλαὶ — cyphrae.

Σίκυος / Σικυὸς — cucumis.

|| Σκέλεαι / || Σκελεαὶ — femoralia.

Σκύμνος / Σκυμνὸς — catulus.

Σμῖλος / || Σμίλος — taxus.

Σομφὸς / Σόμφος — cucurbita sylvestris.

|| Σπάργη / || Σπαργὴ — libido.

Σπεῖρα / Σπείρα — spira.

Σταῖς / Σταὶς — farina.

Στεγιτὴ / || Στεγίτη — meretrix.

|| Στιγὼν / || Στίγων — stigmaticus.

Στίφος / Στῖφος — turma.

Στρούθιος / Στρουθίος — strutheus.

Στυφόκομπος / Στυφοκόμπος — pugnax.

Συγκύνηγος / Συγκυνηγὸς — convenator.

Σύνθετος / Συνθετὸς — compositus.

Σφυρὰ / Σφῦρα — malleus.

Σφυρίον / Σφύριον — malleolus.

T

|| Τακῶνες / || Τάκωνες — pastilli.

Ταχυτὴς / Ταχύτης — celeritas.

Ταὼς / Ταῶς — pavo.

Τετανὸς / Τέτανος — extensus.

Τηλέκλητος / Τηλεκλητὸς — elonginquo vocatus.

Τηλουρὸς / Τήλουρος / Τηλοῦρος — remotus.

Τίτθη / Τιτθὴ — nutrix.

Τριβακὸς / Τρίβακος — tritus.

Τριτόμηνις / Τριτομηνίς — tertius dies mensis.

Τροχιὰ / Τροχία — cursus.

Τρόχιλος / Τροχίλος — regulus.

Τρυβλίον / Τρύβλιον — patina.

Τυμβοχὴ / Τυμβοχόη — contumulatio.

Τυννὸς / Τυννὸς — parvus.

Τυρόκνηστις / Τυροκνῆστις — casei radula.

Τύφος / Τῦφος — fumus.

Υ

Ὑδρεῖον / Ὕδριον — hydria.

|| Ὕη / || Ὑὴ — semele.

Ὑηνὸς / || Ὕηνος — porcinus.

Ὑπερικὸν / Ὑπέρικον — frutex hypericum.

Ὑρχαι / Ὑρχαὶ — vasa fictilia.

Ὑψίπορος / Ὑψιπόρος — altigradus.

Φ

Φαινομηρὶς / || Φαινόμηρις — ostendens femur.

Φακῆ / Φακὴ — lens.

Φάρμακοι / Φαρμακοὶ — Magi.

|| Φερνὴ / || Φέρνη — dos.

Φιμὸς / Φῖμος — camus.

Φλιὰ / Φλία — limen.

Φοίνιξ / Φοῖνιξ — ruber.

Φορβεὰ / Φορβέα — pastus.

Φόρμιον

Φόρμιον } sportula.
Φορμίον }

||Φράδη } prudentia.
||Φραδῆ }

Φῦκος } alga.
Φυκός }

Φυλακός } custos.
Φύλακος }

Φύσα } follis.
Φῦσα }

Φυστὴ } maza ex farinâ & vino.
Φύστη }

Φώριον } furtum.
Φωρίον }

X

Χάλκεια } festa in honorem Vulcani.
Χαλκεῖα }

Χαρώνειον } porta per quã ducebantur ad suppliciũ damnati.
Χαρωνεῖον }

Χορδαψός } tumor intestinus.
Χόρδαψος }

Χορίον } membranula.
Χόριον }

Χορταῖος } hirsutus.
Χορταιός }

Ψ

Ψάλιον } frænum.
† Ψαλίον }

Ψοιὰ } lumbus.
Ψοῖα }
Ψόια }

Ψωά } fœtor.
Ψῶα }

Ψωχός } terra arenosa.
Ψῶχος }

Ω

Ὤα } pellis ovina.
Ὦα }

Ὦτος } nycticorax.
Ὠτός }

In sacris Bibliis multa nomina propria, finita in longam, acuunt vel circumflectunt ultimam; ut Γεδσών-ῶν, Ελιὲ-ῦ, Ιωσῆ-ῆ, Μανασσῆ-ῆ, Ναυῆ-ῆ, Σινά-ᾶ, Συμεών-ῶν, &c.

Addi poterant plura per Dialectum, maximè Atticam, variantia accentum; ut ἑταῖρος, ἕταιρος; ἔρημος, ἐρῆμος: ὅμοιος ὁμοῖος, &c. quæ sunt alterius loci.

Idem nomen diverso vestitur accentu propter diversas acceptiones, mutato interdum spiritu: ídque propter diversitatem.

1°. Significationis:

Idem compositum si *activè* significet penacutum est; *passivè*, antepenacutum; ut τηλεσκόπος *longè videns*, τηλέσκοπος *longè visus*, ναυμάχος *pugnans è navi*, ναύμαχος *ad pugnam navalem idoneus* &c. Juxta regulas p. 251. l. 24.24. &c. Et pag. 2 7 . 4.

Composita in πέτης, à πίπτω sunt oxytona; ab ἵπταμαι, paroxytona; ut ὑψιπετὴς *ex altè cadens*, ὑψιπέτης *alte volans*.

Verbalia in τὸς connotantia *tempus* & *actionem* variant accentum: Quando enim significatur *tempus*, antepenultimam notant; quando *actio* sive *fructus*, ultimam: ut ἄμητος, ἄροτος, δεῖπνητος, νέωτος, τρύγητος, ἀμητός, &c. Ità unanimiter Favorinus, Suidas, Etymologus, Eustathius, Didymus, Hesychius quoque decernunt: Budæus, Constantinus, Stephanus ex adversâ parte stantes, sub *temporis* significatione, ultimam; *actionis*, antepenultimam ferè acuunt.

Discrimen hoc in optimis quibusque exemplaribus observâsse se profitetur Stephanus, & diversam notationem librariorum imputat incuriæ: Magnopere

illum

illum permovit canon ex Hesychio [ad vocem ἄμυντος] depromptus: cujus verba sunt: ἄμυντος, τῆς πρώτης ἀξυνομένης, αὐτὰ τὰ πθεριαμένα; τῆς δὲ πλευτέας, ὁ καιρός. Potuit tamen animadvertisse tonos regulæ adversantes in singulis hujusmodi vocibus apud Hesychium signari. At neque per omnia sibi constant illi in Græcis literis triumviri Stephanus, Constantinus, Budæus: vocem enim δείπνητος eodem, quo Eustathius, tono insignit Stephanus; Constantinus & Budæus eam ipsam vocem sub utrâque significatione cum accentu utroque exhibent. Certè multum à veracitate, quâ solet uti, discessit Stephanus, Eustathium Suidæ opponens [in voce τρίγυητος] qui duo planè totidem verbis sunt ὁμόψηφοι. Constantinus & Budæus in verbalibus hujuscemodi tonos interdum confundi [ad ἄεστος], Stephanus illa à quibusdam διττολογεῖσθαι [in ἄμυντος] ingenuè agnoscunt. Quid itaque dicendum? Profectò Hesychii discrepantes canon & notatio, Stephani cum veteribus discordia, cum illis tamen nonnullibi consensus, Constantini denique Budæi & Stephani concessio, id suadent, ut voces hæ omnes è numero διττολογουμένων habeantur, nec amplius studiosis facessant negotium.

2°. Originis; ut ἀγωγὸς, *extractorius*, ἀνάγωγος *intractabilis*: ἁπλόος *simplex*, ἄπλοος *innavigabilis*: ἁλυκὸς *salsus*, ἄλυκος *lupis carens* &c.

3°. Quantitatis; ut βασιλεία *regnum*, βασίλεια *regina*.

Ancipites (ferè penultimæ) in multis dictionibus, correptæ acuuntur, productæ circumflectuntur; ut ἶσον κάπω ἶσον ἄνωθεν Theocrit. Idyl. 8. v. 19. Ἄρες Ἄρες βροτολοιγὲ—Il. ε. v. 31. σκῦλον *spolia* Luc. 11. 22. & σκύλον ἀνδρὶ καλύπτρη Callimach. Steph. t. 3. 1133. H. θῶκος *sedes*, Steph. t. 1. 1487. F. θῶκος Steph. t. 1. 1488. B. σίνος *damnum*, Nicand. Theriac. v. 1. σῖνος Steph. tom. 3. p. 786. cum consimilibus. Huc refer dissyllaba multa verbalia in μα; ut κρῖμα Rom. 2. 2. & ἐς κρίμα δῖαδὸν ἔβην. Nann. Obliquos itidem Monosyllaborum habentes tonum in penultimâ; ut μῦς, μύες & μῦες: Πῶς μύες ἐν βατράχοισι—Hom. Βατραχ. v. 6. μῦες Steph. t. 2 p. 991. B. Hujusmodi dictiones oratoribus usitatissimè penacuuntur; ut ἴσος Steph. t. 1. c. 1717. C.

4°. Declinationis; ut ἀντιὰς-άδος *tonsilla*, ἀντίας-ου *tumor tonsillaris*, Παλλὰς-άδος *Pallas dea*, Πάλλας-αντος *Pallas vir*: λεπὰς-άδος *concha*, λέπας-ατος *rupes*: ἀνεμοσκέπης-ου *tegens à vento*, ἀνεμοσκεπὴς έος *à vento tectus*: θεομίσης-ου *dei osor*, θεομισὴς-έος *deo exosus*: ἡ ἁλία *cœtus*, τὰ ἅλια *festum apud Rhodios*: ἡ διδασκαλία *doctrina*, τὰ διδασκάλια *minervalia*: ἡ θαργηλία & τὰ θαργήλια *festum Apollinis*: ἡ σκηνοπηγία & τὰ σκηνοπήγια *festum tabernaculorum*: ἡ καλύπτρα *tegumentum*, τὰ κάλυπτρα *tegumenta*: ἡ κερασία *cerasus arbor*, τὰ κεράσια *cerasi fructus*: ἡ λοχεία *partus*, τὰ λοχεῖα *purgamenta*: ἡ οὐρὰ *cauda*, τὰ οὖρα *impetus*: ἡ μαγγάνα *vas vinarium*, τὰ μάγγανα *præstigiæ*: ἡ ὀφρύα *supercilium*, τὰ ὄφρυα *clivi montium*: ἡ Πρυτανεία *magistratus*, τὰ Πρυτάνεια *vadimonium*: ἡ στραγγαλιὰ *tortus funis*,

fun', τὰ φρυγγάλια grumi: ὁ ζυγὸς & τὸ ζύγος jugum, ὁ θαλὸς & τὸ θάλλος germen, ὁ ἐδὸς & τὸ ἔδος pavimentum: Ἀσὶς-ίδος Asia, ἄσις εως limus: ἀκρὶς-ίδος locusta, ἄκρις εως summitas: κισὶς-ίδος & κίσις-εως cista: κοπὶς-ίδος gladius, κόπις-εως scurra: Item ἀρὶς-ίδος scobina fabri, ἄρις-ινος naso carens: cum pluribus aliis.

Adjectiva in της composita ab ετος variant nonnunquam cum accentu declinationem; ut δωδεκαετὴς-έος: δωδεκαέτης-ου. vide Steph. tom. I. c. 1293. l. E. & c. 1291. l. G.

Pauca *interrogativè* sumpta acuunt priorem, *indefinitè* ultimam; ut ποῖος, ποιὸς: πόσος, ποσός.

Idem nomen appellativum tonum gerit in posteriore, proprium sæpius in priore:

Ἀβὰς *stultus*.
Ἄβας *Nomen Viri*.
Ἀδελφὸς *frater*.
Ἄδελφος *Nom. viri*.
Αἰγὼν *ovile*.
Αἴγων *Nom. viri*.
Αἰόλος *varius*.
Αἴολος *Æolus*.
Ἀκεστὴς *medicus*.
Ἀκέστης *Nom. viri*.
Ἀκὶς *cuspis*.
Ἄκις *Nom. fluvii*.
Ἀλαιὸς *vetus*.
Ἀλαῖος *Apollo*.
Ἀνδρὼν *conclave*.
Ἄνδρων *N. viri*.
Ἀργὸς *otiosus*.
Ἄργος *Argus*.
Ἀστὴρ *stella*.
Ἄστηρ *N. urbis*.
Αὐγὴ *splendor*.
Αὔγη *N. mulieris*.
Ἀφετὴ *dimissio*.
Ἀφέτη *N. insulæ*.
Ἀφρὸς *spuma*.
Ἄφρος *N. viri*
Βαιὸς *parvus*.
Βαῖος *N. viri*.
Βηλὸς *limen*.
Βῆλος *Belus*.
Βλαστὸς *germen*.
Βλάστος *N. viri*.
Γλαυκὸς *cæsius*.
Γλαῦκος *N. viri*.
Δειρὴ *collum*.
Δείρη *N. urbis*.
Διογενὴς *nobilis*.
Διογένης *Diogenes*.
Ἑλικὴ *salix*.
Ἑλίκη *Ursa major*.
Ἐλπὶς *spes*.
Ἔλπις *N. viri*.
Ἐπαινετὸς *laudabilis*.
Ἐπαίνετος *N. viri*.
Ἐπικυδὴς *gloriosus*.
Ἐπικύδης *N. viri*,
Εὐανθὴς *floridus*.
Εὐάνθης *N. viri*.
Εὐθυνὴς *robustus*.
Εὐθύνης *N. viri*.
Ἡραῖος *Junonius*.
Ἥραιος *N. viri*.
Ἱππὼν *stabulum*.
Ἵππων *N. viri*.
Ἰωνιὰ *violetum*.
Ἰωνία *Ionia*.
Καλλισθενὴς *fortis*.
Καλλισθένης *N. viri*.
Καρπὸς *fructus*
Κάρπος *N. viri*.
Καταφρὴς *deorsum vergens*.
Κατώρης *N. Fluvii*.
Κηρὸς *cera*.
Κῆρος *N. Fluvii*.
Κλειτὸς *celebris*.
Κλεῖτος *N. viri*.
Κορωνὸς *elatus*.
Κόρωνος *N. viri vel montis*.
Κυρικὸς *tonsorius*.
Κύρικος *N. Emporii*.
Κυδνὸς *inclytus*.
Κύδνος *N. viri*.
Λαγὸς *lepus*.
Λάγος *N. viri*.
Λευκὸς *albus*.
Λεῦκος *N. viri*.
Λιγὺς *stridulus*.
Λίγυς *Ligur*.
Λωτὸς *lotus*.

Λῶτος Nomen viri.
Μαλακὸς mollis.
Μάλακος N. viri.
Μελανωπὸς niger.
Μελάνωπος N. viri.
Νησὶς insula.
Νῆσις N. Urbis.
Ξανθὸς flavus.
Ξάνθος N. equi & fluvii.
Ξενὼν hospitium.
Ξένων N. viri.
Ξουθὸς flavus.
Ξοῦθος N. viri.
Ὀχὴ cibus.
Ὄχη N. montis.
Ὀνειὸν stabulum asinorum.
Ὄνειον N. montis.
Ὀρθὸς rectus.
Ὄρθος N. viri & canis.
Παρθενικὴ virgo.
Παρθενίκη N. fœminæ.
Πολυαρκὴς multis sufficiens.
Πολυάρκης N. viri.
Πολυκλειτὸς valdè celebris.

Πολύκλειτος Polycletus.
Πρασιὰ areola.
Πρασία N. urbis.
Πυλαῖος qui foris est.
Πύλαιος N. viri.
Πυῤῥὸς rufus.
Πύῤῥος Pyrrhus.
Ῥιπὴ impetus.
Ῥίπη N. urbis.
Ῥοδὼν rosarium.
Ῥόδων N. viri.
Ῥυμὸς temo.
Ῥύμος N. Fluvii.
Στρατὸς } exercitus.
Στρατιὰ }
Στράτος } N. urbium.
Στρατία }
Σφηλὸς deceptor.
Σφῆλος N. viri.
Τευκρὸς Trojanus.
Τεῦκρος Teucer.
Τραχὼν locus asper.
Τράχων N. Loci.
Τυρὸς caseus.
Τύρος Tyrus.
Φαιδρὸς } lætus, a.
Φαιδρὰ }

Φαῖδρος } Phædrus, a.
Φαίδρα }
Φοινικὴ palma.
Φοινίκη Phœnicia.
Φροντὶς cura.
Φρόντις N. viri.
Φυλακὴ custodia.
Φυλάκη N. urbis.
Χιὰ serpentis latibulū.
Χία Chia.
Χιὼν nix.
Χίων N. viri.
Χλιδὼν armilla.
Χλίδων N. viri.
Χρηστὸς bonus.
Χρῆστος N. viri.
Ψυχρὸς frigidus.
Ψύχρος N. Fluvii.

Sic

Ἀθηναῖος Atheniensis.
Ἀθήναιος N. viri.
Ληναῖος torcularis.
Λήναιος Lenæus, Bacchus.
Rarius in obliquis; ut
Ὢψ Ὠπὸς vultus.
Ὢψ Ὦπος N. viri.

Idem nomen Adjectivum in ultimis, Substantivum in prioribus syllabis, frequentiùs tonum habet:

Αἰθὸς ardens.
Αἶθος ardor.
Αἰθρὸς serenus.
Αἶθρος pruina.
Αἰνὸς Ἐπαινὸς crudelis.
Αἶνος Ἔπαινος laus.
Αἰπὸς altus.
Αἶπος altitudo.

Ἀσφοδελὸς asphodeli ferax.
Ἀσφόδελος asphodelus.
Βατὸς pervius.
Βάτος rubus.
Βροτὸς mortalis.
Βρότος sanies.
Γονὸς fœcundus.

Γόνος proles.
Γυρὸς curvus.
Γῦρος gyrus.
Δανὸς aridus.
† Δάνος donum.
Δεινὸς crudelis.
Δεῖνος poculi genus.
Δινὸς vorticosus.
Δῖνος vertex.

Δολιχὸς

Δολιχὸς *longus.*
Δόλιχος *legumen.*
Ἐμετὸς *vomitu ejectus*
Ἔμετος *vomitus.*
† Ἐτὸς *verus.*
Ἔτος *annus.*
† Θαμβὸς *attonitus.*
Θάμβος *stupor.*
Θερμὸς *calidus.*
Θέρμος *lupinus.*
Ἰλλὸς *strabus.*
Ἴλλος *oculus.*
Καλὸς *bonus.*
Κάλος *rudens.*
† Κληρὸς *sorte datus.*
Κλῆρος *sors.*
Κλιτὸς *declivis.*
Κλίτος *declivitas.*
|| Κνυζὸς *parvus.*
|| Κνύζος *parva spina.*
|| Κραδαλὸς *vibratilis*
|| Κράδαλος *ramus ficulneus.*
Κραταιὸς *fortis.*
Κράταιος *herbænomen.*
Κυρτὸς *curvus.*
Κύρτος *nassa.*
Κυφὸς *gibbosus.*

Κύφος *N. urbis.*
Κῦφος *gibbus.*
Λαρὸς *dulcis.*
Λάρος *larus vel gavia.*
Λοχὸς *gravida.*
Λόχος *cohors.*
Μαδὸς *glaber.*
|| Μάδος *psilothrum.*
Μανὸς *rarus,*
† Μάνος *ornamentum quoddam.*
|| Νεννὸς *stultus.*
Νέννος *avunculus.*
† Ὀκνὸς *piger.*
Ὄκνος *pigritia.*
Ὀναγρὸς *asinarius.*
Ὄναγρος *onager.*
Πευκεδανὸς *amarus.*
Πευκέδανος *herbæ nomen.*
Ποτὸς *potabilis.*
Πότος *potatio.*
|| Πωρὸς *cæcus.*
Πῶρος *callus.*
Σιγηλὸς *taciturnus.*
Σίγηλος *narcissus herba*
Σιμὸς *simus.*
Σίμος *piscis genus.*

Σιτὸς *esculentus.*
Σῖτος *frumentum.*
Σπαρτὸς *satus.*
Σπάρτος *rudens.*
Στυφὸς *astringens.*
|| Στύφος *lucrum.*
† Ταρφὸς *densus,*
Τάρφος *densitas.*
Τομὸς *scindens.*
Τόμος *frustum.*
† Ὑαλὸς *splendidus.*
Ὕαλος *vitrum.*
Ὑβὸς *gibbosus.*
† Ὕβος *gibbus.*
Ὑδρὼψ *hydropicus.*
Ὕδρωψ *hydrops.*
|| Ὑφὸς *gibbosus.*
Ὕφος *textile.*
Φορὸς *ferax.*
Φόρος *tributum.*
Χαὸς *antiquus.*
Χάος *chaos.*
Ψαρὸς *agilis.*
Ψάρος *sturnus.*
Ὠμὸς *crudelis,*
Ὦμος *humerus.*
Ὠχρὸς *pallidus,*
Ὦχρος *pallor.*

His adde paucula variantia cum accentu spiritum:

Ἁγνὸς *castus,*
Ἄγνος *frutex.*

† Ἠλὸς *stultus,*
Ἧλος *clavus.*

† Οἰατὴς *comatus.*
Ὀιάτης *N. gentis.*

Similiter multa nomina in priori, participia verò ὁμόγραπτα, in posteriori accentum habent; ut *δράκων draco, δρακὼν cernens*: Ἴων *Ion*, Ἀμφίων *Amphion*, Ὑπερίων *Sol*, ἰὼν *vadens*, ἀμφιὼν *circumiens*, ὑπεριὼν *supergrediens*: κίων *columna*, κιὼν *vadens*: Τύχων *N. viri*, τυχὼν *sortitus*. Præsertim circumflexa; ut Δόλων *N. viri*, δολῶν *insidiosè agens*: ἐλάσσων *minor*, ἐλασσῶν *minuens*: ἥσσων *minor*, ἡσσῶν inusitat. *superans*: Θήρων *N. viri*, θηρῶν *venans*: Ἱέρων *N. viri*, ἱερῶν *sacrificans*: κρότων *ricinus*, κροτῶν *plaudens*:

μείων

μείων minor, μειῶν minuens: Μύρων *Myron, μυρῶν ungens*: Νίκων *N. viri, νικῶν vincens*: Πολέμων *N. viri, πολεμῶν bellum gerens*: Πλέτων *Pluto, πλετῶν ditescens*: Σάρων *Deus nauticus, σαρῶν verrens*: Σίμων *Simon, σιμῶν impendens*: Τίμων *N. viri, τιμῶν honorans*,: Τρίτων *Triton, τριτῶν tertiò faciens*: Τρύφων *N. viri, τρυφῶν luxurians*: Φίλων *Philo, φιλῶν amans*: Χίλων *N. viri*, *χιλῶν pascens*.

Contrà non pauca nomina participiis, plerunque barytonis in *η* & *ος*, consimiliter scripta, tonum in ultimâ accipiunt; ut *δεξαμενὴ receptaculum, δεξαμένη capiens*: (p.243.) Ἀκεσαμενὸς *N. viri, ἀκεσάμενος medicatus*: Ἀλεξαμενὸς *N. viri, ἀλεξάμενος adjuvans*. Nonnulla etiam in *ων*; ut *ἀγὼν certamen, ἄγων ducens*: *εἰκὼν imago, εἴκων cedens*: *ἀρηγὼν, ἀρήγων*, &c. vide pag. 106.

Alia quædam differunt accentu juxtà regulas generales; ut *κῆρ cor* ex *κέαρ, κὴρ fatum*: *φῶς lumen* ex *φάος*, *φὼς vir*: *κερδαλῆ pellis vulpina* ex *κερδαλέη, κερδάλη vulpes*.

Multa alia nomina significatione discrepant & accentu, seriatim hîc subscripta.

Ἀγανὸς *mitis*.
† Ἄγανος *fractus*.
Ἄγη *admiratio*,
† Ἀγὴ *fractio*.
Ἀγελαῖος *armentalis*,
† Ἀγέλαιος *rudis*.
Ἀγοραῖος *forensis*,
Ἀγόραιος *dies judicialis*.
Ἀγὸς *dux*,
Ἄγος *veneratio*.
Ἄθροος *tranquillus*,
Ἀθρόος *confertus*.
Ἀθῶος *innocens*,
Ἄθωος *Incola montis Athô*.
Αἶμος *saltus*,
† Αἱμὸς *collum*.
Ἀκμηνὸς *adultus*,
† Ἄκμηνος *jejunus*.
† Ἀλαζὴ *fuligo*,
† Ἀλάβη *carbo*.
Ἀλαλητὸς *clamor*,
Ἀλάλητος *ineffabilis*.
† Ἄλτος *agilis*,
† Ἀλτὸς *merces*.
Ἀμφότερος *utérque*,
Ἀμφοτερὸς *N. viri*.
Ἄνθεια *Veneris, urbis & piscis nomen*,
† Ἀνθεῖαι *horæ*.
Ἀραῖος *devotus*,
Ἀραιὸς *tenuis*.
Ἀργέστης *ventus quidam*,
Ἀργεστὴς *velox*.
Ἀργῆς † Ἀργὴς *albus*,
† Ἄργης *serpens*.
Ἄρκος *ursus*,
Ἀρκὸς *auxilium*.
Ἄρνειος *agninus*,
Ἀρνειὸς *agnus adultus*.
† Ἀρνεῖος *nomen mensis*.
† Ἄρος *utilitas*,
† Ἀρὸς *pratum*.
Ἁρπαγὴ *rapina*,
Ἁρπάγη *Harpago, hamus*.
Αὐλητὴς *tibicen*,
† Αὐλήτης *stabularius*.
Αὖλις *tentorium*,
Αὐλὶς *Aulis urbs*.

B

Βαλιὸς *varius vel celer*,
Βαλίος *equi nomen*,
† Βάλιος *orbus oculis*.
† Βήχιον *tussilago herba*,

† Βηχίον tussicula.
Βίος vita,
Βιὸς arcus.
Βλινὸς titio,
Βλίνος piscis.
Βλῆχρον filix,
Βληχρὸν genus leguminis.
Βουπλὴξ boves feriens,
† Βούπληξ à bobus percussus.
Βροῦχος locusta, eruca,
Βρουχὸς præco.
Βυσσὸς profunditas,
Βύσσος Byssus.

Γ

Γαῦλος genus navigii,
Γαυλὸς mulctra.
Γελοῖος ridiculus,
Γέλοιος qui risum movet.
† Γρύνος } gryps,
† Γρῦνος }
† Γρυνοὶ trunci querni.

Δ

Δαῦλος hirsutus,
† Δαυλὸς torris,
Δημὸς pinguedo,
Δῆμος populus.
Δοκὸς trabs,
† Δόκος opinio.

E

† Εἶλος frænum,
† Εἰλὸς pondus.
† Ἐλαιὸς veneficus,
† Ἔλαιος olea agrestis.
Ἔλεος misericordia,
Ἐλεὸς mensa coquinaria.
Ἐλευσὶς N urbis,
† Ἔλευσις adventus.
Ἑλικὼν Helicon,
† Ἑλίκων filum tortum.
Ἐξαίρετος eximius,
† Ἐξαιρετὸς ejectitius.
Ἐπίβατος obnoxius,
Ἐπιβατὸς ascensu facilis.

Z

Ζωὴ vita,
† Ζῶη flos lactis.

Θ

Θάλειος virens,
† Θαλεῖος purus.
† Θαλάμαι pars navium,
† Θαλαμαὶ fanum Dioscurorum.
Θεὰ dea,
Θέα spectatio.
Θόλος tholus, ædificium rotundum,
Θολὸς sordes.
Θορὸς genitura,
† Θόρος admissarius.
Θυεία mortarium,
† Θύεια Thya, arbor.
Θυμὸς animus,
Θύμος thymus.
Θυρσὸς corona,
Θύρσος hasta.

I

Ἰὸς telum,
Ἴος unus.
Ἶπος muscipula,
Ἰπὸς pressura.
Ἴψος suber,
† Ἰψὸς hedera.
Ἶρις arcus cœlestis,
Ἰρὶς unguentum.

K

Καθαπτὸς ligatus,
† Κάθαπτος connexus.
Καθεῖς unusquisque,
καθεὶς dimittens.
Καιρὸς tempus,
Καῖρος licium.
καλαμωτὴ sepes,
† καλαμώται, εἶδος ἐχάρας.
κάμπη eruca,
Καμπὴ curvatura.
καταλύτης hospes,
Καταλυτὴς dissolutor.
Κάτεργος excultus,
† Κατεργὸς antiquatus.
κηδεὸς mortuus,
† Κήδεος curâ dignus.
Κῆνσος census,
† Κηνσὸς herbæ genus.
† Κίκκος cicada,
† Κικκὸς gallus.
Κίων columna,
Κιὼν multitudo vermium.
† Κλαδὼν ramus,
† Κλάδων Thyrsiger.
Κνημὸς collis,
† Κνῆμος rotæ radius.
† Κοία sphæra,
† κοΐα furtum.
Κομμὸς planctus,
† Κόμμοι dentes molares.
Κόμπος crepitus,
Κομπὸς jactator.
Κορακινος corvinus,
Κορακῖνος piscis genus.
† Κερκὼν pica,

† Κράγγονες crangines, piscis genus.
† Κράγγος opitulatio,
† Κραγὸς clamor.
Κουρῆτες Curetes,
Κούρητες Curetes juniores.
Κῦδος gloria,
† Κύδος convitium.

Λ

Λαβὴ prehensio.
† Λάβη excusatio.
Ληνὸς torcular,
† Λῆνος lana.
Λιτὴ preces,
† Λίτη janua.
Λῦτρον aqua sordida,
Λυτρὸν lavacrum.
Λύγος salix,
† Λυγὸς genus praeli.
Λύκειος lupinus,
† Λυκεῖος terribilis.

M

Μειλινὸς blandus,
Μείλινος fraxineus.
Μετάπειστος cui aliquid persuasum est,
Μεταπειστὸς qui persuaderi potest.
Μνάσιον herba Aegyptiaca,
† Μνασίον genus mensurae.
Μοχθηρὸς improbus,
Μόχθηρος laboriosus.
Μυκὴ mugitus,
Μύκη repositorium.
† Μυκὸς mutus,
† Μῦκος impurus.
Μυλλοὶ placentae,
Μύλλοι mulli.
Μυρίοι infiniti,
Μύριοι decies mille.
† Μύρμος formica,
† Μύρμος metus.

N

Νέος novus,
Νεὸς novale.
Νησὶς Insula,
Νῆσις nendi actio.
Νοθεία spuritas,
Νόθεια spuriorum bona.
Νομαῖος in pascuis degens,
† Νόμαιος legitimus.
Νόμος lex,
Νομὸς pascuum.
Νυμφίος sponsus,
Νύμφιος sponsalis.

O

Ὄγμος sulcus,
† Ὀγμὸς Hercules.
Οἶος solus,
Οἰὸς N. populi.
Ὀλίζων minor,
Ὀλιζὼν urbs Thessaliae.
Ὅλκιον vasculum,
† Ὁλκίον gubernaculum navis.
Ὅρμος statio,
† Ὁρμὸς corrigia calceorum.
Ὄρος mons,
Ὀρὸς serum lactis.
Ὄῤῥος corporis pars,
Ὀῤῥὸς serum lactis.
Οὖρος custos,
Οὐρὸς alveus.

Π

Παιδιὰ lusus,
Παιδία disciplina.
Παίων Pannonia oriundus, (theton
Παιὼν Apollinis Epi-
Πεδήτης ligator,
Πεδήτης ligatus.
Πεδίον campus,
† Πέδιον parva pedica.
Πέμπτος quintus,
Πεμπτὸς missus.
Πειθεινὸς gravis,
† Πειθεῖνος, πειρατής.
Πηδὸς latior remi pars,
† Πῆδος fagus.
Πίνος sordes,
† Πῖνος homo sordidus, pinus.
Πλείων plus,
Πλειὼν annus.
Πλυνὸς balneum,
† Πλύνος qui lavatur.
Πονηρὸς improbus,
Πόνηρος laboriosus.
Πότης potor,
Ποτὴς potus.
Προχόη vasculum,
Προχοὴ ostium fluvii.
Πυθὼν urbs Phocidis,
Πύθων N. serpentis.
Πωλίον pullulus,
Πώλιον pullium.

P

Ῥοιὰ malus Punica,
† Ῥοία volutabrum equorum.

Σ

Σάρδιος sardius,
Σαρδῖνος piscis quidam.

Σάρων libidinosus,
Σαρὼν rete.
Σίγλαι inaures,
Σιγλαὶ cyphrae.
Σκάφη scapha,
† Σκαφὴ fossio.
† Σκίρος tumor, sordes,
† Σκιρὸς scrupus.
Σκύμνος catulus leonis,
Σκυμνὸς catulus aliorum animalium.
Σκνιφὸς parcus,
Σκνίφος tenebrae.
Σπάδων Eunuchus,
Σπαδὼν contractio.
Σταφυλὴ uva,
Σταφύλη perpendiculum.
Στρυθίον passerculus,
Στρύθιον struthium, herba.
Συνεργὸς cooperarius,
Σύνεργος opitulator.

T

Τρόπος modus,
Τροπὸς lorum.
Τρόχος cursus,
Τροχὸς rota, currens.
Τύφων Typhon,
Τυφὼν convolutio aeris procellosi.

Υ

Ὑδρίον aquula,
Ὕδρειον parva hydria.

Φ

Φανίον facula,
† Φάνιον camarina.
Φάρος insula,
Φᾶρος vestis.
Φαρμάκων qui laesus est pharmacis,
|| Φαρμακὼν officina tinctoris.
Φάσις dictio,
Φᾶσις N. fluvii.
Φιλητὴς amator,
Φιλήτης fur.
|| Φίλιγος canneut,
|| Φιλῖος amicus.
|| Φλέδων nugator,
|| Φλεδὼν nuga.
|| Φρέτηρ vir ejusdem curiae,
|| Φρετὴρ curialis.
Φυγὴ fuga,
|| Φύγη natura.
Φωρὰ furtum,
|| Φώρα investigatio.

X

Χαλκίον aes,
Χάλκιον N. urbis.
Χεῖλος labrum,
|| Χειλὸς pabulum.
Χιὰ latibulum serpentis.
|| Χῖαι calceamenta.
Χίος Chios insula,
Χῖος Chius incola.

Ψ

|| Ψιὰ gaudium,
|| Ψία vulpes.
Ψυχὴ anima,
Ψύχη papilio.

Nonnulla tono, & spiritu differunt;

Ἐδὸς vorax, Ἕδος sedes. Ἕλειος palustris, Ἐλειὸς glis.

Quaedam & subscripto ι;

Ἀδὴς injucundus,
ᾍδης Pluto.
Ἄσις limus,
ᾎσις cantio.
Κληδὸς cumulus.
Κλῇδος sepes.
Λαγωὸς lepus,
Λαγῷος leporinus.
Πατρωὸς vitricus,
Πατρῷος paternus.
Ὠὸν ovum,
Ὦιον coenaculum.

Porro

Porrò multa fœminina & neutralia adjectiva à Substantivis distinguuntur accentu, & interdum spiritu.

Fœminina.

'Αδρὰ *crassa*,
"Αδρα N. *urbis*.
'Αιπεῖα *alta*,
"Αιπεια N. *oppidi*.
Γαληνὴ *tranquilla*,
Γαλήνη *tranquillitas*.
Γλαυκὴ *cæsia*,
Γλαύκη N. *mulieris*.
Δολιχὴ *longa*,
Δολίχη N. *Insulæ*.
'Εχθρὰ *inimica*,
"Εχθρα *odium*.
Θερμὴ *calida*,
Θέρμη *calor*.
Κακὴ *mala*,
Κάκη *malitia*.
Κιῤῥὰ *fulva*,
Κίῤῥα N. *urbis*,
Λιπαρὰ *pinguis*.
Λιπάρα N. *Insulæ*.
Μόνη *sola*,
Μονὴ *mora*.
Σπαρτὴ *seminata*,
Σπάρτη *funis spartens*, &c.

Neutra.

Ζωὸν *vivum*.
Ζῶον *animal*.
Καλὸν *pulcrum*,
Κᾶλον *lignum*.
Κηλὸν *aridum*,
Κῆλον *telum*.
Πᾶν *omne*,
Πὰν *Pan*.
Πολιὸν *canum*,
Πόλιον *herba*.
Στιλβὸν *fulgidum*,
Στίλβον *fulgens*, &c.

Casus recti ab obliquis, penè innumerabiles; ut δῖος *divinus*, Διὸς *Jovis*: ὁ ἀχυρὼν *palearium*, τῶν ἀχύρων *palearum*.

Dialectica & figurata tum à vulgaribus, tum inter se; ut κεινὸς *vacuus*, κεῖνος *ille*: κρῆς *caput*, Κρὴς *Cres*.

Denique dictiones infinitæ συγκεχειῶδεις, quatenus distinctæ partes orationis, distinctis insigniuntur tonis; ut Κλειὼ *Clio*, κλείω *celebro*: ἔρεις *lites*, ἐρεῖς *dices*: ἀδὴν *glandula*, ἄδην *satis*: διακενὴς *inanis*, διακενῆς *inaniter*: ἀρὰ *imprecatio*, ἄρα *igitur*, ἆρα *numquid*: ἢ *vel*, ἣ *sua*, ἦ *erat*, ᾗ *huic*, ἡ *hæc*, &c.

In fine πολυτόνων apponuntur hic vocabula, quibus diversi à Stephani accentibus toni vel spiritus tribuuntur ab aliis primæ notæ Lexicographis; dubium, an potiùs operariorum manu, quàm autorum judicio. Pauca quædam ex Stephano promuntur; utpote quæ sub illius prælo, aliàs licet fælicissimo, non dissimile tamen infortunium videntur subiisse.

B. notat Budæum. C. Constantinum. E. Eustathium. F. Favorinum. H. Hesychium. S. Suidam. St. Stephanum.

Oxytona Stephani apud alios sic notantur.

"Αγαυρος H. ἄζαυτος H. ἄθριψ. B. "Αιγαι H. αἰγίθαλος F. S. αἰγώλιος

γώλιος B. C. αἱμασία. B. C. αὖμος collum. F. ἄκορνοι. B. ἀκόση. B. ἀκροάτης. B. C. ἀλέση. B. C. ἀμύκαλαι. F. ἀμύκαλαι B. ἄνακοι. H. ἄναρχοι. F. ἄοξοι C. ἀρήγων B. ἄρκος auxilium B. F. ἄρος pratum B. H. ἄσωπος C. ἄτειψ C. ἄτυχον B. Αὐγεῖαι H. αὐτανέψιος B. C. βοῦνος B. βρύκος C. H. F. βύδλος C. γαγγάμων F. γάνδλος F. H. γαῦλος mulctrum H. γλύκη E. γωλέα B. C. δείρη H. δεξαμένη S. διονῦς B. C. δοίη & δοῖα B. δόχμος C. F. εἶλος pondus C. εἰσποίητος B. ἔκτατος B. C. ἑλίκη salix B. ἔμπυος B. ἐνέτη B. H. ἐξανέψιος B. C. ἐπάκιος B. C. ἐπιδημιεργος B. C. ἐπιεικτος H. ἐπισμύγερος B. εὐωπος B. F. S. ἐφολκος F. H. ζεῖρα E. θοία F. θυμοραίστης F. H. ἴλεος B. H. ἱππόμολγος B. κάλιος H. κολόφων F. κόμμος luctus H. κόμπος jactator F. H. κόντος B. C. H. κρίθη H. κοινωνία C. S. κτίσις E. F. H. λῆναι B. λόβαι B. C. λόμβος B. λοῦτρον balneum. F. λόχος puerpera B. λύτλος E. Μαραθῶν C. μηνυία B. μύλλος placenta B. C. strabo F. H. Μῶα E. S. νεός novale F. ὄιος populi nomen S. ὀλίζων N. urbis H. ὄλμειος H. ὀργυία F. ὄρτος C. παῖδνος H. πηράτης E. πειδειτος F. πέρκνος B. πηδὸς remus H. πιλάγονες senes F. H. πορτοβόσκος B. C. πρασιὰ E. πρόσπλωτος B. C. Σιληνὸς H. σπάδων contractio H. σπογγία F. σταφύλη uva H. στίλεος F. στερόπη fulgur H. συγκοίνωνος B. C. συγκόμιστος B. C. σύναπτος F. σύφορβος B. C. χάδονες S. τιμήτης H. τόμος scindens F. H. τρόπος lorum H. τυφῶν procella F. φάρικον F. H. φιλαλάζων B. φίτρος H. φλέδων nugæ H. φυταλία F. χόρδη H.

Paroxytona Stephani.

Ἄγκονος B. C. αἴολος varius B. H. ἀνθόκροκος B. ἄρκος ursa C. ἄψιμαχος F. H. ἀψίμαχος B. Βαάλ S. Βήχιον tussicula B. βλάυτιον B. βεκκὸς B. Βυσσὸς byssus H. γόμφιος B. δαιτὴ S. δέλτιον B. C. δεσμὴ B. δοκὸς expectatio H. ἐπιβούκολος B. ἐπικληεῖτις B. ἐρωλαί H. εὐρεσίλογος B. Ἶβις S. ἴκελον E. ἴδε unus F. κάδιον B. C. κόκκιον B. κῦδος convitium E. F. S. κῦφος N. urbis B. C. κώπιον B. λοχμὴ F. μάμμιον B. μητὴρ B. C. μεάσιον mensura genus F. μονόμαχος B. μορμὸν C. μουσεῖον B. μυτὶς B. οἰόνομος B. ὀλιζὼν parvus H. S. ὀρπίδιον B. ὀστρακίτης B. C. οὐρανοδρόμος B. C. πανθὴρ B. Πιλᾶτος F. S. πίτυς F. πλάτιον B. πλήσιος B. F. S. πίμπιον E. πολύκλητις B. πύγμαχοι B. C. εἴζιον C. σκίμπιον B. C. σπίζια B. C. F. τανυγλώχιν B. τόμιον E. τεγχὸς cursus H. τύχιον B. C. ὑγωνὴ B. φιλητὴς fur S. φρεάρυχος H. ψευδοπάρθενος B. C.

Circumflexa Stephani.

Γυμνῆς S. B. δασυπλῆς B. C. δάσπλης H.

Antecircumflexa Stephani.

Ἀλῶα festum E. γλωττίζος B. δαῖτις C. F. δειμὸς C. δημὸς populus

lus ὀξυτόνως, δῆμος *pinguedo* παροξυτόνως scribi affirmat H. ἱερεία F. ἔρκειος B ζαχρειὸς B. ἶνις S. ἶφις C. S. κάλον B. C. S. κερατίδιν H. κῦδος *gloria* H. Κράδης B. λάας E. S. λουτρὸν *aqua, quâ lavamur* B. C. F. H. μίμος S. μυκὸς *improbus* B. C. μύρμοι *formicæ* C. μύσος B C. νεανὶς F. νεάνις C. Νῖνος E. νύμφαιον H. πνῖγος H. σπίλος S. πῖφος F. S. φάρος *vestis* H. S. φρύνος H. S.

Proparoxytona Stephani.

Ἀθῶος *incola montis Athô* E. H. ἀθῷος *idem* B C. ἀλεῖον E. ἀλιαεὺς B. C. ἀμβλυτὸς B. Ἀνακεῖον E. ἀπελλεῖος C. ἀστεργάνης B ἀχιλλεῖος F. γελοιὸς *risum movens* E. γεργεῖον F. ἐναγωγὸς B. C H. καλεὸς F. κονισαλέος S. κυβιτὸν H. λοφυρὸς B. λυκῖνος *lupinus* B C. S. μυγδαλοὶ B. μιτύλος C. ναυσικλυτὸς affirmat Eust. C. παντοπτέρος C. πιπαλὸς B. F. H. σιπαλὸς H. σκινδαλαμὸς B. σρυθίον *herba* F. H. ταλαυρινὸς F. τερπηλὶς S.

Ex hoc laborioso & non inutili scrutinio & collatione tonorum facilè perspexerint studiosi lectores, quàm verisimillima sit prior notatio tum in regularum exemplis, tum in vocabulis particularibus, quæ adjiciuntur; quàm meritò autem suspecta posterior: viderintque an meliùs voces illæ, de quibus dubitatur, in censum πολυτόνων conscribi debeant. Si qua verò in hoc tractatulo omissa alios non fugerint accuratè perquirentes, post simile factum examen, in suos quæque locos distribuantur, discrepantiis quoquè in hunc ἐπτερωτίας fasciculum rejectis. A sedulâ enim hâc exploratione commodè effectum dabitur; ut incerti dictionum non paucarum toni revocati ad calculum & comprobati certiùs tandem pernoscantur, & ὀρθοτονίας opus plenè aliquando absolvatur.

Submonendus est verò, qui vocum accentus supra positarum in Stephano quæsitum iverit, ut non per Indicem tantum, sed per Tomos pariter investiget. Index enim frequenter fallit; ut in his δυσαγωγὸς, ὀσμύλος, πίαρ, σίτιον, πάγος, πυγινός, &c. quæ in tomo rectiùs δυσάγωγος, ὄσμυλος, πῖαρ, σιτίον, πόγον, πύγινος: interdum & tomus; uterque perraró; ut δειμὼς in Indice & δειμὸς in tomo, pro δεῖμος ibidem.

Quinetiam per Favorinum & Hesychium, Constantinum & Budæum, sæpissimè; per Suidam interdum, & Eustathium, & Stephanum quoque, dictio eadem, paucis interjectis, falsissimè cum diversis obtruditur accentibus; ut in Favorino, μόχλος, μοχλός; πάγη, παγή ¶ in Hesych. ἀμυσχὶς, τὴν ἄμυσιν· καπετὸ col. 392. l 1. καπετὸς & κάπετον l. 2. 3. σκαπετὸς ibidem, sed σκάπετος col 662. l. 55. ¶ in Const. νίκος & νῖκος: ἄυος, & αὖος. ¶. in B. βραχὸς & βράχον, βιὸς & βίος. ¶ in S. πελεκὰς & πελέκας. ¶ in indice Eust. πλειὼν *annus* ὀξυτόνως scribi dicitur: & plura his consimilia.

At quid errata librorum vili excusorum tam acriter perstringimus, ubi leviuscula ejusmodi σφαλμάτια in codicibus immenso sumptu, curâque impensissimâ magnificè editis & ad invidiam usque perornatis, respersa passim comperiantur: qualia sunt in Bibliis complutensibus, πεποιθὼς Deut. 33. v. 12. προφῆταις Nehem. 6. v. 7. ποίμνιον Genes. 30. 35. atque alibi; Nomina propria cum incertis accentibus scribuntur, Ἄμραμ Exod 6. v. 20. Ἀμεράμ ibi Ἰσσάχαρ Gen. 30. v. 18. Ἰσαχὰρ Apocal. 7. v. 7. Quibus addi possunt fœdiora παροράματα viz. ἰδρώτητι pro ἱδρῶτι Gen. 3. v. 19. παρεθῆναι pro παραθεῖναι Marc. 8. v. 7. Ἀβεράμ pro Ἀμεράμ Exod. 6. v. 18. Malo huic Epidemico per omnes

omninò

omninò libros infestissimè grassanti, & Bibliothecas deformiter polluenti, nullum certius remedium adhiberi potest, quàm universa & singula, quotquot uspiam extant, ad regulas classésque vel præscriptas vel, si opus fuerit, alias ascribendas reducere, propriisque sub signis collocare & instruere; adeóque pars hæc Grammaticæ lapidis Lydii vicem præbeat, ad quem exigantur toni in Autoribus & corrigantur.

Extat sylloge vocabulorum inscripta, Συναγωγὴ τῶν πρὸς διάφορον σημασίαν διαφόρως τονυμένων λέξεων, Philopono quàm Cyrillo potiùs authori tribuenda; uti Stephanus in frontispicio: de quo alibi hoc affert Elogium; Laudatur in opusculo Cyrillus, &c. Thes. tom. 2. p. 101.

Non potest tamen non mirari qui attentè legerit, unde in catalogum irrepserit dictionum nova progenies, tonorum inusitata notatio; unde tam manifestæ hallucinationes, permulta ἄτοπα, ζυγὰ ἄζυγα; à πολυτονίας, quam titulus profitetur, ratione prorsus aliena.

Quàm inauditæ hæ voces, λαχὼν sortitus, λάχως quasi, σεινῶν ladens, σιδρεὸς ferreus, &c.

Perperam locati hi toni in sequentibus; δαφνὴ, ἐυπείθης, ἰαὶ, Ἴνδος, κονὶς, κεῖρος, λαβρὸς, μενοείνης, ἱερ-αι, πτύχη, παρεῖμι, &c.

Incongruè itidem infarciuntur sub titulo διαφόρως τονυμένων vocabula, elementis & accentu planè eadem; ut ἄτροπος, Ἄτροπος: δῆλος, Δῆλος: λὶς, λὶς: ὀυθὺς, ἐυθὺς: ἔοικα, ἔοικα: πάσασθαι, πάσασθαι, &c.

Nec minùs nugatoriè vocabula diversis vel iisdem accentibus signata: Si enim voces variè notatas coacervare sategerit quispiam, in quibus mutantur elementa, terminationes, numerus syllabarum, genera, casus, tempora, numeri, dialectus, species denique & alia quævis accidentia dictionum; pari ratione, qua consarcinavit author iste suum Miscellaneum, poterit non universa modò Lexica, sed Grammaticorum pariter, & totius linguæ variationes in συζυγίας id genus ineptissimas redigere. Quales sunt; ἐθὲν, ἔθεν: στρατιὰ, στρατεία: ἑτοῖμος, ἕτοιμος: σῖμος, οἶμαι: παίδευσις, παιδεία: οἰκεῖοι, οἰκῆες: γῆρας, γήρασι: ἐλαιῶν, ἐλεῶν: πίνων, πεινῶν: ἐοικὸς, ἐοικὼς: ὁ Ἡρακλῆς, ὦ Ἡράκλεις: σιγὴ, σιγῆ: ὁ σπάχυς, οἱ στάχυς: ἡ θύρα, αἱ θύραι: ἱδρύμενος, ἱδρυμένος: ψάλλω, ψαλῶ: διὰ, Δία: ἔτος, ἔτως, ἔτεσι: νυῶ, νυνί: aliáque non pauca.

At nequis tamen putet notari deliramenta hæc, ut catalogus antiquitate venerandus & Lexicographis quàm celebratissimus spongiâ obliteretur, & evilescat: quin potiùs ut absterisis, quæ forsan ab aliis temerè inspersæ sunt, maculis, repurgatior denuo enitescat; adeóque non indignus nomine & famâ clarissimorum V. V. Cyrilli aut, siquis malit, Philoponi, qui primus concinnavit; itemque Stephani, qui Thesauro suo hanc quasi Gemmam adjectam, posteris in pretio habendam, transmisit.

Verborum Accentus.

PRæsens Simplicium juxta regulas generales notatur; ut ἀκέω, ἀκέομαι, ἵστημι per reg. 1am. χεῖμαι per reg. 2am. τιμάω, τιμῶ, τιμάομαι, τιμῶμαι per reg. 4am. sed εἰμὶ sum, φημὶ dico; contra reg. 1am. & 2am. * χρὴ contra reg. 3am. acuuntur in fine. De cæteris temporibus & modis traduntur regulæ spe-

* Χρὴ debuit circumflecti sed acuitur ob differentiam τοῦ χρῆ ex χράω. Eustath. & Etym.

ciales pag. 239. at * ἐχρῶν circumflectit ultimam; contra reg. 1am. thii: sed ἐχρῆν ob rationem ab ipso allatam ad Οδ. κ' ὑ 60.

* ἐχρῆν ὤφελε βαρύνεσθαι, &c. in Indice Eustathii

In Compositis: Præsens Indicativi, Imperativus per omnia, generales sequitur regulas: Reliqua tempora Indicativi, & alii omnes modi, tonum servant simplicium. viz:

Themata compositorum generalem regulam 1am observant; ut ἀπόκειμαι: ἀτιμάω-ῶ: ἀτιμάομαι-ῶμαι: ἔνειμι, κατάφημι, ἀπέχει. Quædam tamen à simplicibus non variant: Pauca scilicet inusitata in μι ex dissyllabis δῦμι, κτῆμι, σβῆμι, σκλῆμι (quæ & ipsa in præsenti vix leguntur); ut ἀναδῦμι, ἀποκτῆμι, & ἀποκτᾶμαι, ἀποσβῆμι, ἀποσκλῆμι: Sic ἐνῆμαι ab ἧμαι. Personæ etiam monosyllabæ circumflexum in compositis servant; ut ἄπειμι, ἄπεις, &c.

Cætera tempora Indicativi eundem cum temporibus simplicium tonum possident; ut ἀφλῶ, ἀφῆκα, ἀφεῖκα, ἀφεῖμαι, κατέχον, καταχῶ. ἐκχεῶ, (vide pag. 239.) Nonnulla vero composita, spreto simplicium accentu, sequuntur generales regulas; ea nempe

1°. Quæ augentur in initio; ut εὗδον ἐκάθευδον: ἥμην ἧσο & ἐκαθήμην ἐκάθησο, &c. Rursus abjecto augmento redit circumflexus simplicis; ut καθήμην καθῆσο, &c.

2°. Quæ vocalem ultimam præpositionis abjiciendam retinent; ut εἶκον ὑπόεικον: περὶ & πρὸ non item (propter regulam pag, 41.) Similiter composita ab οἶδα; ut σύνοιδα, σύνοιδα. Legitur & ἔξωσε, Acts 7. 45.

Imperativus à regulis generalibus non recedit; ut βάλλε ἔμβαλλε, λῦσον ἀπόλυσον. Quibus adde composita ab oxytonis ἐλθέ, &c. p. 239. δίελθε, ἔξευρε, πρόσειπε, πρόσλαβε.

Imperativus vero Indefiniti secundi," cujus simplex monosyllabon est, penultimam acuit; ut ἀπόδος, ἀπόθες. Sed compositi ab ἕ leguntur sæpe cum accentu invariato; ut προοῦ, προσοῦ, ἀφοῦ. Ex circumflexo dissyllabo facti penacuuntur à Grammaticis imperativi duo ἄφικε, ἐπίλαβε.

In reliquis modis composita tono simplicium afficiuntur; ut καταλάβοιμι, καταλάβω, καταλαβεῖν: ἐπιθῶ, ἐπιθῶμαι, ἐπιθέσθαι.

Verba autem in μι 1mæ & 2dæ conjugationis, præter tonos simplicium, à generalibus etiam regulis accentum sibi adsciscunt, præsertim in Indefinitis 2dis subjunctivi medii 2dæ conjugationis; ut apud Thucid. editionis H. Stephani ἐνίσηται p. 284. lin. 21. ἐπανίσηται p. 173. lin. 8. κατάπτη Lucia. Prom. ὑπόθοιτο Herod. l. 3. pag. 92. ἐγκατάθοιντο Theocrit. Idyl. 17. v. 14. ἀπόδωμαι Theocr. Id. 8. v. 70.

προσθῆναι

περιέθηκε Thucyd. lib. 1. p. 27. Sic καταθεῖναι Hesiod. ερ. γ. l. 2. μ, 219. καταθῆναι & καταθῆναι apud Steph. tom. 3. 1502. à quo multa alia afferuntur exempla in compositis verbi τίθημι. Crusius habet ἀπόδωμαι à δῶμαι p. 988.

Indefinita secunda compositorum ex σχῶ & ασπιῶ generalibus tantùm regulis conformes habent accentus in Optativ & Subjunctivo; ut ὑπέρσχῃ Il. δ. 249. ἐπίσποιτο Herodot. l. 1 p. 13. l. 28. Anceps producta gaudet circumflexo; ut κλῦθι Il α v. 37. κεῖναι & hujusmodi.

Usu varians quantitatem, variat accentum; ut πίε, πῖε à πίω, — ὃ δέ μιν πῖεν ἴπα τέκεσσιν Il. v. v. 176. —— ὃν περὶ πάσης πῖεν ὁμηλικίης. Il. ε. v. 326.

Participiorum accentus

Regulares sunt; exceptis sequentibus.

Participia in εις, ως, υς, ες; in αι verborum in μι; & in ων Indefiniti 2^di^. acuunt ultimam; ut τυφθείς, τιθείς, τετυφώς, ζευγνύς, διδούς, ἱςάς, τυπών. ἰσας sciens, penultimam.

In activâ voce Fut. 1um. 4^tæ^. & Fut. 2um. omnium conjugationum circumflectuntur in ultimâ; ut σπερῶν, σπαρῶν, τυπῶν.

Adverbiorum accentus

IN etymologiâ supra expositi, minore hic negotio expediantur: terminationes tamen eorum, quæ à generali accentuum ratione dissident, neglectis aliis, strictim percensere, &, siquid prius omissum, modò se obtulerit, auctarii loco apponere non videtur abs re fore.

Oxytona: finita in η, υ, αι, ει, δον, ξ, ας, ις, υς, τς; ut ἰὴ, ἀντικρὺ, χαμαὶ, ἀεὶ, σχεδὸν, ἀλλὰξ, ἑκὰς, χωρὶς, ἐγγὺς, ἐτὸς.

Derivativa in ι, τι, ςι, τὶω; ut ὀχὶ, ἀκονιτὶ, Ῥωμαϊςὶ, ἐθελοντὶω: Item in δα ex δον more neutralium; ut σχεδὰ ex σχεδὸν: ἀναφανδὰ ex ἀναφανδὸν.

Particularia, θαμὰ, διχὰ ὀψὲ, ἰδὲ, ἰὲ, ἐλεὸν, αὐθωρὸν, ἰὼ, ἐπιχερὼ, ἐνχερὼ, ἐκποδὼν, ἐμποδὼν, προποδὼν, ἐυὰν, ἀμὴν.

Paroxytona: finita in άκις vel άκι, ίκα, δρα; ut πολλάκις vel πολλάκι, αὐτίκα, ὑπόδρα: In όθεν vel όθε, όθι, όφιν vel όφι; ut κυκλόθεν, οἴοθε, οἴοθι, ποντόφιν vel ποντόφι. Exceptis quæ ab οἶκος, ἄλλος, πᾶς, παντὶς, ἐκτὸς, ἔνδον dimanant; ut οἴκοθεν, ἄλλοθεν, πάντοθεν, ἔκτοθεν, ἔνδοθεν, &c.

Composita quoque, cum finalibus particulis, νυν, πη, ποι, πυ, πω,

ου, πως, τοι; ut μάντοιγε, ἀμηγέπη, ἀμηγέποι, γετοίπω, ἤτοιπω, ἰδετίπως, ἐπειδήπερ, μέντοι. Cum initiali particulâ ὅπ; ut ὅπω, ὅποι, &c.

Particularia; ἄβαλε interdum ἀβάλαι, ἀτρέμας & ἀτρέμα, ἐνθάδε, ἐνθένδε, ἐπέκεινα, ἠρέμα, τηνικάδε.

Circumflexa: finita in οῖ, εῦ, ῦ, χῆ, χῶς; ut ἁρμοῖ, ἰεῦ, ἀγχῦ, παντᾳχῆ, πανταχῶς. Monosyllaba longa ab articulo derivata; ut οἷ, ποῖ, πῶ, πῆ, πῶς, &c. præter ὡς.

Particularia: ἦ, ὦ, αὖ, αὖ, ὦν, μῶν, νῦν, ἐκεῖ, εἰκῆ, ἑξῆς, Ἰαῦ, μαμμᾶν, ἡσυχῆ.

Antecircumflexa: particularia; ἆρα, τῆλε, σῖγα, θᾶσσον, μᾶλλον, ἐντεῦθα, ἐντεῦθεν.

Nonnulla superiores terminationes habentia, tono communi afficiuntur: scilicet Ἤδη, πάντη: πάνυ, πάγχυ, πρόχυ: πάλαι: ἔνδον: ἅπαξ, πέραξ: πάλαι, πέρας: ἅλις, ἄχεις, μέχεις, μόγις, μόλις, αὖθις: Item ἄλλυδις, ἄμαδις, ἄμακις, ἄντικρυς, ὕψι, ἔκητι; & primitiva, ἄρτι, ἄγχι, ἔτι, μέχρι, ἄγχι, νόσφι, πέρυσι, (pag. 207.) Οἴκοι: Ἄνευ.

Particulæ γε, ζε, σε, αι, item θεν, θε, non præeunte ο, accentum dictionis, cui adhærent, loco non movent; ut μέντοιγε, εὖγε: Ἀθήναζε, χαμᾶζε: ἄλλοσε, ἐκεῖσε: ἐπάν, ὅταν: ἐκεῖθεν, δήποθεν: Ἰσμόθι, οἴκοθι. In pluribus itidem δε; ut ὧδε, οἴκαδε.

Composita tonum gerunt posterioris simplicis, non enclitici; ut καταντικρὺ, αὐτοσχεδὸν, ἐναλλὰξ, παρευθὺς, ἐπειδὴ, ἠδὲ, ὁπωσδὴ, ὡσαύτως, μονονὲ, παρὲκ, διαπρὸ, ὁπηνίκα, ὁπωσοῦν, τανῦν, καθεξῆς, εἰσαῦθις, ἀποτῆλε, &c. Voces itidem casuales cum particulis coalitæ; ut καθὸ, παραχρῆμα, ἐπιπλεῖστον, τονυνέχον, καθεκάστην.

Excipiuntur composita ab ἀντὶ, ἐγγὺς, πάλιν, πάλαι, πρόσθεν, εἶτα, ἐκεῖνα; ut ἔναντι, πάρεγγυς, ἀνάπαλιν, πρόπαλαι, ἔμπροσθεν, ἔπειτα, ἐπέκεινα. Numeralia in ιχα; ut ἄνδιχα, διάνδιχα.

Ἤγουν, ἤκουν, ἤμενουν, μέντοιπε antepenultimam acuunt ultimâ longâ.

Quædam particulæ fini nominum adhærentes tonum suum retinent, abjecto accentu dictionum, quæ præcesserint, ὁσισοῦν, ὁσισδὴ, ὁποιοσοῦν, ὁποιοσισοῦν, ὁποιοσδὴ, ὁποιοσδήποτοῦν, ὁποιοσδήποτε: Similiter in obliquis per omnia genera; ut ἡτισοῦν, ἅτιναοῦν, ὥντινοσοῦν, ὁντινοῦν, &c. ὁποιασοῦν. ὁποιαντινοῦν, ὁποιοιτινεσοῦν, &c.

Δὲ particula adjuncta adjectivis τοῖ@, πόσ@ acuit penultimam; ut τοιόνδε, τοσόνδε τε λαὸν Il β′ 120. servato acuto super longam; ut τοιήδε, τοιήνδε, -- τοιοίδε πόδες, τοιαίδε τε χεῖρες, Od.δ′.v.149. sed in gen. & dat, circumflexus pingitur; ut τοιοῦδε Od.ι.ύ.4. τοιῇδε,

Il.

Il. γ'. v. 157. Sunt qui in certis casibus quorundam nominum acuunt finalem cui adhæret περ; ut οἱόσπερ, ὁποιόσπερ *qualiscumque*, Steph. t. 3. p. 454. B Δὲ quando est particula localis adjuncta accusativo, aut etiam genitivo propter subintellectum accusativum, more encliticæ transfert vel amittit accentum; ut οἰκόνδε, Ἄϊδόσδε, Φθίωδε, ἀγρόνδε.

Derivativa in ως accentum retinent genitivorum in ων, à quibus manant; ut πονηρῶς *improbè*, πονήρως *laboriosè*. Variant hæc, αὐθάδως, αὐτάρκως, φιλαλήθως, περιπάντως, penacuta ex circumflexis.

Tria hæc circumflexa, ἀγνῶς *ignoranter*, ἀνακῶς *regaliter*, βεβαιθῶς *gravatè*, originem deducere videntur ex genitivis, ἀγνῶτων, ἀνακότων, βεβαιθότων, extrito τ, & contractis vocalibus.

Reliquæ dictiones, cum adverbiascunt, servant tonum; ut εὐθὺς, δηρὸν, εἶτα, ἀμέλει, πλησίον, ἄλλη, ὁμοῦ. Excipiuntur neutra quædam;

1°. In ες. Omnia ab ἔτος *annus* acuunt antepenultimam; ut οὐδ' εἰ πεντάετές γε καὶ ἑξάετες Οδ. γ' v. 115. Sic ἄληθες, ἐπίτηδες.

2°. In α; ut σφόδρα à σφοδρός. Omnia item facta ex neutris penacutis in εα, abjecto ε, tonum retrahunt; ut τάχα, ὦκα ex ταχέα, ὠκέα.

3°. Particularia, ἀκοντὶ, ἑλεὸν, ἡσυχῇ.

Δίτονα sive Πολύτονα.

1°. Eâdem manente significatione: Ἆι vel αἶ *heu*, ἆσσον, & ἄσσον *propiùs*, ἐνδοῖ & ἔνδοι *intus*, εὐθύωρον & εὐθυωρὸν *recto tramite*, ἠνίδε & ἤνιδε *ecce*, κατακάρα & κατάκαρα *super caput*, κατένωπα & κατενῶπα *coram*, παρὲξ & πάρεξ *extra*, πρωῒ & πρῶϊ *mane*, τίη & τίη *quare*.

2°. Diversæ originis; ut ἀτέχνως ab ἄτεχνος, ἀτεχνῶς ab ἀτεχνής: ἐμπέδως ab ἔμπεδος, ἐμπεδῶς ab ἐμπεδής: διαπαντὸς à διὰ παντὸς, διάπαντος à δι' ἅπαντος: ἐπίτηδες ex neutro, ἐπιτηδὲς pro ἐπιτηδεῖς: κατακρῆθεν ἐκ τοῦ κάρη, κατάκρηθεν ἀντὶ τοῦ κατ' ἄκρης Eust.

3°. Diversæ significationis: οὐκοῦν *nonne*, οὔκουν *non sane*.

Quædam *indefinitè* sumpta tonum gerunt plerumque in fine, eadem verò *interrogativè* accepta semper in priore:

Ὁτὲ & ὅτε interdum *aliquando*:	Ὅτε *quando*?
Ποτὲ *aliquando*:	Πότε *quando*?
Ποθὲν *aliunde*:	Πόθεν *unde*?
Ποθὶ *alicubi*:	Πόθι *ubi*?

Con-

Conjunctionum accentus legantur pag. 120.

Præpositiones omnes, tono affectæ, acuuntur in ultimâ.

Dissyllabæ pro verbis usurpatæ, in primâ acuuntur; ut οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος Galat. 3. 28. οὐκ ἔνι φρένες οὐδ' ἠβαιαί Il. ξ'. v. 141.

Itidem postpositæ casibus: apud oratores πέρι; ut εἰρήνης πέρι Herodot. apud poetas cæteræ dissyllabæ; ut θεοῦ πάρα Il. τ'. v. 4. præter ἀνά, διά; μὴ συνεμπέσῃ ἢ μετὰ τῇ Ἀναστροφῇ, ἢ διὰ τῇ Δία αἰτιατικῇ Gaza pag. 602. Non rarò tamen negligitur iste ἀναβιβασμὸς etiam in reliquis, ut Ξάνθου ἄπο δινήεντος Il. β'. v. ult. ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος Il. β'. v. 839. Idem Gaza ibidem (quem rescribit Wintertonus in vers. 51. & 130. l. 1. Ἐργ. Hesiodi) satis acutè, alii dixerint quàm verè, tonum retrahit præpositionis, quæ inter adjectivum & Substantivum immediatè collocatur; ut Διὸς πάρα μητιόεντος Hesiod. Ἐργ. lib. 1. v. 51. ἱερῶν ἔπι βωμοῖς ibid. v. 135. Quod si alia dictio interjecta præpositionem ab utrovis separaverit, tonus in fine est; ut Παμείδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον ibid. v. 132. In superioribus verò locis Stephanus, uti in præpositionis utrâlibet collocatione Scriptores alii, accentum ubique in ultimâ statuunt. Quin & præpositio casui postposita, & Synalœpham passa, secundùm Gazam & Wintertonum destituitur accentu; apud Stephanum atque alios acuitur; ut τὸν δ' ἄρ μετ' Hesiod. Ἐργ. l. 2. v. 186. δόμων κάτ' Odʃ. χ'. v. 291.

Hìc quemadmodum superiùs in fine nominum, subjungantur paucula ἑτερότονα; nempe ea quæ in lexicis quibusdam, aliam, quàm quæ modò ex Stephano appicta est, notationem subeunt:

Ἀνάδυμι B. C. ἀπόσκλημι S. πρόσω F. κάτισχον Eust. qui (ad versum 569. Il. α'.) canonem prescribit retrahendi in composito tonum simplicis trochaici, cujus penultima vocalis brevis est. Ἠρέμα & ἠρεμά S. αὐταρκῶς B. αὐταρκῶς & αὐτάρκως C. αὐτοσχεδὸν B. C. ὑμενοῦν H. χάμαζε & χαμάζε B. C. χάμαζε H. χαμάζε S. Τοῖόσδε B. C. sic in Ind. Stephani: sed in tomo rectiùs τοιόσδε. ὑμενοῦν in Indice, in tomo ὑμένουν.

Hactenus de communi loquendi formâ dictum est: à quâ duplex fit variatio per Figuras & Dialectos.

FIGURÆ.

Figura est quadruplex 1°. Orthographiæ. 2°. Etymologiæ. 3°. Syntaxeos. 4°. Prosodiæ.

Figuræ Orthographiæ.

Metathesis & Antithesis:

Metathesis est literarum transpositio; ut γουνὸς pro γόνυος; præcipuè ante vel post ρ; ut κάρτος pro κράτος, ἔδρακον pro ἔδαρκον.

Antithesis est literarum commutatio; ut πόρσω pro πόῤῥω; sæpissime ττ pro σσ; ut θάλαττα pro θάλασσα, ὀρύττω pro ὀρύσσω.

Figuræ Etymologiæ, quæ & Orthographiæ rectiùs in quibusdam vocibus dici possunt:

Metaplasmus, Prothesis, Aphæresis, Epenthesis, Syncope, Paragoge, Apocope, Synalœpha.

Metaplasmus

Est mutatio terminationis, præcipuè in dativis nominum. Singulari 2æ. simplicium; ut ἀλκὶ pro ἀλκῇ. Singulari & plurali 3æ. simplicium; ut παρθένι pro παρθένῳ, σάββασι pro σαββάτοις.

Prothesis

Est appositio literæ vel syllabæ in principio dictionis; ut σμικρὸς pro μικρὸς: Sæpe præfigitur ε; ut ἐέλδομαι pro ἔλδομαι, ἐώργει pro ὤργει. Anadiplosis dicta est, quando prima vocis syllaba vel consona iteratur; ut κέκαμον pro ἔκαμον.

Aphœresis

Est ablatio literæ vel syllabæ in principio; ut αἶα pro γαῖα: frequentiùs ε aufertur; ut μεῦ pro ἐμεῦ, κεῖνος pro ἐκεῖνος. Vocatur ἄρσις, quoties reduplicatio perfecti tollitur; ut δέχθαι pro δεδέχθαι.

Epenthesis

Est interpositio literæ vel syllabæ in medio; ut πτόλις pro πόλις, ἔνιπε pro ἔνεπε. Adsciscitur sæpe ι post ε. υ post ο; ut ξεῖνος pro ξένος, νοῦσος pro νόσος. Variis hæc figura insignitur appellationibus: vocatur enim 1°. Epectasis, quâ interponitur vocalis, vel consona cum vocali, augens syllabas; ut ἀδελφειὸς pro ἀδελφός, ἐδίδουν pro ἔδουν. 2°. Parenthesis, seu propriè dicta Epenthesis, per quam subjunctivæ præpositivæ adjicitur; ut καλαὶς pro καλὰς 3°. Diplasiasmus, duplicatio consonæ ejusdem; ut ὁππότερος pro ὁπότερος. 4°. Paremptosis, interpositio consonæ diversæ; ut μαλθακὸς pro μαλακός.

Syncope

Est ablatio literæ vel syllabæ è medio dictionis; ut οἶμαι pro οἴομαι, ἑυρἀμϑυος pro ἑυρησάμϑυος Heb. 9. 12. Ex genitivis 5æ. exciduntur ε, δ, τ; ut πατρὸς pro πατέρος pag. 9. πήχεως pro πήχεως pag. 21. κέρως pro κέρατος pag. 12. &c. Variè & hæc figura appellatur. 1°. propriè syncope, quum exciditur syllaba; ut κυνὸς pro κύονος. 2°. Elleipsis, quando vocalis adimitur subjunctiva; ut ἕπωρος pro ἕπωρος. 3°. Parelleipsis, quæ consonam tollit unam ex geminatis; ut ἔριπον pro ἔρριπον. 4°. Ecthlipsis, quæ consonam quamcunque aliam extrudit; ut πήχε@, κέρα@ &c.

Paragoge

Est adjectio in fine; ut ἦσθα pro ἦς. Subjungitur ι crebriùs; ut ἐκεῖ pro ἐκεῖ, λόγοισι pro λόγοις.

Quædam nomina 2æ. 3æ. & 5æ. simplicium, & 1æ. contractorum augentur syllabis φι & φιν. In nominibus 2æ. α vel η semper immediatè præcedunt φι & φιν; ut ὑρανόφι, ἐυνῆφι: verso sæpe α in η; & utrisque nonnunquam in ο; ut βίηφι pro βία, ἐσχαρόφι pro ἐσχάρα, αὐτόφι pro αὐτῇ. Nominibus in ος & ον 3æ. & genitivis fœmininorum in ὼν ῶνος 5æ. adhærescunt φι vel φιν, abjectâ ultimâ consonâ σ vel ν; ut σρατόφι à σρατὸς, ὀσεόφι ab ὀσέον, μηλεδονόφι à μηλεδὼν-όνος: his adde ναῦφι à ναῦς Il. θ'. v. 474. Ex nominibus 5æ. neutra tantum in ος assumunt φι vel φιν, verso ο in ε; ut ςήθεσφι pro ςῆθος: legitur & ἐρέβεσφι Il. ί. v. 568. Hæ voces indeclinabiles usurpantur per omnes numeros & casus.

Apocope

Est detractio à fine; ut ἔρι pro ἔριον.

Mutationem hanc sustinent nomina 5æ. simplicium per omnes casus singulares. Nom. ut δῶ pro δῶμα. G. ut Αἴαν pro Αἴαντος. D. ut δαὶ pro δαΐδι. A. ut Ἀπόλλω pro Ἀπόλλωνα. V. ut ὦ Λαοδάμα pro Λαοδάμαν. In duali & plurali 5æ. contractorum ε & α finales sæpè auferuntur; ut γέρα &c. pag. 12.

Non rarò plures simul concurrunt figuræ; ut ἴδεσθε pro εἴδεσθε, ab εἴδω per Paragogen & Syncopen; ἐτήτυμος pro ἔτυμος per prothesin & antithesin, &c.

Sunt & aliæ multiformes figurarum complicationes & fide parum dignæ metamorphoses, quales γένιο pro ἕλετο, &c. prorsus difficiles nugæ, quæ ab Etymologo & Varino magnâ copiâ congeruntur.

Synalœpha seu Thlipsis

Est elisio vocalis ante vel post alteram; complexa in se apocopen & aphæresin: modò enim fini, modò initio literam vel syllabam detrahit: utriusque index apostrophus est. Græci enim vocalem vel diphthongum, quam elidunt, in scriptione prorsùs omittunt; contrà quàm faciunt Latini.

In fine dictionum: Vocalis naturâ vel usu brevis ante vocalem vel diphthongum sequentem eliditur; ut ἐπ' ἐμέ. Relicta tenuis consona, ante vocalem spiritu aspero notatam, in aspiratam vertitur; ut ἐφ' ἡμᾶς vide pag. 3. Apud poetas diphthongi αι, rariùs οι, breves cùm fuerint ratione accentuum, abjiciuntur; ut Βούλομ' ἐγὼ Il. α'. v. 117. Ὅς μ' ἐθέλει φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ Il. ζ'. v. 165. Rarissimè longæ η vel ου; ut εἰλαπίν' ἠὲ γάμος Od. α'. v. 226. εὐφεγγοῦν' ὀλβιόμοιρα. Orph. hymn. in lunam. ἐκαστοτέρω ἐμ' ὑποικεῖς pro ἐμοῦ Theocrit. Idyl. 15. v. 7. Elidunt interdum poetæ brevem ante consonam, præsertim in præpositione παρά; ut παρ' μὲν οἱ ὥρια κεῖται Theocrit.

Oratores nonnunquam in fine clausulæ, sicuti in fine carminis poetæ, utuntur synalæphâ, si dictio insequentis membri à vocali incoperit; ut οὐ μὰ Δί'. ἐπὶ τὸν Κροῖσον γὰρ &c. Lucian. Menipp. & Æac. ὡς οἴονται μάλιστ', ἀποδείξαντες Demosth. in Midiam.——ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆν' Αὐτοῦ——Il. θ'. v. 206, 207.

Elisionem pro arbitrio negligunt poetæ; ut τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἐνίσπες Il. γ'. v. 204. Oratores constanter observant in præpositionibus: περὶ tamen & πρὸ poetis, eædem & ἀμφὶ oratoribus, vix unquam admutilantur.

Est tamen, ubi in prosâ aliæ quædam præpositiones non eliduntur: apud Demosthenem de coronâ, ἀντὶ semel; ut ἀντὶ Ἑλλήνων· ἐπὶ decies in ψηφίσματα.

Quinetiam plurimæ aliæ dictiones in prosâ interdum patiuntur synalæpham; frequentiores in α finitæ: quarum exempla suppetunt ex Demosthenis oratione de cor. per Morellium editâ Parif. Anno 1570.

Substantiva neutra 5æ. simpl. in plurali; ut ἀδικήματα, μηχανήματα, πράγματα, ὑπομνήματα. rariùs in singulari; ut ἀδίκημα.

Adjectiva neutra 3æ. simpl. in plurali; ut ἄλλα, ἕτερα, πολλά, ὅσα, σύμμαχα. 5æ. simpl. in plurali; ut πάντα cum compositis: in accusativo etiam masculino singulari, alicubi.

Participia itidem 5æ. in neutro plurali; ut ὄντα, προσόντα: & in accusativo singulari masculino; ut γράψαντα, ἱερωσύντα. Nonnullibi & neutra 3æ. in plurali.

Verba potissimùm in ε, 2æ. pluralis; ut ἀπαγγείλατε, βούλεσθε, ἐστε, ἔχετε, ἤκετε, οἴεσθε, ὁρᾶτε, ὑπάρχετε: in ο, 3æ. singularis; ut γένοιτο, ἐβούλετο, ἐξεπέμπετο, ἐξήρπαστο, ἐπορεύετο, ᾤχετο. 3æ. itidem pluralis; ut ἐγίνοντο: infrequentiùs in ι, sive 1æ. optativi; ut εἴποιμι: sive 3æ. verborum in μι; ut ἐστι, cum compositis. Perpauca in α; ut οἶδα.

Adverbia tam in α finita, quam in aliâ brevi; ut ἵνα, δεῦρο, &c.

Certæ quædam dictiones penè ubique minuuntur; ἀλλά, δέ, τε, εἶτα, ἔπειτα, μάλιστα, ἕνεκα, ἵνα, τοῦτο, ταῦτα, Δία in jurando.

Iteratur thlipsis eleganter γοργότητος sivè celeritatis causâ; ut ἂν δ' ἐφ' ἀλλ' ἐφ' οἷς: ἃ δ' ἀφ' ἧς: ταῦτ' ἐφ' ἃ: ἐπειθ' ὅπερ ἐστ' μάλιστ': ἅπανθ' ὅσα βούλεσθ' ὑμεῖς: &c. Demosth. de cor. Perfrequenter apud poetas; ut χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι Il. ε'. v. 384.

In Novo Testamento solæ ferè præpositiones & ἀλλὰ vocalem abjiciunt. Ἀμφί, ἀνά, περί, πρό, nunquam amittunt; reliquæ in sequentibus locis servant:

Ἀντὶ

'Αντὶ Matth. 2, 22. 5, 38. 17,27. Luc. 11,11.
'Απὸ Matth. 1,17. 2,1.8,11. 15,1. 20,29. 24,27. 27,9,51, 57. Marc. 3. 8,22. 7.1,4. 10,46. 15.38,43. Luc. 8, 43. 16,18. 19,42. 23,51. 24.13, 47. Act. 1.4,12. 17, 27. 25,7.8,26. 11,27. Roman. 11, 26. 15, 19. 1 Corinth. 7,10. Galat. 4,24. Coloss. 1, 7. Heb. 11, 34. 2. Tim. 2,19. Jud. 14. Apocal. 1,5. 7,2. 16,12.

Διὰ Matth. 4, 14. 8,17. 12,17. 27, 9. Johan. 1, 17. Act. 10, 36. 28, 25. Rom. 2, 16. 5,21. 7,25. 16,27. 2 Cor. 4.5,11,14. 5, 7. Galat. 1,1. Ephes. 1,5. 3,9. Philipp. 1,11. Tit. 3,6. Heb. 7,9. 1 Pet. 2, 5. 4, 11.

Ἐπὶ Matth. 10,18. 21,5. 24,7. Marc. 2.21,26. 13.8,9. 16,18. Luc. 3, 2. 4.25, 27. 11, 17. 15, 7 bis. 21,10. Act. 4, 9. 13 31. 19. 10, 34. Rom. 10,19. Eph. 2,10. 1 Thessalon. 4,7. Heb. 11, 30.

Κατὰ Luc. 23,17. Act. 3,17. 22,3. 26,3. Rom. 3,5. 16,25. 1 Cor. 3,3. 9,8. 15,32. 2 Cor. 11,21. Galat. 1,11. 2,2. 3,15. 4,28. Eph. 3,3. Philip. 2,3. Philem. 14 bis. 1 Pet. 4, 6.

Μετὰ Matth. 26 69. Marc. 1,29. 15,28. Luc. 22, 37. Johan. 3,25. Act. 7,45. 24,18. 27,10. 28,17. 1 Cor. 6,6. 2 Cor. 6. 15, 16. Galat. 1,18. 3, 17. Philip. 4,6. 2. Thessal. 3,12. 1 Tim. 2,9. 4.3,4,14. 6,6. Heb. 7,21. 9,19. 10,22. 11,9. 12,28.

Παρὰ Matth. 28,15. Marc. 10,27. Luc. 19,7. Johan. 1,40. 5,34. 41,44. Galat. 1,12.

'Υπὸ Matth. 2,17. 3,3. 8,9. 11,7. Marc. 1,9. Luc. 7.8,24. 21,24. Act. 10,22 bis. 1. Cor. 4,3. 10,29. Galat. 3,22. 4,2. 5,15. Jacob. 3,4. Jud. 12. 1. Pet. 2,4.

'Αλλὰ in his Matth. 9,18. Marc. 2.17,22. 17,5. Joh. 6,39. 10,1. 11.51,54. 1 Cor. 6.6,8, & 11 bis. 15, 39. 2 Cor. 1,9. 2,13. 5,12. Heb. 5,4. Galat. 4.2,17. 2 Johan. v. 5. Apocal. 10,7.

Aliæ dictiones per N. T. vix unquam perimuntur: legitur tamen τοῦτ' ἐστι Matth. 27,46. Marc. 7,2. Roman. 10.6,7,8.

Est ubi δὲ cum compositis privatur vocali Matth. 18,6. Marc. 3,29. 8,35. Luc. 10.8,10. 1 Cor. 14,21. Heb. 8,4. 9,18,25. 13, 5.

Omissio hæc Synalæphæ in sacrâ paginâ, studiosis in imitationem minimè commendatur.

Denique in solutâ oratione ratio & norma Synalæphæ est Euphonia, & numerus oratorius: In eâdem enim clausulâ quandoque eædem voces & retinent & abjiciunt vocalem; ut in orat. de cor. εἶθ' Ἡγήσιππος, εἶτα 'Αριστοφῶν pag. 148. l. 1. οὔτε ἄποινα, οὔτ' ἄλλο οὐδὲν pag. 181. l. 27. μήτ' ἐστὶ, μήτε ἦν pag. 172. l. 15. ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων: ἐτέλεις, ἐγὼ δ' ἐτελούμην: ἐχόρευες, ἐγὼ δ' ἐχορήγουν: ἐγραμμάτευες, ἐγὼ δ' ἐκκλησίαζον: ἐτριταγωνίστεις, ἐγὼ δ' ἐθεώρουν:

ἐδοιώρουν: ἐξέπεσες, ἐγὼ δὲ ἐσώζετον: ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἐπολιτεύου, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος pag. 148, l. 10. 11. &c.

Porro elegantiores, & magis Attici scriptores concursum plurium vocalium tam in diversis quam in eisdem dictionibus, propter hiulcam, quam pariunt, κακοφωνίαν, anxiè devitant: proinde uti concurrentes in eodem vocabulo contrahunt vocales; ita in pluribus, ubi coeunt, priorem, quantùm licet, consonâ ν ἐφελκυστικῷ claudunt; aliàs sæpe elidunt.

In initio dictionum: Initialis brevis post finalem longam apud poetas non rarò perimitur; ut ὦ 'γαθέ Theocrit. Id. 5. v. 16. ἢ 'ρετή Euripid. ἀρετή 'στι Theogn. v. 147. μέλλω 'ξεμεῖν & πεῦ 'σκευασμένα Aristoph.

Ubicunque hæc elisio contigerit in initio vel fine, dicuntur voces synalœpham pati, propter continuationem soni: properantiùs enim efferuntur, nullo facto interstitio, ac si essent vox una.

Synalœpha propriè dicta dictiones (post factam thlipsin, synæresin vel crasin) in unam contrahit.

Thlipsis fit: vel per apocopen; ut τἀργύριον τ' αὐτὸ Aristot. vel per aphæresin; ut τἄργα τἄμά Soph.

Longa perimit brevem vel ancipitem sequentem; ut μὤνδικα pro μὴ ἔνδικα Aristoph. τῶνδρῳ pro τῷ ἀνδρῷ Theocrit.

Articulus præpositivus nonnunquam abjicit longam ante brevem; ut ἐκ τ' ἀφανοῦς Lucian. παρὰ τἀνδρὸς Aristoph. ἐν τ' ἀγαθῷ Dionys. Semper ferè ante longam; ut θἡμετέρου pro τοῦ ἡμετέρου Aristoph. θἡμέρᾳ pro τῇ ἡμέρᾳ Sophocl.

Synæresis valde infrequens est; ut θοἰμάτιον pro τὸ ἱμάτιον Aristoph.

Usitatissima Crasis; ubique subscripto ι dipthongi, si exciderit; ut τοὔλάχιστον pro τὸ ἐλάχιστον, ἐγᾦμαι pro ἐγὼ οἶμαι Lucian.

Occurrunt hæ voces in N. T. per crasin coalitæ; κἀγὼ Matth. 16. 18. κἀμοὶ Luc. 1. 3. κἀμὲ Joh. 7. 28. κἀκεῖνος Luc. 11. 7. κἀκεῖ Matth. 5. 23. κἀκεῖθεν Act. 14 26. τοὐναντίον Galat 2. 7. τοὔνομα Matth. 27. 57. τουτέστι Roman, 7. 18. atque alibi.

Quoniam verò multifariàm variatur hæc crasis pro varietate dictionum, quæ coalescunt, usitatiores quasdam mutationes, per præpositivum ὁ & copulativum καὶ, describere suffecerit.

Articulus ὁ vel οἱ, sequente α; τὸ sequente η vel οι; τὰ cum α, communiter fit ω; ut ὤνεμος pro ὁ ἄνεμος, ὦρνες pro οἱ ἄρνες: θὤμισυ pro τὸ ἥμισυ: τῳκίδιον pro τὸ οἰκίδιον: τῶστέα pro τὰ ὀστέα. ὁ vel τὸ sequente ε vel ο; οἱ sequente ο, fit ου; ut οὑμὸς pro ὁ ἐμὸς, οὔλυμπος

pro

pro ὁ ὄλυμποι, τοὐμφανὲς pro τὸ ἐμφανὲς, τοὔνομα pro τὸ ὄνομα, ὤμοὶ pro οἴ ἐμοὶ: ο cum ε interdum fit ω; ut ὤλαφος pro ἔλαφος.

Καὶ, sequente α, ε, vel ει, fit κα; ut κἄν, κἀγὼ, κᾆτα: sequente ὀ vel ὁ, fit κω; ut κὤνον pro καὶ οἶνον vel καὶ ὄνον.

Πρὸ etiam, sequente ε vel ο, contrahitur in ου; ut προὔργου, προὐλίγου pro πρὸ ἔργου, πρὸ ὀλίγου.

Voces per synalæpham contractæ unico notantur accentu, cujus sedes semper eadem est; ut τἀρχαῖα, ὤνθρωποι. Dissyllabæ penultimam, priùs acutam, ex crasi modò productam, circumflectunt; ut τοὖργον, τοὖπος, ὦνδρες.

Spiritus utriusque dictionis servatur, quoties utraque à vocali incipit, & prior est dissyllaba; ut ἐγᾦδα. Prior monosyllaba tametsi elisa, suo spiritu posteriorem notat; ut ἁπαῖδον pro ὁ ἀπαῖδον, ὤδωνις pro ὁ Ἄδωνις. Quod si prior incipiat à consonâ, posterioris spiritus remanet loco apostrophi; ut τἀληθὲς, τἀναντία, χὤπως: amittitur frequentiùs in τοὔπος.

Propter vocalem aspiratam sequentis, præcedens consona tenuis aspiratur, notam aspirationis in se sæpissime absorbens; ut θαμάξιον pro τὸ ἁμάξιον, φροῦδος pro πρὸ ὁδοῦ, φρυιμιάζω pro προοιμιάζω. Similiter cum vocalis in fine non sit elisa; ut θοἰμάτιον.

Hujusmodi voces collisæ si non cohæreant, suæ notæ singulis appinguntur; ut ὦ 'ξ, χ' ὦ 'κ, ὦ 'νθρωπε.

Verùm immunem quasi à legibus licentiam sibi indulgent scriptores, qui in vocibus per synalæpham conflatis cum spiritum tum accentum variant; nonnulli enim valde ἀνωμάλως scribunt ἄλλοι pro ὦλλοι, ὤρνις pro ὄρνις &c. in quibus dissyllaba longa ante brevem acuitur, spiritúsque nominis, non præeuntis articuli appingitur; contra regulas modò præscriptas.

Obtruditur quandoque spiritus tenuis pro aspirato; ut ἐμὸ πόδυνοι pro 'μοῦ ὀδύναι Lascar. 95. pag. quandoque consona tenuis; ut Κὤται, ex καὶ ὄται pro χὤταν. Id. 7. v. 53. rariùs consona & nota aspiratæ; ut θὤταν Id. 11. v. 32.

Τοὔμπαλιν potiùs vox composita quàm per figuram contracta, consonam cum spiritu tenuem habet; in qua ἔμπαλιν, ε cum spiritu penitus amittit, defectu per apostrophum suprà notato. Idem de aliis, siqua istiusmodi reperiantur, judicium esto.

At neque prorsus Authores eâdem semper utuntur scripturâ: legimus in Herodoto ὦλλοι l. 1. p. 18. ὦλλοι l. 2. p. 103. Sic apud Portū in lexico Ionico sed in Dorico ὦλλοι. Sylburgius, in Etymologi indice, utrumq; ponit ὦλλοι, ὤλλοι. At meliùs alibi analogiæ memor, ὦνθρωπος quàm ὤνθρωπος scribendum docet. Rectè Stephanus suo in Indice exponit ὤνθρωπος, ὁ ἄνθρωπος: ὤνθρωπε, ὦ ἄνθρωπε: qui accuratè & diligenter consimilibus analogam notationem adscribit; ut ὦλλος, οἱ ἄλλοι, non ὤλλος, ὤλλοι. Quod si alia scriptio obvenerit; ut in Theocrito per ipsum edito Id. 18. v. 17. τοὔλλιμα censendum est: aut, quod in Porti excusationem dici potest, dialectus. Caninius vult ὤνθρωπος Æolicè, ὤνθρωπος Ionicè, (rectiùs communiter), scribi. p. 70.

Sunt qui spiritum utriusque addunt; ut 'ὦπίτροπος, ἡ 'πίτροπος Steph. in Ind. & Tom. 3. Thes. & Paralipom. pag. 85. Idem tamen regulariùs in Ind. & Tomo exhibet cæteras voces cum unico spiritu articuli; ut ὡμὸς, ὤπος &c.

Probè distinguere oportet synalæpham quæ fit per solam thlipsin, ab

ab eâ quæ consurgit ex crasi: diversæ enim sunt & nota & quantitas. Crasis enim producit vocalem & præponit illi notam; ut τἄμά. Thlipsis quantitatem non mutat, & notam postponit; ut τ' ἀμά: Utraque admittit coalitionem: quamvis Stepn. videtur disjungere voces, quibus sola thlipsis intervenit; ut πα' μα: servato accentu prioris. Paralip. p. 85.

Porrò post quamcunque elisionem cautè observetur scriptura, ne oriatur de voce mutatâ dubium; ut γαλῆν' ὁρῶ Aristoph. ran. *tranquillia video*, non γαλῆν ὁρῶ *mustellam video*: τήνδ' ἐμοῦσαν εἰσάγων Plutar. in Symp. *hanc vomentem inducens*, non τήνδε μοῦσαν εἰσάγων *hanc musam inducens*. Adhibenda est cautio eadem in augendis vocibus, nam οἷός τ' εἰμὶ significat *qualiscunque sum*, οἷός τ' εἰμί *possum*.

Solebant ex priscis scriptoribus nonnulli spiritum dictionis in compositione postpositæ servare; ut Εὐκάλιθος, μελιηδὴς: interdum & tenuem pro aspero accipere; ut Εὐαίμων. Distinctionis ergò adhibuerunt tenuem in propriis; asperum in appellativis; ut Φίλιππος *Philippus*, φίλιππος *amans equorum*: sic ἀγχίαλος & Ἀγχίαλος, vide Eustath. Il. ι. v. 79 & Od. α. v. 105. Idem factitàrunt nonnulli in compositis cum πρὸ, post contractionem; ut προὔχωροι, προὔβαινε &c. quam scripturam meritò Stephanus rejicit Paralip. p. 87.

Cæterùm de vocibus figuratè contractis inter viros graves non levis controversia oboritur, an vocalis ι loco suo exclusa perpetuò subnotari debeat: quam subscribendam autoritas & ratio postulant juxta reg. p. 3. Veritatem hanc ità universim amplexi sunt Grammatici, ut eorum nemo quotquot ad manus nostras devenerunt (Sylburgio, Gualptero & Rhenio exceptis) diversum senserit. In emendatissimis exemplaribus punctum habent subjectum, Lascaris; ut κᾀγὼ p. 98. Gaza; ut κᾀπὶ p. 601. l. 5. Cleonardus cum Antesign. ut κᾀμοὶ &c. p. 229. Moquotus; ut κᾀμοῦ &c. p. 224. Ramus; ut κᾀγὼ p. 294. Scotus; ut κᾀκεῖνος &c. p. 314. Caninius; ut κᾀγὼν &c. p. 23. Crusius; ut κᾀγὼ p. 877. l. 5. Gretzerus; ut κᾀν &c. p. 298. Vossius p. 169. &c. SS Biblia editionum omnium, Libri à Stephanis excusi, à Turnebo, Aldo, &c. Julius Pollux, Budæus, Wolfius, Scaliger, Casaubonus &c. Aliorum, qui multò plurimi sunt, nomina missa facimus; quæ infra in testimoninm rei non dissimilis adducuntur.

Subscriptionem negligunt antiquiores, Etymologus, Hesychius, Favorinus, Eustathius, Æmilius Portus: moderni, Frobenius, Gul. Morellius in Demosthene, & præ aliis Wintertonus: quibus elisa ι ex diphthongo præcedente, præcipuè καὶ, abolctur; ut κᾀν, κἂν; & subnotatur solum ex sequenti; ut ὁ ἀιπόλος, ᾡπόλος. Argumenti, quod afferunt, sensum faciliùs assequentur tyrones, si meminerint: 1°. quòd propter vocalium concursum fit thlipsis. 2°. quòd vocales per crasin duæ vel plures in unam coeunt. 3°. Si per crasin facta vocalis rursus subjectum recipiat ι, in diphthongum migrat per synæresin: Quibus præcognitis argutè disputat Wintertonus [forsan, ex Etymologo, ad voces τῇμῇ vel ἐμφωμόρφῳ; aut ex

Porto,

Porto, ad vocem ὦλλοι fieri non posse synæresin ex ι mediâ inter vocales per crasin coalescentes, ideoq; thlipsin inducit, quæ abradit ι intermediam antequam Crasis extremas collidit, nempe ex καὶ ἄν, κα' ἄν, κἄν; ex οἱ ἄλλοι, ὁ ἄλλοι, ὦλλοι. Mirum sanè θλίψεως commentū! Subtilissima circumlocutio! Quid moras nectimus tyronibus? citra opem alterius figuræ, quàm expeditè fit crasis, καὶ ἄν, κᾆν; οἱ ἄλλοι, ᾦλλοι? Diphthongi elidi subjunctivam, manente præpositivâ, quis in poesi concesserit? in prosâ quis tulerit? Post vocales, non inter ipsas, positam ι excidere, & subnotari? satìs dogmaticé. In extremis vel medio, ubique ι immutabilis est; subscriptio ipsius non ex positione, sed ἀμεταβολίᾳ provenit; quæ cum omninò sit mutationis expers, semper post crasin superest integra, non interempta, non variata, nisi ubi in locum illius succedit altera subjunctiva; ut ἐμοῦ πωδύνει pro ἐμοὶ ὑπωδύνει: aliàs individua comes vel adhæret vel subjicitur; ut τὸ ἱμάτιον, θοἰμάτιον; καὶ ἐγώ, κᾀγώ.

Quod si duæ simul ι concurrant, punctum unum utriusque index est; ut καὶ εἶτα κᾆτα.

Lascaris cum quibusdam aliis mentionem θλίψεως facit, minimè sanè rejiciendam, si significet *extrusionem* non *expunctionem* vocalis ι; quam quidem per crasin solvi, loco extrudi, & infrà poni nemo non fatetur: ibidem tamen punctum subnotat, ubi thlipsin agnoscit pag. 94. & alibi. Etymologus (ad verba Homeri, τῇμῇ, τῷμῷ & ἱμῷκωμόρῳ) dicit: ἐκθλίβεται τῦ ἄρθρυ τὸ ι, καὶ κίρναται τὸ η vel ω cum ε εἰς η vel ω, χωεὶς τῦ ἰῶτα: ex quibus verbis existimantur alii θλίψεως afferendæ rapuisse ansam, quæ ab Authore non datur. Eustathius enim tum Romæ, tum per Froben. editus, Stephanus &c. elidunt ε & appingunt ι sub η vel ω. Æmilius Portus, qui (ad voces ὦλλοι, ὤρνες) θλίψιν exponit, alibi subjunctâ ι facit synæresin; ut ᾤξ, κᾀμφιςειλαμένα &c. in Lexico Doricò. Cum itaque nihil certi proferatur ab hujus puncti adversariis, ex generali regulâ, usuque probatissimo retinenda semper est ipsius notatio; neque fidem receptæ veritatis elevet unus vel alter, qui contra torrentem scriptorum penè omnium scapham impellere nituntur. Permovit fortasseeos omissum aliquando hoc punctum, vel distinctionis causâ; ut χὤ pro καὶ ὁ, χοἱ pro καὶ οἱ: vel etiam more Dorico; ut rectè Scotus pag. 119. & 314.

Non aliò commodiùs referenda est disceptatio de puncto verbis subscripto, præcipue Infinitis in ᾶν.

Infiniti-

Infinitivus in ᾶν sub se exigit ι. per reg. p. 5. l. 19.

Gaza formar præsens infinitivi à præsenti indicativi, ī addito ι, p. 216. l. 2. (Caninius etiam p. 77. affirmat *Gazam velle diphthongum in omnibus infinitivis*) Lascaris itidem p. 259. qui disertis verbis fatetur subscribi ἀναλόγως p. 290. & rursus p. 293. ubi subnotationem puncti fusiùs persequitur. Grammaticos sui sæculi idem sensisse perhibet Urbanus p. 212. Posterioris ævi, Sylburgius, Ramus, Crusius, Rhenius, Gualpterus, Cleonardus, Gerson, Vossius, atque alii quos vidimus: Editiones omnes SS Bib. veteres scholiastæ in Dramaticos, libri quotquot à Stephanis evulgati, constanter subnotant. Idem faciunt Viri Ἑλληνικώτατοι, (quibus singulis specimen unius saltem operis hìc adjicitur:) Julius Pollux in Onomastico, Æmilius Portus in Lexicis, Budæus in commentariis, Wolfius in Demosthene, Benedictus in Luciano, Scaliger in Eusebii Chronicis, Casaubonus in Strabone & Polybio, Savilius in Chrysostomo, Carolus Morellius in editione patrum Parisiensi, Plantinus in Stobæi Eclogis, Aldus in Demosthene 1527. in Themistio 1534. Petavius in Epiphanio, Grotius in Evangeliis, Salmacius in commentariis ad Simplicium, Heinsius in suis annotationibus ad poetas, Wintertonus in minoribus poëtis, Duportus in Ecclesiaste. Quid opus est catalogo? Omnes penè, qui editiones librorum elegantiùs adornârunt, uno quasi consensu subnotationem comprobant. Ratio subnotandi est:

1ª. Regula superiùs posita. 2ª. Analogia, cujus suprà meminit Lascaris, τιμάειν τιμᾷν sicut τιμάεις τιμᾷς: præsertim quum ι sit quodammodo characteristica infinitivi activi; ideoq; Æoles adscribunt ι verso ῃ in αις; ut γελαῖς pro γελᾷν. 3ª. Distinctio: quis enim, dempto ι, genitivum Doricum τιμᾶν, νικᾶν, & infinitivum τιμᾷν, νικᾷν poterit internoscere?

Ex veteribus tamen nonnulli, pauciores ex modernis subscriptionem negligunt. Theodosium, Herodianum, Etymologum, Urbanum, Caninium, Scotum eâ mente fuisse docet regula ab illis per manus tradita & accepta. Hesychium, Favorinum, Eustathium, Didymum editiones solæ in id consensisse arguunt. Quibus accenseri possunt Turnebus in Philone & Sophocle, Frobenius in Josepho, Gulielmus Morellius in Demosthene, Claudius Morellius in Libanio & Chrysostomo, Sonnius in Dionysio Areopagitâ & Basilio, Aldus in Platone membranis impresso & in Isocrate, aliique perpauci obscurioris notæ, qui ex incuriâ forsan, ne dicam inscitiâ, punctum hoc omisisse existimentur.

Theodosius, & Herodianus hujus sententiæ Patres præsens infinitivi circumflexi ab imperfecto arcessunt: Dura nimis & anomala formatio; cùm tempora similia à similibus formari uno omnes ore clamitent.

Præ-

Præsens ab imperfecto manare? præposterum! Βοᾷ βοᾷν, simplicissima, penè nulla mutatio: ἐβόα βοᾶν, absona, multiplex & prodigiosa detorsio; non significatio, non accentus, non syllabarum numerus servatur; magno opere vexatur tota dictio, ut semiliterula tandem perimeretur.

Perimendi causam Etymologus adjecit; *verba*, inquiens, τὸ ἀνεκφώνητον *ante ν non admittere*: Quid illud ἀνεκφώνητον? vocalem obmutescere intelligit, ut quæ constituat diphthongum ἄφωνον; non (ut falsò interpretatur Urbanus pag. 212.) *quæ nullum edit sonum*; subscripta enim vocalis sonum addit, licèt confusum, aut ex illâ non omninò fit diphthongus. At silens vel sonans quidni ante ν perinde atque alias consonas scribatur? nulla κακοφωνία impedit, ut in his, ᾠνοχόει, ἐπῄνουν, πέφῃνα, μέμῃνα, &c. Si ν finale intelligat; in illis itaque apocopen passis πέφῃν', μέμῃν' num ι expungitur? Quinimò nec ι, in verbo magis quam nomine, auribus displicet Atticis; quorum genitivus dualis ὄφεῳν, ζυγῷν, quàm elegans, quàm frequens! & in linguâ communi, νῷν, σφῷν! Quid multa? Infinitivus in ῆν pro εῖν ι mutum ante ν retinet; ut ἐλθῆν: vide Lascarin p. 293. sic κανῆν in Lexico Dorico Porti.

Subtiliùs conatur Urbanus obliterare hoc punctum; qui deductionem minùs spuriam, non magis tamen ferendam, ex præsenti commentus est (pag. 212. editionis Venet. 1557.). in fine enim præsentis --άει, solvit diphthongum ει, elidit ι, relictas αε contrahit; ambagibus hisce usus, ut à communi opinione, & quasi à viâ regiâ solus vel cum paucis aberraret.

Pari circuitione infinitivis in οῦν thlipsin inducunt ante factam crasin: ubi tamen ȣ ex όει tam in verbis, quàm nominibus potest per crasin solam coalescere; ut μελιτόεις μελιτȣ̂ς, χρυσόειν χρυσοῦν: in quibus necessariò excidit ι, nec subscribitur; quoniam ȣ non est è numero diphthongorum quæ punctum sibi subjiciunt (pag. 2.) vel quia υ pro ι sufficitur, & Æolicè redit; ut ὑ'ψοῖς pro ὑ'ψοῦν. Lascaris p. 259. lin. ult.

Urbani argutias paucis complexus est Scotus pag. 214. de veritate tamen earum incertus, nec sibi constans, adjungit *quosdam subscribere, quosdam non subscribere*, atque ita rem in medio relinquit. Aldus in tantum à mente Urbani dissentit; ut in editione ipsius (contra reg. p. 212.) apponat ι & paradigmati infinitivi pag. 380. & exemplo regulæ pag. 212.

Vetustiores siquis pergat objicere codices puncto carentes, Hesychium & Favorinum; optimos sanè authores hâc ex parte pessimè in exemplum adducit; qui, non minus in præsenti indicativi quam infinitivi, frequenter egent subscriptione; ut ἡβᾷ ἡβᾶν, ὁρᾷ ὁρᾶν, ὀργᾷ ὀργᾶν, ὁρμᾷ ὁρμᾶν, item ἐργᾷ pro ἐργάσῃ &c. Idem dicendum est de

Eusta-

Eustathio per Frobenium edito, in quo præsentis punctum desideratur sæpius quam subjicitur; ut μενοινᾶς Od. β'. v. 275. & v. 286. μενοινᾶ Od. β'. v. 34. δάμνᾶ Il. ξ'. v. 199. ὁρᾶ Od. δ'. v. 833. & ξ'. v. 44. cum multis aliis. Deest nonnunquam in Didymo; ut δάμνᾶ Il. ξ'. v. 199. &c.

Hippocrates Venetiis excusus 1526. non in fine magis infinitivi quàm subjunctivi, atque etiam in dativis nominum destituitur punctis: iisdem orbati & mutili conspiciuntur alii antiquioribus typis excripti: adeo ut non injuriâ liceat colligere, Græcis veteribus subnotationem hujus ι raram, quemadmodum Hebræis punctationem vocalium nullam fuisse in usu.

Litem nonnulli haud dissimilem movent de verbis 4ᵃ. quæ habent penultimam αι, negantes subscribi ι sub η inde oriundo in perfecto vel Indef. 1ᵐᵒ. contra reg. pag. 43. l. 3.

Punctationem perfecti decernunt, Gaza (pag. 181. τὸ τὸν παρακείμενον μέσον πρέπειν πλὴν αι παραλήγοντα εἰς η.) Lascaris (pag. 292. πρέπεται τὸ α τῆς αι διφθόγγου εἰς η καὶ τὸ ι ὑποχάφεται.) Diphthongum αι præsentis in impropriam ῃ indefiniti primi mutandam affirmant Scotus, Crusius, Rhenius, Moquotus, Gretzerus, penè universa Grammaticorum synodus, & Authorum praxis. Ramus & Sylburgius scribunt πέφηνα, & πέφηνα: adeóque mirandum est in tam claro sole cæcutiisse, alioqui perspicacissimum, Wintertonum.

Quinimò Indefiniti subnotationem æquè ac perfecti admittendam suadet analogia, cum sibi tam cognata sint & persimilia ἔφηνα, πέφηνα: Eámque ob causam non inscitè Wintertonus eodem utitur telo ad punctum in utroque tempore confodiendum. Nam si duo hæc tempora referantur ad fontem unde proximè fluunt, penultima illius habet α simplicem, ex quâ facta η punctum in neutro sub se reciperet: Sin in utriusq; formatione recurratur ad thema (quod in perfecto fieri debere modò ostensū est,) penultima ejus αι in η versa sub utroq; pariter punctum ἀναλόγως expetit. vide p. 3. Quod rectè admonent Crusius p. 144. & Gualpterus p. 512. adhibendū in infinitivo *propter rudiores*; quibus consultum esse oportet, hâc quasi virgulâ indigitante radicem, à quâ multùm discessit. Stephanus per Thesaurum subscriptionem hancquàm maximè observat; ut in his ἔφηνα, ἐμίηνα, ἐσήμηνα &c. quam retinet per omnes modos in Indefinitis verbi αἴρω; ut ἄρῃρα. ἐξῆραι, διᾶραι, ἐπᾶραι, ἦραμαι, ἀνταραι &c. Passor (in Lexico N. T. ad verbum αἴρω) ut plurimûm dicit resumi ι in Indefinito primo, quæ in futuro primo abjicitur; *tenendum*, inquiens, *adesse*. Quid itaque Wintertonus punctum hoc tam rigidè proscribit? prolixè disse-

differens contra ἔμῃνα (ad versum 62. Hesiod. Scut. Hercul.) quod non à Stephano tantùm atque aliis, verùm ab ipsis Eustathio & Didymo (interdum alibi huic puncto minùs faventibus), subnotatur. Quid in partes suas trahit congeriem Grammaticorum (ad versum 10. Hesiod. Epγ.l. 1.) hoc tantum arguens, quod nemo sanus in dubium vocat, formari indefinitum à futuro; ubi intereà παραλογιζόμενος, id, quod probatione eget, tacitus præterit; nempe α vertendum in η, in perfecto vel indefinito, neutiquam respicere præsentis diphthongum: Quod si affirmare fuisset ausus de perfecto (& sanè indefiniti parem rationem ex ipsius argumentatione satis constat), Gaza cum reliquis, quos advocat testes, adversis illum suffragiis obruissent.

Inveniri autem indefinitum verbi αἴρω cum α μονοφθόγγῳ, & quidem frequentiùs, fatetur Stephanus; ipse interim punctum subjungens. Quid enim? Si in unâ voce deliquerit vulgus scriptorum, idcóne sententiam mutaverit vir prudens? & in universum? Præterea α non notari dicit, ergo nec η? α atticum pro η omnes μονοφθόγγως efferunt; ut ἔμηνα. Addit Passor sub α adesse & abesse ι more Hebraici *dagesch* quod ex literâ *schevatâ* sæpè solet excidere. Quòd siquis dixerit in grammaticis raram esse mentionem indefiniti subscripti, frequenter perfecti; responderi potest, cùm sit una utriusq; ratio, canonem non esse iterandum, neque cramben bis ponendam discentibus. Verùm nec silentio eorum danda omnino erit venia, qui non solùm in indefinitis hujusmodi, quorum numerus minor intra conjugationis 4æ. tribum unam concluditur, sed etiam in personis verborum omnium, quæ (juxta reg. p. 37. ad finem) exigunt ι subscriptum, vel parum admodùm vel prorsus nihil de puncti hujus adnotatione præcipiunt. Quorum tamen in gratiam, si permiserint adversarii, id dicendum cupimus; quòd idem illi rectiùs nobiscum judicaverint; & in subnotandis tam synalæphis, infinitivis in ᾶν, perfectis mediis, indefinitis primis, quàm personis cujuscunque modi vel temporis, ad generalem normam velut invariabilem cynosuram confugiendum censuerint, punctúmque ab illâ constanter dirigendum. Cui per omnia si religiosè adhæserint, non ampliùs typis erudiendi relinquentur elementarii, & sublæsâ fide decipientur editionum, in quibus, ut ut summâ curâ & artificio splendidissimè elaboratis, nunquam non inerunt sphalmata. In Bibliis enim Plantinianis legimus ἐργᾶ Gen. 4. 12 ᾤκησεν Gen. 4. 16. βοᾶ Gen. 4. 10. ἀγαπᾶ Proverb. 3. 12. ἀγαπᾶν & ἀγαπᾷν Marc. 12. v. 33. atq; alia complura de quibus p. 281.

Hujus denique regulæ beneficio continget; ut sublatis hinc docentium altercationibus, inde discentium difficultatibus, quas leviusculi isti apices, tanquam vepreculæ creant in viâ, faciliores fuerint progressus, & compendiosius iter ad Athenas.

Figuræ Syntaxeos

Tres sunt: Enallage, Ellipsis, Pleonasmus.

Enallage

Est permutatio quævis dictionum in syntaxi.

1°. **Numeri, Generis, vel utriusque**: alio nomine dicta Synthesis vel potiùs Σύνθεσις, per quam dictiones sensu non voce congruunt; nempe subintelligitur ut plurimùm altera vox, quâcum fit concordantia.

Numeri: Nomen multitudinis singulare sæpe jungitur verbo plurali; nec non adjectivo vel relativo, generis quandoque diversi; ut ὁ λεὼς χαίρουσι Lucian. πᾶσα πόλις κεχηνότες ἀκούουσι Idem. Ἀνθρώπους τίνυσθον ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ Il. γ'. Cum utroque simul numero interdum construitur; ut σωθήσεται γυνὴ ἐὰν μείνωσι 1 Timoth. 2. 15. ubi γυνὴ pro *sexu* ponitur.

Similiter partitivo singulari respondet relativum plurale; ut — εἴ τις αὐτὸς ἢ φρονεῖν δοκεῖ Ἢ γλῶσσαν ἣν οὐκ ἄλλος ἢ ψυχὴν ἔχειν, Οὗτοι διαπτυχθέντες ὤφθησαν κενοί Sophocl. δευτέραν ἐπιστολὴν, ἐν αἷς &c. 2 Pet. 3. 1. ἐν αἷς refertur ad πρώτην & δευτέραν.

Masculinum vel fœmininum plurale interdum verbo adjungitur singulari; ut ἐξεφύετο τοῖς μὲν αἱ τρίχες, τοῖς δὲ τὰ πτερά Aristot. usitatiùs poetis; ut ἠχεῖται ὀμφαὶ Pindar. Verbum ἐστὶ sic usurpatur; ut οὐκ ἔστιν ὄρνιθες ἀπέχουσι Plato. Et ἦν itidem; ut οὐκ ἦν βοτάναι Jerem. c. 14. v. 5.

Dualia cum pluralibus cohærent apud poetas; ut καμέτην δέ μοι ἵπποι Il. δ'. v. 27. νῶϊ δὲ χαζώμεσθα Il. ε. v. 34. ὀνόματα δυοῖν Aristoph. Nebul. κόρακες κρώξαντε Aratus.

Generis; ut κλυτὸς Ἱπποδάμεια Il. β'. v. 743. ὀλοώτατος ὀδμὴ Od. δ'. v. 442. γλύφουσι Πανὸς τὤγαλμα τραγοσκελέα. Herodot. l. 2. πλεῖον Σολομῶντος (pro πλείων) Matth. 12. v. 42. τέκνα μου οὓς ὠδίνω Galat. 4. v. 19.

Numeri & generis; ut τὼ χεῖρε ἃς ὁ θεὸς ἐποίησε Xenoph. — πίνοντες δὲ παραυτίκα λύματ' ἔχουσιν φαρμακόεις &c. Nicand. in Alexiph. v. 292. & 293. pro φαρμακόεσσαι. πᾶσα Ἱεροσόλυμα Matth. 2. 3. (i. e.) πόλις.

2°. **Casûs**; Vocatur hæc Antiptosis, quâ casus pro casu ponitur; ut παρακαλῶ ὑμᾶς περιπατῆσαι — ἀνεχόμενοι pro ἀνεχομένους Ephes. 4. v. 1, 2. τοῖς Συρακοσίοις κατάπληξις οὐκ ὀλίγη ἐγένετο, ὁρῶν-

τες

τὴν τῶν Ἀθηναίων δύναμιν Thucyd. pro ὁρῶσι. οὐ προσηκτέον ἡμῖν ἐστι τοῖς τούτων λόγοις, εἰδότας ὅτι βλάπτουσι Dinarch. pro εἰδόσι. φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα ἀστράπτων ἐπιδέξι' Il. β'. v. 350. & 353. pro ἀστράπτοντα.

Nominativus non rarò usurpatur pro vocativo præcipuè cum articulo; ut ἡ παῖς ἐγείρου Luc. 8. v. 54. (vide pag. 129. l. 37.) Vocativus poeticè pro nominativo; ut ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς Ἕζετο—Il. θ'. v. 442. ἤχετα τέττιξ Hesiod. interdum pro accusativo, & genitivo; ut εὗρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην Il. α'. v. 498. ἤχετα πόντου Orpheus. ἀμφότεροι πόδες ἑσπόμενα θηρὸς Arat. (vide Eustath. ad versum 68. Od. γ'.).

Quinetiam casus verbo tribuuntur alii quam sui; ut ἠξίωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων ἐλθόντι δοῦναι—Soph. pro Ἀχίλλεια ὅπλα δοῦναι.

Antecedens, quod esset alterius casûs, ponitur sæpe in casu sui relativi; ut οὐκ ἔστιν ἥντινα πώποτ' οὐκ ἦρξεν ἀρχὴν pro ἀρχή. sic περὶ τοῦ τέκνου ἐμοῦ, ὃν ἐγέννησα, Ὀνήσιμον Philem. v. 10. pro Ὀνησίμου. Regitur aliquando à præpositione; ut ἄγοντες, παρ' ᾧ ξενισθῶμεν Μνάσωνι Act. 21. 16. pro Μνάσωνα. quandoque à relativo regitur in diverso numero; ut οὐκ ἔστιν ἥντινα πόλεων ἐλύπησε Isocrat. pro οὐκ ἔστι πόλις ἥντινα ἐλύπησε.

Sunt qui elleipsin potiùs notant in hâc constructione; deesse tamen id perperam dicitur quod sine pleonasmo addi vix potest: insolens enim, si non planè inaudita, hæc constructio: ἄγοντες Μνάσωνα παρ' ᾧ ξενισθῶμεν Μνάσωνι. οὐκ ἔστι πόλις, ἥντινα πόλεων ἐλύπησε.

Pro genitivo absolutè posito usurpatur accusativus &c. (vide pag. 159.) Non rarò & genitivus absolutè ponitur pro alio casu; ut ταῦτα ποιησάντων τῶν Σπαρτιητέων ἐπαύσαντο τοῦ παραυτίκα Herodot. l. 7. pro ποιήσαντες Σπαρτιῆται. προσέμιξαν τῷ τείχει τῶν πολεμίων λαθόντες τοὺς φύλακας ἀνὰ τὸ σκοτεινὸν, οὐ προσιδόντων αὐτῶν Thucyd. pro προσιδόντας αὐτούς. —— σὺ δ' ἂν πολυεργὸς ἀγρωστεὺς Βουκαῖός τ' ἀλέγοι—— Τοῖα παραφρασθέντος &c. Nicand. Theriac. v. 4. 5. 7. pro παραφρασθέντα.

Sæpissimè post infinitivum ponitur accusativus pro alio casu; ut Ἀβυδηνοῖσι προσετέτακτο φύλακας εἶναι τῶν Ἀθηναίων Herodot. l. 7. pro φύλαξι. ἔδοκει ἡμῖν ὑπερθεμένους τὴν ναῦν ἀναβιβάσασθαι Lucian. ver. hist. l. 2. pro ὑπερθεμένοις.

Interdum verbo duos casus regenti apponuntur simul utrique, neglectâ etiam ratione concordantiæ; ut ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε... ὅττι οἱ οὐκ ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο Il. π'. v. 531. pro εὐξαμένῳ. ἀκούω enim regit genitivum & dativum pag. 147. Interdum nomini; ut τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου 1. Cor. 16. 21. Huc refer. κατὰ τὸ εἰωθὸς τῷ Παύλῳ εἰσῆλθε Act. 17. 2. magis perspicuè ὁ Παῦλος.

Ad Enallagen casûs spectat submutatio casuum quæ dicitur hypallage; ut ἀφαιρῶ σὲ τοῦτο vel σε τοῦτο &c. vide pag. 159. 160. 161.

3°. Vocis seu significationis: Activa quædam significationem passivam vel neutram induunt; ἀναλαμβάνω, ἀναφέρω reficior, revalesco, ἀπαλλάττω liberor, τελῶ censeor, μεταβάλλω mutor, ἀσκέω exerceor &c. ut ἀναλαμβάνων ἐκ τῆς νόσου Galen. ἐκ τὰς πληγὰς ἀναφέρων Plutarch. τὰ σύμμετρα τῶν σωμάτων ἀπαλλάττει ῥᾷον Aristot. Probl. εἰς ἄνδρας τελεῖν ἤρξάμην Lucian. μεταβάλλει χειμὼν εἰς εὐδίαν Menand. ἀσκεῖν ἐπὶ τοὺς ἀνταγωνιστὰς Isocrat. quibus adde καταπαύω Jerem. . v. 25. &c. Subauditur in his ferè accusativus nominis reciproci; ut ἀνέλαβεν ἑαυτὸν Demosth.

Passiva quoquè & neutra interdum activam habent significationem; ut σὺ ἀπεστράφης με Jerem c. 15 v. 6. βεβούλευται c. 27. v. 45. κοινωνοὺς πεποίηται Demosth. (vide pag. 53.) cum pluribus aliis utriusque sortis.

4°. Modi: Infinitivus sæpissime loco imperativi ponitur (vide pag. 178.) interdum Subjunctivus; ut τὸ τρίτον μέρος ἡ τριήρης ἔχη Demosth. de classibus. item Optativus; ut εἰ μὴ φοβῇ ἀφίκοιο Æschin. addito ut plurimum ἂν; ut αὐτὸς ἂν εἰδείης Lucian. Ganymed. & Jup. Futurum quoque Indicativi perfrequenter; ut—οὐ μὴν δυσμενὴς ἔσῃ φίλοις Παύσῃ δὲ θυμοῦ—Euripid. οὐ φονεύσεις. οὐ μοιχεύσεις &c. Legitur imperativus pro futuro indicativi; ut οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον ὦ γύναι Euripid. Iphigen. pro ὃ δράσεις.

5°. Temporis: Indefinita temporum omnium habent significationes; ut ὡμοιώθη ἡ βασιλεία Matth. 17. 23. i. e. ὁμοιοῦται &c. In indicativo tamen, sæpiùs perfecti; In imperativo & infinitivo, præsentis; In optativo & subjunctivo, futuri.

Est ubi alia omnia tempora pro se invicem accipiuntur præsertim in sacris Bibliis.

Pro futuro, Præsens in his ubique; ἔδομαι, φάγομαι edam, πίομαι bibam, νέομαι, βέομαι ibo, ἐλῶ impellam &c. vide anomalorum tabellam.

Imperfectum; ut N. ἀλλὰ σῶσαι δεήσει. Π. οὐκ ἔχρῆν Lucian. Nereid. & Neptun.

In vaticiniis, sæpiusculè præsens, indefinitũ vel præteritum; ut ἐγείρομαι Mat. 27. 63. παιδίον ἐγεννήθη Isaiæ 9. 5. συγκέχυται ἡ γῆ, καὶ ἔσται λαὸς ὡς κατακεκαυμένος ib. v. 19.

Pro indefinito vel præterito, quandoq; præsens; ut φαίνεται Matth. 2. 13.

Pro præsenti, contrà præterita; ut ἔοικα, οἶδα Lucian. (vide p. 53.)

Est & alia Enallage dicta Ἀντιμέρεια, quâ ponitur pars una pro parte orationis alterâ. Adjectivum pro adverbio, pag. 125. Adverbium vel infinitivus

infinitivus pro nomine, pag. 128. Participium pro adverbio, Substantivo &c. pag. 181. &c.

Elleipsis

Est defectus unius vel plurium dictionum in contextu:

1°. Nominis: In adjectivis vel articulis fœmininis certa quædam substantiva subintelligenda sunt, præcipuè casûs obliqui.

Βυλή. ut μίαν βυλεύσωμεν Il. β'. v. 379. i. e. βυλήν.
Γῆ. τὴν ξηρὰν Psalm. 95. 5. i. e. γῆν.
Γυνή. εἴγε συμβαίνη γεραιῷ νέαν ἔχειν Xen. i. e. γυναῖκα.
Γραμμὴ vel γωνία. πρὸς ὀρθὴν Euclid. i. e. γραμμὴν vel γωνίαν.
Δίκη. ἀξίαν ἀποτίνειν Lucian. i. e. δίκην: εὐθείας κρίνετε Psalm. 53. 1. i. e. δίκας.
Δορά. ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος Adag. i. e. δορᾷ.
Ἡλικία. ἀρετὴν ἐκ νέας ἀσκεῖ Synes. ep. 68. i. e. ἡλικίας.
Ἡμέρα. τῇ ἐπιφωσκύσῃ Matth. 28. i. e. ἡμέρᾳ.
Θάλασσα. ἐφ' ὑγρὴν Od. α'. v. 97. i. e. θάλασσαν.
Μερὶς vel μοῖρα. ἐρίζειν περὶ ἴσης Il. λ'. v. 423. i. e. μερίδος vel μοίρας.
Ναυμαχία. μίαν ναυμαχήσαντες Aristoph. i. e. ναυμαχίαν.
Ναῦς. τριήρης Thucyd. i. e. ναῦς.
Ὁδός. τὴν ἐπὶ θάνατον ἰέναι & ἑτέραν ἐκτρέπονται Lucian. i. e. ὁδόν.
Πληγή. δαρήσεται πολλάς, ὀλίγας Luc. 12. 47, 48. i. e. πληγάς.
Πνοή. οἱ Ἐτησίαι λεγόμενοι & αἱ τροπαῖαι γίνονται Aristot. i. e. πνοαί.
Τέχνη. ἡ ῥητορικὴ παραφυές τι τῆς διαλεκτικῆς Aristot. Rhetor. 1. i. e. τέχνη.
Φωνὴ vel γνώμη. ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι Luc. 14. 18. i. e. φωνῆς vel γνώμης.
Χώρα. εἰς ὅλην περίχωρον Matth. 14, 35. κατ' ἰδίαν Matth. 24. 3. i. e. χώραν.
Ψῆφος. τὴν λευκὴν ἀεὶ σώζυσαν φέρεις Lucian. Hermog. & τὴν ἀναιρῦσαν seu καθαιρῦσαν τιθέναι Dem. i. e. Ψῆφον.
Ὑπόνοια. διὰ κενῆς Psalm. i. e. ὑπονοίας.
Ὥρα. πρωΐας Matth. 21. 18. & ὀψίας Matth. 27. 57. i. e. ὥρας.
In quibusdam neutris;
Διάστημα. πύργων ὄντων δι' ὀλίγυ Thucyd. lib. 3. i. e. διαστήματος.
Ἱμάτιον. οἱ τὰ μαλακὰ φορῦντες Matth. 11. 8. i. e. ἱμάτια.

Μέρος	ἄχει ὑμίστος ἐψηθὲν Dioſcorid. i.e. μέρους.	
Ῥῆμα vel ἔπος.	δι᾽ ὀλίγων ἔγραψα 1. Pet. 5. 12. i. e. ῥημάτων.	
Τάγμα	πᾶν τὸ στρατιωτικὸν Herodian. l. 2. τὸ λῃστικὸν τῶν	
vel πλῆθος,	Πελοποννησίων Thucyd. l. 2. i. e. τάγμα, &c.	
Ὕδωρ.	ποτήριον ψυχροῦ Matth. 10. 42. i. e. ὕδατος.	

In paucioribus maſculinis; ut

Πυρετός.	τριταίους λύει Dioſcor. l. 2. i. e. πυρετούς.
Ὕπνος.	ὡς βαθὺ μὴ ἐκοιμήθης Lucian. i. e. ὕπνον.
Χρόνος	ἐκ πολλοῦ Plato. ἐκ πολλοῦ Thucyd. l. 5. δι᾽ ὀλίγου Idem. l. 2. i. e. χρόνου.

Ponitur genitivus, omiſſo priore ſubſtantivo; ut εἰς ᾅδου Act. 2. 27. i. e. οἶκον. ἀγαθοῦ δαίμονος ἐγχέαι Athen. i. e. κύλικα. εἴθε μοι τούτου γένοιτο. i. e. κτῆσις vel χρῆσις.

Frequenter genitivus nominis proprii uſurpatur, ſubaudito appellativo; ut Δημοσθένης Δημοσθένους i.e. υἱός. Demoſt. de cor. Μαρία Ἰακώβου i. e. μήτηρ Luc. 24. 10.

Uſitatiſſimè cum articulo nominis intellecti; ut Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου Matth. 4. 21. i. e. υἱὸν ſic Τὴν αὐτοῦ φιλέει Il. ί. v. 342. i.e. γυναῖκα. Quandoque participium unà cum nomine ſubintelligitur; ut Μαρία ἡ Ἰακώβου Matth. 27. 56. i. e. μήτηρ δοκοῦσα, ut rectè Theophylact. pag. 372. Subauditur & nomen partitivum; ut τῶν παρόντων μήτε ψέγε, μήτε ἐπαίνει Polyænet. i. e. τινά. τῶν τειχιλίων κατελέγην Lyſias. i. e. εἷς vel τίς. (ſic ἐξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσι Luc. 11. 49.)

Quinetiam alia permulta non invenuſtè ſupprimuntur; ut ἐν γαστρὶ ἔχουσα Matth. 1. 18. i. e. βρέφος, &c.

Elleipſis verbi: De verbo ſubſtantivo dictum eſt pag. 124.

Ἔστι (*officium eſt*) quandoque reticetur; ut τὴν πενίαν φέρειν οὐ παντός Sext. τῆς ἀρετῆς εὖ ποιεῖν Ariſtot.

In epiſtolarum inſcriptionibus ſæpè omittitur verbum εὔχομαι, aut aliud ſimile; ut Ἰσοκράτης τῷ Ἀλεξάνδρῳ χαίρειν Iſocrat. Παῦλος κλητὸς ἀπόστολος &c. τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ &c. 1. Corinth. 1. 1, 2

Elleipſis Adverbii: ἕνεκα paſſim, idque eleganter pag. 128. &c.

Ὦ itidem ante vocativum; ut Ἄνδρες Ἀθηναῖοι Demoſth. ſic ἄνδρες ἀδελφοὶ Act. 13. 26.

Φεῦ ante genitivum; ut τῆς ἀναιδείας.

Elleipſis Conjunctionis: Copulativæ defectus vocatur Aſyndeton; ut ἦλθον, εἶδον, ἐνίκησα Plutarch.

Ὡς

῞Ως ante infinitivum ; ut ἐυλόγῳ εἰπεῖν Lucian. vide p.178. l. 10.
῞Ινα ante subjunctivum ; ut ἄφες ἐκβάλλω τὸ κάρφος Matth. 7. 4.
Similiter μῶν ; ut εἴσῃ, ὁρῶμαι μόνον Lucian.

Elleipsis Præpositionis : Usitatissimè κατὰ, διὰ, vide pag. 138. 143. 157. &c.

Præpositiones sæpè subaudiuntur ante casus quos regunt ; ut πεῖς κέκρᾳγας ἀνδρὸς Steph. i. e. περί. πεφύλαξο Παντοίων ἀνέμων Arat. i. e. ἀπό. κυρῖσαι ἑαυτὸν τῦ σκίμποδ@ Herodian. i. e. ἐπί.

Elleipsis plurium dictionum : Frequens est Elleipsis in Adagiis, Apophthegmatis, Dialogis præsertim scenicis ; ut ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τᾶς Plutarch. In abruptis itidem locutionibus, quæ vehementiorem animi motum & pathos exprimunt, usitatissima est Elleipsis, dicta Aposiopesis ; ut καὶ σὺ τέκνον, Plutarch.

Pleonasmus

Est excessus unius vel plurium dictionum.

῎Αλλα post certas voces redundat ; ut ποῖ' ἄλλα, πόλλ' ἄλλα, ὀλίγ' ἄλλα, τηνίκ' ἄλλα.

Αὐτὸς passim in N. T. ut καταβάντι αὐτῷ ἀπὸ τῦ ὄρυς, ἠκολύθησαν αὐτῷ Matth. 8. 1. Eleganter πᾶς τις, πᾶς ὅσος Lucian.

Infinitivi nonnulli, φάναι, εἰπεῖν, εἶναι &c. ut ἔφη εἰπεῖν Xenoph. ἑκὼν εἶναι Bud. Additur verbis infinitivus cognatæ significationis ; ut βῆ δ' ἴμεν Il. έ. v. 167. Quædam & participia ; ut ἔφη λέγων Herodot. l. 5. vide ὢν [pag. 164.] ῎Εχων & φέρων alicubi ; ut παίζεις ἔχων Lucian. φλυαρεῖς ἔχων Plato. ὑπέβαλεν ἑαυτὸν φέρων Æschin.

Porrò dictiones cujuscunque generis in oratione πλεονάζυσι ; ut ἐν δὲ καὶ ἐν Μέμφι &c. Herodot. l. 2. ῎Αγριον ἄγριον ἕλκος Bion. Id. 1.

Pleonasmi species est Periphrasis.

Χρῆμα cum genitivo nominis usurpatur pro ipso nomine ; ut ἐξαίρετον χρῆμα τῦ νεανίυ eximius juvenis, & τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον, quanti labores Aristoph. μέγα χρῆμα συὸς magnus aper Herodot. Similiter παῖδες vel υἷες ; ut ἰατρῶν παῖδες pro ἰατροὶ υἷες Ἀχαιῶν pro Ἀχαιοὶ Il. ά. v. 162.

Apud poetas nomen qualitatis cum genitivo personæ, ipsam personam circumloquitur ; ut ἲς Τηλεμάχοιο Od. π' v. 476. interdum cum adjectivo Proprio ; ut βίη Ἡρακληΐη Il. λ. v. 689. item ἶς βίης Ἡρακληείης Hesiod.

Multa verba auxiliaria cum infinitivis vel participiis ponuntur pro verbis finitis ; ut ἔοικα γελάσεσθαι pro γελάσομαι Lucian. ἦλθον

 ἀπολέσθαι

ἀπολέσθαι pro ἀπώλοντο Diodor. ἦλθον ἀναιρεθῆναι i. e. ἀνῃρέθησαν Plutarch.

Pro verbo passivè vel neutraliter significante adhibetur adjectivum ejusdem, cum verbo substantivo; ut διάφορος ἐγινόμην pro διέφερον Isocrat.

Accedit figuris hisce Syntaxeos figura Dispositionis, Hyperbaton sive Ἀνακόλουθον.

Ἀνακόλουθον est figura, per quam perturbatur ordo vocum in oratione; utpote situ non communi & debito dispositarum; ut καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκρὺς — καὶ ὄντας ὑμᾶς νεκρὺς συνεζωποίησε Eph. 2. v. 1. & 5.

Figuræ Prosodiæ.

Aliæ sunt *Dictionis*: aliæ *Carminis*: utriusque generis usus præcipuus est in poesi.

Figuræ Dictionis; Synecphonesis, Diæresis, Tmesis, Systole, Diastole, Cæsura.

Synecphonesis

Quæ & Synæresis dicitur, vocalem brevem ante aliam, plerumque longam, in carminis dimensione collidit; ut Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ--- Il. ά. v. 374. Θεοῖσιν ἐπευξάμενος—— Pythagor. v. 49. Καί σφέας φωνήσας---Il. δ' v. 284.

Syllabæ breves ita contractæ pro longâ habentur; ut ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν Il. β'. v. 4. (vide Il. ψ'. v. 527.) Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δὲ τε οἶκοι Hesiod. Εργ. l. 1. v. 149. Pro brevi rariùs; ut Ὄρσεο πέπον —Il. έ. v. 109.

Interdum longa ante brevem colliditur; ut Ρεῖα μὲν γὰρ φεύγεσκεν-- Il. ρ' v. 461. sic Hesiod. Εργ. v. 5. Longa etiam ante longam, & in diversis dictionibus; ut Ἢ εἰσὔκειν ἀμφὶ πύλῃσι— Il. έ. v. 466. sæpissimè ἢ ante ὐ; ut Ἢ ὐκ ἀλις ὅτι γυναῖκας—Il. έ. v. 349. Ἢ λάθετ' ἢ ὐκ ἐνόησε---Il. ί. v. 533. Ἢ ὐ μέμνασ' ὅτ' ἐγὼν---Theocrit. Id. 5. v. 116.

Diæresis

Diphthongum distrahit in suas vocales, aut longam in suas breves dissolvit; ut Ἕκτωρ δὲ Πειράμοιο πάϊς---Il. γ'. v. 314. υἱὸν ἐλύσαο---Il. ώ. v. 685.

Tmesis

Membra vocis compositæ determinat, interventu unius vel plurium dictionum; ut——κατὰ γαῖα κάλυψε Il. ξ'. v. 114.

Systole

Systole

Syllabam longam corripit; ut —λελόγχασιν ἴσα θεοῖσι Od. λ'. v. 303. —ἀλλὰ βούλεσθε Od. π' v. 387. —δύω δώδεκα δὺο καὶ εἴκοσι Epigram. l. 7.

Breviatur interdum αι finalis ante consonam; ut

εἰδέναι ὅικαδ' ἵκωμαι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν Il. ί, v. 414.

Item vocalis ante σ & alteram consonam; ut ῟Ωκυμον, ἡδύοσμον. —Ammian. ep. 17. as terminatio pluralis 1æ. & 2æ. simplicium; ut —μετὰ τροπὰς ἠελίοιο Hesiod.

Diastole sive Ectasis

Brevem producit; ut Δία μὲν ἄρ ζωστῆρος—Il. δ'. v. 135. Ἐς λίμνην αὐτοῦ σὺν ἔντεσι—Hom. Batrachom. v. 156. Ἄσαι σὺ μὴ δηίδηι ---Nicand. Alexiph. v. 443.

Frequentiùs extenditur brevis: 1°. ante liquidam; ut— μέλος ἀείδω Hom. hymn. in Mercur. v. 499. Πολλὰ λισσομένη—Il. έ. v. 358. 2°. ante aspiratam; ut—ἴδον αἰόλον ὄφιν Il. μ'. v. 208. plerumque vocalem aspiratam; ut Τοῖόν οἱ πῦρ δαῖεν—Il. έ. v. 7. Ἡ δ' ἀνδρὶ ἰκέλη—Il. δ'. v. 86.

Non raró voces monosyllabæ præsertim ante liquidam extenduntur; ut —διὰ δὲ μέγα πῆκος ἄραξε Hesiod. Scut. Hercul. v. 364.

Cæsura

Extendit syllabam brevem in fine dictionis & initio pedis; ut Οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες—Il. ξ'. v. 421. Στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν—Il. γ'. v. 83. ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην Il. ά. v. 45.

Plures simul figuræ interdum congeruntur; ut —ὥ με μάλα ῥεῖα Νικήσει— Il. ύ. v. 102. Cæsura & Synecphonesis. &c.

Figuras has omnes comprehendit & supergreditur

Licentia Poetica.

Nullis enim legibus constricti poetæ, longas corripiunt, breves producunt, ancipites in eâdem dictione, in eodem versu & producunt & corripiunt: Et, sive metri cogantur necessitate; sive numerorum varietati, elegantiæ, symphoniæ studeant; sive etiam furori suo & αὐθαδίᾳ obsequuntur; cunctis superiorem regulis sibi vendicant licentiam: cujus exempla permulta in poematis abundant; paucula hic indigitantur.—τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται Theocrit. Id. 6. v. 19. Ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο Il. ψ'. v. 2.—ἦ γὰρ ὅγ' ὀλοῇσι φρεσὶ θύει Il. ά. v. 342. Ὀυράνιον πέπλον κάλυμμα βάλλεις—Orph. Hymn. 18. v. 17. Ἐσις ἔργον ὀτρυνέουσα θεῆς—Quint. Smyrn. lib. ιβ'. v. 109. Τιμὰς τευξαμένη παρ' αὐτῆς —Orph. hymn. in Semelen. v. 6. Βαπτίζεται δ' ὕπνῳ γείτονι τοῦ θανάτου Steph. Paral. p. 58. ex Epigram. Φέρβε βόας, φέρβε μᾶλα, φέρβε στάχυων, οἶσε θερισμόν Callimach. hymno in Cererem. v. 136.

Cæterùm monendi sunt lectores, ne errata editionum pro licentiâ deputent

tent poetica ; ubi enim alii codices habent —— αὐτὰς δ' ἐλάεια — Il. α. v. 4. —rectiùs legendum suggerit Stephanus, — αὐτὰς δὲ ἐλώεια, sic— τὸν δ' ἄνακτα —Il. ζ'. v. 176. Froben. —— τὸν δὲ ἄνακτα Steph.

Plura in hanc rem disserit Stephanus in Scholiis ad carmen Hesiodi 268. Ξυνὸν δὲ ἐγὼ——p. 29. & in Paralip. p. 90.

Figuræ carminis : Ἀντιποδία, Brachycatalexis, Hypercatalexis, sive Hypermetrum, dialysis.

Ἀντιποδία

Est, quâ pes pro pede ponitur ; ídque multifariàm.

1°. Spondæus in quinto loco hexametri constituitur ; ut Ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής. Il. γ'. v. 179. cujusmodi versus spondaicus vocatur.

2°. Anapæstus, initio plerumque hexametri ; ut Βορέης καὶ Ζέφυρος τώτε Θρήκηθεν ἄητον Il. ί. v. 5.

3°. Iambus in hexametro ; ut Ὅς ᾔδη τάτ' ἐόντα ——Il. α.v. 70.

4°. Amphibrachius; ut Ἕως ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα — Il. α. v. 193.

5°. Pes proceleusmaticus, sive τετράβραχυς ; ut τρέστε δ' Ἀΐδης ἐνέροισι Hesiod, Theogon. v. 850.

Brachycatalexis sive Acatalexis

Est, quâ syllaba vel pes finalis desideratur ; ut ἐν ἁμέρᾳ φαέινον ἄστρον Pindar. Ζεῦ πατὴρ γὰρ ὧραι Idem.

Hypercatalexis sive Hypermetrum

Est, quâ syllaba præter justam metri dispositionem superabundat; ut Ἄνθεσι πορφυρέοισι λύκοισιν ἀναγκαίοιο χαλινῶ Tryphidior. v. 95. nisi quis hic malit duplicem fingere synecphonesin, & syllabas collisas breviare.

Dialysis

Est, quâ dictio in fine posita ita distrahitur, ut una pars in præcedente sit versu, altera in principio sequentis ; ut Πυκνὰ δινεύοντες ἀπ' ὠρανῶ αἰθέ——

——ρος διὰ μέσσω Sapph. ode. 1ª.

le *A*
al. Qu
uila F
thon
bũ q
ramp
.1.1
ralat
nym
S.Q.
don. V
on. o
inoua
thia
on. *A*
ria vi
le Be
ede
n Li
m. d
rati
.15
hara
. It. c
bat

A. ¶.

le *Alliaco* Cosmographia,&c.Q.S.3.9.
ul.Quæst in Sphærã.*Ven*.1508.Q.V.3.13
uila Rom.de Figuris & Eloc. Q.T.2.7.
thonij Progymnasmata. Q.T.2.7.
bũ quęsita in Logicos lib. Arist.Q.A.1.12
ramp sychus de Diu. per Somnia. Gr. Q.
.1.10.
ralabij Canones.*Ven*.1512.Q.W.1.10.
nymus de Æquationibus Planetarum.
S.Q.P.3.3.
lon.Vien.Chron.1522.Q.T.3.9.
on.opusc.varia Astronom.MS.Q.P.3.3
inous de Doctrina Plat.Q.V.3.6.
thiæ Hist.Q.Z.1.4.
n.*Aretinus* de Bello Ital.Q.Z.1.4.It.Hi-
ria vniuersal.1560.Q.V.1.1.
le Bello Gothorum.1507.in 4°.A.6.
ledes.dell' Hist.Fiorentina.*Ven*.in 4°.A.6
n Lib.Oeconom.Arist.Q.A.1.13.
n. di P. *Aretino*. 1535.in 8°.A.21.It.L'
ratia.*Ven*.1549.It. le lettere del Medesi-
.1538.in 8°.A.24.
harabius in Rhetor.Arist.*Ven*.1481.Q.A.
.It.de Intelligentijs. Ib.
ubater de Nativitatibus.MS.Q.P.3.3.

A. ¶ ¶

¶ Donat. *Acciaiolus* in Ethica. 1576. Q

¶ *Auctor* 6. Incõvenientiũ. *Ven.* 1505. Q

¶ Ant. *Andreas* super Artem Veterẽ &
1517. Q.P. 6. 12.

¶ Id. in lib. Metaphys. *Ven.* 1514. Q. F.

¶ Id. de 3. Princip. rerũ Naturaliũ. *Ven.*
Q.M. 1. 17.

¶ Io. *Andreas* super 6. lib. Princip. *Ven.*
Q. B. 7. 2.

¶ M. *Aniani* Cõpotus cũ Com. 1503. Q

¶ *Asclepij* Libelli. *Ven.* 1593. Q.P. 2. 3.

¶ *Alcidamantis* orationes Gr. *Ven.* 151

¶ *Aristides* de Laudibus Athenarum
Q. I. 2-3.

¶ Regulæ de *Astrolabio*. MS. Q. I. 1.

B. 5.

ethij opera cum Annot.& Com. *Bas*.1570
.de consolat. Philosoph. Saxon. per Alfre-
um.MS.
iusd. Lib. de Consolat. Philos. MS.
.cum Com. Triuet. MS. in 8°. B. 19.
eph. *Bellengardi* Sententiæ. *Lugd.* 1586.
ich. Angelus *Blondus* de ventis & navigat.
en. 1546. in 4°. S. 11.
londi Flauij Opera. *Bas*. 1559.
iusd. opera Italicè. *Ven.* 1544. in 8°. B. 6.
pere Militar. di Gabriello *Busca*. 1598.
. *Bayeri* Vranometria. *Aug. Vind.* 1603.
istoria Triuigiana di Giouan. *Bonifaccio.*
riuigi. 1591.
achometus *Bagdedinus* de Diuisionibus
Superficierum. *Pisauri*. 1570. Q. C. 6. 9.
ionis Idyllia Lat. *Lut.* 1546. Q. I. 2. 4.
arlino *Barlecio* da Historia de Scanderbe-
o. 1567. Q. L. 3. 11.
osimo *Bartoli* del modo di misurare, &c.
en. 1564. Q. S. 2. 6.
ier. *Brisciani* Physiolo. *Ven.* 1596. Q. S. 8. 3.
aur. *Brescij* Astronomica Metricè. *Par.*
81. Q. S. 3. 5.
æsar *Bertolus* de Immortalitate Animæ.
02. Q. V. 4. 10.
an *Bouchet*. Q. A. 6. 1.
trami Grãmat. Hebraica. in 4°. in Alph.
heol. B. 2.

B. 6.

1 Iehan *Bocace* des cas des nobles hom[illegible] & femmes. MS.
2 Idem opus Lat. *Aug.* 1544.
3 Il. Decamerone di M. Giou. *Boccac*[illegible] *Ven.* 1522. et in 4°. *Ven.* 1552. B·10.
4 Eiusd. Eclogæ. MS. cum Itinerar. [illegible]pul-chrũ D. Fr. Petrarchæ & alijs Poem[illegible]MS.
* Il. Filocopo del medesimo. *Ven.* 155[illegible].23
5 Eiusd. opus de Genealog. Deorũ cũ [illegible]not. Iac. M[illegible]cylli. It. Id. de Montium, Sylu[illegible]&c. nominibus. *Bas.* 1532.
6 Caroli *Bouilli* opuscula varia de Sen[illegible]tel-lectu &c. [illegible]B.18.
* Eius. Geom. cũ Iuvent. novis. *Lut.* 15[illegible]n 8°.
7 Eius. Mathematicũ opus quadripart[illegible]1509
¶ Eiusd. Introduct. Geometr. &c. *Par.* [illegible]C.5.4.
¶ Id. de 7. ætatibus mundi. *Par.* 1521. Q[illegible]2.3.
8 Rerum *Belgicarum* Annales. *Fr.* 158[illegible]
9 Io. *Bentzij* Thesaurus Elocutionis [illegible]toriç Gr. Lat. *Bas.* 1581.
10 Fr. *Bonamicus* de Motu. *Flor.* 1591.
11 Discorsi Poetici in difesa d' Arist. po[illegible]M. Fr. *Buonimici*. *Flor.* 1597.
12 Feder. *Bonavẽtura* de Vẽtis Tract. *V*[illegible].1594. cũ Apolog. &c. Ib.
13 Dominicus *Bannes* in li. de Gen. & C[illegible]rupt. *Ven.* 1596. (*P*[illegible].1602.
14 Le Cavalerice Frãcois par Sal. de l[illegible] *Broue*.
15 Io. *Bochij* Hist. narratio profect. et in[illegible]gurat. Al[illegible] et [illegible]belle Austrie. Arc[illegible] [illegible]602.